Nota prealabila:

1. Aceasta versiune a Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal prezinta versiunea initiala aprobata de HG 44/2004 astfel cum a fost modificata ulterior ultimul act modificator fiind HG 213/2007 publicata in M. Of. 153/02.03.2007 si care a intrat in vigoare la 05.03.2007.

2. Lipsa aparenta a unor articole sau texte este generata de faptul abrogarii acestora de acte normative ulterioare HG 44/2004.

3. Datorita unor deficiente de tehnoredactare, unele anexe sunt distorsionate. Recomandam preluarea acestora astfel cum sunt ele furnizate de autoritatea fiscala locala.

4. Textele ingrosate si inclinate reprezinta modificarile/completarile aduse de HG 213/2007.

NORME METODOLOGICE din 22 ianuarie 2004 de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

PARTEA 0: Codul fiscal

[...] Art. 8: Definiţia sediului permanent

(1) În înţelesul prezentului cod, sediul permanent este un loc prin care se desfăşoară integral sau parţial activitatea unui nerezident, fie direct, fie printr-un agent dependent.

(2) Un sediu permanent presupune un loc de conducere, sucursală, birou, fabrică, magazin, atelier, precum şi o mină, un puţ de ţiţei sau gaze, o carieră sau alte locuri de extracţie a resurselor naturale.

(3) Un sediu permanent presupune un şantier de construcţii, un proiect de construcţie, ansamblu sau montaj sau activităţi de supervizare legate de acestea, numai dacă şantierul, proiectul sau activităţile durează mai mult de 6 luni.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (1) - (3), un sediu permanent nu presupune următoarele:

a) folosirea unei instalaţii numai în scopul depozitării sau al expunerii produselor ori bunurilor ce aparţin nerezidentului;

b) menţinerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparţin unui nerezident numai în scopul de a fi depozitate sau expuse;

c) menţinerea unui stoc de produse sau bunuri ce aparţin unui nerezident numai în scopul de a fi procesate de către o altă persoană;

d) vânzarea de produse sau bunuri ce aparţin unui nerezident, care au fost expuse în cadrul unor expoziţii sau târguri fără caracter permanent ori ocazionale, dacă produsele ori bunurile sunt vândute nu mai târziu de o lună după încheierea târgului sau a expoziţiei;

e) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul achiziţionării de produse sau bunuri ori culegerii de informaţii pentru un nerezident;

f) păstrarea unui loc fix de activitate numai în scopul desfăşurării de activităţi cu caracter pregătitor sau auxiliar de către un nerezident;

g) păstrarea unui loc fix de activitate numai pentru o combinaţie a activităţilor prevăzute la lit. a) - f), cu condiţia ca întreaga activitate desfăşurată în locul fix să fie de natură preparatorie sau auxiliară.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) şi (2), un nerezident este considerat a avea un sediu permanent în România, în ceea ce priveşte activităţile pe care o persoană, alta decât un agent cu statut independent, le întreprinde în numele nerezidentului, dacă persoana acţionează în România în numele nerezidentului şi dacă este îndeplinită una din următoarele condiţii:

a) persoana este autorizată şi exercită în România autoritatea de a încheia contracte în numele nerezidentului, cu excepţia cazurilor în care activităţile respective sunt limitate la cele prevăzute la alin.

(4) lit. a) - f);

b) persoana menţine în România un stoc de produse sau bunuri din care livrează produse sau bunuri în numele nerezidentului.

(6) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România dacă doar desfăşoară activitate în România prin intermediul unui broker, agent, comisionar general sau al unui agent intermediar având un statut independent, în cazul în care această activitate este activitatea obişnuită a agentului, conform descrierii din documentele constitutive. Dacă activităţile unui astfel de agent sunt desfăşurate integral sau aproape integral în numele nerezidentului, iar în relaţiile comerciale şi financiare dintre nerezident şi agent există condiţii diferite de acelea care ar exista între persoane independente, agentul nu se consideră ca fiind agent cu statut independent.

(7) Un nerezident nu se consideră că are un sediu permanent în România numai dacă acesta controlează sau este controlat de un rezident ori de o persoană ce desfăşoară o activitate în România prin intermediul unui sediu permanent sau altfel.

(8) În înţelesul prezentului cod, sediul permanent al unei persoane fizice se consideră a fi baza fixă.

PARTEA 0^1: Norme metodologice

1. Termenul "loc prin care se desfăşoară integral sau parţial activitatea" acoperă orice fel de clădiri, echipamente sau instalaţii utilizate pentru desfăşurarea activităţii nerezidentului indiferent dacă acestea sunt sau nu utilizate exclusiv în acest scop. Un loc de activitate există şi acolo unde nu sunt construite sau nu sunt necesare clădiri pentru desfăşurarea activităţii nerezidentului, ci dispune doar de un spaţiu. Nu este important dacă clădirile, echipamentele sau instalaţiile sunt deţinute în proprietate, sunt închiriate sau se găsesc în alt fel la dispoziţia nerezidentului. Un loc de activitate poate fi constituit de o tarabă în piaţă sau locul de activitate poate fi situat în clădirea unei alte societăţi, atunci când un nerezident are în permanenţă la dispoziţie anumite clădiri sau părţi ale acestora, deţinute în proprietate de altă societate.

2. Este suficient ca un nerezident să aibă la dispoziţia sa un spaţiu utilizat pentru activităţi economice pentru ca acesta să constituie un loc de activitate, nefiind necesar nici un drept legal oficial de utilizare a respectivului spaţiu.

3. Deşi nu este necesar nici un drept legal oficial de utilizare a unui anumit spaţiu pentru ca locul respectiv să constituie sediu permanent, simpla prezenţa a unui nerezident într-o anumită locaţie nu înseamnă că locaţia respectivă se găseşte la dispoziţia acelui nerezident. Acest principiu este ilustrat de următoarele situaţii în care reprezentanţi ai unui nerezident sunt prezenţi în spaţiile unei alte societăţi:

a) Un vânzător care îşi vizitează cu regularitate un client principal pentru a primi comenzi şi se întâlneşte cu directorul de achiziţii în biroul acestuia. În acest caz, clădirea clientului nu se află la dispoziţia societăţii pentru care lucrează vânzătorul şi nu constituie un loc fix de activitate prin care se desfăşoară activităţile nerezidentului. Cu toate acestea, în funcţie de situaţia existenta se poate aplica alin. (5) al art. 8 din Codul fiscal pentru a considera că există un sediu permanent.

b) Un angajat al unei societăţi căruia i se permite, pe o perioadă lungă de timp, să utilizeze un birou în sediul unei alte societăţi pentru a asigura respectarea de către societatea din urmă a obligaţiilor asumate prin contractul încheiat cu prima societate. În acest caz, angajatul desfăşoară activităţi legate de obiectul primei societăţi, iar biroul ce se găseşte la dispoziţia sa în sediul celeilalte societăţi va constitui un sediu permanent al angajatorului său, dacă biroul este pus la dispoziţia sa pe o perioadă de timp suficient de lungă pentru a constitui un "loc de activitate" şi dacă activităţile efectuate acolo depăşesc activităţile precizate în alin. (4) al art. 8 din Codul fiscal.

c) O societate de transport rutier care foloseşte zilnic o perioadă scurtă de timp o platformă de livrare din depozitul clientului său, pentru a livra mărfuri achiziţionate de acel client. În acest caz, prezenţa societăţii de transport rutier la platforma de livrare este de scurtă durată şi societatea nu poate considera că acel loc se află la dispoziţia sa şi constituie un sediu permanent al societăţii.

d) Un zugrav care, timp de doi ani, petrece trei zile pe săptămâna într-o mare clădire de birouri ce aparţine principalului lui client. în acest caz, prezenţa zugravului în acea clădire de birouri în care îşi desfăşoară activitatea, respectiv zugrăveşte, constituie un sediu permanent al zugravului.

4. Cuvintele "prin care" trebuie să se aplice în toate situaţiile în care activităţile economice sunt

desfăşurate într-o anumită locaţie ce este la dispoziţia societăţii în acest scop. Astfel, se va considera că o societate angajată pentru pavarea unui drum îşi desfăşoară activitatea "prin" locaţia în care are loc activitatea.

5. Locul de activitate trebuie să fie "fix", astfel încât să existe o legătură între locul de activitate şi un anumit punct geografic. Nu este importantă perioada de timp în care o societate a unui stat contractant operează în celălalt stat contractant dacă nu face acest lucru într-un loc distinct, dar nu înseamnă ca echipamentul ce constituie locul de activitate trebuie să fie efectiv fixat pe sol. Este suficient ca echipamentul să rămână într-un anumit loc. Atunci când activităţile economice ale unei societăţi sunt deplasate între locaţii învecinate, pot exista dificultăţi în a stabili dacă există un singur "loc de activitate" Dacă există două locuri de activitate şi dacă celelalte condiţii ale sediului permanent sunt îndeplinite, la fiecare dintre aceste locuri, societatea va avea două sedii permanente. Se consideră că există un singur loc de activitate atunci când o anumită locaţie,în interiorul căreia sunt deplasate activităţile, poate fi identificată ca formând un tot unitar din punct de vedere comercial şi geografic, în ceea ce priveşte activitatea respectivă. Acest principiu, poate fi ilustrat prin exemple:

a) O mină constituie un singur loc de activitate, chiar dacă activităţile pot fi deplasate dintr-o locaţie în alta în interiorul acelei mine deoarece mina respectivă constituie o singură unitate geografică şi comercială din punct de vedere al activităţii miniere. Un "hotel de birouri" în care o firmă de consultanţă închiriază în mod regulat diferite birouri este considerat ca fiind un singur loc de activitate pentru acea firmă deoarece, în acest caz, clădirea constituie un tot unitar din punct de vedere geografic, iar hotelul este unicul loc de activitate al acelei firme de consultanţă. O stradă pietonală, o piaţă deschisă sau un târg în care îşi fixează standul un comerciant reprezintă unicul loc de activitate al respectivului comerciant.

b) Faptul că activităţile pot fi desfăşurate într-o zonă geografică limitată nu are ca rezultat considerarea acelei zone geografice ca fiind loc unic de activitate. Astfel, atunci când un zugrav lucrează succesiv în cadrul unei serii de contracte fără legătură între ele pentru mai mulţi clienţi diferiţi, într-o clădire mare de birouri, fără să existe contract pentru un proiect complex de zugrăvire a clădirii, clădirea nu este considerată ca unic loc de activitate. Dacă însă, un zugrav efectuează, în cadrul unui singur contract, lucrări în toată clădirea pentru un singur client, acest contract reprezintă un singur proiect şi clădirea în ansamblul său este un singur loc de activitate pentru lucrările de zugrăvit, deoarece constituie un tot unitar din punct de vedere comercial şi geografic.

c) O zonă în care activităţile sunt desfăşurate ca parte a unui singur proiect ce constituie un tot unitar din punct de vedere comercial şi care nu întruneşte aceleaşi condiţii din punct de vedere geografic nu constituie un loc unic de activitate. Astfel, atunci când un consultant lucrează în diferite sucursale din locaţii diferite în cadrul unui singur proiect de instruire profesională a angajaţilor unei bănci, fiecare sucursală este considerată separat. Dacă insa respectivul consultant se deplasează dintr-un birou în altul în cadrul aceleiaşi sucursale, se va considera ca el rămâne în acelaşi loc de activitate. Locaţia unică a sucursalei se încadrează în condiţia de tot unitar din punct de vedere geografic, situaţie care lipseşte în cazul în care consultantul se deplasează între sucursale aflate în locaţii diferite.

6. Deoarece locul de activitate trebuie să fie fix, se considera sediu permanent dacă acel loc de activitate are un anumit grad de permanenţă. Se consideră astfel că, există un sediu permanent atunci când locul de activitate a fost menţinut pe o perioadă mai lungă de şase luni. Astfel, activităţile a căror natură este repetitivă, în aceste cazuri, fiecare perioadă în care este utilizat locul de activitate trebuie analizată în combinaţie cu numărul de ocazii în care s-a utilizat respectivul loc, care se pot întinde pe un număr de ani.

Un loc de activitate poate totuşi să constituie un sediu permanent chiar dacă există doar pentru o perioadă scurtă de timp. Astfel:

a) Întreruperile temporare de activitate nu determină încetarea existenţei sediului permanent. Când un anumit loc de activitate este utilizat numai în intervale scurte de timp dar aceste utilizări au loc cu regularitate pe perioade lungi, locul de activitate nu trebuie considerat ca fiind de natură strict temporară.

b) De asemenea, în situaţiile în care un loc de activitate este utilizat pe perioade foarte scurte de timp de un număr de societăţi similare conduse de aceeaşi persoană sau de persoane asociate. În aceasta situaţie se evită considerarea locului de activitate ca fiind utilizat altfel decât în scopuri temporare de fiecare dintre societăţi.

c) Atunci când un loc de activitate care a fost, la început, conceput pentru a fi utilizat pe o perioadă de timp scurtă încât nu constituia sediu permanent, dar este în realitate menţinut mai mult, devine un loc fix de activitate şi se transformă retroactiv în sediu permanent. Un loc de activitate poate de asemenea constitui un sediu permanent de la înfiinţarea sa chiar dacă a existat, în practică, doar pe o perioadă scurtă de timp, dacă acesta a fost prematur lichidat datorită unor situaţii deosebite cum ar fi eşecul investiţiei.

7. Pentru ca un loc de activitate să constituie sediu permanent, societatea ce îl utilizează trebuie să îşi desfăşoare integral sau parţial activităţile prin acel loc de activitate. Activitatea nu trebuie să fie permanentă în sensul că nu există întreruperi ale operaţiunilor, ci operaţiunile trebuie desfăşurate cu regularitate.

8. Atunci când activele corporale, precum utilajele, echipamentele industriale, comerciale sau ştiinţifice, clădirile sau activele necorporale precum brevetele, procedurile şi alte proprietăţi similare sunt închiriate sau acordate în leasing unor terţi printr-un loc fix de activitate menţinut de o societate a unui Stat Contractant în celălalt Stat, această activitate va conferi, în general, locului de activitate caracterul de sediu permanent. Acelaşi lucru este valabil şi atunci când printr-un loc fix de activitate este furnizat capital. Dacă o societate a unui Stat închiriază sau acordă în leasing utilaje, echipamente, clădiri sau proprietăţi necorporale unei societăţi a celuilalt Stat fără ca pentru această închiriere să menţină un loc fix de activitate în celălalt Stat, atunci utilajele, echipamentele, clădirea sau proprietăţile necorporale închiriate nu constituie un sediu permanent al locatorului cu condiţia ca obiectul contractului să fie limitat la simpla închiriere a utilajelor, echipamentelor. Acesta este şi cazul când locatorul furnizează personal, ulterior instalării pentru a opera echipamentul, cu condiţia ca responsabilitatea acestuia să fie limitată la operarea şi întreţinerea echipamentului sub conducerea, responsabilitatea şi controlul locatarului. Dacă personalul are responsabilităţi mai largi, cum ar fi participarea la deciziile privind lucrările în care va fi utilizat echipamentul sau dacă operează, asigură service, inspectează şi întreţine echipamentul sub responsabilitatea şi controlul locatorului, atunci activitatea locatorului poate depăşi simpla închiriere a echipamentului şi poate constitui o activitate antreprenorială. În acest caz se consideră că există un sediu permanent dacă este îndeplinit criteriul permanenţei.

9. Activitatea unei societăţi este desfăşurată în principal de către antreprenor sau de către personal aflat într-o relaţie de angajare retribuită cu societatea. Acest personal include angajaţi şi alte persoane ce primesc instrucţiuni de la societate ca agenţi dependenţi. Prerogativele acestui personal în relaţiile sale cu terţii sunt irelevante. Nu are nici o importanţă dacă agentul dependent este autorizat sau nu să încheie contracte dacă lucrează la locul fix de activitate. Un sediu permanent este considerat şi dacă activitatea societăţii este desfăşurată în principal cu ajutorul echipamentului automatizat, activităţile personalului fiind limitate la montarea, operarea, controlarea şi întreţinerea acestui echipament. Deci, maşinile cu câştiguri, automatele cu vânzare şi celelalte echipamente similare instalate de o societate a unui Stat în celălalt Stat constituie un sediu permanent în funcţie de desfăşurarea de către societate şi a altor activităţi în afară de instalarea iniţiala a maşinilor. Nu există un sediu permanent atunci când societatea doar instalează maşinile şi apoi le închiriază altor societăţi. Un sediu permanent există atunci când societatea care instalează maşinile se ocupă pe cont propriu şi de operarea acestora şi de întreţinerea lor. Acelaşi lucru este valabil şi atunci când maşinile sunt operate şi întreţinute de un agent dependent al societăţii.

10. Un sediu permanent există imediat ce societatea începe să îşi desfăşoare activitatea printr-un loc fix de activitate. Acesta este cazul atunci când societatea pregăteşte activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Perioada de timp în care locul fix de activitate este înfiinţat de către societate nu trebuie luată în calcul, cu condiţia ca această activitate să difere substanţial de activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Sediul permanent va înceta să existe odată cu renunţarea la locul fix de activitate sau odată cu încetarea oricărei activităţi desfăşurate prin acesta, respectiv atunci când toate actele şi măsurile ce au legătură cu activităţile anterioare ale sediului permanent sunt încheiate cum ar fi finalizarea tranzacţiilor curente, întreţinerea şi repararea utilajelor. O întrerupere temporară a operaţiunilor nu poate fi privită însă ca o încetare a activităţii. Dacă locul fix de activitate este închiriat unei alte societăţi, acesta va servi în mod normal numai activităţilor acelei societăţi şi nu activităţilor locatorului; în general, sediul permanent al locatorului încetează să existe, cu excepţia situaţiilor în care acesta continuă să îşi desfăşoare activitatea pe cont propriu prin locul fix de activitate.

Comerţul electronic

11. Deşi o locaţie în care echipamentul automat este operat de către o societate poate constitui un sediu permanent în ţara în care este situat, trebuie făcută o distincţie între computer, ce poate fi instalat într-o locaţie astfel încât în anumite condiţii poate constitui sediu permanent, şi datele şi software-ul utilizat de respectivul echipament sau stocat pe el. Astfel, un site web Internet, care reprezintă o combinaţie de software şi date electronice nu constituie un activ corporal, nu are o locaţie care să poată constitui un "loc de activitate" şi nu există "un amplasament, cum ar fi clădiri sau, în unele cazuri, echipamente sau utilaje" în ceea ce priveşte software-ul şi datele ce constituie site-ul web. Serverul pe care este stocat acel site web şi prin intermediul căruia acesta este accesibil este un echipament ce are o locaţie fizică şi locaţia fizică poate constitui un "loc fix de activitate" al societăţii ce operează serverul.

12. Distincţia între site-ul web şi serverul pe care acesta este stocat şi utilizat este importantă deoarece societatea ce operează serverul poate fi diferită de societatea ce desfăşoară activităţi prin site-ul web. Este frecventă situaţia ca un site web prin care o societate desfăşoară activităţi să fie găzduit pe serverul unui furnizor de servicii internet. Deşi onorariile plătite unui furnizor de servicii internet în cadrul acestui aranjament pot avea la bază dimensiunea spaţiului pe disc utilizat pentru a stoca software-ul şi datele necesare site-ului web, prin aceste contracte serverul şi locaţia acestuia nu sunt la dispoziţia societăţii, chiar dacă respectiva societate a putut să stabilească ca site-ul sau web va fi găzduit pe un anumit server dintr-o anumită locaţie. În acest caz societatea nu are nici o prezenţă fizică în locaţia respectivă deoarece site-ul web nu este corporal. În aceste cazuri, nu se poate considera că respectiva societate a dobândit un loc de activitate prin aranjamentul de găzduire a site-ului. În cazul în care societatea ce desfăşoară activităţi printr-un site web are serverul la dispoziţia sa, aceasta deţine în proprietate sau închiriază serverul pe care este stocat şi utilizat site-ul web şi operează acest server, locul în care se află serverul constituie un sediu permanent al societăţii daca sunt îndeplinite celelalte condiţii ale articolului.

13. Computerul într-o anumită locaţie poate constitui un sediu permanent numai dacă îndeplineşte condiţia de a fi fix. În cazul unui server, nu este relevantă posibilitatea ca serverul să fie deplasat, ci dacă acesta este în realitate deplasat sau nu. Pentru ca un server să constituie un loc de activitate fix, el trebuie să fie amplasat într-un anumit loc pe o perioadă de timp suficientă pentru a fi considerat fix.

14. Pentru a se stabili dacă activitatea unei societăţi este desfăşurată integral sau parţial printr-un astfel de echipament trebuie să se analizeze de la caz la caz, daca datorită acestui echipament, societatea are la dispoziţie facilităţi acolo unde sunt îndeplinite funcţiile de activitate ale societăţii.

15. Atunci când o societate operează un computer într-o anumită locaţie, poate exista un sediu permanent chiar dacă nu este necesară prezenţa nici unui angajat al societăţii în locaţia respectivă pentru a opera computerul. Prezenţa personalului nu este necesară pentru a se considera că o societate îşi desfăşoară activităţile parţial sau total într-o locaţie, atunci când nu se impune prezenţa personalului pentru a desfăşura activităţi în acea locaţie. Această situaţie se aplică comerţului electronic în aceeaşi măsură în care se aplică şi altor activităţi în care echipamentul funcţionează automat, cum ar fi în cazul echipamentului automat de pompare utilizat în exploatarea resurselor naturale.

16. Un alt aspect este cel legat de faptul că nu se poate considera că există un sediu permanent atunci când operaţiunile de comerţ electronic desfăşurate prin computer într-o anumită locaţie dintr-o ţară sunt limitate la activităţile pregătitoare sau auxiliare descrise în alin. (4) art. 8 din Codul fiscal. Pentru a se stabili dacă anumite activităţi efectuate într-o astfel de locaţie intra sub incidenţa alin. (4) art. 8 din Codul fiscal ele trebuie analizate de la caz la caz, ţinând seama de diversele funcţii îndeplinite de societate prin respectivul echipament. Activităţile ce sunt în general privite ca fiind activităţi pregătitoare sau auxiliare includ:

- furnizarea unei legături de comunicaţii - foarte asemănătoare cu o linie telefonică - între furnizori şi clienţi;

- publicitatea pentru bunuri sau servicii;

- transmiterea informaţiilor printr-un server-oglindă în scopuri de securitate şi eficienţa;

- culegerea de date de piaţă pentru societate;

- furnizarea de informaţii.

17. Există un sediu permanent când însă aceste funcţii constituie partea esenţială şi semnificativă a activităţii de afaceri a societăţii sau când alte funcţii centrale ale societăţii sunt realizate prin computer,

echipamentul constituind un loc fix de activitate al societăţii, întrucât aceste funcţii depăşesc activităţile tratate la alin. (4) al art. 8 din Codul fiscal.

18. Funcţiile centrale ale unei anumite societăţi depind de natura activităţii desfăşurate de respectiva societate. Unii furnizori de servicii internet au ca obiect de activitate operarea serverelor lor în scopul găzduirii site-urilor web sau a altor aplicaţii pentru alte societăţi. Pentru aceşti furnizori de servicii internet, operarea serverelor ce oferă servicii clienţilor reprezintă o componentă a activităţii comerciale ce nu este considerată o activitate pregătitoare sau auxiliară.

O societate denumită "e-tailer" sau "e-comerciant" ce are ca activitate vânzarea de produse prin internet şi nu are ca obiect de activitate operarea serverelor, efectuarea serviciilor printr-o locaţie nu este suficientă pentru a concluziona că activităţile desfăşurate în acel loc sunt mai mult decât activităţi pregătitoare şi auxiliare. Într-o astfel de situaţie trebuie să se analizeze natura activităţilor desfăşurate din perspectiva activităţii derulate de societate. Dacă aceste activităţi sunt strict pregătitoare sau auxiliare faţă de activitatea de vânzare de produse pe internet şi locaţia este utilizată pentru a opera un server ce găzduieşte un site web care, aşa cum se întâmplă adesea, este utilizat exclusiv pentru promovare, pentru prezentarea catalogului de produse sau pentru furnizarea de informaţii potenţialilor clienţi, se aplică alin. (4) al art. 8 din Codul fiscal şi

locaţia nu va constitui un sediu permanent. Dacă funcţiile tipice aferente vânzării sunt realizate în acea locaţie cum ar fi prin încheierea contractului cu clientul, procesarea plăţii şi livrarea produselor care sunt efectuate automat prin echipamentul amplasat în acel loc, aceste activităţi nu pot fi considerate strict pregătitoare sau auxiliare.

19. În ceea ce priveşte aplicarea alin. (5) al art. 8 din Codul fiscal, pentru a stabili daca un furnizor de servicii internet constituie un sediu permanent, atunci când acesta oferă serviciul de a găzdui pe server site-urile web ale altor societăţi, se pune întrebarea dacă este aplicabil alin. (5) al art. 8 din Codul fiscal. Alin. (5) al art. 8 din Codul fiscal nu se aplică deoarece furnizorii de servicii internet nu sunt consideraţi agenţi ai societăţilor cărora le aparţin site-urile web, deoarece aceştia nu au autoritatea de a încheia contracte în numele acestor societăţi şi nu încheie în mod obişnuit astfel de contracte, sau deoarece ei sunt consideraţi agenţi cu statut independent ce acţionează conform activităţii lor obişnuite, lucru evidenţiat şi de faptul că, ei găzduiesc site-uri web pentru societăţi diferite. Este de asemenea clar că întrucât site-ul web prin care o societate îşi desfăşoară activitatea nu este în sine o "persoană", conform definiţiei de la pct. 20, alin (1), al art. 7 din Codul fiscal, alin. (5) al art. 8 din Codul fiscal nu se poate aplica pentru a considera că există un sediu permanent în virtutea faptului că site-ul web este un agent al societăţii, în sensul acelui alineat.

20. La definirea sediului permanent se au în vedere comentariile la art. 5 "Sediu permanent" din Modelul convenţiei de evitare a dublei impuneri al Organizaţiei pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

21. _

(1) Persoanele juridice române, beneficiare ale unor prestări de servicii de natura activităţii de lucrări de construcţii, de montaj, activităţi de supraveghere, activităţi de consultanţă, de asistenţă tehnică şi orice alte activităţi, executate de persoane juridice sau fizice străine nerezidente, au obligaţia să înregistreze contractele încheiate cu aceşti parteneri, la organele fiscale teritoriale în a căror rază persoanele juridice române îşi au domiciliu fiscal, conform legii, potrivit procedurii instituite prin ordin al Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(2) Pentru încadrarea unui şantier de construcţii sau a unui proiect de construcţie, ansamblu ori montaj sau activităţi de supervizare legate de acestea şi a altor activităţi similare ca sedii permanente se va avea în vedere data începerii activităţii din contractele încheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau cu alte informaţii ce probează începerea activităţii. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat pentru realizarea contractului de bază.

(3) Persoanele juridice sau fizice străine nerezidente, care prestează servicii de natura activităţii de lucrări de construcţii, de montaj, activităţi de supraveghere, activităţi de consultanţă, de asistenţă tehnică şi orice alte activităţi, în România prin intermediul unui sediu permanent, au obligaţia să depună declaraţii de impunere la organul fiscal teritorial în raza căruia este înregistrat sediul permanent ca plătitor de impozite şi taxe, la termenul stabilit potrivit legii.

PARTEA 0^2: Codul fiscal: [...] Art. 11: Prevederi speciale pentru aplicarea Codului fiscal

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înţelesul prezentului cod, autorităţile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacţie care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacţii pentru a reflecta conţinutul economic al tranzacţiei.

(2) În cadrul unei tranzacţii între persoane afiliate, autorităţile fiscale pot ajusta suma venitului sau a cheltuielii oricăreia dintre persoane, după cum este necesar, pentru a reflecta preţul de piaţă al bunurilor sau serviciilor furnizate în cadrul tranzacţiei. La stabilirea preţului de piaţă al tranzacţiilor între persoane afiliate se foloseşte cea mai adecvată dintre următoarele metode:

a) metoda comparării preţurilor, prin care preţul de piaţă se stabileşte pe baza preţurilor plătite altor persoane care vând bunuri sau servicii comparabile către persoane independente;

b) metoda cost-plus, prin care preţul de piaţă se stabileşte pe baza costurilor bunului sau serviciului asigurat prin tranzacţie, majorat cu marja de profit corespunzătoare;

c) metoda preţului de revânzare, prin care preţul de piaţă se stabileşte pe baza preţului de revânzare al bunului sau serviciului vândut unei persoane independente, diminuat cu cheltuiala cu vânzarea, alte cheltuieli ale contribuabilului şi o marjă de profit;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind preţurile de transfer emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

PARTEA $0^{2\hat{}1}$: Norme metodologice:

22. Autorităţile fiscale din România pot, în scopul calculării obligaţiilor fiscale ale persoanelor afiliate, să reconsidere evidenţele persoanei afiliate din România, în scopul examinării fiscale, dacă în urma relaţiilor speciale dintre persoana afiliată română şi cea străină aceste evidenţe nu reflectă profiturile reale impozabile ce provin din România. Nu se efectuează reconsiderarea evidenţelor persoanelor afiliate atunci când tranzacţiile dintre asemenea persoane au loc în termeni comerciali de piaţă liberă, precum şi în cazul tranzacţiilor între persoane juridice române afiliate. Reconsiderarea evidenţelor se referă la ajustarea veniturilor, cheltuielilor, în scopul calculării obligaţiilor fiscale ale persoanelor afiliate. Reconsiderarea evidenţelor persoanelor afiliate nu se efectuează atunci când tranzacţiile dintre asemenea persoane au loc în termenii comerciali de piaţă liberă, respectiv ca tranzacţii între persoane independente.

În cazul în care România a încheiat o convenţie de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este persoana afiliată străină, această reconsiderare a evidenţelor în scopul examinării fiscale se efectuează de către autorităţile române prin coroborare cu "Procedura amiabilă" prevăzută în respectiva convenţie. în acest sens, atunci când România include în profiturile unei persoane înregistrate în România şi impune în consecinţă profiturile asupra cărora o persoană rezidentă în alt stat a fost supusă impunerii în statul său de rezidenţă, iar profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit persoanei din România dacă condiţiile stabilite între cele două persoane ar fi fost cele convenite între persoanele independente, statul de rezidenţă al persoanei afiliate străine poate proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri.

La ajustarea profiturilor între persoanele afiliate se au în vedere termenele de prescripţie prevăzute de legislaţia internă a statelor în care persoanele afiliate în cauză sunt rezidente, în cazul în care prin convenţia de evitare a dublei impuneri nu s-a prevăzut altfel.

Ajustarea profiturilor persoanelor afiliate nu conduce la modificarea situaţiilor financiare ale persoanelor afiliate.

La stabilirea preţului de piaţă al tranzacţiilor, autorităţile fiscale nu vor ţine cont de împrejurările efective ce nu puteau fi cunoscute de către părţile la tranzacţie la data perfectării acesteia şi care, dacă ar fi fost cunoscute, ar fi atras o supra- sau o subestimare de către părţi a valorii tranzacţiei.

Autorităţile stabilesc preţul de piaţă al acestor tranzacţii aplicând metoda utilizată de către contribuabil, cu excepţia cazurilor în care prin metoda utilizată nu se reflectă preţul de piaţă al bunurilor sau serviciilor furnizate în cazul tranzacţiei. în acest caz, autorităţile fiscale vor aplica cea mai adecvată dintre metodele prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal.

23. La estimarea preţului de piaţă al tranzacţiilor se poate utiliza una dintre următoarele metode:

a) metoda comparării preţurilor;

b) metoda cost-plus;

c) metoda preţului de revânzare;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind preţurile de transfer emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

24. În termeni generali, preţul de piaţă este determinat prin raportarea la tranzacţii comparabile necontrolate. O tranzacţie este necontrolată dacă se desfăşoară între persoane independente.

25. Metoda comparării preţurilor

Determinarea preţului de piaţă are la bază comparaţia preţului tranzacţiei analizate cu preţurile practicate de alte entităţi independente de aceasta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile. Pentru transferul de bunuri, mărfuri sau servicii între persoane afiliate, preţul de piaţă este acel preţ pe care l-ar fi convenit persoane independente, în condiţiile existente pe pieţe, comparabile din punct de vedere comercial pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantităţi comparabile, în acelaşi punct din lanţul de producţie şi de distribuţie şi în condiţii comparabile de livrare şi de plată. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piaţă se poate recurge la:

a) compararea preţurilor convenite între persoane afiliate cu preţurile convenite în relaţiile cu persoane independente, pentru tranzacţii comparabile (compararea internă a preţurilor);

b) compararea preţurilor convenite între persoane independente, pentru tranzacţii comparabile (compararea externă a preţurilor).

Pentru aplicarea metodei comparării preţurilor, preţul de piaţă al tranzacţiei este determinat prin compararea preţului de vânzare al mărfurilor şi serviciilor identice sau similare, vândute în cantităţi comparabile, cu preţul de vânzare al mărfurilor şi al serviciilor supuse evaluării. În cazul în care cantităţile nu sunt comparabile se utilizează preţul de vânzare pentru mărfurile şi serviciile identice sau similare, vândute în cantităţi diferite. Pentru aceasta, preţul de vânzare se corectează cu diferenţele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferenţa de cantitate.

26. Metoda cost-plus

Pentru determinarea preţului pieţei, metoda se bazează pe majorarea costurilor principale cu o marjă de profit corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. Punctul de plecare pentru această metodă, în cazul transferului de mărfuri sau de servicii între persoane afiliate, este reprezentat de costurile producătorului sau ale furnizorului de servicii. Aceste costuri sunt stabilite folosindu-se aceeaşi metodă de calcul pe care persoana care face transferul îşi bazează şi politica de stabilire a preţurilor faţă de persoane independente. Suma care se adaugă la costul astfel stabilit va avea în vedere o marjă de profit care este corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. în acest caz, preţul de piaţă al tranzacţiei controlate reprezintă rezultatul adăugării profitului la costurile de mai sus. În cazul în care mărfurile sau serviciile sunt transferate printr-un număr de persoane afiliate, această metodă urmează să fie aplicată separat pentru fiecare stadiu, luându-se în considerare rolul şi activităţile concrete ale fiecărei persoane afiliate. Costul plus profitul furnizorului într-o tranzacţie controlată va fi stabilit în mod corespunzător prin referinţă la costul plus profitul aceluiaşi furnizor în comparaţie cu tranzacţiile necontrolate. În completare, metoda care poate fi folosită este costul plus profitul care a fost câştigat în tranzacţii comparabile de către o persoană independentă.

27. Metoda preţului de revânzare

În cazul acestei metode preţul pieţei este determinat pe baza preţului de revânzare al produselor şi serviciilor către entităţi independente, diminuat cu cheltuielile de vânzare, alte cheltuieli ale contribuabilului şi o marjă de profit. Această metodă se aplică pornindu-se de la preţul la care un produs cumpărat de la o persoană afiliată este revândut unei persoane independente. Acest preţ (preţul de revânzare) este apoi redus cu o marjă brută corespunzătoare (marja preţului de revânzare), reprezentând valoarea din care ultimul vânzător din cadrul grupului încearcă să îşi acopere cheltuielile de vânzare şi alte cheltuieli de operare în funcţie de operaţiunile efectuate (luând în considerare activele utilizate şi riscul asumat) şi să realizeze un profit corespunzător. În acest caz, preţul de piaţă pentru transferul bunului între entităţi afiliate este preţul care rămâne după scăderea marjei brute şi după ajustarea cu alte costuri asociate achiziţionării produsului. Marja preţului de revânzare a ultimului vânzător într-o tranzacţie controlată poate fi determinată prin referinţă la marja profitului de revânzare, pe care acelaşi ultim vânzător o câştigă pentru bunurile procurate şi vândute în cadrul tranzacţiilor

necontrolate comparabile. De asemenea, se poate utiliza şi marja profitului ultimei vânzări realizate de o persoană independentă în cadrul unor tranzacţii necontrolate comparabile. La stabilirea valorii marjei preţului de revânzare trebuie să se aibă în vedere următoarele aspecte:

a) factorii referitori la perioada de timp dintre cumpărarea iniţială şi revânzare, inclusiv cei referitori la schimbările survenite pe piaţă în ceea ce priveşte cheltuielile, ratele de schimb şi inflaţia;

b) modificările survenite în starea şi gradul de uzură al bunurilor ce fac obiectul tranzacţiei, inclusiv modificările survenite prin progresul tehnologic dintr-un anumit domeniu;

c) dreptul exclusiv al revânzătorului de a vinde anumite bunuri sau drepturi, care ar putea influenţa decizia asupra unei schimbări a marjei de preţ.

De regulă, metoda preţului de revânzare este utilizată în cazul în care cel care revinde nu majorează substanţial valoarea produsului. Metoda poate fi utilizată şi atunci când, înainte de revânzare, bunurile mai sunt prelucrate şi, în aceste circumstanţe, se poate stabili marja adecvată.

28. În sensul art. 11 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte metode recunoscute în liniile directoare privind preţurile de transfer emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică se înţelege metoda marjei nete şi metoda împărţirii profitului.

29. Metoda marjei nete

Metoda marjei nete implică calcularea marjei nete a profitului, obţinută de o persoană în urma uneia sau a mai multor tranzacţii cu persoane afiliate, şi estimarea acestei marje pe baza nivelului obţinut de către aceeaşi persoană în tranzacţii cu persoane independente sau pe baza marjei obţinute în tranzacţii comparabile efectuate de persoane independente.

Metoda marjei nete presupune efectuarea unei comparaţii între anumiţi indicatori financiari ai persoanelor afiliate şi aceiaşi indicatori ai persoanelor independente, care activează în cadrul aceluiaşi domeniu de activitate.

În utilizarea metodei marjei nete trebuie luate în considerare diferenţele dintre persoanele ale căror marje sunt comparabile. În acest sens vor fi avuţi în vedere următorii factori: competitivitatea altor contribuabili de pe piaţă şi a bunurilor echivalente, eficienţa şi strategia de management, poziţia pe piaţă, diferenţa în structura costurilor şi nivelul experienţei în afaceri.

30. Metoda împărţirii profitului

Metoda împărţirii profitului se foloseşte atunci când tranzacţiile efectuate între persoane afiliate sunt interdependente astfel încât nu este posibilă identificarea unor tranzacţii comparabile. Această metodă presupune estimarea profitului obţinut de persoanele afiliate în urma uneia sau mai multor tranzacţii şi împărţirea acestor profituri între persoanele afiliate, proporţional cu profitul care ar fi fost obţinut de către persoane independente. împărţirea profiturilor trebuie să se realizeze printr-o estimare adecvată a veniturilor realizate şi a costurilor suportate în urma uneia sau a mai multor tranzacţii de către fiecare persoană. Profiturile trebuie împărţite astfel încât să reflecte funcţiile efectuate, riscurile asumate şi activele folosite de către fiecare dintre părţi.

31. În cazul comparării tranzacţiilor între persoane afiliate şi cele independente se au în vedere:

a) diferenţele determinate de particularităţile bunurilor materiale, nemateriale sau serviciilor ce fac obiectul tranzacţiilor comparabile, în măsura în care aceste particularităţi influenţează preţul de piaţă al obiectului respectivei tranzacţii;

b) funcţiile îndeplinite de persoane în tranzacţiile respective.

La analiza funcţiilor persoanelor participante într-o tranzacţie vor fi avute în vedere: importanţa economică a funcţiilor îndeplinite de fiecare participant, împărţirea riscurilor şi a responsabilităţilor între părţile ce participă la tranzacţie, volumul resurselor angajate, al utilajelor şi echipamentelor, valoarea activelor neoorporale folosite.

32. La stabilirea preţului de piaţă al tranzacţiilor între persoane afiliate se foloseşte una dintre metodele prevăzute mai sus. în vederea stabilirii celei mai adecvate metode se au în vedere următoarele elemente:

a) metoda care se apropie cel mai mult de împrejurările în care sunt stabilite preţurile supuse liberei

concurenţe pe pieţe comparabile din punct de vedere comercial;

b) metoda pentru care sunt disponibile date rezultate din funcţionarea efectivă a persoanelor afiliate, implicate în tranzacţii supuse liberei concurenţe;

c) gradul de precizie cu care se pot face ajustări în vederea obţinerii comparabilităţii;

d) circumstanţele cazului individual;

e) activităţile desfăşurate efectiv de diferitele persoane afiliate;

f) metoda folosită trebuie să corespundă împrejurărilor date ale pieţei şi ale activităţii contribuabilului;

g) documentaţia care poate fi pusă la dispoziţie de către contribuabil.

33. Circumstanţele cazului individual care urmează să fie luat în considerare în examinarea preţului de piaţă sunt:

a) tipul, starea, calitatea, precum şi gradul de noutate al bunurilor, mărfurilor şi serviciilor transferate;

b) condiţiile pieţei pe care bunurile, mărfurile sau serviciile sunt folosite, consumate, tratate, prelucrate sau vândute unor persoane independente;

c) activităţile desfăşurate şi stadiile din lanţul producţiei şi distribuţiei ale entităţilor implicate;

d) clauzele cuprinse în contractele de transfer, privind: obligaţiile, termenele de plată, rabaturile, reducerile, garanţiile acordate, asumarea riscului;

e) în cazul unor relaţii de transfer pe termen lung, avantajele şi riscurile legate de acestea;

f) condiţiile speciale de concurenţă.

34. În aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal se iau în considerare datele şi documentele înregistrate în momentul în care a fost încheiat contractul.

În cazul contractelor pe termen lung este necesar să se aibă în vedere dacă terţe părţi independente ţin seama de riscurile asociate, încheind contractele corespunzătoare (de exemplu, clauze de actualizare a preţului).

În situaţia în care în legătură cu transferul bunurilor şi al serviciilor sunt convenite aranjamente financiare speciale (condiţii de plată sau facilităţi de credit pentru client, diferite de practica comercială obişnuită), în cazul furnizării parţiale de materiale de către client sau servicii auxiliare, la determinarea preţului de piaţă trebuie să se ia în considerare şi aceşti factori.

35. La aplicarea metodelor prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal nu se iau în considerare preţurile care au fost influenţate de situaţii competitive speciale, cum ar fi:

a) preţuri practicate pe pieţe speciale închise, unde aceste preţuri sunt stabilite diferit de condiţiile de pe piaţa din care se face transferul;

b) preţuri care sunt supuse reducerilor speciale legate de introducerea de produse noi pe piaţă;

c) preţuri care sunt influenţate de reglementările autorităţilor publice.

36. Atunci când se stabileşte preţul de piaţă al serviciilor în cadrul tranzacţiilor între persoane afiliate, autorităţile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacţie în condiţiile stabilite de persoanele afiliate.

În cazul furnizărilor de servicii se iau în considerare tarifele obişnuite pentru fiecare tip de activitate sau tarifele standard existente în anumite domenii (transport, asigurare). În cazul în care nu există tarife comparabile se foloseşte metoda "cost-plus".

37. În cazul costurilor de publicitate, acestea se deduc de către acele persoane afiliate care urmează să beneficieze de pe urma publicităţii făcute sau, dacă este necesar, sunt alocate proporţional cu beneficiul. în situaţia în care costurile de publicitate sunt asumate de societatea-mamă în numele grupului ca un tot unitar, acestea sunt nedeductibile la persoana controlată.

La calcularea profitului, autorităţile fiscale estimează cheltuielile efectuate de persoanele afiliate cu

publicitatea, proporţional cu beneficiile câştigate de aceste persoane din publicitate. Dacă un contribuabil efectuează cheltuieli cu publicitatea de care beneficiază şi o persoană afiliată, se presupune că prima persoană a furnizat celei de a doua persoane servicii comerciale, proporţional cu natura şi sfera serviciilor furnizate de o companie de publicitate independentă.

Pentru a stabili mai clar proporţiile cheltuielilor efectuate de fiecare persoană cu publicitatea, de care beneficiază două sau mai multe persoane afiliate, trebuie luate în considerare pieţele pe care s-a făcut publicitatea şi cota de piaţă a respectivelor persoane afiliate în vânzările de bunuri şi servicii cărora li s-a făcut reclamă.

38. Când un contribuabil acordă un împrumut (credit) unei persoane afiliate sau atunci când acesta primeşte un astfel de împrumut (credit), indiferent de scopul şi destinaţia sa, preţul pieţei pentru asemenea serviciu este constituit din dobânda care ar fi fost agreată de persoane independente pentru astfel de servicii furnizate în condiţii comparabile, inclusiv comisionul de administrare a creditului, respectiv împrumutului.

În cazul serviciilor de finanţare între persoane afiliate, pentru alocarea veniturilor se analizează:

a) dacă împrumutul dat este în interesul desfăşurării activităţii beneficiarului şi a fost utilizată în acest scop;

b) dacă a existat o schemă de distribuţie a profitului.

Încadrarea împrumutului în schema de distribuţie a profitului va fi presupusă dacă la data acordării împrumutului nu se aşteaptă în mod cert o rambursare a împrumutului sau dacă contractul conţine clauze defavorabile pentru plătitor.

Atunci când se examinează dobânda, trebuie luate în considerare: suma şi durata împrumutului, natura şi scopul împrumutului, garanţia implicată, valuta implicată, riscurile de schimb şi costurile măsurilor de asigurare a ratei de schimb, precum şi alte circumstanţe de acordare a împrumutului.

Raportarea condiţiilor de împrumut are în vedere ratele dobânzii aplicate în împrejurări comparabile şi în aceeaşi zonă valutară de o persoană independentă. De asemenea, trebuie să se ţină seama de măsurile pe care persoanele independente le-ar fi luat pentru a împărţi riscul de schimb (de exemplu: clauze care menţin valoarea împrumutului în termeni reali, încheierea unui contract de devize pentru plată la termen pe cheltuiala împrumutătorului).

39. În cazul dobânzilor aferente furnizorilor de bunuri şi de servicii este necesar să se examineze dacă costul dobânzii reprezintă o practică comercială obişnuită sau dacă părţile care fac tranzacţia cer dobândă acolo unde, în tranzacţii comparabile, bunurile şi serviciile sunt transferate reciproc. Aceste elemente de analiză se au în vedere şi la alte forme de venituri sau costuri asimilate dobânzilor.

40. Atunci când se stabileşte preţul de piaţă al drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul tranzacţiilor între persoane afiliate, autorităţile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacţie în condiţiile stabilite de persoane afiliate.

În cazul transferului de drepturi de proprietate intelectuală, cum sunt: drepturile de folosire a brevetelor, licenţelor, know-how şi altele de aceeaşi natură, costurile folosirii proprietăţii nu sunt deduse separat dacă drepturile sunt transferate în legătură cu furnizarea de bunuri sau de servicii şi dacă sunt incluse în preţul acestora.

41. În cazul serviciilor de administrare şi conducere din interiorul grupului se au în vedere următoarele:

a) între persoanele afiliate costurile de administrare, management, control, consultanţă sau funcţii similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societăţii-mamă, în numele grupului ca un tot unitar. Nu poate fi cerută o remuneraţie pentru aceste activităţi, în măsura în care baza lor legală este relaţia juridică care guvernează forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legăturile dintre entităţi. Cheltuielile de această natură pot fi deduse numai dacă astfel de entităţi furnizează în plus servicii persoanelor afiliate sau dacă în preţul bunurilor şi în valoarea tarifelor serviciilor furnizate se iau în considerare şi serviciile sau costurile administrative. Nu pot fi deduse costuri de asemenea natură de către o filială care foloseşte aceste servicii luând în considerare relaţia juridică dintre ele, numai pentru propriile condiţii, ţinând seama că nu ar fi folosit aceste servicii dacă ar fi fost o

persoană independentă;

b) serviciile trebuie să fie prestate în fapt. Simpla existenţă a serviciilor în cadrul unui grup nu este suficientă, deoarece, ca regulă generală, persoanele independente plătesc doar serviciile care au fost prestate în fapt.

Pentru aplicarea prezentelor norme metodologice, autorităţile fiscale vor lua în considerare şi liniile directoare privind preţurile de transfer, emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

PARTEA 1: Codul fiscal: TITLUL II: Impozitul pe profit

CAPITOLUL I: Dispoziţii generale

Art. 13: Contribuabili

Sunt obligate la plata impozitului pe profit, conform prezentului titlu, următoarele persoane, denumite în continuare contribuabili: a) persoanele juridice române;

PARTEA 1^1: Norme metodologice:

1. Fac parte din această categorie companiile naţionale, societăţile naţionale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societăţile comerciale, indiferent de forma juridică de organizare şi de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital străin sau cu capital integral străin, societăţile agricole şi alte forme de asociere agricolă cu personalitate juridică, organizaţiile cooperatiste, instituţiile financiare şi instituţiile de credit, fundaţiile, asociaţiile, organizaţiile, precum şi orice altă entitate care are statutul legal de persoană juridică constituită potrivit legislaţiei române.

2. În cazul persoanelor juridice române care deţin participaţii în capitalul altor societăţi comerciale şi care întocmesc situaţii financiare consolidate, calculul şi plata impozitului pe profit se fac la nivelul fiecărei persoane juridice din grup.

PARTEA 2: Codul fiscal:

b) persoanele juridice străine care desfăşoară activitate prin intermediul unui sediu permanent în România;

PARTEA 2^1: Norme metodologice:

3. Persoanele juridice străine, cum sunt: companiile, fundaţiile, asociaţiile, organizaţiile şi orice entităţi similare, înfiinţate şi organizate în conformitate cu legislaţia unei alte ţări, devin subiect al impunerii atunci
când îşi desfăşoară activitatea, integral sau parţial, prin intermediul unui sediu permanent în România, aşa cum
este definit acesta în Codul fiscal, de la începutul activităţii sediului.

PARTEA 3: Codul fiscal: Art. 15: Scutiri

(1) Sunt scutiţi de la plata impozitului pe profit următorii contribuabili: [...]

d) fundaţiile române constituite ca urmare a unui legat;

PARTEA 3^1: Norme metodologice:

4. Fundaţia constituită ca urmare a unui legat, în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociaţii şi fundaţii, cu modificările şi completările ulterioare, este subiectul de drept înfiinţat de una
sau mai multe persoane, care, pe baza unui act juridic pentru cauză de moarte, constituie un patrimoniu afectat în mod permanent şi irevocabil realizării unui scop de interes general sau, după caz, comunitar.

PARTEA 4: Codul fiscal:

e) cultele religioase, pentru veniturile obţinute din activităţi economice care sunt utilizate pentru susţinerea activităţilor cu scop caritabil;

PARTEA 4^1: Norme metodologice:

5. Sunt exceptate de la plata impozitului pe profit cultele religioase pentru profitul impozabil corespunzător veniturilor obţinute din activităţi economice, altele decât cele menţionate la art. 15

alin. (1) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în situaţia în care sumele respective sunt utilizate, în anul curent sau în anii următori, pentru susţinerea activităţilor cu scop caritabil, cum ar fi: ajutorarea persoanelor aflate în dificultăţi materiale, a oamenilor fără adăpost, a centrelor de îngrijire a copiilor şi bătrânilor etc. Justificarea utilizării veniturilor pentru susţinerea activităţilor cu scop caritabil se realizează în baza documentelor care atestă efectuarea cheltuielilor respective.

PARTEA 5: Codul fiscal:

f) cultele religioase, pentru veniturile obţinute din producerea şi valorificarea obiectelor şi produselor necesare activităţii de cult, potrivit legii, şi pentru veniturile obţinute din chirii, cu condiţia ca sumele respective să fie utilizate, în anul curent sau în anii următori, pentru întreţinerea şi funcţionarea unităţilor de cult, pentru lucrările de construcţie, de reparaţie şi de consolidare a lăcaşurilor de cult şi a clădirilor ecleziastice, pentru învăţământ şi pentru acţiuni specifice cultelor religioase, inclusiv veniturile din despăgubiri sub formă bănească, obţinute ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate;

g) instituţiile de învăţământ particular acreditate, precum şi cele autorizate, pentru veniturile utilizate, în anul curent sau în anii următori, potrivit Legii învăţământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările şi completările ulterioare şi Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 174/2001 privind unele măsuri pentru îmbunătăţirea finanţării învăţământului superior, cu modificările ulterioare;

PARTEA 5^1: Norme metodologice:

6. Veniturile obţinute din activităţi economice de către contribuabilii prevăzuţi la art. 15 alin. (1) lit. e), f), g) şi h) din Codul fiscal şi care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menţionate la literele respective se supun impozitării cu cota prevăzută la art. 17 alin. (1) din Codul fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile obţinute se scad cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri.

PARTEA 6: Codul fiscal:

(2) Organizaţiile nonprofit, organizaţiile sindicale şi organizaţiile patronale sunt scutite de la plata impozitului
pe profit pentru următoarele tipuri de venituri:

[...]

k) veniturile obţinute din reclamă şi publicitate, realizate de organizaţiile nonprofit de utilitate publică, potrivit legilor de organizare şi funcţionare, din domeniul culturii, cercetării ştiinţificei învăţământului, sportului, sănătăţii, precum şi de camerele de comerţ şi industrie, organizaţiile sindicale şi organizaţiile patronale.

PARTEA 6^1: Norme metodologice:

7. Sunt venituri neimpozabile din reclamă şi publicitate veniturile obţinute din închirieri de spaţii publicitare pe:
clădiri, terenuri, tricouri, cărţi, reviste, ziare etc. Nu se includ în veniturile descrise anterior veniturile obţinute
din prestări de servicii de intermediere în reclamă şi publicitate.

PARTEA 7: Codul fiscal:

(3) Organizaţiile nonprofit, organizaţiile sindicale şi organizaţiile patronale sunt scutite de la plata impozitului
pe profit şi pentru veniturile din activităţi economice realizate până la nivelul echivalentului în lei a 15.000
euro, într-un an fiscal, dar nu mai mult de 10% din veniturile totale scutite de la plata impozitului pe profit,
prevăzute la alin. (2). Organizaţiile prevăzute în prezentul alineat datorează impozit pe profit pentru partea din
profitul impozabil ce corespunde veniturilor, altele decât cele prevăzute la alin. (2) sau în prezentul alineat,
impozit calculat prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau art. 18, după caz.

PARTEA 7^1: Norme metodologice:

8. Organizaţiile nonprofit care obţin venituri, altele decât cele menţionate la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal, şi depăşesc limita prevăzută la alin. (3) plătesc impozit pentru profitul corespunzător acestora. Determinarea profitului impozabil se face în conformitate cu prevederile de la cap. II, titlul II din Codul fiscal. În acest sens se vor avea în vedere următoarele:

a) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (2) din Codul fiscal;

b) determinarea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal, prin parcurgerea următorilor paşi:

- calculul echivalentului în lei a 15.000 euro prin utilizarea cursului mediu de schimb valutar EUR/ROL comunicat de Banca Naţională a României pentru anul fiscal respectiv;

- calculul valorii procentului de 10% din veniturile prevăzute la lit. a);

- stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la art. 15 alin. (3) din Codul fiscal ca fiind valoarea cea mai mică dintre sumele stabilite conform precizărilor anterioare;

c) stabilirea veniturilor neimpozabile prin adunarea sumelor de la lit. a) şi b);

d) determinarea veniturilor impozabile prin scăderea din totalul veniturilor a celor de la lit. c);

e) calculul profitului impozabil corespunzător veniturilor impozabile de la lit. d), avându-se în vedere următoarele:

(i)stabilirea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor impozabile de la lit. d). Este necesară utilizarea de către contribuabil a unor chei corespunzătoare de repartizare a cheltuielilor comune;

(ii)stabilirea valorii deductibile a cheltuielilor determinate conform regulilor de la pct. (i), luându-se în considerare prevederile art. 21 din Codul fiscal;

(iii)stabilirea profitului impozabil ca diferenţă între veniturile impozabile de la lit. d) şi cheltuielile deductibile stabilite la pct. (ii);

f) calculul impozitului pe profit prin aplicarea cotei prevăzute la art. 17 alin. (1) sau la art. 18 din Codul fiscal, după caz, asupra profitului impozabil stabilit la lit. e).

8^1. Veniturile realizate de organizaţiile nonprofit din transferul sportivilor sunt venituri impozabile la determinarea profitului impozabil.

8^2. Prevederile alin. (2) şi alin. (3) ale art. 15 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, sunt aplicabile şi persoanelor juridice care sunt constituite şi funcţionează potrivit Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, cu modificările şi completările ulterioare.

PARTEA 8: Codul fiscal:

Art. 16: Anul fiscal

(1) Anul fiscal este anul calendaristic.

(2) Când un contribuabil se înfiinţează sau încetează să mai existe în cursul unui an fiscal, perioada impozabilă este perioada din anul calendaristic pentru care contribuabilul a existat.

PARTEA 8^1: Norme metodologice:

9. În cazul înfiinţării unui contribuabil într-un an fiscal perioada impozabilă începe:

a) de la data înregistrării acestuia la registrul comerţului, dacă are această obligaţie;

b) de la data înregistrării în registrul ţinut de instanţele judecătoreşti competente, dacă are această obligaţie;

c) de la data încheierii sau, după caz, a punerii în aplicare a contractelor de asociere, în cazul asocierilor care nu dau naştere unei noi persoane juridice.

10. Perioada impozabilă se încheie, în cazul divizărilor sau fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenţei

persoanelor juridice supuse acestor operaţiuni, la următoarele date:

a) în cazul constituirii uneia sau mai multor societăţi noi, la data înregistrării în registrul comerţului a noii societăţi sau a ultimei dintre ele;

b) în celelalte cazuri, la data înscrierii în registrul comerţului a menţiunii privind majorarea capitalului social al societăţii absorbante.

În cazul lichidării unui contribuabil într-un an fiscal, perioada impozabilă încetează o dată cu data radierii din registrul unde a fost înregistrată înfiinţarea acestuia.

PARTEA 9: Codul fiscal:

Art. 18: Impozit minim pentru baruri de noapte, cluburi de noapte, discoteci, cazinouri şi pariuri sportive

Contribuabilii care desfăşoară activităţi de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive şi la care impozitul pe profit datorat pentru activităţile prevăzute în acest articol este mai mic decât 5% din veniturile respective sunt obligaţi la plata unui impozit de 5% aplicat acestor venituri realizate.

PARTEA 9^1: Norme metodologice:

11. Intră sub incidenţa prevederilor art. 18 din Codul fiscal contribuabilii care desfăşoară activităţi de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, încadraţi potrivit dispoziţiilor legale în vigoare; aceştia trebuie să organizeze şi să conducă evidenţa contabilă pentru a se cunoaşte veniturile şi cheltuielile corespunzătoare acestor activităţi. La determinarea profitului aferent acestor activităţi se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare şi alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporţional cu veniturile obţinute din aceste activităţi. În cazul în care impozitul pe profitul datorat este mai mic decât 5% din veniturile obţinute din aceste activităţi, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% din aceste venituri. Acesta se adaugă la valoarea impozitului pe profit aferent celorlalte activităţi, impozit calculat potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal. Veniturile care se iau în calcul pentru aplicarea cotei de 5% sunt veniturile aferente activităţilor respective, înregistrate în conformitate cu reglementările contabile.

PARTEA 10: Codul fiscal:

CAPITOLUL II: Calculul profitului impozabil

Art. 19: Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferenţă între veniturile realizate din orice sursă şi cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile şi la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul şi alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

PARTEA 10^1: Norme metodologice:

12. Veniturile şi cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilităţii nr. 82/1991, republicată, cu
modificările şi completările ulterioare, precum şi orice alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor, din care
se scad veniturile neimpozabile şl se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul
fiscal.

Exemple de elemente similare veniturilor:

- diferenţele favorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanţelor şi datoriilor în valută, înregistrate în evidenţa contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;

- rezervele din reevaluare la casarea sau cedarea activelor, în situaţia în care au fost deductibile din profitul
impozabil.

Exemple de elemente similare cheltuielilor:

- diferenţele nefavorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanţelor şi datoriilor în valută, înregistrate în evidenţa contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;

- cheltuiala cu valoarea neamortizată a cheltuielilor de cercetare şi dezvoltare şi a mijloacelor fixe de natura obiectelor de inventar care a fost înregistrată în rezultatul reportat. În acest caz, cheltuiala este deductibilă fiscal pe perioada rămasă de amortizat a acestor imobilizări, respectiv durata iniţială stabilită conform legii, mai puţin perioada pentru care s-a calculat amortizarea. În mod similar se va proceda şi în cazul obiectelor de inventar, baracamentelor şi amenajărilor provizorii trecute în rezultatul reportat cu ocazia retratării situaţiilor financiare anuale.

Veniturile şi cheltuielile generate de executarea instrumentelor financiare derivate, înregistrate potrivit reglementărilor contabile, sunt luate în calcul la stabilirea profitului impozabil.

13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparţin. În cazul în care contribuabilul constată că după depunerea declaraţiei anuale un element de venit sau de cheltuială a fost omis ori a fost înregistrat eronat, contribuabilul este obligat să depună declaraţia rectificativă pentru anul fiscal respectiv. Dacă în urma efectuării acestei corecţii rezultă o sumă suplimentară de plată a impozitului pe profit, atunci pentru această sumă se datorează dobânzi şi penalităţi de întârziere conform legislaţiei în vigoare.

14. La calculul profitului impozabil limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislaţia în vigoare se aplică trimestrial sau potrivit prezentelor norme metodologice, după caz, astfel încât la finele anului acestea să se încadreze în prevederile legii. Pentru contribuabilii care au obligaţia de a plăti impozitul pe profit anual, limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislaţia în vigoare se aplică anual.

15. Pentru determinarea profitului impozabil contribuabilii sunt obligaţi să întocmească un registru de evidenţă fiscală, într-un singur exemplar, compus din cel puţin 100 de file, ţinut în formă scrisă sau electronică.
Completarea se face în ordine cronologică, iar informaţiile înregistrate trebuie să corespundă cu operaţiunile fiscale şi cu datele prezentate în declaraţiile de impunere. Registrul de evidenţă fiscală se completează în toate situaţiile în care informaţiile cuprinse în declaraţia fiscală sunt obţinute în urma unor prelucrări ale datelor furnizate din înregistrările contabile. Modul de completare a registrului de evidenţă fiscală este la latitudinea fiecărui contribuabil, în funcţie de specificul activităţii şi de necesităţile proprii ale acestuia. Acestea se referă la: calculul dobânzilor şi al diferenţelor de curs valutar deductibile fiscal, amortizarea fiscală, reduceri şi scutiri de impozit pe profit, evidenţa fiscală a vânzărilor cu plata în rate, valoarea fiscală în cazul efectuării operaţiunilor prevăzute la art. 27 din Codul fiscal, alte asemenea operaţiuni.

PARTEA 11: Codul fiscal:

(3) Contribuabilii care au optat până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, conform prevederilor legale, pentru impunerea veniturilor aferente contractelor de vânzare cu plata în rate, pe măsură ce ratele devin scadente, beneficiază în continuare de această facilitate pe durata derulării contractelor respective; cheltuielile corespunzătoare sunt deductibile la aceleaşi termene scadente, proporţional cu valoarea ratei înregistrate în valoarea totală a contractului.

PARTEA 11^1: Norme metodologice:

16. Pentru contribuabilii care au optat la momentul livrării bunurilor, executării lucrărilor sau prestării serviciilor pentru impunerea veniturilor aferente contractelor cu plata în rate până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, veniturile şi cheltuielile aferente bunurilor mobile şi imobile produse, lucrărilor executate şi serviciilor prestate, valorificate în baza unui contract cu plata în rate, sunt impozabile, respectiv deductibile, pe măsură ce ratele devin scadente, pe durata derulării contractelor respective.

PARTEA 12: Codul fiscal:

(4) În cazul contribuabililor care desfăşoară activităţi de servicii internaţionale, în baza convenţiilor la care România este parte, veniturile şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil, potrivit unor norme speciale stabilite în conformitate cu reglementările din aceste convenţii.

PARTEA 12^1: Norme metodologice:

17. Intră sub incidenţa acestui alineat contribuabilii care desfăşoară activităţi de servicii internaţionale careaplică regulile de evidenţă şi decontare a veniturilor şi cheltuielilor stabilite prin regulamente de aplicare a convenţiilor la care România este parte (de exemplu: serviciile poştale, telecomunicaţiile, transporturile internaţionale).

PARTEA 13: Codul fiscal:

Art. 20: Venituri neimpozabile

Următoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

a) dividendele primite de la o persoană juridică română. Sunt, de asemenea, neimpozabile, după data aderării României la Uniunea Europeană, dividendele primite de la o persoană juridică străină, din statele Comunităţii Europene, dacă persoana juridică română deţine minimum 25% din titlurile de participare la persoana juridică străină, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani, care se încheie la data plăţii dividendului;

PARTEA 13^1: Norme metodologice:

18. În sensul prevederilor art. 20 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, dividendele de încasat/încasate de un contribuabil de la o persoană juridică română, reprezintă venituri neimpozabile la data înregistrării acestora în evidenţa contribuabilului, potrivit reglementărilor contabile.

PARTEA 14: Codul fiscal:

b) diferenţele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor, beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se deţin titluri de participare, precum şi diferenţele de evaluare a investiţiilor financiare pe termen lung. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării, a retragerii titlurilor de participare, precum şi la data retragerii capitalului social la persoana juridică la care se deţin titlurile de participare;

PARTEA 14^1: Norme metodologice:

19. În aplicarea prevederilor art. 20 lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, investiţiile financiare pe termen lung reprezintă activele înregistrate astfel potrivit reglementărilor contabile, constând în: acţiuni deţinute la societăţi afiliate, titluri de participare şi investiţii deţinute ca imobilizări.

La data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării titlurilor de participare, sau a retragerii capitalului social deţinut la o persoana juridică, precum şi la data lichidării investiţiilor financiare, valoarea fiscală utilizată pentru calculul câştigului/pierderii este cea pe care titlurile de participare, respectiv investiţiile financiare, au avut-o înainte de înregistrarea diferenţelor favorabile respective.

PARTEA 15: Codul fiscal:

d) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere, veniturile din reducerea sau anularea provizioanelor pentru care nu s-a acordat deducere, precum şi veniturile din recuperarea cheltuielilor
nedeductibile;

PARTEA 15^1: Norme metodologice:

20. Sunt considerate venituri neimpozabile veniturile prin care se recuperează cheltuielile pentru care nu s-a acordat deducere la momentul efectuării lor, cum sunt: rambursările de impozit pe profit plătit în perioadele anterioare, restituirea unor dobânzi şi/sau penalităţi de întârziere, veniturile din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii lor şi altele asemenea. Veniturile rezultate din înregistrarea în evidenţa contabilă a creanţelor privind impozitul pe profit amânat sunt venituri neimpozabile.

PARTEA 16: Codul fiscal:

e) veniturile neimpozabile, prevăzute expres în acorduri şi memorandumuri aprobate prin acte normative.

PARTEA 16^1: Norme metodologice:

21. Contribuabilii pentru care prin acorduri şi memorandumuri aprobate prin acte normative s-a prevăzut faptul că profitul aferent anumitor activităţi nu este impozabil sunt obligaţi să organizeze şi să conducă evidenţa contabilă pentru determinarea profitului neimpozabil. La determinarea profitului aferent acestor activităţi se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare şi alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporţional cu veniturile obţinute din acele activităţi, în situaţia în care evidenţa contabilă nu asigură informaţia necesară identificării acestora, după caz.

PARTEA 16^2: Codul fiscal:

Art. 20^1: Regimul fiscal al dividendelor primite din statele membre ale Uniunii Europene (1) După data aderării României la Uniunea Europeana sunt, de asemenea, neimpozabile şi: (a) dividendele primite de o persoană juridică română, societate-mamă, de la o filială a sa situată într-un stat membru, dacă persoana juridică română întruneşte cumulativ următoarele condiţii:

1. plăteşte impozit pe profit potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări;

2. deţine minimum 15% din capitalul social al unei persoane juridice dintr-un stat membru, respectiv minimum 10%, începând cu 1 ianuarie 2009;

3. la data înregistrării venitului din dividende, deţine participaţia minimă menţionată la pct. 2, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani. Sunt, de asemenea, neimpozabile şi dividendele primite de persoana juridică română prin intermediul sediului său permanent situat într-un stat membru, în cazul în care persoana juridică romană îndeplineşte cumulativ condiţiile prevăzute la pct. 1-3.

(b) dividendele primite de sediile permanente din România ale unor persoane juridice străine din alte state membre, societăţi-mamă, care sunt distribuite de filialele acestora situate în state membre, dacă persoana juridică străină întruneşte, cumulativ, următoarele condiţii:

1. are una din formele de organizare prevăzute la alin. (4);

2. în conformitate cu legislaţia fiscală a statului membru, este considerată a fi rezident al statului membru respectiv şi, în temeiul unei convenţii privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terţ, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

3. plăteşte, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia;

4. deţine minimum 15% din capitalul social al filialei dintr-un stat membru, respectiv o participare minimă de 10%, începând cu data de 1 ianuarie 2009;

5. la data înregistrării venitului din dividende de către sediul permanent din România, persoana juridică străină deţine participaţia minimă prevăzută la pct. 4, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani. [...]

PARTEA $16^{2\hat{}1}$: Norme metodologice:

21^1. În aplicarea prevederilor art. 20^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, condiţia legată de perioada minimă de deţinere de 2 ani va fi înţeleasă luându-se în considerare hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen- C-284/94, C-291/94 şi C-292/94. Astfel, în situaţia în care, la data înregistrării dividendului de către societatea-mamă, persoană juridică română, respectiv de către sediul permanent al unei societăţi-mamă, persoană juridică străină dintr-un stat membru, condiţia referitoare la perioada minimă de deţinere de 2 ani nu este îndeplinită, venitul din dividende este supus impunerii. Ulterior, în anul fiscal în care condiţia este îndeplinită, contribuabilul urmează să beneficieze de recalcularea impozitului pe profit al anului în care venitul a fost impus, hi acest sens, contribuabilul trebuie să depună declaraţia rectificativă privind impozitul pe profit.

21^2. Pentru îndeplinirea condiţiei de la pct. 3 lit. b) alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, societăţile-mamă, persoane juridice străine, trebuie să plătească, în conformitate cu legislaţia fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impot des societes/ vennootschapsbelasting, în Belgia;

- selskabsskat, în Danemarca;

- Korperschaftsteuer, în Republica Federală Germania; -[POZA], în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franţa;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle societa, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Korperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, în Portugalia;
- y hteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund, în Finlanda;
- statlig inkomstskatt, în Suedia;
- Corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;
- D an z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- T ulumaks, în Estonia; [POZA] în Cipru
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- P elno mokestis, în Lituania;
- T arsasagi ado, în Ungaria;
- T axxa fuq l-income, în Malta;
- P odatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- D avek od dobicka pravnih oseb, în Slovenia;
- D an z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- [POZA] în Bulgaria

21. Pentru aplicarea prevederilor art. 20 Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice române şi bulgare, societăţi-mamă, sunt:

- societăţile înfiinţate în baza legii române, cunoscute ca "societăţi pe acţiuni", "societăţi în comandită pe acţiuni","societăţi cu răspundere limitată";

PARTEA 17: Codul fiscal:

Art. 21: Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

PARTEA 17^{1}: Norme metodologice:

22. Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea şi comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

23. În sensul art. 21 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile şi următoarele:

a) cheltuielile efectuate cu editarea publicaţiilor care sunt înregistrate ca retururi în perioada de determinare a profitului impozabil pe baza documentelor justificative şi în limita cotelor prevăzute în contractele de distribuţie, cu condiţia reflectării în contabilitate a veniturilor şi cheltuielilor potrivit reglementărilor contabile;

b) cheltuielile generate de taxa pe valoarea adăugată ca urmare a aplicării proratei, în conformitate cu prevederile titlului VI «Taxa pe valoarea adăugată» din Codul fiscal, precum şi în alte situaţii când taxa pe valoarea adăugată este înregistrată pe cheltuieli, în situaţia în care taxa pe valoarea adăugată este aferentă unor bunuri sau servicii achiziţionate în scopul realizării de venituri impozabile;

c) cheltuielile reprezentând valoarea creanţelor comerciale înstrăinate, potrivit legii.

d) penalităţile de întârziere şi daunele-interese, stabilite, potrivit legii, în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane rezidente, sunt cheltuieli deductibile, respectiv venituri impozabile pe măsura înregistrării lor.

24. Nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile înregistrate de contribuabil reprezentând diferenţe de valoare aferente acţiunilor proprii dobândite şi anulate ulterior dobândirii în situaţiile prevăzute de Legea nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

PARTEA 18: Codul fiscal:

(2) Sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri şi: [...]

b) cheltuielile efectuate, potrivit legii, pentru protecţia muncii şi cheltuielile efectuate pentru prevenirea accidentelor de muncă şi a bolilor profesionale;

PARTEA 18^1: Norme metodologice:

25. Intră sub incidenţa acestei prevederi cheltuielile efectuate în acest scop, în condiţiile în care specificul activităţii desfăşurate se încadrează în domeniile pentru care se impune respectarea normelor de protecţie a muncii, stabilite conform legislaţiei în materie.

PARTEA 19: Codul fiscal:

c) cheltuielile cu primele de asigurare pentru asigurarea de accidente de muncă, boli profesionale sau riscuri profesionale;

PARTEA 19^1: Norme metodologice:

26. Intră sub incidenţa prevederilor art. 21 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal cheltuielile reprezentând contribuţiile pentru asigurarea de accidente de muncă şi boli profesionale, efectuate potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă şi boli profesionale, cu modificările şi completările ulterioare. Cheltuielile cu primele de asigurare pentru riscul profesional, efectuate potrivit legislaţiei specifice, sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

PARTEA 20: Codul fiscal:

e) cheltuielile de transport şi cazare în ţară şi în străinătate efectuate de către salariaţi şi administratori, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exerciţiul curent şi/sau din anii precedenţi;

PARTEA 20^1: Norme metodologice:

27. Calitatea de administrator rezultă din actul constitutiv al contribuabilului sau contractul de administrare.

PARTEA 21: Codul fiscal:

f) contribuţia la rezerva mutuală de garantare a casei centrale a cooperativelor de credit;

PARTEA 21^1: Norme metodologice:

29. Intră sub incidenţa prevederilor art. 21 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cotizaţiile cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit pentru constituirea rezervei mutuale de garantare, în conformitate cu reglementările legale.

PARTEA 22: Codul fiscal:

g) taxele de înscriere, cotizaţiile şi contribuţiile obligatorii, reglementate de actele normative în vigoare, precum şi contribuţiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă;

PARTEA 22^1: Norme metodologice:

30. Intră sub incidenţa prevederilor art. 21 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal cheltuielile cu taxele de

înscriere, cotizaţiile şi contribuţiile obligatorii, stabilite prin acte normative, de practicare a unor profesii cum sunt: expert contabil, contabil autorizat, arhitect, medic, auditor financiar, avocat, notar şi altele asemenea.
Contribuţiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă sunt cele datorate patronatelor, în conformitate cu prevederile Legii patronatelor nr. 356/2001.

PARTEA 23: Codul fiscal:

i) cheltuielile pentru marketing, studiul pieţei, promovarea pe pieţe existente sau noi, participarea la târguri şi expoziţii, la misiuni de afaceri, editarea de materiale informative proprii, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exerciţiul curent şi/sau din anii precedenţi, precum şi în situaţia în care acesta se află înăuntrul perioadei de recuperare a pierderii fiscale, conform legii;

PARTEA 23^{1}: Norme metodologice:

PARTEA 23^{I}: Codul fiscal:

n) pierderile înregistrate la scoaterea din evidenţă a creanţelor neîncasate, în următoarele cazuri: 1. procedura de faliment a debitorilor a fost închisă pe baza hotărârii judecătoreşti;

2. debitorul a decedat şi creanţa nu poate fi recuperată de la moştenitori;

3. debitorul este dizolvat, în cazul societăţii cu răspundere limitată cu asociat unic, sau lichidat, fără succesor;

4. debitorul înregistrează dificultăţi financiare majore care îi afectează întreg patrimoniul.

PARTEA $23^{I^{\wedge}1}$: Norme metodologice:

32^{1}. Dificultăţile financiare majore care afectează întregul patrimoniu al debitorului sunt cele care rezultă din situaţii excepţionale determinate de calamităţi naturale, epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe şi în caz de război.

PARTEA 24: Codul fiscal:

(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:

a) cheltuielile de protocol în limita unei cote de 2% aplicată asupra diferenţei rezultate dintre totalul veniturilor impozabile şi totalul cheltuielilor aferente veniturilor impozabile, altele decât cheltuielile de protocol şi cheltuielile cu impozitul pe profit;

PARTEA 24^{1}: Norme metodologice:

33. Baza de calcul la care se aplică cota de 2% o reprezintă diferenţa dintre totalul veniturilor şi cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile, la care se efectuează ajustările fiscale. Astfel, din cheltuielile totale se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent şi amânat, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, iar din totalul veniturilor se scad veniturile neimpozabile.

PARTEA 25: Codul fiscal:

b) suma cheltuielilor cu indemnizaţia de deplasare acordată salariaţilor pentru deplasări în România şi în străinătate, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituţiile publice, în cazul în care contribuabilul realizează profit în exerciţiul curent şi/sau din anii precedenţi. Cheltuielile de transport, cazare şi indemnizaţia acordată salariaţilor, în cazul contribuabilului care realizează pierdere în exerciţiul curent şi/sau din anii precedenţi, sunt limitate la nivelul legal stabilit pentru instituţiile publice;

PARTEA 25^{1}: Norme metodologice:

PARTEA 26: Codul fiscal:

d) perisabilităţile, în limitele stabilite de organele de specialitate ale administraţiei centrale, împreună cu instituţiile de specialitate, cu avizul Ministerului Finanţelor Publice;

PARTEA 26^{1}: Norme metodologice:

35. Nu sunt considerate perisabilităţi pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau obţinerea unui serviciu.

PARTEA 26^{I}: Codul fiscal:

[...]

j) cheltuielile efectuate, în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 200 euro într-un an fiscal pentru fiecare participant; k) cheltuielile cu primele de asigurare voluntară de sănătate, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 200 euro într-un an fiscal pentru fiecare participant;

PARTEA $26^{I\hat{}1}$: Norme metodologice:

35^{1}. Intră sub incidenţa prevederilor art. 21 alin. (3) lit. j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, cheltuielile înregistrate de angajator în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, efectuate potrivit Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 200 de euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb LEU/EUR comunicat de Banca Naţională a României la data înregistrării cheltuielilor.

35^{2}. Sunt deductibile la determinarea profitului impozabil, potrivit prevederilor art. 21 alin. (3) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, cheltuielile cu primele de asigurare voluntară de sănătate, efectuate de angajator potrivit Legii privind reforma în domeniul sănătăţii nr. 95/2006, cu modificările şi completările ulterioare. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb LEU/EUR comunicat de Banca Naţională a României la data înregistrării cheltuielilor.

PARTEA 27: Codul fiscal:

l) cheltuielile pentru funcţionarea, întreţinerea şi repararea locuinţelor de serviciu situate în localitatea unde se află sediul social sau unde societatea are sedii secundare, deductibile în limita corespunzătoare suprafeţelor construite prevăzute de legea locuinţei, care se majorează din punct de vedere fiscal cu 10%. Diferenţa nedeductibilă trebuie recuperată de la beneficiari, respectiv chiriaşi/locatari;

PARTEA 27^{1}: Norme metodologice:

36. În cazul locuinţei de serviciu date în folosinţa unui salariat sau administrator, cheltuielile pentru funcţionarea, întreţinerea şi repararea acesteia sunt deductibile în limita corespunzătoare raportului dintre suprafaţa construită prevăzută de Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările ulterioare, majorată cu 10%, şi totalul suprafeţei construite a locuinţei de serviciu respective.

PARTEA 28: Codul fiscal:

m) cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii aferente unui sediu aflat în locuinţa proprietate personală a unei persoane fizice, folosită şi în scop personal, deductibile în limita corespunzătoare suprafeţelor puse la dispoziţia societăţii în baza contractelor încheiate între părţi, în acest scop;

PARTEA 28^{1}: Norme metodologice:

37. În cazul în care sediul unui contribuabil se află în locuinţa proprietate a unei persoane fizice, cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii aferente sediului sunt deductibile în limita determinată pe baza raportului dintre suprafaţa pusă la dispoziţie contribuabilului, menţionată în contractul încheiat între părţi, şi suprafaţa totală a locuinţei. Contribuabilul va justifica cheltuielile de funcţionare, întreţinere şi reparaţii aferente sediului cu documente legale, cum sunt contractele încheiate cu furnizorii de utilităţi şi alte documente.

PARTEA 29: Codul fiscal:

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

a) cheltuielile proprii ale contribuabilului cu impozitul pe profit datorat, inclusiv cele reprezentând diferenţe din anii precedenţi sau din anul curent, precum şi impozitele pe profit sau pe venit plătite în străinătate. Sunt nedeductibile şi cheltuielile cu impozitele nereţinute la sursă în numele persoanelor fizice şi juridice nerezidente, pentru veniturile realizate din România;

PARTEA 29^{1}: Norme metodologice:

38. Sunt nedeductibile cheltuielile cu impozitul pe profit, inclusiv cele reprezentând diferenţe din anii precedenţi sau din anul curent, precum şi impozitele plătite în străinătate. Sunt nedeductibile şi impozitele cu reţinere la sursă plătite în numele persoanelor fizice şi juridice nerezidente pentru

veniturile realizate din România. Cheltuielile cu impozitul pe profit amânat, înregistrate de contribuabil, sunt nedeductibile.

PARTEA 30: Codul fiscal:

c) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările şi penalităţile de întârziere datorate către autorităţile române, potrivit prevederilor legale. Amenzile, dobânzile, penalităţile sau majorările datorate către autorităţi străine ori în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente şi/sau autorităţi străine sunt cheltuieli nedeductibile, cu excepţia majorărilor al căror regim este reglementat prin convenţiile de evitare a dublei impuneri.

PARTEA 30[1]: Norme metodologice:

39. Prin autorităţi române se înţelege totalitatea organelor administraţiei publice centrale şi locale care urmăresc şi încasează amenzi, majorări şi penalităţi de întârziere, execută confiscări, potrivit prevederilor legale.

40. Majorările şi penalităţile datorate în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente în România sunt cheltuieli nedeductibile.

Ca excepţie de la regula alineatului precedent, majorările datorate în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente în România care, potrivit convenţiilor de evitare a dublei impuneri, sunt tratate ca dobânzi sunt cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil în condiţiile prevăzute de titlul II din Codul fiscal.

PARTEA 31: Codul fiscal:

d) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, precum şi taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor Titlului VI. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi stocurile şi mijloacele fixe amortizabile distruse ca urmare a unor calamităţi naturale sau a altor cauze de forţă majoră, în condiţiile stabilite prin norme; [...]

PARTEA 31[1]: Norme metodologice:

41. Cheltuielile cu bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale, constatate lipsă din gestiune sau degradate şi neimputabile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz, pentru care s-au încheiat contracte de asigurare, nu intră sub incidenţa prevederilor art. 21 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

42. În sensul prevederilor art. 21 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, cheltuielile privind stocurile şi mijloacele fixe amortizabile distruse în întregime ca urmarea unor calamităţi naturale sau a altor cauze de forţă majoră, sunt considerate cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, în măsura în care stocurile/mijloacele fixe distruse se găsesc situate în zone pentru care s-a instituit, potrivit prevederilor legale în vigoare, stare de urgenţă, contribuabilii fiind obligaţi în această situaţie să respecte şi să aplice prevederi legale speciale pentru fiecare domeniu, precum şi măsuri dispuse de autorităţile competente. Totodată, sunt considerate deductibile şi cheltuielile privind stocurile şi mijloacele fixe amortizabile distruse de epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe şi în caz de război. Fenomenele sociale sau economice, conjuncturile externe şi în caz de război sunt cele prevăzute de Legea privind rezervele de stat nr. 82/1992, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

PARTEA 32: Codul fiscal:

e) cheltuielile făcute în favoarea acţionarilor sau asociaţilor, altele decât cele generate de plăţi pentru bunurile livrate sau serviciile prestate contribuabilului, la preţul de piaţă pentru aceste bunuri sau servicii;

PARTEA 32[1]: Norme metodologice:

43. Sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea participanţilor următoarele:

a) cheltuielile cu amortizarea, întreţinerea şi repararea mijloacelor de transport utilizate de către participanţi, în favoarea acestora;

b) bunurile, mărfurile şi serviciile acordate participanţilor, precum şi lucrările executate în favoarea acestora;

c) cheltuielile cu chiria şi întreţinerea spaţiilor puse la dispoziţie acestora;

d) alte cheltuieli în favoarea acestora.

PARTEA 33: Codul fiscal:

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la bază un document justificativ, potrivit legii, prin care să se facă dovada efectuării operaţiunii sau intrării în gestiune, după caz, potrivit normelor;

PARTEA 33[1]: Norme metodologice:

44. Înregistrările în evidenţa contabilă se fac cronologic şi sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.

PARTEA 34: Codul fiscal:

h) cheltuielile determinate de diferenţele nefavorabile de valoare a titlurilor de participare la persoanele juridice la care se deţin participaţii, precum şi de diferenţele nefavorabile de valoare aferente obligaţiunilor emise pe termen lung, cu excepţia celor determinate de vânzarea-cesionarea acestora;

PARTEA 34[1]: Norme metodologice:

45. Cheltuielile reprezentând pierderi de valoare a titlurilor de participare, ca urmare a reducerii valorii capitalului social la societatea comercială la care se deţin titlurile de participare sau ca urmare a modificării cotaţiei pe piaţa bursieră, sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

46. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi cheltuielile reprezentând valoarea titlurilor de participare tranzacţionate sau cesionate.

47. În cazul vânzării titlurilor de participare, profitul impozabil se determină ca diferenţă între valoarea obţinută în urma vânzării şi valoarea nominală în cazul primei vânzări sau costul de achiziţie ori valoarea fiscală definită potrivit art. 27 din Codul fiscal, după caz. La scoaterea din gestiune a titlurilor de participare se poate utiliza una dintre metodele folosite pentru scoaterea din evidenţă a stocurilor.

PARTEA 35: Codul fiscal:

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanţă, asistenţă sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul desfăşurării activităţii proprii şi pentru care nu sunt încheiate contracte;

PARTEA 35[1]: Norme metodologice:

48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanţă, asistenţă sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiţii:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuţie, precizarea serviciilor prestate, precum şi tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfăşurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului; prestarea efectivă a serviciilor se justifică prin: situaţii de lucrări, procese-verbale de recepţie, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piaţă sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităţilor desfăşurate.

Nu intră sub incidenţa condiţiei privitoare la încheierea contractelor de prestări de servicii, prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, serviciile cu caracter ocazional prestate de persoane fizice autorizate şi de persoane juridice, cum sunt: cele de întreţinere şi reparare a activelor, serviciile poştale, serviciile de comunicaţii şi de multiplicare, parcare, transport şi altele asemenea. (la data 01-Jan-2007 Parte 35^1, punctul 48. completat de art. I, alin. (B), punctul 13. din Hotarirea 1861/2006)

49. Pentru servicii de management, consultanţă şi asistenţă tehnică prestate de nerezidenţii afiliaţi contribuabilului, la analiza tranzacţiilor pentru determinarea deductibilităţii cheltuielilor trebuie să se aibă

în vedere şi principiile din comentariul la articolul 9 privind impunerea întreprinderilor asociate din Convenţia- model cu privire la impozitele pe venit şi impozitele pe capital. Analiza trebuie să aibă în vedere:

(i)părţile implicate; (ii)natura serviciilor prestate;

(iii)elementele de recunoaştere a cheltuielilor şi veniturilor pe baza documentelor justificative care să ateste prestarea acestor servicii.

PARTEA 35^{I}: Codul fiscal:

p) cheltuielile de sponsorizare şi/sau mecenat şi cheltuielile privind bursele private, acordate potrivit legii; contribuabilii care efectuează sponsorizări şi/sau acte de mecenat, potrivit prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările ulterioare, şi ale Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cei care acordă burse private, potrivit legii, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, dacă totalul acestor cheltuieli îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii:

1. este în limita a 3 la mie din cifra de afaceri;
2. nu depăşeşte mai mult de 20% din impozitul pe profit datorat.

În limitele respective se încadrează şi cheltuielile de sponsorizare a bibliotecilor de drept public, în scopul construcţiei de localuri, al dotărilor, achiziţiilor de tehnologie a informaţiei şi de documente specifice, finanţării programelor de formare continuă a bibliotecilor, schimburilor de specialişti, a burselor de specializare, a participării la congrese internaţionale.

PARTEA $35^{I\hat{}1}$: Norme metodologice:

49^{1}. Exemplu de calcul privind scăderea din impozitul pe profit datorat a cheltuielilor reprezentând sponsorizarea.

Un contribuabil plătitor de impozit pe profit încheie un contract de sponsorizare conform legii privind sponsorizarea, în calitate de sponsor, în valoare de 15.000.000 lei. Contractul de sponsorizare se încheie în data de 2 februarie 2005.

La calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005, contribuabilul prezintă următoarele date financiare:

Venituri din vânzarea mărfurilor	=	1.000.000.000 lei
Venituri din prestări de servicii	=	2.000.000 lei
Total cifră de afaceri		1.002.000.000 lei
Cheltuieli privind mărfurile	=	750.000.000 lei
Cheltuieli cu personalul	=	20.000.000 lei
Alte cheltuieli de exploatare	=	90.000.000 lei
din care:		
15.000.000 lei sponsorizare		
Total cheltuieli		860.000.000 lei

Calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005:

Profitul impozabil = 1.002.000.000 - 860.000.000 + 15.000.000 = 157.000.000 lei. Impozitul pe profit înainte de scăderea cheltuielii cu sponsorizarea: 157.000.000 x 16 % = 25.120.000 lei.

Avându-se în vedere condiţiile de deducere prevăzute la art. 21 alin. (4) lit. p) din Codul fiscal, prin aplicarea limitelor, valorile sunt:

- $3\ ^{0}/_{00}$ din cifra de afaceri reprezintă 3.006.000 lei;
- 20 % din impozitul pe profit înainte de deducerea cheltuielilor de sponsorizare reprezintă 5.024.000 lei.

Suma de scăzut din impozitul pe profit este 3.006.000 lei. Pentru trimestrul I 2005 impozitul pe profit

datorat este de: 25.120.000 - 3.006.000 = 22.114.000 lei.

Contribuabilii care efectuează sponsorizări şi/sau acte de mecenat, potrivit Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările şi completările ulterioare, şi Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările şi completările ulterioare şi/sau care acordă burse private, pe baza de contract, în condiţiile Legii nr. 376/2004 privind bursele private, cu modificările ulterioare, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, dacă aceste cheltuieli însumate îndeplinesc cumulativ condiţiile prevăzute de art. 21 alin. (4) lit. p) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

PARTEA 36: Codul fiscal:

Art. 22: Provizioane şi rezerve

(1) Contribuabilul are dreptul la deducerea rezervelor şi provizioanelor, numai în conformitate cu prezentul articol, astfel:

a) rezerva legală este deductibilă în limita unei cote de 5% aplicată asupra profitului contabil, înainte de determinarea impozitului pe profit, din care se scad veniturile neimpozabile şi se adaugă cheltuielile aferente acestor venituri neimpozabile, până ce aceasta va atinge a cincea parte din capitalul social subscris şi vărsat sau din patrimoniu, după caz, potrivit legilor de organizare şi funcţionare. În cazul în care aceasta este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, reconstituirea ulterioară a rezervei nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil. Prin excepţie, rezerva constituită de persoanele juridice care furnizează utilităţi societăţilor comerciale care se restructurează, se reorganizează sau se privatizează poate fi folosită pentru acoperirea pierderilor de valoare a pachetului de acţiuni obţinut în urma procedurii de conversie a creanţelor, iar sumele destinate reconstituirii ulterioare a acesteia sunt deductibile la calculul profitului impozabil;

PARTEA 36^1: Norme metodologice:

50. Cota de 5% reprezentând rezerva prevăzută la art. 22 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică asupra diferenţei dintre totalul veniturilor, din care se scad veniturile neimpozabile şi veniturile din impozitul pe profit amânat, şi totalul cheltuielilor, din care se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent şi amânat şi cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, înregistrate în contabilitate. Rezerva se calculează cumulat de la începutul anului şi este deductibilă la calculul profitului impozabil lunar sau trimestrial, după caz. În veniturile neimpozabile care se scad la determinarea bazei de calcul pentru rezervă sunt incluse veniturile prevăzute la art. 20 din Codul fiscal, cu excepţia celor prevăzute la lit. d) din acelaşi articol. Rezervele astfel constituite se completează sau se diminuează în funcţie de nivelul profitului contabil din perioada de calcul. De asemenea, majorarea sau diminuarea rezervelor astfel constituite se efectuează şi în funcţie de nivelul capitalului social subscris şi vărsat sau al patrimoniului.

51. În cazul în care această rezervă este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, rezerva reconstituită ulterior acestei utilizări în aceeaşi limită nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil.

PARTEA 37: Codul fiscal:

b) provizioanele pentru garanţii de bună execuţie acordate clienţilor;

PARTEA 37^1: Norme metodologice:

52. Provizioanele pentru garanţii de bună execuţie acordate clienţilor se constituie trimestrial numai pentru bunurile livrate, lucrările executate şi serviciile prestate în cursul trimestrului respectiv pentru care se acordă garanţie în perioadele următoare, la nivelul cotelor prevăzute în contractele încheiate sau la nivelul procentelor de garantare prevăzut în tariful lucrărilor executate ori serviciilor prestate.

Pentru lucrările de construcţii care necesită garanţii de bună execuţie, conform prevederilor din contractele încheiate, astfel de provizioane se constituie trimestrial, în limita cotelor prevăzute în contracte, cu condiţia reflectării integrale la venituri a valorii lucrărilor executate şi confirmate de beneficiar pe baza situaţiilor de lucrări.

Înregistrarea la venituri a provizioanelor constituite pentru garanţiile de bună execuţie se face pe măsura efectuării cheltuielilor cu remedierile sau la expirarea perioadei de garanţie înscrise în contract.

Aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul provizioanelor pentru garanţii de bună execuţie a contractelor externe, acordate în condiţiile legii producătorilor şi prestatorilor de servicii, în cazul exporturilor complexe, proporţional cu cota de participare la realizarea acestora, cu condiţia ca acestea să se regăsească distinct în contractele încheiate sau în tariful lucrărilor executate şi în facturile emise.

Prin export complex se înţelege exportul de echipamente, instalaţii sau părţi de instalaţii, separat ori împreună cu tehnologii, licenţe, know-how, asistenţă tehnică, proiectare, construcţii-montaj, lucrări de punere în funcţiune şi recepţie, precum şi piesele de schimb şi materialele aferente, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Sunt considerate exporturi complexe lucrările geologice de proiectare-explorare, lucrările de exploatare pentru zăcăminte minerale, construcţii de reţele electrice, executarea de foraje de sonde, construcţii de schele, de instalaţii şi conducte de transport, de depozitare şi de distribuire a produselor petroliere şi a gazelor naturale, precum şi realizarea de nave complete, de obiective în domeniile agriculturii, îmbunătăţirilor funciare, amenajărilor hidrotehnice, silvice, organizarea exploatărilor forestiere şi altele asemenea, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

PARTEA 38: Codul fiscal:

c) provizioanele constituite în limita unui procent de 20% începând cu data de 1 ianuarie 2004, 25% începând cu data de 1 ianuarie 2005, 30% începând cu data de 1 ianuarie 2006, din valoarea creanţelor asupra clienţilor, înregistrate de către contribuabili, altele decât cele prevăzute la lit. d), f), g) şi i), care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

1. sunt înregistrate după data de 1 ianuarie 2004;
2. sunt neîncasate într-o perioadă ce depăşeşte 270 de zile de la data scadenţei;
3. nu sunt garantate de altă persoană;
4. sunt datorate de o persoană care nu este persoană afiliată contribuabilului;
5. au fost incluse în veniturile impozabile ale contribuabilului.

PARTEA 38[1]: Norme metodologice:

53. Creanţele asupra clienţilor reprezintă sumele datorate de clienţii interni şi externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri etc. vândute, lucrări executate şi servicii prestate, pe bază de facturi, înregistrate după 1 ianuarie 2004 şi neîncasate într-o perioadă ce depăşeşte 270 de zile de la data scadenţei.

Diminuarea sau anularea provizioanelor se efectuează prin trecerea acestora pe venituri în cazul încasării creanţei, proporţional cu valoarea încasată sau înregistrarea acesteia pe cheltuieli.

În cazul creanţelor în valută, provizionul este deductibil la nivelul valorii influenţate cu diferenţele de curs favorabile sau nefavorabile ce apar cu ocazia evaluării acestora. Valoarea provizioanelor pentru creanţele asupra clienţilor este luată în considerare la determinarea profitului impozabil în trimestrul în care sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 22 din Codul fiscal şi nu poate depăşi valoarea acestora, înregistrată în contabilitate în anul fiscal curent sau în anii anteriori. Procentele prevăzute la art. 22 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, aplicate asupra creanţelor înregistrate începând cu anii fiscali 2004, 2005 şi, respectiv, 2006, nu se recalculează.

Cheltuielile reprezentând pierderile din creanţele incerte sau în litigiu neîncasate, înregistrate cu ocazia scoaterii din evidenţă a acestora, sunt deductibile pentru partea acoperită de provizionul constituit potrivit art. 22 din Codul fiscal.

PARTEA 39: Codul fiscal:

e) rezervele constituite de societăţile comerciale bancare sau alte instituţii de credit autorizate, precum şi de societăţile de credit ipotecar, potrivit legilor de organizare şi funcţionare;

PARTEA 39[1]: Norme metodologice:

54. Rezervele deductibile din punct de vedere fiscal, inclusiv fondul pentru riscuri bancare generale, în cazul băncilor, precum şi în cazul sucursalelor din România ale băncilor, persoane juridice străine, se calculează lunar în cotele şi în limitele prevăzute de Legea nr. 58/1998 privind activitatea bancară, cu modificările şi completările ulterioare.

PARTEA 40: Codul fiscal:

g) rezervele legale şi provizioanele constituite de Banca Naţională a României, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

PARTEA 40[1]: Norme metodologice:

55. Rezervele legale se constituie lunar din profitul Băncii Naţionale a României, în cotele şi în limitele stabilite, conform legii.

PARTEA 41: Codul fiscal:

h) rezervele tehnice constituite de societăţile de asigurare şi reasigurare, potrivit prevederilor legale de organizare şi funcţionare. Pentru contractele de asigurare cedate în reasigurare, rezervele se diminuează astfel încât nivelul acestora să acopere partea de risc care rămâne în sarcina asigurătorului, după deducerea reasigurării;

PARTEA 41[1]: Norme metodologice:

56. În cazul societăţilor din domeniul asigurărilor şi reasigurărilor sunt deductibile rezervele tehnice calculateconform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind societăţile de asigurare şi supravegherea asigurărilor, cu modificările şi completările ulterioare. Conform dispoziţiilor acestei legi rezervele de prime şi de daune se constituie din cote-părţi corespunzătoare sumelor aferente riscurilor neexpirate în anul în care s-au încasat primele.

PARTEA 41[2]: Codul fiscal

Art. 22 (1) [...]

l) provizioanele constituite de companiile aeriene din România pentru acoperirea cheltuielilor de întreţinere şi reparare a parcului de aeronave şi a componentelor aferente, potrivit programelor de întreţinere ale aeronavelor, aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

PARTEA 41[2^1]: Norme metodologice

56[1]. Pentru aplicarea prevederilor art. 22 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, companiile aeriene din România deduc, la calculul profitului impozabil, provizioane constituite pentru acoperirea cheltuielilor de întreţinere şi reparare a parcului de aeronave şi a componentelor aferente, potrivit programelor de întreţinere ale aeronavelor aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română, la un nivel stabilit pe baza tipului de aeronavă, numărului de ore de zbor aprobat şi al tarifului practicat de prestator, prevăzut în contractul încheiat cu acesta.

PARTEA 42: Codul fiscal:

(2) Contribuabilii autorizaţi să desfăşoare activitate în domeniul exploatării zăcămintelor naturale sunt obligaţi să înregistreze în evidenţa contabilă şi să deducă provizioane pentru refacerea terenurilor afectate şi pentru redarea acestora în circuitul economic, silvic sau agricol, în limita unei cote de 1% aplicate asupra diferenţei dintre veniturile şi cheltuielile din exploatare, pe toată durata de funcţionare a exploatării zăcămintelor naturale.

PARTEA 42[1]: Norme metodologice:

57. Provizioanele prevăzute la art. 22 alin. (2) din Codul fiscal sunt obligatorii pentru contribuabilii care au ca domeniu de activitate exploatarea de resurse minerale, gaze naturale şi pentru titularii acordurilor petroliere.

PARTEA 42[I]: Codul fiscal:

(5) Reducerea sau anularea oricărui provizion ori a rezervei care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile, indiferent dacă reducerea sau anularea este datorată modificării destinaţiei provizionului sau a rezervei, distribuirii provizionului sau rezervei către participanţi sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv. Prevederile prezentului alineat nu se aplică dacă un alt contribuabil preia un provizion sau o rezervă în legătură cu o divizare sau fuziune, reglementările acestui articol aplicându-se în continuare acelui provizion sau rezervă.

PARTEA 42[I^1]: Norme metodologice:

57[1]. În aplicarea prevederilor art. 22 alin. (5), corelate cu dispoziţiile art. 19 din Codul fiscal, surplusul din reevaluarea imobilizărilor corporale, care a fost anterior deductibil, evidenţiat potrivit reglementărilor contabile în contul «Rezultatul reportat» sau în contul «Alte rezerve», analitice distincte, se impozitează la momentul modificării destinaţiei rezervei, distribuirii rezervei către participanţi sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv, inclusiv la folosirea acesteia pentru acoperirea pierderilor contabile. Pentru calculul profitului impozabil aceste sume sunt elemente similare veniturilor. Înregistrarea şi menţinerea în capitaluri proprii, respectiv conturi de rezerve sau rezultatul reportat, analitice distincte, a rezervelor constituite în baza unor acte normative nu se consideră modificarea destinaţiei sau distribuţie.

PARTEA 43: Codul fiscal:

(6) Sumele înregistrate în conturi de rezerve legale şi rezerve reprezentând facilităţi fiscale nu pot fi utilizate pentru majorarea capitalului social sau pentru acoperirea pierderilor. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, asupra acestor sume se recalculează impozitul pe profit şi se stabilesc dobânzi şi penalităţi de întârziere, de la data aplicării facilităţii respective, potrivit legii. Nu se supun impozitării rezervele din influenţe de curs valutar aferente aprecierii disponibilităţilor în valută, constituite potrivit legii, înregistrate de societăţi comerciale bancare - persoane juridice române şi sucursalele băncilor străine, care îşi desfăşoară activitatea în România.

PARTEA 43[1]: Norme metodologice:

58. Intră sub incidenţa art. 22 alin. (6) din Codul fiscal următoarele sume înregistrate în conturi de rezerve sau surse proprii de finanţare, în conformitate cu reglementările privind impozitul pe profit:

a) sumele reprezentând diferenţele nete rezultate din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, care au fost neimpozabile;

b) scutirile şi reducerile de impozit pe profit aplicate asupra profitului investit potrivit prevederilor legii, inclusiv suma profitului investit, diferenţa dintre cota redusă de impozit pentru exportul de bunuri şi/sau servicii şi cota standard, precum şi cele prevăzute în legi speciale.

PARTEA 44: Codul fiscal: Art. 23: Cheltuieli cu dobânzile şi diferenţe de curs valutar

(1) Cheltuielile cu dobânzile sunt integral deductibile în cazul în care gradul de îndatorare a capitalului este mai mic sau egal cu trei. Gradul de îndatorare a capitalului se determină ca raport între capitalul împrumutat cu termen de rambursare peste un an şi capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului şi sfârşitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit. Prin capital împrumutat se înţelege totalul creditelor şi împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an, potrivit clauzelor contractuale.

(2) În condiţiile în care gradul de îndatorare a capitalului este peste trei, cheltuielile cu dobânzile şi cu pierderea netă din diferenţele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condiţiile alin. (1), până la deductibilitatea integrală a acestora.

(3) În cazul în care cheltuielile din diferenţele de curs valutar ale contribuabilului depăşesc veniturile din diferenţele de curs valutar, diferenţa va fi tratată ca o cheltuială cu dobânda, potrivit alin. (1), deductibilitatea acestei diferenţe fiind supusă limitei prevăzute la alin. (1). Cheltuielile din diferenţele de curs valutar, care se limitează potrivit prezentului alineat, sunt cele aferente împrumuturilor luate în calcul la determinarea gradului de îndatorare a capitalului.

(4) Dobânzile şi pierderile din diferenţe de curs valutar, în legătură cu împrumuturile obţinute direct sau indirect de la bănci internaţionale de dezvoltare şi organizaţii similare, menţionate în norme, şi cele care sunt garantate de stat, cele aferente împrumuturilor obţinute de la instituţiile de credit, române sau străine, instituţiile financiare nebancare, de la persoanele juridice care acordă credite potrivit legii, precum şi cele obţinute în baza obligaţiunilor admise la tranzacţionare pe o piaţă reglementată, nu intră sub incidenţa prevederilor prezentului articol.

(5) În cazul împrumuturilor obţinute de la alte entităţi, cu excepţia celor prevăzute la alin. (4), dobânzile deductibile sunt limitate la:

a) nivelul ratei dobânzii de referinţă a Băncii Naţionale a României, corespunzătoare ultimei luni din trimestru, pentru împrumuturile în lei; şi

b) nivelul ratei dobânzii anuale de 9 %, pentru împrumuturile în valută. Acest nivel al ratei dobânzii se

aplică la determinarea profitului impozabil aferent anului fiscal 2004. Nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(6) Limita prevăzută la alin. (5) se aplică separat pentru fiecare împrumut, înainte de aplicarea prevederilor alin. (1) şi (2).

(7) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică societăţilor comerciale bancare, persoane juridice române, sucursalelor băncilor străine care îşi desfăşoară activitatea în România, societăţilor de leasing pentru operaţiunile de leasing, societăţilor de credit ipotecar, instituţiilor de credit, precum şi instituţiilor financiare nebancare.

(8) În cazul unei persoane juridice străine care îşi desfăşoară activitatea printr-un sediu permanent în România, prevederile prezentului articol se aplică prin luarea în considerare a capitalului propriu.

PARTEA 44^{1}: Norme metodologice:

59. În vederea determinării valorii deductibile a cheltuielilor cu dobânzile se efectuează mai întâi ajustările conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal. Valoarea cheltuielilor cu dobânzile care excedează nivelului de deductibilitate prevăzut la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal este nedeductibilă, fără a mai fi luată în calcul în perioadele următoare.

60. În cazul în care capitalul propriu are o valoare negativă sau gradul de îndatorare este mai mare decât 3, cheltuielile cu dobânzile şi cu pierderea netă din diferenţele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se reportează în perioada următoare, în condiţiile art. 23 alin. (1) din Codul fiscal, până la deductibilitatea integrală a acestora.

61. Intră sub incidenţa art. 23 alin. (3) din Codul fiscal numai pierderea netă din diferenţele de curs valutar aferente capitalului împrumutat.

62. În sensul art. 23 alin. (4) şi (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, instituţiile de credit, persoane juridice române, sunt cele autorizate, potrivit legii, de Banca Naţională a României.

63. În sensul art. 23 alin. (1) din Codul fiscal, prin capital împrumutat se înţelege totalul creditelor şi împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an începând de la data încheierii contractului, cu excepţia celor prevăzute la alin. (4) al art. 23 din Codul fiscal, indiferent de data la care acestea au fost contractate.

În capitalul împrumutat se includ şi creditele sau împrumuturile care au un termen de rambursare mai mic de un an, în situaţia în care există prelungiri ale acestui termen, iar perioada de rambursare curentă, însumată cu perioadele de rambursare anterioare ale creditelor sau împrumuturilor pe care le prelungesc, depăşeşte un an.

64. Capitalul propriu cuprinde capitalul social, rezervele legale, alte rezerve, profitul nedistribuit, rezultatul exerciţiului şi alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale. În cazul sediilor permanente, capitalul propriu cuprinde capitalul de dotare pus la dispoziţie de persoana juridică străină pentru desfăşurarea activităţii în România, potrivit documentelor de autorizare, rezervele legale, alte rezerve, rezultatul exerciţiului şi alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale.

65. Pentru calculul deductibilităţii cheltuielilor cu dobânzile se au în vedere următoarele:

a) pentru împrumuturile angajate de la alte entităţi, cu excepţia celor prevăzute la art. 23 alin. (4) din Codul fiscal, se aplică limita prevăzută la art. 23 alin. (5) din acelaşi act normativ, indiferent de data la care au fost contractate;

b) în scopul aplicării art. 23 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, nivelul ratei dobânzii de referinţă, recunoscută la calculul profitului impozabil, este cea din ultima lună a trimestrului pentru care se calculează impozitul pe profit, publicată de Banca Naţională a României în Monitorul Oficial al României, Partea I;

c) modul de calcul al dobânzii, conform art. 23 alin. (5) din Codul fiscal, va fi cel corespunzător modului de calcul al dobânzii aferente împrumuturilor;

d) rezultatul exerciţiului financiar luat în calcul la determinarea capitalului propriu pentru sfârşitul

perioadei este cel înregistrat de contribuabil înainte de calculul impozitului pe profit.

66. Cheltuielile cu dobânzile însumate cu pierderea netă din diferenţele de curs valutar aferente împrumuturilor cu termen de rambursare mai mare de un an, luate în considerare la calculul gradului de îndatorare, sunt deductibile la determinarea profitului impozabil în condiţiile prevăzute la art. 23 alin. (1) din Codul fiscal.

67. În vederea determinării impozitului pe profit, gradul de îndatorare se calculează ca raport între media capitalului împrumutat şi media capitalului propriu. Pentru calculul acestor medii se folosesc valorile existente la începutul anului şi la sfârşitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit, după cum urmează:

{[Capital împrumutat (începutul anului fiscal) + Capital împrumutat (sfârşitul Gradul de îndatorare = perioadei)]/2} / {[Capital propriu (începutul anului fiscal) + Capital propriu (sfârşitul perioadei)]/2} astfel:

[Capital împrumutat (începutul anului fiscal) + Capital împrumutat (sfârşitul Gradul de îndatorare = perioadei)]/ [Capital propriu (începutul anului fiscal) + Capital propriu (sfârşitul perioadei)]

68. În cazul în care gradul de îndatorare astfel determinat este mai mic sau egal cu trei, cheltuielile cu dobânzile şi cu pierderea netă de curs valutar sunt deductibile integral după ce s-au efectuat ajustările prevăzute la art. 23 alin. (5) din Codul fiscal.

69. Dacă gradul de îndatorare astfel determinat este mai mare decât trei, suma cheltuielilor cu dobânzile şi cu pierderea netă din diferenţe de curs valutar este nedeductibilă în perioada de calcul al impozitului pe profit, urmând să se reporteze în perioada următoare, devenind subiect al limitării prevăzute la art. 23 alin. (1) din Codul fiscal pentru perioada în care se reportează.

70. În sensul prevederilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prin bănci internaţionale de dezvoltare se înţelege:

- Banca Internaţională pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare (B.I.R.D.), Corporaţia Financiară Internaţională (C.F.I.) şi Asociaţia pentru Dezvoltare Internaţională (A.D.I.);

- Banca Europeană de Investiţii (B.E.I.);

- Banca Europeană pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare (B.E.R.D.);

- bănci şi organizaţii de cooperare şi dezvoltare regională similare.

Prin împrumut garantat de stat se înţelege împrumutul garantat de stat potrivit Legii datoriei publice nr. 313/2004, cu modificările ulterioare.

Intră sub incidenţa prevederilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, şi dobânzile/ pierderile din diferenţe de curs valutar, aferente împrumuturilor obţinute în baza obligaţiunile emise, potrivit legii, de către societăţile comerciale cu respectarea cerinţelor specifice de admitere la tranzacţionare pe o piaţă reglementată din România, potrivit prevederilor Legii nr. 297/2004 privind piaţa de capital, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cele admise la tranzacţionare pe pieţe străine de valori mobiliare reglementate de autoritatea în domeniu a statelor respective.

70[1]. Pentru determinarea profitului impozabil începând cu anul fiscal 2007, nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută este de 7%.

PARTEA 45: Codul fiscal:

Art. 24: Amortizarea fiscală

(8) În cazul metodei de amortizare degresivă, amortizarea se calculează prin multiplicarea cotelor de amortizare liniară cu unul dintre coeficienţii următori:

a) 1,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 2 şi 5 ani;

b) 2,0, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este între 5 şi 10 ani;

c) 2,5, dacă durata normală de utilizare a mijlocului fix amortizabil este mai mare de 10 ani.

PARTEA 45[1]: Norme metodologice:

71. Exemplu de calcul al amortizării prin utilizarea regimului de amortizare degresivă. Pentru un mijloc fix se dau următoarele date:

- valoarea de intrare: 350.000.000 lei;

- durata normală de funcţionare conform catalogului: 10 ani;

- cota anuală de amortizare: 100/10 = 10%;

- cota anuală de amortizare degresivă: 10% x 2,0 = 20%; Amortizarea anuală se va calcula astfel:

Ani	Modul de calcul	Amortizarea anuală degresivă (lei)	Valoarea rămasă (lei)
1	350.000.000 x 20%	70.000.000	280.000.000
2	280.000.000 x 20%	56.000.000	224.000.000
3	224.000.000 x 20%	44.800.000	179.200.000
4	179.200.000 x 20%	35.840.000	143.360.000
5	143.360.000 x 20%	28.672.000	114.688.000
6	114.688.000 x 20%=114.688.000/5	22.937.600	91.750.400
7		22.937.600	68.812.800
8		22.937.600	45.875.200
9		22.937.600	22.937.600
10		22.937.600	0

PARTEA 45[2]: Codul fiscal

(11) Amortizarea fiscală se calculează după cum urmează:

a) începând cu luna următoare celei în care mijlocul fix amortizabil se pune în funcţiune;

b) pentru cheltuielile cu investiţiile efectuate din surse proprii la mijloacele fixe din domeniul public, pe durata normală de utilizare, pe durata normală de utilizare rămasă sau pe perioada contractului de concesionare sau închiriere, după caz;

c) pentru cheltuielile cu investiţiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locaţie de gestiune de cel care a efectuat investiţia, pe perioada contractului sau pe durata normală de utilizare, după caz;

d) pentru cheltuielile cu investiţiile efectuate pentru amenajarea terenurilor, liniar, pe o perioadă de 10 ani;

e) amortizarea clădirilor şi a construcţiilor minelor, salinelor cu extracţie în soluţie prin sonde, carierelor, exploatărilor la zi, pentru substanţe minerale solide şi cele din industria extractivă de petrol, a căror durată de folosire este limitată de durata rezervelor şi care nu pot primi alte utilizări după epuizarea rezervelor, precum şi a investiţiilor pentru descopertă se calculează pe unitate de produs, în funcţie de rezerva exploatabilă de substanţă minerală utilă.

Amortizarea pe unitatea de produs se recalculează:

1.din 5 în 5 ani la mine, cariere, extracţii petroliere, precum şi la cheltuielile de investiţii pentru descopertă; 2.din 10 în 10 ani la saline;

f) mijloacele de transport pot fi amortizate şi în funcţie de numărul de kilometri sau numărul de ore de funcţionare prevăzut în cărţile tehnice, pentru cele achiziţionate după data de 1 ianuarie 2004;

g) pentru locuinţele de serviciu, amortizarea este deductibilă fiscal până la nivelul corespunzător suprafeţei construite prevăzute de legea locuinţei;

h) numai pentru autoturismele folosite în condiţiile prevăzute la art. 21 alin. (3) lit. n).

PARTEA 45[2^1]: Norme metodologice

70[2]. Pentru perioada în care mijloacele fixe amortizabile nu sunt utilizate cel puţin pe o perioadă de o lună, recuperarea valorii fiscale rămase neamortizate se efectuează pe durata normală de utilizare

rămasă, începând cu luna următoare repunerii în funcţiune a acestora, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală. În aplicarea prevederilor lit. c) a alin. (11) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, amortizarea fiscală a cheltuielilor cu investiţiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locaţie de gestiune, se calculează pe baza perioadei iniţiale a contractului, indiferent dacă acesta se prelungeşte ulterior, sau pe durata normală de utilizare rămasă, potrivit opţiunii contribuabilului, începând cu luna următoare finalizării investiţiei.

PARTEA 45^{I}: Codul fiscal

(12) Contribuabilii care au investit în mijloace fixe amortizabile sau în brevete de invenţie amortizabile şi care au dedus cheltuieli de amortizare reprezentând 20% din valoarea de intrare a acestora, conform prevederilor legale, la data punerii în funcţiune a mijlocului fix sau a brevetului de invenţie, până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, au obligaţia să păstreze în patrimoniu aceste mijloace fixe amortizabile cel puţin o perioadă egală cu jumătate din durata lor normală de utilizare. În cazul în care nu sunt respectate prevederile prezentului alineat, impozitul pe profit se recalculează şi se stabilesc dobânzi şi penalităţi de întârziere de la data aplicării facilităţii respective, potrivit legii.

PARTEA $45^{I\hat{}1}$: Norme metodologice

71^{1}. Intră sub incidenţa art. 24 alin. (12) din Codul fiscal şi mijloacele fixe amortizabile de natura construcţiilor.

Pentru investiţiile considerate mijloace fixe amortizabile în conformitate cu prevederile art. 24 alin. (3) din Codul fiscal, contribuabilii nu beneficiază de prevederile art. 24 alin. (12) din acelaşi act normativ.

Pentru mijloacele fixe amortizabile prevăzute la art. 24 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, deducerea de 20 % se aplică la data punerii în funcţiune, cu ocazia recepţiei finale, la întreaga valoare a mijlocului fix amortizabil. În acest caz, valoarea fiscală rămasă de recuperat se determină, pe durata normală de utilizare rămasă, scăzând din valoarea totală a mijlocului fix amortizabil deducerea de 20 % şi amortizarea calculată până la data recepţiei finale.

Cheltuielile de amortizare reprezentând deducerea de 20% prevăzută la art. 24 alin. (12) din Codul fiscal sunt deductibile numai pentru mijloacele fixe amortizabile, respectiv brevete de invenţie amortizabile înregistrate şi puse în funcţiune până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv. Valoarea fiscală rămasă se determină după scăderea din valoarea de intrare a respectivelor mijloace fixe amortizabile/brevete de invenţie amortizabile a sumei egale cu deducerea fiscală de 20% şi se recuperează pe durata normală de funcţionare. În cazul în care duratele normale de funcţionare au fost recalculate, potrivit normelor legale în vigoare, perioada pentru care există obligaţia păstrării în patrimoniu a acestor mijloace fixe se corelează cu duratele normale de funcţionare recalculate.

71^{2}. Exemplu privind aplicarea prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal:

Un contribuabil care îşi desfăşoară activitatea în domeniul depozitării materialelor şi mărfurilor achiziţionează în data de 15 septembrie 2004 o clădire-depozit pe care o pune în funcţiune pe data de 20 a aceleiaşi luni. Valoarea de intrare a clădirii-depozit este de 30.000.000 mii lei. Durata normală de funcţionare a clădirii, conform Catalogului privind clasificarea şi duratele normale de funcţionare a mijloacelor fixe, este de 50 de ani. Contribuabilul, din punct de vedere contabil, foloseşte amortizarea liniară. Din punct de vedere fiscal contribuabilul aplică facilitatea prevăzută la art. 24 alin. (12) din Codul fiscal. Ca urmare a aplicării prevederilor art. 24 alin. (12) din Codul fiscal, contribuabilul va înregistra următoarea situaţie:

- deduce din punct de vedere fiscal, în luna septembrie 2004, o cotă de 20% din valoarea de intrare a mijlocului fix amortizabil: 20% x 30.000.000 mii lei = 6.000.000 mii lei;

- valoarea de recuperat din punct de vedere fiscal pe următoarele 600 de luni, începând cu octombrie 2004, 30.000.000 mii lei - 6.000.000 mii lei = 24.000.000 mii lei;

- amortizarea fiscală lunară din octombrie 2004 până în septembrie 2054, 40.000 mii lei (24.000.000 mii lei/600 luni).

- mii lei -

Luna	Amortizarea fiscală	Cheltuielile de amortizare înregistrate contabil
Septembrie 2004	6.000.000	0

Octombrie 2004	40.000	50.000
Noiembrie 2004	40.000	50.000
Decembrie 2004	40.000	50.000
Ianuarie 2005	40.000	50.000
.....	.....	.....
August 2054	40.000	50.000
Septembrie 2054	40.000	50.000
TOTAL:	30.000.000	30.000.000

PARTEA 45^{II}: Norme metodologice

(16) Contribuabilii care investesc în mijloace fixe destinate prevenirii accidentelor de muncă şi bolilor profesionale, precum şi înfiinţării şi funcţionării cabinetelor medicale, pot deduce integral valoarea acestora la calculul profitului impozabil la data punerii în funcţiune sau pot recupera aceste cheltuieli prin deduceri de amortizare, potrivit prevederilor prezentului articol.

PARTEA $45^{II\hat{}1}$: Norme metodologice

71^{3}. Intră sub incidenţa prevederilor art. 24 alin. (16) din Codul fiscal mijloacele fixe amortizabile care sunt destinate prevenirii accidentelor de muncă şi bolilor profesionale şi sunt certificate de organisme recunoscute de Ministerul Muncii, Solidarităţii Sociale şi Familiei, potrivit prevederilor Legii protecţiei muncii nr. 90/1996, republicată.

PARTEA 45 ^{III}: Codul fiscal:

(10) Cheltuielile aferente achiziţionării de brevete, drepturi de autor, licenţe, mărci de comerţ sau fabrică şi alte valori similare, precum şi cheltuielile de dezvoltare care din punct de vedere contabil reprezintă imobilizări necorporale se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe perioada contractului sau pe durata de utilizare, după caz. Cheltuielile aferente achiziţionării sau producerii programelor informatice se recuperează prin intermediul deducerilor de amortizare liniară pe o perioadă de 3 ani. Pentru brevetele de invenţie se poate utiliza şi metoda de amortizare degresivă sau accelerată.

PARTEA 45 $^{III\hat{}1}$: Norme metodologice:

71^{4}. Pentru încadrarea cheltuielilor de dezvoltare în categoria imobilizărilor necorporale se utilizează criteriile prevăzute de reglementările contabile aplicabile.

PARTEA 45 ^{IV}: Codul fiscal:

(15) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă şi orice reevaluare contabilă a acestora. Câştigurile sau pierderile rezultate din vânzarea sau din scoaterea din funcţiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, care reprezintă valoarea fiscală de intrare a mijloacelor fixe, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidenţiată în sold la 31 decembrie 2003, amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizate, pe durata normală de utilizare rămasă, folosindu-se metodele de amortizare aplicate până la această dată. Valoarea rămasă neamortizată, în cazul mijloacelor fixe amortizabile vândute, este deductibilă la calculul profitului impozabil în situaţia în care acestea sunt valorificate prin unităţi specializate sau prin licitaţie organizată potrivit legii.

PARTEA 45 $^{IV\hat{}1}$: Norme metodologice:

71^{5}. Pentru determinarea valorii fiscale în cazul transferurilor terenurilor cu valoare contabilă, precum şi pentru determinarea valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile evidenţiate în sold la 31 decembrie 2003, în valoarea de intrare fiscală se includ şi reevaluările efectuate, potrivit legii, până la acea dată.

Pentru determinarea valorii fiscale a terenurilor, respectiv a valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile, vor fi luate în calcul şi reevaluările contabile efectuate după data de 1 ianuarie 2007, precum şi partea rămasă neamortizată din reevaluările contabile efectuate în perioada 1 ianuarie 2004 - 31 decembrie 2006, evidenţiate la data de 31 decembrie 2006. Nu se recuperează prin intermediul amortizării fiscale reevaluările contabile efectuate după data de 1 ianuarie 2004 la mijloacele fixe amortizabile care nu mai au valoare fiscală rămasă neamortizată la data reevaluării.

În cazul în care ulterior datei de 31 decembrie 2003 se efectuează reevaluări care determină o descreştere a valorii acestora se procedează la o scădere a rezervei din reevaluare în limita soldului creditor al rezervei, în ordinea descrescătoare înregistrării rezervei, iar valoarea fiscală a terenurilor şi valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează corespunzător. În aceste situaţii, partea din rezerva din reevaluare care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile ale perioadei în care se efectuează operaţiunile de reevaluare ulterioare datei de 31 decembrie 2003.

Prin valoarea fiscală rămasă neamortizată se înţelege diferenţa dintre valoarea de intrare fiscală şi valoarea amortizării fiscale. În valoarea de intrare fiscală se include şi taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibilă, în conformitate cu prevederile Titlului VI "Taxa pe valoarea adăugată.

71^{6}. În aplicarea prevederilor art. 24 alin. (15) din Codul fiscal, cheltuielile înregistrate ca urmare a casării unui mijloc fix cu valoarea de intrare incomplet amortizată sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Prin casarea unui mijloc fix se înţelege operaţia de scoatere din funcţiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia şi valorificarea părţilor componente rezultate, prin vânzare sau prin folosirea în activitatea curentă a contribuabilului.

71^{7}. Cheltuielile cu amortizarea activelor necorporale aferente capitalului imobilizat, cu valoarea contabilă evidenţiată în sold la 31 decembrie 2003, sunt deductibile la calculul profitului impozabil, pe durata rămasă de amortizat, în baza valorii rămase neamortizate.

PARTEA 46: Codul fiscal:

Art. 25: Contracte de leasing

(1) În cazul leasingului financiar utilizatorul este tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar, în timp ce în cazul leasingului operaţional, locatorul are această calitate. Amortizarea bunului care face obiectul unui contract de leasing se face de către utilizator, în cazul leasingului financiar, şi de către locator, în cazul leasingului operaţional, cheltuielile fiind deductibile, potrivit art. 24.

(2) În cazul leasingului financiar utilizatorul deduce dobânda, iar în cazul leasingului operaţional locatorul deduce chiria (rata de leasing).

PARTEA 46^{1}: Norme metodologice:

72. Încadrarea operaţiunilor de leasing se realizează avându-se în vedere prevederile art. 7 alin. (1) pct. 7 şi 8 din Codul fiscal şi clauzele contractului de leasing.

PARTEA 47: Codul fiscal:

Art. 26: Pierderi fiscale

(1) Pierderea anuală, stabilită prin declaraţia de impozit pe profit, se recuperează din profiturile impozabile obţinute în următorii 5 ani consecutivi. Recuperarea pierderilor se va efectua în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

(2) Pierderea fiscală înregistrată de contribuabilii care îşi încetează existenţa prin divizare sau fuziune nu se recuperează de către contribuabilii nou-înfiinţaţi sau de către cei care preiau patrimoniul societăţii absorbite, după caz.

(3) În cazul persoanelor juridice străine, prevederile alin. (1) se aplică luându-se în considerare numai veniturile şi cheltuielile atribuibile sediului permanent în România.

(4) Contribuabilii care au fost obligaţi la plata unui impozit pe venit şi care anterior au realizat pierdere fiscală, intră sub incidenţa prevederilor alin. (1) de la data la care au revenit la sistemul de impozitare reglementat de prezentul titlu. Această pierdere se recuperează pe perioada cuprinsă între data înregistrării pierderii fiscale şi limita celor 5 ani.

PARTEA 47^{1}: Norme metodologice:

73. Recuperarea pierderilor fiscale anuale se face în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

74. Pierderea fiscală reprezintă suma înregistrată în declaraţia de impunere a anului precedent.

75. În cazul în care recuperarea pierderii contabile se face din rezervele legale, constituite din profit înainte de impozitare, reconstituirea ulterioară a rezervei legale nu va mai fi o sumă deductibilă la calculul profitului impozabil.

76. Persoana juridică din al cărei patrimoniu se desprinde o parte în urma unei operaţiuni de divizare şi care îşi continuă existenţa ca persoană juridică recuperează partea din pierderea fiscală înregistrată înainte de momentul în care operaţiunea de divizare produce efecte, proporţional cu drepturile şi obligaţiile menţinute de persoana juridică respectivă.

77. În cazul fuziunii prin absorbţie pierderea fiscală rezultată din declaraţia de impunere a persoanei juridice absorbante, declarată până la data înscrierii la registrul comerţului a menţiunii privind majorarea capitalului social, se recuperează potrivit prevederilor din lege.

PARTEA 48: Codul fiscal:

Art. 27: Reorganizări, lichidări şi alte transferuri de active şi titluri de participare

(1) În cazul contribuţiilor cu active la capitalul unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică se aplică următoarele reguli:

a) contribuţiile nu sunt transferuri impozabile în înţelesul prevederilor prezentului titlu şi al prevederilor titlului III;

b) valoarea fiscală a activelor primite de persoana juridică este egală cu valoarea fiscală a acelor active la persoana care contribuie cu activul;

c) valoarea fiscală a titlurilor de participare primite de persoana care contribuie cu activele este egală cu valoarea fiscală a activelor aduse drept contribuţie de către persoana respectivă.

PARTEA 48^1: Norme metodologice:

78. În sensul dispoziţiilor art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, o persoană juridică poate participa cu active la una sau mai multe persoane juridice existente sau care iau astfel fiinţă, prin constituirea sau majorarea capitalului social al acestora primind în schimb titluri de participare ale societăţilor respective. Contribuţiile cu active la capitalul social al unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică nu sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil.

79. În cazul în care pentru contribuţia cu active se datorează taxa pe valoarea adăugată potrivit dispoziţiilor titlului VI din Codul fiscal, iar beneficiarul aportului nu poate exercita dreptul de deducere pentru aceasta, valoarea fiscală, în sensul art. 27 alin. (1) din Codul fiscal, se majorează cu taxa pe valoarea adăugată.

PARTEA 49: Codul fiscal:

(2) Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanţii săi, fie sub formă de dividend, fie ca urmare a operaţiunii de lichidare, se tratează ca transfer impozabil, exceptându-se cazurile prevăzute la alin. (3).

PARTEA 49^1: Norme metodologice:

80. Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanţii săi se poate realiza în cazul lichidării.

81. Profitul impozabil în cazul lichidării se calculează ca diferenţă între veniturile şi cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, calculate cumulat de la începutul anului fiscal, luându-se în calcul: profitul din lichidarea patrimoniului, sumele din anularea provizioanelor, sumele înregistrate în conturi de capitaluri proprii constituite din profitul brut şi care nu au fost impozitate la data constituirii, alte elemente similare veniturilor şi cheltuielilor.

82. La calculul impozitului pe profit datorat de contribuabilii care îşi încetează existenţa în urma operaţiunilor de lichidare nu sunt impozitate rezervele constituite din profitul net, inclusiv sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit, repartizate ca surse proprii de finanţare pe parcursul perioadei de funcţionare, potrivit legii, acestea fiind tratate în conformitate cu prevederile art. 22. Acelaşi tratament se aplică şi rezervelor constituite din diferenţe de curs favorabile capitalului social în devize sau din evaluarea, în conformitate cu actele normative în vigoare, a disponibilului în devize, dacă legea

nu prevede altfel.

PARTEA 50: Codul fiscal:

(3) Prevederile prezentului articol se aplică următoarelor operaţiuni de reorganizare, dacă acestea nu au ca principal obiectiv evaziunea fiscală sau evitarea plăţii impozitelor:

a) fuziunea între două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanţii la oricare persoană juridică care fuzionează primesc titluri de participare la persoana juridică succesoare;

b) divizarea unei persoane juridice române în două sau mai multe persoane juridice române, în cazul în care participanţii la persoana juridică iniţială beneficiază de o distribuire proporţională a titlurilor de participare la persoanele juridice succesoare;

PARTEA 50^1: Norme metodologice:

85. În înţelesul art. 27 alin. (3) lit. a) şi b) din Codul fiscal, operaţiunile de fuziune şi divizare sunt reglementate prin Legea nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările
ulterioare.

PARTEA 51: Codul fiscal:

c) achiziţionarea de către o persoană juridică română a tuturor activelor şi pasivelor aparţinând uneia sau mai multor activităţi economice ale altei persoane juridice române, numai în schimbul unor titluri de participare;

PARTEA 51^1: Norme metodologice:

86. Prevederea de la art. 27 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal are în vedere transferul unei părţi din activul unei societăţi (transmiţătoare) către una sau mai multe societăţi (beneficiare) existente sau care iau astfel fiinţă, în schimbul atribuirii de titluri de participare ale societăţilor beneficiare.

PARTEA 51^I: Codul fiscal

Art. 27^1: Regimul fiscal comun care se aplică fuziunilor, divizărilor, divizărilor parţiale, transferurilor de active şi schimburilor de acţiuni între societăţile din diferite state membre ale Uniunii Europene

(1) Prevederile prezentului articol se aplică după data aderării României la Uniunea Europeană. [...]

12. "societate dintr-un stat membru" reprezintă orice societate care îndeplineşte cumulativ următoarele:

a) are una din formele de organizare prezentate în anexa care face parte integrantă din prezentul titlu;

b) în conformitate cu legislaţia fiscală a statului membru este considerată ca având-şi sediul fiscal în statul membru şi, în temeiul convenţiei încheiate cu un stat terţ privind evitarea dublei impuneri, nu se consideră că are sediul fiscal în afara Uniunii Europene;

c) plăteşte impozit pe profit sau un impozit similar impozitului pe profit, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări. [...]

PARTEA $51^{I\hat{}1}$: Norme metodologice:

86^1. Pentru aplicarea prevederilor art. 27^1 alin. (3) pct. 12 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice române şi bulgare sunt:

- societăţi înfiinţate în baza legii române, cunoscute ca "societăţi pe acţiuni","societăţi în comandită pe acţiuni","societăţi cu răspundere limitată";

Pentru îndeplinirea condiţiei de la 27^1 alin. (3) pct. 12 lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, societatea dintr-un stat membru trebuie să plătească, în conformitate cu legislaţia fiscală a statului respectiv, fără posibilitatea unei opţiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impot des societes/vennootschapsbelasting, în Belgia;

- selskabsskat, în Danemarca;

- Korperschaftsteuer, în Republica Federală Germania; [POZA], în Grecia;

- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franţa;
- Corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle societâ, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Korperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, în Portugalia;
- y hteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund, în Finlanda;
- statlig inkomstskatt, în Suedia;
- Corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;
- D an z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- Tulumaks, în Estonia;
- cpopog sicroSnuaiog, în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- P elno mokestis, în Lituania;
- T arsasagi ado, în Ungaria;
- T axxa fuq l-income, în Malta;
- P odatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- D avek od dobicka pravnih oseb, în Slovenia;
- D aii z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- [POZA], în Bulgaria;
- impozit pe profit, în România.

PARTEA 52: Codul fiscal: CAPITOLUL III: Aspecte fiscale internaţionale

Art. 29: Veniturile unui sediu permanent

(2) Profitul impozabil se determină în conformitate cu regulile stabilite în capitolul II al prezentului titlu, în următoarele condiţii:

a) numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent se includ în veniturile impozabile;

b) numai cheltuielile efectuate în scopul obţinerii acestor venituri se includ în cheltuielile deductibile;

c) cheltuielile de conducere şi cheltuielile generale de administrare, indiferent de locul în care s-au efectuat, decontate de persoana juridică străină şi înregistrate de sediul permanent, sunt deductibile în limita a 10% din veniturile salariale ale angajaţilor sediului permanent.

PARTEA 52^{1}: Norme metodologice:

87. Prin angajaţi ai sediului permanent se înţelege persoanele angajate cu contract individual de muncă în condiţiile legii.

PARTEA 53: Codul fiscal:

(3) Profitul impozabil al sediului permanent se determină prin tratarea acestuia ca persoană separată şi prin utilizarea regulilor preţurilor de transfer la stabilirea preţului de piaţă al unui transfer făcut între persoana juridică străina şi sediul său permanent. Atunci când sediul permanent nu deţine o factură pentru cheltuielile alocate lui de către sediul său principal, celelalte documente justificative trebuie să includă dovezi privind suportarea efectivă a costurilor şi alocarea rezonabilă a acestor costuri către sediul permanent utilizând regulile preţurilor de transfer.

(4) Înainte de a desfăşura activitate printr-un sediu permanent în România, reprezentantul legal la persoanei juridice străine prevăzute la alin. (1) trebuie să înregistreze sediul permanent la autoritatea fiscală competentă.

PARTEA 53^{1}: Norme metodologice:

88. Persoanele juridice străine care desfăşoară activităţile menţionate la art. 8 alin. (3) din Codul fiscal datorează impozit pe profit de la începutul activităţii, în măsura în care se determină depăşirea duratei legale de 6 luni sau termenele prevăzute în convenţiile de evitare a dublei impuneri, după caz. În situaţia în care nu se determină înainte de sfârşitul anului fiscal dacă activităţile din România vor fi pe o durată suficientă pentru a deveni un sediu permanent, veniturile acelui an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situaţia în care durata specificată este depăşită.

88^{1}. Pentru încadrarea unui şantier de construcţii sau a unui proiect de construcţie, ansamblu ori montaj sau activităţi de supervizare legate de acestea şi a altor activităţi similare ca sedii permanente se va avea în vedere data începerii activităţii din contractele încheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau cu alte informaţii ce probează începerea activităţii. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat pentru realizarea contractului de bază.

89. În scopul deducerii cheltuielilor alocate unui sediu permanent de către persoana juridică străină care îşi desfăşoară activitatea prin intermediul acestuia, precum şi de către orice altă persoană afiliată acelei persoane juridice străine, pentru serviciile furnizate, trebuie îndeplinite următoarele condiţii:

(1) serviciul furnizat să fie efectiv prestat. Pentru a justifica prestarea efectivă a serviciului, sediul permanent trebuie să prezinte autorităţilor fiscale orice documente justificative din care să rezulte date privitoare la:

a) natura şi valoarea totală a serviciului prestat;

b) părţile implicate;

c) criteriile proprii de împărţire a costurilor pe fiecare beneficiar al serviciului respectiv, dacă este cazul;

d) justificarea utilizării criteriului ca fiind adecvat naturii serviciului şi activităţii desfăşurate de sediul permanent;

e) prezentarea oricăror alte elemente de recunoaştere a veniturilor şi cheltuielilor care pot să ateste prestarea serviciului respectiv.

Justificarea prestării efective a serviciului se efectuează cu situaţiile de lucrări, procesele-verbale de recepţie, rapoartele de lucru, studiile de fezabilitate, de piaţă sau cu orice alte asemenea documente;

(2) serviciul prestat trebuie să fie justificat şi prin natura activităţii desfăşurate la sediul permanent.

La stabilirea preţului de piaţă al transferurilor efectuate între persoana juridică străină şi sediul său permanent, precum şi între acesta şi orice altă persoană afiliată acesteia, vor fi utilizate regulile preţurilor de transfer, astfel cum sunt acestea detaliate în normele metodologice pentru aplicarea art. 11 din Codul fiscal, completate cu liniile directoare privind preţurile de transfer, emise de Organizaţia pentru Cooperare şi Dezvoltare Economică.

PARTEA 53^{I}: Codul fiscal:

Art. 30: Venituri obţinute de persoanele juridice străine din proprietăţi imobiliare şi din

vânzarea-cesionarea titlurilor de participare

(1) Persoanele juridice străine care obţin venituri din proprietăţi imobiliare situate în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română au obligaţia de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

(2) Veniturile din proprietăţile imobiliare situate în România includ următoarele:

a) veniturile din închirierea sau cedarea folosinţei proprietăţii imobiliare situate în România;

b) câştigul din vânzarea-cesionarea drepturilor de proprietate sau al oricăror drepturi legate de

proprietatea imobiliară situată în România;

c) câştigul din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică, dacă minimum 50 % din valoarea mijloacelor fixe ale persoanei juridice sunt, fie direct, fie prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăţi imobiliare situate în România;

d) veniturile obţinute din exploatarea resurselor naturale situate în România, inclusiv câştigul din vânzarea-cesionarea oricărui drept aferent acestor resurse naturale.

PARTEA $53^{I\hat{}1}$: Norme metodologice:

89^{1}. Persoanele juridice străine care obţin venituri din proprietăţi imobiliare situate în România au obligaţia de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

În cazul vânzării de proprietăţi imobiliare situate în România, profitul impozabil reprezintă diferenţa dintre valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăţi imobiliare şi costul de cumpărare, construire sau îmbunătăţire a proprietăţii, redus cu amortizarea fiscală aferentă, după caz. Valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăţi imobiliare se reduce cu comisioanele, taxele sau cu alte sume plătite, aferente vânzării.

Profitul impozabil rezultat din închirierea sau cedarea folosinţei proprietăţii imobiliare situate în România se calculează ca diferenţă între veniturile obţinute şi cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi veniturile care sunt subiecte ale impozitului cu reţinere la sursă.

Veniturile din proprietăţi imobiliare situate în România includ şi câştigurile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică, dacă 50% din valoarea mijloacelor fixe ale acestei persoane juridice sunt, direct sau prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăţi imobiliare situate în România.

În acest sens, mijloacele fixe ale unei persoane juridice sunt în mod indirect considerate proprietăţi imobiliare situate în România atunci când respectiva persoană juridică deţine părţi sociale sau alte titluri de participare într-o societate care îndeplineşte condiţia minimală de 50% referitoare la deţinerea de proprietăţi imobiliare situate în România. Valoarea mijloacelor fixe, inclusiv terenurile, luată în calcul la stabilirea raportului de 50%, este valoarea de înregistrare în contabilitate a acestora, potrivit reglementărilor legale în vigoare la data vânzării-cesionării titlurilor de participare. În cadrul proprietăţilor imobiliare se încadrează şi investiţiile în curs de natura clădirilor sau altor construcţii.

Câştigurile din vânzarea-cesionarea de titluri de participare, inclusiv cele obţinute în condiţiile menţionate la alineatele precedente, se determină ca diferenţă între veniturile realizate din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare şi costul de achiziţie al acestora, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziţionării unor astfel de titluri de participare.

PARTEA $53^{II\hat{}1}$: Codul fiscal

[...]

(3) Orice persoană juridică străină care obţine venituri dintr-o proprietate imobiliară situată în România sau din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română are obligaţia de a plăti impozit pe profit, potrivit art. 34, şi de a depune declaraţii de impozit pe profit, potrivit art. 35. Orice persoană juridică străină poate desemna un reprezentant fiscal pentru a îndeplini aceste obligaţii.

(4) Orice persoană juridică română sau persoană juridică străină cu sediul permanent în România, care plăteşte veniturile prevăzute la alin. (1), către o persoană juridică străină, are obligaţia de a reţine impozitul calculat din veniturile plătite şi de a vira impozitul reţinut la bugetul de stat.

PARTEA $53^{II\hat{}2}$: Norme metodologice:

89^{2}. În aplicarea prevederilor alin. (3) al art. 30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în situaţia în care plătitorul de venit nu este o persoană juridică română sau un sediu permanent al unei persoane juridice străine, obligaţia plăţii ş declarării impozitului pe profit revine persoanei juridice străine care realizează veniturile menţionate la alin. (1) al art. 30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, respectiv reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat pentru îndeplinirea acestor obligaţii. În sensul alin. (4) al art. 30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în situaţia în care plătitorul de venit este o persoană juridică română sau un

sediu permanent din România al unei persoane juridice străine, aceştia au obligaţia declarării şi plăţii impozitului pe profit în numele persoanei juridice străine care realizează veniturile menţionate la alin. (1) al art. 30 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

PARTEA 54: Codul fiscal:

Art. 31: Credit fiscal

(1) Dacă o persoana juridică română obţine venituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent sau venituri supuse impozitului cu reţinere la sursă şi veniturile sunt impozitate atât în România, cât şi în statul străin, atunci impozitul plătit către statul străin, fie direct, fie indirect prin reţinerea şi virarea de o altă persoană, se deduce din impozitul pe profit ce se determină potrivit prevederilor prezentului titlu.

(2) Deducerea pentru impozitele plătite către un stat străin într-un an fiscal nu poate depăşi impozitul pe profit, calculat prin aplicarea cotei de impozit pe profit prevăzute la art. 17 alin. (1) la profitul impozabil obţinut în statul străin, determinat în conformitate cu regulile prevăzute în prezentul titlu sau la venitul obţinut din statul străin.

(3) Impozitul plătit unui stat străin este dedus, numai dacă persoana juridică română prezintă documentaţia corespunzătoare, conform prevederilor legale, din care să rezulte faptul că impozitul a fost plătit statului străin.

PARTEA 54^1: Norme metodologice:

90. În aplicarea prevederilor art. 31 alin. (1) din Codul fiscal, din punct de vedere fiscal, la sfârşitul anului fiscal, operaţiunile efectuate prin intermediul unor sedii permanente din străinătate ale persoanelor juridice române, înregistrate în cursul perioadei în devize, respectiv veniturile, cheltuielile, alte sume impozabile sau deductibile, cât şi impozitul plătit se convertesc în lei prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar,. comunicată de Banca Naţională a României.

91. O persoană juridică română care desfăşoară activităţi printr-un sediu permanent într-un alt stat calculează profitul impozabil la nivelul întregii societăţi, potrivit dispoziţiilor capitolului II, titlul II din Codul fiscal. În scopul acordării creditului fiscal aferent unui sediu permanent contribuabilul calculează profitul impozabil şi impozitul pe profit aferente acelui sediu permanent, în conformitate cu reglementările fiscale din România.

92. Documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România, potrivit dispoziţiilor acestui articol, este cel care atestă plata, confirmat de autoritatea fiscală străină. în cazul în care documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România este prezentat după depunerea la autorităţile fiscale a declaraţiei privind impozitul pe profit, creditul fiscal se acordă pentru anul la care se referă, prin depunerea, în acest sens, a unei declaraţii rectificative.

93. Limitarea prevăzută în art. 31 alin. (2) din Codul fiscal va fi calculată separat pentru fiecare sursă de venit În scopul aplicării acestei prevederi, toate veniturile persoanei juridice române a căror sursă se află în aceeaşi ţară străină vor fi considerate ca având aceeaşi sursă. Exemplu: un contribuabil desfăşoară activităţi atât în România, cât şi în ţara străină X unde realizează venituri atât printr-un sediu permanent, cât şi din alte surse, în mod independent de sediul permanent.

Pentru activitatea desfăşurată în ţara străină X situaţia este următoarea: Pentru sediul permanent:

- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din ţara străină X, 100 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Naţională a României);

- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din ţara străină X (cotă de 30%), 30 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Naţională a României);

- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 80 milioane lei (legislaţia română privind impozitul pe profit permite deducerea unor cheltuieli care nu sunt deductibile în ţara străină X);

- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform prevederilor din legea română (cotă de 25%), 20 milioane lei.

Alte venituri realizate din ţara X:

- venituri din dobânzi: 100 milioane lei;

- impozit de 10% cu reţinere la sursă pentru veniturile din dobânzi: 10 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Naţională a României).

Pentru activitatea desfăşurată atât în România, cât şi în ţara străină X situaţia este următoarea:

- profit impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 1.000 milioane lei (80 milioane profit impozabil al sediului permanent şi 920 milioane profit impozabil pentru activitatea din România);

- impozit pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din legea română (cotă de 25%), 250 milioane lei.

Potrivit situaţiei prezentate mai sus, suma maximă reprezentând creditul fiscal extern ce i se poate acorda

contribuabilului este de 30 milioane lei, respectiv 20 milioane lei impozit pe profit plus 10 milioane lei impozit cu reţinere la sursă (dobânzi).

Deoarece impozitul plătit în străinătate în sumă de 40 milioane lei este mai mare decât limita maximă de 30 milioane lei care poate fi acordată sub forma creditului fiscal extern, contribuabilul va putea scădea din impozitul pe profitul întregii activităţi (250 milioane lei) doar suma de 30 milioane lei.

PARTEA 55: Codul fiscal: Art. 32: Pierderi fiscale externe

(1) Orice pierdere realizată printr-un sediu permanent din străinătate este deductibilă doar din veniturile obţinute din străinătate.

(2) Pierderile realizate printr-un sediu permanent din străinătate se deduc numai din aceste venituri, separat, pe fiecare sursă de venit. Pierderile neacoperite se reportează şi se recuperează în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

PARTEA 55^{1}: Norme metodologice:

94. Potrivit art. 32 din Codul fiscal, pierderile realizate din activitatea desfăşurată în străinătate printr-un sediu permanent se recuperează numai din veniturile impozabile realizate în străinătate pe fiecare sursă de venit. În sensul aplicării acestei prevederi, prin sursă de venit se înţelege ţara din care s-au realizat veniturile. Recuperarea pierderii se va realiza conform normelor prevăzute pentru aplicarea art. 26 din Codul fiscal.

PARTEA 56: Codul fiscal:

CAPITOLUL IV: Reguli speciale aplicabile vânzării-cesionării proprietăţilor imobiliare şi titlurilor de participare

Art. 33: Reguli speciale aplicabile vânzării-cesionării proprietăţilor imobiliare şi titlurilor de participare

(1) Prevederile prezentului articol se aplică persoanelor juridice române şi străine care vând-cesionează proprietăţi imobiliare situate în România sau titluri de participare deţinute la o persoană juridică română.

(2) Dacă câştigurile rezultate din vânzarea-cesionarea proprietăţilor imobiliare situate în România şi a titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română depăşesc pierderile rezultate dintr-o astfel de vânzare-cesionare, atunci impozitul pe profit se stabileşte prin aplicarea unei cote de 10% la diferenţa rezultată.

(3) Pierderea rezultată din vânzarea-cesionarea proprietăţilor imobiliare situate în România şi a titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română se recuperează din profiturile impozabile rezultate din operaţiuni de aceeaşi natură, în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

(4) Câştigul rezultat din vânzarea-cesionarea proprietăţilor imobiliare sau titlurilor de participare este diferenţa pozitivă între:

a) valoarea realizată din vânzarea-cesionarea unor asemenea proprietăţi imobiliare sau titluri de participare; şi

b) valoarea fiscală a unor asemenea proprietăţi imobiliare sau titluri de participare.

(5) Pierderea rezultată dintr-o vânzare-cesionare a proprietăţilor imobiliare sau titlurilor de participare

este
diferenţa negativă între:

a) valoarea realizată din vânzare-cesionare a unor asemenea proprietăţi imobiliare sau titluri de participare; şi

b) valoarea fiscală a unor asemenea proprietăţi imobiliare sau titluri de participare.

(6) În înţelesul prevederilor alin. (4) şi (5), valoarea realizată din vânzare-cesionare se reduce cu comisioanele, taxele sau alte sume plătite, aferente vânzării-cesionării.

(7) Valoarea fiscală pentru proprietăţile imobiliare sau pentru titlurile de participare se stabileşte după cum urmează:

a) în cazul proprietăţilor imobiliare, valoarea fiscală este costul de cumpărare, construire sau îmbunătăţire a proprietăţii, redus cu amortizarea fiscală aferentă unei astfel de proprietăţi;

b) în cazul titlurilor de participare, valoarea fiscală este costul de achiziţie al titlurilor de participare, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziţionării unor astfel de titluri de participare.

(8) Prezentul articol se aplică în cazul proprietăţilor imobiliare sau titlurilor de participare, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) contribuabilul a deţinut proprietatea imobiliară sau titlurile de participare pe o perioadă mai mare de doi ani;

b) persoana care achiziţionează proprietatea imobiliară sau titlurile de participare nu este persoană afiliată contribuabilului;

c) contribuabilul a achiziţionat proprietatea imobiliară sau titlurile de participare după 31 decembrie 2003.

PARTEA 56[1]: Norme metodologice:

95. În vederea aplicării art. 33 alin. (8) din Codul fiscal, contribuabilii justifică perioada de deţinere a proprietăţilor imobiliare sau a titlurilor de participare, astfel încât să poată determina perioada mai mare de 2 ani.

96. Persoanele juridice înscriu în registrul de evidenţă fiscală modul de calcul al câştigului/pierderii rezultate din tranzacţiile efectuate cu proprietăţi imobiliare. La fiecare termen de plată a impozitului pe profit, persoanele juridice vor determina profitul/pierderea rezultată, cumulat de la începutul anului fiscal. Profitul rezultat se impune cu cota de 10%, pierderea urmând a fi recuperată din profiturile determinate în următorii 5 ani fiscali din câştigurile rezultate din aceleaşi tranzacţii.

97. Profitul impozabil rezultat din vânzarea-cesionarea proprietăţilor imobiliare situate în România şi a titlurilor de participare deţinute la o persoană juridică română se impune cu cota de 10% numai pentru tranzacţiile efectuate până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv. În condiţiile în care se realizează pierdere din aceste tranzacţii până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, aceasta se recuperează din profiturile impozabile rezultate din operaţiuni de aceeaşi natură, pe perioada prevăzută la art. 26 din Codul fiscal.

PARTEA 57: Codul fiscal: CAPITOLUL V: Plata impozitului şi depunerea declaraţiilor fiscale

Art. 34: Plata impozitului [...]

(4) Organizaţiile nonprofit au obligaţia de a declara şi plăti impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

(5) Contribuabilii care obţin venituri majoritare din cultura cerealelor şi plantelor tehnice, pomicultură şi viticultură au obligaţia de a declara şi plăti impozitul pe profit anual, până la data de 15 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

[...] (7) Prin excepţie de la prevederile alin. (6), contribuabilii prevăzuţi la alin. (1) lit. a) nou înfiinţaţi, înfiinţaţi în cursul anului precedent sau care la sfârşitul anului fiscal precedent înregistrează pierdere fiscală, efectuează plăţi anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul sumei rezultate din aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil al perioadei pentru care se efectuează plata anticipată.

PARTEA 57[1]: Norme metodologice:

98. Contribuabilii prevăzuţi la art. 34 alin. (4) şi (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, nu depun declaraţii trimestriale pentru impozitul pe profit.

99. Încadrarea în activităţile prevăzute la art. 34 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare este cea stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997 privind aprobarea Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, cu modificările ulterioare.

100. Pentru aplicarea prevederilor art. 34 alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, plăţile anticipate trimestriale datorate în contul impozitului pe profit se determină prin aplicarea cotei de impozit asupra profitului contabil cumulat de la începutul anului fiscal, din care se scad sumele datorate în contul impozitului pe profit pentru perioada precedentă trimestrului pentru care se datorează plata anticipată. Profitul contabil se determină ca diferenţă între veniturile şi cheltuielile înregistrate în contabilitate, potrivit reglementărilor contabile, cumulat de la începutul anului fiscal. La stabilirea plăţilor anticipate efectuate în contul impozitului pe profit asupra profitului contabil nu se efectuează ajustări fiscale.

PARTEA 57[I]: Codul fiscal:

Art. 36: Reţinerea impozitului pe dividende

(1) O persoană juridică română care plăteşte dividende către o persoană juridică română are obligaţia să reţină şi să verse impozitul pe dividende reţinut către bugetul de stat, aşa cum se prevede în prezentul articol.

(2) Impozitul pe dividende se stabileşte prin aplicarea unei cote de impozit de 10% asupra dividendului brut plătit către o persoană juridică română.

PARTEA 57[I^1]: Norme metodologice:

100[1]. Nu intră sub incidenţa prevederilor art. 36 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, nefiind considerate dividend, următoarele distribuiri:

a) distribuiri de titluri de participare suplimentare, astfel cum acestea sunt definite la art. 7 pct. 12 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, efectuate în legătură cu o operaţiune de majorare a capitalului social al unei persoane juridice, care nu modifică, pentru participanţii la persoana juridică respectivă, procentul de deţinere a titlurilor de participare;

b) distribuiri în legătură cu dobândirea (răscumpărarea) de către o societate comercială de acţiuni proprii potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, astfel cum aceste distribuiri sunt definite de art. 7 pct. 12 lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare;

c) distribuiri efectuate cu ocazia reducerii capitalului social constituit efectiv de către participanţi, astfel cum aceste distribuiri sunt definite la art. 7 pct. 12 lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

În cazul în care aceste distribuiri sunt efectuate în legătură cu operaţiuni la care Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările şi completările ulterioare impune efectuarea unor rotunjiri de valoare a titlurilor de participare deţinute de participanţi, modificarea datorată acestor rotunjiri nu se consideră modificare a procentului de deţinere a titlurilor la persoana juridică respectivă.

PARTEA 58: Codul fiscal:

CAPITOLUL VII: Dispoziţii tranzitorii şi finale

Art. 38: Dispoziţii tranzitorii

(1) În cazul persoanelor juridice care au obţinut, înainte de 1 iulie 2003, certificatul permanent de investitor în zona defavorizată, scutirea de impozit pe profitul aferent investiţiilor noi se aplică în continuare pe perioada existenţei zonei defavorizate.

PARTEA 58[1]: Norme metodologice:

101. În cazul contribuabililor care desfăşoară activităţi în zonele defavorizate, scutirea de la plata impozitului pe profit se acordă pe baza certificatului de investitor în zona defavorizată, eliberat

înainte de data de 1 iulie 2003 de către agenţia pentru dezvoltare regională în a cărei rază de competenţă teritorială se află sediul agentului economic, conform prevederilor legale în vigoare.

102. Investiţiile noi sunt reprezentate de mijloacele fixe amortizabile create sau achiziţionate de la terţe părţi, utilizate efectiv în activitatea proprie, desfăşurată în domeniile de interes economic, clasificate expres în anexa la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 728/2001, care determină angajarea de forţă de muncă.

103. Scutirea de la plata impozitului pe profit operează pe toată durata existenţei zonei defavorizate.

104. Profitul realizat în zonele defavorizate, rezultat din efectuarea operaţiunilor de lichidare a investiţiei, conform legii, din vânzarea de active corporale şi necorporale, din câştigurile realizate din investiţii financiare, din desfăşurarea de activităţi în afara zonei defavorizate, precum şi cel rezultat din desfăşurarea de activităţi în alte domenii decât cele de interes pentru zonele defavorizate sunt supuse impunerii. Partea din profitul impozabil aferentă fiecărei operaţiuni/activităţi este cea care corespunde ponderii veniturilor obţinute din aceste operaţiuni/activităţi în volumul total al veniturilor.

PARTEA 59: Codul fiscal:

(4) Cu excepţia prevederilor alin. (3), contribuabilii care obţin venituri din activităţi desfăşurate pe bază de licenţă într-o zonă liberă au obligaţia de â plăti impozit pe profit în cotă de 5% pentru profitul impozabil care corespunde acestor venituri, până la data de 31 decembrie 2004.

PARTEA 59^1: Norme metodologice:

105. Pentru contribuabilii care desfăşoară activităţi în zonele libere pe bază de licenţe eliberate potrivit Legii nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările ulterioare, profitul obţinut din aceste activităţi este impozitat cu cota de 5% până la data de 31 decembrie 2004, cu excepţia cazului în care aceştia intră sub incidenţa prevederilor art. 38 alin. (3) din Codul fiscal.

106. În cazul în care contribuabilul îşi desfăşoară activitatea în zona liberă prin unităţi fără personalitate juridică, acesta este obligat să ţină evidenţă contabilă distinctă pentru veniturile şi cheltuielile aferente acestei activităţi. La determinarea profitului aferent activităţii se iau în calcul şi cheltuielile de conducere şi administrare, precum şi alte asemenea cheltuieli, proporţional cu veniturile obţinute în zona liberă faţă de veniturile totale realizate de persoana juridică.

107. Pierderea rezultată din operaţiunile realizate în zona liberă nu se recuperează din profitul impozabil realizat în afara zonei, aceasta urmând să fie recuperată din profiturile obţinute din aceeaşi zonă.

PARTEA 60: Codul fiscal:

(12) La calculul profitului impozabil, următoarele venituri sunt neimpozabile până la data de 31 decembrie

2006:

b) veniturile realizate din aplicarea unei invenţii brevetate în România, inclusiv din fabricarea produsului sau aplicarea procesului, pe o perioadă de 5 ani de la prima aplicare, calculaţi de la data începerii aplicării şi cuprinşi în perioada de valabilitate a brevetului, potrivit legii;

PARTEA 60^1: Norme metodologice:

108. Aplicarea unei invenţii înseamnă fabricarea produsului sau folosirea procedeului/metodei. Procedeul include şi utilizarea unui produs sau efectuarea oricărui alt act generator de profit, cum ar fi:

a) proiectarea obiectului/obiectelor unei invenţii:

(1) proiect de execuţie pentru realizarea unui produs, inclusiv produsul obţinut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat, unei instalaţii sau a altora asemenea;

(2) proiect tehnologic pentru aplicarea unui procedeu/tehnologii sau a unei metode;

b) executarea şi/sau experimentarea prototipului/unicatului ori a tehnologiei care face obiectul unei invenţii;

c) executarea şi/sau exploatarea seriei "zero" a produsului ori a instalaţiei-pilot;

d) exploatarea obiectului unei invenţii prin realizarea pe scară largă a acestuia, şi anume:

1.fabricarea produsului, cum ar fi: dispozitivul, utilajul, instalaţia, compoziţia, respectiv produsul obţinut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat;

2.folosirea unui procedeu, respectiv a unei tehnologii sau a unei metode, obiect al unei invenţii;

3.folosirea unui mijloc, dispozitiv, aparat, instalaţie, obiect al unei invenţii exclusiv pentru necesităţile interne ale unităţii care aplică;

e) comercializarea rezultatelor actelor prevăzute la lit. a)-d) de către deţinătorul de drepturi care este şi producător, dacă aceste acte au fost efectuate în ţară.

109. Prima aplicare se ia în considerare în mod distinct pentru titularul de brevet, precum şi pentru fiecare dintre licenţiaţii acestuia.

110. Pentru ca titularul brevetului, succesorul său în drepturi sau, după caz, licenţiaţii acestuia să beneficieze de scutire de impozit pe profit trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiţii:

a) să existe o copie, certificată pentru conformitate, a hotărârii definitive a Oficiului de Stat pentru Invenţii şi Mărci de acordare a brevetului de invenţie; în cazul în care solicitantul scutirii de impozit este altă persoană decât titularul brevetului, este necesar să existe documente, certificate pentru conformitate de către Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci sau autentificate, din care să rezulte una dintre următoarele situaţii:

(1) solicitantul este succesorul în drepturi al titularului brevetului;

(2) solicitantul este licenţiat al titularului brevetului;

(3) solicitantul este licenţiat al succesorului în drepturi al titularului brevetului;

b) să existe documente eliberate de Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci, din care să rezulte că brevetul de invenţie a fost în vigoare pe perioada pentru care s-a solicitat scutirea de impozit;

c) să existe evidenţă contabilă de gestiune din care să rezulte că în perioada pentru care se solicită scutirea de impozit pentru invenţia sau grupul de invenţii brevetate a fost efectuat cel puţin unul dintre actele prevăzute la pct. 108 şi nivelul profitului obţinut în această perioadă;

d) profitul astfel obţinut să fi fost realizat în limita perioadei de 5 ani de la prima aplicare şi cuprinşi în perioada de valabilitate a brevetului.

111. Profitul se stabileşte cu referire strictă la invenţia sau grupul de invenţii brevetate, pe baza elementelor de noutate, aşa cum acestea rezultă din revendicările brevetului de invenţie. În conformitate cu prevederile art. 33 alin. 3 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenţie, republicată, revendicările se interpretează în legătură cu descrierea şi desenele invenţiei.

112. În cazul în care invenţia sau grupul de invenţii brevetate se referă numai la o parte a unei instalaţii ori a unei activităţi tehnologice, procedeu sau metodă, iar din evidenţele contabile rezultă profitul numai pentru întreaga instalaţie ori activitate tehnologică, se procedează mai întâi la stabilirea ponderii invenţiei sau a grupului de invenţii în instalaţia ori activitatea tehnologică şi, pe această bază, se determină partea de profit obţinut prin aplicarea invenţiei brevetate.

113. Profitul include şi câştigurile obţinute de titularul brevetului sau de licenţiaţii acestuia din eventualele taxe sau tarife, percepute drept contravaloare a serviciului de utilizare a invenţiei brevetate având ca obiect şi un produs nou, numai în cazul în care brevetul cuprinde şi o revendicare de utilizare sau de folosire a noului produs.

PARTEA 61: Codul fiscal:

TITLUL III: Impozitul pe venit

CAPITOLUL I: Dispoziţii generale

Art. 41: Categorii de venituri supuse impozitului pe venit Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt următoarele: a) venituri din activităţi independente, definite conform art. 46;

b) venituri din salarii, definite conform art. 55;

c) venituri din cedarea folosinţei bunurilor, definite conform art. 61;

d) venituri din investiţii, definite conform art. 65;

e) venituri din pensii, definite conform art. 68;

f) venituri din activităţi agricole, definite conform art. 71;

g) venituri din premii şi din jocuri de noroc, definite conform art. 75;
h) venituri din alte surse, definite conform art. 78.

PARTEA 61[1]: Norme metodologice:

1. Veniturile din activităţi independente, inclusiv veniturile realizate de persoanele fizice în cadrul unor asocieri fără personalitate juridică, din cedarea folosinţei bunurilor, precum şi veniturile din activităţi agricole sunt venituri pentru care determinarea impozitului se face pe venitul net anual impozabil, corespunzător fiecărei surse de venit, impozitul fiind final.

2. Veniturile din celelalte categorii de venituri se supun impozitării, pe fiecare loc de realizare, în cadrul acestor categorii de venituri, impozitul fiind final.

PARTEA 62: Codul fiscal:

Art. 42: Venituri neimpozabile

a) ajutoarele, indemnizaţiile şi alte forme de sprijin cu destinaţie specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale şi din alte fonduri publice, precum şi cele de aceeaşi natură primite de la alte persoane, cu excepţia indemnizaţiilor pentru incapacitate temporară de muncă. Nu sunt venituri impozabile indemnizaţiile pentru: risc maternal, maternitate, creşterea copilului şi îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii.

PARTEA 62[1]: Norme metodologice:

3. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind veniturile obţinute de persoanele fizice, potrivit legii, cum sunt:

- alocaţia de stat pentru copii;

- alocaţia de întreţinere pentru fiecare copil încredinţat sau dat în plasament familial;

- indemnizaţia lunară primită de persoanele cu handicap grav şi accentuat;

- alocaţia socială primită de nevăzătorii cu handicap grav şi accentuat;

- indemnizaţia lunară acordată nevăzătorilor cu handicap grav, potrivit legii;

- contravaloarea serviciilor hoteliere acordate, potrivit legii, membrilor de familie care însoţesc în spital copii cu handicap sau copii bolnavi în vârstă de până la 3 ani;

- ajutorul pentru încălzirea locuinţei;

- alocaţia pentru copiii nou-născuţi, primită pentru fiecare dintre primii 4 copii născuţi vii;

- indemnizaţia de maternitate;

- indemnizaţia pentru creşterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani şi, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani, precum şi stimulentul acordat potrivit legislaţiei privind susţinerea familiei în vederea creşterii copilului;

- indemnizaţia pentru risc maternal;

- indemnizaţia pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecţiunile intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;

- indemnizaţia lunară pentru activitatea de liber-profesionist a artiştilor interpreţi sau executanţi din România, acordată potrivit Legii nr. 109/2005 privind instituirea indemnizaţiei pentru activitatea de liber-profesionist a artiştilor interpreţi sau executanţi din România.

- ajutorul social primit de soţii celor care satisfac serviciul militar obligatoriu;

- ajutorul social acordat potrivit legii;

- ajutorul de urgenţă acordat de Guvern şi de primari în situaţii de necesitate, ca urmare a calamităţilor naturale, incendiilor, accidentelor, precum şi altor situaţii deosebite stabilite prin lege, în limita fondurilor existente;

- ajutoarele pentru procurarea de dispozitive medicale;

- ajutorul lunar sau alocaţia de sprijin primită de cadrele militare trecute în rezervă, fără drept de pensie, apte de muncă, care nu se pot încadra din lipsă de locuri de muncă corespunzătoare pregătirii lor;

- indemnizaţia de şomaj şi alte drepturi neimpozabile acordate conform legislaţiei în materie;

- sumele plătite din bugetul asigurărilor pentru şomaj pentru completarea veniturilor persoanelor care se angajează înainte de expirarea perioadei de şomaj;

- prima de încadrare şi prima de instalare acordate din bugetul asigurărilor pentru şomaj;

- sprijinul material acordat, potrivit legii, membrilor de familie ai magistratului decedat sau membrilor de familie ai altei persoane din cadrul organelor autorităţii judecătoreşti, care a decedat;

- echivalentul salariului primit de membrii familiei funcţionarului public, în caz de deces al acestuia;

- indemnizaţia reparatorie lunară primită de persoanele care şi-au pierdut total sau parţial capacitatea de muncă, marilor mutilaţi şi urmaşilor celor care au decedat ca urmare a participării la Revoluţia din decembrie 1989;

- indemnizaţia reparatorie lunară primită de părinţii persoanelor care au decedat ca urmare a participării la Revoluţia din decembrie 1989;

- indemnizaţia reparatorie lunară primită de soţul supravieţuitor al persoanei care a decedat ca urmare a participării la Revoluţia din decembrie 1989 şi care are în întreţinere unul sau mai mulţi copii ai acesteia;

- suma fixă pentru îngrijire primită de invalizii şi accidentaţii de război, marii mutilaţi şi cei încadraţi în gradul I de invaliditate;

- indemnizaţia lunară primită de persoanele persecutate din motive politice şi etnice;

- indemnizaţia lunară primită de magistraţii care în perioada anilor 1945-1952 au fost înlăturaţi din justiţie din motive politice;

- indemnizaţia de veteran de război, inclusiv sporul, acordată potrivit legii;

- renta lunară acordată, potrivit legii, veteranilor de război;

- ajutorul anual pentru acoperirea unei părţi din costul chiriei, energiei electrice şi energiei termice, acordat veteranilor de război şi văduvelor de război, precum şi altor persoane defavorizate, potrivit legii;

- sprijinul material lunar primit de soţul supravieţuitor, precum şi de copiii minori, urmaşi ai membrilor titulari, corespondenţi şi de onoare din tara ai Academiei Române, acordat în conformitate cu legea privind acordarea unui sprijin material pentru soţul supravieţuitor şi pentru urmaşii membrilor Academiei Romane;

- ajutoarele acordate emigranţilor politici potrivit legislaţiei în vigoare;

- ajutorul rambursabil pentru refugiaţi;

- ajutoarele umanitare, medicale şi sociale;

- ajutorul de deces acordat potrivit legislaţiei privind sistemul public de pensii şi alte drepturi de asigurări sociale, precum şi ajutorul pentru procurarea de proteze, orteze şi de alte produse ortopedice, acordate în baza legislaţiei de pensii;

- renta viageră acordată de la bugetul de stat, bugetele locale şi din alte fonduri publice, potrivit legii;

- indemnizaţia de merit acordată în condiţiile Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizaţiei de merit, cu modificările şi completările ulterioare, şi ale Hotărârii Guvernului nr. 859/2003 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizaţiei de merit şi a

Regulamentului de funcţionare a Comisiei naţionale pentru acordarea indemnizaţiei de merit, cu modificările şi completările ulterioare;

- drepturi reprezentând transportul gratuit urban şi interurban, acordate, potrivit legii, pentru adulţii cu handicap accentuat şi grav, precum şi pentru asistenţii personali sau însoţitorii acestora;

- alte asemenea venituri acordate potrivit normelor legale în vigoare.

- ajutorul lunar pentru soţul supravieţuitor, acordat potrivit legii privind acordarea unui ajutor lunar pentru soţul supravieţuitor;

3^1. Nu sunt venituri impozabile indemnizaţiile pentru risc maternal şi cele pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecţiunile intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani, reprezentând drepturi primite de persoanele fizice conform legii, începând cu data de 1 mai 2005. Veniturile de natura celor de mai sus, aferente perioadei de până la 1 mai 2005, sunt impozabile potrivit legii.

4. În sensul art. 42 lit. a) din Codul fiscal, prin alte persoane se înţelege, printre alţii, şi:

- casa de ajutor reciproc a pensionarilor, pentru ajutoarele umanitare, medicale şi sociale acordate membrilor din contribuţiile acestora;

- organizaţiile umanitare, organizaţiile sindicale, Crucea Roşie, unităţile de cult recunoscute în România şi alte entităţi care pot acorda ajutoare umanitare sau sociale.

PARTEA 63: Codul fiscal:

b) sumele încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum şi orice alte drepturi, cu excepţia câştigurilor primite de la societăţile de asigurări ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părţi, cu ocazia tragerilor de amortizare. Nu sunt venituri impozabile despăgubirile în bani sau în natură primite de către o persoană fizică ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentând daunele morale;

PARTEA 63^1: Norme metodologice:

5. Sunt neimpozabile despăgubirile, sumele asigurate şi orice alte drepturi acordate asiguraţilor, beneficiarilor sau terţelor persoane păgubite, din asigurările de orice fel, potrivit legislaţiei privind societăţile de asigurare şi supravegherea asigurărilor.

6. Sumele reprezentând alte drepturi acordate asiguraţilor pot avea, printre altele, următoarele forme: răscumpărări parţiale în contul persoanei asigurate, plăţi eşalonate, rente, venituri rezultate din fructificarea rezervelor constituite din primele plătite de asiguraţi, precum şi orice alte sume de aceeaşi natură, indiferent de denumirea sau forma sub care sunt plătite, în contul persoanei asigurate.

7. În cazul în care suportatorul primei de asigurare este o persoană fizică independentă, persoană juridică sau orice altă entitate care desfăşoară o activitate, atunci contravaloarea primelor de asigurare reprezintă venituri impozabile pentru persoana fizică beneficiară.

PARTEA 63^I: Codul fiscal

c) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamităţilor naturale, precum şi pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii;

PARTEA $63^{I\hat{}1}$: Norme metodologice

7^1. În această categorie se includ şi produsele oferite gratuit producătorilor agricoli individuali care au suferit pagube ca urmare a calamităţilor naturale potrivit prevederilor din contractul încheiat între părţi.

PARTEA 64: Codul fiscal:

c) sumele primite drept despăgubiri pentru pagube suportate ca urmare a calamităţilor naturale, precum şi pentru cazurile de invaliditate sau deces, conform legii;

d) pensiile pentru invalizii de război, orfanii, văduvele/văduvii de război, sumele fixe pentru îngrijirea pensionarilor care au fost încadraţi în gradul I de invaliditate, precum şi pensiile, altele decât pensiile plătite din fonduri constituite prin contribuţii obligatorii la un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din scheme facultative de pensii ocupaţionale şi cele finanţate de la bugetul de stat;

e) contravaloarea cupoanelor ce reprezintă bonuri de valoare care se acordă cu titlu gratuit persoanelor fizice conform dispoziţiilor legale în vigoare;

f) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizare sau mecenat;

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile şi mobile corporale din patrimoniul personal, altele decât câştigurile din transferul titlurilor de valoare;

h) drepturile în bani şi în natură primite de militarii în termen, militarii cu termen redus, studenţii şi elevii unităţilor de învăţământ din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi siguranţă naţională şi persoanele civile, precum şi cele ale gradaţilor şi soldaţilor concentraţi sau mobilizaţi; i) bursele primite de persoanele care urmează orice formă de şcolarizare sau perfecţionare în cadru instituţionalizat;

PARTEA 64[1]: Norme metodologice:

8. Prin cadru instituţionalizat se înţelege orice entitate care are ca obiect de activitate educaţia şcolară, universitară, pregătirea şi/sau perfecţionarea profesională, recunoscută de autorităţi ale statului român.

PARTEA 65: Codul fiscal:

j) sumele sau bunurile primite cu titlu de moştenire şi donaţie;

k) veniturile din agricultură şi silvicultură, cu excepţia celor prevăzute la art. 71;

PARTEA 65[1]: Norme metodologice:

9. În categoria veniturilor din agricultură şi silvicultură considerate neimpozabile se cuprind:

- veniturile realizate de proprietar/arendaş din valorificarea în stare naturală a produselor obţinute de pe terenurile agricole şi silvice, proprietate privată sau luate în arenda. începând cu data de 1 ianuarie 2008 sunt impozabile veniturilor băneşti realizate din valorificarea produselor agricole obţinute după recoltare, în stare naturală, de pe terenurile agricole proprietate privată sau luate în arendă, către unităţi specializate pentru colectare, unităţi de procesare industrială sau către alte unităţi, pentru utilizare ca atare.

- veniturile provenite din: creşterea animalelor şi păsărilor, apicultura şi sericicultură;

- veniturile obţinute de persoanele fizice din valorificarea în stare naturală, prin unităţi specializate, cum ar fi centre sau puncte de achiziţie, a produselor culese sau capturate din flora şi fauna sălbatică.

- veniturile realizate de persoanele fizice asociate intr-o asociaţie conform prevederilor art. 28 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare, din valorificarea produselor silvice în condiţiile legii.

10. Se consideră în stare naturală: produsele agricole obţinute după recoltare, materialul lemnos pe picior sau transformat în buşteni ori în bile, precum şi produsele de origine animală, cum ar fi: lapte, lână, ouă, piei crude şi altele asemenea, plante şi animale din flora şi fauna sălbatică, cum ar fi: plante medicinale, fructe de pădure, ciuperci, melci, scoici, şerpi, broaşte şi altele asemenea.

PARTEA 66: Codul fiscal:

l) veniturile primite de membrii misiunilor diplomatice şi ai posturilor consulare pentru activităţile desfăşurate în România în calitatea lor oficială, în condiţii de reciprocitate, în virtutea regulilor generale ale dreptului internaţional sau a prevederilor unor acorduri speciale la care România este parte;

m) veniturile nete în valută primite de membrii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare şi

institutelor culturale ale României amplasate în străinătate, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

n) veniturile primite de oficialii organismelor şi organizaţiilor internaţionale din activităţile desfăşurate în România în calitatea lor oficială, cu condiţia ca poziţia acestora, de oficial, să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

o) veniturile primite de cetăţeni străini pentru activitatea de consultanţă desfăşurată în România, în

conformitate cu acordurile de finanţare nerambursabilă încheiate de România cu alte state, cu organisme internaţionale şi organizaţii neguvernamentale;

p) veniturile primite de cetăţeni străini pentru activităţi desfăşurate în România, în calitate de corespondenţi de presă, cu condiţia reciprocităţii acordate cetăţenilor români pentru venituri din astfel de activităţi şi cu condiţia ca poziţia acestor persoane să fie confirmată de Ministerul Afacerilor Externe;

q) sumele reprezentând diferenţa de dobândă subvenţionată pentru creditele primite în conformitate cu legislaţia în vigoare;

r) subvenţiile primite pentru achiziţionarea de bunuri, dacă subvenţiile sunt acordate în conformitate cu legislaţia în vigoare;

s) veniturile reprezentând avantaje în bani şi/sau în natură primite de persoanele cu handicap, veteranii de război, invalizii şi văduvele de război, accidentaţii de război în afara serviciului ordonat, persoanele persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, cele deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, urmaşii eroilor-martiri, răniţilor, luptătorilor pentru victoria Revoluţiei din decembrie 1989, precum şi persoanele persecutate din motive etnice de regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945;

PARTEA 66[1]: Norme metodologice:

11. Aceste venituri sunt acordate prin legi speciale şi cuprind, printre altele:

- contravaloarea protezelor acordate gratuit pentru marii mutilaţi şi persoanele care şi-au pierdut total sau parţial capacitatea de muncă, a medicamentelor gratuite, accesului gratuit la sanatorii şi baze de tratament aparţinând Ministerului Sănătăţii, Ministerului Apărării Naţionale, Ministerului Administraţiei şi Internelor şi altor instituţii potrivit legii;

- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloacele de transport în comun şi altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidenţa prevederilor art. 5 alin. (1) lit. k) din Legea recunoştinţei faţă de eroii-martiri şi luptătorii care au contribuit la victoria Revoluţiei române din decembrie 1989 nr. 341/2004, cu modificările şi completările ulterioare;

- contravaloarea asistenţei medicale şi a medicamentelor acordate în mod gratuit şi prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cât şi pe timpul spitalizărilor, a transportului gratuit cu mijloacele de transport în comun şi pe calea ferată română, contravaloarea biletului gratuit, pentru tratament într-o staţiune balneoclimatericăşi altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidenţa prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare;

- contravaloarea călătoriilor gratuite pe calea ferată, gratuităţile pe mijloacele de transport în comun în mediul urban, a lemnelor de foc sau echivalent cărbuni, a asistenţei medicale gratuite în toate instituţiile medicale civile de stat sau militare şi asigurarea de medicamente gratuite atât în tratamentele ambulatorii, cât şi pe timpul spitalizării, a biletelor de tratament gratuite, în limita posibilităţilor existente, în staţiuni balneoclimaterice, a protezelor, a cârjelor, a ghetelor ortopedice, a cărucioarelor, a aparatelor auditive şi implanturilor cardiace, mijloacelor moto şi auto speciale pentru cei handicapaţi locomotor şi altele asemenea, potrivit Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum şi unele drepturi ale invalizilor şi văduvelor de război, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloace de transport în comun pentru adulţii cu handicap accentuat şi grav şi pentru asistenţii personali sau pentru însoţitorii acestora, a transportului interurban gratuit cu trenul, asistenţă medicală gratuită în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 102/1999 privind protecţia specială şi încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările şi completările ulterioare;

- altele asemenea, aprobate prin lege.

12. Persoanele fizice prevăzute la art. 42 lit. s) din Codul fiscal datorează impozit pe venit pentru categoriile de venituri prevăzute la art. 41 din Codul fiscal.

PARTEA 67: Codul fiscal:

t) premiile obţinute de sportivii medaliaţi la campionatele mondiale, europene şi la jocurile olimpice. Nu sunt venituri impozabile premiile, primele şi indemnizaţiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti, prevăzuţi în legislaţia în materie, în vederea realizării obiectivelor de înaltă performanţă: clasarea pe podiumul de premiere la campionatele europene, campionatele mondiale şi jocurile olimpice, precum şi calificarea şi participarea la turneele finale ale campionatelor mondiale şi europene, prima grupă valorică, precum şi la jocurile olimpice, în cazul jocurilor sportive. Nu sunt venituri impozabile primele şi indemnizaţiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti, prevăzuţi de legislaţia în materie, în vederea pregătirii şi participării la competiţiile internaţionale oficiale ale loturilor reprezentative ale României;

PARTEA 67[1]: Norme metodologice:

13. Beneficiază de aceste prevederi şi următorii specialişti: profesorii cu diplomă de licenţă sau de absolvire, instructorii şi managerii din domeniu, precum şi alte persoane calificate pentru asistenţă medicală, cercetare şi asistenţă ştiinţifică, organizare şi conducere tehnică şi alte ocupaţii complementare, potrivit reglementărilor în materie.

PARTEA 68: Codul fiscal:

u) premiile şi alte drepturi sub formă de cazare, masă, transport şi altele asemenea, obţinute de elevi şi studenţi în cadrul competiţiilor interne şi internaţionale, inclusiv elevi şi studenţi nerezidenţi în cadrul competiţiilor desfăşurate în România;

PARTEA 68[1]: Norme metodologice:

14. În această categorie se cuprind:

- premii obţinute la concursuri pe obiecte sau discipline de învăţământ, pe meserii, cultural-ştiinţifice, festivaluri, simpozioane, concursuri tehnico-ştiinţifice, premii obţinute la campionate şi concursuri sportive şcolare, naţionale şi internaţionale;

- contravaloarea avantajelor sub formă de masă, cazare şi transport;

- alte drepturi materiale primite de participanţi cu ocazia acestor manifestări;

- altele asemenea.

PARTEA 69: Codul fiscal:

v) prima de stat acordată în conformitate cu prevederile Legii nr. 541/2002 privind economisirea şi creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, cu modificările şi completările ulterioare; x) alte venituri care nu sunt impozabile, aşa cum sunt precizate la fiecare categorie de venit. Art. 43: Cotele de impozitare

(1) Cota de impozit pentru determinarea impozitului pe veniturile din: a) activităţi independente;

b) salarii;

c) cedarea folosinţei bunurilor;

d) pensii;

e) activităţi agricole;

f) premii;

g) alte surse

este de 16 % aplicată asupra venitului impozabil corespunzător fiecărei surse din categoria respectivă.

(2) Fac excepţie de la prevederile alin. (1) cotele de impozit prevăzute în categoriile de venituri din investiţii şi din jocuri de noroc. (la data 18-Feb-2005 Parte 69 modificat de art. I, alin. (B) din Hotarirea 84/2005)

PARTEA 69[1]: Norme metodologice:

15. La determinarea impozitului anual/lunar, la plăţile anticipate cu titlu de impozit calculat pentru veniturile prevăzute la art. 41 din Codul fiscal, bazele de calcul al impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la mia de lei, prin neglijarea fracţiunilor sub 1.000 lei.

PARTEA 70: Codul fiscal:

Art. 44: Perioada impozabilă

(1) Perioada impozabilă este anul fiscal care corespunde anului calendaristic.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, în situaţia în care decesul contribuabilului survine în cursul anului.

PARTEA 70^1: Norme metodologice:

16. Anul fiscal corespunde cu perioada celor 12 luni ale unui an calendaristic în care se realizează venituri.

17. În cazul decesului contribuabilului, perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, cuprinzând numărul de luni din anul calendaristic până la data decesului.

PARTEA 71: Codul fiscal:

Art. 45: Stabilirea deducerilor personale şi a sumelor fixe

(1) Deducerea personală, precum şi celelalte sume fixe, exprimate în lei, se stabilesc prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Sumele sunt calculate prin rotunjire la suta de mii de lei, în sensul că fracţiunile sub 100.000 lei se majorează la 100.000 lei.

CAPITOLUL II: Venituri din activităţi independente

Art. 46: Definirea veniturilor din activităţi independente

(1) Veniturile din activităţi independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere şi veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual şi/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activităţi adiacente.

(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comerţ ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum şi din practicarea unei meserii.

(3) Constituie venituri din profesii libere veniturile obţinute din exercitarea profesiilor medicale, de avocat, notar, auditor financiar, consultant fiscal, expert contabil, contabil autorizat, consultant de plasament în valori mobiliare, arhitect sau a altor profesii reglementate, desfăşurate în mod independent, în condiţiile legii.

(4) Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din brevete de invenţie, desene şi modele, mostre, mărci de fabrică şi de comerţ, procedee tehnice, know-how, din drepturi de autor şi drepturi conexe dreptului de autor şi altele asemenea.

PARTEA 71^1: Norme metodologice:

18. Se supun impozitului pe veniturile din activităţi independente persoanele fizice care realizează aceste venituri în mod individual sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea desfăşurării de activităţi în scopul obţinerii de venit, asociere care se realizează potrivit dispoziţiilor legale şi care nu dă naştere unei persoane juridice.

19. Exercitarea unei activităţi independente presupune desfăşurarea acesteia în mod obişnuit, pe cont propriu şi urmărind un scop lucrativ. Printre criteriile care definesc preponderent existenţa unei activităţi independente sunt: libera alegere a desfăşurării activităţii, a programului de lucru şi a locului de desfăşurare a activităţii; riscul pe care şi-l asumă întreprinzătorul; activitatea se desfăşoară pentru mai mulţi clienţi; activitatea se poate desfăşura nu numai direct, ci şi cu personalul angajat de întreprinzător în condiţiile legii.

20. Persoanele fizice nerezidente sunt supuse impozitării în România pentru veniturile obţinute din desfăşurarea în România, potrivit legii, a unei activităţi independente, printr-un sediu permanent.

21. Sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comerţ de către persoane fizice sau asocieri fără personalitate juridică, din prestări de servicii, altele decât cele realizate din profesii libere, precum şi cele obţinute din practicarea unei meserii.

Principalele activităţi care constituie fapte de comerţ sunt:

- activităţi de producţie;

- activităţi de cumpărare efectuate în scopul revânzării;

- organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive şi altele asemenea;

- activităţi al căror scop este facilitarea încheierii de tranzacţii comerciale printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agent de asigurare şi alte asemenea contracte încheiate în conformitate cu prevederile Codului comercial, indiferent de perioada pentru care a fost încheiat contractul;

- vânzarea în regim de consignaţie a bunurilor cumpărate în scopul revânzării sau produse pentru a fi comercializate;

- activităţi de editare, imprimerie, multiplicare, indiferent de tehnica folosită, şi altele asemenea;

- transport de bunuri şi de persoane;

- alte fapte de comerţ definite în Codul comercial.

21^1. Începând cu 1 ianuarie 2007 sunt venituri comerciale, veniturile obţinute din activităţii desfăşurate în cadrul fermei familiale cu caracter comercial, altele decât cele care se încadrează în prevederile art. 42 lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare. Începând cu 1 ianuarie 2008 sunt venituri comerciale, veniturile obţinute din activităţii desfăşurate în cadrul fermei familiale cu caracter comercial, altele decât cele care se încadrează în prevederile art. 42 lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi cele care sunt impozitate potrivit prevederilor art. 74 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

22. Pentru persoanele fizice asociate impunerea se face la nivelul fiecărei persoane asociate din cadrul asocierii fără personalitate juridică, potrivit contractului de asociere, inclusiv al societăţii civile profesionale, asupra venitului net distribuit.

23. Sunt considerate venituri din profesii libere veniturile obţinute din prestări de servicii cu caracter profesional, desfăşurate în mod individual sau în diverse forme de asociere, în domeniile ştiinţific, literar, artistic, educativ şi altele, de către: medici, avocaţi, notari publici, executori judecătoreşti, experţi tehnici şi contabili, contabili autorizaţi, consultanţi de plasament în valori mobiliare, auditori financiari, consultanţi fiscali, arhitecţi, traducători, sportivi, arbitri sportivi, precum şi alte persoane fizice cu profesii reglementate desfăşurate în mod independent, în condiţiile legii.

23^1. Veniturile obţinute de avocaţii stagiari în baza contractelor de colaborare precum şi avocaţii salarizaţi în interiorul profesiei sunt considerate venituri din activităţi independente.

23^2. Persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinţei bunurilor din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere la sfârşitul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor califica aceste venituri în categoria venituri din activităţi independente şi le supun regulilor de stabilire a venitului net pentru aceasta categorie. În aplicarea acestei reglementari se va emite ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscala.

24. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: invenţii, mai puţin realizările tehnice, know-how, mărci înregistrate, franciza şi altele asemenea, recunoscute şi protejate prin înscrisuri ale instituţiilor specializate, precum şi a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe dreptului de autor. Veniturile de această natură se supun regulilor de determinare pentru veniturile din activităţi independente şi în situaţia în care drepturile respective fac obiectul unor contracte de cesiune, închiriere, colaborare, cercetare, licenţă, franciza şi altele asemenea, precum şi cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acordă, cum ar fi: remuneraţie directă, remuneraţie secundară, onorariu, redevenţă şi altele asemenea.

Veniturile rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală prevăzute în mod expres în contractul încheiat între părţi reprezintă venituri din drepturi de proprietate intelectuală. De asemenea, sunt incluse în categoria veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală şi veniturile din cesiuni pentru care reglementările în materie stabilesc prezumţia de cesiune a drepturilor în lipsa unei prevederi contrare în contract.

În situaţia existenţei unei activităţi dependente ca urmare a unei relaţii de angajare, remuneraţia prestărilor rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală care intră în sfera sarcinilor de serviciu reprezintă venituri de natură salarială, conform prevederilor menţionate în mod expres în contractul dintre angajat şi angajator, şi se supun impozitării potrivit prevederilor cap. III «Venituri din salarii» al titlului III din Codul fiscal.

Veniturile reprezentând drepturi băneşti ale autorului unei realizări tehnice nu sunt considerate, din punct de vedere fiscal, venituri din drepturi de proprietate intelectuală.

25. Persoanele fizice angajate, precum şi cele care încheie contracte, altele decât cele prin care sunt reglementate relaţiile de angajare, şi care desfăşoară activităţi utilizând baza materială a angajatorului sau a celeilalte părţi contractante, în vederea realizării de invenţii, realizări tehnice sau procedee tehnice, opere ştiinţifice, literare, artistice etc., obţin venituri de natură salarială.

26. Veniturile realizate de sportivii care participă la competiţii sportive pe cont propriu şi nu au relaţii contractuale de muncă cu entitatea plătitoare de venit sunt considerate venituri din activităţi independente.

PARTEA 72: Codul fiscal:

Art. 47: Venituri neimpozabile

(1) Nu sunt venituri impozabile:

a) veniturile obţinute prin aplicarea efectivă în ţară de către titular sau, după caz, de către licenţiaţii acestuia a unei invenţii brevetate în România, incluzând fabricarea produsului sau, după caz, aplicarea procedeului, în primii 5 ani de la prima aplicare, calculaţi de la data începerii aplicării şi cuprinşi în perioada de valabilitate a brevetului;

b) venitul obţinut de titularul brevetului prin cesionarea acestuia.

(2) De prevederile alin. (1) beneficiază persoanele fizice care exploatează invenţia, respectiv titularul brevetului aplicat.

PARTEA 72^{1}: Norme metodologice:

27. Aplicarea efectivă în orice domeniu tehnologic a unei invenţii pentru care este acordat sau este validat în România un brevet de invenţie care are ca obiect un produs şi un procedeu înseamnă oricare dintre actele prevăzute la art. 33 alin. 2 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenţie, republicată, cu modificările ulterioare.

Procedeul poate fi şi o metodă sau poate cuprinde ori poate să se refere şi la utilizarea unui

produs.

Prin produs se înţelege şi produsul obţinut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat, inclusiv cel de fabricaţie, prin folosirea unei instalaţii sau a altora asemenea.

Brevetul de invenţie poate avea ca obiect o invenţie sau un grup de invenţii legate printr-un concept inventiv general.

28. În înţelesul pct. 27 se consideră că şi următoarele acte constituie o aplicare efectivă a invenţiei:

a) proiectarea obiectului unei invenţii constând în realizarea unui proiect:

(1) de execuţie pentru obţinerea unui produs;

(2) tehnologic pentru aplicarea unui procedeu/tehnologii sau a unei metode ori pentru utilizarea unui produs;

b) executarea şi/sau experimentarea prototipului/unicatului unui produs ori experimentarea tehnologiei care face obiectul unei invenţii;

c) executarea şi/sau exploatarea seriei "zero" a produsului ori a instalaţiei-pilot;

d) exploatarea pe scară largă a obiectului unei invenţii, şi anume:

(1) fabricarea unui produs care poate fi un dispozitiv, un utilaj, o instalaţie, o compoziţie sau altele asemenea, obiect al unei invenţii dintr-un brevet de invenţie şi, respectiv, produsul obţinut în mod direct

prin aplicarea unui procedeu brevetat;

(2) folosirea unui procedeu, respectiv a unei tehnologii sau a unei metode, obiect al unei invenţii dintr-un brevet de invenţie;

(3) folosirea unui mijloc, dispozitiv, aparat, a unei instalaţii, obiect al unei invenţii exclusiv pentru necesităţile interne ale unităţii care aplică;

(4) utilizarea unui produs obiect al unei invenţii dintr-un brevet de invenţie;

e) comercializarea rezultatelor actelor prevăzute la lit. a)-d) de către deţinătorul de drepturi care este şi producător, dacă aceste acte au fost efectuate în ţară.

29. Prima aplicare se ia în considerare în mod distinct pentru titularul de brevet, precum şi pentru fiecare dintre licenţiaţii acestuia.

30. Pentru ca titularul brevetului, succesorul său în drepturi sau, după caz, licenţiaţii acestuia să beneficieze de încadrarea venitului ca neimpozabil, trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiţii:

a) să existe o copie, certificată pentru conformitate de către Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci, a hotărârii definitive de acordare a brevetului de invenţie; în cazul în care solicitantul care cere încadrarea venitului ca neimpozabil este altă persoană decât titularul brevetului, este necesar să aibă documente autentificate, din care să rezulte că acesta:

(1) este succesorul în drepturi al titularului brevetului; sau

(2) este licenţiat al titularului brevetului; sau

(3) este licenţiat al succesorului în drepturi al titularului brevetului;

b) să existe un document eliberat de Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci, din care să reiasă că transmiterea de drepturi este înregistrată în vederea publicării acesteia în Buletinul Oficial de Proprietate Industrială;

c) să existe documente eliberate de Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci, din care să rezulte că brevetul de invenţie este şi a rămas în vigoare pe perioada pentru care se solicită încadrarea venitului ca neimpozabil;

d) să existe evidenţe contabile din care să rezulte că, în perioada pentru care se solicită încadrarea venitului ca neimpozabil pentru invenţia sau grupul de invenţii brevetate, a fost efectuat cel puţin unul dintre actele prevăzute la pct. 27 şi 28, precum şi nivelul venitului obţinut în această perioadă;

e) veniturile şi cheltuielile aferente sunt cele înregistrate separat în contabilitatea în partidă simplă, potrivit reglementărilor legale;

f) să posede un document eliberat de Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci, din care să reiasă data primei aplicări de la care începe perioada de 5 ani de aplicare efectivă.

31. Succesorul în drepturi al titularului, în baza unei transmiteri prin cesiune a dreptului la brevet, beneficiază de încadrarea venitului ca neimpozabil numai pentru perioada rămasă până la epuizarea perioadei de 5 ani.

32. Venitul se stabileşte cu referire strictă la întinderea protecţiei conferite de brevet care este dată de conţinutul revendicărilor, a căror interpretare se face în legătură cu descrierea şi desenele invenţiei obiect al brevetului, conform prevederilor art. 33 alin. 3 din Legea nr. 64/1991, republicată, cu modificările ulterioare.

33. În cazul în care invenţia revendicată se referă numai la o parte evident distinctă a obiectului invenţiei, iar din evidenţele contabile rezultă venitul brut pentru întregul obiect al invenţiei, se procedează la stabilirea ponderii invenţiei revendicate şi, pe această bază, se determină venitul brut obţinut prin aplicarea părţii distincte a obiectului invenţiei.

34. Venitul include şi câştigurile obţinute de titularul brevetului sau de licenţiaţii acestuia din sumele percepute ca urmare a utilizării invenţiei revendicate, în cazul în care există o revendicare de utilizare sau de folosire a unui produs.

35. Venitul obţinut de către persoana fizică având calitatea de inventator conform prevederilor art. 3 din

Legea nr. 64/1991, republicată, cu modificările ulterioare, ca urmare a transmiterii prin cesiune a dreptului la brevetul de invenţie, este în întregime neimpozabil.

În cazul în care drepturile sunt transmise conform alineatului precedent, dar parţial, încadrarea venitului ca neimpozabil priveşte venitul obţinut prin transmiterea parţială a drepturilor.

PARTEA 73: Codul fiscal:

Art. 48: Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activităţi independente, determinat pe baza contabilităţii în partidă simplă

(1) Venitul net din activităţi independente se determină ca diferenţă între venitul brut şi cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepţia prevederilor art. 49 şi 50.

(2) Venitul brut cuprinde:

a) sumele încasate şi echivalentul în lei al veniturilor în natură din desfăşurarea activităţii;

b) veniturile sub formă de dobânzi din creanţe comerciale sau din alte creanţe utilizate în legătură cu o activitate independentă;

c) câştigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, inclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activităţii;

d) veniturile din angajamentul de a nu desfăşura o activitate independentă sau de a nu concura cu o altă persoană;

e) veniturile din anularea sau scutirea unor datorii de plată apărute în legătură cu o activitate independentă.

(3) Nu sunt considerate venituri brute:

a) aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natură făcute la începerea unei activităţi sau în cursul desfăşurării acesteia;

b) sumele primite sub formă de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

c) sumele primite ca despăgubiri;

d) sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donaţii.

(4) Condiţiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităţilor desfăşurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;

b) să fie cuprinse în cheltuielile exerciţiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;

c) să respecte regulile privind amortizarea, prevăzute în titlul II, după caz;

d) cheltuielile cu primele de asigurare să fie efectuate pentru:

1. active corporale sau necorporale din patrimoniul afacerii;

2. activele ce servesc ca garanţie bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activităţii pentru care este autorizat contribuabilul;

3. boli profesionale, risc profesional şi accidente de muncă;

4. persoane care obţin venituri din salarii, potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu, cu condiţia impozitării sumei reprezentând prima de asigurare, la beneficiarul acesteia, la momentul plăţii de către suportator.

(5) Următoarele cheltuieli sunt deductibile limitat:

a) cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum şi pentru acordarea de burse private, efectuate conform legii, în limita unei cote de 5% din baza de calcul determinată conform alin. (6);

b) cheltuielile de protocol, în limita unei cote de 2 % din baza de calcul determinată conform alin. (6);

c) suma cheltuielilor cu indemnizaţia primită pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituţiile publice;

d) cheltuielile sociale, în limita sumei obţinute prin aplicarea unei cote de până la 2 % la fondul de salarii realizat anual;

e) pierderile privind bunurile perisabile, în limitele prevăzute de actele normative în materie;

f) cheltuielile reprezentând tichetele de masă acordate de angajatori, potrivit legii;

g) contribuţiile efectuate în numele angajaţilor la scheme facultative de pensii ocupaţionale, în conformitate cu legislaţia în vigoare, în limita echivalentului în lei a 200 euro anual pentru o persoană;

h) prima de asigurare pentru asigurările private de sănătate, în limita echivalentului în lei a 200 euro anual pentru o persoană;

i) cheltuielile efectuate pentru activitatea independentă, cât şi în scopul personal al contribuabilului sau asociaţilor sunt deductibile numai pentru partea de cheltuială care este aferentă activităţii independente;

j) cheltuielile reprezentând contribuţii sociale obligatorii pentru salariaţi şi contribuabili, potrivit legii;

k) dobânzi aferente împrumuturilor de la persoane fizice şi juridice, utilizate în desfăşurarea activităţii, pe baza contractului încheiat între părţi, în limita nivelului dobânzii de referinţă a Băncii Naţionale a României;

l) cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria - rata de leasing - în cazul contractelor de leasing operaţional, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operaţiunile de leasing şi societăţile de leasing;

m) cotizaţii plătite la asociaţiile profesionale în limita a 2 % din baza de calcul determinată conform alin. (6).

(6) Baza de calcul se determină ca diferenţă dintre venitul brut şi cheltuielile deductibile, altele decât cheltuielile de sponsorizare, mecenat, cheltuielile de protocol şi cotizaţiile plătite la asociaţiile profesionale.

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

b) cheltuielile corespunzătoare veniturilor neimpozabile ale căror surse se află pe teritoriul României sau în străinătate;

c) impozitul pe venit datorat potrivit prezentului titlu, inclusiv impozitul pe venitul realizat în străinătate;

d) cheltuielile cu primele de asigurare, altele decât cele prevăzute la alin. (4) lit. d) şi la alin. (5) lit. h);

e) donaţii de orice fel;

f) amenzile, confiscările, dobânzile, penalităţile de întârziere şi penalităţile datorate autorităţilor române şi străine, potrivit prevederilor legale, altele decât cele plătite conform clauzelor din contractele comerciale;

g) ratele aferente creditelor angajate;

h) dobânzile aferente creditelor angajate pentru achiziţionarea de imobilizări corporale de natura mijloacelor fixe, în cazul în care dobânda este cuprinsă în valoarea de intrare a imobilizării corporale, potrivit prevederilor legale;

i) cheltuielile de achiziţionare sau de fabricare a bunurilor şi a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;

j) cheltuielile privind bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate şi neimputabile, dacă inventarul nu este acoperit de o poliţă de asigurare;

k) sumele sau valoarea bunurilor confiscate ca urmare a încălcării dispoziţiilor legale în vigoare;

l) impozitul pe venit suportat de plătitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;

m) alte sume prevăzute prin legislaţia în vigoare.

(8) Contribuabilii care obţin venituri din activităţi independente sunt obligaţi să organizeze şi să conducă contabilitate în partidă simplă, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidenţa contabilă, şi să completeze Registrul-jurnal de încasări şi plăţi, Registrul-inventar şi alte documente contabile prevăzute de legislaţia în materie.

(9) În Registrul-inventar se trec toate bunurile şi drepturile aferente desfăşurării activităţii.

PARTEA 73^{1}: Norme metodologice:

36. În venitul brut se includ toate veniturile în bani şi în natură, cum sunt: venituri din vânzarea de produse şi de mărfuri, venituri din prestarea de servicii şi executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii şi orice alte venituri obţinute din exercitarea activităţii, precum şi veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilităţile băneşti aferente afacerii, din alte activităţi adiacente şi altele asemenea.

Prin activităţi adiacente se înţelege toate activităţile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.

În cazul încetării definitive a activităţii sumele obţinute din valorificarea bunurilor din patrimoniul afacerii, înscrise în Registrul-inventar, cum ar fi: mijloace fixe, obiecte de inventar şi altele asemenea, precum şi stocurile de materii prime, materiale, produse finite şi mărfuri rămase nevalorificate sunt incluse în venitul brut.

În cazul în care bunurile din patrimoniul afacerii trec în patrimoniul personal al contribuabilului, din punct de vedere fiscal se consideră o înstrăinare, iar suma reprezentând contravaloarea acestora se include în venitul brut al afacerii.

În toate cazurile evaluarea se face la preţurile practicate pe piaţă sau stabilite prin expertiză tehnică.

Nu constituie venit brut următoarele:

- aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natură făcute la începerea unei activităţi sau în cursul desfăşurării acesteia;

- sumele primite sub formă de credite bancare ori de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

- sumele primite ca despăgubiri;

- sumele ori bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donaţii.

37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidenţele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4)-(7) din Codul fiscal.

Condiţiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

a) să fie efectuate în interesul direct al activităţii;

b) să corespundă unor cheltuieli efective şi să fie justificate cu documente;

c) să fie cuprinse în cheltuielile exerciţiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

- cheltuielile cu achiziţionarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar şi mărfuri;

- cheltuielile cu lucrările executate şi serviciile prestate de terţi;

- cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrări şi prestarea de servicii pentru clienţi;

- chiria aferentă spaţiului în care se desfăşoară activitatea, cea aferentă utilajelor şi altor instalaţii utilizate în desfăşurarea activităţii, în baza unui contract de închiriere;

- dobânzile aferente creditelor bancare;

- dobânzile aferente împrumuturilor de la persoane fizice şi juridice, utilizate în desfăşurarea

activităţii, pe baza contractului încheiat între părţi, în limita nivelului dobânzii de referinţă a Băncii Naţionale a României;

- cheltuielile cu comisioanele şi cu alte servicii bancare;

- cheltuielile cu primele de asigurare care privesc imobilizările corporale şi necorporale, inclusiv pentru stocurile deţinute, precum şi primele de asigurare pentru asigurarea de risc profesional potrivit legii;

- cheltuielile cu primele de asigurare pentru bunurile din patrimoniul personal, când acestea reprezintă garanţie bancară pentru creditele utilizate în desfăşurarea activităţii independente a contribuabilului;

- cheltuielile poştale şi taxele de telecomunicaţii;

- cheltuielile cu energia şi apa;

- cheltuielile cu transportul de bunuri şi de persoane;

- cheltuieli de natură salarială;

- cheltuielile cu impozitele, taxele, altele decât impozitul pe venit;

- cheltuielile reprezentând contribuţiile pentru asigurările sociale, pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de şomaj, pentru asigurările sociale de sănătate, pentru accidente de muncă şi boli profesionale, precum şi alte contribuţii obligatorii pentru contribuabil şi angajaţii acestuia;

- cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu reglementările titlului II din Codul fiscal, după caz;

- valoarea rămasă neamortizată a bunurilor şi drepturilor amortizabile înstrăinate, determinată prin deducerea din preţul de cumpărare a amortizării incluse pe costuri în cursul exploatării şi limitată la nivelul venitului realizat din înstrăinare;

- cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria (rata de leasing) în cazul contractelor de leasing operaţional, respectiv cheltuielile cu amortizarea şi dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operaţiunile de leasing şi societăţile de leasing;

- cheltuielile cu pregătirea profesională pentru contribuabili şi salariaţii lor;

- cheltuielile ocazionate de participarea la congrese şi alte întruniri cu caracter profesional;

- cheltuielile cu funcţionarea şi întreţinerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înţelegerii din contract, pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii;

- cheltuieli reprezentând tichetele de masă acordate de angajator potrivit legii;

- cheltuielile de delegare, detaşare şi deplasare, cu excepţia celor reprezentând indemnizaţia de delegare, detaşare în altă localitate, în ţară şi în străinătate, care este deductibilă limitat;

- cheltuielile de reclamă şi publicitate reprezintă cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului în baza unui contract scris, precum şi costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare când reclama şi publicitatea se efectuează prin mijloace proprii. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă şi publicitate şi bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor şi demonstraţii la punctele de vânzare, precum şi alte bunuri acordate cu scopul stimulării vânzărilor;

- alte cheltuieli efectuate pentru realizarea veniturilor.

39. Sunt cheltuieli deductibile limitat, de exemplu, următoarele:

- cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii, sunt deductibile în limitele stabilite la art. 48 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare şi în condiţiile prevăzute de legislaţia în materie;

- cheltuielile de protocol ocazionate de acordarea unor cadouri, trataţii şi mese partenerilor de afaceri, efectuate în scopul afacerii;

- cheltuieli reprezentând cotizaţii plătite asociaţiilor profesionale şi contribuţii profesionale obligatorii plătite organizaţiilor profesionale din care fac parte contribuabilii şi datorate potrivit legii;

- cheltuielile reprezentând indemnizaţia de delegare şi detaşare în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, sunt deductibile, respectiv în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituţiile publice;

- cheltuielile sociale în limita unei sume stabilite prin aplicarea unei cote de până la 2% asupra fondului de salarii realizat anual şi acordate pentru salariaţii proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, sub forma: ajutoarelor de înmormântare, ajutoarelor pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităţilor naturale, ajutoarelor pentru bolile grave sau incurabile, inclusiv proteze, ajutoarelor pentru naştere, tichetelor de creşă acordate de angajator în conformitate cu legislaţia în vigoare, cadourilor pentru copiii minori ai salariaţilor, cadourilor oferite salariatelor, contravalorii transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, costului prestaţiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul, pentru salariaţii proprii şi membrii de familie ai acestora. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaţilor cu ocazia Paştelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt deductibile în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depăşeşte 150 lei.

Limita echivalentului în euro a contribuţiilor efectuate la fondul de pensii facultative şi a primelor de asigurare voluntara de sănătate, prevăzute la art. 48 alin. (5) lit. g) şi h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se transformă în lei la cursul mediu anual comunicat de Banca Naţională a României.

Limita echivalentului în euro a contribuţiilor efectuate la schemele facultative de pensii ocupaţionale şi a primelor de asigurare pentru asigurările private de sănătate, prevăzute la art. 48 alin. (5) lit. g) şi h) din Codul fiscal, se transformă în lei la cursul mediu anual comunicat de Banca Naţională a României.

40. Veniturile obţinute din valorificarea în regim de consignaţie sau prin vânzare directă către agenţi economici şi alte instituţii a bunurilor rezultate în urma unei prelucrări sau procurate în scopul revânzării sunt considerate venituri din activităţi independente. În această situaţie se vor solicita documentele care atestă proveniența bunurilor respective, precum şi autorizaţia de funcţionare. Nu se încadrează în aceste prevederi bunurile din patrimoniul personal.

40^{1}. Contribuabilii care realizează venituri care se încadrează în prevederile punctului 21 sunt obligaţi să conducă evidenta contabila în partida simpla pentru stabilirea tratamentului fiscal aplicabil.

41. Toate bunurile şi drepturile aferente desfăşurării activităţii se înscriu în Registrul-inventar şi constituie patrimoniul afacerii.

PARTEA 74: Codul fiscal:

Art. 49: Stabilirea venitului net anual din activităţi independente pe baza normelor de venit

(1) Venitul net dintr-o activitate independentă, care este desemnată conform alin. (2) şi care este desfăşurată de către contribuabil, individual, fără salariaţi, se determină pe baza normelor de venit.

(2) Ministerul Finanţelor Publice elaborează normele care conţin nomenclatorul activităţilor pentru care venitul net se stabileşte pe bază de norme de venit şi precizează regulile care se utilizează pentru stabilirea acestor norme de venit.

(3) Direcţiile generale ale finanţelor publice teritoriale au obligaţia de a stabili şi publica anual normele de venit înainte de data de 1 ianuarie a anului în care urmează a se aplica normele respective.

(4) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate independentă pe perioade mai mici decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activităţi se corectează astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic în care a fost desfăşurată activitatea respectivă.

(5) Dacă un contribuabil desfăşoară două sau mai multe activităţi desemnate, venitul net din aceste activităţi se stabileşte pe baza celei mai ridicate norme de venit pentru respectivele activităţi.

(6) În cazul în care un contribuabil desfăşoară o activitate din cele prevăzute la alin. (1) şi o altă activitate care nu este prevăzută la alin. (1), atunci venitul net din activităţile independente desfăşurate

de contribuabil se determină pe baza contabilităţii în partidă simplă, conform art. 48.

(7) Dacă un contribuabil desfăşoară activitate de transport de persoane şi de bunuri în regim de taxi şi desfăşoară şi o altă activitate independentă, atunci venitul net din activităţile independente desfăşurate de contribuabil se determină pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, conform art. 48. În acest caz, venitul net din aceste activităţi nu poate fi inferior venitului net stabilit pe baza normei de venit pentru activitatea de transport de persoane fizice şi de bunuri în regim de taxi.

(8) Contribuabilii care desfăşoară activităţi pentru care venitul net se determină pe baza de norme de venit nu au obligaţia să organizeze şi să conducă contabilitate în partidă simplă pentru activitatea respectivă.

PARTEA 74[1]: Norme metodologice:

42. În sensul art. 49 din Codul fiscal, pentru persoanele fizice autorizate care realizează venituri din activităţi independente şi desfăşoară activităţi cuprinse în nomenclatorul stabilit prin ordin al ministrului finanţelor publice, individual, fără angajaţi, venitul net se poate determina pe bază de norme anuale de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către direcţiile generale ale finanţelor publice teritoriale vor fi consultate consiliile judeţene/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz. De asemenea, se vor avea în vedere şi caracterul sezonier al unor activităţi, precum şi durata concediului legal de odihnă.

Pentru contribuabilii care desfăşoară mai multe activităţi, printre care şi cea de taximetrie, impunerea se face în sistem real. În acest caz venitul net din activitatea de taximetrie luat în calcul nu poate fi inferior normei de venit, stabilită pentru această activitate.

Persoanele care desfăşoară activitatea de taximetrie cu autoturismele proprietate personală sunt supuse impozitării în aceleaşi condiţii cu taximetriştii care îşi desfăşoară activitatea în mod independent, pe bază de norme de venit sau în sistem real.

43. La stabilirea coeficienţilor de corecţie a normelor de venit se vor avea în vedere următoarele criterii:

- vadul comercial şi clientela;

- vârsta contribuabililor;

- timpul afectat desfăşurării activităţii, cu excepţia cazurilor prevăzute la pct. 44 şi 45;

- starea de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;

- activitatea se desfăşoară într-un spaţiu proprietate a contribuabilului sau închiriat;

- realizarea de lucrări, prestarea de servicii şi obţinerea de produse cu material propriu sau al clientului;

- folosirea de maşini, dispozitive şi scule, acţionate manual sau de forţă motrice;

- alte criterii specifice.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a îndeplinirii criteriului de vârstă a contribuabilului se operează începând cu anul următor celui în care acesta a împlinit numărul de ani care îi permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au şi calitatea de salariat sau îşi pierd această calitate se face începând cu luna următoare încheierii/desfacerii contractului individual de muncă.

44. Venitul net din activităţi independente, determinat pe bază de norme anuale de venit, se reduce proporţional cu:

- perioada de la începutul anului şi până la momentul autorizării din anul începerii activităţii;

- perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, în situaţia încetării activităţii, la cererea contribuabilului.

45. Pentru întreruperile temporare de activitate în cursul anului, datorate unor accidente, spitalizării şi altor cauze obiective, inclusiv cele de forţă majoră, dovedite cu documente justificative, normele de venit se reduc proporţional cu perioada nelucrată, la cererea contribuabililor. În situaţia încetării activităţii în cursul anului, respectiv a întreruperii temporare, persoanele fizice autorizate şi asociaţiile fără personalitate juridică sunt obligate să depună autorizaţia de funcţionare şi să înştiinţeze în scris, în

termen de 5 zile, organele fiscale în a căror rază teritorială aceştia îşi desfăşoară activitatea. În acest sens se va anexa, în copie, dovada din care să rezulte depunerea autorizaţiei.

46. Pentru contribuabilii impuşi pe bază de norme de venit, care îşi exercită activitatea o parte din an, în situaţiile prevăzute la pct. 44 şi 45, venitul net aferent perioadei efectiv lucrate se determină prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se înmulţeşte cu numărul zilelor de activitate.

În acest scop organul fiscal întocmeşte o notă de constatare care va cuprinde date şi informaţii privind:

- situaţia care a generat corectarea normei de venit, cum ar fi: începutul/sfârşitul activităţii, întreruperea temporară, conform pct. 45, şi altele asemenea;

- perioada în care nu s-a desfăşurat activitate;

- documentele justificative depuse de contribuabil;

- recalcularea normei, conform prezentului punct.

47. Pentru contribuabilul care optează să fie impus pe bază de normă de venit şi care anterior a fost impus în sistem real, având investiţii în curs de amortizare, valoarea amortizării nu diminuează norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investiţiilor respective sau trecerea lor în patrimoniul personal în cursul perioadei de desfăşurare a activităţii sau în caz de încetare a activităţii majorează norma de venit proporţional cu valoarea amortizată în perioada impunerii în sistem real.

48. În cazul contribuabilului impus pe bază de normă de venit, care pe perioada anterioară a avut impunere în sistem real şi a efectuat investiţii care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora în patrimoniul personal ca urmare a încetării activităţii vor majora norma de venit.

49. Contribuabilii care în cursul anului fiscal nu mai îndeplinesc condiţiile de impunere pe bază de normă de venit vor fi impuşi în sistem real de la data respectivă, venitul net anual urmând să fie determinat prin însumarea fracţiunii din norma de venit aferentă perioadei de impunere pe bază de normă de venit cu venitul net rezultat din evidenţa contabilă.

PARTEA 75: Codul fiscal:

Art. 50: Stabilirea venitului net anual din drepturile de proprietate intelectuală

(1) Venitul net din drepturile de proprietate intelectuală se stabileşte prin scăderea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

a) o cheltuială deductibilă egală cu 40 % din venitul brut;

b) contribuţiile sociale obligatorii plătite.

(2) În cazul veniturilor provenind din crearea unor lucrări de artă monumentală, venitul net se stabileşte prin deducerea din venitul brut a următoarelor cheltuieli:

a) o cheltuială deductibilă egală cu 50 % din venitul brut;

b) contribuţiile sociale obligatorii plătite.

(3) În cazul exploatării de către moştenitori a drepturilor de proprietate intelectuală, precum şi în

cazul remuneraţiei reprezentând dreptul de suită şi al remuneraţiei compensatorii pentru copia privată, venitul net se determină prin scăderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de asemenea venituri, potrivit legii, fără aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevăzute la alin. (1) şi (2).

P A R TEA$^{75\ 1}$: Norme metodologice:

50. În următoarele situaţii venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină ca diferenţă între venitul brut şi comisionul cuvenit organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori care, conform legii, au atribuţii de colectare şi de repartizare a veniturilor între titularii de drepturi:

- venituri din drepturi de proprietate intelectuală transmise prin succesiune;

- venituri din exercitarea dreptului de suită;

- venituri reprezentând remuneraţia compensatorie pentru copia privată.

PARTEA 76: Codul fiscal:

(3) Pentru determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală, contribuabilii vor completa numai partea din Registrul-jurnal de încasări şi plăţi referitoare la încasări. Această reglementare este opţională pentru cei care consideră că îşi pot îndeplini obligaţiile declarative direct pe baza documentelor emise de plătitorul de venit. Aceşti contribuabili au obligaţia să arhiveze şi să păstreze documentele justificative cel puţin în limita termenului de prescripţie prevăzut de lege.

PARTEA 76[1]: Norme metodologice:

53. Venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cât şi reţinerile în contul plăţilor anticipate efectuate cu titlu de impozit şi contribuţiile obligatorii reţinute de plătitorii de venituri.

În cazul în care determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală se face pe bază de cote forfetare de cheltuieli, nu există obligativitatea înregistrării în evidenţa contabilă a cheltuielilor efectuate aferente venitului.

54. Cheltuielile forfetare includ comisioanele şi alte sume care revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de venituri drept plată a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de către aceştia din urmă către titularii de drepturi.

55. Sunt considerate opere de artă monumentală următoarele:

- lucrări de decorare, cum ar fi pictura murală a unor spaţii şi clădiri de mari dimensiuni, interior-exterior;

- lucrări de artă aplicată în spaţii publice, cum ar fi: ceramică, metal, lemn, piatră, marmură şi altele asemenea;

- lucrări de sculptură de mari dimensiuni, design monumental, amenajări de spaţii publice;

- lucrări de restaurare a acestora.

56. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală obţinute din străinătate se supun regulilor aplicabile veniturilor din străinătate, indiferent dacă sunt încasate direct de titulari sau prin intermediul entităţilor responsabile cu gestiunea drepturilor de proprietate intelectuală, potrivit legii.

57. Cota de cheltuieli forfetare nu se acordă în cazul în care persoanele fizice utilizează baza materială a beneficiarului acestor drepturi de proprietate intelectuală.

PARTEA 77: Codul fiscal:

Art. 51: Opţiunea de a stabili venitul net anual, utilizându-se datele din contabilitatea în partidă simplă

(1) Contribuabilii care obţin venituri din activităţi independente, impuşi pe bază de norme de venit, precum şi cei care obţin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 48.

(2) Opţiunea de a determina venitul net pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă este obligatorie pentru contribuabil pe o perioadă de 2 ani fiscali consecutivi şi se consideră reînnoită pentru o nouă perioadă dacă nu se depune o cerere de renunţare de către contribuabil.

(3) Cererea de opţiune pentru stabilirea venitului net în sistem real se depune la organul fiscal competent până la data de 31 ianuarie inclusiv, în cazul contribuabililor care au desfăşurat activitate şi în anul precedent, respectiv în termen de 15 zile de la începerea activităţii, în cazul contribuabililor care încep activitatea în cursul anului fiscal.

PARTEA 77[1]: Norme metodologice:

58. Opţiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuţi la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care au desfăşurat activitate în anul precedent şi au fost impuşi pe bază de norme de venit, prin depunerea până la data de 31 ianuarie a anului fiscal a cererii de opţiune pentru sistemul real de impunere, precum şi a declaraţiei privind venitul estimat;

b) în cazul contribuabililor prevăzuţi la art. 49 alin. (1) din Codul fiscal, care încep activitatea în cursul

anului fiscal, prin depunerea în termen de 15 zile de la începerea activităţii a declaraţiei privind venitul estimat, însoţită de cererea de opţiune pentru sistemul real de impunere.

59. Contribuabilii impuşi în sistem real au dreptul de a renunţa la opţiune pe baza unei cereri depuse până la data de 31 ianuarie a anului fiscal.

60. Cererea depusă, cuprinzând opţiunea pentru sistemul real, precum şi cererea de renunţare la opţiune se consideră aprobate de drept prin depunere şi înregistrare la organul fiscal.

PARTEA 78: Codul fiscal:

Art. 52: Reţinerea la sursă a impozitului reprezentând plăţi anticipate pentru unele venituri din activităţi independente

(1) Plătitorii următoarelor venituri au obligaţia de a calcula, de a reţine şi de a vira impozit prin reţinere la sursă, reprezentând plăţi anticipate, din veniturile plătite:

a) venituri din drepturi de proprietate intelectuală;

b) venituri din vânzarea bunurilor în regim de consignaţie;

c) venituri din activităţi desfăşurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial;

d) venituri din activităţi desfăşurate în baza contractelor/convenţiilor civile încheiate potrivit Codului civil, altele decât cele menţionate la art. 78 alin. (1) lit. e);

e) venituri din activitatea de expertiză contabilă şi tehnică, judiciară şi extrajudiciară;

f) venitul obţinut de o persoană fizică dintr-o asociere cu o persoană juridică contribuabil, potrivit titlului IV, care nu generează o persoană juridică.

(2) Impozitul ce trebuie reţinut se stabileşte după cum urmează:

a) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. a) - e), aplicând o cotă de impunere de 10% la venitul brut;

b) în cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. f), aplicând cota de impunere prevăzută pentru impozitul pe veniturile microîntreprinderilor la veniturile ce revin persoanei fizice din asociere;

(3) Impozitul ce trebuie reţinut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost plătit venitul, cu excepţia impozitului aferent veniturilor prevăzute la alin. (1) lit. f), pentru care termenul de virare este reglementat potrivit titlului IV.

PARTEA 78[1]: Norme metodologice:

61. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală au obligaţia de a calcula şi de a reţine în cursul anului fiscal o sumă reprezentând 10 % din venitul brut realizat de titularii de drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a exploatării drepturilor respective. Această sumă reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual datorat de contribuabili.

62. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, cărora le revine obligaţia calculării şi reţinerii impozitului anticipat, sunt, după caz:

- utilizatorii de opere, invenţii, know-how şi altele asemenea, în situaţia în care titularii de drepturi îşi exercită drepturile de proprietate intelectuală în mod personal, iar relaţia contractuală dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuală şi utilizatorul respectiv este directă;

- organismele de gestiune colectivă sau alte entităţi, care, conform dispoziţiilor legale, au atribuţii de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, a căror gestiune le este încredinţată de către titulari. În această situaţie se încadrează şi producătorii şi agenţii mandataţi de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează şi se repartizează drepturile respective.

63. În situaţia în care sumele reprezentând venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală se colectează prin mai multe organisme de gestiune colectivă sau prin alte entităţi asemănătoare, obligaţia calculării şi reţinerii impozitului anticipat revine organismului sau entităţii care efectuează plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuală.

64. În cazul contribuabililor ale căror plăţi anticipate sunt calculate în conformitate cu prevederile art. 52

alin. (1) lit. b)-e) din Codul fiscal pentru veniturile de această natură şi care realizează venituri din activităţi independente şi în alte condiţii, pentru acestea din urmă au obligaţia să le evidenţieze în contabilitate separat şi să plătească în cursul anului plăţi anticipate trimestriale, în conformitate cu art. 82 din Codul fiscal.

64[1]. Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente pentru care venitul net anual este stabilit în sistem real şi pentru care plătitorii de venituri au obligaţia reţinerii la sursa a impozitului reprezentând plaţi anticipate în conformitate cu art. 52 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, determina venitul net anual pe baza contabilităţii în partida simpla.

65. Impozitul anticipat se calculează şi se reţine în momentul efectuării plăţii sumelor către beneficiarul venitului.

66. Impozitul reţinut se virează la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare celei în care se fac plata venitului şi reţinerea impozitului.

66[1]. Persoanele fizice care realizează venituri din activităţi desfăşurate pe baza contractelor/convenţiilor civile, încheiate potrivit Codului civil au dreptul să opteze, pentru impunerea venitului brut cu cota de 16%, impozitul fiind final, potrivit art. 78 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

PARTEA 79: Codul fiscal:

CAPITOLUL III: Venituri din salarii Art. 55: Definirea veniturilor din salarii

(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani şi/sau în natură obţinute de o persoană fizică ce desfăşoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizaţiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) În vederea impunerii, sunt asimilate salariilor:

a) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

b) indemnizaţiile din activităţi desfăşurate ca urmare a unei funcţii alese în cadrul persoanelor juridice fără scop lucrativ;

c) drepturile de soldă lunară, indemnizaţiile, primele, premiile, sporurile şi alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;

d) indemnizaţia lunară brută, precum şi suma din profitul net, cuvenite administratorilor la companii/societăţi naţionale, societăţi comerciale la care statul sau o autoritate a administraţiei publice locale este acţionar majoritar, precum şi la regiile autonome;

e) sumele primite de membrii fondatori ai societăţilor comerciale constituite prin subscripţie publică;

f) sumele primite de reprezentanţii în adunarea generală a acţionarilor, în consiliul de administraţie, în comitetul de direcţie şi în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, potrivit legii;

h) indemnizaţia lunară a asociatului unic, la nivelul valorii înscrise în declaraţia de asigurări sociale;

i) sumele acordate de organizaţii nonprofit şi de alte entităţi neplătitoare de impozit pe profit, peste limita de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizaţia primită pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului, pentru salariaţii din instituţiile publice;

j) indemnizaţia administratorilor, precum şi suma din profitul net cuvenite administratorilor societăţilor comerciale potrivit actului constitutiv sau stabilite de adunarea generală a acţionarilor;

k) orice alte sume sau avantaje de natură salariată ori asimilate salariilor.

PARTEA 79[1]: Norme metodologice:

67. Veniturile de natură salarială prevăzute la art. 55 din Codul fiscal, denumite în continuare venituri din salarii, sunt venituri din activităţi dependente, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

- părţile care intră în relaţia de muncă, denumite în continuare angajator şi angajat, stabilesc de la început: felul activităţii, timpul de lucru şi locul desfăşurării activităţii;

- partea care utilizează forţa de muncă pune la dispoziţia celeilalte părţi mijloacele de muncă, cum ar fi: spaţii cu înzestrare corespunzătoare, îmbrăcăminte specială, unelte de muncă şi altele asemenea;

- persoana care activează contribuie numai cu prestaţia fizică sau cu capacitatea ei intelectuală, nu şi cu capitalul propriu;

- plătitorul de venituri de natură salarială suportă cheltuielile de deplasare în interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizaţia de delegare-detaşare în ţară şi în străinătate, şi alte cheltuieli de această natură, precum şi indemnizaţia de concediu de odihnă şi indemnizaţia pentru incapacitate temporară de muncă suportate de angajator potrivit legii;

- persoana care activează lucrează sub autoritatea unei alte persoane şi este obligată să respecte condiţiile impuse de aceasta, conform legii.

68. Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relaţii contractuale de muncă, precum şi orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, şi care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum şi pe baza actului de numire:

- salariile de bază;

- sporurile şi adaosurile de orice fel;

- indemnizaţii pentru trecerea temporară în altă muncă, pentru reducerea timpului de muncă, pentru carantină, precum şi alte indemnizaţii de orice fel, altele decât cele menţionate la pct. 3, având aceeaşi natură;

- recompensele şi premiile de orice fel;

- sumele reprezentând premiul anual şi stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituţiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate salariaţilor agenţilor economici;

- sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepţia sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului şi familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum şi eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;

- sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;

- orice alte câştiguri în bani şi în natură, primite de la angajatori de către angajaţi, ca plată a muncii lor;

b) indemnizaţiile, precum şi orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autorităţii publice, alese sau numite în funcţie, potrivit legii, precum şi altora asimilate cu funcţiile de demnitate publică, stabilite potrivit sistemului de stabilire a indemnizaţiilor pentru persoane care ocupă funcţii de demnitate publică;

c) drepturile personalului militar în activitate şi ale militarilor angajaţi pe bază de contract, reprezentând solda lunară compusă din solda de grad, solda de funcţie, gradaţii şi indemnizaţii, precum şi prime, premii şi alte drepturi stabilite potrivit legislaţiei speciale;

d) drepturile administratorilor obţinute în baza contractului de administrare încheiat cu companiile/societăţile naţionale, societăţile comerciale la care statul sau o autoritate a administraţiei publice locale este acţionar majoritar, precum şi cu regiile autonome, stabilite potrivit legii, cum ar fi: indemnizaţia lunară brută, suma cuvenită prin participare la profitul net al societăţii;

e) sumele plătite membrilor fondatori ai unei societăţi comerciale constituite prin subscripţie publică, potrivit cotei de participare la profitul net, stabilită de adunarea constitutivă, potrivit legislaţiei în vigoare;

f) sumele primite de reprezentanţii numiţi în adunarea generală a acţionarilor şi sumele primite de membrii consiliului de administraţie şi ai comisiei de cenzori, stabilite potrivit prevederilor legale;

g) sumele primite de reprezentanţii în organisme tripartite, conform legii;

h) indemnizaţiile, primele şi alte asemenea sume acordate membrilor aleşi ai unor entităţi, cum ar fi: organizaţii sindicale, organizaţii patronale, alte organizaţii neguvernamentale, asociaţii de proprietari/chiriaşi şi altele asemenea;

i) indemnizaţiile acordate ca urmare a participării în comisii, comitete, consilii şi altele asemenea, constituite conform legii;

j) veniturile obţinute de condamnaţii care execută pedepse la locul de muncă;

k) sumele plătite sportivilor ca urmare a participării în competiţii sportive, precum şi sumele plătite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti în domeniu pentru rezultatele obţinute la competiţiile sportive, de către structurile sportive cu care aceştia au relaţii contractuale de muncă, indiferent de forma sub care se plătesc, inclusiv prima de joc, cu excepţia celor prevăzute la art. 42 lit. t) din Codul fiscal;

l) compensaţii băneşti individuale, acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispoziţiilor prevăzute în contractul de muncă;

m) indemnizaţii sau alte drepturi acordate angajaţilor cu ocazia angajării sau mutării acestora într-o altă localitate, stabilite potrivit contractelor de muncă, statutelor sau altor dispoziţii legale, cu excepţia celor prevăzute la art. 55 alin. (4) lit. h) şi i) din Codul fiscal;

n) indemnizaţia administratorilor, precum şi suma din profitul net, alta decât cea calificată drept dividend, cuvenite administratorilor societăţilor comerciale, potrivit actului constitutiv, sau stabilite de adunarea generală a acţionarilor;

n^1) indemnizaţiile lunare plătite, conform legii, de angajator pe perioada de neconcurenţă, stabilite conform contractului individual de muncă;

n^2) indemnizaţii prevăzute în contractul de munca plătite de angajator pe perioada suspendării contractului de munca urmare participării la cursuri sau la stagii de formare profesionala ce presupune scoaterea integrala din activitate, conform legii.

n^3) indemnizaţii lunare brute şi alte avantaje de natura salariala acordate membrilor titulari, corespondenţi şi membrilor de onoare ai Academiei Romane.

o) alte drepturi sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor.

PARTEA 80: Codul fiscal:

(3) Avantajele, cu excepţia celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate dependentă includ, însă nu sunt limitate la:

a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii, în scop personal, cu excepţia deplasării pe distanţa dus-întors de la domiciliu la locul de muncă;

b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum şi alte bunuri sau servicii oferite gratuit sau la un preţ mai mic decât preţul pieţei;

c) împrumuturi nerambursabile;

d) anularea unei creanţe a angajatorului asupra angajatului;

e) abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

f) permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;

g) primele de asigurare plătite de către suportator pentru salariaţii proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii, la momentul plăţii primei respective, altele decât cele obligatorii.

PARTEA 80^1: Norme metodologice:

69. Avantajele în bani şi în natură sunt considerate a fi orice foloase primite de salariat de la terţi sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relaţii contractuale între părţi, după caz.

70. La stabilirea venitului impozabil se au în vedere şi avantajele primite de persoana fizică, cum ar fi:

a) folosirea vehiculelor de orice tip din patrimoniul afacerii, în scop personal;

b) acordarea de produse alimentare, îmbrăcăminte, cherestea, lemne de foc, cărbuni, energie electrică, termică şi altele;

c) abonamentele la radio şi televiziune, pentru mijloacele de transport, abonamentele şi costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice;

d) permisele de călătorie pe diverse mijloace de transport;

e) cadourile primite cu diverse ocazii, cu excepţia celor menţionate la art. 55 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal;

f) contravaloarea folosinţei unei locuinţe în scop personal şi a cheltuielilor conexe de întreţinere, cum sunt cele privind consumul de apă, consumul de energie electrică şi termică şi altele asemenea, cu excepţia celor prevăzute în mod expres la art. 55 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal;

g) cazarea şi masa acordate în unităţi proprii de tip hotelier;

h) contravaloarea primelor de asigurare suportate de persoana juridică sau de o altă entitate, pentru angajaţii proprii, precum şi pentru alţi beneficiari, cu excepţia primelor de asigurare obligatorii potrivit legislaţiei în materie.

Tratamentul fiscal al avantajului reprezentând contravaloarea primelor de asigurare este următorul:

- pentru beneficiarii care obţin venituri salariale şi asimilate salariilor de la suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse prin cumularea cu veniturile de această natură ale lunii în care sunt plătite primele de asigurare;

- pentru alţi beneficiari care nu au o relaţie generatoare de venituri salariale şi asimilate salariilor cu suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse în conformitate cu prevederile art. 78 din Codul fiscal.

71. Avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri şi servicii, precum şi sumele acordate pentru distracţii sau recreere.

72. Avantajele în bani şi echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile, indiferent de forma organizatorică a entităţii care le acordă.

73. Fac excepţie veniturile care sunt expres menţionate ca fiind neimpozabile, în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 55 alin. (4) din Codul fiscal.

74. Veniturile în natură, precum şi avantajele în natură primite cu titlu gratuit sunt evaluate la preţul pieţei la locul şi data acordării avantajului. Avantajele primite cu plata parţială sunt evaluate ca diferenţă între preţul pieţei la locul şi data acordării avantajului şi suma reprezentând plata parţială.

75. Evaluarea avantajelor în natură sub forma folosirii numai în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii se face astfel:

a) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a vehiculului se face aplicându-se un procent de 1,7 % pentru fiecare lună, la valoarea de intrare a acestuia. În cazul în care vehiculul este închiriat de la o terţă persoană, avantajul este evaluat la nivelul chiriei;

b) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a locuinţei primite se face la nivelul chiriei practicate pentru suprafeţele locative deţinute de stat. Avantajele conexe, cum ar fi: apă, gaz, electricitate, cheltuieli de întreţinere şi reparaţii şi altele asemenea, sunt evaluate la valoarea lor efectivă;

c) evaluarea folosinţei cu titlu gratuit a altor bunuri decât vehiculul şi locuinţa se face la nivelul totalului cheltuielilor aferente fiecărui bun pe unitate de măsură specifică sau la nivelul preţului practicat pentru terţi.

76. Evaluarea utilizării în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii cu folosinţă mixtă se face astfel:

a) pentru vehicule evaluarea se face conform pct. 75 lit. a), iar avantajul se determină proporţional cu numărul de kilometri parcurşi în interes personal din totalul kilometrilor;

b) pentru alte bunuri evaluarea se face conform prevederilor pct. 75 şi avantajul se determină

proporţional cu numărul de metri pătraţi folosiţi pentru interes personal sau cu numărul de ore de utilizare în scop personal.

77. Nu sunt considerate avantaje:

- contravaloarea abonamentelor pe mijloacele de transport în comun pentru angajaţii a căror activitate presupune deplasarea frecventă în interiorul localităţii;

- reducerile de preţuri practicate în scopul vânzării, de care pot beneficia clienţii persoane fizice;

- costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice efectuate, precum şi utilizarea autoturismului de serviciu pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu;

- diferenţele de tarif la cazare în locaţiile reprezentând amenajări recreative şi sportive din dotarea ministerelor de care beneficiază personalul propriu, conform legii.

- contribuţiile la un fond de pensii facultative suportate de angajator pentru angajaţii proprii, în limita a 200 euro anual pe participant.

78. Angajatorul stabileşte partea corespunzătoare din convorbirile telefonice reprezentând folosinţa în scop personal, care reprezintă avantaj impozabil, în condiţiile art. 55 alin. (3) din Codul fiscal, şi se va impozita prin cumulare cu veniturile salariale ale lunii în care salariatul primeşte acest avantaj. În acest scop angajatorul stabileşte limita convorbirilor telefonice aferente sarcinilor de serviciu pentru fiecare post telefonic, urmând ca ceea ce depăşeşte această limită să fie considerat avantaj în natură, în situaţia în care salariatului în cauză nu i s-a imputat costul convorbirilor respective.

79. La evaluarea avantajului folosirii în scop personal a vehiculului din patrimoniul angajatorului cu folosinţă mixtă, pus la dispoziţie unui angajat, nu se iau în considerare distanţa dus-întors de la domiciliu la locul de muncă, precum şi cheltuielile efectuate pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

(4) Următoarele sume nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile, în înţelesul

impozitului pe venit:

a) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităţilor naturale, ajutoarele pentru bolile grave şi incurabile, ajutoarele pentru naştere, veniturile reprezentând cadouri pentru copiii minori ai salariaţilor, cadourile oferite salariatelor, contravaloarea transportului la şi de la locul de muncă al salariatului, costul prestaţiilor pentru tratament şi odihnă, inclusiv transportul pentru salariaţii proprii şi membrii de familie ai acestora, acordate de angajator pentru salariaţii proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaţilor, cu ocazia Paştelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum şi cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie din cele de mai sus, nu depăşeşte 1.500.000 lei. Nu sunt incluse în veniturile salariale şi nu sunt impozabile nici veniturile de natura celor prevăzute mai sus, realizate de persoane fizice, dacă aceste venituri sunt primite în baza unor legi speciale şi finanţate din buget;

PARTEA 81^1: Norme metodologice:

80. Ajutoarele de înmormântare sunt venituri neimpozabile atât în cazul angajatului, cât şi în cazul altor persoane, potrivit clauzelor din contractele de muncă sau prevederilor din legi speciale.

81. Plafonul stabilit pentru cadourile oferite de angajatori copiilor minori ai angajaţilor cu ocazia Paştelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului şi a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum şi pentru cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie se aplică atât darurilor constând în bunuri, cât şi celor în bani, în cazul tuturor angajatorilor de forţă de muncă.

PARTEA 82: Codul fiscal:

b) tichetele de masă şi drepturile de hrană acordate de angajatori angajaţilor, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

PARTEA 82^1: Norme metodologice:

82. În această categorie se cuprind:

- alocaţia individuală de hrană acordată sub forma tichetelor de masă, primită de angajaţi şi suportată

integral de angajator, potrivit legii;

- alocaţiile zilnice de hrană pentru activitatea sportivă de performanţă, internă şi internaţională, diferenţiată pe categorii de acţiuni;

- contravaloarea hranei, alimentelor sau numerarul acordat sportivilor pentru asigurarea alimentaţiei de efort necesare în perioada de pregătire;

- drepturile de hrană în timp de pace, primite de personalul din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi siguranţă naţională;

- alte drepturi de această natură primite potrivit actelor normative specifice, cum ar fi: alocaţia de hrană zilnică pentru personalul navigant şi auxiliar îmbarcat pe nave; alocaţia zilnică de hrană pentru consumurile colective din unităţile bugetare şi din regiile autonome/societăţile comerciale cu specific deosebit; alocaţia de hrană acordată donatorilor onorifici de sânge; alocaţia de hrană pentru consumurile colective din unităţile sanitare publice şi altele asemenea.

PARTEA 83: Codul fiscal:

c) contravaloarea folosinţei locuinţei de serviciu sau a locuinţei din incinta unităţii, potrivit repartiţiei de serviciu, numirii conform legii sau specificităţii activităţii prin cadrul normativ specific domeniului de activitate, compensarea chiriei pentru personalul din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi siguranţă naţională, precum şi compensarea diferenţei de chirie, suportate de persoana fizică, conform legilor speciale;

PARTEA 83^1: Norme metodologice:

83. Prin locuinţe acordate ca urmare a specificităţii activităţii se înţelege acele locuinţe asigurate angajaţilor când activitatea se desfăşoară în locuri izolate, precum staţiile meteo, staţiile pentru controlul mişcărilor seismice, sau în condiţiile în care este solicitată prezenţa permanentă pentru supravegherea unor instalaţii, utilaje şi altele asemenea.

PARTEA 84: Codul fiscal:

d) cazarea şi contravaloarea chiriei pentru locuinţele puse la dispoziţia oficialităţilor publice, a angajaţilor consulari şi diplomatici care lucrează în afara ţării, în conformitate cu legislaţia în vigoare;

e) contravaloarea echipamentelor tehnice, a echipamentului individual de protecţie şi de lucru, a alimentaţiei de protecţie, a medicamentelor şi materialelor igienico-sanitare, a altor drepturi de protecţie a muncii, precum şi a uniformelor obligatorii şi a drepturilor de echipament, ce se acordă potrivit legislaţiei în vigoare;

PARTEA 84^1: Norme metodologice:

84. Nu sunt venituri impozabile:

- contravaloarea echipamentelor tehnice primite de angajat sub formă de aparatură, dispozitive, unelte, alte mijloace asemănătoare, necesare în procesul muncii;

- contravaloarea echipamentului individual de protecţie cu care este dotat fiecare participant în procesul muncii pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc;

- contravaloarea echipamentului individual de lucru care cuprinde mijloacele primite de un angajat în vederea utilizării lor în timpul procesului muncii pentru a-i proteja îmbrăcămintea şi încălţămintea;

- contravaloarea alimentaţiei de protecţie primite în mod gratuit de persoanele fizice care lucrează în locuri de muncă cu condiţii grele şi vătămătoare;

- contravaloarea materialelor igienico-sanitare primite în mod gratuit de persoanele fizice care îşi desfăşoară activitatea în locuri de muncă al căror specific impune o igienă personală deosebită;

- contravaloarea medicamentelor primite de cadrele militare în activitate, sportivi, personalul navigant şi alte categorii de personal, potrivit legii;

- contravaloarea echipamentului şi a materialelor de resortul echipamentului, cum ar fi: materiale de spălat şi de igienă, materiale de gospodărie, materiale pentru atelierele de reparaţii şi întreţinere, rechizite şi furnituri de birou, primite în mod gratuit de personalul din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi siguranţă naţională, în condiţiile legii;

- altele asemenea.

PARTEA 85: Codul fiscal:

f) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajaţii îşi au domiciliul şi localitatea unde se află locul de muncă al acestora, la nivelul unui abonament lunar, pentru situaţiile în care nu se asigură locuinţă sau nu se suportă contravaloarea chiriei, conform legii;

g) sumele primite de angajaţi pentru acoperirea cheltuielilor de transport şi cazare, a indemnizaţiei primite pe perioada delegării şi detaşării în altă localitate, în ţară şi în străinătate, în interesul serviciului. Sunt exceptate de la aceste prevederi sumele acordate de persoanele juridice fără scop patrimonial şi de alte entităţi neplătitoare de impozit pe profit peste limita de 2,5 ori indemnizaţia acordată salariaţilor din instituţiile publice;

PARTEA 85[1]: Norme metodologice:

85. În categoria cheltuielilor de delegare şi detaşare se cuprind cheltuielile cu transportul, cazarea, precum şi indemnizaţia de delegare şi de detaşare în ţară şi în străinătate, stabilită potrivit legii.

PARTEA 86: Codul fiscal:

h) sumele primite, potrivit dispoziţiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;

PARTEA 86[1]: Norme metodologice:

86. Prin cheltuieli de mutare în interesul serviciului se înţelege cheltuielile cu transportul personal şi al membrilor de familie ai angajatului, precum şi al bunurilor din gospodărie, cu ocazia mutării salariatului într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în situaţia în care, potrivit legii, se decontează de angajator.

PARTEA 87: Codul fiscal:

h) indemnizaţiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum şi indemnizaţiile de instalare şi mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituţiile publice şi celor care îşi stabilesc domiciliul în localităţi din zone defavorizate, stabilite potrivit legii, în care îşi au locul de muncă;

k[1]) veniturile din salarii realizate de către persoanele fizice cu handicap grav şi accentuat, încadrate cu contract individual de muncă;

PARTEA 87[1]: Norme metodologice:

87. Sunt considerate venituri neimpozabile indemnizaţiile de instalare şi mutare primite de beneficiarii de astfel de venituri, acordate în conformitate cu prevederile legilor speciale.

87[1]. Nu sunt venituri impozabile veniturile din salarii realizate de persoanele fizice cu handicap grav şi accentuat, încadrate cu contract individual de muncă, încasate începând cu data de 1 mai 2005. Veniturile de natura celor de mai sus, aferente perioadei de până la 1 mai 2005, sunt impozabile potrivit legii.

PARTEA 88: Codul fiscal:

Art. 55: Definirea veniturilor din salarii

j) sumele reprezentând plăţile compensatorii, calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, precum şi sumele reprezentând plăţile compensatorii, calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare naţională, ordine publică şi siguranţă naţională la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, acordate potrivit legii;

k) sumele reprezentând plăţile compensatorii, calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere şi de restructurare, precum şi ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară netă, acordate acestora la

trecerea în rezervă sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condiţiile de pensie, precum şi ajutoare sau plăţi compensatorii primite de poliţişti aflaţi în situaţii similare, al căror cuantum se determină în raport cu salariul de bază lunar net, acordate potrivit legislaţiei în materie;

l) veniturile din salarii, ca urmare a activităţii de creare de programe pentru calculator; încadrarea în activitatea de creaţie de programe pentru calculator se face prin ordin comun al ministrului muncii, solidarităţii sociale şi familiei, al ministrului comunicaţiilor şi tehnologiei informaţiei şi al ministrului finanţelor publice;

m) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activităţi dependente desfăşurate într-un stat străin, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv. Fac excepţie veniturile salariale plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, care sunt impozabile indiferent de perioada de desfăşurare a activităţii în străinătate;

n) cheltuielile efectuate de angajator pentru pregătirea profesională şi perfecţionarea angajatului legată de activitatea desfăşurată de acesta pentru angajator;

o) costul abonamentelor telefonice şi al convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

p) avantajele sub forma dreptului la stock options plan, la momentul angajării şi implicit la momentul acordării;

r) diferenţa favorabilă dintre dobânda preferenţială stabilită prin negociere şi dobânda practicată pe piaţă, pentru credite şi depozite.

(5) Avantajele primite în bani şi în natură şi imputate salariatului în cauză nu se impozitează. Art. 56: Deducere personală

(1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) au dreptul la deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală, acordată pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcţia de bază.

(2) Deducerea personală se acordă pentru persoanele fizice care au un venit lunar brut de până la 10.000.000 lei inclusiv, astfel:

- pentru contribuabilii care nu au persoane în întreţinere - 2.500.000 lei;

- pentru contribuabilii care au o persoană în întreţinere - 3.500.000 lei;

- pentru contribuabilii care au două persoane în întreţinere - 4.500.000 lei;

- pentru contribuabilii care au trei persoane în întreţinere - 5.500.000 lei;

- pentru contribuabilii care au patru sau mai multe persoane în întreţinere - 6.500.000 lei. Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii cuprinse între 10.000.001

lei şi 30.000.000 lei, inclusiv, deducerile personale sunt degresive faţă de cele de mai sus şi se stabilesc prin ordin al ministrului finanţelor publice.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii de peste 30.000.000 lei nu se acordă deducerea personală.

(3) Persoana în întreţinere poate fi soţia/soţul, copiii sau alţi membri de familie, rudele contribuabilului sau ale soţului/soţiei acestuia până la gradul al doilea inclusiv, ale cărei venituri, impozabile şi neimpozabile, nu depăşesc 2.500.000 lei lunar.

(4) În cazul în care o persoană este întreţinută de mai mulţi contribuabili, suma reprezentând deducerea personală se atribuie unui singur contribuabil, conform înţelegerii între părţi.

(5) Copiii minori, în vârstă de până la 18 ani împliniţi, ai contribuabilului sunt consideraţi întreţinuţi.

(6) Suma reprezentând deducerea personală se acordă pentru persoanele aflate în întreţinerea contribuabilului, pentru acea perioadă impozabilă din anul fiscal în care acestea au fost întreţinute. Perioada se rotunjeşte la luni întregi în favoarea contribuabilului.

(7) Nu sunt considerate persoane aflate în întreţinere:

a) persoanele fizice care deţin terenuri agricole şi silvice în suprafaţă de peste 10.000 mp în zonele

colinare şi de şes şi de peste 20.000 mp în zonele montane;

b) persoanele fizice care obţin venituri din cultivarea şi din valorificarea florilor, legumelor şi zarzavaturilor în sere, în solarii special destinate acestor scopuri şi/sau în sistem irigat, din cultivarea şi din valorificarea arbuştilor, plantelor decorative şi ciupercilor, precum şi din exploatarea pepinierelor viticole şi pomicole, indiferent de suprafaţă.

(8) Deducerea personală determinată potrivit prezentului articol nu se acordă personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, potrivit legii.

PARTEA 88^1: Norme metodologice:

88. Deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală se acordă pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcţia de bază, în limita venitului realizat. Deducerea personală este stabilită în funcţie de venitul brut lunar din salarii realizat la funcţia de bază de către contribuabil şi numărul de persoane aflate în întreţinerea acestuia.

89. Obligaţia stabilirii persoanelor aflate în întreţinerea contribuabilului în funcţie de care se atribuie deducerea personală este în sarcina plătitorului de venit din salarii, la funcţia de bază.

90. Pentru ca o persoană să fie în întreţinere, aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiţii:

- existenţa unor raporturi juridice între contribuabil şi persoana aflată în întreţinere;

- persoana fizică întreţinută să aibă venituri impozabile şi neimpozabile mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

Persoana aflată în întreţinere poate avea sau nu domiciliu comun cu contribuabilul în a cărui întreţinere se află.

91. Sunt considerate persoane aflate în întreţinere soţul/soţia contribuabilului, copiii acestuia, precum şi alţi membri de familie până la gradul al doilea inclusiv.

92. În sensul art. 56 alin. (3) din Codul fiscal, în categoria "alt membru de familie aflat în întreţinere" se cuprind rudele contribuabilului şi ale soţului/soţiei acestuia până la gradul al doilea inclusiv.

93. După gradul de rudenie rudele se grupează astfel:

- rude de gradul întâi, cum ar fi: părinţi şi copii;

- rude de gradul al doilea, cum ar fi: bunici, nepoţi şi fraţi/surori.

94. Sunt considerate persoane aflate în întreţinere militarii în termen, militarii cu termen redus, studenţii şi elevii militari ai instituţiilor de învăţământ militare şi civile, peste vârsta de 18 ani, dacă veniturile obţinute sunt mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

95. Nu sunt considerate persoane aflate în întreţinere persoanele majore condamnate, care execută pedepse privative de libertate.

96. Copilul minor este considerat întotdeauna întreţinut, cu excepţia celor încadraţi în muncă, indiferent dacă se află în unităţi speciale sanitare sau de protecţie specială şi altele asemenea, precum şi în unităţi de învăţământ, inclusiv în situaţia în care costul de întreţinere este suportat de aceste unităţi. În acest caz eventualele venituri obţinute de copilul minor nu se au în vedere la încadrarea în venitul de 2.500.000 lei lunar.

Pentru copilul minor aflat în întreţinerea părinţilor sau a tutorelui, deducerea personală se acordă integral unuia dintre părinţi, conform înţelegerii dintre aceştia, respectiv tutorelui.

Pentru copilul minor provenit din căsătorii anterioare, dreptul de a fi preluat în întreţinere revine părintelui căruia i-a fost încredinţat copilul sau unuia dintre soţi care formează noua familie, conform înţelegerii dintre aceştia, indiferent dacă s-a făcut o adopţie cu efecte restrânse şi chiar dacă părinţii fireşti ai acestuia contribuie la întreţinerea lui prin plata unei pensii de întreţinere. Plata unei pensii de întreţinere nu dă dreptul la preluarea în întreţinere a copilului, părintelui obligat la această plată.

Pentru copilul minor primit în plasament sau încredinţat unei persoane ori unei familii, dreptul de a fi preluat ca persoană în întreţinere pentru acest copil se acordă:

- persoanei care l-a primit în plasament sau căreia i s-a încredinţat copilul;

- unuia dintre soţii care formează familia căreia i-a fost încredinţat sau i-a fost dat în plasament copilul, conform înţelegerii dintre aceştia.

Pentru copiii aflaţi în întreţinerea unei familii, dreptul de a fi luat în întreţinere se acordă unuia dintre părinţi, conform înţelegerii dintre aceştia. Astfel, în situaţia în care într-o familie sunt mai mulţi copii aflaţi în întreţinere, aceştia vor fi preluaţi în întreţinerea unuia dintre părinţi conform înţelegerii dintre părţi. În aceste situaţii contribuabilii vor prezenta plătitorului de venit fie o declaraţie pe propria răspundere din partea soţului/soţiei, fie o adeverinţă emisă de plătitorul de venit din salarii al acestuia/acesteia, după caz, din care să rezulte numărul şi identitatea copiilor care sunt preluaţi în întreţinere de fiecare soţ/soţie.

Nu se acordă dreptul de a prelua în întreţinere următoarelor persoane:

- părinţilor ai căror copii sunt daţi în plasament sau încredinţaţi unei familii ori persoane;

- părinţilor copiilor încredinţaţi unui organism privat autorizat sau unui serviciu public autorizat, în cazul în care părinţii respectivi sunt puşi sub interdicţie sau sunt decăzuţi din drepturile părinteşti.

Copilul minor cu vârsta cuprinsă între 16 şi 18 ani, încadrat în muncă în condiţiile Codului muncii, devine contribuabil şi beneficiază de deducerea personală, situaţie în care părinţii nu mai au dreptul de a-l lua în întreţinere, întrucât deducerea personală se acordă o singură dată.

97. Verificarea încadrării veniturilor acestor persoane în sumă de 2.500.000 lei lunar se realizează prin compararea acestui plafon cu veniturile brute realizate de persoana fizică aflată în întreţinere.

98. În cursul anului fiscal, în cazul în care angajatul obţine venituri la funcţia de bază, pentru a stabili dreptul acestuia la deducere pentru persoane aflate în întreţinere, se compară venitul lunar realizat de persoana aflată în întreţinere cu suma de 2.500.000 lei lunar, astfel:

a) în cazul în care persoana aflată în întreţinere realizează venituri lunare de natura pensiilor, indemnizaţiilor, alocaţiilor şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana întreţinută rezultă din însumarea tuturor drepturilor de această natură realizate într-o lună;

b) în cazul în care venitul este realizat sub formă de câştiguri la jocuri de noroc, premii la diverse competiţii, dividende, dobânzi şi altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana fizică aflată în întreţinere se determină prin împărţirea venitului realizat la numărul de luni rămase până la sfârşitul anului, exclusiv luna de realizare a venitului;

c) în cazul în care persoana întreţinută realizează atât venituri lunare, cât şi aleatorii, venitul lunar se determină prin însumarea acestor venituri.

99. Dacă venitul unei persoane aflate în întreţinere depăşeşte 2.500.000 lei lunar, ea nu este considerată întreţinută.

În funcţie de venitul lunar al persoanei întreţinute, plătitorul veniturilor din salarii va proceda după cum urmează:

a) în situaţia în care una dintre persoanele aflate în întreţinere, pentru care contribuabilul beneficiază de deducere personală, obţine în cursul anului un venit lunar mai mare de 2.500.000 lei lunar, plătitorul veniturilor din salarii va reconsidera nivelul deducerii personale corespunzătoare pentru persoanele rămase în întreţinere începând cu luna următoare celei în care a fost realizat venitul, indiferent de data la care se face comunicarea către angajator/plătitor;

b) în situaţia în care contribuabilul solicită acordarea deducerii personale pentru persoana aflată în întreţinere ca urmare a situării venitului lunar al acesteia din urmă sub 2.500.000 lei lunar, plătitorul de venituri din salarii va începe acordarea deducerii personale reconsiderate pentru persoana în întreţinere o dată cu plata drepturilor lunare ale lunii în care contribuabilul a depus documentele justificative.

100. Pentru stabilirea deducerii personale la care are dreptul, contribuabilul va depune la plătitorul de venituri din salarii o declaraţie pe propria răspundere, care trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

- datele de identificare a contribuabilului care realizează venituri din salarii (numele şi prenumele,

domiciliul, codul numeric personal);

- datele de identificare a fiecărei persoane aflate în întreţinere (numele şi prenumele, codul numeric personal).

În ceea ce priveşte copiii aflaţi în întreţinere, la această declaraţie contribuabilul care realizează venituri din salarii va anexa şi adeverinţa de la plătitorul de venituri din salarii a celuilalt soţ sau declaraţia pe propria răspundere a acestuia că nu beneficiază de deducere personală pentru acel copil.

101. Declaraţia pe propria răspundere a persoanei aflate în întreţinere, cu excepţia copilului minor, trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

- datele de identificare a persoanei aflate în întreţinere, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

- datele de identificare a contribuabilului care beneficiază de deducerea personală corespunzătoare, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

- acordul persoanei întreţinute ca întreţinătorul să o preia în întreţinere;

- nivelul şi natura venitului persoanei aflate în întreţinere, inclusiv menţiunea privind suprafeţele de teren agricol şi silvic deţinute, precum şi declaraţia afirmativă sau negativă cu privire la desfăşurarea de activităţi de: cultivare a terenurilor cu flori, legume şi zarzavat în sere, în solarii amenajate şi în sistem irigat; cultivare a arbuştilor şi plantelor decorative, ciupercilor; exploatare a pepinierelor viticole şi pomicole;

- angajarea persoanei întreţinute de a comunica persoanei care contribuie la întreţinerea sa orice modificări în situaţia venitului realizat.

Declaraţiile pe propria răspundere depuse în vederea acordării de deduceri personale nu sunt formulare tipizate.

102. Contribuabilul va prezenta plătitorului de venituri din salarii documentele justificative care să ateste persoanele aflate în întreţinere, cum sunt: certificatul de căsătorie, certificatele de naştere ale copiilor, adeverinţa de venit a persoanei întreţinute sau declaraţia pe propria răspundere şi altele. Documentele vor fi prezentate în original şi în copie, plătitorul de venituri din salarii păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul.

103. Dacă la un contribuabil intervine o schimbare care are influenţă asupra nivelului reprezentând deducerea personală acordată şi această schimbare duce la diminuarea deducerii personale, contribuabilul este obligat să înştiinţeze plătitorul de venituri din salarii în termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a generat modificarea, astfel încât angajatorul/plătitorul să reconsidere nivelul deducerii începând cu luna următoare celei în care s-a produs evenimentul.

104. În situaţia în care depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerii personale se face ulterior apariţiei evenimentului care modifică, în sensul majorării, nivelul acesteia, angajatorul/plătitorul de venituri din salarii va acorda deducerea personală reconsiderată o dată cu plata drepturilor salariale aferente lunii în care contribuabilul a depus toate documentele justificative.

105. Deducerea personală nu se fracţionează în funcţie de numărul de ore în cazul veniturilor realizate în baza unui contract de muncă cu timp parţial, la funcţia de bază.

PARTEA 89: Codul fiscal:

Art. 57: Determinarea impozitului pe venitul din salarii

(1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar, final, care se calculează şi se reţine la sursă de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcţia de bază, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferenţă între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuţiilor obligatorii aferente unei luni, şi următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

- cotizaţia sindicală plătită în luna respectivă;

- contribuţiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei a 200 euro;

b) pentru veniturile obţinute în celelalte cazuri, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferenţă între venitul brut şi contribuţiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

(2^1) În cazul veniturilor din salarii şi/sau al diferenţelor de venituri din salarii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează şi se retine la data efectuării plaţii, în conformitate cu reglementările legale în vigoare privind veniturile realizate în afara funcţiei de baza la data plaţii, şi se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

(3) Plătitorul este obligat să determine valoarea totală a impozitului anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil.

(4) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii.

(5) Obligaţia calculării, reţinerii şi virării acestei sume prevăzute la alin. (4) revine organului fiscal competent.

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (4) şi (5) se stabileşte prin ordin al ministrului finanţelor publice.

PARTEA 89^1: Norme metodologice:

106. Venitul brut lunar din salarii reprezintă totalitatea veniturilor realizate într-o lună conform art. 55 alin. (1)-(3) din Codul fiscal de o persoană fizică, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.

107. Pentru persoanele fizice care desfăşoară activităţi pe teritoriul României sunt considerate venituri din salarii realizate din România sumele primite de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în România, precum şi de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, indiferent unde este primită suma.

108. Contribuabilii care realizează venituri din salarii datorează un impozit lunar final, calculat şi reţinut de către plătitorul de venituri.

Pentru impunerea veniturilor din salarii se utilizează cota de impozit de 16 %, luându-se în calcul pentru determinarea bazei de calcul a impozitului la funcţia de bază şi deducerea personală stabilită potrivit art. 56 din Codul fiscal, după caz.

109. Drepturile salariale acordate în natură, precum şi avantajele acordate angajaţilor se evaluează conform pct. 74-76 şi se impozitează în luna în care au fost primite. Documentele referitoare la calculul contravalorii veniturilor şi avantajelor în natură primite de angajat se vor anexa la statul de plată.

110. Transformarea în lei a sumelor obţinute, potrivit legii, în valută, reprezentând venituri din salarii realizate în România, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţională a României, astfel:

- în situaţia în care veniturile din salarii sunt plătite în cursul lunii sau în cazul încetării raporturilor de muncă, se utilizează cursul de schimb valutar în vigoare în ziua precedentă celei în care se face plata; sau

- în celelalte cazuri, cursul de schimb valutar în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se face plata acestor drepturi.

111. Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, cota de impozit de 16% se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) pentru veniturile obţinute la locul unde se află funcţia de bază, ca diferenţă între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuţiilor obligatorii aferente unei luni, şi următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

- cotizaţia sindicală plătită în luna respectivă;

- contribuţiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât la nivelul anului să nu se depăşească echivalentul în lei a 200 euro.

Transformarea contribuţiilor reţinute pentru fondurile de pensii facultative din lei în euro, pentru verificarea încadrării în plafonul anual, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţională a României în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.

Plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro reprezentând contribuţiile reţinute pentru fondurile de pensii facultative şi verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege;

b) pentru veniturile obţinute în celelalte cazuri, ca diferenţă între venitul brut şi contribuţiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

Această regulă se aplică şi în cazul veniturilor sub forma:

- indemnizaţiei lunare a asociatului unic;

- drepturilor de natură salarială acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă;

- salariilor sau diferenţelor de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătoreşti rămase definitive şi irevocabile.

112. În scopul determinării impozitului pe veniturile salariale, prin locul unde se află funcţia de bază se înţelege:

a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, ultimul loc înscris în carnetul de muncă sau în documentele specifice care, potrivit reglementărilor legale, sunt asimilate acestora;

b) în cazul cumulului de funcţii, locul declarat/ales de persoanele fizice.

Funcţia de bază poate fi declarată de angajat în condiţiile legii şi la locul de muncă la care acesta realizează venituri din salarii în baza unui contract individual de muncă cu timp parţial.

113. Suma care reprezintă prima de vacanţă sau o parte din aceasta se cumulează cu veniturile de natură salarială ale lunii în care se plăteşte această primă.

114. Indemnizaţiile aferente concediilor de odihnă se defalchează pe lunile la care se referă şi se impun cumulat cu veniturile realizate în aceste luni.

115. Contribuţiile obligatorii luate în calcul la determinarea impozitului lunar potrivit pct. 111 pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii sunt cele datorate potrivit reglementărilor în domeniu, cum ar fi:

- contribuţia individuală de asigurări sociale;

- contribuţia individuală pentru asigurările sociale de sănătate;

- contribuţia individuală la bugetul asigurărilor pentru şomaj;

- alte contribuţii individuale obligatorii stabilite prin lege.

116. Se admit la deducere contribuţiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât suma acestora să nu depăşească echivalentul în lei a 200 euro pentru fiecare participant la nivelul anului.

117. Nu se admit la deducere pentru calculul lunar al impozitului pe venitul din salarii primele de asigurare voluntara de sănătate.

117^{1}. Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii. În categoria entităţilor nonprofit se cuprind, de exemplu: asociaţiile, fundaţiile, organizaţiile sindicale, patronatele, partidele politice, asociaţiile de proprietari, casele de ajutor reciproc ale salariaţilor, în măsura în care, potrivit legilor proprii de organizare şi funcţionare desfăşoară activităţi nonprofit iar sumele primite din impozit să fie folosite în acest scop.

PARTEA 90: Codul fiscal:

Art. 58: Termen de plată a impozitului Plătitorii de salarii şi de venituri asimilate salariilor au obligaţia de a calcula şi de a reţine impozitul aferent veniturilor fiecărei luni la data efectuării plăţii acestor venituri, precum şi de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

PARTEA 90^1: Norme metodologice:

118. Veniturile în natură se consideră plătite la ultima plată a drepturilor salariale pentru luna respectivă. Impozitul aferent veniturilor şi avantajelor în natură se reţine din salariul primit de angajat în numerar pentru aceeaşi lună.

119. Impozitul pe veniturile din salarii se calculează şi se reţine lunar de angajatori/plătitori pe baza statelor de salarii/plată.

120. Calculul şi reţinerea impozitului lunar se efectuează de către plătitori, la data ultimei plăţi a veniturilor din salarii aferente fiecărei luni, conform prevederilor art. 57 din Codul fiscal, indiferent dacă veniturile din salarii se plătesc o singură dată pe lună sau sub formă de avans şi lichidare.

În situaţia în care în cursul unei luni se efectuează plăţi de venituri cum sunt: premii, stimulente de orice fel, sume acordate potrivit legii pentru concediul de odihnă neefectuat şi altele asemenea, reprezentând plăţi intermediare, impozitul se calculează şi se reţine la fiecare plată, prin aplicarea cotei asupra plăţilor intermediare diminuate cu contribuţiile obligatorii, după caz.

La data ultimei plăţi a drepturilor salariale aferente unei luni impozitul se calculează potrivit art. 57 din Codul fiscal, asupra veniturilor totale din luna respectivă, prin cumularea drepturilor salariale respective cu plăţile intermediare.

Impozitul de reţinut la această dată reprezintă diferenţa dintre impozitul calculat asupra veniturilor totale şi suma impozitelor reţinute la plăţile intermediare.

121. În cazul în care un angajat care obţine venituri din salarii la funcţia de bază se mută în cursul unei luni la un alt angajator, calculul impozitului se face pentru fiecare sursă de venit (loc de realizare a venitului).

Deducerea personală se acordă numai de primul angajator, în limita veniturilor realizate în luna respectivă, până la data lichidării.

Dacă reangajarea are loc în aceeaşi lună cu lichidarea, la stabilirea bazei de calcul pentru determinarea impozitului lunar aferent veniturilor realizate în această lună de la angajatorul următor nu se va lua în calcul deducerea personală.

122. Impozitul calculat şi reţinut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

123. Contribuţiile obligatorii reprezentând cheltuieli deductibile aferente veniturilor din salarii se determină conform reglementărilor legale în materie.

PARTEA 91: Codul fiscal:

Art. 59: Fişe fiscale

(1) Informaţiile referitoare la calculul impozitului pe veniturile din salarii se cuprind în fişele fiscale.

(2) Plătitorul de venituri are obligaţia să completeze formularele prevăzute la alin. (1), pe întreaga durată de efectuare a plăţii salariilor. Plătitorul este obligat să păstreze fişele fiscale pe întreaga durată a angajării şi să transmită organului fiscal competent o copie, pentru fiecare an, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul fiscal expirat. Modelul şi conţinutul formularelor se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice.

PARTEA 91^1: Norme metodologice:

124. Fişele fiscale se completează de angajatorul/plătitorul de venit şi se depun la organul fiscal la care angajatorul/plătitorul de venit este înregistrat în evidenţă fiscală. Angajatorul/plătitorul de venit este obligat să înmâneze angajatului, câte o copie pentru fiecare an, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent pentru anul fiscal expirat.

125. Fişele fiscale pentru salariaţii care au fost detaşaţi la o altă unitate se completează de către

unitatea care a încheiat contractele de muncă cu aceştia.

126. În situaţia în care plata venitului salarial se face de unitatea la care salariaţii au fost detaşaţi, angajatorul care a detaşat comunică angajatorului la care aceştia sunt detaşaţi date referitoare la deducerea personală la care este îndreptăţit fiecare salariat.

Pe baza acestor date unitatea la care salariaţii au fost detaşaţi întocmeşte statele de salarii, calculează impozitul şi transmite lunar unităţii de la care au fost detaşaţi informaţiile solicitate prin ordinul ministrului finanţelor publice, în scopul completării fişei fiscale.

127. Fiecare angajator/plătitor de venituri din salarii este obligat, potrivit prevederilor art. 57 alin. (3) din Codul fiscal, să determine impozitul anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil prin însumarea impozitului aferent venitului fiecărei luni din anul fiscal, indiferent de numărul de luni în care contribuabilul a realizat venituri din salarii de la acesta.

128. Pentru contribuabilii prevăzuţi la art. 60 din Codul fiscal care realizează venituri din salarii şi pentru care plătitorul de venituri nu a optat să îndeplinească obligaţiile privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului aferent acestor venituri, obligaţia determinării impozitului anual pe venitul din salarii, pe sursa respectivă, revine organului fiscal competent.

129. În situaţia în care se constată elemente care generează modificarea veniturilor din salarii şi/sau a bazei de impunere aferente veniturilor unei persoane fizice, pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar, recalcularea drepturilor respective şi stabilirea diferenţelor de impozit constatate se efectuează pentru luna la care se referă, iar diferenţele de impozit rezultate vor majora/diminua impozitul datorat începând cu luna constatării.

În situaţia în care la data efectuării operaţiunii de stabilire a diferenţelor de impozit de către angajator/plătitor există relaţii contractuale generatoare de venituri din salarii, între acesta şi persoana fizică, atunci se procedează astfel:

- impozitul reţinut în plus se restituie persoanei fizice prin diminuarea cu sumele respective a impozitului pe veniturile din salarii începând cu luna efectuării acestei operaţiuni şi până la lichidarea acestuia;

- impozitul nereţinut se reţine de angajator/plătitor din veniturile din salarii începând cu luna constatării şi până la lichidarea acestuia.

În situaţia în care persoana fizică pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar/anual nu mai are relaţii contractuale generatoare de venituri din salarii şi angajatorul/plătitorul nu poate să efectueze operaţiunea de plată/încasare a diferenţelor de impozit, atunci acestea vor fi administrate de organul fiscal competent.

PARTEA 92: Codul fiscal:

Art. 60: Plata impozitului pentru anumite venituri salariale

(1) Contribuabililor care îşi desfăşoară activitatea în România şi care obţin venituri sub formă de salarii din străinătate, precum şi persoanelor fizice române care obţin venituri din salarii, ca urmare a activităţii desfăşurate la misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, le sunt aplicabile prevederile prezentului articol.

(2) Orice contribuabil prevăzut la alin. (1) are obligaţia de a declara şi de a plăti impozit lunar la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care s-a realizat venitul, direct sau printr-un reprezentant fiscal. Impozitul aferent unei luni se stabileşte potrivit art. 57.

(3) Misiunile diplomatice şi posturile consulare acreditate în România, precum şi reprezentanţele organismelor internaţionale ori reprezentanţele societăţilor comerciale şi ale organizaţiilor economice străine, autorizate potrivit legii să îşi desfăşoare activitatea în România, pot opta ca pentru angajaţii acestora, care realizează venituri din salarii impozabile în România, să îndeplinească obligaţiile privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe veniturile din salarii. Prevederile alin. (2) nu se aplică contribuabililor, în cazul în care opţiunea de mai sus este formulată şi comunicată organului fiscal competent.

(4) Persoana fizică, juridică sau orice altă entitate la care contribuabilul îşi desfăşoară activitatea, potrivit alin. (1), este obligată să ofere informaţii organului fiscal competent referitoare la data începerii

desfăşurării activităţii de către contribuabil şi, respectiv, a încetării acesteia, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului, cu excepţia situaţiei în care îndeplineşte obligaţia privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe veniturile din salarii, potrivit alin. (3).

PARTEA 92[1]: Norme metodologice:

130. Contribuabilii care desfăşoară activitatea în România şi obţin venituri sub formă de salarii din străinătate, care, potrivit acestui titlu, se impun în România, precum şi persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice şi ale posturilor consulare acreditate în România, pentru care angajatorul nu îndeplineşte obligaţiile privind calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe salarii, au obligaţia să depună lunar o declaraţie la organul fiscal competent.

131. Organul fiscal competent este definit potrivit legislaţiei în materie.

132. Persoanele fizice sau juridice la care îşi desfăşoară activitatea contribuabilii prevăzuţi la art. 60 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, au obligaţia să depună o declaraţie informativă privind începerea/încetarea activităţii acestor contribuabili. Declaraţia informativă se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială este înregistrată în evidenţa fiscală persoana fizică ori juridică la care îşi desfăşoară activitatea contribuabilul. Declaraţia informativa se depune ori de cate ori apar modificări de natura începerii/încetării activităţii în documentele care atesta raporturile de munca, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

PARTEA 93: Codul fiscal:

CAPITOLUL IV: Venituri din cedarea folosinţei bunurilor Art. 61: Definirea veniturilor impozabile din cedarea folosinţei bunurilor Veniturile din cedarea folosinţei bunurilor sunt veniturile, în bani şi/sau în natură, provenind din cedarea folosinţei bunurilor mobile şi imobile, obţinute de către proprietar, uzufructuar sau alt deţinător legal, altele decât veniturile din activităţi independente.

PARTEA 93[1]: Norme metodologice:

133. În această categorie de venit se cuprind veniturile din închirieri şi subînchirieri de bunuri mobile şi imobile, precum şi veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal.

134. Veniturile obţinute din închirieri şi subînchirieri de bunuri imobile sunt cele din cedarea folosinţei locuinţei, caselor de vacanţă, garajelor, terenurilor şi altele asemenea, a căror folosinţă este cedată în baza unor contracte de închiriere/subînchiriere, uzufruct, arendare şi altele asemenea, inclusiv a unor părţi din acestea, utilizate în scop de reclamă, afişaj şi publicitate.

PARTEA 94: Codul fiscal:

Art. 62: Stabilirea venitului net anual din cedarea folosinţei bunurilor

(1) Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură şi se stabileşte pe baza chiriei sau a arendei prevăzute în contractul încheiat între părţi pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul încasării chiriei sau a arendei. Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispoziţiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deţinător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În cazul în care arenda se exprimă în natură, evaluarea în lei se va face pe baza preţurilor medii ale produselor agricole, stabilite prin hotărâri ale consiliilor judeţene şi, respectiv, ale Consiliului General al Municipiului Bucureşti, ca urmare a propunerilor direcţiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit în cadrul aceluiaşi termen direcţiilor generale ale finanţelor publice judeţene şi a municipiului Bucureşti, pentru a fi comunicate unităţilor fiscale din subordine.

PARTEA 94[1]: Norme metodologice:

135. În vederea determinării venitului brut, la sumele reprezentând chiria sau arenda în bani şi/sau la echivalentul în lei al veniturilor în natură se adaugă, dacă este cazul, şi valoarea cheltuielilor ce sunt, conform dispoziţiilor legale sau înţelegerii contractuale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deţinător legal, dar sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

135[1]. Reprezintă venit brut şi valoarea investiţiilor la bunurile mobile şi imobile ale proprietarului, uzufructuarului sau a altui deţinător legal, care fac obiectul unor contracte de cedarea folosinţei

bunurilor, şi care sunt efectuate de cealaltă parte contractanta. În termen de 30 de zile de la finalizarea investiţiilor partea care a efectuat investiţia este obligata să comunice proprietarului, uzufructuarului sau altui deţinător legal valoarea investiţiei. Proprietarul, uzufructuarul sau alt deţinător legal are obligaţia să declare la organul fiscal competent prin declaraţia privind venitul realizat aferenta anului fiscal respectiv valoarea investiţiei, în vederea definitivării impunerii.

136. În conformitate cu legislaţia în materie, proprietarul are obligaţia de a efectua cheltuielile referitoare la întreţinerea şi repararea locuinţei închiriate, ca de exemplu:

- întreţinerea în bune condiţii a elementelor structurii de rezistenţă a clădirii, elementelor de construcţie exterioară a clădirii, cum ar fi: acoperiş, faţadă, curţile şi grădinile, precum şi spaţii comune din interiorul clădirii, cum ar fi: casa scării, casa ascensorului şi altele asemenea;

- întreţinerea în bune condiţii a instalaţiilor comune proprii clădirii, respectiv ascensor, hidrofor, instalaţii de alimentare cu apă, de canalizare, instalaţii de încălzire centrală şi de preparare a apei calde, instalaţii electrice şi de gaze;

- repararea şi menţinerea în stare de siguranţă în exploatare şi de funcţionare a clădirii pe toată durata închirierii locuinţei.

137. În cazul efectuării de către chiriaş a unor astfel de cheltuieli care cad în sarcina proprietarului şi se încadrează în cota forfetară de cheltuieli, cu diminuarea corespunzătoare a chiriei, impunerea rămâne nemodificată.

137[1]. În situaţia în care chiria/arenda reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determina pe baza chiriei/arendei lunare evaluate la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, din ultima zi a fiecărei luni, corespunzător lunilor din perioada de impunere.

PARTEA 95: Codul fiscal:

(3) Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor se stabileşte prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor determinate prin aplicarea cotei de 25 % asupra venitului brut.

PARTEA 95[1]: Norme metodologice:

138. Venitul net se determină ca diferenţa dintre sumele reprezentând chiria/arenda în bani şi/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, prevăzute în contractul încheiat între părţi, şi cota de cheltuială forfetară de 25 %, reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului.

139. Pentru recunoaşterea deductibilităţii cheltuielii stabilite forfetar proprietarul nu este obligat să prezinte organului fiscal documente justificative.

Cheltuiala deductibilă aferentă venitului, stabilită în cota forfetară de 25 % aplicată la venitul brut, reprezintă uzura bunurilor închiriate şi cheltuielile ocazionate de întreţinerea şi repararea acestora, impozitele şi taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul reţinut de intermediari, primele de asigurare plătite pentru bunul cedat spre folosinţă, respectiv eventuale nerealizări ale veniturilor din arendare scontate, generate de condiţii naturale nefavorabile, cum ar fi: grindina, seceta, inundaţii, incendii şi altele asemenea.

PARTEA 96: Codul fiscal:

(3)Prin excepţie de la prevederile alin. (1) şi (2), contribuabilii pot opta pentru determinarea venitului net din cedarea folosinţei bunurilor în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

(4)Dispoziţiile privind opţiunea prevăzută la art. 51 alin. (2) şi (3) se aplică şi în cazul contribuabililor menţionaţi la alin. (3).

CAPITOLUL V: Venituri din investiţii

Art. 65: Definirea veniturilor din investiţii

(1) Veniturile din investiţii cuprind:

a) dividende;

b) venituri impozabile din dobânzi;

c) câştiguri din transferul titlurilor de valoare;

d) venituri din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum şi orice alte operaţiuni similare.

e) venituri din lichidare/dizolvare fără lichidare a unei persoane juridice.

Reprezintă titlu de valoare orice valori mobiliare, titluri de participare la un fond deschis de investiţii sau alt instrument financiar calificat astfel de către Comisia Naţională a Valorilor Mobiliare, precum şi părţile sociale.

(2) Sunt neimpozabile următoarele venituri din dobânzi:

a) venituri din dobânzi la depozitele la vedere/conturile curente;

b) venituri din dobânzi aferente titlurilor de stat şi obligaţiunilor municipale;

c) venituri sub forma dobânzilor bonificate la depozitele clienţilor constituite în baza Legii nr. 541/2002, cu modificările şi completările ulterioare.

Art. 66

(1) Câştigul/pierderea din transferul titlurilor de valoare, altele decât titlurile de participare la fondurile deschise de investiţii şi părţile sociale, reprezintă diferenţa pozitivă/negativa dintre preţul de vânzare şi preţul de cumpărare pe tipuri de titluri de valori, diminuată, după caz, cu costurile aferente tranzacţiei. În cazul tranzacţiilor cu acţiuni primite de persoanele fizice, cu titlu gratuit, în cadrul Programului de privatizare în masă, preţul de cumpărare la prima tranzacţionare va fi asimilat cu valoarea nominală a acestora. În cazul tranzacţiilor cu acţiuni cumpărate la preţ preferenţial, în cadrul sistemului stock options plan, câştigul se determină ca diferenţă între preţul de vânzare şi preţul de cumpărare preferenţial, diminuat cu costurile aferente tranzacţiei.

PARTEA 96[1]: Norme metodologice:

140. Sunt considerate venituri din dobânzi următoarele:

- dobânzi obţinute din obligaţiuni;

- dobânzi obţinute pentru depozitele la termen, inclusiv la certificatele de depozit;

- suma primită sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate;

- alte venituri obţinute din titluri de creanţă.

140[1]. În cadrul operaţiunilor similare contractelor de vânzare-cumpărare de valuta la termen se includ şi următoarele instrumente financiare derivate tranzacţionale pe piaţa la buna înţelegere (OTC) şi definite ca atare în legislaţia care reglementează aceste tranzacţii:

- swap pe cursul de schimb

- swap pe rata dobânzii

- opţiuni pe cursul de schimb

- opţiuni pe rata dobânzii

140[2]. Veniturile din dobânzi realizate începând cu data de 1 ianuarie 2007 la depozitele la vedere/conturile curente sunt neimpozabile.

140[3]. Preţul de cumpărare al unui titlu de valoare, altul decât titlul de participare la fonduri deschise de investiţii este preţul determinat şi evidenţiat de intermediar pentru respectivul titlu, deţinut de un client, pe fiecare simbol, la care se adaugă costurile aferente, conform normelor aprobate prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi al preşedintelui Comisiei Naţională a Valorilor Mobiliare, potrivit art. 67 alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare. Preţul de cumpărare pentru determinarea impozitului pe câştigul obţinut din transferul titlurilor de valoare se stabileşte prin aplicarea metodei preţului mediu ponderat.

Ordinea de vânzare a titlurilor de valoare, raportata la deţinerile pe simbol, se înregistrează cronologic, în funcţie de data dobândirii, de la cea mai veche deţinere la cea mai noua deţinere.

PARTEA 97: Codul fiscal:

Art. 66: Stabilirea venitului din investiţii [...]

(2) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra titlurilor de participare la fondurile deschise de investiţii, câştigul se determină ca diferenţă pozitivă între preţul de răscumpărare şi preţul de cumpărare/subscriere. Preţul de răscumpărare este preţul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond. Preţul de cumpărare/subscriere este preţul plătit de investitorul persoană fizică pentru achiziţionarea titlului de participare.

PARTEA 97^{1}: Norme metodologice:

141. Preţul de răscumpărare este preţul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond şi este format din valoarea unitară a activului net din ziua anterioară depunerii cererii de răscumpărare, din care se scad comisioanele de răscumpărare.

142. Preţul de cumpărare/subscriere este preţul plătit de investitor, persoană fizică, şi este format din valoarea unitară a activului net la care se adaugă comisionul de cumpărare, dacă este cazul.

PARTEA 98: Codul fiscal:

(3) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra părţilor sociale, câştigul din înstrăinarea părţilor sociale se determină ca diferenţă pozitivă între preţul de vânzare şi valoarea nominală/preţul de cumpărare. Începând cu a doua tranzacţie, valoarea nominală va fi înlocuită cu preţul de cumpărare, care include şi cheltuielile privind comisioanele, taxele aferente tranzacţiei şi alte cheltuieli similare justificate cu documente.

(4) Determinarea câştigului potrivit alin. (1)-(3) se efectuează la data încheierii tranzacţiei, pe baza contractului încheiat între părţi.

(5) Veniturile obţinute sub forma câştigurilor din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum şi din orice alte operaţiuni de acest gen, reprezintă diferenţele de curs favorabile rezultate din aceste operaţiuni în momentul închiderii operaţiunii şi evidenţierii în contul clientului.

PARTEA 98^{1}: Norme metodologice:

143. În cazul veniturilor realizate ca urmare a deţinerii de titluri de participare la fondurile închise de investiţii, obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine:

- societăţii de investiţii, în cazul în care nu are încheiat un contract de administrare;

- societăţii de administrare, în cazul în care societatea de investiţii are încheiat un contract de administrare cu societatea de administrare.

PARTEA 98^{I}: Codul fiscal: Art. 66: Stabilirea venitului din investiţii

(7) Veniturile obţinute sub forma câştigurilor din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum şi orice alte operaţiuni de acest gen reprezintă diferenţele de curs favorabile rezultate din aceste operaţiuni, în momentul încheierii operaţiunii şi evidenţierii în contul clientului. Câştigul net anual se determină ca diferenţă între câştigurile şi pierderile înregistrate în cursul anului respectiv din astfel de operaţiuni. Câştigul net anual se calculează pe baza declaraţiei privind venitul realizat, depusă conform prevederilor art. 83. Pentru tranzacţiile din anul fiscal, fiecare intermediar sau plătitor de venit, după caz, are următoarele obligaţii:

a) calcularea câştigului anual/pierderii anuale pentru tranzacţiile efectuate în cursul anului pentru fiecare contribuabil;

b) transmiterea informaţiilor privind câştigul anual/pierderea anuală, precum şi impozitul calculat şi reţinut ca plată anticipată, în formă scrisă către acesta, până la data de 28 februarie a anului următor celui pentru care se face calculul.

(8) Venitul impozabil realizat din lichidare sau dizolvare fără lichidare a unei persoane juridice reprezintă excedentul distribuţiilor în bani sau în natură peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare.

PARTEA $98^{I\hat{}1}$: Norme metodologice:

143[1]. În cazul contractelor forward pe cursul de schimb (contracte de vânzare-cumpărare valuta la termen), baza de impozitare o reprezintă diferenţa favorabila dintre cursul forward la care se încheie tranzacţia şi cursul spot/forward prevăzute în contract la care tranzacţia se închide în piaţa la scadenta prin operaţiunea de sens contrar multiplicata cu suma contractului şi evidenţiata în contul clientului la închiderea tranzacţiei

În cazul swapului pe cursul de schimb, baza de impozitare o reprezintă diferenţa de curs favorabila intre cursul de schimb spot şi cel forward folosite în tranzacţie, multiplicate cu suma noţională a contractului rezultata din aceste operaţiuni în momentul închiderii operaţiunii şi evidenţierii în contul clientului.

În cazul swapului pe rata dobânzii, baza de impozitare o reprezintă diferenţa de dobânda favorabila dintre rata de dobânda fixa şi rata de dobânda variabila stabilite în contract multiplicata cu suma noţională a contractului, rezultata din aceste operaţiuni în momentul includerii operaţiunii şi evidenţiate în contul clientului.

În cazul opţiunii pe cursul de schimb, baza de impozitare o reprezintă diferenţa favorabila de curs intre cursul de schimb de cumpărare/vânzare şi cursul de schimb la care se efectuează în piaţa operaţiunea de sens contrar - vânzare, respectiv cumpărare multiplicata cu suma contractului, rezultata din aceste operaţiuni în momentul exercitării opţiunii şi evidenţiata în contul clientului.

În cazul opţiunii pe rata dobânzii, baza de impozitare o reprezintă diferenţa favorabila dintre dobânda variabilă încasată şi dobânda fixă convenită în contract, rezultată în momentul exercitării opţiunii şi evidenţiată în contul clientului.

143[2]. În cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice la transmiterea universala a patrimoniului societăţii către asociatul unic, proprietăţile imobiliare din situaţiile financiare vor fi evaluate la valoarea justa, respectiv preţul de piaţa.

Baza impozabilă în cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice se stabileşte astfel:

a) determinarea sumei reprezentând diferenţa intre valoarea elementelor de activ şi sumele reprezentând datoriile societăţii;

b) determinarea excedentului sumei stabilite la pct. a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare.

PARTEA 99: Codul fiscal:

Art. 67: Reţinerea impozitului din veniturile din investiţii

(1) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deţinerii de titluri de participare la fondurile închise de investiţii, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligaţia calculării şi reţinerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acţionari sau asociaţi. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acţionarilor sau asociaţilor până la sfârşitul anului în care sau aprobat situaţiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plăteşte până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

PARTEA 99[1]: Norme metodologice:

143. Impozitul pe veniturile sub formă de dividende, inclusiv asupra sumelor primite ca urmare a deţinerii de titluri de participare la fondurile închise de investiţii, distribuite începând cu anul fiscal 2006, se calculează şi se reţine prin aplicarea cotei de 16% asupra sumei acestora.

PARTEA 99[I]: Codul fiscal

(3) Veniturile sub formă de dobânzi pentru: depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate, începând cu data de 1 ianuarie 2007, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Pentru veniturile sub formă de dobânzi, impozitul se calculează şi se reţine de către plătitorii de astfel de venituri la momentul înregistrării în contu curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv la momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire. în situaţia sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate pe baza contractelor civile, calculul impozitului datorat se efectuează la momentul plăţii dobânzii. Virarea impozitului pentru veniturile din dobânzi se face lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare înregistrării/răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, respectiv la momentul plăţii

dobânzii, pentru venituri de această natură, pe baza contractelor civile. Pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate, depozitele la vedere/conturile curente constituite anterior datei de 1 ianuarie 2007, dar a căror scadenţă este începând cu data de 1 ianuarie 2007, pentru determinarea impozitului pe veniturile din dobânzi se aplică cota de impozit de la data constituirii.

PARTEA $99^{I\hat{}1}$: Norme metodologice

144^{1}. Veniturile neimpozabile generate de raporturi juridice încheiate anterior datei de 1 ianuarie 2007 rămân neimpozabile până la data încetării acestora.

Înnoirea depozitelor/instrumentelor de economisire generează un nou depozit/achiziţionarea unui nou instrument de economisire.

PARTEA 99^{II}: Codul fiscal

(3) Calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe veniturile din investiţii, altele decât cele prevăzute la alin. (1) şi (2) se efectuează astfel:

a) câştigul determinat din transferul titlurilor de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, se impune cu o cotă de 1%, impozitul reţinut constituind plată anticipată în contul impozitului anual datorat. Obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului reprezentând plata anticipată revine intermediarilor, societăţilor de administrare a investiţiilor în cazul răscumpărării de titluri de participare la fondurile deschise de investiţii sau altor plătitori de venit, după caz, la fiecare tranzacţie. Impozitul calculat şi reţinut la sursă se virează la bugetul de stat, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut. Pentru tranzacţiile din anul fiscal contribuabilul are obligaţia depunerii declaraţiei privind venitul realizat, pe baza căreia organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat, respectiv impozitul anual pe care contribuabilul îl are de recuperat, şi emite o decizie de impunere anuală, luându-se în calcul şi impozitul reţinut la sursă, reprezentând plată anticipată. Impozitul anual datorat se stabileşte de organul fiscal competent astfel:

1. prin aplicarea cotei de 16% asupra câştigului net anual al fiecărui contribuabil, determinat potrivit prevederilor art. 66 alin. (5), pentru titlurile de valoare înstrăinate sau răscumpărate, în cazul titlurilor de participare la fonduri deschise de investiţii, începând cu data de 1 ianuarie 2007, într-o perioadă mai mică de 365 de zile de la data dobândirii;

2. prin aplicarea cotei de 1% asupra câştigului net anual al fiecărui contribuabil, determinat potrivit prevederilor art. 66 alin. (5), pentru titlurile de valoare înstrăinate sau răscumpărate, în cazul titlurilor de participare la fonduri deschise de investiţii, începând cu data de 1 ianuarie 2007, într-o perioadă mai mare de 365 de zile de la data dobândirii;

PARTEA $99^{II\hat{}1}$: Norme metodologice

144^{2}. Pentru determinarea perioadei de deţinere a titlurilor de valoare, conform prevederilor art. 67 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, intermediarii vor evidenţia la fiecare operaţiune de cumpărare data intrării titlurilor de valoare în portofoliul persoanelor care deţin şi efectuează tranzacţii cu acestea.

PARTEA 99^{III}: Codul fiscal

b) în cazul câştigurilor determinate din transferul valorilor mobiliare, în cazul societăţilor închise, şi din transferul părţilor sociale, obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului revine dobânditorului. Calculul şi reţinerea impozitului de către dobânditor se efectuează la momentul încheierii tranzacţiei, pe baza contractului încheiat între părţi. Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de 16% asupra câştigului, la fiecare tranzacţie, impozitul fiind final. Transmiterea dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare sau a părţilor sociale trebuie înscrisă în registrul comerţului şi/sau în registrul asociaţilor/acţionarilor, după caz, operaţiune care nu se poate efectua fără justificarea virării impozitului la bugetul de stat. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părţilor sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerţului ori în registrul acţionarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eşalonat;

PARTEA $99^{III\hat{}1}$: Norme metodologice

144^{3}. Pentru tranzacţiile cu valori mobiliare în cazul societăţilor închise şi părţi sociale, încheiate

anterior datei de 1 ianuarie 2007, pentru care părţile contractante au convenit ca plata să se facă eşalonat, cotele de impozit sunt cele în vigoare la data încheierii contractului iar termenul de virare a impozitului pentru plătitorii de astfel de venituri este până la data 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut. După data de 1 ianuarie 2007 pentru aceste tranzacţii termenul de virare a impozitului datorat calculat la momentul încheierii tranzacţiei pe baza contractului este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părţilor sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerţului ori în registrul acţionarilor, după caz.

PARTEA 99^{IV}: Codul fiscal:

Art. 67: Reţinerea impozitului din veniturile din investiţii

(3) Calculul, reţinerea şi virarea impozitului pe veniturile din investiţii, altele decât cele prevăzute

la alin. (1) şi (2) se efectuează astfel:

.....

d) venitul impozabil obţinut din lichidare sau dizolvare fără lichidare a unei persoane juridice de către acţionari/asociaţi persoane fizice se impune cu o cotă de 16%, impozitul fiind final. Obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului revine persoanei juridice. Impozitul calculat şi reţinut la sursă se virează până la data depunerii situaţiei financiare finale la oficiul registrului comerţului, întocmită de lichidatori.

PARTEA 99$^{IV^1}$: Norme metodologice:

144^4. În cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului revine reprezentantului legal al persoanei juridice.

Impozitul calculat şi reţinut la sursă se virează până la data depunerii situaţiei financiare finale la oficiul registrului comerţului, întocmită de reprezentantul legal al persoanei juridice.

PARTEA 100: Codul fiscal: CAPITOLUL VI: Venituri din pensii

Art. 70: Reţinerea impozitului din venitul din pensii

(1) Orice plătitor de venituri din pensii are obligaţia de a calcula lunar impozitul aferent acestui venit, de a-l reţine şi de a-l vira la bugetul de stat, potrivit prevederilor prezentului articol.

(2) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii.

(3) Impozitul calculat se reţine la data efectuării plăţii pensiei şi se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiei.

(4) Impozitul reţinut este impozit final al contribuabilului pentru veniturile din pensii.

(5) În cazul unei pensii care nu este plătită lunar, impozitul ce trebuie reţinut se stabileşte prin împărţirea pensiei plătite la fiecare din lunile cărora le este aferentă pensia.

(6) Drepturile de pensie restante se defalchează pe lunile la care se referă, în vederea calculării impozitului datorat, reţinerii şi virării acestuia.

(7) Veniturile din pensiile de urmaş vor fi individualizate în funcţie de numărul acestora, iar impozitarea se va face în raport cu drepturile cuvenite fiecărui urmaş.

(8) În cazul veniturilor din pensii şi/sau al diferenţelor de venituri din pensii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează asupra venitului impozabil lunar şi se reţine la data efectuării plăţii, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plăţii şi se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

PARTEA 100^1: Norme metodologice:

145. Venitul din pensii se determină de către plătitor pentru drepturile cu titlu de pensie prevăzute la art. 68 din Codul fiscal.

146. Începând cu 1 ianuarie 2007, impozitul lunar aferent venitului din pensii se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii determinat prin deducerea din venitul din pensii, în ordine, a următoarelor:

- a contribuţiilor obligatorii calculate, reţinute şi suportate de persoana fizica şi

- a unei sume neimpozabile lunare de 900 lei.

147. Impozitul pe veniturile din pensii se calculează, se reţine lunar de către administratorii fondurilor de pensii şi se virează de către unităţile plătitoare ale acestor venituri până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiilor, la organul fiscal în a cărui rază îşi au sediul plătitorii de venituri.

148. Administratorii fondurilor de pensii vor emite norme interne specifice privind aplicarea prevederilor pct. 147.

149. Eventualele sume reprezentând impozit pe veniturile din pensii, reţinute, dar nedatorate la bugetul de stat, se vor regulariza prin diminuarea viramentelor efectuate cu ocazia plăţilor din luna următoare.

PARTEA 100^{I}: Codul fiscal

Calculul şi plata impozitului aferent veniturilor din activităţi agricole

Art. 74

(4) În cazul contribuabililor care realizează venituri băneşti din agricultură, potrivit prevederilor art. 71 lit. d), prin valorificarea produselor vândute către unităţi specializate pentru colectare, unităţi de procesare industrială sau către alte unităţi pentru utilizare ca atare, impozitul se calculează prin reţinere la sursă prin aplicarea cotei de 2% asupra valorii produselor livrate, începând cu data de 1 ianuarie 2008, impozitul fiind final.

PARTEA $100^{I^{\wedge}1}$: Norme metodologice

149^{1}. Termenul de virare a impozitului reţinut, potrivit prevederilor art. 74 alin. (4) este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

PARTEA 101: Codul fiscal:

CAPITOLUL VIII: Venituri din premii şi din jocuri de noroc

Art. 75: Definirea veniturilor din premii şi din jocuri de noroc

(1) Veniturile din premii cuprind veniturile din concursuri, altele decât cele prevăzute la art. 42.

(2) Veniturile din jocuri de noroc cuprind câştigurile realizate ca urmare a participării la jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot definite conform normelor metodologice, altele decât cele realizate la jocuri de tip cazino şi maşini electronice cu câştiguri.

PARTEA 101^{1}: Norme metodologice:

150. În această categorie se cuprind venituri în bani şi/sau în natură, ca de exemplu:

- venituri sub formă de premii de orice fel, acordate oamenilor de cultură, ştiinţă şi artă la gale, simpozioane, festivaluri, concursuri naţionale sau internaţionale, concursuri pe meserii sau profesii;

- venituri sub formă de premii în bani şi/sau în natură acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor şi altor specialişti prevăzuţi în legislaţia în materie, pentru rezultatele obţinute la competiţii sportive interne şi internaţionale, altele decât:

a) veniturile prevăzute la art. 42 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare;

b) veniturile plătite de entitatea cu care aceştia au relaţii generatoare de venituri din salarii potrivit cap. III al titlului III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare;

- venituri sub forma de premii obţinute urmare practicilor comerciale privind promovarea produselor/serviciilor prin publicitate, potrivi legii.

- venituri impozabile obţinute din jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot, potrivit legii. Prin câştiguri de tip jack-pot se înţelege câştigurile acordate aleatoriu, prin intermediul

maşinilor mecanice sau electronice cu câştiguri, din sumele rezultate ca urmare a adiţionării separate a unui anumit procent din sumele derulate ca urmare a exploatării acestor mijloace de joc, în scopul acordării unor câştiguri suplimentare persoanelor participante la joc în momentul respectiv.

Adiţionarea sumelor din care se acordă câştigurile de tip jack-pot se realizează în cadrul unui sistem electronic prin care sunt interconectate cel puţin două maşini mecanice sau electronice cu câştiguri, evidenţierea acumulării putând fi realizată prin dispozitive auxiliare sau în cadrul sistemului uneia sau mai multor mijloace de joc interconectate în sistem.

Organizatorii activităţii de exploatare a maşinilor mecanice sau electronice cu câştiguri au obligaţia de a evidenţia distinct câştigurile de tip jack-pot acordate.

150^{1}. În scopul delimitării veniturilor din premii de veniturile din jocuri de noroc, sunt considerate câştiguri de natura jocurilor de noroc cele acordate participanţilor la joc de către orice persoana juridica autorizata să exploateze astfel de jocuri de noroc, conform legislaţiei în materie.

PARTEA 102: Codul fiscal:

Art. 77: Reţinerea impozitului aferent veniturilor din premii şi din jocuri de noroc

(1) Venitul sub formă de premii dintr-un singur concurs se impune, prin reţinere la sursă, cu o cotă de 16% aplicată asupra venitului net.

(2) Veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reţinere la sursă, cu o cotă de 20% aplicată asupra venitului net care nu depăşeşte cuantumul de 100 milioane lei şi cu o cotă de 25% aplicată asupra venitului net care depăşeşte cuantumul de 100 milioane lei.

(3) Obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului revine plătitorilor de venituri.

(4) Nu sunt impozabile veniturile obţinute din premii şi din jocuri de noroc, în bani şi/sau în natură, sub valoarea sumei neimpozabile stabilite în sumă de 6.000.000 lei pentru fiecare concurs sau joc de noroc, realizate de acelaşi organizator sau plătitor într-o singură zi.

(5) Impozitul calculat şi reţinut în momentul plăţii este impozit final.

(6) Impozitul pe venit astfel calculat şi reţinut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut.

PARTEA 102^{1}: Norme metodologice:

151. Plătitorii de venituri din jocuri de noroc sunt obligaţi să organizeze evidenţa astfel încât să poată determina câştigul realizat de fiecare persoană fizică şi să reţină impozitul datorat aferent acestuia.

151^{1}. Începând cu data de 1 mai 2005 inclusiv, veniturile din jocuri de noroc se impun, prin reţinere la sursă, aplicându-se cotele de impozit de mai jos asupra venitului net calculat ca diferenţă între venitul brut şi suma neimpozabilă de 6 milioane lei, astfel:

- cu o cotă de 20% aplicată asupra venitului net care este mai mic sau egal cu 100 milioane lei; şi
- cu o cotă de 25% aplicată asupra venitului net care depăşeşte cuantumul de 100 milioane lei.

PARTEA 102^{I}: Codul fiscal

Art. 77^{1}: Definirea venitului din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal

(1) La transferul dreptului de proprietate şi al desmembrămintelor acestuia, prin acte juridice între vii asupra construcţiilor de orice fel şi a terenurilor aferente acestora, precum şi asupra terenurilor de orice fel fără construcţii, contribuabilii datorează un impozit care se calculează astfel:

a) pentru construcţiile de orice fel cu terenurile aferente acestora, precum şi pentru terenurile de orice fel fără construcţii, dobândite într-un termen de până la 3 ani inclusiv:

- 3% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 6.000 lei + 2% calculate la valoarea ce depăşeşte 200.000 lei inclusiv;

b) pentru imobilele descrise la lit. a), dobândite la o dată mai mare de 3 ani:

- 2% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 4.000 lei + 1% calculat la valoarea ce depăşeşte 200.000 lei inclusiv.

PARTEA $102^{I\hat{}1}$: Norme metodologice

151[2]. Definirea unor termeni:

a) prin contribuabil, în sensul art. 77 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se înţelege persoana fizică căreia îi revine obligaţia de plată a impozitului. În cazul transferului dreptului de proprietate sau a desmembrămintelor acestuia prin acte juridice între vii, contribuabil este cel din patrimoniul căruia se transferă dreptul de proprietate sau desmembrămintele acestuia: vânzătorul, donatorul, credirentierul, transmiţătorul în cazul contractului de întreţinere, etc. În contractele de schimb imobiliar calitatea de contribuabil o au toţi copermutanţii (coschimbaşii).

În cazul transferului dreptului de proprietate pentru cauză de moarte, prin succesiune legală sau testamentară, calitatea de contribuabil revine moştenitorilor legali sau testamentari precum şi legatarilor cu titlul particular.

b) prin construcţii de orice fel se înţelege:

- construcţii cu destinaţia de locuinţă;

- construcţii cu destinaţia de spaţii comerciale;

- construcţii industriale, hale de producţie, sedii administrative, platforme industriale, garaje, parcări;

- orice construcţie sau amenajare subterană ori supraterană cu caracter permanent, pentru a cărei edificare este necesară autorizaţia de construcţie în condiţiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

c) prin terenul aferent acestora (construcţiilor) se înţelege terenuri - curţi, construcţii -, conform titlului de proprietate.

d) prin terenuri de orice fel, fără construcţii, se înţelege: terenurile situate în intravilan sau extravilan.

e) prin transferul dreptului de proprietate sau a desmembrămintelor acestuia se înţelege înstrăinarea prin acte juridice între vii, a dreptului de proprietate sau a desmembrămintelor acestuia indiferent de tipul sau natura actului prin care se realizează acest transfer: vânzare -cumpărare, donaţie, rentă viageră, întreţinere, schimb, inclusiv în cazul când transferul se realizează printr-o hotărâre judecătorească.

f) data de la care începe să curgă termenul este data dobândirii, iar calculul termenului se face în condiţiile dreptului comun.

g) pentru construcţiile noi şi terenul aferent acestora, termenul curge de la data încheierii procesului-verbal de recepţie finală, în condiţiile legii.

h) pentru construcţiile neterminate şi terenul aferent, termenul se calculează de la data expirării termenului legal pentru finalizarea construcţiei prevăzut în autorizaţia de construire.

i) actul de partaj voluntar sau judiciar şi actul de schimb sunt supuse impozitării; data dobândirii imobilelor care fac obiectul acestor acte, va fi data la care fiecare coproprietar (coindivizar) sau copermutant (coschimbaş) a dobândit proprietatea.

j) pentru terenurile libere de construcţii dobândite prin acte succesive, care au fost alipite ori alipite şi dezlipite anterior înstrăinării, termenul curge de la data actului de alipire sau dezlipire.

Pentru terenurile (dezlipite) dezmembrate libere de construcţii, dobândite printr-un singur act, termenul curge de la data dobândirii dreptului de proprietate.

PARTEA 102[II]: Codul fiscal

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1) nu se datorează în următoarele cazuri:

a) la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor şi construcţiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale;

b) la dobândirea dreptului de proprietate cu titlul de donaţie între rude şi afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum şi între soţi.

PARTEA 102[II^1]: Norme metodologice

151[3]. Nu se datorează impozit la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor şi construcţiilor

de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale:Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi a celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare, Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situaţiei juridice a unor imobile cu destinaţia de locuinţe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, şi Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările şi completările ulterioare şi orice alte acte normative cu caracter reparatoriu.

Este exceptată de la plata impozitului transmiterea dreptului de proprietate sau a desmembrămintelor acestuia prin donaţie între rude ori afini până la gradul III inclusiv, precum şi între soţi. Dovada calităţii de soţ, rudă sau afin se face cu acte de stare civilă.

Înstrăinarea ulterioară a proprietăţilor imobiliare dobândite prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale, precum şi prin donaţie, indiferent de gradul de rudenie, va fi supusă impozitării.

Face excepţie de la plata impozitului transmiterea dreptului de proprietate sau a desmembrămintelor acestuia pentru proprietăţile imobiliare din patrimoniul afacerii.

PARTEA 102^{III}: Codul fiscal

(3) Pentru transmisiunea dreptului de proprietate şi a desmembrămintelor acestuia cu titlul de moştenire nu se datorează impozitul prevăzut la alin. (1), dacă succesiunea este dezbătută şi finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii. În cazul nefinalizării procedurii succesorale în termenul prevăzut mai sus, moştenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesorale.

PARTEA $102^{III\hat{}1}$: Norme metodologice

151^{4}. Finalizarea procedurii succesorale are loc la data emiterii certificatului de moştenitor.

În situaţia în care succesiunea legală sau testamentară este dezbătută şi finalizată prin emiterea certificatului de moştenitor legal/legatar în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii sau se emite certificat de moştenitor suplimentar nu se datorează impozit.

Succesiunea finalizată după expirarea termenului de 2 ani, ca şi suplimentarea certificatului de moştenitor/legatar după împlinirea termenului de 2 ani (aceluiaşi termen) se impozitează.

În situaţia în care bunurile imobile din masa succesorală sunt supuse impozitării, notarul public va calcula şi comunica cuantumul acestora la data depunerii cererii de deschidere a procedurii succesorale.

Impozitul datorat va fi achitat de către contribuabil la data întocmirii încheierii finale de către notarul public.

Impozitul se calculează la valoarea masei succesorale supusă impozitării. Prin masa succesorală supusă impozitării se înţelege diferenţa pozitivă dintre activul şi pasivul succesiunii. în pasivul succesiunii se includ creanţele certe şi lichide dovedite prin acte autentice şi/sau executorii, precum şi cheltuielile de înmormântare de până la 1000 RON, cheltuielile de înmormântare nu trebuie dovedite cu înscrisuri.

PARTEA 102^{IV}: Codul fiscal

(4) Impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se calculează la valoarea declarată de părţi în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau desmembrămintele sale. În cazul în care valoarea declarată este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici, impozitul se va calcula la această valoare.

PARTEA $102^{IV\hat{}1}$: Norme metodologice

151^{5}. La transmiterea dreptului de proprietate, impozitul prevăzut la art. 77 alin. (1) şi (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare se calculează la valoarea declarată de părţi. În cazul în care valoarea declarată de părţi este mai mică decât valoarea orientativă stabilită de expertizele întocmite de către Camerele Notarilor Publici, impozitul se va calcula la această din urmă valoare.

La constituirea sau transmiterea desmembrămintelor dreptului de proprietate, impozitul se determină la valoarea declarată de părţi, dar nu mai puţin de 20% din valoarea orientativă întocmită de Camera

Notarilor Publici. Aceeaşi valoare se va stabili şi la stingerea pe cale convenţională sau prin consimţământul titularului a acestor desmembrăminte.

La transmiterea nudei proprietăţii impozitul se determină la valoarea declarată de părţi, dar nu mai puţin de 80% din valoarea orientativă stabilită prin expertizele Camerei Notarilor Publici.

Pentru construcţiile neterminate, la înstrăinarea acestora valoarea se va stabili pe baza unui raport de expertiză, care va cuprinde valoarea construcţiei neterminate la care se adaugă valoarea terenului aferent declarată de părţi, dar nu mai puţin decât valoarea stabilită prin expertizele Camerei Notarilor Publici. Raportul de expertiză va fi întocmit pe cheltuiala contribuabilului, de un expert autorizat în condiţiile legii.

Pentru actul de partaj impozitul se determină la valoarea masei partajabile şi se suportă de copartajanţi proporţional cu cota deţinută din dreptul de proprietate, raportat la data dobândirii fiecărui imobil ce compune masa partajabilă.

La schimb impozitul se calculează la valoarea fiecăruia din bunurile imobile transmise.

PARTEA 102^{V}: Codul fiscal

(5) Camerele notarilor publici vor actualiza, o dată pe an, expertizele privind valoarea de circulaţie a bunurilor imobile care vor fi comunicate la direcţiile teritoriale ale Ministerului Finanţelor Publice.

PARTEA 102^{V^1}: Norme metodologice

151^{6}. Expertizele privind valoarea de circulaţie a bunurilor imobile vor fi comunicate direcţiilor teritoriale ale Ministerului Finanţelor Publice până la data de 31 decembrie a anului fiscal curent pentru a fi utilizate în anul fiscal următor.

PARTEA 102^{VI}: Codul fiscal

(7) Impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se va calcula şi se va încasa de notarul public înainte de autentificarea actului sau, după caz, întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii. În cazul în care transferul dreptului de proprietate sau al desmembrămintelor acestuia, pentru situaţiile prevăzute la alin. (1) şi (3), se va realiza printr-o hotărâre judecătorească, impozitul prevăzut la alin. (1) şi (3) se va calcula şi se va încasa de către instanţele judecătoreşti la data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii. Impozitul calculat şi încasat se virează până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reţinut. Pentru înscrierea drepturilor dobândite în baza actelor autentificate de notarii publici ori a certificatelor de moştenitor sau, după caz, a hotărârilor judecătoreşti, registratorii de la birourile de carte funciară vor verifica îndeplinirea obligaţiei de plată a impozitului prevăzut la alin. (1) şi (3) şi, în cazul în care nu se va face dovada achitării acestui impozit, vor respinge cererea de înscriere până la plata impozitului.

PARTEA 102^{VI^1}: Norme metodologice:

151^{7}. Impozitul se va calcula şi încasa de către notarul public, anterior autentificării actului sau semnării încheierii de finalizare a procedurii succesorale.

Impozitul poate fi plătit de către contribuabil fie în numerar la sediul biroului notarului public, fie prin virament bancar într-un cont al biroului notarial.

Documentul de plată al impozitului de către contribuabili, se va invoca în încheierea de autentificare, respectiv certificatul de moştenitor legal/testamentar sau suplimentar. Dispoziţiile prezentelor norme se aplică şi în cazul în care transferul dreptului de proprietate se face prin hotărâre judecătorească.

Instanţele judecătoreşti care pronunţa hotărâri judecătoreşti definitive şi irevocabile în cauze referitoare la transferul dreptului de proprietate sau al desmembrămintelor acestuia, vor asigura calcularea şi încasarea impozitului datorat potrivit prevederilor alin. (6), prin organul fiscal din raza de competentă teritoriala a instanţei de fond, comunicând acestuia hotărârea şi documentaţia aferenta în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii.

PARTEA 102^{IX}: Codul fiscal:

Obligaţiile declarative ale notarilor publici cu privire la transferul proprietăţilor imobiliare

Art. 77^{3} Notarii publici au obligaţia să depună semestrial la organul fiscal teritorial o

declaraţie informativă privind transferurile de proprietăţi imobiliare, cuprinzând următoarele elemente pentru fiecare tranzacţie:

a) părţile contractante;

b) valoarea înscrisă în documentul de transfer;

c) impozitul pe venitul din transferul proprietăţilor imobiliare din patrimoniul personal;

d) taxele notariale aferente transferului.

PARTEA 103: Codul fiscal:

Art. 78: Definirea veniturilor din alte surse

(1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

a) prime de asigurări suportate de o persoană fizică independentă sau de orice altă entitate, în cadrul unei activităţi pentru o persoană fizică în legătură cu care suportatorul nu are o relaţie generatoare de venituri din salarii, potrivit cap. III din prezentul titlu;

b) câştiguri primite de la societăţile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părţi cu ocazia tragerilor de amortizare;

c) venituri primite de persoanele fizice pensionari, sub forma diferenţelor de preţ pentru anumite bunuri, servicii şi alte drepturi, foşti salariaţi, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

d) venituri primite de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial.

e) venituri primite de persoanele fizice din activităţi desfăşurate pe baza contractelor/convenţiilor civile, încheiate potrivit Codului civil, altele decât cele care sunt impozitate conform cap. II şi conform opţiunii exercitate de către contribuabil. Opţiunea de impunere a venitului brut se exercită în scris, în momentul încheierii fiecărei/fiecărui convenţii/contract civil şi este aplicabilă veniturilor realizate ca urmare a activităţii desfăşurate pe baza acestei/acestui convenţii/contract.

(2) Veniturile din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, prin normele elaborate de Ministerul Finanţelor Publice, altele decât veniturile care sunt neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu.

PARTEA 103^{1}: Norme metodologice:

152. În aplicarea art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

- remuneraţiile pentru munca prestată în interesul unităţilor aparţinând Direcţiei Generale a Penitenciarelor, precum şi în atelierele locurilor de deţinere, acordate, potrivit legii, condamnaţilor care execută pedepse privative de libertate;

- veniturile primite de studenţi sub forma indemnizaţiilor pentru participarea la şedinţele senatului universitar;

- veniturile obţinute de persoanele fizice din valorificarea prin centrele de colectare a deşeurilor de metal, hârtie, sticlă şi altele asemenea şi care nu provin din gospodăria proprie;

- sumele plătite de către organizatori persoanelor care însoţesc elevii la concursuri şi alte manifestări şcolare;

- indemnizaţiile acordate membrilor birourilor electorale, statisticienilor, informaticienilor şi personalului tehnic auxiliar pentru executarea atribuţiilor privind desfăşurarea alegerilor prezidenţiale, parlamentare şi locale;

- veniturile obţinute de persoanele care fac figuraţie la realizarea de filme, spectacole, emisiuni televizate şi altele asemenea.

- tichetele cadou acordate persoanelor fizice în afara unei relaţii generatoare de venituri din salarii;

- venituri, altele decât cele de la art. 42 lit. k) distribuite de persoanele juridice constituite în conform legislaţiei privind reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere

solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, cu modificările şi completările ulterioare.

PARTEA 104: Codul fiscal:

CAPITOLUL X: Venitul net anual impozabil Art. 80: Stabilirea venitului net anual impozabil (1) Venitul net anual impozabil se stabileşte pe fiecare sursă din categoriile de venituri menţionate la art. 41 lit. a), c) şi f) prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale

reportate.

(2) Veniturile din categoriile prevăzute la art. 41 lit. a), c) şi f), ce se realizează într-o fracţiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracţiuni ale aceluiaşi an, se consideră venit anual.

PARTEA 104^1: Norme metodologice:

153. Venitul net anual se determină pe fiecare sursă, din următoarele categorii:

a) venituri din activităţi independente;

b) venituri din cedarea folosinţei bunurilor;

c) venituri din activităţi agricole.

154. Venitul impozabil ce se realizează într-o fracţiune de an sau în perioade diferite, ce reprezintă fracţiuni ale aceluiaşi an, se consideră venit anual impozabil.

155. Impozitul pe venitul anual impozabil se calculează pentru veniturile din România şi/sau din străinătate.

156. Pentru determinarea venitului net anual impozabil se procedează astfel:

a) se determină venitul net anual/pierderea fiscală anuală pentru activitatea desfăşurată în cadrul fiecărei surse din categoriile de venit menţionate la pct. 153, potrivit regulilor proprii. Pentru persoanele fizice asociate venitul net/pierderea anuală luat/luată în calcul la determinarea venitului net anual impozabil este venitul net/pierderea distribuit/distribuită;

b) venitul net anual impozabil se determină pe fiecare sursă de venit prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale din aceeaşi sursă admise la report pentru anul fiscal de impunere.

Dacă pierderile fiscale reportate aferente unei surse sunt mai mari decât venitul net anual al sursei respective, rezultatul reprezintă pierdere de reportat.

157. Rezultatul negativ dintre venitul brut şi cheltuielile aferente deductibile, înregistrate pentru fiecare sursă de venit din categoriile de venituri, reprezintă pierdere fiscală pentru acea sursă de venit.

PARTEA 105: Codul fiscal:

(3) Pierderea fiscală anuală înregistrată din activităţi independente, cedarea folosinţei bunurilor şi din activităţi agricole se poate compensa cu rezultatele pozitive obţinute din aceeaşi sursă de venit. Pierderea care rămâne necompensată în cursul aceluiaşi an fiscal devine pierdere reportată. Pierderile provenind din străinătate ale persoanelor fizice rezidente se compensează cu veniturile de aceeaşi natură şi sursă, din străinătate, pe fiecare ţară, înregistrate în cursul aceluiaşi an fiscal, sau se reportează pe următorii 5 ani asupra veniturilor realizate din ţara respectivă.

PARTEA 105^1: Norme metodologice:

158. Compensarea pierderilor fiscale anuale se realizează astfel:

a) pierderea fiscală obţinută dintr-o sursă se poate compensa cu venitul net obţinut din aceeaşi sursă. Dacă pierderea fiscală obţinută dintr-o sursă se compensează numai parţial cu venitul net obţinut din aceeaşi sursă, suma rămasă necompensată reprezintă pierdere fiscală anuală;

b) pierderea fiscală anuală înregistrată de un contribuabil, aferentă unei surse din România, nu poate fi compensată cu veniturile realizate de acesta din străinătate;

c) pierderea fiscală din străinătate se compensează cu veniturile de aceeaşi natură şi sursă, din străinătate, din aceeaşi ţară, înregistrate în cursul aceluiaşi an fiscal. Pierderea anuală necompensată se

reportează pe următorii 5 ani şi se compensează cu veniturile de aceeaşi natură şi din aceeaşi ţară, obţinute în perioada respectivă.

PARTEA 106: Codul fiscal:

(4) Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcţie de vechimea pierderii, în următorii 5 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal şi netransmisibil;

c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului.

PARTEA 106^1: Norme metodologice:

159. Dacă în urma compensării admise pentru anul fiscal rămâne o pierdere necompensată, aceasta reprezintă pierdere fiscală reportată pe anii următori până la al cincilea an inclusiv.

160. Regulile de compensare şi reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportarea pierderilor se va face an după an, pe sursa respectivă, începând cu pierderea cea mai veche;

b) dreptul la reportul pierderii este personal şi supus identităţii contribuabilului; nu poate fi transmis moştenitorilor sau oricărei alte persoane, în scopul reducerii sarcinii fiscale ce revine acesteia, şi reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului decedat.

PARTEA 107: Codul fiscal:

Art. 81: Declaraţii de venit estimat

(1) Contribuabilii, precum şi asociaţiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal sunt obligaţi să depună la organul fiscal competent o declaraţie referitoare la veniturile şi cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Fac excepţie de la prevederile prezentului alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reţinere la sursă.

(2) Contribuabilii care obţin venituri din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal au obligaţia să depună o declaraţie privind venitul estimat, în termen de 15 zile de la încheierea contractului între părţi. Declaraţia privind venitul estimat se depune o dată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părţi.

(3) Contribuabilii care, în anul anterior, au realizat pierderi şi cei care au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum şi cei care, din motive obiective, estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puţin 20% faţă de anul fiscal anterior depun, odată cu declaraţia privind venitul realizat, şi declaraţia estimativă de venit.

(4) Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, precum şi cei pentru care cheltuielile se determină în sistem forfetar şi au optat pentru determinarea venitului net în sistem real depun, o dată cu cererea de opţiuni, şi declaraţia de venit estimat.

PARTEA 107^1: Norme metodologice:

161. Contribuabilii care încep o activitate independentă au obligaţia declarării veniturilor şi cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursă şi categorie de venit. Declararea veniturilor şi a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declaraţiilor privind venitul estimat, pe fiecare sursă şi categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Obligaţia depunerii declaraţiilor privind venitul estimat revine atât contribuabililor care determină venitul net în sistem real şi desfăşoară activitatea în mod individual sau într-o formă de asociere care nu dă naştere unei persoane juridice, cât şi contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit.

Nu depun declaraţii privind venitul estimat contribuabilii care desfăşoară activităţi independente pentru care plăţile anticipate se realizează prin reţinere la sursă de către plătitorul de venit.

În cazul în care contribuabilul obţine venituri într-o formă de asociere, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii fără personalitate juridică.

162. Asocierile fără personalitate juridică ce încep o activitate independentă au obligaţia să depună o declaraţie privind venitul estimat la organul fiscal în a cărui rază teritorială îşi are sediul asociaţia, în termen de 15 zile de la încheierea contractului de asociere, o dată cu înregistrarea acestuia la organul fiscal.

163. Contribuabilii care obţin venituri din cedarea folosinţei bunurilor din patrimoniul personal au obligaţia depunerii la organul fiscal competent a declaraţiei privind venitul estimat pe fiecare sursă de realizare a venitului, o dată cu înregistrarea contractului de cedare a folosinţei bunurilor, în termen de 15 zile de la încheierea acestuia.

Nu depun declaraţie privind venitul estimat contribuabilii care realizează venituri din arendă.

164. Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente şi din activităţi agricole, impuşi pe bază de norme de venit, şi care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real vor depune declaraţia privind venitul estimat până la data de 31 ianuarie, o dată cu cererea de opţiune.

Contribuabilii care încep o activitate impusă pe bază de norme de venit şi optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declaraţiile privind venitul estimat, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului, o dată cu cererea de opţiune.

165. Organul fiscal competent este definit potrivit legislaţiei în materie.

166. În sensul art. 81 alin. (3) din Codul fiscal, prin motive obiective care conduc la depunerea unei noi declaraţii de venit estimat în vederea recalculării nivelului plăţilor anticipate se înţelege: întreruperi temporare de activitate în cursul anului din cauza unor motive medicale, justificate cu documente, situaţii de forţă majoră, alte cauze care generează modificarea veniturilor.

PARTEA 108: Codul fiscal:

Art. 82: Stabilirea plăţilor anticipate de impozit

(1) Contribuabilii care realizează venituri din activităţi independente, din cedarea folosinţei bunurilor, cu excepţia veniturilor din arendare, precum şi venituri din activităţi agricole sunt obligaţi să efectueze în cursul anului plăţi anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plăţile anticipate se stabilesc prin reţinere la sursă.

(2) Plăţile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligaţia efectuării plăţilor anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferenţa dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent şi suma reprezentând plăţi anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declaraţiile de venit estimativ depuse în luna decembrie nu se mai stabilesc plăţi anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârşitul anului urmând să fie supus impozitării, pe baza deciziei de impunere emise pe baza declaraţiei privind venitul realizat. Plăţile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinţei bunurilor, cu excepţia veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părţi; sau

b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit opţiunii. În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinţei bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plăţile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, cu excepţia impozitului pe veniturile din arendare, pentru care plata impozitului se efectuează potrivit deciziei emise pe baza declaraţiei privind venitul realizat. Contribuabilii care determină venitul net din activităţi agricole, potrivit art. 72 şi 73, datorează plăţi anticipate către bugetul de stat pentru

impozitul aferent acestui venit, în două rate egale, astfel: 50% din impozit, până la data de 1 septembrie inclusiv, şi 50% din impozit, până la data de 15 noiembrie inclusiv.

(4) Termenele şi procedura de emitere a deciziilor de plăţi anticipate vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(5) Pentru stabilirea plăţilor anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situaţiile în care a fost depusă o declaraţie privind venitul estimat pentru anul curent sau venitul net din declaraţia privind venitul realizat pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăţilor anticipate se utilizează cota de impozit de 16%, prevăzută la art. 43 alin. (1).

PARTEA 108[1]: Norme metodologice:

167. Plăţile anticipate se stabilesc de către organul fiscal competent definit potrivit legislaţiei în materie.

Plata sumelor astfel stabilite se efectuează la organul fiscal care a făcut stabilirea lor.

Pentru stabilirea plăţilor anticipate se va utiliza cota de impunere prevăzută la art. 43 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

168. Sumele reprezentând plăţi anticipate se achită în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, respectiv 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 decembrie, cu excepţia veniturilor din activităţi agricole, pentru care sumele reprezentând plăţi anticipate se achită până la 1 septembrie şi 15 noiembrie. Pentru veniturile din cedarea folosinţei bunurilor sub forma arendei plata impozitului se efectuează pe baza deciziei de impunere emise pe baza declaraţiei de venit.

169. În cazul contribuabililor impuşi pe bază de norme de venit, stabilirea plăţilor anticipate se face pe baza normelor de venit aprobate pentru anul de impunere, corespunzător activităţii desfăşurate.

170. Solicitarea emiterii unei noi decizii de plată anticipată, potrivit art. 81 alin. (3) din Codul fiscal, se face prin depunerea de către contribuabil a unei declaraţii privind venitul estimat.

171. În cazul contribuabililor care obţin venituri de aceeaşi natură, pentru care plăţile anticipate se stabilesc atât de organul fiscal, cât şi prin reţinere la sursă, la stabilirea plăţilor anticipate de către organul fiscal se exclud din venitul net veniturile pentru care plăţile anticipate se realizează prin reţinere la sursă, proporţional cu ponderea acestora în totalul veniturilor brute.

PARTEA 109: Codul fiscal:

Art. 83: Declaraţia privind venitul realizat

(1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activităţi independente, venituri din cedarea folosinţei bunurilor, venituri din activităţi agricole determinate în sistem real au obligaţia de a depune o declaraţie privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declaraţia privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă şi categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

(2) Declaraţia privind venitul realizat se completează şi pentru câştigul net anual/pierderea netă anuală, generată de:

a) tranzacţii cu titluri de valoare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare, în cazul societăţilor închise;

b) operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operaţiuni de acest gen.

(3) Nu se depun declaraţii privind venitul realizat, pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri nete determinate pe bază de norme de venit, cu excepţia contribuabililor care au depus declaraţii de venit estimativ în luna decembrie şi pentru care nu s-au stabilit plăţi anticipate, conform legii;

b) venituri sub formă de salarii şi venituri asimilate salariilor, pentru care informaţiile sunt cuprinse în fişele fiscale, care au regim de declaraţii de impozite şi taxe sau declaraţii lunare, depuse de

contribuabilii prevăzuţi la art. 60;

c) venituri din investiţii, cu excepţia celor prevăzute la alin. (2), precum şi venituri din premii şi din jocuri de noroc, a căror impunere este finală;

d) venituri din pensii;

e) venituri din activităţi agricole a căror impunere este finală, potrivit prevederilor art. 74 alin. (4);

f) venituri din transferul proprietăţilor imobiliare;

g) venituri din alte surse.

PARTEA 109^{1}: Norme metodologice:

175. Declaraţiile privind venitul realizat sunt documentele prin care contribuabilii declară veniturile şi cheltuielile efectiv realizate, pe fiecare categorie de venit şi pe fiecare sursă, în vederea stabilirii de către organul fiscal şi a plăţilor anticipate.

176. Declaraţiile privind venitul realizat se depun de contribuabilii care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activităţi independente, venituri din cedarea folosinţei bunurilor şi venituri din activităţi agricole pentru care venitul net se determină în sistem real.

Declaraţiile privind venitul realizat se depun până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului la organul fiscal competent, definit potrivit legislaţiei în materie.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuit/distribuită din asociere.

177. Contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligaţia să declare în România veniturile respective până la data de 15 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

178. Contribuabilii care încetează să mai aibă domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială îşi au domiciliul fiscal o declaraţie privind venitul realizat.

Declaraţiile vor cuprinde veniturile şi cheltuielile aferente anului fiscal curent, pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.

În termen de 5 zile de la depunerea declaraţiei, organul fiscal în a cărui rază teritorială contribuabilul îşi are domiciliul fiscal va emite decizia de impunere şi va comunica contribuabilului eventualele sume de plată sau de restituit.

PARTEA 110: Codul fiscal:

Art. 84: Stabilirea şi plata impozitului pe venitul net anual impozabil

(1) Impozitul pe venitul net anual impozabil/câştigul net anual datorat este calculat de organul fiscal, pe baza declaraţiei privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului net anual impozabil/câştigul net anual din anul fiscal respectiv, cu excepţia prevederilor art. 67 alin. (3) lit. a).

(2) Contribuabilii pot dispune asupra destinaţiei unei sume, reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe venitul net anual impozabil, câştigul net anual din transferul titlurilor de valoare, câştigul net anual din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operaţiuni de acest gen, pentru susţinerea entităţilor nonprofit care se înfiinţează şi funcţionează în condiţiile legii, unităţilor de cult, precum şi pentru acordarea de burse private, conform legii.

(3) Organul fiscal competent are obligaţia calculării, reţinerii şi virării sumei reprezentând până la 2% din impozitul datorat pe:

a) venitul net anual impozabil;

b) câştigul net anual din transferul titlurilor de valoare;

c) câştigul net anual din operaţiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, şi orice alte operaţiuni de acest gen.

(4) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (2) şi (3) se stabileşte prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(5) Organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat şi emite o decizie de impunere, în intervalul şi în forma stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(6) Diferenţele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanţelor bugetare.

PARTEA 110[1]: Norme metodologice:

179. Decizia de impunere anuală se emite de organul fiscal competent definit potrivit legislaţiei în materie.

180. Diferenţele de impozit pe venitul anual, calculate prin deciziile de impunere, se plătesc la organul fiscal competent.

181. În situaţia în care organul fiscal competent constată diferenţe de venituri supuse impunerii, se va emite o nouă decizie de impunere anuală prin care se stabilesc obligaţiile fiscale, potrivit prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

181[1]. Sfera de cuprindere a entităţilor nonprofit este cea prevăzuta la punctual 117 dat în aplicarea art. 57 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

PARTEA 111: Codul fiscal:

CAPITOLUL XI: Proprietatea comună şi asociaţiile fără personalitate juridică

Art. 85: Venituri din bunuri sau drepturi care sunt deţinute în comun

Venitul net obţinut din exploatarea bunurilor şi drepturilor de orice fel, deţinute în comun, este considerat ca fiind obţinut de proprietari, uzufructuari sau de alţi deţinători legali, înscrişi într-un document oficial, şi se atribuie proporţional cu cotele-părţi pe care aceştia le deţin în acea proprietate sau în mod egal, în situaţia în care acestea nu se cunosc.

PARTEA 111[1]: Norme metodologice:

182. Venitul net obţinut din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală deţinute în comun se atribuie proporţional cu cotele-părţi pe care titularii acestora le deţin în acea proprietate, determinate conform regulilor în vigoare specifice fiecărui domeniu.

În cazul în care cotele-părţi nu se cunosc, repartizarea veniturilor se face în mod egal.

183. Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor deţinute în comun pe cote-părţi se repartizează între coproprietari proporţional cu cotele deţinute de aceştia în coproprietate. Venitul net din cedarea folosinţei bunurilor deţinute în comun în devălmăşie se repartizează în mod egal între proprietarii comuni. Repartizarea venitului net conform prevederilor de mai sus se face în condiţiile în care în contractul de cedare a folosinţei se menţionează că partea contractantă care cedează folosinţa este reprezentată de coproprietari. În condiţiile în care coproprietarii decid asupra unei alte împărţiri, se va anexa la contract un act autentificat din care să rezulte voinţa părţilor.

PARTEA 112: Codul fiscal:

Art. 86 (1) Prevederile prezentului articol nu se aplică:

- pentru asocierile fără personalitate juridică prevăzute la art. 28;

- fondurilor de investiţii constituite ca asociaţii fără personalitate juridică;

- asocierilor cu o persoană juridică plătitoare de impozit pe profit, caz în care sunt aplicabile numai reglementările fiscale din titlul II.

(2) În cadrul fiecărei asocieri fără personalitate juridică, constituită potrivit legii, asociaţii au obligaţia să încheie contracte de asociere în formă scrisă, la începerea activităţii, care să cuprindă inclusiv date referitoare la:

a) părţile contractante;

b) obiectul de activitate şi sediul asociaţiei;

c) contribuţia asociaţilor în bunuri şi drepturi;

d) cota procentuală de participare a fiecărui asociat la veniturile sau pierderile din cadrul asocierii corespunzătoare contribuţiei fiecăruia;

e) desemnarea asociatului care să răspundă pentru îndeplinirea obligaţiilor asociaţiei faţă de autorităţile publice;

f) condiţiile de încetare a asocierii. Contribuţiile asociaţilor conform contractului de asociere nu sunt considerate venituri pentru asociaţie. Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Organul fiscal are dreptul să refuze înregistrarea contractelor, în cazul în care acestea nu cuprind datele solicitate conform prezentului alineat.

(3) În cazul în care între membrii asociaţi există legături de rudenie până la gradul al patrulea inclusiv, părţile sunt obligate să facă dovada că participă la realizarea venitului cu bunuri sau drepturi asupra cărora au drept de proprietate. Pot fi membri asociaţi şi persoanele fizice care au dobândit capacitate de exerciţiu restrânsă.

(4) Asocierile au obligaţia să depună la organul fiscal competent, până la data de 15 martie a anului următor, declaraţii anuale de venit, conform modelului stabilit de Ministerul Finanţelor Publice, care vor cuprinde şi distribuţia venitului net/pierderii pe asociaţi.

PARTEA 112[1]: Norme metodologice:

184. Sunt supuse obligaţiei de încheiere şi înregistrare a unui contract de asociere atât asociaţiile fără personalitate juridică, ale căror constituire şi funcţionare sunt reglementate prin acte normative speciale, respectiv asociaţii familiale, cabinete medicale grupate, cabinete medicale asociate, societate civilă medicală, cabinete asociate de avocaţi, societate civilă profesională de avocaţi, notari publici asociaţi, asociaţii în participaţiune constituite potrivit legii, cât şi orice asociere fără personalitate juridică constituită în baza Codului civil.

185. Asociatul desemnat conform prevederilor art. 86 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare are şi următoarele obligaţii:

- să asigure organizarea şi conducerea evidenţelor contabile;

- să determine venitul net/pierderea obţinut/obţinută în cadrul asociaţiei, precum şi distribuirea venitului net/pierderii pe asociaţi;

- să depună o declaraţie privind veniturile şi cheltuielile estimate, la termenele stabilite! la organul fiscal la care asociaţia este înregistrata în evidenta fiscală;

- să înregistreze contractul de asociere, precum şi orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociaţia este înregistrata în evidenta fiscală, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociaţiei se înţelege locul principal de desfăşurare a activităţii asociaţiei;

- să reprezinte asociaţia în verificările efectuate de organele fiscale, precum şi în ceea ce priveşte depunerea de obiecţiuni, contestaţii, plângeri asupra actelor de control încheiate de organele fiscale;

- să răspundă la toate solicitările organelor fiscale, atât cele privind asociaţia, cât şi cele privind asociaţii, legate de activitatea desfăşurată de asociaţie;

- să completeze Registrul pentru evidenţa aportului şi rezultatului distribuit;

- alte obligaţii ce decurg din aplicarea titlului III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

186. Asociaţia, prin asociatul desemnat, depune până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal la care asociaţia este înregistrată în evidenţa fiscală, o declaraţie anuală care cuprinde venitul net/pierderea realizat/realizată pe asociaţie, precum şi distribuţia venitului net/pierderii pe fiecare asociat.

O copie de pe declaraţie se transmite de către asociatul desemnat fiecărui asociat. Pe baza acestei copii asociaţii vor cuprinde în declaraţia de venit venitul net/pierderea ce le revine din activitatea asociaţiei.

PARTEA 114: Codul fiscal:

(5) Venitul/pierderea anual/anuală, realizate în cadrul asocierii, se distribuie asociaţilor,

proporţional cu cota procentuală de participare corespunzătoare contribuţiei, conform contractului de asociere.

PARTEA 114[1]: Norme metodologice:

187. Venitul net se consideră distribuit şi dacă acesta rămâne la asociaţie sau este pus la dispoziţie asociaţilor.

188. În cazul modificării cotelor de participare în cursul anului, pentru distribuirea venitului net anual se va proceda astfel:

a) se determină un venit net/o pierdere intermediar/ intermediară la sfârşitul lunii în care s-au modificat cotele pe baza venitului brut şi a cheltuielilor, astfel cum acestea sunt înregistrate în evidenţele contabile;

b) venitul net/pierderea intermediar/intermediară se alocă fiecărui asociat, în funcţie de cotele de participare, până la data modificării acestora;

c) la sfârşitul anului, din venitul net/pierderea anual/ anuală se deduce venitul net/pierderea intermediar/ intermediară, iar diferenţa se alocă asociaţilor, în funcţie de cotele de participare ulterioare modificării acestora;

d) venitul net/pierderea anual/anuală distribuit/distribuită fiecărui asociat se determină prin însumarea veniturilor nete/pierderilor intermediare determinate potrivit lit. b) şi c).

PARTEA 115: Codul fiscal:

(6) Tratamentul fiscal al venitului realizat din asociere, în alte cazuri decât asocierea cu o persoană juridică, va fi stabilit în aceeaşi manieră ca şi pentru categoria de venituri în care este încadrat.

(7) Profitul/venitul cuvenit unei persoane fizice, dintr-o asociere cu o persoană juridică română, microîntreprindere care nu generează o persoană juridică, determinat cu respectarea regulilor stabilite în titlul IV, este asimilat, în vederea impunerii la nivelul persoanei fizice, venitului din activităţi independente, din care se deduc contribuţiile obligatorii în vederea obţinerii venitului net.

(8) Impozitul reţinut de persoana juridică în contul persoanei fizice, pentru veniturile realizate dintr-o asociere cu o persoană juridică română care nu generează o persoană juridică, reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual pe venit. Obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului, determinat conform metodologiei stabilite în legislaţia privind impozitul pe venitul microîntreprinderii, revine persoanei juridice române.

PARTEA 115[1]: Norme metodologice:

189. Persoanele fizice care obţin profituri dintr-o activitate desfăşurată în asociere cu o persoană juridică română - microîntreprindere, care nu dă naştere unei persoane juridice, au obligaţia să asimileze acest venit distribuit din asociere venitului brut din activităţi independente. Venitul net se determină prin deducerea din venitul brut a contribuţiilor obligatorii prevăzute de lege, datorate de persoanele fizice.

PARTEA 116: Codul fiscal: CAPITOLUL XII: Aspecte fiscale internaţionale Art. 87: Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi independente

(1) Persoanele fizice nerezidente, care desfăşoară o activitate independentă, prin intermediul unui sediu permanent în România, sunt impozitate, potrivit prezentului titlu, la venitul net anual impozabil din activitatea independentă, ce este atribuibil sediului permanent.

(2) Venitul net dintr-o activitate independentă ce este atribuibil unui sediu permanent se determină conform art. 48, în următoarele condiţii:

a) în veniturile impozabile se includ numai veniturile ce sunt atribuibile sediului permanent;

b) în cheltuielile deductibile se includ numai cheltuielile aferente realizării acestor venituri.

PARTEA 116[1]: Norme metodologice:

190. Pentru veniturile realizate de un nerezident din activităţi independente atribuibile unui sediu permanent definit potrivit art. 8 din Codul fiscal, impozitul se determină prin aplicarea cotei de impozitare asupra venitului net anual impozabil aferent acestuia.

191. Pentru calculul impozitului pe veniturile din activităţi independente, altele decât cele prevăzute la art. 52 din Codul fiscal, sumele reprezentând plăţi anticipate în contul impozitului anual pe venit se stabilesc de către organul fiscal pe a cărui rază teritorială se realizează în întregime sau cu preponderenţă venitul.

192. După încheierea anului fiscal organul fiscal menţionat la pct. 191 va emite decizie de impunere pentru întreaga activitate desfăşurată în România din anul fiscal şi va elibera documentul care atestă venitul realizat şi impozitul plătit.

PARTEA 117: Codul fiscal:

Art. 88: Venituri ale persoanelor fizice nerezidente din activităţi dependente Persoanele fizice nerezidente, care desfăşoară activităţi dependente în România, sunt impozitate, potrivit prevederilor cap. III din prezentul titlu, numai dacă se îndeplineşte cel puţin una dintre următoarele condiţii:

a) persoana nerezidentă este prezentă în România timp de una sau mai multe perioade de timp care, în total, depăşesc 183 de zile din oricare perioadă de 12 luni consecutive, care se încheie în anul calendaristic în cauză;

b) veniturile salariale sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident;

c) veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România.

PARTEA 117^1: Norme metodologice:

193. Veniturile obţinute de persoanele fizice nerezidente din România din activităţi dependente se impozitează separat pe fiecare sursă/loc de realizare, impozitul lunar calculat potrivit pct. 194 fiind impozit final. După încheierea anului fiscal, organul fiscal va elibera documentul care să ateste venitul realizat şi impozitul plătit pentru anul fiscal respectiv, la cererea contribuabilului.

Profesorii şi cercetătorii nerezidenţi care desfăşoară o activitate în România ce depăşeşte perioada de scutire stabilită prin convenţiile de evitare a dublei impuneri, încheiate de România cu diverse state, se impun pentru veniturile realizate în intervalul de timp ce depăşeşte perioada de scutire potrivit titlului III.

194. _

a) Veniturile din salarii realizate de persoanele fizice prevăzute la art. 88 lit. a) din Codul fiscal, care îşi desfăşoară activitatea în România, vor fi impozitate dacă persoana fizică este prezentă în România una sau mai multe perioade de timp ce depăşesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză.

b) Veniturile din salarii realizate de persoane fizice nerezidente care îşi desfăşoară activitatea în România şi sunt prezente în România o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză vor fi impozitate în România dacă este îndeplinită cel puţin una dintre următoarele condiţii:

- salariul este plătit de un angajator care este rezident sau în numele acestuia;

- salariul este suportat de un sediu permanent pe care angajatorul nerezident îl are în România (veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România).

c) Veniturile din salarii se impozitează începând cu prima zi de la data sosirii persoanei fizice,

dovedită cu viza de intrare în România de pe paşaport. La determinarea impozitului se va avea în vedere principiul celor 183 de zile care sfârşesc în anul calendaristic în cauză. Modul de calcul al celor 183 de zile se va face aplicându-se metoda zilelor de prezenţă. Contribuabilul are posibilitatea să furnizeze dovezi referitoare la prezenţa sa, pe baza datelor din documentele de transport, paşaport şi alte documente prin care se atestă intrarea în România. În calculul celor 183 de zile se includ: ziua de sosire, ziua de plecare şi toate celelalte zile petrecute pe teritoriul României. Orice fracţiune de zi în care contribuabilul este prezent în România contează drept zi de prezenţă pentru calculul celor 183 de zile.

195. Contribuabilii prevăzuţi la pct. 194 sunt obligaţi ca în termen de 15 zile de la data începerii activităţii să se adreseze organului fiscal în a cărui rază teritorială se realizează venitul, în vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil acestor venituri, în conformitate cu prevederile convenţiilor de evitare a dublei impuneri, încheiate de Guvernul României cu alte state.

Astfel, contribuabilul va depune la organul fiscal, după caz, următoarele:

- cerere;

- copie de pe documentul care reglementează raportul de muncă şi traducerea acestuia în limba română, certificată de traducători autorizaţi;

- certificatul de rezidenţă fiscală eliberat de autoritatea fiscală competentă a statului al cărui rezident este sau un alt document prin care se atestă rezidenţa fiscală, document vizat de organul fiscal al statului său de rezidenţă, tradus şi legalizat de organul autorizat din România;

- documentul care atestă dreptul de muncă pe teritoriul României, respectiv permisul de muncă. Dacă persoanele fizice nerezidente nu prezintă în termenul stabilit documentele prevăzute la

alineatul precedent, acestea datorează impozit pe veniturile din salarii din prima zi de desfăşurare a activităţii. În situaţia în care persoanele respective depun ulterior documentele solicitate, organul fiscal va efectua regularizarea impozitului plătit.

196. În cazul în care contribuabilii plătiţi din străinătate de un angajator nerezident îşi prelungesc perioada de şedere în România, precum şi cei care, prin prezenţe repetate în România, totalizează peste 183 de zile sunt obligaţi să înştiinţeze în scris organul fiscal competent despre depăşirea acestui termen, caz în care datorează impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfăşurării activităţii în România.

197. În situaţia în care persoanele fizice au desfăşurat activitatea în România într-o perioadă mai mică de 183 de zile, în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză, şi au fost plătite din străinătate, îşi prelungesc perioada de şedere în România peste 183 de zile, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfăşurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz contribuabilul depune la organul fiscal competent declaraţii lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii şederii în România, în termen de 15 zile de la ultima zi a perioadei de 183 de zile expirate.

În situaţia în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile, sumele înscrise în declaraţii se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărţită la numărul de luni din acea perioadă.

198. Persoanele fizice care realizează venituri din România şi care au rezidenţă într-un stat contractant cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri se impun în România conform titlului III din Codul fiscal pentru veniturile, altele decât cele supuse impunerii potrivit titlului V din Codul fiscal, atunci când nu prezintă certificatul de rezidenţă fiscală sau un alt document prin care se atestă rezidenţa fiscală.

În aceleaşi condiţii şi pentru aceleaşi categorii de venituri se impun şi persoanele fizice care realizează venituri din România şi sunt rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri.

199. În situaţia în care există convenţii de evitare a dublei impuneri, persoana fizică cu dublă rezidenţă - română şi a unui stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri -, cu domiciliul în România, se va impune în România, coroborat cu prevederile convenţiilor de evitare a dublei impuneri.

Pentru aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri persoana fizică respectivă va prezenta autorităţilor fiscale române certificatul de rezidenţă fiscală sau un alt document prin care se atestă rezidenţa fiscală, precum şi traducerea acestuia în limba română, certificată de traducători autorizaţi.

Pentru a stabili al cărui rezident este persoana fizică respectivă, contribuabilul va face dovada «centrului intereselor vitale», respectiv va prezenta organului fiscal documentele necesare prin care se atestă că veniturile obţinute în celălalt stat sunt superioare celor realizate în România şi autoritatea fiscală a statului respectiv îşi rezervă dreptul de a-l considera rezident fiscal din punct de vedere al impunerii veniturilor mondiale, caz în care impunerea acestui contribuabil în România se va face numai pentru veniturile din România.

Prin documente necesare se înţelege: copiile declaraţiilor de impunere din celălalt stat, declaraţia pe propria răspundere privind situaţia copiilor şcolarizaţi, situaţia de avere, după caz, a familiei şi altele

asemenea. În situaţia în care veniturile din celălalt stat nu sunt la nivelul care să conducă la acordarea rezidenţei fiscale în acest stat şi autoritatea fiscală română apreciază că sunt întrunite condiţiile pentru impunerea veniturilor în România, acestui contribuabil i se vor impune în România veniturile mondiale şi, prin schimb de informaţii, autorităţile competente române şi din celălalt stat se vor informa asupra acestui caz.

200. Contribuabilii persoane fizice române care locuiesc în străinătate şi care îşi menţin domiciliul în România se impun în România pentru veniturile impozabile conform prevederilor titlului III din Codul fiscal, realizate atât în România, cât şi în străinătate, iar obligaţiile fiscale se exercită direct sau, în situaţia în care nu îşi îndeplinesc obligaţiile în mod direct, prin desemnarea unui reprezentant fiscal.

201. Cetăţenii străini refugiaţi şi care sunt prezenţi în România, potrivit autorizărilor specifice acordate, se impozitează pentru veniturile realizate pe teritoriul României.

PARTEA 117^{I}: Codul fiscal: Art. 89: Alte venituri ale persoanelor fizice nerezidente

(1) Persoanele fizice nerezidente, care obţin alte venituri decât cele prevăzute la art. 87, 88 şi la titlul V, datorează impozit potrivit reglementărilor prezentului titlu.

(2) Veniturile supuse impunerii, din categoriile prevăzute la alin. (1), se determină pe fiecare sursă, potrivit regulilor specifice fiecărei categorii de venit, impozitul fiind final.

(3) Cu excepţia plăţii impozitului pe venit prin reţinere la sursă, contribuabilii persoane fizice nerezidente, care realizează venituri din România, potrivit prezentului titlu, au obligaţia să declare şi să plătească impozitul corespunzător fiecărei surse de venit, direct sau printr-un împuternicit, conform Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

PARTEA $117^{I\hat{}1}$: Norme metodologice

201^{1}. Persoanele fizice nerezidente, care realizează venituri din România şi cărora le revin potrivit prezentului titlu obligaţii privind declararea acestora, depun declaraţiile de venit la organul fiscal competent definit potrivit legislaţiei în materie.

PARTEA 118: Codul fiscal:

Art. 90: Venituri obţinute din străinătate altele decât cele prevăzute la art. 41 lit. a), c) şi f) (1) Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) şi cele care îndeplinesc condiţia prevăzută la art. 40 alin. (2) datorează impozit pentru veniturile obţinute din străinătate, altele decât cele prevăzute la art. 41 lit. a), c) şi f).

(2) Veniturile realizate din străinătate se supun impozitării prin aplicarea cotelor de impozit asupra bazei de calcul determinate după regulile proprii fiecărei categorii de venit, în funcţie de natura acestuia.

(3) Contribuabilii care obţin venituri din străinătate conform alin. (1) au obligaţia să le declare, potrivit declaraţiei specifice, până la data de 15 mai a anului următor celui de realizare a venitului.

(4) Organul fiscal stabileşte impozitul anual datorat şi emite o decizie de impunere, în intervalul şi în forma stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(5) Diferenţele de impozit rămase de achitat, conform deciziei de impunere anuală, se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează şi nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie, privind colectarea creanţelor bugetare.

PARTEA 118^{1}: Norme metodologice:

202. Pentru veniturile din pensii şi sume asimilate acestora, obţinute din străinătate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligaţia să completeze şi să depună o declaraţie specială, respectiv «Declaraţie privind veniturile din străinătate a căror impunere în România este finală».

Impozitul datorat în România se determină prin aplicarea cotei de impunere asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabilă, stabilită potrivit prevederilor art. 69 din Codul fiscal, calculată la nivelul anului.

PARTEA 119: Codul fiscal:

Art. 91: Creditul fiscal extern

(1) Contribuabilii persoane fizice rezidente care, pentru acelaşi venit şi în decursul aceleiaşi perioade impozabile, sunt supuşi impozitului pe venit atât pe teritoriul României, cât şi în străinătate, au dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat în România a impozitului plătit în străinătate, denumit în continuare credit fiscal extern, în limitele prevăzute în prezentul articol.

(2) Creditul fiscal extern se acordă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii:

a) impozitul plătit în străinătate, pentru venitul obţinut în străinătate, a fost efectiv plătit în mod direct de persoana fizică sau de reprezentantul său legal ori prin reţinere la sursă de către plătitorul venitului. Plata impozitului în străinătate se dovedeşte printr-un document justificativ, eliberat de:

1. autoritatea fiscală a statului străin respectiv;

2. angajator, în cazul veniturilor din salarii;

3. alt plătitor de venit, pentru alte categorii de venituri;

b) venitul pentru care se acordă credit fiscal face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la art. 41.

(3) Creditul fiscal extern se acordă la nivelul impozitului plătit în străinătate, aferent venitului din sursa din străinătate, dar nu poate fi mai mare decât partea de impozit pe venit datorat în România, aferentă venitului impozabil din străinătate. În situaţia în care contribuabilul în cauză obţine venituri din străinătate din mai multe state, creditul fiscal extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare ţară şi pe fiecare natură de venit.

(4) Veniturile realizate din străinătate, altele decât cele prevăzute la art. 41 lit. a), c) şi f), de către persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) şi cele care îndeplinesc condiţia de la art. 40 alin. (2), se supun impozitării în România, recunoscându-se impozitul plătit în străinătate sub forma creditului fiscal, dar limitat la impozitul pe venitul similar datorat în România.

(5) În vederea calculului creditului fiscal extern, sumele în valută se transformă la cursul de schimb mediu anual al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României, din anul de

realizare a venitului. Veniturile din străinătate realizate de persoanele fizice rezidente, precum şi impozitul aferent, exprimate în unităţi monetare proprii statului respectiv, dar care nu sunt cotate de Banca Naţională a României, se vor transforma astfel:

a) din moneda statului de sursă într-o valută de circulaţie internaţională, cum ar fi dolari S.U.A. sau euro, folosindu-se cursul de schimb din ţara de sursă;

b) din valuta de circulaţie internaţională în lei, folosindu-se cursul de schimb mediu anual al acesteia, comunicat de Banca Naţională a României, din anul de realizare a venitului respectiv.

PARTEA 119[1]: Norme metodologice:

203. Următoarele persoane fizice sunt supuse impozitării în România pentru veniturile din orice sursă, atât din România, cât şi din afara României:

- persoanele fizice rezidente române cu domiciliul în România;

- persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal.

În situaţia în care pentru venitul din străinătate de natura celor prevăzute la art. 41 lit. a), c) şi f) din Codul fiscal statul respectiv şi-a exercitat dreptul de impunere, aceste persoane au dreptul să deducă din impozitul pe venit datorat în România impozitul pe venit plătit în străinătate pentru fiecare sursă de venit, în condiţiile prevăzute de Codul fiscal.

Veniturile din străinătate realizate de contribuabilii prevăzuţi la art. 40 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi cei prevăzuţi la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal, precum şi impozitul aferent, a cărui plată în străinătate este atestată cu document justificativ eliberat de autoritatea fiscală a statului străin, de angajator sau de alt plătitor de venituri, exprimate în unităţile monetare proprii fiecărui stat, se vor transforma în lei la cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Naţională a României din anul de realizare a venitului respectiv.

204. Impozitul plătit în străinătate, care se deduce din impozitul pe venit datorat în România, este limitat la partea de impozit pe venit datorat în România.

Prin venit mondial se înţelege suma veniturilor impozabile din România şi din străinătate din categoriile de venituri realizate de persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi de cele care îndeplinesc condiţia menţionată la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal.

Pentru veniturile menţionate la art. 41 lit. a), c) şi f) din Codul fiscal, care au fost globalizate în străinătate, creditul fiscal extern pentru fiecare venit este limitat la impozitul pe venit calculat prin aplicarea cotei medii de impozit din străinătate, aplicată asupra fiecărei surse de venit obţinut în străinătate, dar nu mai mult decât cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal, aferentă venitului respectiv.

Cota medie de impozit se calculează astfel:

Cota medie de impozit = (impozit plătit în străinătate)/(venit global obţinut în străinătate).

Venitul global obţinut în străinătate reprezintă toate categoriile de venituri care, conform legii din statul respectiv, se globalizează în străinătate.

205. Pentru veniturile realizate în străinătate şi care nu au fost globalizate în vederea impozitării, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit plătit în străinătate, dar nu mai mult decât cel datorat pentru un venit similar în România, potrivit Codului fiscal.

206. Dacă suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mare decât impozitul plătit în străinătate, suma recunoscută care se deduce este la nivelul impozitului plătit în străinătate. În situaţia în care suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mică decât impozitul plătit în străinătate, suma recunoscută reprezentând creditul fiscal extern acordat este la nivelul sumei calculate conform pct. 204.

207. Calcularea creditului fiscal extern se face de organul fiscal, separat pe fiecare sursă de venit. În situaţia în care contribuabilul în cauză obţine venituri din străinătate din mai multe state, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare sursă de venit şi pe fiecare ţară.

208. În cazul veniturilor menţionate la art. 41 lit. d), e), g) şi h) din Codul fiscal, creditul fiscal extern se acordă pentru fiecare venit similar din România. Creditul fiscal extern pentru veniturile din străinătate, a căror impunere în România este finală, se va acorda astfel:

a) în situaţia în care în străinătate cota de impozit este mai mare decât cea prevăzută în titlul III din Codul fiscal pentru un venit similar, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit calculat, aplicându-se cota prevăzută în acest titlu;

b) în situaţia în care cota de impozit este mai mică în străinătate decât cota de impozit pentru un venit similar din România, creditul fiscal extern este calculat la nivelul impozitului plătit în străinătate, iar impozitul anual rămas de achitat în România se calculează ca diferenţă între impozitul pe venit calculat aplicându-se cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal şi impozitul pe venit plătit în străinătate pentru venitul realizat în străinătate.

Pentru veniturile menţionate la art. 41 lit. d), e), g) şi h) din Codul fiscal, creditul fiscal se acordă potrivit prevederilor pct. 205.

209. Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal şi la art. 40 alin. (2) din Codul fiscal, care desfăşoară activitate salarială în străinătate şi sunt plătite pentru activitatea salarială desfăşurată în străinătate de către angajatorul român, se impun în România pentru veniturile realizate din activitatea salarială desfăşurată în străinătate.

Veniturile din salarii prevăzute la art. 41 lit. b) din Codul fiscal, care nu sunt impozabile în România, nu fac obiectul creditului fiscal extern.

210. În vederea definitivării impunerii, la sfârşitul anului fiscal vizat persoana în cauză va prezenta organului fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al contribuabilului documentul justificativ privind venitul realizat şi impozitul plătit, eliberat de organul abilitat din ţara în care s-a obţinut venitul, pentru acordarea creditului fiscal în condiţiile stabilite prin prezentele norme metodologice.

Cu ocazia acordării creditului fiscal se va stabili impozitul datorat de persoana în cauză.

PARTEA 120: Codul fiscal:

Art. 92: Pierderi fiscale externe

(1) Pierderile fiscale obţinute de contribuabilii persoane fizice rezidente dintr-un stat străin se compensează numai cu veniturile de aceeaşi natură şi sursă, din străinătate, pe fiecare ţară, înregistrate în cursul aceluiaşi an fiscal.

(2) Pierderea care nu este acoperită, în temeiul alin. (1), se reportează pentru o perioadă de 5 ani fiscali consecutivi şi se compensează numai cu veniturile de aceeaşi natură şi sursă, din statul respectiv.

PARTEA 120^1: Norme metodologice:

211. Regulile de report al pierderilor înregistrate din străinătate sunt cele prevăzute la art. 80 alin. (4) din Codul fiscal.

PARTEA 122: Codul fiscal:

TITLUL IV: Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor Art. 103: Definiţia microîntreprinderii

În sensul prezentului titlu, o microîntreprindere este o persoană juridică română care îndeplineşte cumulativ următoarele condiţii, la data de 31 decembrie a anului fiscal precedent:

a) realizează venituri, altele decât cele din consultanţă şi management, în proporţie de peste 50% din veniturile totale;

1861/2006)

b) are de la 1 până la 9 salariaţi inclusiv;

c) a realizat venituri care nu au depăşit echivalentul în lei a 100.000 euro;

d) capitalul social al persoanei juridice este deţinut de persoane, altele decât statul, autorităţile locale şi instituţiile publice.

PARTEA 122^1: Norme metodologice:

1. Numărul de salariaţi reprezintă numărul de persoane angajate cu contract individual de muncă, potrivit dispoziţiilor Codului muncii, indiferent de durata timpului de muncă, înscrise lunar în statele de plată şi/sau în registrul general de evidenţă a salariaţilor.

2. La analiza îndeplinirii condiţiei privind numărul de salariaţi nu se iau în considerare cazurile de încetare a raporturilor de muncă ca urmare a pensionării sau desfacerii contractului individual de muncă în urma săvârşirii unor acte care, potrivit legii, sunt sancţionate inclusiv prin acest mod. Pentru persoanele juridice care au un singur angajat care demisionează în cursul unei luni, condiţia prevăzută la art. 103 lit. b) din Codul fiscal se consideră îndeplinită dacă în cursul lunii următoare este angajat un alt salariat.

3. Pentru încadrarea în condiţia privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent, se vor lua în calcul aceleaşi venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 108 din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiaşi exerciţiu financiar.

3^1. Condiţia prevăzută la lit. a) a art. 103 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, care intră în vigoare la 1 ianuarie 2007, trebuie verificată pentru anul fiscal 2008 pe baza veniturilor realizate de contribuabili în anul fiscal 2007, cu excepţia situaţiei prevăzută la art. 107^1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare. Pentru anii fiscali următori condiţia va fi verificată pe baza veniturilor realizate în anul fiscal precedent, încadrarea în categoria veniturilor din consultanţă şi management se efectuează prin analizarea contractelor încheiate.

4. La încadrarea în condiţia privind capitalul social, nu poate fi microîntreprindere persoana juridică română
care are capitalul social deţinut de un acţionar sau asociat persoană juridică cu peste 250 de angajaţi.

PARTEA 123: Codul fiscal:

Art. 104: Opţiunea de a plăti impozit pe veniturile microîntreprinderii

(1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este opţional.

(2) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe profit pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal următor, dacă îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 103 şi dacă nu au mai fost plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

(3) O persoană juridică română care este nou-înfiinţată poate opta să plătească impozit pe venitul microîntreprinderilor, începând cu primul an fiscal, dacă cerinţele prevăzute la art. 103 lit. a) şi d) sunt îndeplinite la data înregistrării la registrul comerţului şi condiţia prevăzută la art. 103 lit. b) este îndeplinită în termen de 60 de zile inclusiv de la data înregistrării.

(4) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe venitul microîntreprinderilor nu mai aplică acest sistem de impunere începând cu anul fiscal următor anului în care nu mai îndeplinesc una dintre condiţiile prevăzute la art. 103.

(5) Nu pot opta pentru sistemul de impunere reglementat de prezentul titlu persoanele juridice române care:

a) desfăşoară activităţi în domeniul bancar;

b) desfăşoară activităţi în domeniile asigurărilor şi reasigurărilor, al pieţei de capital, cu excepţia persoanelor juridice care desfăşoară activităţi de intermediere în aceste domenii;

c) desfăşoară activităţi în domeniile jocurilor de noroc, pariurilor sportive, cazinourilor;

d) au capitalul social deţinut de un acţionar sau asociat persoană juridică cu peste 250 de angajaţi.

(6) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor pot opta pentru plata impozitului pe profit începând cu anul fiscal următor. Opţiunea se exercită până la data de 31 ianuarie a anului fiscal următor celui pentru care s-a datorat impozit pe veniturile microîntreprinderilor.

PARTEA 123[1]: Norme metodologice:

5. În sensul alin. (4) şi (6) ale art. 104 din Codul fiscal, ieşirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor se efectuează începând cu anul următor celui în care nu se mai îndeplineşte una dintre condiţiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal sau prin opţiune. În sensul art. 104 alin. (6) din Codul fiscal, opţiunea se exercită şi de către contribuabilii care la data de 31 decembrie 2004 îndeplineau condiţiile pentru încadrarea în categoria microîntreprinderilor, prevăzute la art. 103 din Codul fiscal.

6. În cazul în care angajarea nu se realizează în termen de 60 de zile de la data eliberării certificatului de înregistrare, microîntreprinderea este plătitoare de impozit pe profit de la data înregistrării acesteia la registrul comerţului. Perioada de 60 de zile se prelungeşte în anul următor celui pentru care s-a exercitat opţiunea, după caz.

7. În înţelesul art. 104 alin. (4), dacă pe parcursul anului fiscal una dintre condiţiile impuse la art. 103 din Codul fiscal nu mai este îndeplinită, contribuabilul este obligat ca începând cu anul fiscal următor să nu mai aplice impozitul pe venit chiar dacă ulterior îndeplineşte criteriile prevăzute la art. 103 lit. b) şi c).

8. Persoanele juridice care nu pot opta pentru acest sistem de impunere sunt:

a) persoanele juridice care se organizează şi funcţionează potrivit legilor speciale de organizare şi funcţionare din domeniul bancar (băncile, casele de schimb valutar, societăţile de credit ipotecar, cooperativele de credit etc);

b) persoanele juridice care se organizează şi funcţionează potrivit legilor speciale de organizare şi funcţionare din domeniul asigurărilor (de exemplu: societăţile de asigurare-reasigurare), al pieţei de capital (de exemplu: burse de valori sau de mărfuri, societăţile de servicii de investiţii financiare, societăţile de registru, societăţile de depozitare), cu excepţia persoanelor juridice care desfăşoară activităţi de intermediere în aceste domenii (brokerii şi agenţii de asigurare);

c) persoanele juridice care desfăşoară activităţi în domeniul jocurilor de noroc, al pariurilor sportive şi al cazinourilor.

PARTEA 124: Codul fiscal: Art. 106: Anul fiscal

(1) Anul fiscal al unei microîntreprinderi este anul calendaristic.

(2) În cazul unei persoane juridice care se înfiinţează sau îşi încetează existenţa, anul fiscal este perioada din anul calendaristic în care persoana juridică a existat.

PARTEA 124[1]: Norme metodologice:

9. În cazul înfiinţării unei microîntreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă începe de la data înregistrării acesteia la registrul comerţului, dacă are această obligaţie, sau de la data înregistrării în registrul condus special de judecătorii, după caz.

10. În cazul lichidării unei microîntreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă încetează o dată cu data radierii din registrul unde a fost înregistrată înfiinţarea acesteia.

PARTEA 124[I]: Codul fiscal:

Art. 107[1]

Prin excepţie de la prevederile art. 109 alin. (2) şi (3), dacă, în cursul unui an fiscal, o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 100.000 euro sau ponderea veniturilor realizate din consultanţă şi management în veniturile totale este de peste 50%, inclusiv, aceasta va plăti impozit pe profit luând în calcul veniturile şi cheltuielile realizate de la începutul anului fiscal, fără posibilitatea de a mai beneficia pentru perioada următoare de prevederile prezentului titlu. Calculul şi plata impozitului pe profit se efectuează începând cu trimestrul în care s-a depăşit oricare din limitele prevăzute în acest articol, fără a se datora majorări de întârziere. La determinarea impozitului pe profit datorat se scad plăţile reprezentând impozitul pe veniturile microîntreprinderilor efectuate în cursul anului fiscal.

PARTEA 124[I^1]: Norme metodologice:

10[1]. În situaţia în care, în cursul anului fiscal, o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 100.000 de euro sau ponderea veniturilor realizate din consultanţă şi management în veniturile totale este de peste 50%, inclusiv, aceasta datorează impozit pe profit începând cu trimestrul în care limita sau ponderea au fost depăşite, luându-se în calcul veniturile şi cheltuielile realizate de la începutul anului fiscal. Contribuabilul va înştiinţa organul fiscal cu privire la modificarea tipului de impozit datorat prin depunerea în acest scop a declaraţiei de menţiuni, potrivit Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare. Pentru încadrarea în condiţia privind nivelul veniturilor realizate în cursul anului fiscal, inclusiv pentru stabilirea ponderii veniturilor realizate din consultanţă şi management în veniturile totale, se vor lua în calcul aceleaşi venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 108 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare. Cursul de schimb LEU/EUR pentru determinarea echivalentului în euro a veniturilor realizate de microîntreprinderi este cel comunicat de Banca Naţională a României pentru ultima zi a fiecărei luni a perioadei căreia îi este aferent venitul respectiv.

Impozitul pe profit datorat de contribuabil, începând cu trimestrul în care s-a depăşit limita prevăzută la art. 107[1] din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, reprezintă diferenţa dintre impozitul pe profit calculat de la începutul anului fiscal până la sfârşitul perioadei de raportare şi impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat în cursul anului respectiv.

PARTEA 125: Codul fiscal: Art. 108: Baza impozabilă

(1) Baza impozabilă a impozitului pe veniturile microîntreprinderilor o constituie veniturile din orice sursă, din care se scad:

a) veniturile din variaţia stocurilor;

b) veniturile din producţia de imobilizări corporale şi necorporale;

c) veniturile din exploatare, reprezentând cota-parte a subvenţiilor guvernamentale şi a altor resurse pentru finanţarea investiţiilor;

d) veniturile din provizioane;

e) veniturile rezultate din anularea datoriilor şi a majorărilor datorate bugetului statului, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementărilor legale;

f) veniturile realizate din despăgubiri, de la societăţile de asigurare, pentru pagubele produse la activele

corporale proprii.

(2) În cazul în care o microîntreprindere achiziţionează case de marcat, valoarea de achiziţie a acestora se deduce din baza impozabilă, în conformitate cu documentul justificativ, în trimestrul în care au fost puse în funcţiune, potrivit legii.

PARTEA 125[1]: Norme metodologice:

11. Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe venit organizează şi conduc contabilitatea potrivit Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene.

12. Baza impozabilă asupra căreia se aplică cota de 1,5% este totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a "Conturi de venituri", cu excepţia celor înregistrate în:

- "Variaţia stocurilor";

- "Venituri din producţia de imobilizări necorporale";

- "Venituri din producţia de imobilizări corporale";

- "Alte venituri din exploatare" analitic reprezentând veniturile din cota-parte a subvenţiilor guvernamentale şi altor resurse similare pentru finanţarea investiţiilor;

- "Venituri din provizioane privind activitatea de exploatare" şi "Venituri financiare din provizioane";

- veniturile realizate din despăgubiri de la societăţile de asigurare pentru pagubele produse la activele corporale proprii; precum şi

- veniturile rezultate din anularea datoriilor şi a majorărilor datorate către bugetul de stat, care nu au fost cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, conform reglementărilor legale.

13. Diferenţele favorabile de curs valutar rezultate în urma evaluării creanţelor şi datoriilor în valută existente la data de 31 decembrie 2002, înregistrate în contabilitate în "Rezultatul reportat" sunt venituri impozabile pe măsura încasării creanţelor sau plăţii datoriilor.

14. La calculul impozitului pe venit datorat de microîntreprinderile care îşi încetează existenţa în urma operaţiunilor de divizare, dizolvare sau lichidare nu sunt impozitate rezervele constituite din profitul net, rezervele constituite din diferenţe de curs favorabil aferente capitalului social în devize sau disponibilului în devize, inclusiv sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit pe profit, repartizate ca surse proprii de finanţare pe parcursul perioadei de funcţionare, potrivit legii, pentru societăţile care pe parcursul perioadei de funcţionare au fost şi plătitoare de impozit pe profit, acestea fiind tratate ca dividende şi supuse impunerii, potrivit titlului II, III sau V din Codul fiscal, după caz.

15. În cazul în care se achiziţionează case de marcat, din baza impozabilă se scade valoarea caselor de marcat, în conformitate cu documentul justificativ, în luna punerii în funcţiune. Punerea în funcţiune se face potrivit prevederilor legale.

PARTEA 126: Codul fiscal:

Art. 109: Procedura de declarare a opţiunii

(1) Persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit comunică opţiunea organelor fiscale teritoriale la începutul anului fiscal, prin depunerea declaraţiei de menţiuni pentru persoanele juridice, asociaţiile familiale şi asociaţiile fără personalitate juridică, până la data de 31 ianuarie inclusiv.

(2) Persoanele juridice care se înfiinţează în cursul unui an fiscal înscriu opţiunea în cererea de înregistrare la registrul comerţului. Opţiunea este definitivă pentru anul fiscal respectiv şi pentru anii fiscali următori, cât timp sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 103.

(3) În cazul în care, în cursul anului fiscal, una dintre condiţiile impuse nu mai este îndeplinită, microîntreprinderea are obligaţia de a păstra pentru anul fiscal respectiv regimul de impozitare pentru care a optat, fără posibilitatea de a beneficia pentru perioada următoare de prevederile prezentului titlu, chiar dacă ulterior îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 103.

(4) Pot opta pentru plata impozitului reglementat de prezentul titlu şi microîntreprinderile care desfăşoară activităţi în zonele libere şi/sau în zonele defavorizate.

PARTEA 126[1]: Norme metodologice:

16. Opţiunea se înscrie în cererea de înregistrare la registrul comerţului şi este definitivă pentru anul fiscal respectiv şi pentru anii fiscali următori, atâta timp cât sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal. Persoanele juridice plătitoare de impozit pe profit pot opta pentru impozitul pe venit numai la începutul anului fiscal, dacă la finele anului precedent sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la art. 103 din Codul fiscal şi nu au fost plătitori de impozit pe venitul microîntreprinderilor pe parcursul funcţionării lor.

Opţiunea se comunică organelor fiscale teritoriale la începutul anului fiscal, prin depunerea Declaraţiei de menţiuni pentru persoane juridice, asociaţii familiale şi asociaţii fără personalitate juridică, până la data de 31 ianuarie inclusiv.

Pot opta şi persoanele juridice care desfăşoară activităţi în zonele libere şi/sau în zonele defavorizate.

PARTEA 127: Codul fiscal:

Art. 111: Impozitarea persoanelor fizice asociate cu o microîntreprindere

În cazul unei asocieri fără personalitate juridică dintre o microîntreprindere plătitoare de impozit, conform prezentului titlu, şi o persoană fizică, rezidentă sau nerezidentă, microîntreprinderea are obligaţia de a calcula, de a reţine şi de a vărsa la bugetul de stat impozitul datorat de persoana fizică, impozit calculat prin aplicarea cotei de 1,5% la veniturile ce revin acesteia din asociere.

PARTEA 127^1: Norme metodologice:

17. Persoana fizică rezidentă va definitiva impozitul pe venitul din asociere în conformitate cu prevederile titlului III din Codul fiscal.

PARTEA 128: Codul fiscal:

TITLUL V: Impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi şi impozitul pe reprezentanţele firmelor străine înfiinţate în România

CAPITOLUL I: Impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi

Art. 115: Venituri impozabile obţinute din România

(1) Veniturile impozabile obţinute din România, indiferent dacă veniturile sunt primite în România sau în străinătate, sunt următoarele:

a) dividende de la o persoană juridică română;

b) dobânzi de la un rezident;

c) dobânzi de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă dobânda este o cheltuială a sediului permanent;

PARTEA 128^1: Norme metodologice:

1. Veniturile de natura dobânzilor, redevenţelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenţi şi care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit titlului V din Codul fiscal.

PARTEA 129: Codul fiscal:

d) redevenţe de la un rezident;

PARTEA 129^1: Norme metodologice:

2. _

(1) Termenul redevenţă cuprinde orice sumă care trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, indiferent dacă suma trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.

(2) În cazul unei tranzacţii care implică transferul de software, încadrarea ca redevenţă a sumei care trebuie plătită depinde de natura drepturilor transferate.

(3) În cazul transferului unui drept parţial dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită este o redevenţă dacă primitorul dobândeşte dreptul de a utiliza acel software, astfel încât lipsa acestui

drept constituie o încălcare a copyright-ului. Exemple de astfel de tranzacţii sunt transferurile de drepturi de a reproduce şi distribui către public orice software, precum şi transferurile de drept de a modifica şi a face public orice software.

(4) În analiza caracterului unei tranzacţii care implică transferul de software nu se ţine cont de dreptul de a copia un program exclusiv în scopul de a permite exploatarea efectivă a programului de către utilizator. În consecinţă, o sumă care trebuie plătită nu este o redevenţă dacă singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, în scopul de a permite utilizatorului să-l exploateze. Acelaşi rezultat se aplică şi pentru "drepturi de reţea sau site", în care primitorul obţine dreptul de a face multiple copii ale unui program, exclusiv în scopul de a permite exploatarea programului pe mai multe computere sau în reţeaua primitorului.

(5) În cazul achiziţiei tuturor drepturilor dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită nu este pentru folosirea sau dreptul de a folosi acel software, în consecinţă nefiind o redevenţă.

(6) Suma care trebuie plătită pentru folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software, cum ar fi schemele logice, algoritmii sau limbajele de programare, este o redevenţă.

(7) În înţelesul acestei norme, software este orice program sau serie de programe care conţine instrucţiuni pentru un computer, atât pentru operarea computerului (software de operare) cât şi pentru îndeplinirea altor sarcini (software de aplicaţie).

(8) _

a) În cazul unei tranzacţii care permite unei persoane să descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie plătită nu este redevenţă dacă folosirea acestor materiale se limitează la drepturile necesare pentru a permite descărcarea, stocarea şi exploatarea computerului, reţelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afişare a utilizatorului. În caz contrar, suma care trebuie plătită pentru transferul dreptului de a reproduce şi a face public un produs digital este o redevenţă.

b) tranzacţiile ce permit clientului să descarce electronic produse digitale pot duce la folosirea dreptului de autor de către client, deoarece un drept de a efectua una sau mai multe copii ale conţinutului digital este acordat prin contract. Atunci când compensaţia este esenţial plătită pentru altceva decât pentru folosirea, sau pentru dreptul de a folosi drepturile de autor,cum ar fi pentru dobândirea altor tipuri de drepturi contractuale, date sau servicii, şi folosirea dreptului de autor este limitată la drepturile necesare pentru a putea descărca, stoca şi opera pe computerul, reţeaua sau alte medii de stocare, rulare sau proiectare ale clientului, această folosire a dreptului de autor nu trebuie să influenţeze analiza caracterului plăţii atunci când se urmăreşte aplicarea definiţiei "redevenţei".

c) se considera redevenţă situaţia tranzacţiilor în care plata este făcuta în scopul acordării dreptului de folosinţă a dreptului de autor asupra unui produs digital ce este descărcat electronic.

Acesta ar fi situaţia, unei edituri care plăteşte pentru a obţine dreptul de a reproduce o fotografie protejată de drept de autor pe care o va descărca electronic în scopul includerii ei pe coperta unei cărţi pe care o editează. în această tranzacţie, motivaţia esenţială a plăţii este achiziţionarea dreptului de a folosi dreptul de autor asupra produsului digital, adică a dreptului de a reproduce şi distribui fotografia, şi nu simpla achiziţie a conţinutului digital.

(9) În cazul unui contract care implică folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la art. 7 alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, precum şi transferul unei alte proprietăţi sau altui serviciu, suma care trebuie plătită conform contractului trebuie să fie împărţită, conform diverselor porţiuni de contract, pe baza condiţiilor contractului sau pe baza unei împărţiri rezonabile, fiecărei porţiuni aplicându-i-se tratamentul fiscal corespunzător. Dacă totuşi o anumită parte din ceea ce urmează a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealaltă porţiune fiind auxiliară, tratamentul aplicat porţiunii principale de contract se aplică întregii sume care trebuie plătită conform contractului.

(10) Este considerată redevenţă şi suma plătită în cadrul contractului de know-how, în baza căruia vânzătorul acceptă să împărtăşească cunoştinţele şi experienţa sa cumpărătorului, astfel încât cumpărătorul să le poată folosi în interesul său şi să nu le dezvăluie publicului. În acelaşi timp vânzătorul nu joacă nici un rol în aplicarea cunoştinţelor puse la dispoziţie cumpărătorului şi nu garantează rezultatele aplicării acestora.

(11) În cazul contractului de prestări de servicii în care una dintre părţi se angajează să utilizeze

cunoştinţele sale pentru executarea unei lucrări pentru cealaltă parte, suma plătită nu constituie redevenţă.

PARTEA 130: Codul fiscal:

e) redevenţe de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă redevenţă este o cheltuială a sediului permanent;

f) comisioane de la un rezident;

g) comisioane de la un nerezident care are un sediu permanent în România, dacă comisionul este o cheltuială a sediului permanent;

h) venituri din activităţi sportive şi de divertisment desfăşurate în România, indiferent dacă veniturile sunt primite de către persoanele care participă efectiv la asemenea activităţi sau de către alte persoane;
i) venituri din prestarea de servicii de management, de intermediere sau de consultanţă din orice domeniu, dacă aceste venituri sunt obţinute de la un rezident sau dacă veniturile respective sunt cheltuieli ale unui sediu permanent în România;

PARTEA 130[1]: Norme metodologice:

4. Veniturile obţinute din România din prestări de servicii de management sau de consultanţă în orice domeniu, care nu sunt efectuate în România, sau veniturile care sunt cheltuieli atribuibile unui sediu permanent din România al unui nerezident sunt impozabile potrivit titlului V atunci când nu sunt încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri între România şi statul de rezidenţă al beneficiarului de venit sau când beneficiarul de venit nu prezintă documentul care atestă rezidenţa sa fiscală.

PARTEA 131: Codul fiscal:

j) venituri reprezentând remuneraţii primite de nerezidenţi ce au calitatea de administrator, fondator sau

membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române;

k) venituri din servicii prestate în România;

l) venituri din profesii independente desfăşurate în România - doctor, avocat, inginer, dentist, arhitect, auditor şi alte profesii similare -, în cazul când sunt obţinute în alte condiţii decât prin intermediul unui sediu permanent sau într-o perioadă sau în mai multe perioade care nu depăşesc în total 183 de zile pe parcursul oricărui interval de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic vizat;

m) venituri din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, în măsura în care pensia lunară depăşeşte plafonul prevăzut la art. 73;

n) venituri din transportul internaţional aerian, naval, feroviar sau rutier, ce se desfăşoară între România şi un stat străin;

o) venituri din premii acordate la concursuri organizate în România;

PARTEA 131[1]: Norme metodologice:

4. Prin concursuri organizate în România se înţelege concursuri organizate în orice domeniu în România.

PARTEA 132: Codul fiscal:

p) venituri obţinute la jocurile de noroc practicate în România, de la fiecare joc de noroc, obţinute de la acelaşi organizator într-o singură zi de joc.

PARTEA 132[1]: Norme metodologice:

5. Venituri obţinute la jocuri de noroc înseamnă câştiguri în bani şi/sau în natură acordate participanţilor de către orice persoană juridică română, autorizată să organizeze şi să exploateze jocuri de noroc.

PARTEA 133: Codul fiscal:

(2) Următoarele venituri impozabile obţinute din România nu sunt impozitate potrivit prezentului capitol şi se impozitează conform titlurilor II sau III, după caz:

a) veniturile unui nerezident, care sunt atribuibile unui sediu permanent în România;

b) veniturile unei persoane juridice străine obţinute din proprietăţi imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare deţinute într-o persoană juridică română;

PARTEA 133[1]: Norme metodologice:

6. Venituri din proprietăţi imobiliare înseamnă venituri din vânzarea, precum şi din cedarea dreptului de folosinţă asupra proprietăţii imobiliare sau a unei cote-părţi din această proprietate (închiriere, concesionare
sau arendare).

PARTEA 134: Codul fiscal:

c) venituri ale unei persoane fizice nerezidente, obţinute dintr-o activitate dependentă desfăşurată în România;

d) veniturile unei persoane fizice nerezidente obţinute din închirierea sau altă formă de cedare a dreptului de folosinţă a unei proprietăţi imobiliare situate în România sau din transferul titlurilor de participare deţinute într-o persoană juridică română.

PARTEA 134[1]: Norme metodologice:

7. Prin cedarea dreptului de folosinţă a unei proprietăţi imobiliare se înţelege şi arendarea sau concesionarea proprietăţii imobiliare sau a unei cote-părţi din această proprietate.

PARTEA 135: Codul fiscal:

Art. 116: Reţinerea impozitului din veniturile impozabile obţinute din România de nerezidenţi

(1) Impozitul datorat de nerezidenţi pentru veniturile impozabile obţinute din România se calculează, se reţine şi se varsă la bugetul de stat de către plătitorii de venituri.

PARTEA 135[1]: Norme metodologice:

8. _

(1) Pentru veniturile obţinute de nerezidenţi din România, plătitorii de venituri au obligaţia calculării şi reţinerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă şi virării lor la bugetul de stat în termenul stabilit la art. 116 alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În cazurile prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. c), e), g) şi i) din Codul fiscal, plătitorul impozitului prevăzut
la titlul V din Codul fiscal este nerezidentul care are sediul permanent în România în evidenţa căruia sunt înregistrate respectivele cheltuieli deductibile.

PARTEA 135[I]: Codul fiscal:

Reţinerea impozitului din veniturile impozabile obţinute din România de nerezidenţi

[...] Art. 116

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute: a) 10% pentru veniturile din dobânzi şi redevenţe dacă beneficiarul efectiv al acestor venituri este o persoană juridică rezidentă într-un stat membru sau un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru, situat într-un alt stat membru. Această cotă de impunere se aplică în perioada de tranziţie, de la data aderării României la Uniunea Europeană şi până la data de 31 decembrie 2010, cu condiţia ca beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevenţelor să deţină minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani, care se încheie la data plăţii dobânzii sau redevenţelor.

PARTEA 135[I^1]: Norme metodologice:

8[1]. Cota prevăzută pentru veniturile din dobânzi şi redevenţe la art. 116 alin. (2) lit. a) se aplică asupra veniturilor provenind din România. în acest sens, o plată făcută de o întreprindere din România sau de un sediu permanent situat în România se va considera că provine din România.

Această prevedere se va aplica numai dacă întreprinderea plătitoare sau întreprinderea al cărui sediu permanent este considerat plătitor de dobânzi sau redevenţe este o întreprindere asociată, în înţelesul art. 124 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, cu

întreprinderea care este beneficiarul efectiv sau al cărui sediu permanent este considerat beneficiar efectiv al acelor dobânzi sau redevenţe.

Condiţia privitoare la perioada minimă de deţinere de 2 ani va fi înţeleasă luându-se în considerare hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen -C-284/94, C - 291/94 şi C - 292/94 şi anume:

Dacă la data plăţii, perioada minimă de deţinere de 2 ani nu este încheiată, cota redusă prevăzută la art. 116 alin. (2) lit. a) din Codul Fiscal nu se va aplica.

În situaţia în care, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România pot face dovada că perioada minimă de deţinere a fost îndeplinită după data plăţii, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România pot cere restituirea impozitelor plătite în plus.

PARTEA 136: Codul fiscal:

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) cota de impozit de 10% se aplică pentru dobânzile la depozite la termen, certificate de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România, constituite/achiziţionate începând cu data de 1 iunie 2005. Pentru depozitele la termen, certificatele de depozit şi alte instrumente de economisire a căror scadenţă este ulterioară datei de 1 iunie 2005, în scop fiscal, data scadenţei este asimilată cu data constituirii;

b) 20% pentru veniturile obţinute din jocurile de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p);

c) 15% în cazul oricăror alte venituri impozabile obţinute din România, aşa cum sunt enumerate la art. 115.

(3) În înţelesul alin. (2), venitul brut este venitul care ar fi fost plătit unui nerezident, dacă impozitul nu ar fi fost reţinut din venitul plătit nerezidentului.

(4) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie reţinut se calculează după cum urmează:

a) pentru veniturile ce reprezintă remuneraţii primite de nerezidenţi ce au calitatea de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române, potrivit prevederilor art. 58;

PARTEA 136[1]: Norme metodologice:

9. La impunerea veniturilor ce reprezintă remuneraţii primite de persoanele fizice nerezidente pentru activitatea desfăşurată în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administraţie al unei persoane juridice române sunt aplicabile dispoziţiile titlului III din Codul fiscal.

9[1]. Cota de 16% se aplica şi altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi: dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum ş dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit Normelor Băncii Naţionale a României, constituite începând cu data de 1 ianuarie 2007, inclusiv. Pentru dobânzile aferente depozitelor colaterale, inclusiv conturilor escrow constituite anterior datei de 1 ianuarie 2007 se aplică cotele de impozit prevăzute în legislaţia fiscală la momentul constituirii depozitului/contului.

9[2]. Reînnoirea depozitelor/instrumentelor de economisire va fi asimilată cu constituirea unui nou depozit/achiziţionarea unui nou instrument de economisire.

9[3]. Impozitul asupra dobânzilor capitalizate se calculează de plătitorul acestor venituri în momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, respectiv în momentu răscumpărării în cazul unor instrumente de economisire sau în momentul în care dobânda se transformă în împrumut sau în capital, după caz.

9[7]. Impozitul pe dobânda rezultată din calcul se determină prin aplicarea cotei de 5% din suma acesteia pentru depozitele la termen, certificatele de depozit şi alte instrumente de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România, constituite/achiziţionate înainte de 4 iunie 2005 şi a căror scadenţă este ulterioară datei de 4 iunie 2005.

9[8]. Veniturile din dobânzi pentru depozitele la termen, certificatele de depozit şi alte instrumente

de economisire la bănci şi la alte instituţii de credit autorizate şi situate în România, constituite/achiziţionate între 4 iunie şi 31 decembrie 2005 inclusiv, se impun cu cota de 10% din suma acestora. Veniturile din dobânzi pentru depozitele la termen, certificatele de depozit şi alte instrumente de economisire constituite/achiziţionate începând cu data de 1 ianuarie 2006 se impun cu cota de 16%.

PARTEA 136^{I}: Codul fiscal:

(5) Impozitul se calculează, respectiv se reţine în momentul plăţii venitului şi se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reţine şi se varsă, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României, valabil în ziua reţinerii impozitului pentru nerezidenţi.

PARTEA $136^{I^{\wedge}1}$: Norme metodologice:

9^{5}._

a) Conversia în lei a impozitului în valută aferent veniturilor obţinute din România de nerezidenţi se face la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, valabil în ziua în care s-a plătit venitul către nerezident şi impozitul în lei rezultat se varsă la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul.

b) Pentru impozitul în valută aferent dobânzilor capitalizate realizate din România de nerezidenţi, conversia se face, de asemenea, la cursul de schimb al pieţei valutare comunicat de Banca Naţională a României, valabil în ziua în care s-a capitalizat dobânda, respectiv la cursul valutar din momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului dobânzii capitalizate sau din momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, ori în momentul în care dobânda se transformă în împrumut. Impozitul în lei astfel calculat se varsă la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a înregistrat venitul/răscumpărat instrumentul de economisire.

9^{6}._

a) Pentru aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri în cazul câştigurilor din transferul titlurilor de participare la societăţi închise şi din transferul părţilor sociale, certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) prezentat de nerezident se depune la reprezentantul lui fiscal/împuternicit desemnat în România pentru îndeplinirea obligaţiilor fiscale şi declarative. Aceeaşi prevedere se aplică şi în cazul câştigurilor din transferul titlurilor de participare obţinute de o persoană juridică nerezidentă atunci când acest câştig este generat de transferul titlurilor de participare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, hi cazul persoanelor fizice nerezidente care obţin câştiguri din transferul titlurilor de participare, altele decât părţile sociale şi valorile mobiliare în cazul societăţilor închise, certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. (13) alin. (1) se depune la intermediarul care a efectuat tranzacţia.

b) În cazul în care dobânditorul titlurilor de participare ale unei societăţi închise sau al părţilor sociale este o persoană juridică nerezidentă, iar beneficiarul câştigurilor din transferul titlurilor de participare este o persoană fizică rezidentă, obligaţia calculării, reţinerii şi virării impozitului pe câştigul determinat din transferul acestor titluri de participare sau părţi sociale revine dobânditorului, respectiv persoanei juridice nerezidente, prin reprezentat fiscal/împuternicit, desemnat conform legii pentru îndeplinirea obligaţiilor fiscale şi declarative.

c) În cazul tranzacţiilor cu titluri de participare efectuate între nerezidenţi, sunt aplicabile prevederile menţionate în titlul II şi titlul III din Codul fiscal în ceea ce priveşte obligaţiile de calcul, reţinere şi virare a impozitului în condiţiile neprezentării certificatului de rezidenţă fiscală, sau atunci când România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri cu statul de rezidenţă al beneficiarului câştigurilor din transferul titlurilor de participare, ori în cazul în care, prin convenţie, România are dreptul de impunere asupra câştigului.

d) Aceleaşi prevederi ca şi cele de mai sus se aplica şi în cazul transferului oricăror altor categorii de titluri de valoare, altele decât titlurile de participare. Respectiv, atunci când transferul oricăror titluri de valoare, altele decât titlurile de participare deţinute de o persoana fizica nerezidenta se realizează printr-un intermediar, obligaţia de calcul, reţinere şi virare a impozitului pe câştigul din transferul unor astfel de titluri, precum şi celelalte obligaţii declarative şi de păstrare a certificatului de rezidenta fiscală al beneficiarului câştigului revin acestui intermediar, hi situaţia în care beneficiarul câştigului din transferul

oricăror titluri de valoare, altele decât titlurile de participare, este o persoana fizica nerezidenta iar transferul acestor titluri nu se face printr-un intermediar, obligaţia de calcul, reţinere şi virare a impozitului, precum şi celelalte obligaţii declarative şi de păstrare a certificatului de rezidenta fiscală al beneficiarului câştigului revin, după caz, reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar. În cazul în care beneficiarul câştigului din transferul oricăror titluri de valoare, altele decât titlurile de participare, este o persoana juridica nerezidenta, indiferent daca transferul acestor titluri se desfăşoară prin intermediul unui intermediar sau nu, obligaţia de calcul, reţinere şi virare a impozitului pe profitul generat de acest transfer, precum şi obligaţiile declarative şi de păstrare a certificatului de rezidenta fiscală revin reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar.

e) Deţinerile persoanelor juridice străine la fondurile închise de investiţii se impun potrivit prevederilor privind asocierile de la titlul II din Codul fiscal.

PARTEA 137: Codul fiscal: Art. 117: Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Sunt scutite de impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi următoarele venituri:

a) venitul din dobânzi la depozitele la vedere/conturile curente pentru care ratele dobânzilor sunt mai mici sau egale cu nivelurile ratelor dobânzilor de referinţă pe pieţele interbancare la depozitele la o lună, comunicate în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul, corespunzătoare monedelor în care sunt denominate depozitele la vedere/conturile curente respective, precum şi la depunerile la casele de ajutor reciproc;

b) dobânda la instrumente/titluri de creanţă emise şi/sau garantate de Guvernul României, consiliile locale, Banca Naţională a României, precum şi de bănci sau alte instituţii financiare care acţionează în calitate de agent al Guvernului român;

c) dobânda la instrumente/titluri de creanţă emise de o persoană juridică română, dacă instrumentele/titlurile de creanţă sunt tranzacţionate pe o piaţă de valori mobiliare recunoscută şi dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliată a emiţătorului instrumentelor/titlurilor de creanţă;

PARTEA 137^{1}: Norme metodologice:

9^{9}. Cota de impozit de 10% se aplică, începând cu data de 4 iunie 2005 şi până la data de 31 decembrie 2005, la suma totală a venitului din dobânzi, atunci când ratele dobânzilor la depozitele la vedere constituite şi la conturile curente sunt mai mari decât nivelurile ratelor dobânzilor la depozitele de referinţă pe pieţele interbancare la depozitele la o lună, comunicate în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul, corespunzătoare monedelor în care sunt denominate depozitele la vedere constituite şi la conturile curente respective. începând cu data de 1 ianuarie 2006 şi până la 31 decembrie 2006 cota de impozit aplicată în cazul dobânzilor la depozitele la vedere constituite şi la conturile curente după această dată este de 16%, atunci când ratele dobânzilor la depozitele la vedere/conturile curente respective sunt mai mari decât nivelurile ratelor dobânzilor de referinţă pe pieţele interbancare la depozitele la o lună, comunicate în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul.

9^{10}. În perioada 4 iunie 2005 - 31 decembrie 2006, dobânzile la depozitele la vedere/conturile curente pentru care în cursul lunii ratele la care sunt calculate sunt mai miei sau egale cu nivelul ratelor dobânzilor de referinţă pe pieţele interbancare la depozitele la o luna sunt scutite de impozit. De la data de 1 ianuarie 2007, dobânzile la depozitele la vedere constituite şi la conturile curente începând cu această dată sunt scutite de impozit indiferent de nivelul ratelor dobânzilor de referinţă pe pieţele interbancare la depozitele la o lună.

9^{11}. Pentru depozitele la vedere constituite în lei începând cu data de 4 iunie 2005 şi până la data de 31 decembrie 2006, precum şi pentru conturile curente în lei care îndeplinesc condiţiile în vederea calificării dobânzii aferente pentru impozitare pe aceiaşi perioadă, nivelul ratei dobânzii de referinţă de pe piaţa interbancară la depozitele la o luna este nivelul BUBID la o lună, comunicat de Banca Naţională a României în prima zi bancară a lunii pentru care se face calculul. La depozitele la vedere/conturile curente în devize, Banca Naţională a României va comunica la începutul fiecărei luni nivelul ratelor dobânzilor de referinţă la o lună de pe pieţele interbancare externe reprezentative pentru devizele respective, aşa cum sunt ele comunicate prin sisteme de difuzare a informaţiei tip Reuters, Bloomberg etc., în prima zi lucrătoare a lunii pentru care se face calculul EURIBOR la o luna pentru depozitele la vedere/conturile curente în EURO; LIBOR la o lună pentru

depozitele la vedere/conturile curente în USD, GBP, CHF etc.

(1) În înţelesul acestui paragraf, dobânzile scutite de impozit sunt cele generate de instrumente/titluri de creanţă emise de societăţile comerciale române înfiinţate potrivit Legii nr. 31/1990 privind societăţile comerciale, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Piaţa de valori mobiliare reglementată, pentru care se aplică prevederile art. 117 lit. c) din Codul fiscal este cea reglementată de autoritatea în domeniu a statului în care se află această piaţă.

(3) În categoria instrumentelor/titlurilor de creanţă emise de o persoană juridică română se cuprind obligaţiunile emise în lei şi în valută, cambiile, precum şi alte asemenea instrumente/titluri de creanţă.

PARTEA 137^{I}: Codul fiscal: Art. 117: Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Sunt scutite de impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi următoarele venituri:

[...]

h) după data aderării României la Uniunea Europeană, dividendele plătite de o întreprindere, care este persoană juridică română, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru, sau unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru, situat într-un alt stat membru, sunt scutite de impozit, dacă beneficiarul dividendelor deţine minimum 15% din titlurile de participare la întreprinderea persoană juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani, care se încheie la data plăţii dividendului. Condiţia de deţinere minimă va fi de 10%, începând cu anul 2009. Condiţiile în care se aplică aceste prevederi, referitoare la tipurile de întreprinderi din statele membre către care se fac plăţile de dividende şi definiţia termenului stat membru, sunt prevăzute la art. 20^{1}.

PARTEA $137^{I^{\wedge}1}$: Norme metodologice:

9^{12}. În aplicarea prevederilor art. 117 lit. h) condiţia privitoare la perioada minimă de deţinere de 2 ani va fi înţeleasă luându-se în considerare hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-284/94, C - 291/94 şi C - 292/94 şi anume:

Dacă la data plăţii, perioada minimă de deţinere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, nu se va acorda.

În situaţia în care, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România pot face dovada că perioada minimă de deţinere a fost îndeplinită după data plăţii, persoana juridică română respectiv sediul permanent din România pot cere restituirea impozitelor plătite în plus.

PARTEA 137^{II}: Codul fiscal:

[...]

i) după data aderării României la Uniunea Europeană, veniturile din economii sub forma plăţilor de dobândă, aşa cum sunt definite la art. 124, obţinute din România de persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene, sunt scutite de impozit.

PARTEA $137^{II^{\wedge}1}$: Norme metodologice:

9^{13}. Începând cu 1 ianuarie 2007 scutirea veniturilor din economii sub forma plăţilor de dobândă în cazul persoanelor fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene se aplică atât pentru depozitele constituite înainte de 1 ianuarie 2007 cât şi după 1 ianuarie 2007 sub condiţia atestării rezidenţei.

PARTEA 137^{III}: Codul fiscal:

[...]

j) Începând cu data de 1 ianuarie 2011, veniturile din dobânzi sau redevenţe, aşa cum sunt definite la art. 124^{19}, obţinute din România de persoane juridice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene, sunt scutite de impozit, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevenţelor deţine minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puţin 2 ani, care se încheie la data plăţii dobânzii sau redevenţelor.

PARTEA 137$^{III\hat{}1}$: Norme metodologice:

9^{14}. În aplicarea prevederilor art. 117 lit. j) condiţia privitoare la perioada minimă de deţinere de 2 ani va fi înţeleasă luându-se în considerare hotărârea Curţii Europene de Justiţie în cazurile conexate: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-284/94, C - 291/94 şi C - 292/94 şi anume:

Dacă la data plăţii, perioada minimă de deţinere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul Fiscal nu se va acorda.

În situaţia în care, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România pot face dovada că perioada minimă de deţinere a fost îndeplinită după data plăţii, persoana juridică română respectiv sediul permanent din România pot cere restituirea impozitelor plătite în plus.

PARTEA 138: Codul fiscal:

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obţinute din România, ca urmare a participării la festivalurile naţionale şi internaţionale artistice, culturale şi sportive finanţate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor şi studenţilor nerezidenţi la concursurile finanţate din fonduri publice;

PARTEA 138^{1}: Norme metodologice:

11. Premiile prevăzute la art. 117 lit. d) şi e) din Codul fiscal sunt premii de natura celor plătite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituţiilor publice centrale şi locale de profil.

PARTEA 138^{I}: Codul fiscal

f) veniturile obţinute de nerezidenţi din România, care prestează servicii de consultanţă, asistenţă tehnică şi alte servicii similare în orice domeniu, în cadrul contractelor finanţate prin împrumut, credit sau alt acord financiar încheiat între organisme financiare internaţionale şi statul român ori persoane juridice române, inclusiv autorităţi publice, având garanţia statului român, precum şi în cadrul contractelor finanţate prin acorduri de împrumut încheiate de statul român cu alte organisme financiare, în cazul în care dobânda percepută pentru aceste împrumuturi se situează sub nivelul de 3% pe an;

PARTEA 138$^{I\hat{}1}$: Norme metodologice

11^{1}. În sensul art. 117 lit. f) din Codul fiscal, prin organisme financiare internaţionale cu care statul român a încheiat acorduri de finanţare se înţelege: Banca Europeană pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare, Banca Internaţională pentru Reconstrucţie şi Dezvoltare, cu componentele sale, Corporaţia Financiară Internaţională şi Asociaţia pentru Dezvoltare Internaţională, Fondul Monetar Internaţional, Banca Europeană pentru Investiţii.

PARTEA 139: Codul fiscal:

Art. 118: Coroborarea prevederilor Codului fiscal cu cele ale convenţiilor de evitare a

dublei impuneri

(1) În înţelesul art. 116, dacă un contribuabil este rezident al unei ţări cu care România a încheiat o convenţie pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit şi capital, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obţinut de către acel contribuabil din România nu poate depăşi cota de impozit, prevăzută în convenţie, care se aplică asupra acelui venit, potrivit alin. (2). În situaţia în care cotele de impozitare din legislaţia internă sunt mai favorabile decât cele din convenţiile de evitare a dublei impuneri se aplică cotele de impozitare mai favorabile.

PARTEA 139^{1}: Norme metodologice:

12. _

(1) Dispoziţiile alin. 2 ale articolelor «Dividende», «Dobânzi», «Comisioane», «Redevenţe» din convenţiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state, care reglementează impunerea în ţara de sursă a acestor venituri, se aplică cu prioritate. În cazul când legislaţia internă prevede în mod expres o cotă de impozitare mai favorabilă sunt aplicabile prevederile legislaţiei interne.

(2) Dispoziţiile alin. 2 ale articolelor «Dividende», «Dobânzi», «Comisioane», «Redevenţe» din

convenţiile de evitare a dublei impuneri derogă de la prevederile paragrafului 1 al acestor articole din convenţiile respective.

(3) Aplicarea alin. 2 al articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevenţe" din convenţiile de evitare a dublei impuneri care prevăd impunerea în statul de sursă nu conduce la o dublă impunere pentru acelaşi venit, întrucât statul de rezidenţă acordă credit fiscal pentru impozitul plătit în România, în conformitate cu prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri.

(4) În cazul când în România s-au făcut reţineri de impozit ce depăşesc prevederile din convenţiile de evitare a dublei impuneri, suma impozitului reţinut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

(5) Pentru restituirea impozitului reţinut în plus din veniturile plătite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de rambursare a impozitului plătit în plus la plătitorul de venit rezident român, care va fi verificată de organul fiscal teritorial al Ministerului Finanţelor Publice în a cărui rază teritorială se află sediul sau domiciliul plătitorului de venit rezident român.

(6) Cererea derestituiree a impozitului va fi depusă de persoana nerezidentă în termenul legal de prescripţie, stabilit prin legislaţia statului român.

(7) Pe baza verificării efectuate de organul fiscal teritorial al Ministerului Finanţelor Publice privind venitul pentru care s-a reţinut un impozit în plus faţă de prevederile convenţiei, restituirea impozitului către persoana nerezidentă se va face prin intermediul rezidentului român plătitor al venitului.

(7^1) Restituirea impozitului plătit în plus faţă de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convenţiilor de evitare a dublei impuneri, coroborat cu legislaţia internă, după caz, se efectuează independent de situaţia obligaţiilor fiscale ale contribuabilului rezident român, plătitor al venitului către nerezident, obligat potrivit legii să facă stopajul la sursă.

(8) Dispoziţiile titlurilor II şi III din Codul fiscal reprezintă legislaţia internă şi se aplică atunci când România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este beneficiarul venitului realizat din România şi acesta prezintă certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

(9) Prevederile titlului V din Codul fiscal se aplică atunci când beneficiarul venitului obţinut din România este rezident al unui stat cu care România nu are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri sau când beneficiarul venitului obţinut din România, rezident al unui stat cu care România are încheiată convenţie de evitare a dublei impuneri, nu prezintă certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) ori atunci când impozitul datorat de nerezident este suportat de către plătitorul de venit.

(10) În situaţia în care pentru acelaşi venit sunt cote diferite de impunere în legislaţia internă, legislaţia comunitară sau în convenţiile de evitare a dublei impuneri se aplică cota de impozit mai favorabilă.

PARTEA 140: Codul fiscal:

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenţiei de evitare a dublei impuneri nerezidentul are obligaţia de a prezenta plătitorului de venit certificatul de rezidenţă fiscală.

PARTEA 140^1: Norme metodologice:

13. _

(1) Nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să justifice în România dreptul de a beneficia de prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri, încheiată între România şi statul său de rezidenţă, prin prezentarea certificatului de rezidenţă fiscală eliberat de autoritatea fiscală din statul respectiv. Pentru dovedirea rezidenţei se poate prezenta şi un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuţii în domeniul certificării rezidenţei conform legislaţiei interne a acelui stat.

(2) Nerezidenţii care sunt beneficiarii veniturilor din România vor depune la plătitorul de venit originalul sau copia certificatului de rezidenţă fiscală ori documentul menţionat la alin. (1), tradus şi legalizat de organul autorizat din România.

(4) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al

certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) unui plătitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale sau puncte de lucru în diferite localităţi din România şi care fac plăţi, la rândul lor, către beneficiarul de venituri nerezident, primitorul certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), în original, va transmite la fiecare subunitate o copie tradusă şi legalizată a certificatului de rezidenţă fiscală în original al beneficiarului de venituri din România sau a documentului prevăzut la alin. (1). Pe copia legalizată primitorul certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), în original, va semna cu menţiunea că deţine originalul acestuia.

(5) Prevederile alin. (4) sunt valabile şi în situaţia în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are înfiinţată o filială în România care are relaţii contractuale cu diverşi clienţi din localităţi diferite din România şi care primeşte un singur original al certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1). Filiala aparţinând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clienţilor români.

PARTEA 141: Codul fiscal:

(3) Macheta certificatului de rezidenţă fiscală şi termenul de depunere a acestuia de către nerezident se stabilesc prin norme.

PARTEA 141^1: Norme metodologice:

14. Ministrul finanţelor publice aprobă prin ordin macheta certificatului de rezidenţă fiscală pentru rezidenţi români şi norme de completare a acestuia.

14^1. Pentru sediile permanente din România ale nerezidenţilor, la cererea acestora se poate elibera un document de către organul fiscal teritorial în raza căruia este înregistrat sediul permanent ca plătitor de impozite şi taxe, prin care se atestă că sediul permanent a desfăşurat activitate în România.

15. _

(1) Nerezidenţii care au realizat venituri din România pentru a beneficia de prevederile convenţiilor de evitare a dublei impuneri vor depune, în momentul realizării venitului, la plătitorul de venituri originalul certificatului de rezidenţă fiscală sau al documentului prevăzut la pct. (13) alin. (1), tradus şi legalizat de organul autorizat din România.

(1^1) Până la prezentarea certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la pct. (13) alin. (1), se aplică prevederile titlului V din Codul fiscal.

(1^2) După prezentarea certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la pct. (13), alin. (1) se aplică prevederile convenţiei de evitare a dublei impuneri şi se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripţie, în condiţiile în care certificatul de rezidenţă fiscală menţionează că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripţie, rezidenţa fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenţia de evitare a dublei impuneri, pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Certificatul de rezidenţă fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plăţile este valabil şi în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepţia situaţiei în care se schimbă condiţiile de rezidenţă.

(1^3) Un nerezident poate fi considerat rezident al unui stat şi ca urmare a informaţiilor primite pe baza schimbului de informaţii iniţiat/procedurii amiabile declanşate de o ţară parteneră de convenţie de evitare a dublei impuneri.

(2) În certificatul de rezidenţă fiscală sau în documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1), prezentat de nerezidenţii care au obţinut venituri din România, trebuie să se ateste că aceştia au fost rezidenţi în statele cu care România are încheiate convenţii de evitare a dublei impuneri, în anul/perioada obţinerii veniturilor sau în anul/perioada pentru care a fost emis certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

(3) Plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului certificatului de rezidenţă fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1) şi pentru aplicarea prevederilor din convenţiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state.

(4) Forma şi conţinutul certificatului de rezidenţă fiscală sau ale documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1) pentru nerezidenţi sunt cele emise de autoritatea din statul de rezidenţă al beneficiarului venitului. Certificatul de rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) trebuie să cuprindă, în principal, elemente de identificare a nerezidentului, precum şi a autorităţii care a emis certificatul de

rezidenţă fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1), ca de exemplu: numele, denumirea, adresa, codul de identificare fiscală, menţiunea că este rezident fiscal în statul emitent, precum şi data emiterii certificatului sau a documentului.

*) Anul obţinerii venitului pentru anul 2004 este perioada 1 ianuarie - 31 decembrie. În situaţia în care prezentarea certificatului de rezidenţă fiscală în anul 2004 s-a făcut cu depăşirea termenului prevăzut la pct. 15 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului V din Codul fiscal, acesta se va reconsidera potrivit procedurii instituite prin prezenta hotărâre.

PARTEA 141^{I}: Codul fiscal:

[...]

Declaraţii anuale privind reţinerea la sursă

(1) Plătitorii de venituri care au obligaţia să reţină la sursă impozitul pentru veniturile obţinute de contribuabili din România trebuie să depună o declaraţie la autoritatea fiscală competentă până la data de 28, respectiv 29 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care s-a plătit impozitul.

PARTEA 141$^{I\hat{}1}$: Norme metodologice:

15^{1}. Declaraţia depusa de plătitorii de venituri care au obligaţia să retina la sursa impozitul pentru veniturile obţinute de nerezidenţi din România, are conţinutul din anexa de mai jos:

PARTEA 141$^{I\hat{}2}$: ANEXA: DECLARATIE INFORMATIVA PRIVIND IMPOZITUL RETINUT ŞI PLATIT PENTRU VENITURILE CU REGIM DE RETINERE LA SURSĂ/VENITURI SCUTITE, PE BENEFICIARI DE VENIT NEREZIDENTI

Anul _____

A. DATE DE IDENTIFICARE ALE PLĂTITORULUI DE VENIT

Denumire/Nume,	1	Cod de identificare fiscală/CNP
Adresa:		

Judeţ	Sector	Localitate

Stradă	Nr.	Bloc	Scara	Etaj	Ap.

Cod poştal	Telefon	fax	Email

B. DATE DE IDENTIFICARE A BENEFICIARULUI DE VENIT NEREZIDENT

Nr. crt.	Denumirea statului de rezidenta	Denumire/Nume, prenume al beneficiarului de venit nerezident	Date de identificare a beneficiarului de venit nerezident

C. DATE INFORMATIVE PRIVIND IMPOZITUL REŢINUT BENEFICIARI DE VENIT NEREZIDENŢI LA SURSĂ/VENITURI SCUTITE PE

Nr. crt.	Denumire/Nume, prenume beneficiar de venit nerezident	Natura venitului	Venitul beneficiarului de venit nerezident	Impozit reţinut şi vărsat la statului/ scutire de	Actul normativ care reglementează impunerea/scutirea

Sub sancţiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Nume, prenume ..... Semnătura şi stampila

Funcţia .....

Loc rezervat organului fiscal Număr de înregistrare .....

Data .....

Declaraţia se completează în două exemplare:

- Originalul se depune la organul fiscal în a cărui raza teritoriala se afla domiciliul fiscal al plătitorului de venit.

- Copia se păstrează de către plătitorul de venit

PARTEA 142: Codul fiscal:

Art. 120: Certificatele de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi

(1) Orice nerezident poate depune o cerere la autoritatea fiscală competentă prin care va solicita eliberarea certificatului de atestare a impozitului plătit către bugetul de stat de el însuşi sau de o altă persoană, în numele său.

PARTEA 142^1: Norme metodologice:

16. Cererea de eliberare a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi se depune la organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe.

PARTEA 143: Codul fiscal:

(2) Autoritatea fiscală competentă are obligaţia de a elibera certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi.

(3) Forma cererii şi a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum şi condiţiile de depunere, respectiv de eliberare se stabilesc prin norme.

PARTEA 143^1: Norme metodologice:

17. _

(1) Certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenţi se eliberează de către organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, pe baza cererii depuse de beneficiarul venitului sau de plătitorul de venit în numele acestuia.

(2) Forma cererii şi a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum şi instrucţiunile de completare şi eliberare se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice.

PARTEA 144: Codul fiscal:

CAPITOLUL II: Impozitul pe reprezentanţe

Art. 122: Contribuabili

Orice persoană juridică străină, care are o reprezentanţă autorizată să funcţioneze în România, potrivit legii, are obligaţia de a plăti un impozit anual, conform prezentului capitol.

PARTEA 144^1: Norme metodologice:

18. _

(1) Persoanele juridice străine, prin reprezentanţe înfiinţate în România, nu sunt abilitate să facă fapte de comerţ, aceste reprezentanţe neavând calitatea de persoană juridică.

(2) Persoanele juridice străine care doresc să-şi înfiinţeze o reprezentanţă în România trebuie să obţină autorizaţia prevăzută de lege.

(3) Autorizaţia obţinută poate fi anulată în condiţiile care sunt stabilite prin acelaşi act normativ.

PARTEA 145: Codul fiscal: Art. 123: Stabilirea impozitului

(1) Impozitul pe reprezentanţă pentru un an fiscal este egal cu echivalentul în lei al sumei de 4.000 euro, stabilită pentru un an fiscal, la cursul de schimb al pieţei valutare, comunicat de Banca Naţională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează plata impozitului către bugetul de stat.

(2) În cazul unei persoane juridice străine, care în cursul unui an fiscal înfiinţează sau desfiinţează o reprezentanţă în România, impozitul datorat pentru acest an se calculează proporţional cu numărul de luni de existenţă a reprezentanţei în anul fiscal respectiv.

PARTEA 145[1]: Norme metodologice:

19. În cazul persoanelor juridice străine care înfiinţează o reprezentanţă în România în cursul unei luni din anul de impunere, impozitul pentru anul de impunere se calculează începând cu data de 1 a lunii în care reprezentanţa a fost înfiinţată până la sfârşitul anului respectiv. Pentru reprezentanţele care se desfiinţează în cursul anului de impunere impozitul anual se recalculează pentru perioada de activitate de la începutul anului până la data de 1 a lunii următoare celei în care a avut loc desfiinţarea reprezentanţei.

PARTEA 146: Codul fiscal:

Art. 124: Plata impozitului şi depunerea declaraţiei fiscale

(1) Orice persoană juridică străină are obligaţia de a plăti impozitul pe reprezentanţă la bugetul de stat, în două tranşe egale, până la datele de 20 iunie şi 20 decembrie.

PARTEA 146[1]: Norme metodologice:

20. Datele stabilite pentru plata impozitului la bugetul de stat includ şi datele de 20 iunie şi 20 decembrie.

20[1]. Impozitul datorat la data de 20 iunie de reprezentanţele care sunt înfiinţate în primul semestru al anului este proporţional cu numărul de luni de activitate al reprezentanţei din cursul semestrului I. Pentru semestrul II, impozitul reprezentând echivalentul în lei al sumei de 2.000 de euro se va plăti până la data de 20 decembrie inclusiv.

PARTEA 147: Codul fiscal:

(2) Orice persoană juridică străină care datorează impozitul pe reprezentanţă are obligaţia de a depune o declaraţie anuală la autoritatea fiscală competentă, până la data de 28, respectiv 29 februarie a anului de impunere.

PARTEA 147[1]: Norme metodologice:

21. _

(1) Forma declaraţiei fiscale care va fi depusă anual la autoritatea fiscală competentă şi instrucţiunile de completare se aprobă prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(2) Declaraţia anuală de impunere, precum şi declaraţia fiscală în cazul înfiinţării sau desfiinţării reprezentanţei în cursul anului pot fi depuse în numele persoanei juridice străine şi de reprezentantul reprezentanţei la organul fiscal teritorial în raza căruia reprezentanţa îşi desfăşoară activitatea.

PARTEA 148: Codul fiscal:

(3) Orice persoană juridică străină, care înfiinţează sau desfiinţează o reprezentanţă în cursul anului fiscal, are obligaţia de a depune o declaraţie fiscală la autoritatea fiscală competentă, în termen de 30 de zile de la data la care reprezentanţa a fost înfiinţată sau desfiinţată.

PARTEA 148[1]: Norme metodologice:

22. _

(1) Forma declaraţiei fiscale care va fi depusă la autoritatea fiscală competentă în caz de înfiinţare sau de desfiinţare a reprezentanţei şi instrucţiunile de completare vor fi aprobate prin ordin al ministrului

finanţelor publice.

(2) În termen de 30 de zile de la data depunerii declaraţiei fiscale de înfiinţare sau de desfiinţare a reprezentanţei, organul fiscal teritorial stabileşte sau recalculează impozitul stabilit pentru perioada în care reprezentanţa va desfăşura sau îşi va înceta activitatea, după caz.

PARTEA 149: Codul fiscal:

(4) Reprezentanţele sunt obligate să conducă evidenţa contabilă prevăzută de legislaţia în vigoare din România.

PARTEA 149^{1}: Norme metodologice:

23. _

(1) Reprezentanţele vor conduce contabilitatea în partidă simplă, conform prevederilor legislaţiei din România.

(2) Cheltuielile efectuate pentru exercitarea activităţii reprezentanţelor vor fi justificate cu documente financiar-contabile întocmite în condiţiile legii.

(3) Impozitul pe venitul reprezentanţelor pentru anul 2003 va fi definitivat potrivit actelor normative care au reglementat sistemul de impunere a acestor entităţi până la 31 decembrie 2003.

PARTEA 149^{I}: Codul fiscal

Art. 124^{20}: Definiţia întreprinderii, întreprinderii asociate şi a sediului permanent În sensul prezentului capitol: a) termenul întreprindere a unui stat membru înseamnă orice întreprindere:

[...]

(iii)care este supusă unuia dintre următoarele impozite, fără a fi scutită de impozit, sau unui impozit care este identic ori, în esenţă, similar şi care este stabilit după data de intrare în vigoare a prezentului articol, în plus sau în locul acelor impozite existente:

- impozitul societăţilor/vennootschapsbelasting, în Belgia;
- selskabsskat, în Danemarca;
- Korperschaftsteuer, în Germania;
- phdros eisodematos uomikou prosopon, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franţa;
- Corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle persone giuridiche, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Korperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas, în Portugalia;
- vhteisoien tulovero/în komstskatten, în Finlanda;
- statlîn g în komstskatt, în Suedia;
- Corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;
- dan z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- tulumaks, în Estonia;
- phdros eisodematos, în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- pelno mokestis, în Lituania;

- tarsasagi ado, în Ungaria;
- taxxa fuq l-income, în Malta;
- todatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- davek od dobicka praznih oseb, în Slovenia;
- dan z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- impozitul pe profit, în România;

PARTEA $149^{I\hat{}1}$: Norme metodologice:

24. În cazul Bulgariei tipul de impozit la care este supusă o întreprindere este [POZA].

PARTEA 149^{II}: Codul fiscal

Art. 124^{26}: Lista societăţilor acoperite de prevederile art. 124^{20} lit. a) pct. (iii) Societăţile acoperite de prevederile art. 124 lit. a) pct. (iii) sunt următoarele: [...]

PARTEA $149^{II\hat{}1}$: Norme metodologice:

25. În cazul României, întreprinderile pentru care sunt aplicabile prevederile capitolului IV sunt:
- societăţi în nume colectiv
- societăţi în comandită simplă
- societăţi pe acţiuni
- societăţi în comandită pe acţiuni
- societăţi cu răspundere limitată.

În cazul Bulgariei, întreprinderile pentru care sunt aplicabile prevederile capitolului IV sunt: [POZA]

PARTEA 149^{III}: Codul fiscal:

Art. 124^{28}: Prevederi generale [...]

(3) Impozitele la care se face referire la alin. (2) sunt în prezent, în mod special: [...]

PARTEA $149^{III\hat{}1}$: Norme metodologice:

26. În cazul României, impozitele la care sunt aplicabile prevederile Capitolului V sunt:
- impozitul pe venit;
- impozitul pe profit;
- impozitul pe veniturile obţinute din România de nerezidenţi;
- impozitul pe veniturile microîntreprinderilor;
- impozitul pe clădiri;
- impozitul pe teren.

În cazul Bulgariei, impozitele la care sunt aplicabile prevederile Capitolului V sunt: [POZA]

PARTEA 149^{IV}: Codul fiscal:

Prevederi generale Art. 124^{28} [...]

(5) Sintagma autoritate competentă înseamnă: [...]

PARTEA $149^{IV\hat{}1}$: Norme metodologice:

27. În cazul Bulgariei autoritate competentă înseamnă [POZA]

PARTEA 150: Codul fiscal:

TITLUL VI: Taxa pe valoarea adăugată

Art. 125^{2}: Aplicare teritorială

(1) În sensul prezentului titlu:

a) teritoriul unui stat membru înseamnă teritoriul unei ţări conform definiţiei acestuia pentru fiecare stat membru de la alin. (2)-(4);

b) comunitate şi teritoriu comunitar înseamnă teritoriul statelor membre conform definiţiei acestuia pentru fiecare stat membru de la alin. (2)-(4);

c) teritoriu terţ şi stat terţ înseamnă orice teritoriu, altul decât cele definite la alin. (2), (3) şi (4) ca teritoriu al unui stat membru.

(2) Teritoriul ţării este zona în care se aplică Tratatul de instituire a Comunităţii Europene, conform definiţiei pentru fiecare stat membru prevăzut la art. 299 al tratatului.

(3) Următoarele teritorii ale fiecăruia din statele membre de mai jos, care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunităţii, se exclud din teritoriul ţării:

a) Republica Federală Germania:

1. Insula Heligoland;

2. teritoriul Busingen;

b) Regatul Spaniei:

1. Ceuta;

2. Melilla;

c) Republica Italiană:

1. Livigno;

2. Campione d'Italia;

3. apele italiene ale Lacului Lugano.

(4) Următoarele teritorii ale fiecăruia din statele membre de mai jos, care fac parte din teritoriul vamal al Comunităţii, se exclud din teritoriul ţării:

a) Regatul Spaniei: Insulele Canare;

b) Republica Franceză: teritoriile din străinătate;

c) Republica Elenă: Muntele Athos.

(5) Se consideră ca fiind incluse în teritoriile următoarelor state membre teritoriile menţionate mai jos:

a) Republica Franceză: Principatul Monaco;

b) Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord: Insula Man;

c) Republica Cipru: zonele Akrotiri şi Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord.

PARTEA 150[1]: Norme metodologice:

1. _

(1) În sensul art. 125[2] din Codul fiscal, teritoriul unui "Stat Membru" reprezintă zona de aplicare a Tratatului de înfiinţare a Comunităţii Economice Europene definită din perspectiva statului respectiv la art. 299 al tratatului excluzând, în ceea ce priveşte statele enumerate în coloana unu, teritoriile enumerate în coloana doi:

Coloana 1: State Membre	Coloana 2: Teritorii excluse
Republica Federală a Germaniei	Insula Heligoland şi Teritoriul Busingen
Republica Franceză	Teritoriile din străinătate
Republica Elenă	Muntele Athos
Regatul Spaniei	Ceuta, Melilla, Insulele Canare

Republica Italiană	Livigno Campione d'Italia Apele italiene ale lacului Lugano

(2) Bunurile de origine din teritoriile excluse trebuie importate din perspectiva taxei, chiar dacă unele din aceste teritorii fac parte din teritoriul vamal comunitar. Teritoriile excluse enumerate în coloana doi reprezintă teritorii aparţinând Comunităţii, dar excluse din teritoriul de aplicare al taxei pe valoarea adăugată. Noţiunea de teritoriu terţ include atât teritoriile excluse, cât şi statele terţe Comunităţii.

(3) Insula Man, Principatul Monaco şi zonele aflate sub suveranitatea Mării Britanii şi a Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia sunt considerate teritorii ale statelor membre, iar operaţiunile cu originea sau destinaţia în:

a) Insula Man, sunt considerate cu originea sau destinaţia în Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord;

b) Principatul Monaco, sunt considerate cu originea sau destinaţia în Republica Franceză;

c) zonele aflate sub suveranitatea Marii Britanii şi a Irlandei de Nord de la Akrotiri şi Dhekelia, sunt considerate cu originea sau cu destinaţia în Republica Cipru.

PARTEA 151: Codul fiscal:

Art. 126: Operaţiuni impozabile

(1) Din punct de vedere al taxei sunt operaţiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) operaţiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 şi 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acţionând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activităţile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);

(2) Este, de asemenea, operaţiune impozabilă şi importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit art. 132^{2}.

(3) Sunt, de asemenea, operaţiuni impozabile şi următoarele operaţiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit art. 132^{1}:

a) o achiziţie intracomunitară de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă ce acţionează ca atare sau de o persoană juridică neimpozabilă, care nu beneficiază de derogarea prevăzută la alin. (4), care urmează unei livrări intracomunitare efectuate în afara României de către o persoană impozabilă ce acţionează ca atare şi care nu este considerată întreprindere mică în statul său membru, şi căreia nu i se aplică prevederile art. 132 alin. (1) lit. b) cu privire la livrările de bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj sau ale art. 132 alin. 2) cu privire la vânzările la distanţă;

b) o achiziţie intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană;

c) o achiziţie intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă, care acţionează ca atare, sau de o persoană juridică neimpozabilă.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operaţiuni impozabile în România achiziţiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiţii:

a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă;

b) valoarea totală a acestor achiziţii intracomunitare nu depăşeşte pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depăşit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin norme.

(5) Plafonul pentru achiziţii intracomunitare prevăzut la alin. (4) lit. b) este constituit din valoarea

totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorată sau achitată în statul membru din care se expediază sau se transportă bunurile, a achiziţiilor intracomunitare de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau bunuri supuse accizelor.

(6) Persoanele impozabile şi persoanele juridice neimpozabile, eligibile pentru derogarea prevăzută la alin. (4), au dreptul să opteze pentru regimul general prevăzut la alin. (3) lit. a). Opţiunea se aplică pentru cel puţin doi ani calendaristici.

(7) Regulile aplicabile în cazul depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare, prevăzut la alin. (4) lit. b), sau al exercitării opţiunii sunt stabilite prin norme.

(8) Nu sunt considerate operaţiuni impozabile în România:

a) achiziţiile intracomunitare de bunuri a căror livrare în România ar fi scutită conform art. 143 alin. (1) lit. h)-m);

b) achiziţia intracomunitară de bunuri, efectuată în cadrul unei operaţiuni triunghiulare de o persoană impozabilă, denumită cumpărător revânzător, care este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru, dar nu este stabilită în România, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

1. achiziţia să fie efectuată în vederea realizării unei livrări ulterioare a acestor bunuri pe teritoriul României, de către cumpărătorul revânzător, persoană impozabilă, care nu este stabilită în România;

2. bunurile achiziţionate de cumpărătorul revânzător să fie transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul unuia din aceştia, direct dintr-un stat membru, altul decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către beneficiarul livrării ulterioare efectuate în România;

3. beneficiarul livrării ulterioare să fie o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România, conform art. 153 sau 153^1;

4. beneficiarul livrării ulterioare să fie obligat la plata taxei pentru livrarea efectuată de persoana impozabilă care nu este stabilită în România;

c) achiziţiile intracomunitare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, în sensul art. 152^2 atunci când vânzătorul este o persoană impozabilă revânzătoare, care acţionează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special pentru intermediarii persoane impozabile, în sensul art. 26 (a) din Directiva a 6-a, sau vânzătorul este organizator de vânzări prin licitaţie publică, care acţionează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru furnizor, conform regimului special, în sensul art. 26 (a) din Directiva a 6-a;

d) achiziţia intracomunitară de bunuri care urmează unei livrări de bunuri aflate în regim vamal suspensiv sau sub o procedură de tranzit intern, dacă pe teritoriul României se încheie aceste regimuri sau această procedură pentru respectivele bunuri.

(9) Operaţiunile impozabile pot fi:

a) operaţiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 140;

b) operaţiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii. În prezentul titlu aceste operaţiuni sunt prevăzute la art. 143-144^1;

c) operaţiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii. În prezentul titlu aceste operaţiuni sunt prevăzute la art. 141;

d) importuri şi achiziţii intracomunitare, scutite de taxă, conform art. 142;

e) operaţiuni prevăzute la lit. a)-c), care sunt scutite fără drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152, pentru care nu se datorează taxa şi nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziţii.

PARTEA 151^1: Norme metodologice:

2. _

(1) În sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, operaţiunea nu este impozabilă în România dacă cel puţin una din condiţiile prevăzute la lit. a) - d) nu este îndeplinită.

(2) În sensul art. 126 alin. (1), lit. a) din Codul fiscal, o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii trebuie să se efectueze cu plată. Condiţia referitoare la "plată" implică existenţa unei legături directe între operaţiune şi contrapartidă obţinută. O operaţiune este impozabilă în condiţiile în care această operaţiune aduce un avantaj clientului, iar contrapartida obţinută este aferentă avantajului primit, după cum urmează:

a) condiţia referitoare la existenţa unui avantaj pentru un client este îndeplinită în cazul în care furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii se angajează să furnizeze bunuri şi/sau servicii determinabile persoanei ce efectuează plata, sau în absenţa plăţii, când operaţiunea a fost realizată pentru a permite stabilirea unui astfel de angajament. Această condiţie este compatibilă cu faptul că serviciile au fost colective, nu au fost măsurabile cu exactitate sau au făcut parte dintr-o obligaţie legală;

b) condiţia existenţei unei legături între operaţiune şi contrapartidă obţinută este îndeplinită chiar dacă preţul nu reflectă valoarea normală a operaţiunii, respectiv ia forma unor cotizaţii, bunuri sau servicii, reduceri de preţ, sau nu este plătit direct de beneficiar ci de un terţ.

(3) În sensul art. 126 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, achiziţia intracomunitară de mijloace noi de transport este o operaţiune impozabilă indiferent de statutul vânzătorului sau cumpărătorului şi fără să se ţină seama de plafonul de achiziţii intracomunitare prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

(4) hi sensul art. 126 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal achiziţia intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă sau de o persoană juridică neimpozabilă este întotdeauna considerată o operaţiune impozabilă pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziţii intracomunitare prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

(5) Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziţii intracomunitare de 10.000 EURO, prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic se determină pe baza cursului valutar de schimb al Băncii Naţionale a României din ultima zi lucrătoare a anului calendaristic precedent şi se rotunjeşte la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5, şi prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5.

(6) În aplicarea art. 126 alin. (5), pentru calculul plafonului de achiziţii intracomunitare se iau în considerare următoarele elemente:

a) valoarea tuturor achiziţiilor intracomunitare care se efectuează ca urmare a achiziţiilor efectuate din toate statele membre, cu excepţia achiziţiilor din alte state membre şi a achiziţiilor intracomunitare prevăzute la alin. (7);

b) valoarea tranzacţiei ce conduce la depăşirea plafonului pentru achiziţii intracomunitare;

c) valoarea oricărui import efectuat de persoana juridică neimpozabilă în alt stat membru, pentru bunurile transportate în România după import;

(7) La calcul plafonului pentru achiziţii intracomunitare nu se vor lua în considerare:

a) valoarea achiziţiilor intracomunitare de produse accizabile;

b) valoarea achiziţiilor intracomunitare de mijloace noi de transport;

c) valoarea achiziţiilor de bunuri a căror livrare a fost o livrare de bunuri cu instalare sau montaj, pentru care locul livrării se consideră a fi în România în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea achiziţiilor de bunuri a căror livrare a fost o vânzare la distanţă pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal;

e) valoarea achiziţiilor de bunuri second-hand, de opere de artă, de obiecte de colecţie şi antichităţi, aşa cum sunt definite la art. 152 din Codul fiscal, în cazul în care aceste bunuri au fost taxate conform unui regim special similar celui prevăzut la art. 152 din Codul fiscal în statul membru din care au fost livrate;

f) valoarea achiziţiilor de gaze naturale şi energie electrică a căror livrare a fost efectuată în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (1) lit. e) şi f) din Codul fiscal.

(8) În cazul în care plafonul pentru achiziţii intracomunitare este depăşit, persoana prevăzută la

art. 126 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153[1] alin. (1) din Codul fiscal. înregistrarea va rămâne valabilă pe perioada până la sfârşitul anului calendaristic în care a fost depăşit plafonul de achiziţii şi cel puţin pentru anul calendaristic următor.

(9) Persoana prevăzută la art. 126 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, poate solicita anularea înregistrării oricând după încheierea anului calendaristic următor celui în care s-a înregistrat, conform art. 153[1], alin. (5) din Codul fiscal. Prin excepţie, persoana respectivă rămâne înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153[1] alin. (1) din Codul fiscal pentru toate achiziţiile intracomunitare efectuate cel puţin pentru anul calendaristic următor celui care a urmat înregistrării, dacă plafonul pentru achiziţii intracomunitare este depăşit în anul calendaristic care a urmat celui în care persoana a fost înregistrată.

(10) Dacă după expirarea anului calendaristic următor celui în care persoana a fost înregistrată, persoana respectivă efectuează o achiziţie intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform art. 153[1] alin. (1) din Codul fiscal, se consideră că persoana a optat conform art. 126 alin. (6) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care este obligată să rămână înregistrată în urma depăşirii plafonul pentru achiziţii intracomunitare în anul următor anului în care s-a înregistrat, situaţie în care se aplică prevederile de la alin. (9).

(11) În sensul art. 126 alin. (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile care efectuează numai operaţiuni pentru care taxa nu este deductibilă şi persoanele juridice neimpozabile care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, care nu depăşesc plafonul pentru achiziţii intracomunitare, pot opta pentru regimul general prevăzut la art. 126 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. Aceste persoane sunt obligate la plata taxei în România pentru toate achiziţiile intracomunitare de la data la care îşi exercită opţiunea, şi vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153[1] alin. (2) din Codul fiscal. Aceste persoane pot solicita anularea înregistrării oricând după încheierea a doi ani calendaristici ce urmează celui în care s-au înregistrat, conform art. 153[1] alin. (6), din Codul fiscal.

(12) În cazul în care după încheierea a doi ani calendaristici consecutivi de la înregistrare, persoanele prevăzute la alin. (11) efectuează o achiziţie intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obţinut conform art. 153[1] alin. (2) din Codul fiscal, se consideră că aceste persoane şi-au reexercitat opţiunea în condiţiile art. 126 alin. (6) şi art. 153[1] alin. (7) din Codul fiscal, cu excepţia cazului în care aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depăşirii plafonului pentru achiziţii intracomunitare, în anul calendaristic anterior, situaţie în care se aplică prevederile de la alin. (9).

(13) Prevederile art. 126 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de bunuri efectuată de către un furnizor care este înregistrat în scopuri de TVA în primul stat membru către un cumpărător revânzător care este înregistrat în scopuri de TVA în al doilea stat membru, altul decât cel din care începe transportul efectiv al bunurilor, şi care este urmată de livrarea aceloraşi bunuri de către cumpărătorul revânzător către beneficiarul livrării, care este înregistrat în scopuri de TVA în al treilea stat membru, dacă se îndeplinesc următoarele condiţii:

a) bunurile sunt expediate sau transportate direct din primul stat membru al furnizorului către al treilea stat membru al beneficiarului livrării; şi

b) relaţia de transport al bunurilor din România în al treilea stat membru trebuie să existe între furnizor şi cumpărătorul revânzător, oricare dintre aceştia putând fi responsabil pentru transportul bunurilor, în conformitate cu condiţiile Incoterms sau în conformitate cu prevederile contractuale.

(14) Dacă în situaţia prevăzută la alin. (13) România este al doilea stat membru al cumpărătorului revânzător şi acesta îi transmite furnizorului din primul stat membru, codul său de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153 din Codul fiscal, se consideră că achiziţia intracomunitară a bunurilor a fost supusă la plata taxei în al treilea stat membru, al beneficiarului livrării, în conformitate cu prevederile art. 132[1] alin. (5) din Codul fiscal. în acest caz, nu se aplică prevederile art. 132[1] alin. (2) din Codul fiscal, întrucât se consideră că locul achiziţiei intracomunitare nu este în România, cu condiţia ca cumpărătorul revânzător, să-l fi desemnat pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoana obligată la plata taxei aferente, conform art. 132[1] alin. (1) din Codul fiscal. (15) în situaţia prevăzută la alin. (14), cumpărătorul revânzător trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să nu înscrie achiziţia efectuată din primul stat membru în declaraţia recapitulativă privind achiziţiile intracomunitare prevăzută la art. 156^4 alin. (2) din Codul fiscal;

b) să înscrie livrarea efectuată către beneficiarul livrării din al treilea stat membru în rubrica "Livrări intracomunitare scutite" a decontului de taxă;

c) să înscrie în declaraţia recapitulativă pentru livrări intracomunitare scutite de taxă, prevăzută la art. 156 alin. (1) din Codul fiscal, următoarele date:

1.codul de înregistrare în scopuri de TVA din al treilea stat membru, al beneficiarului livrării; 2.codul T în rubrica corespunzătoare; 3.valoarea livrării efectuate;

d) să emită factura prevăzută la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, în care se vor înscrie:

1.la rubrica prevăzută la art. 155 alin. (5) lit. o) din Codul fiscal, codul său de înregistrare în scopuri de TVA în România;

2.la rubrica prevăzută la art. 155 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal, numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA în celălalt stat membru al beneficiarului livrării; 3.menţionarea în cuprinsul facturii că beneficiarul livrării este persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de bunuri efectuată în celălalt stat membru şi o referire la art. 28 c (E) (3) din Directiva a 6-a.

(16) Dacă în situaţia prevăzută la alin. (13) România este al treilea stat membru al beneficiarului livrării, achiziţia intracomunitară de bunuri efectuată de cumpărătorul revânzător, care ar avea locul în România conform art. 132^1 alin. (1) din Codul fiscal, nu este operaţiune impozabilă în România, dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) cumpărătorul revânzător nu este stabilit în România, ci în al doilea stat membru;

b) achiziţia intracomunitară de bunuri este efectuată de cumpărătorul revânzător, în vederea efectuării unei livrări ulterioare a acestor bunuri în România;

c) beneficiarul livrării este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 sau 153^1 din Codul fiscal;

d) beneficiarul livrării este obligat, conform art. 150 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, la plata taxei pentru livrarea efectuată de cumpărătorul revânzător care nu este înregistrat în scopuri de TVA în România;

e) beneficiarul livrării înscrie achiziţia efectuată în rubrica «Achiziţii intracomunitare» din decontul de taxă prevăzut la art. 156^2 sau la art. 156^3 din Codul fiscal, precum şi în declaraţia recapitulativă pentru achiziţii intracomunitare de bunuri, prevăzută la art. 156^4 alin. (2) din Codul fiscal.

PARTEA 152: Codul fiscal:

Art. 127: Persoane impozabile şi activitatea economică

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfăşoară, de o manieră independentă şi indiferent de loc, activităţi economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activităţi.

(2) În sensul prezentului titlu, activităţile economice cuprind activităţile producătorilor comercianţilor sau prestatorilor de servicii, inclusiv activităţile extractive, agricole şi activităţile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obţinerii de venituri cu caracter de continuitate.

(3) Nu acţionează de o manieră independentă angajaţii sau oricare alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce priveşte condiţiile de muncă, remunerarea sau alte obligaţii ale angajatorului.

(4) Instituţiile publice nu sunt persoane impozabile pentru activităţile care sunt desfăşurate în calitate de autorităţi publice, chiar dacă pentru desfăşurarea acestor activităţi se percep cotizaţii, onorarii, redevenţe, taxe sau alte plăţi, cu excepţia acelor activităţi care ar produce distorsiuni concurenţiale dacă instituţiile publice ar fi tratate ca persoane neimpozabile, precum şi a celor prevăzute la alin. (5) şi (6).

(5) Instituţiile publice sunt persoane impozabile pentru activităţile desfăşurate în calitate de autorităţi publice, dar care sunt scutite de taxă, conform art. 141.

(6) Instituţiile publice sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activităţi:

a) telecomunicaţii;

b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific şi altele de aceeaşi natură;

c) transport de bunuri şi de persoane;

d) servicii prestate în porturi şi aeroporturi;

e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;

f) activitatea târgurilor şi expoziţiilor comerciale;

g) depozitarea;

h) activităţile organismelor de publicitate comercială;

i) activităţile agenţiilor de călătorie;

j) activităţile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante şi alte localuri asemănătoare;

k) operaţiunile posturilor publice de radio şi televiziune.

(7) Prin derogare de la prevederile alin. (1), orice persoană care efectuează ocazional o livrare de mijloace de transport noi va fi considerată persoană impozabilă pentru orice astfel de livrare.

(8) În condiţiile şi în limitele prevăzute în norme, sunt considerate ca un grup fiscal unic persoanele impozabile stabilite în România care, independente fiind din punct de vedere juridic, sunt în relaţii strânse una cu alta din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric.

(9) Orice asociat sau partener al unei asocieri sau organizaţii fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activităţi economice care nu sunt desfăşurate în numele asocierii sau organizaţiei respective.

(10) Asocierile în participaţiune constituite exclusiv din persoane impozabile române nu dau naştere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip joint venture, consortium sau alte forme de asociere în scopuri comerciale, care nu au personalitate juridică şi sunt constituite în temeiul legii, sunt tratate drept asocieri în participaţiune.

PARTEA 152[1]: Norme metodologice:

3. _

(1) În sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, obţinerea de venituri de către persoanele fizice din vânzarea locuinţelor proprietate personală sau a altor bunuri care sunt folosite de către acestea pentru scopuri personale, nu va fi considerată activitate economică, cu excepţia situaţiilor în care se constată că activitatea respectivă este desfăşurată în scopul obţinerii de venituri cu caracter de continuitate în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal. Transferul bunurilor sau serviciilor achiziţionate în scop personal de persoanele fizice în patrimoniul comercial în scopul utilizării pentru desfăşurarea de activităţi economice, nu este o operaţiune asimilată unei livrări de bunuri/prestări de servicii, efectuate cu plată, iar persoana fizică nu poate deduce taxa aferentă bunurilor/serviciilor respective prin aplicarea procedurii de ajustare prevăzută la art. 148 şi 149 din Codul fiscal.

(2) Nu sunt considerate activităţi economice:

a) acordarea de bunuri şi/sau servicii în mod gratuit de organizaţiile fără scop patrimonial;

b) livrarea următoarelor obiecte de cult religios: vase liturgice, icoane metalice sau litografiate, crucile, crucifixele, cruciuliţele şi medalioanele cu imagini religioase specifice cultului, obiectele de colportaj religios, calendarele religioase, produsele necesare exercitării activităţii de cult religios precum tămâia, lumânările, dar cu excepţia celor decorative şi a celor pentru nunţi şi botezuri.

(3) În sensul art. 127 alin. (4) din Codul fiscal, distorsiuni concurenţiale rezultă atunci când aceeaşi activitate este desfăşurată de mai multe persoane, dintre care unele beneficiază de un tratament fiscal preferenţial, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate şi/sau a serviciilor prestate de acestea nu este

grevată de taxă, faţă de alte persoane care sunt obligate să greveze cu taxa contravaloarea livrărilor de bunuri şi/sau a prestărilor de servicii efectuate.

(4) În situaţia în care instituţia publică desfăşoară activităţi pentru care este tratată ca persoană impozabilă, instituţia publică este considerată persoană impozabilă numai în legătură cu partea din structura organizatorică prin care sunt realizate acele activităţi.

(5) În sensul art. 127 alin. (7) din Codul fiscal, persoana fizică devine persoană impozabilă numai în cazul unei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi. 4. _

(1) În sensul art. 127 alin. (8) din Codul fiscal, persoanele impozabile stabilite în România şi aflate în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric pot opta să fie tratate ca grup fiscal unic cu următoarele condiţii:

a) o persoană impozabilă nu poate face parte decât dintr-un singur grup fiscal; şi

b) opţiunea trebuie să se refere la o perioadă de cel puţin doi ani; şi

c) toate persoanele impozabile din grup trebuie să aplice aceeaşi perioadă fiscală;

(2) Grupul fiscal se poate constitui din două până la cinci persoane impozabile.

(3) Până la data de 1 ianuarie 2009, grupul fiscal se poate constitui numai de către persoane impozabile care sunt considerate mari contribuabili.

(4) Se consideră, conform alin. (1), în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic şi organizatoric persoanele impozabile al căror capital este deţinut direct sau indirect în proporţie de mai mult de 50% de către aceeaşi acţionari.

(5) În vederea implementării grupului fiscal se depune la organul fiscal competent o cerere semnată de către toţi membrii grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate şi codul de înregistrare în scopuri de TVA al fiecărui membru;

b) elementele care să demonstreze că membrii sunt în strânsă legătură în sensul alin. (2);

c) numele membrului numit reprezentant.

(6) Organul fiscal competent va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului fiscal şi va comunica acea decizie reprezentantului grupului precum şi fiecărui organ fiscal în jurisdicţia căruia se află membrii grupului fiscal, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii menţionate la alin. (3).

(7) Implementarea grupului fiscal va intra în vigoare în prima zi din cea de-a doua lună următoare datei deciziei menţionate la alin. (4).

(8) Reprezentantul grupului va notifica organului fiscal competent oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opţiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup fiscal unic, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (2)-(4) care conduc la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup fiscal, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situaţie;

c) numirea unui alt reprezentant al grupului fiscal cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

d) părăsirea grupului fiscal de către unul din membri, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

e) intrarea unui nou membru în grupul fiscal, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

(9) În situaţiile prevăzute la alin. (8) lit. a) şi b) organul fiscal competent va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (8) lit. a), de la data 1 a lunii următoare celei în care a încetat opţiunea;

b) în cazul prevăzut la alin. (8) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat aceasta situaţie.

(10) În situaţiile prevăzute la alin. (8) lit. o) - e) organul fiscal competent va lua o decizie oficială în termen de 30 de zile de la data primirii notificării şi va comunica această decizie reprezentantului, precum şi fiecărui organ competent responsabil pentru membrii grupului fiscal. Această decizie va intra în vigoare din prima zi a lunii următoare celei în care a fost transmisă reprezentantului. Până la primirea deciziei, persoanele impozabile care au solicitat părăsirea sau intrarea în grup a unui membru, sunt tratate ca grup fiscal unic format din membri care au depus iniţial opţiunea de a fi trataţi ca grup fiscal unic şi au fost acceptaţi în acest sens de către organul fiscal competent. În situaţia în care se solicită numirea unui alt reprezentant al grupului, organul fiscal competent, anulează calitatea reprezentantului grupului fiscal şi în aceeaşi notificare va numi un alt reprezentant propus de membri grupului.

(11) Organul fiscal competent va putea în urma verificărilor efectuate:

a) să anuleze tratamentul unei persoane ca membru al unui grup fiscal în cazul în care acea persoană nu mai întruneşte criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru în termenii alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente;.

b) să anuleze tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal în cazul în care acele persoane impozabile nu mai întrunesc criteriile de eligibilitate pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente;.

(12) De la data implementării grupului fiscal unic conform alin. (7):

a) fiecare membru al grupului fiscal, altul decât reprezentantul:

1.va raporta în decontul de taxă menţionat la art. 156^2 din Codul fiscal, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziţie intra-comunitară de bunuri sau orice altă operaţiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

2.va trimite decontul sau de taxă reprezentantului, iar o copie a acestui document, organului fiscal de care aparţine;

3.nu va plăti nici o taxă datorată şi nu va solicita nici o rambursare conform decontului său de taxă.

b) reprezentantul:

1.va raporta în propriul decont de taxă, menţionat în art. 156^2 din Codul fiscal, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziţie intra-comunitară de bunuri sau orice altă operaţiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

2.va raporta într-un decont consolidat rezultatele din toate deconturile de TVA primite de la alţi membrii ai grupului fiscal precum şi rezultatele din propriului decont de taxă pentru perioada fiscală respectivă;

3.va depune la organul fiscal de care aparţine toate deconturile de taxă ale membrilor precum şi formularul de decont de taxă consolidat;

4.va plăti sau, după caz, va cere rambursarea taxei care rezultă din decontul de taxă consolidat.

(13) Fiecare membru al grupului fiscal trebuie:

a) să depună declaraţia recapitulativă pentru livrări şi achiziţii intracomunitare menţionată în art. 156^4 din Codul fiscal, la organul fiscal de care aparţine;

b) să se supună controlului organului fiscal de care aparţine;

c)să răspundă separat şi în solidar pentru orice taxă datorată de el sau de orice membru al grupului fiscal pentru perioada cât aparţine respectivului grup fiscal.

5. În sensul art. 127 alin. (10) din Codul fiscal, prin persoane impozabile române se înţelege

persoanele impozabile care sunt stabilite în România în sensul art. 125^1 alin(2) din Codul fiscal.

PARTEA 153: Codul fiscal: Art. 128: Livrarea de bunuri

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca şi un proprietar.

(2) Se consideră că o persoană impozabilă, care acţionează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziţionat şi livrat bunurile respective ea însăşi, în condiţiile stabilite prin norme.

(3) Următoarele operaţiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plăţii ultimei sume scadente, cu excepţia contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite;

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condiţiile prevăzute de legislaţia referitoare la proprietatea publică şi regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri.

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operaţiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziţionate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfăşurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial;

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziţionate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziţie altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial;

c) preluarea de către o persoană impozabilă de bunuri mobile corporale achiziţionate sau produse de către aceasta, altele decât bunurile de capital prevăzute la art. 149 alin. (1) lit. a), pentru a fi utilizate în scopul unor operaţiuni care nu dau drept integral de deducere, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parţial la data achiziţiei;

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepţia celor la care se face referire la alin. (8 lit. a)-c).

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociaţii sau acţionarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepţia transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părţilor lor componente a fost dedusă total sau parţial.

(6) În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare transfer este considerat o livrare separată a bunului, chiar dacă bunul este transportat direct beneficiarului final.

(7) Transferul tuturor activelor sau al unei părţi a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active şi pasive, ca urmare a unor operaţiuni precum divizarea, fuziunea, indiferent dacă e făcut cu plată sau nu ori ca aport în natură la capitalul unei societăţi, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă. Primitorul este considerat a fi succesorul cedentului în ceea ce priveşte ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamităţi naturale sau a unor cauze de forţă majoră, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum şi activele corporale fixe casate, în condiţiile stabilite prin norme;

c) perisabilităţile, în limitele prevăzute prin lege;

d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri ca mostre în cadrul campaniilor promoţionale, pentru încercarea produselor sau pentru demonstraţii la punctele de vânzare, alte bunuri acordate în scopul stimulării vânzărilor;

f) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acţiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, precum şi alte destinaţii prevăzute de lege, în condiţiile stabilite prin norme.

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înţelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.

(10) Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparţinând activităţii sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepţia non-transferurilor prevăzute la alin. (12).

(11) Transferul prevăzut la alin. (10) reprezintă expedierea sau transportul oricăror bunuri mobile corporale din România către alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizate în scopul desfăşurării activităţii sale economice.

(12) În sensul prezentului titlu, nontransferul reprezintă expedierea sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizat în scopul uneia din următoarele operaţiuni:

a) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat, în condiţiile prevăzute la art. 132 alin. (5) privind vânzarea la distanţă;

b) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat, în condiţiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. b) privind livrările cu instalare sau asamblare, efectuate de către furnizor sau în numele acestuia;

c) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor, pe parcursul transportului de persoane efectuat în teritoriul Comunităţii, în condiţiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. d);

d) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă, în condiţiile prevăzute la art. 143 alin. (2) cu privire la livrările intracomunitare scutite, la art. 143 alin. (1) lit. a) şi b) cu privire la scutirile pentru livrările la export şi la art. 143 alin. (1) lit. h), i), j), k) şi ni) cu privire la scutirile pentru livrările destinate navelor, aeronavelor, misiunilor diplomatice şi oficiilor consulare, precum şi organizaţiilor internaţionale şi forţelor NATO;

e) livrarea de gaz prin reţeaua de distribuţie a gazelor naturale sau de electricitate, în condiţiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) şi f) privind locul livrării acestor bunuri;

f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implică lucrări asupra bunurilor corporale efectuate în statul membru în care se termină expedierea sau transportul bunului, cu condiţia ca bunurile, după prelucrare, să fie reexpediate persoanei impozabile din România de la care fuseseră expediate sau transportate iniţial;

g) utilizarea temporară a bunului respectiv pe teritoriul statului membru de destinaţie a bunului expediat sau transportat, în scopul prestării de servicii în statul membru de destinaţie, de către persoana impozabilă stabilită în România;

h) utilizarea temporară a bunului respectiv, pentru o perioadă care nu depăşeşte 24 de luni, pe teritoriul unui alt stat membru, în condiţiile în care importul aceluiaşi bun dintr-un stat terţ, în vederea utilizării temporare, ar beneficia de regimul vamal de admitere temporară cu scutire integrală de drepturi de import.

(13) În cazul în care nu mai este îndeplinită una din condiţiile prevăzute la alin. (12), expedierea sau transportul bunului respectiv este considerat ca un transfer din România în alt stat membru. În acest caz, transferul se consideră efectuat în momentul în care condiţia nu mai este îndeplinită.

(14) Prin ordin al ministrului finanţelor publice, se pot introduce măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (10)-(13).

PARTEA 153^{1}: Norme metodologice:

6. _

(1) În sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, preluarea de bunuri produse de către o persoană impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, pentru a fi folosite în cursul desfăşurării activităţii sale economice sau pentru continuarea acesteia, nu se consideră ca fiind o livrare de bunuri, cu excepţia operaţiunilor prevăzute la art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Aceleaşi prevederi se

aplică şi prestărilor de servicii.

(2) În sensul art. 128 alin. (2) din Codul fiscal, transmiterea de bunuri efectuată pe baza unui contract de comision la cumpărare sau la vânzare se consideră livrare de bunuri atunci când comisionarul acţionează în nume propriu, dar în contul comitentului. Comisionarul este considerat din punct de vedere al taxei cumpărător şi revânzător al bunurilor, indiferent dacă acţionează în contul vânzătorului sau cumpărătorului, comitent, procedând astfel:

a) primeşte de la vânzător o factură sau orice alt document ce serveşte drept factură emisă pe numele său, şi;

b) emite o factură sau orice alt document ce serveşte drept factură cumpărătorului..

(3) Prevederile alin. (2) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 19 alin. (3) şi (4).

(4) În sensul art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, activele corporale fixe de natura bunurilor de capital prevăzute la art. 149 din Codul fiscal, casate înainte de expirarea duratei normale de funcţionare nu constituie livrare de bunuri, dacă la achiziţia sau, după caz, transformarea, modernizarea, fabricarea, construcţia activelor respective, taxa a fost dedusă total sau parţial sau nu a fost dedusă. Se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal, pentru activele corporale fixe de natura bunurilor de capital casate înainte de expirarea duratei normale de funcţionare, dacă la achiziţia sau, după caz, transformarea, modernizarea, fabricarea, construcţia acestora taxa a fost dedusă total sau parţial, şi dacă următoarele operaţiuni au intervenit în legătură cu un bun de capital după data aderării: achiziţia sau, după caz fabricarea, construcţia, prima utilizare după modernizare sau transformare.

(5) În sensul art. 128 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executării silite se consideră livrare de bunuri numai dacă debitorul executat silit este o persoană impozabilă înregistrata conform art. 153 din Codul fiscal.

(6) În sensul art. 128 alin. (7) din Codul fiscal, transferul tuturor activelor sau al unei părţi a acestora este rezultatul unor operaţiuni cum sunt de exemplu: divizarea, fuziunea, vânzarea, aportul în natură la capitalul social, prin care se realizează transferul de active şi pasive indiferent dacă e făcut cu plată sau nu. Se consideră transfer parţial de active în sensul art. 128 alin. (7) din Codul fiscal, transferul tuturor activelor investite într-o anumită ramură a activităţii economice, ce constituie din punct de vedere tehnic o structură independentă, capabilă să efectueze activităţi economice separate. De asemenea se consideră că transferul parţial are loc şi în cazul în care bunurile imobile în care sunt situate activele transferate de cedent nu sunt înstrăinate, ci realocate altor ramuri ale activităţii aflate în uzul cedentului.

(7) Persoana impozabilă care este beneficiarul transferului prevăzut la alin. (7) este considerată ca fiind succesorul cedentului, indiferent dacă este înregistrat în scopuri de taxă sau nu. Beneficiarul va prelua toate drepturile şi obligaţiile cedentului, inclusiv cele privind livrările către sine prevăzute la art. 128 alin. (4) din Codul fiscal, ajustările deducerii prevăzute la art. 148 şi 149 din Codul fiscal. De asemenea beneficiarul poate prelua soldul sumei negative de taxă pentru care nu s-a solicitat rambursarea sau soldul taxei de plată către bugetul de stat, dacă respectivele drepturi şi obligaţii au fost cuprinse în contractul dintre părţi. Dacă beneficiarul transferului este o persoană, alta decât persoana impozabilă, operaţiunea de transfer constituie livrare de bunuri.

(8) În sensul art. 128 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal, prin cauze de forţă majoră se înţelege:

a) incendiu, dovedit prin documente de asigurare şi/sau alte rapoarte oficiale, cu excepţia situaţiilor în care pagubele sunt imputabile;

b) război, război civil, acte de terorism;

c) orice evenimente care sunt astfel calificate prin Codul Civil, cu excepţia situaţiilor în care pagubele sunt imputabile.

(9) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiţii:

a) bunurile nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente;

c) se face dovada că s-au distrus bunurile şi nu mai intră în circuitul economic.

(10) Pentru situaţiile prevăzute la alin. (9) lit. a) se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal, referitoare la ajustarea dreptului de deducere.

(11) În sensul art. 128 alin. (8) lit. f) din Codul fiscal:

a) bunurile acordate gratuit în cadrul acţiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală a bunurilor acordate gratuit în cursul unui an calendaristic este sub plafonul în care aceste cheltuieli sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, astfel cum este stabilit la Titlul II al Codului fiscal.

b) Bunurile acordate gratuit în cadrul acţiunilor de sponsorizare sau mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală în cursul unui an calendaristic se încadrează în limita a 3 la mie din cifra de afaceri determinată potrivit art. 152 alin. (2) din Codul fiscal.

c) Prin bunuri acordate în mod gratuit potrivit destinaţiilor prevăzute de lege se înţeleg destinaţii cum sunt, de exemplu: masă caldă pentru mineri, echipamentul de protecţie, materiale igienico-sanitare acordate obligatoriu angajaţilor în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Plafonul până la care nu sunt considerate livrări de bunuri cu plată este cel prevăzut prin actele normative care instituie acordarea acestor bunuri.

(12) Încadrarea în plafoanele prevăzute la alin. (11) lit. a) - c) se determină pe baza datelor raportate prin situaţiile financiare anuale. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizările, acţiunile de mecenat sau alte acţiuni prevăzute prin legi, acordate în numerar. Depăşirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu plată şi se colectează taxa, dacă s-a exercitat dreptul de deducere a taxei aferente achiziţiilor care depăşesc plafoanele. Taxa colectată aferentă depăşirii se calculează şi se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a depus sau trebuie să depună situaţiile financiare anuale.

(13) În sensul art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, transferul cuprinde operaţiuni care nu presupun o tranzacţie, deoarece nu implică decât persoana impozabilă care realizează transportul sau expedierea de bunuri aparţinând activităţii sale economice, dintr-un stat membru în alt stat membru, în vederea realizării de activităţi economice în statul membru de destinaţie. În categoria transferurilor se cuprind operaţiuni precum: transportul/expedierea din România a bunurilor importate de persoana impozabilă în alt stat membru în lipsa unei tranzacţii în momentul expedierii, transportul/expedierea de bunuri mobile corporale din România în alt stat membru în vederea constituirii unui stoc care urmează a fi vândut în respectivul stat membru, precum şi alte operaţiuni care iniţial au constituit nontransfer, dar ulterior s-au transformat în transfer. Transferul este o operaţiune asimilată unei livrări intracomunitare cu plată de bunuri, fiind obligatoriu să fie respectate toate condiţiile şi regulile aferente livrărilor intracomunitare, inclusiv cele referitoare la scutirea de taxă.

(14) Nontransferul cuprinde şi expedierea sau transportul de produse accizabile din România în alt stat membru, de către persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, în vederea efectuării unei vânzări la distanţă către persoane neimpozabile din acel stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile.

(15) Furnizarea de programe informatice software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, însoţită de licenţă obişnuită care interzice copierea şi distribuirea acestuia şi care permite doar instalarea sa pe un anumit număr de staţii de lucru, care este egal cu numărul de dischete sau de alte suporturi purtătoare de date furnizate, constituie livrare de bunuri, conform art. 128 din Codul fiscal. Programele informatice software standard reprezintă orice software produs ca un bun de folosinţă generală care conţine date pre-înregistrate, este comercializat ca atare şi, după instalare şi eventual o perioadă scurtă de training, poate fi utilizat în mod independent de către clienţi în formatul standard pentru aceleaşi aplicaţii şi funcţii.

PARTEA 154: Codul fiscal:

Art. 129: Prestarea de servicii

(1) Se consideră prestare de servicii orice operaţiune care nu constituie livrare de bunuri, aşa cum este definită la art. 128.

(2) O persoană impozabilă, care acţionează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ca intermediar

în prestarea de servicii, se consideră că a primit şi a prestat ea însăşi aceste servicii, în condiţiile stabilite prin norme.

(3) Prestările de servicii cuprind operaţiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinţei bunurilor în cadrul unui contract de leasing;

b) transferul şi/sau transmiterea folosinţei drepturilor de autor, brevetelor, licenţelor, mărcilor comerciale şi a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfăşura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acţiune ori o situaţie;

d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorităţi publice sau potrivit legii;

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acţionează în numele şi în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(4) Sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea temporară a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economică sau pentru a fi puse la dispoziţie, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parţial;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit pentru uzul personal al angajaţilor săi sau pentru uzul altor persoane.

(5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată:

a) utilizarea bunurilor rezultate din activitatea economică a persoanei impozabile, ca parte a unei prestări de servicii efectuată în mod gratuit, în cadrul acţiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, precum şi pentru alte destinaţii prevăzute de lege, în condiţiile stabilite prin norme;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor;

c) servicii prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanţie de către persoana care a efectuat iniţial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii.

(6) În cazul în care mai multe persoane impozabile, care acţionează în nume propriu, intervin prin tranzacţii succesive în cadrul unei prestări de servicii, se consideră că fiecare persoană a primit şi a prestat în nume propriu serviciul respectiv. Fiecare tranzacţie se consideră o prestare separată şi se impozitează distinct, chiar dacă serviciul respectiv este prestat direct către beneficiarul final.

(7) Prevederile art. 128 alin. (5) şi (7) se aplică în mod corespunzător şi prestărilor de servicii.

PARTEA 154[1]: Norme metodologice:

7. _

(1) Normele metodologice prevăzute la pct. 6 alin. (2)- (4) se aplică în mod corespunzător şi pentru prestările de servicii prevăzute la art. 129 alin. (2) din Codul fiscal

(2) Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/finanţatorului sau o cesiune a contractului de leasing financiar prin care se schimbă locatorul/finanţatorul, operaţiunea nu constituie livrare de bunuri, considerând că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana cedentului. Operaţiunea este considerată în continuare prestare de servicii, persoana care preia contractul de leasing având aceleaşi obligaţii ca şi cedentul în ceea ce priveşte taxa.

(3) Este considerată prestare de servicii, conform art. 129 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, intermedierea efectuată de o persoana care acţionează în numele şi în contul altei persoane atunci când intervine într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. În sensul prezentelor norme, intermediarul care acţionează în numele şi în contul altei persoane este persoana care acţionează în calitate de mandatar potrivit Codului comercial. în cazul în care mandatarul intermediază livrări de bunuri sau prestări de servicii, furnizorul/ prestatorul efectuează livrarea de bunuri/ prestarea de servicii către beneficiar, pentru care emite factura direct pe numele beneficiarului, iar mandatarul efectuează o prestare de servicii, pentru

care întocmeşte factura de comision care reprezintă contravaloarea serviciului de intermediere prestat către mandant, respectiv către beneficiar sau, după caz, către furnizor/prestator.

(4) Emiterea de către mandatar a unei facturi în numele său către cumpărător, pentru livrarea de bunuri intermediată, este suficientă pentru a-1 transforma în cumpărător revânzător din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum este prevăzut la pct. 6 alin. (2)-(4). De asemenea, mandatarul devine din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumpărător revânzător, dacă primeşte de la vânzător o factură întocmită pe numele său.

(5) Prevederile alin. (4) sunt aplicabile şi în cazul în care mandatarul intermediază o prestare de servicii.

(6) Prevederile pct. 6 alin. (11) şi (12) se aplică, după caz, şi pentru prevederile art. 129 alin. (5) lit. a) din Codul fiscal.

(7) Prevederile pct. 6. alin. (6) şi (7), se vor aplica corespunzător şi pentru prevederile art. 129 alin. (7) din Codul fiscal.

(8) Transferul cu plată al unui sportiv de la un club la un alt club este considerată o prestare de servicii cu plată în sensul art. 129 din Codul fiscal. Sumele plătite drept compensaţie pentru încetarea contractului sau drept penalităţi pentru neîndeplinirea unor obligaţii prevăzute de părţile contractante, nu sunt considerate prestări de servicii efectuate cu plată.

(9) În sensul art. 129 din Codul fiscal, sunt considerate prestări de servicii următoarele:

a) furnizarea de programe informatice software standard prin internet sau prin orice altă reţea electronică şi care este în principal automatizată necesitând intervenţie umană minimă, fiind un serviciu furnizat pe cale electronică, conform art. 125 alin. (1) pct. 26 din Codul fiscal;

b) furnizarea de licenţe în cadrul unui contract de licenţă privind programele informatice software, care permite clientului instalarea programului software pe diverse staţii de lucru, împreună cu furnizarea de programe software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, conform art. 129 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal.

c) furnizarea de programe informatice software personalizat, chiar şi în cazul în care programul software este furnizat pe dischetă sau pe un alt purtător de date. Programul software personalizat reprezintă orice program software creat sau adaptat nevoilor specifice ale clienţilor, conform cerinţelor exprimate de aceştia.

PARTEA 155: Codul fiscal:

Art. 130: Schimbul de bunuri sau servicii

În cazul unei operaţiuni care implică o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri şi/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră că a efectuat o livrare de bunuri şi/sau o prestare de servicii cu plată.

PARTEA 155^{1}: Norme metodologice:

8. _

(1) Operaţiunile prevăzute la art. 130 din Codul fiscal, includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

a) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a serviciului de prelucrare/obţinere a produselor agricole;

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendei, care constituie o prestare de servicii.

(2) Fiecare operaţiune din cadrul schimbului este tratată separat aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcţie de calitatea persoanei care realizează operaţiunea, cotele şi regulile aplicabile fiecărei operaţiuni în parte.

PARTEA 156: Codul fiscal:

Art. 130^{1}: Achiziţiile intracomunitare de bunuri

(1) Se consideră achiziţie intracomunitară de bunuri obţinerea dreptului de a dispune, ca şi un

proprietar, de bunuri mobile corporale expediate sau transportate la destinaţia indicată de cumpărător, de către furnizor, de către cumpărător sau de către altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.

(2) Sunt asimilate unei achiziţii intracomunitare cu plată următoarele:

a) utilizarea în România, de către o persoană impozabilă, în scopul desfăşurării activităţii economice proprii, a unor bunuri transportate sau expediate de aceasta sau de altă persoană, în numele acesteia, din statul membru pe teritoriul căruia aceste bunuri au fost produse, extrase, achiziţionate, dobândite ori importate de către aceasta, în scopul desfăşurării activităţii economice proprii, dacă transportul sau expedierea acestor bunuri, în cazul în care ar fi fost efectuat din România în alt stat membru, ar fi fost tratat ca transfer de bunuri în alt stat membru, în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (10) şi (11);

b) preluarea de către forţele armatei române, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil din cadrul forţelor armate, de bunuri pe care le-au dobândit în alt stat membru, care este parte a Tratatului Atlanticului de Nord, semnat la Washington la 4 aprilie 1949, şi la a căror achiziţie nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel alt stat membru, în situaţia în care importul bunurilor respective nu a putut beneficia de scutirea prevăzută la art. 142 alin. (1) lit. g).

(3) Se consideră, de asemenea, că este efectuată cu plată achiziţia intracomunitară de bunuri a căror livrare, dacă ar fi fost realizată în România, ar fi fost tratată drept o livrare de bunuri efectuată cu plată.

(4) Este asimilată unei achiziţii intracomunitare şi achiziţionarea de către o persoană juridică neimpozabilă a unor bunuri importate de acea persoană în Comunitate şi transportate sau expediate într-un alt stat membru decât cel în care s-a efectuat importul. Persoana juridică neimpozabilă va beneficia de rambursarea taxei plătite în România pentru importul bunurilor, dacă dovedeşte că achiziţia sa intracomunitară a fost supusă taxei în statul membru de destinaţie a bunurilor expediate sau transportate.

(5) Prin ordin al ministrului finanţelor publice se pot reglementa măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (2) lit. a).

PARTEA 156^1: Norme metodologice:

9. _

(1) Art. 130^1 alin. (1) din Codul fiscal, este definiţia "în oglindă" a definiţiei livrării intracomunitare de bunuri prevăzută la art. 128 alin. (9) din Codul fiscal, respectiv dacă în statul membru din care începe expedierea sau transportul bunurilor are loc o livrare intracomunitară de bunuri, într-un alt stat membru are loc o achiziţie intracomunitară de bunuri în funcţie de locul acestei operaţiuni stabilit conform prevederilor de la art. 132^1 din Codul fiscal.

(2) Prevederea de la art. 130^1 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal este prevederea "în oglindă" a celei de la art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, cu privire la transferul bunurilor din România într-un alt stat membru. Atunci când un bun intră în România în aceste condiţii, persoana impozabilă trebuie să analizeze dacă din punct de vedere al legislaţiei române operaţiunea ar fi constituit un transfer de bunuri dacă operaţiunea s-ar fi realizat din România în alt stat membru. În acest caz, transferul bunurilor din alt stat membru în România da naştere unei operaţiuni asimilate unei achiziţii intracomunitare cu plată. Tratarea acestor transferuri ca şi achiziţii intracomunitare nu depinde de tratamentul aplicat pentru acelaşi transfer în statul membru de origine.

(3) Prevederile art. 130^1 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică bunurilor achiziţionate de forţele armate române în alt stat membru, în situaţia în care aceste bunuri, după ce au fost folosite de forţele armate, sunt expediate în România.

(4) În sensul art. 130^1 alin. (3) din Codul fiscal este considerată a fi efectuată cu plată achiziţia intracomunitară de bunuri a căror livrare în ţară ar fi fost asimilată unei livrări de bunuri cu plată.

(5) Conform art. 130^1 alin. (4) din Codul fiscal, dacă o persoană juridică neimpozabilă din România importă bunuri în alt stat membru, pe care apoi le transportă/expediază în România, operaţiunea respectivă este asimilată unei achiziţii intracomunitare cu plată în România, chiar dacă taxa aferentă importului a fost plătită în statul membru de import. În temeiul dovezii achitării taxei aferente achiziţiei intracomunitare în România, persoana juridică neimpozabilă poate solicita statului membru de import

restituirea taxei achitate pentru import. În cazul invers, când o persoană juridică neimpozabilă stabilită în alt stat membru, importă bunuri în România, pe care apoi le transportă/expediază în alt stat membru, poate solicita în România restituirea taxei achitate pentru importul respectiv, dacă face dovada că achiziţia intracomunitară a bunurilor a fost supusă taxei în celălalt stat membru.

(6) Nu este asimilată unei achiziţii intracomunitare efectuate cu plată, utilizarea în România de către o persoană impozabilă în vederea efectuării unei vânzări la distanţă către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile " de produse accizabile transportate sau expediate din alt stat membru de persoana impozabilă sau de altă persoană, în numele acesteia.

PARTEA 157: Codul fiscal:

Art. 132: Locul livrării de bunuri

(1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terţ. Dacă locul livrării, stabilit conform prezentei prevederi, se situează în afara teritoriului comunitar, locul livrării realizate de către importator şi locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import;

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, de către furnizor sau de către altă persoană în numele furnizorului, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau unui montaj;

c) locul unde se găsesc bunurile atunci când sunt puse la dispoziţia cumpărătorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

d) locul de plecare a transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor, avion sau tren, pentru partea din transportul de pasageri efectuată în interiorul Comunităţii, dacă:

1.partea transportului de pasageri efectuată în interiorul Comunităţii reprezintă partea transportului, efectuată fără nici o oprire în afara Comunităţii, între locul de plecare şi locul de sosire ale transportului de pasageri;

2.locul de plecare a transportului de pasageri reprezintă primul punct de îmbarcare a pasagerilor în interiorul Comunităţii, eventual după o oprire în afara Comunităţii; 3.locul de sosire a transportului de pasageri reprezintă ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul Comunităţii pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul Comunităţii, eventual înainte de o oprire în afara Comunităţii;

e) în cazul livrării de gaze prin sistemul de distribuţie a gazelor naturale sau al livrării de energie electrică, către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră locul unde comerciantul persoană impozabilă este stabilit sau are un sediu fix pentru care se livrează bunurile sau, în absenţa unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reşedinţa sa obişnuită. Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală în ceea ce priveşte cumpărările de gaz şi energie electrică o reprezintă revânzarea de astfel de produse şi al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil;

f) în cazul livrării de gaze prin sistemul de distribuţie a gazelor naturale sau de energie electrică, în situaţia în care o astfel de livrare nu se regăseşte la lit. e), locul livrării reprezintă locul în care cumpărătorul utilizează şi consumă efectiv gazul natural sau energia electrică. În situaţia în care bunurile nu sunt consumate de cumpărător, ci sunt livrate unei alte persoane, partea neutilizată de gaz sau energie electrică se consideră ca fiind utilizată şi consumată la locul în care noul cumpărător este stabilit sau are un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absenţa unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat şi a consumat bunurile în locul în care îşi are domiciliul sau reşedinţa sa obişnuită.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), în cazul unei vânzări la distanţă care se efectuează dintr-un stat membru spre România, locul livrării se consideră în România dacă livrarea este efectuată către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de derogarea de la art. 126 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă şi dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanţă al căror transport sau expediere în România se realizează de către un furnizor, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanţă, inclusiv valoarea

respectivei vânzări la distanţă, sau în anul calendaristic precedent, depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanţă de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte prin norme; sau

b) furnizorul a optat în statul membru din care se transportă bunurile pentru considerarea vânzărilor sale la distanţă, care presupun transportul bunurilor din acel stat membru în România, ca având loc în România.

(3) Locul livrării este întotdeauna în România, în cazul vânzărilor la distanţă de produse accizabile, efectuate dintr-un stat membru către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, fără să se aplice plafonul prevăzut la alin. (2) lit. a).

(4) Derogarea prevăzută la alin. (2) nu se aplică vânzărilor la distanţă efectuate din alt stat membru în România:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în statul membru de plecare, conform regimului special prevăzut la art. 26 (a) din Directiva a 6-a privind bunurile second-hand, operele de artă, obiectele de colecţie şi antichităţile, astfel cum sunt definite la art. 152^2 alin. (1);

d) de gaz distribuit prin sistemul de distribuţie a gazului natural şi de electricitate;

e) de produse accizabile, livrate către persoane impozabile şi persoane juridice neimpozabile.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării pentru vânzările la distanţă efectuate din România către alt stat membru se consideră în acest alt stat membru, în cazul în care livrarea este efectuată către o persoană care nu îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de statul membru în care se încheie transportul sau expedierea, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanţă, efectuate de furnizor şi care presupun transportul sau expedierea bunurilor din România către un anumit stat membru, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanţă, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanţă, sau în anul calendaristic precedent, depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanţă, stabilit conform legislaţiei privind taxa pe valoarea adăugată din statul membru respectiv, astfel de vânzări având locul livrării în statul respectiv; sau

b) furnizorul a optat în România pentru considerarea tuturor vânzărilor sale la distanţă, care presupun transportul bunurilor din România într-un anumit stat membru, ca având loc în respectivul stat membru. Opţiunea se exercită în condiţiile stabilite prin norme şi se aplică tuturor vânzărilor la distanţă, efectuate către respectivul stat membru, în anul calendaristic în care se exercită opţiunea şi în următorii doi ani calendaristici.

(6) În cazul vânzărilor la distanţă de produse accizabile efectuate din România către persoane neimpozabile din alt stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile, locul livrării este întotdeauna în celălalt stat membru.

(7) Derogarea prevăzută la alin. (5) nu se aplică vânzărilor la distanţă efectuate din România către un alt stat membru:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în România, conform regimului special pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, prevăzut la art. 152^2;

d) de gaz distribuit prin sistemul de distribuţie a gazului natural şi de electricitate;

e) de produse accizabile, livrate către persoane juridice neimpozabile şi persoane impozabile.

(8) În aplicarea alin. (2)-(7), atunci când o vânzare la distanţă presupune expedierea sau transportul bunurilor vândute dintr-un teritoriu terţ şi importul de către furnizor într-un stat membru, altul decât statul membru în care se expediază sau se transportă în vederea livrării acestora către client, se va considera că bunurile au fost expediate sau transportate din statul

membru în care se efectuează importul.

PARTEA 157[1]: Norme metodologice:

10. _

(1) În sensul art. 132 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal bunurile sunt considerate a fi transportate de furnizor, de cumpărător, sau de un terţ care acţionează în numele şi în contul unuia dintre aceştia, dacă potrivit înţelegerii dintre părţile contractante ori furnizorul ori cumpărătorul este persoana însărcinată să realizeze transportul. Terţa persoană care realizează transportul în numele şi în contul furnizorului sau al cumpărătorului este transportatorul, sau o altă persoană cu care furnizorul sau cumpărătorul încheie contractul de transport.

(2) Conform art. 132 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, locul livrării este locul unde bunurile sunt puse la dispoziţia cumpărătorului în cazul în care bunurile nu sunt transportate sau expediate. În categoria bunurilor care nu sunt transportate sau expediate se cuprind bunurile imobile, precum şi orice alte bunuri mobile corporale care deşi sunt livrate, între vânzător şi cumpărător nu există relaţie de transport. Exemplu: o persoană impozabilă A stabilită în România livrează bunuri unei alte persoane impozabile B stabilite în alt stat membru sau în România. Bunurile sunt transportate direct la C, o altă persoană care cumpără bunurile de la B. În primul caz, contractul de transport este încheiat între A şi B, persoana obligată să realizeze transportul fiind A sau B. Pe relaţia A-B se consideră o livrare cu transport, iar pe relaţia B-C, se consideră o livrare fără transport. în al doilea caz, dacă contractul de transport este încheiat între B şi C, pe relaţia A-B se consideră o livrare fără transport, locul livrării fiind locul unde bunurile sunt puse la dispoziţia lui B, iar în relaţia B-C se consideră o livrare cu transport, locul livrării fiind locul unde începe transportul, respectiv în statul membru al furnizorului A.

11. _

(1) În sensul art. 132 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, echivalentul în lei al plafonului de 35.000 de EURO pentru vânzările la distanţă se stabileşte pe baza cursului valutar de schimb stabilit de Banca Naţională a României în ultima zi lucrătoare a anului calendaristic precedent şi se rotunjeşte la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5, şi prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5. Plafonul pentru vânzări la distanţă se calculează pe fiecare an calendaristic.

(2) În cazul în care vânzările la distanţă efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România depăşesc plafonul prevăzut la alin (1), se consideră ca toate vânzările la distanţă efectuate de furnizor din acel stat membru în România au loc în România pe perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depăşit plafonul şi pentru anul calendaristic următor. Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru potrivit art. 150 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal la depăşirea plafonului calculat conform alin. (4) şi (5). înregistrarea rămâne valabilă până la 31 decembrie al anului calendaristic următor celui în care furnizorul a depăşit plafonul pentru vânzări la distanţă în România, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (3)

(3) În cazul în care plafonul prevăzut la alin. (1) este depăşit şi în anul calendaristic următor se aplică prevederile alin. (2) referitoare la locul acestor vânzări.

(4) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanţă efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri care au fost livrate dintr-un teritoriu terţ şi care sunt considerate că au fost livrate în România din statul membru de import în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (8) din Codul fiscal.

b) valoarea vânzării la distanţă ce conduce la depăşirea plafonului.

(5) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanţă de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea oricărei livrări de bunuri cu instalare sau montare, efectuata în România de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia conform art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de furnizor în statul membru de plecare în cadrul tranzacţiei supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi prevăzute la art. 152^2 din Codul fiscal;.

e) valoarea oricărei livrări de energie electrică şi de gaz natural, distribuit prin sistemul de distribuţie a gazului natural, conform art. 132 alin. (1) lit. e) şi f) din Codul fiscal.

(6) Furnizorul unei vânzări la distanţă în România poate opta în statul membru în care este stabilit să schimbe locul livrării în România pentru toate vânzările sale la distanţă din acel stat membru în România. Opţiunea se comunică şi organelor fiscale competente din România printr-o scrisoare recomandată în care furnizorul va specifica data de la care intenţionează să aplice opţiunea. Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru potrivit art. 150 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal înainte de prima livrare care va fi realizată ulterior exprimării opţiunii. înregistrarea ca urmare a opţiunii rămâne valabilă până la 31 decembrie al celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul şi-a exercitat opţiunea, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (7).

(7) Dacă plafonul prevăzut la alin. (1) este depăşit în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (6), se aplică prevederile alin. (2) - (5) în privinţa locului pentru vânzările la distanţă în România.

(8) Vânzarea la distanţă are loc într-un stat membru, altul decât România, conform art.132 alin. (5) din Codul fiscal, dacă valoarea totală a vânzărilor la distanţă efectuate de furnizorul din România depăşeşte plafonul vânzărilor la distanţă stabilit de statul membru de destinaţie, care poate să difere de cel stabilit la alin. (1), valabil pentru România, sau în cazul în care furnizorul şia exercitat opţiunea prevăzută la alin. (5). Plafonul pentru vânzări la distanţă se calculează pe fiecare an calendaristic. În sensul art. 132 alin. (5) din Codul fiscal, persoanele din alt stat membru care nu comunică furnizorului din România un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, sunt persoanele care beneficiază în statul lor membru de derogarea prevăzută la art. 28 a(la) (b) din Directiva a 6-a, al cărei echivalent în Codul fiscal este art. 126 alin. (4).

(9) În cazul în care furnizorul depăşeşte plafonul pentru vânzări la distanţă stabilit de statul membru de destinaţie, se consideră că toate vânzările la distanţă efectuate de furnizorul din România în statul membru de destinaţie au loc în acel stat membru pentru perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depăşit plafonul şi pentru anul calendaristic următor. Dacă se depăşeşte plafonul şi în anul următor, se aplică aceleaşi reguli referitoare la locul acestor vânzări. Furnizorii trebuie să comunice printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România, în termen de 30 de zile de la data înregistrării în alt stat membru pentru vânzări la distanţă ca urmare a depăşirii plafonului pentru vânzări la distanţă din alt stat membru, locul acestor livrări nemaifiind în România ci în statul membru în care s-a depăşit plafonul.

(10) La calculul plafonului pentru vânzări la distanţă realizate de furnizori din România în alt stat membru se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanţă efectuate de un furnizor din România către un anumit stat membru, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri expediate dintr-un teritoriu terţ şi importate în România, care se consideră că au fost expediate din România, în condiţiile art. 132 alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării care conduce la depăşirea plafonului în celalalt stat membru.

(11) La calculul plafonului pentru vânzări la distanţă realizate de furnizori din România în alt stat membru nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanţă de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea livrărilor de bunuri cu instalare, efectuate în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de un furnizor din România în cadrul unei tranzacţii supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, conform art. 152^2 din Codul fiscal.

e) valoarea oricărei livrări de energie electrică şi de gaz natural distribuit prin sistemul de distribuţie a

gazului natural.

(12) Furnizorul poate opta să schimbe locul livrării într-un alt stat membru pentru toate vânzările sale la distanţă efectuate din România către acel stat membru. Opţiunea se comunică printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România şi se exercită de la data trimiterii scrisorii recomandate, rămânând valabilă până la 31 decembrie al celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul şi-a exercitat opţiunea, cu excepţia situaţiei prevăzute la alin. (13).

(13) Dacă plafonul pentru vânzări la distanţă realizate de furnizori din România în alt stat membru) este depăşit şi în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (12), se aplică prevederile alin. (9) - (11) pentru locul vânzărilor la distanţă în celălalt stat membru.

PARTEA 158: Codul fiscal:

Art. 132^1: Locul achiziţiei intracomunitare de bunuri

(1) Locul achiziţiei intracomunitare de bunuri se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În cazul achiziţiei intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 126 alin. (3) lit. a), dacă cumpărătorul îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil, emis de autorităţile unui stat membru, altul decât cel în care are loc achiziţia intracomunitară, conform alin. (1), locul respectivei achiziţii intracomunitare se consideră în statul membru care a emis codul de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Dacă o achiziţie intracomunitară a fost supusă la plata taxei în alt stat membru, conform alin. (1), şi în România, conform alin. (2), baza de impozitare se reduce în mod corespunzător în România.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică dacă cumpărătorul face dovada că achiziţia intracomunitară a fost supusă la plata taxei pe valoarea adăugată în statul membru în care are loc achiziţia intracomunitară, conform alin. (1).

(5) Achiziţia intracomunitară de bunuri efectuată, conform alin. (1), în cadrul unei operaţiuni triunghiulare în alt stat membru decât România, de către cumpărătorul revânzător

înregistrat în scopuri de TVA în România, în conformitate cu art. 153, se va considera că a fost supusă la plata taxei pe valoarea adăugată în acel alt stat membru, dacă se îndeplinesc următoarele condiţii:

a) cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România, în conformitate cu art. 153, face dovada că a efectuat achiziţia intracomunitară în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru, livrare pentru care beneficiarul, care este înregistrat în scopuri de TVA în statul membru unde este stabilit, a fost desemnat ca persoană obligată la plata taxei aferente;

b) obligaţiile privind declararea acestor operaţiuni, stabilite prin norme, au fost îndeplinite de către cumpărătorul revânzător, înregistrat în scopuri de TVA în România, în conformitate cu art. 153.

PARTEA 158^1: Norme metodologice:

12. _

(1) Conform art. 132^1 alin. (1) din Codul fiscal, locul unei achiziţii intracomunitare de bunuri este întotdeauna în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor. În cazul în care, conform art. 132 alin. (2) din Codul fiscal, cumpărătorul furnizează un cod de înregistrare în scopuri de TVA dintr-un alt stat membru, decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, se aplică reţeaua de siguranţă, respectiv achiziţia intracomunitară se consideră că are loc şi în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA şi în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În sensul art. 132^1 alin. (3) din Codul fiscal, dacă cumpărătorul face dovada că a supus la plata taxei achiziţia intracomunitară şi în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor şi în statul membru care a furnizat un cod de înregistrare în scopuri de TVA, acesta poate solicita restituirea taxei achitate în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA. Restituirea taxei aferente achiziţiei intracomunitare se realizează astfel:

a) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, prin înregistrarea

cu semnul minus în decontul de taxă prevăzut la art. 156^2 din Codul fiscal a achiziţiei intracomunitare şi a taxei aferente;

b) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153^1 din Codul fiscal, restituirea taxei se realizează conform normelor procedurale în vigoare.

Exemplu: o persoană impozabilă din România înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau art. 153^1 din Codul fiscal, achiziţionează în Ungaria (locul unde se încheie transportul bunurilor) bunuri livrate din Franţa. Persoana respectivă nu este înregistrată în Ungaria în scopuri de TVA, dar comunică furnizorului din Franţa codul său de înregistrare în scopuri de TVA din România, pentru a beneficia de scutirea de taxă aferentă livrării intracomunitare realizată de furnizorul din Franţa. După înregistrarea în scopuri de TVA în Ungaria şi plata TVA aferentă achiziţiei intracomunitare conform art. 132^1 alin. (1) din Codul fiscal, persoana respectivă poate solicita restituirea taxei plătite în România aferente achiziţiei intracomunitare, care a avut loc şi în România conform art. 132^1 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) În conformitate cu prevederile art. 132^1 alin. (4) din Codul fiscal, în cazul în care până la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru achiziţia intracomunitară efectuată în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 132 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă face dovada că achiziţia intracomunitară a fost supusă la plata TVA în statul membru unde se încheie expedierea sau transportul bunurilor, nu se mai aplică prevederile art. 132 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) Obligaţiile prevăzute la art. 132^1 alin. (5) lit. b) din Codul fiscal sunt stabilite la pct. 2 alin. (15).

PARTEA 159: Codul fiscal:

Art. 133: Locul prestării de servicii

(1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu

bunurile imobile;

PARTEA 159^1: Norme metodologice:

13. _

(1) Transferul de sportivi de la un club din România la un club din altă ţară are locul la locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

(2) Prestările de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. g) pct. 1-8, 13 şi 14 din Codul fiscal realizată de un prestator stabilit în Comunitate către o persoană neimpozabilă stabilită în Comunitate, au locul la locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

(3) Operaţiunile de leasing sau închiriere de mijloace de transport prestate de un prestator stabilit în Comunitate către un beneficiar stabilit în Comunitate au locul la locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

(4) În sensul art. 133 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, serviciile legate de bunurile imobile cuprind operaţiuni precum:

a) lucrările de construcţii-montaj, transformare, finisare, instalare, reparaţii, întreţinere, curăţare şi demolare efectuate asupra unui bun imobil prin natura sa, precum şi orice operaţiune ce se efectuează în legătură cu livrarea de bunuri mobile şi încorporarea acestora într-un bun imobil astfel încât bunurile mobile devin bunuri imobile prin natura lor;

b) studiile şi activităţile de supervizare, care fac parte în mod obişnuit din ocupaţia arhitecţilor, supervizorilor sau inginerilor şi care au ca obiectiv pregătirea şi coordonarea unei activităţi prevăzute la lit. a);

c) activităţile de evaluare a unui bun imobil;

d) punerea la dispoziţie de spaţii de parcare;

e) punerea la dispoziţie de spaţii de depozitare a bunurilor;

f) serviciile de cazare şi punerea la dispoziţie de spaţii de camping;

g) închirierea de seifuri ce sunt bunuri imobile prin natura lor;

h) operaţiunile de închiriere, arendare, concesionare sau leasing a bunurilor imobile;

i) serviciile de administrare a bunurilor imobile prin natura lor;

j) acordarea accesului şi drepturilor de folosinţă pentru căi rutiere şi structuri care fac parte din acestea, ca de exemplu poduri şi tuneluri.

PARTEA 160: Codul fiscal:

b) locul unde se efectuează transportul, în funcţie de distanţele parcurse, în cazul serviciilor de transport, altele decât cele de transport intracomunitar de bunuri;

PARTEA 160[1]: Norme metodologice:

14. _

(1) În sensul art. 133 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, locul prestării pentru serviciile ce constau în transportul de bunuri, altele decât transportul intracomunitar de bunuri şi transportul de persoane, este locul în care se efectuează transportul în funcţie de distanţele parcurse.

(2) Transporturile naţionale de bunuri sau persoane sunt transporturile pentru care atât punctul de plecare, cât şi punctul de sosire se află în România. Locul prestării transporturilor naţionale de bunuri şi de persoane este în România

(3) Transporturile internaţionale de bunuri sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara Comunităţii, fie ambele puncte sunt situate în afara Comunităţii, dar transportul tranzitează România. Transporturile internaţionale de persoane sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara ţării, fie ambele puncte sunt situate în afara ţării, dar transportul tranzitează România. Locul prestării serviciilor internaţionale de transport de bunuri sau persoane este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul ţării, denumită traseu naţional.

(4) Pentru transportul internaţional de bunuri sau de persoane, partea din parcursul efectuat în România este parcursul efectuat între locul de plecare şi locul de sosire al transportului de bunuri sau de persoane, determinată după cum urmează:

a) pentru transporturile care au punctul de plecare în România, locul de plecare este considerat a fi locul unde începe transportul bunurilor sau primul punct de îmbarcare al pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere al frontierei dinspre România în străinătate;

b) pentru transporturile care au punctul de plecare în afara României şi punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere al frontierei din străinătate spre România, iar locul de sosire este primul loc de destinaţie al bunurilor în România sau ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost îmbarcaţi în afara României;

c) pentru transporturile care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre străinătate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

d) în cazurile prevăzute la lit. a) - c), pentru pasagerii care s-au îmbarcat şi debarcat în interiorul ţării, călătorind cu un mijloc de transport în trafic internaţional, partea de transport dintre locul de îmbarcare şi locul de debarcare pentru aceşti pasageri se consideră a fi transport naţional.

(5) Facturile sau alte documente legal aprobate pentru transportul internaţional se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului naţional şi a celui internaţional. Orice scutire de taxă pentru servicii de transport prevăzută de art. 143 sau art. 144 din Codul fiscal se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul ţării, în timp ce distanţa parcursă în afara ţării se consideră că nu are locul prestării în România şi nu se datorează taxa. Persoana care efectuează servicii de transport internaţional beneficiază de dreptul de deducere a taxei aferente achiziţiilor de bunuri şi/sau servicii şi pentru partea din transport care nu are locul

prestării în România, în baza art. 145 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

PARTEA 161: Codul fiscal:

c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri. Prin excepţie, în cazul în care serviciul de transport este prestat unui client care, pentru prestarea respectivă, furnizează un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de autorităţile competente dintr-un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului, se consideră că transportul are loc în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA. Prin transport intracomunitar de bunuri se înţelege orice transport de bunuri ale cărui:

1. loc de plecare şi loc de sosire sunt situate în două state membre diferite; sau

2. loc de plecare şi loc de sosire sunt situate în acelaşi stat membru, dar transportul este efectuat în legătură directă cu un transport intracomunitar de bunuri;

PARTEA 161[1]: Norme metodologice:

15. _

(1) Locul de plecare al transportului intracomunitar de bunuri este locul de unde începe transportul bunurilor, fără a se ţine cont de distanţa parcursă până la locul în care se află bunurile. Locul de sosire este locul în care se încheie transportul bunurilor.

(2) Transportul prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 2 din Codul fiscal, al cărui loc de plecare şi loc de sosire sunt situate în România, direct legat de un transport intracomunitar de bunuri al cărui loc de plecare sau loc de sosire sunt situate în România, reprezintă un transport asimilat transportului intracomunitar de bunuri;

(3) Este considerat un transport intracomunitar de bunuri în sensul art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 2 din Codul fiscal, transportul ce urmează unui transport prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal, al cărui loc de sosire este situat în România, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) contractul sau orice alt document aferent acestui transport trebuie să existe în momentul încheierii transportului prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal;

b) persoana care efectuează transportul prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 2 din Codul fiscal, trebuie să acţioneze în contul persoanei care comandă sau realizează transportul prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal;

c) bunurile vor rămâne în aceeaşi stare în care au fost introduse în România până la încheierea transportului.

(4) Este considerat un transport intracomunitar de bunuri în sensul art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 2 din Codul fiscal, transportul ce precede unui transport prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal, al cărui loc de sosire este situat în afara României în alt stat membru, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) contractul sau orice alt document aferent transportului prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal, trebuie să existe în momentul încheierii transportului prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 2 din Codul fiscal;

b) persoana care efectuează transportul prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 2 din Codul fiscal, trebuie să acţioneze în contul persoanei care comandă sau realizează transportul prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal;

c) bunurile vor părăsi România în aceeaşi stare în care erau la începerea transportului prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 2 din Codul fiscal.

(5) Este considerat un transport intracomunitar de bunuri în sensul art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 2 din Codul fiscal, transportul situat între două transporturi prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal, dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) contractul sau orice alt document aferent transportului prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal, trebuie să existe în momentul încheierii transportului prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 2 din Codul fiscal;

b) persoana care efectuează transportul prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 2 din Codul fiscal, trebuie să acţioneze în contul persoanei care comandă sau realizează transportul prevăzut la art. 133 alin. (2) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal;.

c) bunurile vor rămâne în aceeaşi stare în care au fost introduse în România.

PARTEA 162: Codul fiscal:

Faptul generator pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii Art. 134^1

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepţiile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Pentru livrările de bunuri în baza unui contract de consignaţie sau în cazul operaţiunilor similare, cum ar fi stocurile la dispoziţia clientului, livrările de bunuri în vederea testării sau a verificării conformităţii, astfel cum sunt definite prin norme, se consideră că bunurile sunt livrate la data la care consignatarul sau, după caz, beneficiarul devine proprietar al bunurilor.

(3) Pentru livrările de bunuri imobile, faptul generator intervine la data la care sunt îndeplinite formalităţile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător.

(4) Pentru prestările de servicii decontate pe bază de situaţii de lucrări, cum sunt serviciile de construcţii-montaj, consultanţă, cercetare, expertiză şi alte servicii similare, faptul generator ia naştere la data emiterii situaţiilor de lucrări sau, după caz, la data la care aceste situaţii sunt acceptate de beneficiar.

PARTEA 162^1: Norme metodologice:

16. _

(1) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignaţie, se consideră că livrarea bunurilor de la consignant la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienţilor săi. în sensul titlului VI din Codul fiscal, contractul de consignaţie reprezintă un contract prin care consignantul se angajează să livreze bunuri consignatarului, pentru ca acesta din urmă să găsească un cumpărător pentru aceste bunuri. Consignatarul acţionează în nume propriu dar în contul consignantului când livrează bunurile către cumpărători.

(2) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformităţii, se consideră că transferul proprietăţii bunurilor a avut loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar. Bunurile transmise în vederea verificării conformităţii sunt bunurile oferite de furnizor clienţilor, aceştia având dreptul fie să le achiziţioneze fie, să le returneze furnizorului. Contractul aferent bunurilor livrate în vederea testării este un contract provizoriu prin care vânzarea efectivă a bunurilor este condiţionată de obţinerea de rezultate satisfăcătoare în urma testării de către clientul potenţial, testare ce are scopul de a stabili că bunurile au caracteristicile solicitate de clientul respectiv.

(3) Pentru stocurile la dispoziţia clientului, se consideră că transferul proprietăţii bunurilor are loc la data la care clientul intră în posesia bunurilor. Stocurile la dispoziţia clientului reprezintă o operaţiune potrivit căreia furnizorul transferă regulat bunuri într-un depozit propriu sau într-un depozit al clientului, prin care transferul proprietăţii bunurilor intervine, potrivit contractului, la data la care clientul scoate bunurile din depozit., în principal pentru a le utiliza în procesul de producţie.

PARTEA 163: Codul fiscal:

Art. 134^2: Exigibilitatea pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plăţile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Fac excepţie de la aceste prevederi avansurile încasate pentru plata importurilor şi a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, precum şi orice avansuri încasate pentru operaţiuni scutite sau care nu sunt impozabile. Avansurile reprezintă plata parţială sau integrală a contravalorii bunurilor şi serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin maşini automate de vânzare, de jocuri sau alte maşini similare.

Art. 134^3: Exigibilitatea pentru livrări intracomunitare de bunuri, scutite de taxă Prin derogare de la prevederile art. 134, în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri, scutită de taxă conform art. 143 alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data la care este emisă factura pentru întreaga contravaloare a livrării în cauză, dar nu mai târziu de a cincisprezecea zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

Art. 135: Faptul generator şi exigibilitatea pentru achiziţii intracomunitare de bunuri

(1) În cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziţia.

(2) În cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine la data la care este emisă factura către persoana care efectuează achiziţia, pentru întreaga contravaloare a livrării de bunuri, dar nu mai târziu de a cincisprezecea zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

PARTEA 163^1: Norme metodologice:

17. Există o relaţie clară între faptul generator în cazul unei livrări de bunuri şi faptul generator în cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, care intervin în acelaşi moment, respectiv în momentul livrării de bunuri. Pentru a evita orice neconcordanţă între livrările intracomunitare de bunuri, scutite de TVA, care se includ în declaraţia recapitulativă pentru astfel de livrări, în statul membru de origine, şi achiziţiile intracomunitare, evidenţiate în decontul de TVA şi în declaraţia recapitulativă pentru achiziţii intracomunitare, în România, momentul exigibilităţii a fost stabilit fie în a cincisprezecea zi a lunii următoare celei în care a avut loc faptul generator, fie la data facturii, dacă această factură este emisă pentru întreaga contravaloare, atât pentru livrările intracomunitare, cât şi pentru achiziţiile intracomunitare .

Exemplul 1. Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă integral ulterior datei de 15 a lunii următoare celei în care se efectuează livrarea.

Alt stat membru	România
Livrare intra-comunitară, scutită de TVA	Achiziţie intra-comunitară, supusă TVA şi taxabilă
Data livrării: 25/06/2007	Data achiziţiei intra-comunitare: 25/06/2007
Data facturii: 20/07/2007	
Faptul generator: 25/06/2007	Faptul generator: 25/06/2007
Exigibilitatea: 15/07/2007	Exigibilitatea: 15/07/2007
Livrarea este inclusă în declaraţia recapitulativă aferentă trimestrului trei al anului 2007.	Achiziţia intracomunitară se evidenţiază în decontul de TVA pentru luna iulie 2007 (sau pentru trimestrul trei al anului 2007), precum şi în declaraţia recapitulativă aferentă trimestrului trei al anului 2007

Exemplul 2. Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă anterior datei de 15 a lunii următoare celei în care se efectuează livrarea.

Alt stat membru	România
Livrare intracomunitară scutită de TVA	Achiziţie intracomunitară supusă TVA şi taxabilă
Data livrării: 25/06/2007	Data achiziţiei intracomunitare: 25/06/2007
Data facturii: 29/06/2007	
Faptul generator: 25/06/2007	Faptul generator: 25/06/2007
Exigibilitatea: 29/06/2007	Exigibilitatea: 29/06/2007
Livrarea este inclusă în declaraţia recapitulativă aferentă trimestrului doi al anului 2007.	Achiziţia intracomunitară se evidenţiază în decontul de TVA pentru luna iunie 2007(sau pentru trimestrul doi al anului 2007), precum şi în declaraţia recapitulativă aferentă trimestrului doi al anului 2007

PARTEA 163^I: Codul fiscal

Art. 137: Baza de impozitare pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate în interiorul ţării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri şi prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) şi c), din tot ceea ce constituie contrapartida obţinută sau care urmează a fi obţinută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terţ, inclusiv subvenţiile direct legate de preţul acestor operaţiuni;

b) pentru operaţiunile prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. c), compensaţia aferentă;

c) pentru operaţiunile prevăzute la art. 128 alin. (4) şi (5), pentru transferul prevăzut la art. 128 alin. (10) şi pentru achiziţiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată şi prevăzute la art. 130^{1} alin. (2) şi (3), preţul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absenţa unor astfel de preţuri de cumpărare, preţul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabileşte conform procedurii stabilite prin norme;

d) pentru operaţiunile prevăzute la art. 129 alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii;

e) în cazul schimbului prevăzut la art. 130 şi, în general, atunci când plata se face parţial ori integral în natură sau atunci când valoarea plăţii pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii nu a fost stabilită de părţi sau nu poate fi uşor stabilită, baza de impozitare se consideră ca fiind valoarea normală pentru respectiva livrare/prestare. Este considerată ca valoare normală a unui bun/serviciu tot ceea ce un cumpărător, care se află în stadiul de comercializare unde este efectuată operaţiunea, trebuie să plătească unui furnizor/prestator independent în interiorul ţării, în momentul în care se realizează operaţiunea, în condiţii de concurenţă, pentru a obţine acelaşi bun/serviciu.

(2) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) impozitele şi taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum sunt: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, solicitate de către furnizor/prestator cumpărătorului sau beneficiarului. Cheltuielile facturate de furnizorul de bunuri sau de prestatorul de servicii cumpărătorului, care fac obiectul unui contract separat şi care sunt legate de livrările de bunuri sau de prestările de servicii în cauză, se consideră cheltuieli accesorii.

PARTEA $163^{I\hat{}1}$: Norme metodologice

18. _

(1) Potrivit art. 137 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subvenţiile primite de la bugetul de stat, bugetele locale sau bugetul Comunitar, legate direct de preţul bunurilor livrate şi/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare. Se consideră că subvenţiile sunt legate direct de preţ dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a) suma subvenţiei să depindă de volumul bunurilor livrate/serviciilor prestate;

b) suma subvenţiei să poată fi determinată înainte de desfăşurarea activităţii

(2) Nu intră în baza de impozitare a taxei subvenţiile sau alocaţiile primite de la bugetul de stat, de la bugetele locale sau de la bugetul Comunitar care nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la alin. (1), cum sunt: subvenţiile pentru acoperirea cheltuielilor de transport public local, subvenţiile acordate pentru efectuarea de investiţii proprii.

(3) Baza de impozitare pentru uniformele de serviciu, echipamentul de lucru şi/sau de protecţie acordat salariaţilor este constituită din contravaloarea care este suportată de salariaţi. Dacă echipamentul de lucru şi/sau de protecţie nu este suportat de salariaţi, operaţiunea nu constituie livrare de bunuri în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal. Pentru partea din contravaloarea uniformelor de serviciu, echipamentelor de lucru şi/sau de protecţie acordat salariaţilor, care este

suportată de angajator, acesta îşi păstrează dreptul de deducere în condiţiile art. 145 din Codul fiscal.

(4) În sensul art. 137 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal baza de impozitare pentru active corporale fixe care constituie livrare de bunuri conform art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, altele decât bunurile imobile, este constituită din valoarea rămasă la care aceste bunuri sunt înregistrate în contabilitate, calculată în funcţie de amortizarea contabilă, dar nu mai puţin decât valoarea la care bunurile au fost imputate, în cazul bunurilor constatate lipsă. Dacă activele corporale fixe sunt complet amortizate, baza de impozitare este zero, sau după caz, valoarea imputată, în cazul lipsurilor imputabile.

(5) În situaţiile prevăzute la art. 128 alin. (4) lit. a) şi lit. b) din Codul fiscal, baza de impozitare a bunurilor mobile se determină conform prevederilor alin. (4).

(6) Pentru livrările de bunuri prevăzute la art. 128 alin. (5) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe, inclusiv pentru bunurile imobile, se determină conform procedurii stabilite la alin. (4).

PARTEA 163 ^{II}: Codul fiscal:

(3) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile şi alte reduceri de preţ, acordate de furnizori direct clienţilor la data exigibilităţii taxei;

b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă, penalizările şi orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parţială a obligaţiilor contractuale, dacă sunt percepute peste preţurile şi/sau tarifele negociate. Nu se exclud din baza de impozitare orice sume care, în fapt, reprezintă contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate;

c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăţi cu întârziere;

d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă şi clienţi, prin schimb, fără facturare;

e) sumele achitate de furnizor sau prestator, în numele şi în contul clientului, şi care apoi se decontează acestuia, precum şi sumele încasate în numele şi în contul unei alte persoane.

PARTEA 163 ^{II}^^{1}: Norme metodologice:

19. _

(1) În sensul art. 137 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, rabaturile, remizele, ristumele, sconturile şi alte reduceri de preţ nu se cuprind în baza de impozitare a taxei dacă sunt acordate de furnizor/prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării şi nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau livrări. În acest scop în factura emisă se va consemna contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor livrate, fără taxă, pe un rând separat se va înscrie suma cu care este redusă baza impozabilă, care se scade. Taxa pe valoarea adăugată se aplică asupra diferenţei rezultate.

(2) În cazul reducerilor de preţ acordate consumatorului final pe baza de cupoane valorice de către producătorii/distribuitorii de bunuri în cadrul unor campanii promoţionale, se consideră că aceste reduceri sunt acordate şi în beneficiul comercianţilor care au acceptat aceste cupoane valorice de la consumatorii finali, chiar dacă în circuitul acestor bunuri de la producători/distribuitori la comercianţi s-au interpus unul sau mai mulţi intermediari cumpărători-revânzători. Cupoanele valorice trebuie să conţină minimum următoarele elemente:

a) numele producătorului/distribuitorului care acordă reducerea de preţ în scopuri promoţionale;

b) produsul pentru care se face promoţia;

c) valoarea reducerii acordate, în sumă globală, care conţine şi taxa pe valoarea adăugată aferentă reducerii, fără a fi menţionata distinct în cupon;

d) termenul de valabilitate al cuponului;

e) menţiunea potrivit căreia cupoanele pot fi utilizate numai în magazinele agreate în desfăşurarea promoţiei în cauză;

f) instrucţiunile privind utilizarea acestor cupoane;

g) denumirea societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice, dacă este cazul.

(3) În sensul art. 137 alin. (3).lit. e) din Codul fiscal sumele achitate de furnizor/prestator în numele şi în contul clientului, reprezintă sumele achitate de o persoană, furnizorul/prestatorul, pentru facturi emise pe numele clientului. Emiterea facturii de decontare este opţională, în funcţie de cele convenite de părţi în vederea recuperării sumelor achitate. În situaţia în care părţile convin să-şi deconteze sumele achitate pe baza facturii de decontare, taxa nu va fi menţionată distinct, fiind inclusă în totalul sumei de recuperat. Factura de decontare se transmite clientului însoţită de factura achitată în numele clientului şi emisă pe numele acestuia din urmă. Furnizorul/prestatorul nu exercită dreptul de deducere pentru sumele achitate în numele clientului şi nu colectează taxa pe baza facturii de decontare. De asemenea,

furnizorul/prestatorul nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri. Clientul îşi va deduce în condiţiile legii taxa pe baza facturii care a fost emisă pe numele său, factura de decontare fiind doar un document care se anexează facturii achitate. în cazul în care furnizorul/prestatorul primeşte o factură pe numele sau pentru livrări de bunuri prestări de servicii realizate în beneficiul altei persoane şi emite o factură în nume propriu către această altă persoană, acestea nu sunt considerate plăţi în numele clientului şi se aplică structura de comision prevăzută la pot. 6 alin. (2)-(4), sau după caz pot. 7 alin. (1), chiar dacă nu există un contract de comision între părţi.

(4) În sensul art. 137 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, sumele încasate în numele şi în contul altei persoane cuprind operaţiuni precum:

a) cotizaţii, onorarii, redevenţe, taxe sau alte plăţi încasate în contul unei instituţii publice, dacă pentru acestea instituţia publică nu este persoana impozabilă în sensul art. 127 din Codul fiscal;

b) sume încasate în contul altei persoane, dacă factura este emisă de această altă persoană către un terţ. Pentru decontarea sumelor încasate de la terţ cu persoana care a emis factura, conform înţelegerii dintre părţi, pot fi întocmite facturi de decontare conform alin. (3);

c) sume facturate către terţi şi încasate, în contul altei persoane, situaţie în care se aplică structura de comisionar prevăzută la pct. 6 alin. (2)-(4) sau, după caz, pct. 7 alin. (1), chiar dacă nu există un contract de comision între părţi.

(5) În sensul art. 137 alin. (3) lit. d) din Codul fiscal, ambalajele care circulă între furnizorii de marfă şi clienţi prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei, chiar dacă beneficiarii nu deţin cantităţile de ambalaje necesare efectuării schimbului şi achită o garanţie bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unităţi care au obligaţia utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanţiei băneşti încasate pentru ambalaje se evidenţiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxă. Restituirea garanţiilor băneşti nu se reflectă în documente fiscale.

(6) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanţii băneşti au obligaţia să comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantităţile de ambalaje scoase din evidenţă ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeaşi natură. În termen de 5 zile lucrătoare de la data comunicării, furnizorii de ambalaje sunt obligaţi să factureze cu taxă cantităţile de ambalaje respective. Dacă garanţiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenţei vechimii garanţiilor primite şi nerestituite, se va colecta taxa pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanţii mai vechi de 1 an calendaristic.

PARTEA 164: Codul fiscal:

Art. 138: Ajustarea bazei de impozitare Baza de impozitare se reduce în următoarele situaţii:

a) dacă a fost emisă o factură şi, ulterior, operaţiunea este anulată total sau parţial, înainte de livrarea bunurilor sau de prestarea serviciilor;

b) în cazul refuzurilor totale sau parţiale privind cantitatea, calitatea ori preţurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, în condiţiile anulării totale ori parţiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză, declarată printr-o hotărâre judecătorească definitivă şi irevocabilă, sau în urma unui arbitraj, ori în cazul în care există un acord scris între părţi;

c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele şi celelalte reduceri de preţ prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. Ajustarea este permisă începând cu data pronunţării hotărârii judecătoreşti de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei, hotărâre rămasă definitivă şi irevocabilă;

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expediat marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

PARTEA 164[1]: Norme metodologice:

20. _

(1) În situaţiile prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, furnizorii de bunuri şi/sau prestatorii de servicii îşi

ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării, sau după facturarea livrării/prestării chiar dacă livrarea/prestarea nu au fost efectuate dar evenimentele prevăzute la art 138 din Codul fiscal intervin ulterior facturării şi înregistrării taxei în evidenţele persoanei impozabile. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile însorise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise şi beneficiarului. Prevederile acestui alineat se aplică şi pentru livrări intracomunitare.

(2) Beneficiarii au obligaţia să ajusteze dreptul de deducere exercitat iniţial, potrivit prevederilor art. 148 lit. b) şi art.149 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, numai pentru operaţiunile prevăzute la art. 138 lit. a) - c) şi e) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat se aplică şi pentru achiziţiile intracomunitare.

(3) Ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, prevăzută la art. 138 lit. d) din Codul fiscal este permisă numai în situaţia în care data declarării falimentului beneficiarilor a intervenit după data de 1 ianuarie 2004, inclusiv pentru facturile emise înainte de această dată, dacă contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate ori taxa pe valoarea adăugată aferentă consemnată în aceste facturi nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului.

(4) Reducerile de preţ acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri pe bază de cupoane valorice, în cadrul unor campanii promoţionale se reflectă în facturi astfel:

a) facturile de reducere se întocmesc direct de către producătorii/distribuitorii de bunuri pe numele comercianţilor care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă iniţial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preţ au fost emise de producători/distribuitori către diverşi intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali. În plus, în factura de reducere de preţ se va menţiona "reducere de preţ acordată în baza cupoanelor valorice" sau

b) în cazul în care producătorii/distribuitorii de bunuri încheie contracte cu societăţi specializate în administrarea cupoanelor valorice producătorii/distribuitorii emit o singură factură cu semnul minus pentru valoarea reducerilor de preţ acordate în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente, care trebuie să cuprindă menţiunea "reduceri de preţ acordate în baza cupoanelor valorice conform anexei". Anexa trebuie să conţină informaţii din care să rezulte valoarea reducerilor de preţ acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Cumpărător" se vor înscrie datele de identificare ale societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice. Societăţile specializate în administrarea cupoanelor valorice vor emite către fiecare comerciant o singură factură cu semnul minus pentru toate bunurile în cauză, în care vor înscrie valoarea reducerilor de preţ acordate de producători/distribuitori în cursul unei luni şi a taxei pe valoarea adăugată aferente. Aceste facturi trebuie să conţină menţiunea "reduceri de preţ acordate în baza cupoanelor valorice conform anexei". Anexa trebuie să conţină informaţii din care să rezulte valoarea reducerilor de preţ acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Furnizor" se vor înscrie datele de identificare ale societăţii specializate în administrarea cupoanelor valorice.

PARTEA 165: Codul fiscal:

Art. 138^1: Baza de impozitare pentru achiziţiile intracomunitare

(1) Pentru achiziţiile intracomunitare de bunuri, prevăzute la art. 130^1 alin. (1), baza de impozitare se stabileşte pe baza aceloraşi elemente utilizate conform art. 137 alin. (1) pentru determinarea bazei de impozitare în cazul livrării aceloraşi bunuri în interiorul ţării. În cazul unei achiziţii intracomunitare de bunuri, conform art. 130^1 alin. (2) lit. a), baza de impozitare se determină în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c).

(2) Baza de impozitare cuprinde şi accizele plătite sau datorate în alt stat membru decât România de persoana care efectuează achiziţia intracomunitară, pentru bunurile achiziţionate. Prin excepţie, în cazul în care accizele sunt rambursate persoanei care efectuează achiziţia intracomunitară, valoarea achiziţiei intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător

PARTEA 165^1: Norme metodologice:

21. În sensul art. 138^1 din Codul fiscal, baza de impozitare a achiziţiei intracomunitare este egală cu baza de impozitarea a livrării intracomunitare efectuate în alt stat membru, care cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (2) din Codul fiscal şi nu cuprinde elementele prevăzute la

art. 137 alin. (3) din Codul fiscal.

PARTEA 166: Codul fiscal:

Art. 139[1]: Cursul de schimb valutar

(1) Dacă elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprimă în valută, cursul de schimb valutar se stabileşte conform prevederilor comunitare care reglementează calculul valorii în vamă.

(2) Dacă elementele folosite pentru stabilirea bazei de impozitare a unei operaţiuni, alta decât importul de bunuri, se exprimă în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Naţională a României sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data la care intervine exigibilitatea taxei pentru operaţiunea în cauză.

PARTEA 166[1]: Norme metodologice:

22. _

(1) În contractele încheiate între părţi trebuie menţionat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României sau cursul de schimb al unei bănci comerciale. În cazul încasării de avansuri înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, altele decât cele pentru achiziţii intracomunitare sau livrări intracomunitare de bunuri, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivării operaţiunii.

Exemplu: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal încasează 1.000 euro drept avans pentru livrarea unui automobil de la o altă societate B. A va emite o factură către B la cursul de 3,5 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a TVA = 1.000 euro x 3,5 lei/euro = 3.500 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului = 3.500 x 19% = 665 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 euro. Cursul din data livrării bunului este de 3,6 lei/euro. Baza de impozitare TVA se determină astfel:

[(1.000 euro x 3,5 lei/euro) + (4.000 euro x 3,6 lei/euro)] x 19% = 17.900 x 19% = 3.401 lei.

(2) Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii în interiorul ţării, contractate în valută cu decontare în lei la cursul de schimb din data plăţii, diferenţele de curs dintre cursul de schimb menţionat în factura întocmită conform alin. (1) şi cursul de schimb utilizat la data încasării, nu este considerat diferenţa de preţ.

PARTEA 167: Codul fiscal:

Art. 140: Cotele

(1) Cota standard este de 19% şi se aplică asupra bazei de impozitare pentru operaţiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotei reduse.

(2) Cota redusă este de 9% şi se aplică asupra bazei de impozitare pentru următoarele prestări de servicii şi/sau livrări de bunuri:

a) serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură şi arheologice, grădini zoologice şi botanice, târguri, expoziţii şi evenimente culturale, cinematografe, altele decât cele scutite conform art. 141 alin. (1) lit. m);

b) livrarea de manuale şcolare, cărţi, ziare şi reviste, cu excepţia celor destinate exclusiv sau în principal publicităţii;

c) livrarea de proteze şi accesorii ale acestora, cu excepţia protezelor dentare;

d) livrarea de produse ortopedice;

e) livrarea de medicamente de uz uman şi veterinar;

f) cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping.

(3) Cota aplicabilă este cea în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepţia cazurilor prevăzute la art. 134^2 alin. (2), pentru care se aplică cota în vigoare la data exigibilităţii taxei.

(4) În cazul schimbării cotei se va proceda la regularizare pentru a se aplica cotele în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii, pentru cazurile prevăzute la art. 134^2 alin. (2).

(5) Cota aplicabilă pentru importul de bunuri este cota aplicabilă pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun.

(6) Cota aplicabilă pentru achiziţii intracomunitare de bunuri este cota aplicată pe teritoriul României pentru livrarea aceluiaşi bun şi care este în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

PARTEA 167^1: Norme metodologice:

23. _

(1) Taxa se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotei reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv 19 x 100/119 în cazul cotei standard şi 9 x 100/109 în cazul cotei reduse, atunci când preţul de vânzare include şi taxa. De regulă preţul include taxa în cazul livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii direct către populaţie pentru care nu este necesară emiterea unei facturi conform art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum şi în orice situaţie în care prin natura operaţiunii sau conform prevederilor contractuale preţul include şi taxa.

(3) Cota redusă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de manuale şcolare, cărţi, ziare şi reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau pe alte tipuri de suporturi. Cărţile şi manualele şcolare sunt tipăriturile care au cod ISBN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Ziarele şi revistele sunt orice tipărituri care au cod ISSN, indiferent de suportul pe care sunt livrate Nu se aplică cota redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărţi, ziare şi reviste care sunt destinate în principal sau exclusiv publicităţii. Prin "în principal" se înţelege ca mai mult de jumătate din conţinutul cărţii, ziarului sau revistei este destinat publicităţii.

(4) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal se aplică pentru protezele medicale şi accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată în condiţiile prevăzute la art. 141 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Proteza medicală este un dispozitiv medical care amplifică, restabileşte sau înlocuieşte zone din ţesuturile moi sau dure, precum şi funcţii ale organismului uman, acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cât şi extern. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevăzut în mod special de către producător pentru a fi utilizat împreună cu proteza medicală.

(5) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, se aplică pentru produsele ortopedice. Sunt produse ortopedice protezele utilizate pentru amplificarea, restabilirea sau înlocuirea ţesuturilor moi ori dure, precum şi a unor funcţii ale sistemului osteoarticular, ortezele utilizate pentru modificarea caracteristicilor structurale şi funcţionale ale sistemului neuromuscular şi scheletic, precum şi încălţămintea ortopedică realizată la recomandarea medicului de specialitate, mijloacele şi dispozitivele de mers ortopedice, precum fotolii rulante şi/sau alte vehicule similare pentru invalizi, părţi şi/sau accesorii de fotolii rulante ori de vehicule similare pentru invalizi.

(6) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, se aplică pentru cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping. În situaţia în care costul micului dejun este inclus în preţul de cazare, cota redusă se aplică asupra preţului de cazare, fără a se defalca separat micul dejun. Orice persoană care acţionează în condiţiile art. 129 alin. (6) din Codul fiscal, sau care intermediază astfel de operaţiuni în nume propriu, dar în contul altei persoane, potrivit art. 129 alin. (2), aplică cota de 9% a taxei, cu excepţia situaţiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxă pentru agenţii de turism prevăzut la art. 152^1 din Codul fiscal. PARTEA 168: Codul fiscal:

Art. 141: Scutiri pentru operaţiuni din interiorul ţării

(1) Următoarele operaţiuni de interes general sunt scutite de taxă:

a) spitalizarea, îngrijirile medicale şi operaţiunile strâns legate de acestea, desfăşurate de unităţi autorizate pentru astfel de activităţi, indiferent de forma de organizare, precum: spitale, sanatorii, centre de sănătate rurale sau urbane, dispensare, cabinete şi laboratoare medicale, centre de îngrijire medicală şi de diagnostic, baze de tratament şi recuperare, staţii de salvare şi alte unităţi autorizate să desfăşoare astfel de activităţi;

PARTEA 168[1]: Norme metodologice:

24. Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal:

a) se aplică pentru operaţiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, incluzând livrarea de medicamente, bandaje, proteze şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare către pacienţi în perioada tratamentului, precum şi furnizarea de hrană şi cazare către pacienţi în timpul spitalizării şi îngrijirii medicale;

b) nu se aplică pentru furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale şi accesorii ale acestora, produse ortopedice şi alte bunuri similare, care nu este efectuată în cadrul tratamentului medical sau spitalizării, cum ar fi cele efectuate de farmacii, chiar şi în situaţia în care acestea sunt situate în incinta unui spital sau a unei clinici şi/sau sunt conduse de către acestea.

PARTEA 169: Codul fiscal:

d) transportul bolnavilor şi al persoanelor accidentate, în vehicule special amenajate în acest scop,

de către entităţi autorizate în acest sens;

PARTEA 169[1]: Norme metodologice:

25. Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal privind activitatea de transport al bolnavilor şi răniţilor cu vehicule special amenajate în acest sens se aplică pentru transporturile efectuate de staţiile de salvare sau de alte unităţi sau vehicule autorizate de Ministerul Sănătăţii pentru desfăşurarea acestei activităţi.

PARTEA 170: Codul fiscal:

h) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de asistenţa şi/sau protecţia socială, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi recunoscute ca având caracter social;

PARTEA 170[1]: Norme metodologice:

26. În sensul art. 141 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, entităţile recunoscute ca având caracter social sunt entităţi precum: căminele de bătrâni şi de pensionari, centrele de integrare prin terapie ocupaţională, centrele de plasament autorizate să desfăşoare activităţi de asistenţă socială.

PARTEA 171: Codul fiscal:

i) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri strâns legate de protecţia copiilor şi a tinerilor, efectuate de instituţiile publice sau de alte entităţi recunoscute ca având caracter social;

PARTEA 171[1]: Norme metodologice:

27. Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, se aplică centrelor-pilot pentru tineri cu handicap, caselor de copii, centrelor de recuperare şi reabilitare pentru minori cu handicap şi altor organisme care au ca obiect de activitate asigurarea supravegherii, întreţinerii sau educării tinerilor.

PARTEA 172: Codul fiscal:

j) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizaţii fixate conform statutului, de organizaţii fără scop patrimonial care au obiective de natură politică, sindicală, religioasă, patriotică, filozofică, filantropică, patronală, profesională sau civică, precum şi obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în condiţiile în care această scutire nu provoacă distorsiuni de concurenţă;

PARTEA 172[1]: Norme metodologice:

28. În sensul art. 141 alin. (1) lit. k) din Codul fiscal:

a) Cuantumul cotizaţiilor este stabilit de organul de conducere abilitat, conform statutului propriu al

organizaţiilor fără scop patrimonial;

b) activităţile desfăşurate în favoarea membrilor în contul cotizaţiilor încasate în baza art. 6 din Decretul-lege nr. 139/1990 privind camerele de comerţ şi industrie din România, cu modificările şi completările ulterioare, de către Camera de Comerţ şi Industrie a României şi a Municipiului Bucureşti şi camerele de comerţ şi industrie teritoriale, sunt scutite de taxă.

PARTEA 173: Codul fiscal:

(1) prestările de servicii strâns legate de practicarea sportului sau a educaţiei fizice, efectuate de organizaţii fără scop patrimonial pentru persoanele care practică sportul sau educaţia fizică;

PARTEA 173^{1}: Norme metodologice:

29. Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. 1) din Codul fiscal se aplică pentru prestările de servicii ce au strânsă legătură cu practicarea sportului sau a educaţiei fizice, efectuate în beneficiul persoanelor care practică sportul sau educaţia fizică, în situaţia în care aceste servicii sunt prestate de către organizaţii fără scop patrimonial, cum sunt organizaţiile şi ligile sportive, cluburile sportive, bazele sportive de antrenament, hotelurile şi cantinele pentru uzul exclusiv al sportivilor.

Nu se aplică scutirea de taxă pentru încasările din publicitate, încasările din cedarea drepturilor de transmitere la radio şi la televiziune a manifestărilor sportive şi încasările din acordarea dreptului de a intra la orice manifestări sportive.

PARTEA 173^{I}: Codul fiscal

m) prestările de servicii culturale şi/sau livrările de bunuri strâns legate de acestea, efectuate de instituţiile publice sau de alte organisme culturale fără scop patrimonial, recunoscute ca atare de către Ministerul Culturii şi Cultelor;

PARTEA $173^{I\hat{}1}$: Norme metodologice

30. Prestările de servicii culturale prevăzute de art. 141 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal efectuate de instituţiile publice sau de organizaţii culturale nonprofit cuprind activităţi precum: reprezentaţiile de teatru, operă, operetă, organizarea de expoziţii, festivaluri şi alte evenimente culturale similare. Livrările de bunuri strâns legate de aceste servicii cuprind livrări precum: vânzarea de broşuri, pliante şi alte materiale care popularizează un eveniment cultural.

PARTEA 174: Codul fiscal:

n) prestările de servicii şi/sau livrările de bunuri efectuate de persoane ale căror operaţiuni sunt scutite, potrivit lit. a), f) şi i)-m), cu ocazia manifestărilor destinate să le aducă sprijin financiar şi organizate în profitul lor exclusiv, cu condiţia ca aceste scutiri să nu producă distorsiuni concurenţiale;

PARTEA 174^{1}: Norme metodologice:

31. Potrivit art. 141 alin. (1) lit. n) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activităţi cum sunt: reprezentaţii teatrale, coregrafice sau cinematografice, expoziţii, concerte, conferinţe, simpozioane, cu condiţia ca veniturile obţinute din aceste activităţi să servească numai la acoperirea cheltuielilor persoanelor care le-au organizat.

PARTEA 175: Codul fiscal:

o) activităţile specifice posturilor publice de radio şi televiziune, altele decât activităţile de natură comercială;

PARTEA 175^{1}: Norme metodologice:

32. Prin posturi publice naţionale de radio şi televiziune se înţeleg Societatea Română de Radiodifuziune şi Societatea Română de Televiziune, prevăzute de Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, privind organizarea şi funcţionarea Societăţii Române de Radiodifuziune şi Societăţii Române de Televiziune.

PARTEA 177: Codul fiscal:

p) serviciile publice poştale, precum şi livrarea de bunuri aferentă acestora;

PARTEA 177^{1}: Norme metodologice:

33. Serviciile publice poştale sunt serviciile poştale din sfera serviciului universal, astfel cum sunt reglementate de Ordonanţa Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poştale, cu modificările şi completările ulterioare.

PARTEA 178: Codul fiscal:

q) prestările de servicii efectuate de către grupuri independente de persoane, ale căror operaţiuni sunt scutite sau nu intră în sfera de aplicare a taxei, grupuri create în scopul prestării către membrii lor de servicii direct legate de exercitarea activităţilor acestora, în cazul în care aceste grupuri solicită membrilor lor numai rambursarea cotei-părţi de cheltuieli comune, în limitele şi în condiţiile stabilite prin norme şi în condiţiile în care această scutire nu este de natură a produce distorsiuni concurenţiale.

PARTEA 178^{1}: Norme metodologice:

34. _

(1) Scutirea de la art. 141 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal se aplică în situaţia în care membrii unui grup independent de persoane sunt de acord să împartă cheltuieli semnificative comune şi direct necesare pentru exercitarea activităţii de către membri. În acest caz alocarea de cheltuieli se consideră a fi o prestare de servicii în beneficiul membrilor de către grupul independent de persoane. Această prestare de servicii este scutită de taxă în cazul în care condiţiile stabilite la alin. (2)-(15) sunt îndeplinite cumulativ.

(2) Membrii grupului independent trebuie:

a) să fie persoane neimpozabile sau persoane impozabile care efectuează operaţiuni fără drept de deducere a taxei, neînregistrate în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, cu excepţia activităţii de administrare;

b) să efectueze activităţi de aceeaşi natură sau să aparţină aceluiaşi grup financiar, economic, profesional sau social.

(3) Activităţile grupului independent trebuie să aibă un caracter non-profit. Grupul independent nu se înregistrează, dar acţionează în calitate de grup faţă de terţi. Unul din membri va fi desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent.

(4) Grupul independent va presta numai servicii de aceeaşi natură tuturor membrilor grupului în interesul direct şi comun al acestora. Grupul independent nu poate efectua livrări de bunuri, cu excepţia cazului în care aceste livrări de bunuri sunt auxiliare prestărilor de servicii menţionate la acest punct.

(5) Se interzice grupului independent să efectueze operaţiuni către terţi. De asemenea se interzice prestarea de servicii de către grupul independent doar unuia dintre membrii sau numai pentru o parte a membrilor grupului.

(6) Serviciile prestate de grupul independent în beneficiul tuturor membrilor săi vor fi decontate fiecărui membru şi reprezintă contravaloarea cheltuielilor comune aferente perioadei pentru care se efectuează decontarea. Urmare a acestor decontări, grupul independent nu poate obţine nici un profit.

(7) Decontarea menţionată la alin. (6) se efectuează în baza unui decont justificativ întocmit de membrul desemnat să asigure conducerea administrativă ce stabileşte:

a) cota-parte exactă de cheltuieli comune pentru fiecare membru al grupului;

b) o evaluare exactă a cotei părţi a fiecărui membru din cheltuielile comune, în baza criteriilor obiective agreate între membrii grupului.

(8) Pentru aplicarea alin. (7), grupul independent poate primi sume în avans de la membrii săi cu condiţia ca valoarea totală a acestor avansuri să nu depăşească suma totală a cheltuielilor comune angajate pe perioada acoperită de fiecare decont justificativ.

(9) În vederea implementării grupului independent se depune la Agenţia Naţională de Administrare Fiscală din cadrul Ministerului Finanţelor Publice o cerere semnată de către toţi membrii grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate şi codul de înregistrare al fiecărui membru;

b) elementele care să demonstreze că membrii îndeplinesc condiţiile de la alin. (2);

c) numele membrului desemnat să asigure conducerea administrativă.

(10) Agenţia Naţională de Administrare Fiscală va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului independent şi va comunica acea decizie grupului, precum şi fiecărui organ fiscal în jurisdicţia căruia se află membrii grupului independent, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii menţionate la alin. (9).

(11) Implementarea grupului independent va intra în vigoare în prima zi din cea de-a doua lună următoare datei deciziei menţionate la alin. (10).

(12) Membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului va notifica Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opţiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup independent, cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (2) care conduc la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup independent, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat aceasta situaţie;

c) numirea unui alt membru desemnat să asigure conducerea administrativă al grupului independent cu cel puţin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(13) În situaţiile prevăzute la alin. (12) lit. a) şi b) Agenţia Naţională de Administrare Fiscală va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent astfel::

a) în cazul prevăzut la alin. (12) lit. a), de la data 1 a lunii următoare celei în care a încetat opţiunea;

b) în cazul prevăzut la alin. (12) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat aceasta situaţie.

(14) Agenţia Naţională de Administrare Fiscală va putea, în urma verificărilor efectuate de organele fiscale competente:

a) să anuleze tratamentul unei persoane ca membru al unui grup independent în cazul în care acea persoană nu mai întruneşte criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru în condiţiile alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente;.

b) să anuleze tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent în cazul în care grupul nu întruneşte criteriile de eligibilitate prevăzute la alin. (1)-(8) pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situaţia a fost constatată de organele fiscale competente.

(15) În situaţia în care membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului decontează costurile de administrare a grupului independent către ceilalţi membri, acestea nu sunt scutite de taxă, în condiţiile art. 141 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal. Chiar dacă membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului se înregistrează în scopuri de taxa pe valoarea adăugată pentru activitatea de administrare, acesta poate face parte din grup.

(16) În cazul grupurilor independente toate achiziţiile efectuate de la terţi sau alţi membrii ai grupului în interesul direct al grupului vor fi efectuate de membrul desemnat pentru conducerea administrativă a grupului, care acţionează în numele şi pe contul grupului.

PARTEA 180: Codul fiscal:

(2) Următoarele operaţiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă: a) prestările următoarelor servicii financiare şi bancare:

1. acordarea şi negocierea de credite, precum şi administrarea creditului de către persoana care îl acordă;

2. acordarea, negocierea şi preluarea garanţiilor de credit sau a garanţiilor colaterale pentru credite, precum şi administrarea garanţiilor de credit de către persoana care acordă creditul;

3. orice operaţiune, inclusiv negocierea, legată de depozite financiare şi conturi curente, plăţi, transferuri, debite, cecuri şi alte efecte de comerţ, cu excepţia recuperării de creanţe şi operaţiunilor de

factoring:

4. emiterea, transferul şi/sau orice alte operaţiuni cu monedă naţională sau valută ca mijloc de plată, cu excepţia monedelor sau a bancnotelor care sunt obiecte de colecţie;

5. emisiunea, transferul şi/sau orice alte operaţiuni, cu excepţia administrării şi depozitării, cu acţiuni, titluri de participare, titluri de creanţe, obligaţiuni şi alte valori mobiliare, cu excepţia operaţiunilor legate de documentele care atestă titlul de proprietate asupra bunurilor;

6. gestionarea fondurilor comune de plasament şi/sau a fondurilor comune de garantare a creanţelor, efectuată de orice entităţi constituite în acest scop;

PARTEA 180[1]: Norme metodologice:

35. _

(1) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal şi împrumuturile acordate de asociaţi/acţionari societăţilor comerciale în vederea asigurării resurselor financiare ale societăţii comerciale.

(2) Se cuprind în sfera operaţiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal şi transferul şi/sau orice alte operaţiuni cu părţi sociale şi acţiuni necotate la bursă.

(3) În sensul art. 141 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, serviciile auxiliare trebuie să îndeplinească funcţiile caracteristice specifice şi esenţiale ale serviciului principal pentru a se califica drept operaţiuni scutite de taxă.

PARTEA 181: Codul fiscal:

e) arendarea, concesionarea, închirierea şi leasingul de bunuri imobile, cu următoarele excepţii:

1. operaţiunile de cazare care sunt efectuate în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcţie similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping;

2. închirierea de spaţii sau locaţii pentru parcarea autovehiculelor;

3. închirierea utilajelor şi a maşinilor fixate definitiv în bunuri imobile;

4. închirierea seifurilor;

PARTEA 181[1]: Norme metodologice:

36. În sensul art. 141 alin. (2) lit. e) pct. 3 din Codul fiscal, maşinile şi utilajele fixate definitiv în bunuri imobile sunt cele care nu pot fi detaşate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseşi.

PARTEA 182: Codul fiscal:

i) livrarea de către orice persoană a unei construcţii, a unei părţi a acesteia şi a terenului pe care este construită, precum şi a oricărui alt teren. Prin excepţie, scutirea nu se aplică pentru livrarea unei construcţii noi, a unei părţi a acesteia sau a unui teren construibil, dacă este efectuată de o persoană impozabilă care şi-a exercitat ori ar fi avut dreptul să-şi exercite dreptul de deducere total sau parţial a taxei pentru achiziţia, transformarea sau construirea unui astfel de imobil. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcţii, conform legislaţiei în vigoare;

2. construcţie înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. livrarea unei construcţii noi sau a unei părţi din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcţiei sau a unei părţi a acesteia, după caz, în urma transformării;

4. o construcţie nouă cuprinde şi orice construcţie transformată astfel încât structura, natura ori destinaţia sa au fost modificate sau, în absenţa acestor modificări, dacă costul transformărilor, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piaţă a construcţiei, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării;

PARTEA 182[1]: Norme metodologice:

37. În sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, terenul pe care este construit un bun imobil urmează regimul bunului imobil ca proprietăţi indivizibile.

PARTEA 183: Codul fiscal:

(3) Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operaţiunilor prevăzute la alin. (2) lit. e) şi f), în condiţiile stabilite prin norme.

PARTEA 183[1]: Norme metodologice:

38. _

(1) În sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal şi fără să contravină prevederilor art. 161 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea oricăreia din operaţiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce priveşte un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achiziţionat, transformat sau modernizat la sau după data aderării, în condiţiile prevăzute la alin. (2) - (9). Pentru bunurile imobile sau părţi ale acestora, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării se aplică prevederile tranzitorii de la art. 161 din Codul fiscal. În sensul prezentelor norme sunt luate în considerare operaţiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil.

(2) În aplicarea alin. (1):

a) un bun imobil are înţelesul prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. f) pct. 2 din Codul fiscal;

b) un bun imobil sau o parte a acestuia, este considerat ca fiind construit la sau după data aderării, dacă acest bun imobil, sau o parte a acestuia, este prima dată utilizat la data aderării sau după aderare;

o) un bun imobil sau o parte a acestuia, este considerat ca fiind achiziţionat la sau după data aderării dacă data la care se îndeplinesc toate formalităţile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător are loc la data aderării sau după aderare; d) un bun imobil sau o parte a acestuia, este considerat ca fiind transformat sau modernizat la sau după data aderării dacă se îndeplinesc următoarele condiţii:

- bunul imobil sau partea acestuia, astfel transformat sau modernizat este la prima utilizare la data aderării sau după aderare;

- valoarea transformării sau modernizării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil, sau părţii acestuia, astfel transformat sau modernizat, exclusiv valoarea terenului.

(3) Opţiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa 1 la prezentele norme metodologice şi se va exercita de la data depunerii notificării sau de la o altă dată ulterioară înscrisă în notificare. În situaţia în care opţiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenţionează a fi utilizat pentru operaţiuni taxabile, exprimată în procente, se va comunica în notificarea transmisă organului fiscal. Pentru bunurile imobile sau părţile din bunurile imobile pentru care au fost încheiate contracte de leasing care sunt în derulare la data de 1 ianuarie 2007, notificarea se va depune în termen de 90 de zile de la data aderării, în situaţia în care proprietarul bunului doreşte să continue regimul de taxare pentru operaţiunea de leasing cu bunuri imobile.

(4) Persoana impozabilă neînregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, va solicita înregistrarea, dacă optează pentru taxare şi concomitent va depune şi notificarea prevăzută în anexa 1 la prezentele norme. Opţiunea de înregistrare în scopuri de taxă nu ţine loc de opţiune de taxare a operaţiunilor prevăzute la alin. (1).

(5) Persoana impozabilă care a optat pentru regimul de taxare în condiţiile alin. (1) poate aplica regimul de scutire de taxă prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, de la data înscrisă în notificarea prevăzuta la alin. (7).

(6) Persoanele impozabile care au optat tacit înainte de data aderării pentru închirierea, concesionarea sau arendarea de bunuri imobile, trebuie să depună notificarea prevăzută în anexa 1 la prezentele norme în termen de 90 de zile de la data aderării. Persoanele impozabile care au depus notificări pentru taxarea operaţiunilor de închiriere, concesionare sau arendare de bunuri imobile, înainte de data aderării, nu mai au obligaţia să aplice acest regim de taxare pe o perioadă

de 5 ani de la data înscrisă în notificare, dacă depun notificarea pentru renunţarea la regimul de taxare prevăzută la alin. (7) şi nu este necesară modificarea notificării în sensul menţionării suprafeţei bunului imobil, în loc de procent din bunul imobil, conform menţiunilor din anexa 1 la prezentele norme.

(7) Persoana impozabilă va notifica la organele fiscale competente cu privire la anularea opţiunii, prin formularul prezentat în anexa 2 la prezentele norme. Aplicarea scutirii de taxă este permisă numai după depunerea notificării cu privire la anularea opţiunii.

(8) În cazul în care opţiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente imobilului sau părţii din imobil care face obiectul opţiunii, persoana impozabilă va efectua ajustarea o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare în situaţiile prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. c) şi alin. (5) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal.

(9) În cazul anulării opţiunii prevăzută la alin. (1), persoana impozabilă va efectua ajustarea taxei deduse conform art. 149 alin. (4) lit. a) şi alin. (5) lit. a) din Codul fiscal.

39. _

(1) În sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea livrării bunurilor imobile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, în condiţiile prevăzute la alin. (2) -(6). Pentru bunurile imobile sau părţi ale acestora, construite, achiziţionate, transformate sau modernizate înainte de data aderării se aplică prevederile tranzitorii de la art. 161 din Codul fiscal. în sensul prezentelor norme sunt luate în considerare operaţiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil

(2) Cu excepţia situaţiilor în care se aplică prevederile art. 141 alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, şi prin exceptare de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă care şi-a exercitat opţiunea de taxare conform pct. 38 alin. (1), pentru o construcţie, o parte a unei construcţii, sau a unui teren, altul decât terenul construibil, nu poate aplica regimul de scutire prevăzut la art. 141 lit. f) din Codul fiscal, până la sfârşitul anului calendaristic următor celui în care s-a anulat opţiunea prevăzută la pct. 38 alin. (1), sau în care această opţiune şi-a încetat aplicabilitatea din cauza livrării.

(3) În aplicarea alin. (1):

a) un bun imobil are înţelesul prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal;

b) un bun imobil, sau o parte a acestuia, este considerat ca fiind construit la sau după data aderării, dacă acel bun imobil, sau o parte a acestuia, este prima dată utilizat la data aderării sau după aderare;

c) un bun imobil, sau o parte a acestuia, este considerat ca fiind cumpărat la sau după data aderării dacă data la care se îndeplinesc toate formalităţile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător are loc la data aderării sau după aderare;

d) un bun imobil sau o parte a acestuia, este considerat ca fiind transformat sau modernizat la sau după data aderării dacă se îndeplinesc următoarele condiţii:

- bunul imobil, sau partea acestuia, astfel transformat sau modernizat, este la prima utilizare la data aderării sau după aderare;

- valoarea transformării sau modernizării depăşeşte 20% din valoarea bunului imobil, sau părţii acestuia, astfel transformat sau modernizat, exclusiv valoarea terenului.

(4) Opţiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale locale pe formularul prezentat în anexa 3 la prezentele norme metodologice şi se exercită pentru bunurile imobile, menţionate în notificare. Opţiunea se poate exercita şi numai pentru o parte a acestor bunuri.

(5) În cazul în care opţiunea prevăzută la alin. (1) se referă numai la o parte a bunurilor imobile această parte care va fi vândută în regim de taxare, identificată cu exactitate, va fi înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (4).

(6) În cazul în care opţiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parţială a taxei aferente bunului ce face obiectul opţiunii, această persoană impozabilă va efectua ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. c) şi alin. (5) lit. c) pct. 1 din Codul fiscal. Această ajustare va include taxa aferentă unui bun imobil sau a unei părţi a acestuia, pentru care dreptul de deducere se născuse parţial înainte de data aderării.

40. Cu excepţia celor prevăzute la art. 141 alin (3) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operaţiunile scutite prevăzute de art. 141 din Codul fiscal. Instituţiile publice sunt tratate ca persoane impozabile pentru activităţile scutite conform art. 141 din Codul fiscal. Scutirile se aplică livrărilor de bunuri şi/sau prestărilor de servicii realizate de orice persoană impozabilă. Dacă o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri şi sau prestări de servicii scutite conform art. 141 din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise. Beneficiarii unor astfel de operaţiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operaţiune scutită. Aceştia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă şi emiterea unei noi facturi fără taxă.

PARTEA 184: Codul fiscal:

Art. 142: Scutiri pentru importuri de bunuri şi pentru achiziţii intracomunitare (1) Sunt scutite de taxă: [...]

f) importul de bunuri efectuat de reprezentanţele organismelor internaţionale şi interguvernamentale acreditate în România, precum şi de către membrii acestora, în limitele şi în conformitate cu condiţiile stabilite în convenţiile de înfiinţare a acestor organizaţii;

PARTEA 184[1]: Norme metodologice:

41. Scutirea prevăzută la art. 142 alin. (1) lit. f) din Codul Fiscal se acordă de către birourile vamale de control şi vămuire, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor şi condiţiilor precizate în convenţiile de înfiinţare a acestor organizaţii.

PARTEA 185: Codul fiscal:

g) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunităţii, în aceeaşi stare în care se aflau la momentul exportului, şi care beneficiază de scutire de taxe vamale;

PARTEA 185[1]: Norme metodologice:

42. În sensul art. 142 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, bunurile re-importate trebuie:

a) să fi rămas în proprietatea persoanei care era proprietarul acestora în momentul exportului;

b) să fi fost supuse regimului normal de taxă pe piaţa internă a unui Stat Membru şi să nu fi făcut obiectul unei rambursări în virtutea exportului.

PARTEA 186: Codul fiscal:

h) reimportul de bunuri în România, efectuat de persoana care a exportat bunurile în afara Comunităţii, pentru a fi supuse unor reparaţii, transformări, adaptări, asamblări, cu condiţia ca această scutire să fie limitată la valoarea bunurilor în momentul exportului acestora în afara Comunităţii;

PARTEA 186[1]: Norme metodologice:

43. _

(1) În sensul art. 142 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal scutirea parţială de la plata taxei, respectiv pentru valoarea bunurilor în momentul exportului, se acordă pentru:

a) reimportul bunurilor care au fost reparate în afara Comunităţii;

b) reimportul bunurilor care au fost prelucrate în afara Comunităţii, inclusiv asamblate sau montate;

c) reimportul de părţi de bunuri sau piese de schimb care au fost exportate în afara Comunităţii pentru a fi încorporate în aceste bunuri;

d) reimportul bunurilor rezultate din transformarea bunurilor exportate în afara Comunităţii în vederea acestei transformări.

(2) Scutirea parţială menţionată la alin. (1) se acordă în următoarele condiţii:

a) bunurile trebuie să fi fost exportate din România în afara Comunităţii, după plasarea acestora în regim de perfecţionare pasivă;

b) bunurile trebuie să fi fost supuse regimului normal de taxa în România;

c) exportul şi re-importul bunurilor trebuie efectuat de aceeaşi persoană.

(3) Baza de impozitare a re-importului menţionat la alin. (1) este constituită din valoarea bunurilor livrate şi a serviciilor prestate în afara Comunităţii, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art. 139 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) Scutirea totală se acordă pentru re-importul de bunuri care deja au fost supuse în afara Comunităţii uneia sau mai multor operaţiuni, în condiţiile în care aceleaşi operaţiuni efectuate în România nu ar fi fost taxate.

PARTEA 187: Codul fiscal:

(1) importul în România de bunuri care au fost transportate dintr-un teritoriu terţ, atunci când livrarea acestor bunuri de către importator constituie o livrare scutită, conform art. 143 alin. (2);

PARTEA 187[1]: Norme metodologice:

43. Scutirea menţionată la art. 142 alin. (1) lit. 1) din Codul fiscal, se acordă dacă importatorul poate dovedi că importul este direct destinat unei livrări intracomunitare a acestor bunuri, care este scutită de taxă. În acest sens, declaraţia vamală de import va menţiona codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit de alt stat membru persoanei căreia îi sunt livrate bunurile de către importator în cazurile menţionate la art. 143 alin. (2) lit. a) şi d) din Codul fiscal.

PARTEA 188: Codul fiscal:

Art. 145: Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naştere la momentul exigibilităţii taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achiziţiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operaţiuni:

a) operaţiuni taxabile;

b) operaţiuni rezultate din activităţi economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operaţiuni ar fi fost realizate în România;

c) operaţiuni scutite de taxă, conform art. 143,144 şi 144[1];

d) operaţiuni scutite de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1-5 şi lit. b), în cazul în care cumpărătorul ori clientul este stabilit în afara Comunităţii sau în cazul în care aceste operaţiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Comunităţii, precum şi în cazul operaţiunilor efectuate de intermediari care acţionează în numele şi în contul altei persoane, atunci când aceştia intervin în derularea unor astfel de operaţiuni;

e) operaţiunile prevăzute la art. 128 alin. (7) şi la art. 129 alin. (7), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv.

(3) Dacă nu contravine prevederilor alin. (2), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei şi pentru cazurile prevăzute la art. 128 alin. (8) şi la art. 129 alin.

(4) În condiţiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achiziţiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 153.

(5) Nu sunt deductibile:

a) taxa aferentă sumelor achitate în numele şi în contul clientului şi care apoi se decontează acestuia, precum şi taxa aferentă sumelor încasate în numele şi în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 137 alin. (3) lit. e);

b) taxa datorată sau achitată pentru achiziţiile de băuturi alcoolice şi produse din tutun, cu

excepţia cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru

prestări de servicii.

PARTEA 188[1]: Norme metodologice:

45. _

(1) în sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa din momentul în care această persoană intenţionează să desfăşoare o activitate economică, cu condiţia să

nu se depăşească perioada prevăzută la art. 147[1] alin. (2) din Codul fiscal. Intenţia persoanei trebuie evaluată în baza elementelor obiective cum ar fi faptul că aceasta începe să angajeze costuri şi/sau să facă investiţii pregătitoare necesare iniţierii acestei activităţi economice.

(2) În cazul operaţiunilor care înainte de data aderării nu au dat drept de deducere, iar după data aderării dau drept de deducere, persoanele impozabile pot să-şi exercite dreptul de deducere pentru taxa nededusă înainte de data aderării aferentă serviciilor neutilizate şi bunurilor de natura stocurilor achiziţionate în scopul utilizării pentru aceste operaţiuni şi care sunt în stoc la data aderării. Ajustarea se face o singură dată şi se înscrie în primul decont de taxă care se va depune după data aderării, ca taxă deductibilă. Taxa nededusă înainte de aderare aferentă bunurilor de capital se ajustează în condiţiile prevăzute la art. 149 din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani. Prevederile acestui alineat se aplică şi în cazul micilor întreprinderi care au achiziţionat bunuri înainte de data aderării şi care se înregistrează în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal la sau după data aderării.

(3) În cazul operaţiunilor care înainte de data aderării au dat drept de deducere, iar după data aderării nu dau drept de deducere, persoanele impozabile trebuie să-şi ajusteze taxa dedusă înainte de data aderării aferentă serviciilor neutilizate şi bunurilor de natura stocurilor achiziţionate în scopul utilizării pentru aceste operaţiuni şi care sunt în stoc la data aderării. Ajustarea se face o singură dată şi se înscrie în primul decont de taxă care se va depune după data aderării, ca taxă datorată. Taxa dedusă înainte de data aderării aferentă bunurilor de capital se ajustează în condiţiile prevăzute la art. 149 din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

(4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) şi (2) trebuie îndeplinite următoarele cerinţe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să deţină o factură fiscală sau un alt document legal aprobat prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor achiziţionate.

c) să nu depăşească perioada prevăzută la art. 147[1] alin. (2) din Codul fiscal.

PARTEA 189: Codul fiscal:

Art. 146: Condiţii de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să deţină o factură care să cuprindă informaţiile prevăzute la art. 155 alin. (5);

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care iau fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (1) lit. b)-g):

1. să deţină o factură care să cuprindă informaţiile prevăzute la art. 155 alin. (5) sau documentele prevăzute la art. 155[1] alin. (1); şi

2. să înregistreze taxa ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naştere exigibilitatea taxei;

c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să deţină declaraţia vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menţioneze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punct de vedere al taxei, precum şi documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său;

d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform art. 157 alin. (4) şi (5), să deţină declaraţia vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menţioneze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum şi suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naştere exigibilitatea;

e) pentru taxa aferentă unei achiziţii intracomunitare de bunuri:

1. să deţină o factură sau documentul prevăzut la art. 155[1] alin. (1); şi

2. să înregistreze taxa ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naştere exigibilitatea;

f) pentru taxa aferentă unei operaţiuni asimilate cu o achiziţie intracomunitară de bunuri, prevăzută la art. 130[1] alin. (2) lit. a), să deţină documentul prevăzut la art. 155 alin. (4), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate, sau documentul prevăzut la art. 155[1] alin. (1) şi să înregistreze această taxă ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naştere exigibilitatea taxei.

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligaţiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.

PARTEA 189[1]: Norme metodologice:

46. _

(1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conţină cel puţin informaţiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepţia facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menţiona că înlocuieşte factura iniţială.

(2) Pentru carburanţii auto achiziţionaţi, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform. Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999 privind obligaţia agenţilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 64/2002, republicată, cu modificările ulterioare, dacă sunt ştampilate şi au înscrise denumirea cumpărătorului şi numărul de înmatriculare a autovehiculului.

(3) Facturile sau alte documente legale emise pe numele salariaţilor unei persoane impozabile aflaţi în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri sau alte unităţi similare, sunt aceleaşi documente prevăzute la alin. (1) pentru deducerea taxei pe valoarea adăugată, însoţite de decontul de deplasare. Aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul personalului pus la dispoziţie de o altă persoană impozabilă sau pentru administratorii unei societăţi comerciale.

(4) Pentru situaţiile prevăzute la art. 146 alin. (1) lit. b) pot. 2 lit. d), lit. e) pot. 2 şi lit. f) din Codul fiscal, se vor aplica corespunzător prevederile art. 157 alin. (2) din Codul fiscal, în ceea ce priveşte reflectarea taxei.

PARTEA 190: Codul fiscal:

Art. 147: Deducerea taxei pentru persoana impozabilă cu regim mixt şi persoana parţial impozabilă (1) Persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operaţiuni care dau drept de deducere, cât şi operaţiuni care nu dau drept de deducere este denumită în continuare persoană impozabilă cu regim mixt. Persoana care realizează atât operaţiuni pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 127, cât şi operaţiuni pentru care are calitatea de persoană impozabilă este denumită persoană parţial impozabilă.

(2) Dreptul de deducere a taxei deductibile aferente achiziţiilor efectuate de către o persoană impozabilă cu regim mixt se determină conform prezentului articol. Persoana parţial impozabilă nu are drept de deducere pentru achiziţiile destinate activităţii pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă. Dacă persoana parţial impozabilă desfăşoară activităţi în calitate de persoană impozabilă, din care rezultă atât operaţiuni cu drept de deducere, cât şi operaţiuni fără drept de deducere, este considerată persoană impozabilă mixtă pentru respectivele activităţi şi aplică prevederile prezentului articol. În condiţiile stabilite prin norme, persoana parţial impozabilă poate solicita aplicarea unei pro-rata speciale în situaţia în care nu poate ţine evidenţe separate pentru activitatea desfăşurată în calitate de persoană impozabilă şi pentru activitatea pentru care nu are calitatea de persoană impozabilă.

(3) Achiziţiile destinate exclusiv realizării de operaţiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiţii destinate realizării de astfel de operaţiuni, se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestora se deduce integral.

(4) Achiziţiile destinate exclusiv realizării de operaţiuni care nu dau drept de deducere, precum şi de

investiţii care sunt destinate realizării de astfel de operaţiuni se înscriu într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări pentru aceste operaţiuni, iar taxa deductibilă aferentă acestora nu se deduce.

(5) Achiziţiile pentru care nu se cunoaşte destinaţia, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere sau pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere, ori pentru care nu se poate determina proporţia în care sunt sau vor fi utilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere şi operaţiuni care nu dau drept de deducere se evidenţiază într-o coloană distinctă din jurnalul pentru cumpărări, iar taxa deductibilă aferentă acestor achiziţii se deduce pe bază de pro-rata.

(6) Pro-rata prevăzută la alin. (5) se determină ca raport între:

a) suma totală, fără taxă, dar cuprinzând subvenţiile legate direct de preţ, a operaţiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărător; şi

b) suma totală, fără taxă, a operaţiunilor prevăzute la lit. a) şi a operaţiunilor constând în livrări de bunuri şi prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor. Se includ sumele primite de la bugetul statului sau bugetele locale, acordate în scopul finanţării operaţiunilor scutite fără drept de deducere sau operaţiunilor care nu se află în sfera de aplicare a taxei.

(7) Se exclud din calculul pro-rata următoarele:

a) valoarea oricărei livrări de bunuri de capital care au fost utilizate de persoana impozabilă în activitatea sa economică;

b) valoarea oricăror livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine efectuate de persoana impozabilă şi prevăzute la art. 128 alin. (4) şi la art. 129 alin. (4), precum şi a transferului prevăzut la art. 128 alin. (10);

c) valoarea operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a) şi b), precum şi a operaţiunilor imobiliare, altele decât cele prevăzute la lit. a), în măsura în care acestea sunt accesorii activităţii principale.

PARTEA 190[1]: Norme metodologice:

47. _

(1) În aplicarea art. 147 alin. (3) şi alin. (4) din Codul fiscal, dacă bunurile sau serviciile achiziţionate pot fi alocate parţial activităţii care nu dă drept de deducere şi parţial activităţii care dă drept de deducere, nu se aplică prevederile art. 147 alin. (5) din Codul fiscal, respectiv deducerea taxei pe bază de pro rata.

Exemplu: O societate care cumpără o clădire, cunoaşte din momentul achiziţionării acesteia partea din clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de scutire şi partea de clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de taxare, va deduce taxa corespunzătoare părţii din clădire care urmează a fi utilizată pentru închiriere în regim de taxare şi nu va deduce taxa aferentă părţii din clădire, care va fi utilizată pentru închiriere în regim de scutire.

(2) În sensul art. 147 alin. (7) lit. c) din Codul fiscal, operaţiunile imobiliare reprezintă operaţiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesionare şi alte operaţiuni similare efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(3) O operaţiune este accesorie activităţii principale dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiţii:

a.realizarea acestei operaţiuni necesită resurse tehnice limitate privind echipamentele şi utilizarea de personal;

b.operaţiunea nu este direct legată de activitatea principală a persoanei impozabile;şi c.suma achiziţiilor efectuate în scopul operaţiunii şi suma taxei deductibile aferente operaţiunii, sunt nesemnificative.

(4) Persoanele impozabile cu regim mixt pot opta să nu aplice prevederile art. 147 în ce priveşte posibilitatea exercitării dreptului de deducere, situaţie în care taxa aferenta achiziţiilor de bunuri destinate operaţiunilor cu sau fără drept de deducere nu va fi dedusa.

PARTEA 190[I]: Codul fiscal:

Art. 147: Dreptul de deducere exercitat prin decontul de taxă

(1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153, are dreptul să scadă din valoarea totală a taxei colectate, pentru o perioadă fiscală, valoarea totală a taxei pentru care, în aceeaşi perioadă, a luat naştere şi poate fi exercitat dreptul de deducere, conform art. 145-147.

(2) În situaţia în care nu sunt îndeplinite condiţiile şi formalităţile de exercitare a dreptului de deducere în perioada fiscală de declarare sau în cazul în care nu s-au primit documentele de justificare a taxei prevăzute la art. 146, persoana impozabilă îşi poate exercita dreptul de deducere prin decontul perioadei fiscale în care sunt îndeplinite aceste condiţii şi formalităţi sau printr-un decont ulterior, dar nu pentru mai mult de 5 ani consecutivi, începând cu data de 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naştere dreptul de deducere.

(3) Prin norme se vor preciza condiţiile necesare aplicării prevederilor alin. (2), pentru situaţia în care dreptul de deducere este exercitat după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept ia naştere.

(4) Dreptul de deducere se exercită chiar dacă nu există o taxă colectată sau taxa de dedus este mai mare decât cea colectată pentru perioada fiscală prevăzută la alin. (1) şi (2).

PARTEA 190$^{I\hat{}1}$: Norme metodologice:

47. În aplicarea art. 147^1 alin. (3), din Codul fiscal, persoana impozabilă va solicita deducerea prin scrisoare recomandată, însoţită de facturi sau alte documente justificative ale dreptului de deducere, în original, la organele fiscale competente, care vor răspunde la cerere în termen de treizeci de zile lucrătoare de la data scrisorii recomandate. Persoana impozabilă îşi va exercita dreptul de deducere în decontul prevăzut la art. 156^2 din Codul fiscal, aferent perioadei fiscale în care respectiva persoană a primit autorizarea de deducere a taxei de la autoritatea fiscală competentă.

PARTEA 191: Codul fiscal:

Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România

PARTEA 191^1: Norme metodologice:

53. _

(1) Soldul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată solicitat de persoana impozabilă la rambursare, prin decontul de taxă pe valoarea adăugată, nu se reportează în perioada fiscală următoare. În situaţia în care persoana impozabilă renunţă la cererea de rambursare, poate să preia suma respectivă în decontul de taxă pe valoarea adăugată ca sumă reportată din perioada fiscală precedentă pentru care nu s-a depus cerere de rambursare. Renunţarea la cererea de rambursare trebuie să fie comunicată în scris organului fiscal teritorial pentru a fi operată în fişa de plătitor.

(2) Sumele solicitate la rambursare se înregistrează la sfârşitul perioadei fiscale într-un analitic separat al contului 4424. Sumele înregistrate în acest analitic nu pot fi luate în considerare pentru regularizările de taxă prevăzute de art. 149 din Codul fiscal, cu excepţia cazurilor când s-a renunţat la cererea de rambursare cu respectarea prevederilor alin. (1).

(3) Cererile de rambursare/compensare a taxei pe valoarea adăugată, depuse o dată cu deconturile de taxă pe valoarea adăugată până la data de 31 decembrie 2003, nesoluţionate până la această dată, precum şi cererile de rambursare/compensare aferente lunii decembrie 2003, care se depun o dată cu decontul lunii decembrie până la data de 25 ianuarie 2004 inclusiv, vor fi soluţionate conform prevederilor legale privind taxa pe valoarea adăugată în vigoare în luna pentru care s-a întocmit decontul de taxă pe valoarea adăugată.

PARTEA 192: Codul fiscal:

Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România

Art. 147^2

(1) În condiţiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilită în alt stat membru, poate solicita rambursarea taxei achitate;

PARTEA 192^1: Norme metodologice:

49. _

(1) În condiţiile prezentate şi în conformitate cu procedurile de la alin. (4) - (14), persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) poate solicita rambursarea taxei facturată de alte persoane impozabile şi achitată

de aceasta pentru bunuri mobile ce i-au fost livrate sau serviciile care i-au fost prestate în beneficiul sau în România, precum şi a taxei achitate pentru importul bunurilor în România pe o perioadă de minimum trei luni sau maxim un an calendaristic sau pe o perioadă mai mică de trei luni rămasă din anul calendaristic. Prezentele norme transpun Directiva a 8-a -79/1072/EEC din data de 6 decembrie 1979.

(2) Prin exceptare de la prevederile alin. (1) nu se acordă rambursarea taxei datorate sau achitate de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru:

a) achiziţiile de bunuri a căror livrare este scutită sau care poate fi scutită conform art. 143 alin. (2) din Codul fiscal;

b) achiziţii de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. a), sau prestări de servicii a căror livrare/prestare este sau poate fi scutită de taxă conform art. 141 -144[1] din Codul fiscal;

c) achiziţii de bunuri/servicii pentru a căror livrare/prestare nu se acordă deducerea taxei în România în condiţiile art. 145 alin. (2) sau (5) din Codul fiscal.

(3) Persoana impozabilă prevăzută la art. 147[2] alin. (1) lit. a) din Codul fiscal este o persoană impozabilă care în perioada prevăzută la alin. (1) nu este înregistrată şi nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de taxă în România conform art. 153 Codul fiscal, nu este stabilită, şi nici nu are un sediu fix în România de la care sunt efectuate activităţi economice, şi care, în acea perioadă, nu a efectuat livrări de bunuri şi prestări de servicii în România, cu excepţia următoarelor:

a) servicii de transport şi servicii accesorii transportului, scutite conform art. 143 alin. (1) lit. c) sau art. 144 alin. (1) din Codul fiscal, precum şi art. 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, în măsura în care valoarea acestora din urmă este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate potrivit art. 139 din Codul fiscal

b) livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii, în cazul în care taxa aferentă este achitată de persoanele în beneficiul cărora bunurile sunt livrate şi/sau serviciile sunt prestate, conform art. 150 alin. (1) lit. b) - d), f) şi g) din Codul fiscal.

(4) Rambursarea taxei prevăzute la alin. (1) se acordă persoanei impozabile prevăzute la alin. (3) în măsura în care bunurile şi serviciile achiziţionate sau importate în România, pentru care s-a achitat taxa, sunt utilizate de către persoana impozabilă pentru:

a) operaţiuni aferente activităţii sale economice pentru care persoana impozabilă ar fi fost îndreptăţită să deducă taxa dacă aceste operaţiuni ar fi fost efectuate în România sau operaţiuni scutite conform art. 143 alin. (1) şi 144 alin. (1) lit. a)- c) din Codul fiscal;

b) operaţiuni prevăzute la alin. (3) lit. b).

(5) Pentru a îndeplini condiţiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (3) trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să depună la organele fiscale competente din România o cerere pe formularul al cărui model este stabilit de Ministerul Finanţelor Publice, anexând toate facturile şi/sau documentele de import în original, care să evidenţieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să facă dovada că este o persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA într-un stat membru, sub forma unui certificat emis de autoritatea competentă din statul membru în care aceasta este stabilită. Totuşi, atunci când autoritatea fiscală competentă română posedă deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data emiterii primului certificat de către autoritatea competentă a statului în care este stabilită;

c) să confirme prin declaraţie scrisă ca în perioada la care se referă cererea sa de rambursare nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepţia, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (3) lit. a) şi b);

d) să se angajeze să înapoieze orice sumă ce i-ar putea fi rambursată din greşeală.

(6) Organele fiscale competente nu îi pot impune persoanei impozabile ce solicită rambursarea conform art. 147[2] alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, nici o altă obligaţie în plus faţă de cele prevăzute la alin. (5). Prin excepţie, organele fiscale competente pot solicita persoanei impozabile să prezinte informaţii suplimentare necesare pentru a stabili dacă o cerere de rambursare este justificată.

(7) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (5) lit. a) va fi aferentă facturilor pentru achiziţionarea de bunuri sau servicii sau documentelor pentru importuri efectuate în perioada prevăzută la alin. (1), dar poate fi aferentă şi facturilor sau documentelor de import necuprinse încă în cererile anterioare, în măsura în care aceste facturi sau documente de import sunt aferente operaţiunilor realizate în anul calendaristic la care se referă cererea.

(8) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (5) lit. a) trebuie depusă la organele fiscale competente în termen de şase luni de la încheierea anului calendaristic în care taxa devine exigibilă.

(9) Dacă o cerere se referă la o perioadă:

a) mai scurtă decât un an calendaristic dar nu mai mică de trei luni, suma pentru care se efectuează cererea nu poate fi mai mică de 200 lei;

b) de un an calendaristic sau perioada rămasă dintr-un an calendaristic, suma pentru care se efectuează cererea nu poate fi mai mică de 25 lei.

(10) Decizia privind cererea de rambursare va fi emisă în termen de şase luni de la data la care cererea, însoţită de documentele necesare pentru analizarea cererii, se depune la organele fiscale competente, hi cazul în care rambursarea este respinsă parţial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

(11) La cererea solicitantului, rambursările se efectuează în lei într-un cont indicat de persoana impozabilă fie în România, fie în statul membru în care aceasta este stabilită. Orice comisioane bancare se vor suporta de solicitant.

(12) Organele fiscale competente vor marca documentaţia anexată la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere. Organele fiscale competente vor returna această documentaţie solicitantului în termen de o lună de la data deciziei prevăzute la alin. (10).

(13) În cazul în care o rambursare este obţinută în mod fraudulos sau printr-o eroare oarecare, organele fiscale competente vor solicita persoanei impozabile care a beneficiat de rambursare restituirea sumelor rambursate în mod eronat şi accesoriilor aferente. În caz de nerestituire a sumelor, organele fiscale competente vor proceda la recuperarea acestora potrivit prevederilor referitoare la asistenţa reciprocă privind rambursările de TVA.

(14) La cererea unei persoana impozabile stabilite în România, cu excepţia întreprinderilor mici cu regimul special prevăzut la art. 152 din Codul fiscal, care doreşte să solicite rambursarea taxei în alt Stat Membru, autoritatea fiscală competentă va emite un certificat conform alin. (5) lit. b) din care să rezulte că persoana respectivă este persoana impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 în România.

PARTEA 193: Codul fiscal:

c) persoana impozabilă neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA şi nu este stabilită în Comunitate poate solicita rambursarea taxei achitate dacă, în conformitate cu legile ţării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea acelaşi drept de rambursare în ceea ce priveşte taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în ţara respectivă;

PARTEA 193^{1}: Norme metodologice:

50. _

(1) În condiţiile şi în conformitate cu procedurile prevăzute la alin. (4) - (17), persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) poate solicita rambursarea taxei ce i-a fost facturată de alte persoane impozabile şi achitată de persoana respectivă pentru achiziţiile în România de bunuri mobile sau servicii, precum şi taxa achitată de aceasta pentru importul de bunuri în România, pe o perioadă de cel puţin trei luni ce nu va depăşi un an calendaristic, sau pe o perioadă mai mică de trei luni rămasă dintr-un an calendaristic. Prezentele norme transpun Directiva 86/560/EEC din 17 noiembrie 1986.

(2) Prin exceptare de la prevederile alin. (1), nu se va acordă rambursarea pentru taxa datorată sau achitată de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru:

a) achiziţiile de bunuri a căror livrare este scutită sau care poate fi scutită conform art. 143 alin. (2) din Codul fiscal;

b) achiziţii de bunuri, altele decât cele a căror livrare este sau poate fi scutită de taxă conform art. 143 alin. (2) din Codul fiscal;

c) achiziţii de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. a), sau prestări de servicii a căror livrare/prestare, este sau poate fi scutită de taxă conform art. 141-144[1] din Codul fiscal;

d) achiziţii de bunuri/servicii pentru a căror livrare/prestare nu se acordă în România nici o deducere a taxei în condiţiile art. 145 alin. (2) sau (6) din Codul fiscal.

(3) Persoana impozabilă prevăzută la art. 147[2] alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, este o persoană impozabilă care în perioada prevăzută la alin. (1) nu este înregistrată şi nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România şi nu este stabilită şi nici nu are un sediu fix în Comunitate, şi care, în acea perioadă, nu a efectuat livrări de bunuri şi prestări de servicii în România, cu excepţia următoarelor:

a) servicii de transport şi accesorii transportului, scutite conform art. 143 alin. (1) lit. c) sau art. 144 alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal, precum şi art. 143 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, în măsura în care valoarea acestora este inclusă în baza de impozitare a bunurilor importate în conformitate cu art. 139 din Codul fiscal;

b) livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care taxa aferentă este exclusiv achitată de persoanele în beneficiul cărora se efectuează, conform art. 150 alin. (1) lit. b) - d), f) şi g) din Codul fiscal.

(4) Rambursarea prevăzută la alin. (1) se acordă pentru:

a) operaţiunile legate de activitatea economică a persoanei impozabile care ar da drept de deducere dacă ar fi realizate în România, care:

1.sunt prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal;sau

2.sunt scutite conform art. 143 alin. (1) şi 144 alin. (1) lit. a)-c) din Codul fiscal;

b) operaţiunile prevăzute la alin. (3) lit. b).

(5) Pentru a îndeplini condiţiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (3) trebuie să desemneze un reprezentant în România în scopul rambursării.

(6) Reprezentantul prevăzut la alin. (5) acţionează în numele şi în contul persoanei impozabile pe care o reprezintă şi va fi ţinut răspunzător individual şi în solidar alături de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru obligaţiile şi drepturile persoanei impozabile cu privire la cererea de rambursare.

(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii, în numele şi în contul persoanei menţionate la alin. (3):

a) să depună la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice, anexând toate facturile şi/sau documentele de import în original, care să evidenţieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să prezinte documente din care să rezulte că persoana menţionată la alin. (3) este angajată într-o activitate economică ce ar face-o să fie considerată persoană impozabilă în condiţiile art. 127 din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România. Prin excepţie, în cazul în care organele fiscale competente deţin deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data prezentării respectivelor dovezi;

c) să prezinte o declaraţie scrisă a persoanei menţionate la alin. (3) ca în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepţia, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (3) lit. a) şi b).

(8) Pentru a se asigura că o cerere de rambursare este justificată şi pentru a preveni fraudele, organele fiscale competente îi vor impune împuternicitului ce solicită o rambursare conform art. 147 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, orice alte obligaţii în plus faţă de cele prevăzute la alin. (7).

(9) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) va fi aferentă facturilor pentru achiziţionarea de bunuri sau servicii sau documentelor pentru importuri efectuate în perioada prevăzută la alin. (1), dar poate fi aferentă şi facturilor sau documentelor de import necuprinse încă în cererile anterioare, în măsura în care aceste facturi sau documente de import sunt aferente operaţiunilor încheiate în anul

calendaristic la care se referă cererea.

(10) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) trebuie depusă la autoritatea fiscală competentă în termen de şase luni de la sfârşitul anului calendaristic în care taxa devine exigibilă.

(11) Dacă o cerere se referă la o perioadă:

a) mai scurtă decât un an calendaristic dar nu mai mică de trei luni, suma pentru care se efectuează cererea nu poate fi mai mică de 200 lei;

b) de un an calendaristic sau perioada rămasă dintr-un an calendaristic, suma pentru care se efectuează cererea nu poate fi mai mică de 25 lei.

(12) Decizia privind cererea de rambursare va fi emisă în termen de şase luni de la data la care cererea, însoţită de documentele necesare pentru analizarea cererii, se primeşte de organele fiscale competente. În cazul în care rambursarea este respinsă parţial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

(13) Rambursările se efectuează în lei într-un cont deschis în România şi indicat de reprezentant. Orice comisioane bancare se vor suporta de către solicitant.

(14) Organele fiscale competente vor marca documentaţia anexată la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere. Organele fiscale competente vor returna această documentaţie reprezentantului în termen de o lună de la data deciziei prevăzute la alin. (12).

(15) Atunci când s-a obţinut o rambursare în mod fraudulos sau printr-o eroare oarecare, organele fiscale competente vor proceda direct la recuperarea sumelor plătite în mod eronat şi a oricăror accesorii aferente de la împuternicit.

(16) În cazul cererilor frauduloase, organele fiscale competente vor respinge persoanei impozabile respective orice altă rambursare pe o perioadă de maximum zece ani de la data depunerii cererii frauduloase.

(17) La cererea unei persoane impozabile stabilite în România, cu excepţia întreprinderilor mici care aplică regimul special prevăzut la art. 152 din Codul fiscal, care doreşte să solicite rambursarea taxei într-un stat terţ, organele fiscale competente vor emite un certificat din care să rezulte că persoana respectivă este persoana impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal.

PARTEA 194: Codul fiscal:

c) persoana neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară scutită de mijloace de transport noi poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziţia efectuată de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depăşească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă;

PARTEA 194^1: Norme metodologice:

51. _

(1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana prevăzută la art. 147^2 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal va îndeplini următoarele obligaţii:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice;

b) va anexa factura şi - după caz - documentele de import în original, sau orice alt document care să evidenţieze taxa achitată de această persoană pentru achiziţia a cărei rambursare se solicită;

c) va prezenta dovezi asupra faptului că mijlocul de transport:

1.a făcut obiectul unei livrări intracomunitare scutite de taxă în condiţiile art. 143 alin. (2) din Codul fiscal;

2.era un mijloc de transport nou în condiţiile art. 125^1 alin. (3) din Codul fiscal, la momentul livrării care rezultă din documentele prevăzute la lit. b).

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să

curgă de la data depunerii cererii şi a tuturor documentelor menţionate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) şi orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca factura, documentul de import sau orice alt document anexat la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere şi vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parţial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

PARTEA 195: Codul fiscal:

d) persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operaţiunilor prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. d) sau în alte situaţii prevăzute prin norme.

PARTEA 195[1]: Norme metodologice:

52. _

(1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată şi care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, prevăzută la art. 147[2] alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, va îndeplini următoarele obligaţii:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanţelor Publice;

b) va anexa toate facturile şi - după caz - documentele de import în original, sau orice alt document care să evidenţieze taxa datorată sau achitată de această persoană pentru achiziţiile efectuate pentru care se solicita rambursarea;

c) va prezenta documente din care să rezulte că taxa prevăzută la lit. b) este aferentă operaţiunilor ce dau drept de deducere a taxei în condiţiile art. 145 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal.

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii şi a tuturor documentelor menţionate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) şi orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca documentaţia anexată, la cererea de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere şi vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parţial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

PARTEA 196: Codul fiscal:

Art. 148: Ajustarea taxei deductibile în cazul achiziţiilor de servicii şi bunuri, altele decât bunurile de capital

În condiţiile în care regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine nu se aplică,

deducerea iniţială se ajustează în următoarele cazuri:

a) deducerea este mai mare sau mai mică decât cea pe care persoana impozabilă avea dreptul să o opereze;

b) dacă există modificări ale elementelor luate în considerare pentru determinarea sumei deductibile, intervenite după depunerea decontului de taxă, inclusiv în cazurile prevăzute la art. 138;

c) persoana impozabilă îşi pierde dreptul de deducere a taxei pentru bunurile mobile nelivrate şi serviciile neutilizate la momentul pierderii dreptului de deducere.

PARTEA 196[1]: Norme metodologice:

53. _

(1) Potrivit prevederilor art. 148 din Codul fiscal, se ajustează numai taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor şi bunurilor mobile care nu sunt considerate bunuri de capital, astfel cum sunt definite la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal. Ajustarea taxei deductibile se efectuează numai în situaţia în care nu are loc o livrare/prestare către sine efectuată de persoana impozabilă, prevăzută la art. 128 alin. (4) sau art. 129 alin. (4) din Codul fiscal.

(2) În baza prevederilor art. 148 lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate să-şi ajusteze taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate şi a bunurilor de natura stocurilor constatate pe bază de inventariere:

a) în orice situaţii precum modificări legislative, modificarea obiectului de activitate, anumite operaţiuni fără drept de deducere desfăşurate de persoana impozabilă devin operaţiuni care dau drept de deducere,

b) în cazul în care persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire, prevăzut la art. 152 din Codul fiscal, se înregistrează potrivit legii în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal;

c) în situaţia în care persoana impozabilă a alocat direct un anumit bun/serviciu pentru operaţiuni care nu dau drept de deducere şi ulterior bunul/serviciul respectiv este utilizat pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere, Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere.

(3) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (2) trebuie îndeplinite următoarele cerinţe:

a) bunurile/serviciile respective urmează a fi utilizate pentru operaţiuni care dau drept de deducere;

b) persoana impozabilă trebuie să deţină o factură sau un alt document legal aprobat, prin care să justifice suma taxei pe valoarea adăugată aferente bunurilor/serviciilor achiziţionate;

c) perioada prevăzută la art. 147^1 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fie depăşită,

d) persoana impozabilă trebuie să fie înregistrata în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, la data la care solicită ajustarea taxei nededuse conform art. 148 din Codul fiscal.

(4) Conform art. 148 lit. b) din Codul fiscal, se ajustează taxa deductibilă, în situaţii precum:

a) cazurile prevăzute la art. 138 lit. a) - c) şi e) din Codul fiscal;

b) când pro rata definitivă, calculată la sfârşitul anului, diferă de pro rata provizorie utilizată în cursul anului;

c) cazul în care persoana impozabilă în mod eronat a dedus o sumă de taxă mai mare decât avea dreptul sau mai mică.

(5) În baza art. 148 lit. c) din Codul fiscal, în orice situaţii în care persoana impozabilă care desfăşoară operaţiuni care dau drept de deducere va desfăşura operaţiuni care nu dau drept de deducere, precum şi în situaţia în care persoana impozabilă a alocat direct un anumit serviciu pentru operaţiuni care dau drept de deducere şi ulterior serviciul respectiv este utilizat pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere, persoana impozabilă poate să-şi ajusteze taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate la data modificării intervenite. Ajustarea dreptului de deducere se efectuează şi pentru bunurile mobile aflate în stoc, în situaţia în care persoana impozabilă îşi pierde dreptul de deducere şi nu se aplică prevederile referitoare la livrările către sine. Ajustarea reprezintă în această situaţie anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată deduse iniţial.

PARTEA 197: Codul fiscal:

Art. 149: Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital

(1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 125^1 alin. (1) pct. 3, precum şi operaţiunile de construcţie, transformare sau modernizare a activelor corporale fixe, exclusiv reparaţiile sau lucrările de întreţinere a acestor active, chiar în condiţiile în care astfel de operaţiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau orice alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziţia unei alte persoane;

b) bunurile care fac obiectul închirierii, leasingului, concesionării sau oricărei alte metode de punere a

acestora la dispoziţia unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparţinând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziţia altei persoane;

c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;

d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operaţiuni legate de achiziţia, fabricarea, construcţia, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreţinerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziţiei pieselor de schimb destinate reparării ori întreţinerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condiţiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situaţiile prevăzute la alin. (4) lit. a)-d):

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziţionate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcţia sau achiziţia unui bun imobil, precum şi pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puţin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziţionate sau fabricate, pentru bunurile de capital menţionate la alin. (2) lit. a), achiziţionate sau fabricate, de la data aderării;

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite prima dată, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;

c) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziţionate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt achiziţionate, şi se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă formalităţile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit în anul aderării sau într-un an ulterior anului aderării;

d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puţin 20% din valoarea totală a bunului imobil transformat sau modernizat, şi se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizări, plătită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării.

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situaţia în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1.integral sau parţial, pentru alte scopuri decât activităţile economice;

2.pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3.pentru realizarea de operaţiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită faţă de deducerea iniţială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situaţia în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parţial limitat face obiectul oricărei operaţiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situaţia în care bunul de capital îşi încetează existenţa, cu excepţia cazurilor în care se dovedeşte că respectivul bun de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

e) în cazurile prevăzute la art. 138.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă iniţial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinaţiei de utilizare. Prin excepţie, dacă bunul de capital se utilizează integral în alte scopuri decât activităţile economice sau pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinaţiei de utilizare;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă iniţial, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse;

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) şi d), ajustarea se efectuează o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare obligaţia ajustării, şi este de până la o cincime sau, după caz, o douăzecime pe an, astfel: 1. din valoarea taxei nededuse până la momentul ajustării, pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c);

2. din valoarea taxei deduse iniţial, pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. d);

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situaţiile enumerate la art. 138, conform procedurii prevăzute în norme.

(6) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situaţie a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile şi al ajustărilor efectuate. Această situaţie trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziţiei bunului de capital devine exigibilă şi se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente şi jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeaşi perioadă.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din norme.

PARTEA 197[1]: Norme metodologice:

54. _

(1) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor care fac obiectul închirierii, leasingului, concesionării sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziţia unei persoane, se efectuează de către persoana care închiriază, dă în leasing sau pune la dispoziţia altei persoane bunurile respective.

(2) Taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă transformării sau modernizării unui bun imobil sau a unei părţi a acestuia, se ajustează de către persoana la dispoziţia căreia este pus bunul imobil sau o parte a acestuia în situaţia în care lucrările de transformare sau modernizare sunt efectuate de către această persoană, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puţin 20% din valoarea totală după transformare sau modernizare a bunului imobil sau a părţii de bun imobil.

(3) În situaţia în care în cursul perioadei de ajustare, expiră contractul de închiriere, leasing, concesionare sau orice alt tip de contract prin care bunul imobil sau o parte a acestuia a fost pus la dispoziţia altei persoane, taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă operaţiunilor de transformare sau modernizare se ajustează o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinaţiei de utilizare.

(4) Ajustarea taxei deductibile, prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzută la alin. (2), pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă iniţial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinaţiei de utilizare. Prin excepţie, dacă bunul de capital se utilizează integral în alte scopuri decât activităţile economice sau pentru realizarea de operaţiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se face o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare modificarea destinaţiei de utilizare;

Exemplu pentru situaţia prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal: O persoană impozabilă cumpără o clădire pentru activitatea sa economică la data de 23 iulie 2007. La 1 august

2009, această persoană se decide să îşi utilizeze clădirea integral în scop de locuinţă. Perioada de ajustare este de 20 de ani cu începere de la 1 ianuarie 2007 şi până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pe perioada rămasă (2009-2026) şi persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă iniţial. Exemplu pentru situaţia prevăzuta la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 2 din Codul fiscal: O persoana impozabila înregistrata în scopuri de taxa conform art. 153 din Codul fiscal achiziţionează un imobil în anul 2007 în vederea desfăşurării de operaţiuni cu drept de deducere, şi deduce integral taxa pe valoarea adăugata la data achiziţionării. În anul 2009 închiriază în întregime imobilul în regim de scutire de taxa pe valoarea adăugata. Perioada de ajustare este de 20 de ani cu începere de la 1 ianuarie 2007 şi până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pe perioada rămasă (2009-2026) şi persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă iniţial.

Exemplu pentru situaţia prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal: O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, deţine un hotel care a fost cumpărat în anul 2007 şi s-a dedus TVA de 6 milioane lei pentru cumpărarea acestui imobil. În anul 2010, la parterul hotelului se amenajează un cazinou care ocupă 30% din suprafaţa clădirii. Activitatea de jocuri de noroc fiind scutită de TVA fără drept de deducere, persoana respectivă trebuie să ajusteze taxa dedusă iniţial, proporţional cu suprafaţa ocupată de cazinou. Perioada de ajustare este de 20 de ani cu începere de la 1 ianuarie 2007 şi până la finele anului 2026. Ajustarea trebuie să se efectueze anual pe perioada rămasă (2010-2026), astfel:

- pentru 2007, 2008, 2009, persoana impozabilă nu ajustează taxa dedusă iniţial, aferentă acestor ani, care reprezintă 300.000 lei * 3 ani= 900.000 lei.

- pentru perioada 2010 -2026, taxa se ajustează astfel:

- în 2010 - 300.000 lei * 30% = 90.000 lei - taxa nedeductibilă, care se înscrie în decontul de taxa pe valoarea adăugată pentru ultima perioadă fiscală a anului 2010;

- acelaşi calcul se face şi în anii următori până în anul 2026. În situaţia în care partea alocată cazinoului de 30% din clădire, se măreşte sau se micşorează, la calculul prevăzut mai sus se ţine cont de noul procent alocat activităţii fără drept de deducere.

(5) Pentru cazul prevăzut la art. 149 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă iniţial pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse.

Exemplu: O persoană impozabilă cu regim mixt cumpără un utilaj la data de 1 noiembrie 2008 în valoare de 20.000 lei, plus 19% TVA, adică 3800 lei. Pro-rata provizorie pentru anul 2008 este 40%, iar taxa dedusă este de 1520 lei (3800 *40%). Pro-rata definitivă calculată la sfârşitul anului 2008 este de 30 %.

La sfârşitul anului 2008 se realizează ajustarea taxei pe baza pro ratei definitive, respectiv 3800* 30%= 1140 lei taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro-rata provizorie (1520), iar diferenţa de 380 se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă nedeductibilă. Această ajustare a deducerii se referă la întreaga sumă dedusă iniţial provizoriu şi prin urmare acoperă şi ajustarea aferentă primei cincimi pentru bunurile de capital. Ajustările pentru anii 2009, 2010, 2011 şi 2012 se realizează astfel:

TVA deductibilă se împarte la 5: 3800/ 5 = 760

TVA efectiv dedusă în baza pro-ratei definitive pentru prima perioadă se împarte la rândul său la 5: 1140/5=228

Rezultatul lui 760 înmulţit cu pro-rata definitivă pentru fiecare din perioadele următoare se va compara apoi cu 228

Diferenţa rezultată va constitui ajustarea deducerii fie în favoarea statului, fie a persoanei impozabile.

Ajustarea pentru anul 2009

Pro-rata definitivă pentru anul 2009 este de 50%.

deducere autorizată: 760 X 50 % = 380

deja dedus: 228

deducerea suplimentară permisă: 380-228 = 152

Ajustarea pentru anul 2010

Pro-rata definitivă pentru anul 2010 este de 20%.

deducere autorizată: 760 X 20 % = 152

deja dedus: 228

ajustare în favoarea statului: 228 - 152 = 76

Ajustarea pentru anul 2011

Pro-rata definitivă pentru 2011 este de 25%.

deducere autorizată: 760 X 25 % = 190

deja dedus: 228

ajustare în favoarea statului: 228 - 190 = 38

Ajustarea pentru anul 2012

Pro-rata definitivă pentru anul 2012 de 70%.

deducere autorizată: 760 X 70 % = 532

deja dedus: 228

deducere suplimentară permisă: 532 - 228 = 304

Orice modificare a pro-ratei în anii următori, respectiv după scurgerea ultimului an de ajustare (2012) nu va mai influenţa deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrări către sine, nu există limită de timp.

(6) Ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, nu se efectuează în situaţia în care sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (4) lit. a) şi b) din Codul fiscal, referitoare la livrarea către sine.

(7) Ajustarea taxei deductibile prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, se efectuează o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare obligaţia ajustării, şi este de până la o cincime sau, după caz, o douăzecime pe an, din valoarea taxei nededuse până la momentul ajustării, şi se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care apare livrarea, sau orice altă operaţiune pentru care taxa aferentă bunului de capital este deductibilă. Prevederile prezentului alineat se completează cu cele de la pct. 38 şi 39.

Exemplu: O persoană impozabilă cumpără un utilaj la data de 30 noiembrie 2007 în valoare de 10.000 lei + TVA (19% = 1900), îl foloseşte pentru activitatea sa economică (50%) şi pentru scop personal (50%). Prin urmare deduce numai 950 lei. La 2 septembrie 2009, vinde utilajul pentru suma de 2500 lei + TVA (19% = 475 lei). În acest caz, este teoretic o ajustare a deducerii în favoarea persoanei impozabile, în valoare de trei cincimi din 950 lei (TVA nededusă iniţial), adică 570 lei. Totuşi, ajustarea deducerii este oricum limitată la 2500 lei x 19% = 475 lei.

(8) Ajustarea taxei deductibile prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, se efectuează o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, incluzând anul în care apare obligaţia ajustării, şi este de până la o cincime sau, după caz, o douăzecime pe an, din valoarea taxei deduse iniţial, fiind operat în decontul TVA aferent perioadei fiscale în care bunurile de capital îşi încetează existenţa, cu excepţia situaţiilor prevăzute la alin. (9). Casarea unui bun de capital înainte de expirarea duratei normale de funcţionare a acestuia nu este considerată livrare către sine, dar se aplică prevederile referitoare la ajustare, întrucât bunul îşi încetează existenţa în întreprindere. Aceleaşi prevederi se aplică şi în cazul casării unui bun de capital după expirarea duratei normale de funcţionare, dar în cursul perioadei de ajustare.

Exemplul 1: O persoană impozabilă cumpără un mijloc fix a cărui durată normală de funcţionare este de 7 ani, la data de 30 noiembrie 2007, în valoare de 10.000 lei + TVA (19% = 1.900), şi deduce 1.900 lei.

La data de 2 decembrie 2009, mijlocul fix este casat, în acest caz, există o ajustare în favoarea statului, în valoare de două cincimi din 1.900 lei, respectiv 760 lei.

Exemplul 2: O persoană impozabilă cumpără un mijloc fix a cărui durată de funcţionare este de 3 ani, la data de 30 noiembrie 2007, în valoare de 10.000 lei + TVA (19% = 1.900 lei), şi deduce 1.900 lei. La data de 2 decembrie 2009, mijlocul fix este casat. În acest caz, există o ajustare în favoarea statului, în valoare de două cincimi din 1.900 lei, respectiv 760 lei.

(9) În sensul art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, ajustarea taxei nu se efectuează în caz de distrugere a bunurilor de capital ca urmare a unor calamităţi naturale sau altor cazuri de forţă majoră prevăzute la pct. 6 alin (8), precum şi în orice alte situaţii în care se dovedeşte că respectivul bun de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

(10) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, conform art. 149 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, se efectuează în cazul în care furnizorul ajustează baza de impozitare conform art. 138 lit. a), b) şi c) din Codul fiscal. Ajustarea se efectuează o singură dată în perioada fiscală în care apar situaţiile prevăzute la art.138 lit. a), b) şi c) din Codul fiscal, pe baza facturii emise de furnizor. Ajustările ulterioare prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. a) - d) din Codul fiscal se vor efectua ţinând cont de taxa dedusă după efectuarea ajustării prevăzute de prezentul alineat.

(11) În vederea ajustării taxei deductibile aferente bunurilor de capital, persoanele impozabile sunt obligate să ţină un Registru al bunurilor de capital, în care să evidenţieze pentru fiecare bun de capital, astfel cum este definit la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, următoarele informaţii:

a) data achiziţiei, fabricării, construirii sau transformării/ modernizării;

b) valoarea (baza de impozitare) a bunului de capital;

c) taxa deductibilă aferentă bunului de capital;

d) taxa dedusă,

e) ajustările efectuate conform art. 149 alin. (4) din Codul fiscal.

(12) Prevederile prezentului punct se completează cu cele ale pct. 38 şi 39, referitoare la ajustarea taxei pe valoarea adăugată în cazul operaţiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) şi f) din Codul fiscal.

(13) Prevederile art. 149 din Codul fiscal, şi prezentului punct, se aplică şi de către persoanele impozabile care efectuează operaţiuni imobiliare constând în operaţiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesionare şi alte operaţiuni similare efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(14) În sensul art. 149 alin. (7) din Codul fiscal, nu se efectuează ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, în situaţia în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustării este mai mica de 1000 lei.

PARTEA 198: Codul fiscal:

Art. 150: Persoana obligată la plata taxei pentru operaţiunile taxabile din România (1) Următoarele persoane sunt obligate la plata taxei, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu:

a) persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii taxabile, conform prevederilor prezentului titlu, cu excepţia cazurilor pentru care se aplică prevederile lit. b)-g);

b) persoana impozabilă care acţionează ca atare şi care beneficiază de serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. g), dacă aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România, conform art. 153 alin. (4);

c) persoana înregistrată conform art. 153 sau 153^1, care beneficiază de serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) lit. c)-f), lit. h) pct. 2 şi lit. i) şi care a comunicat prestatorului codul său de înregistrare în scopuri de TVA în România, dacă aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România, conform art. 153 alin. (4);

d) persoana înregistrată conform art. 153 sau 153^1, căreia i se livrează gaze naturale sau energie electrică în condiţiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România, chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România, conform art. 153 alin. (4);

e) persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată conform art. 153 sau 153[1], care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operaţiuni triunghiulare, în următoarele condiţii:

1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru şi să fi efectuat o achiziţie intracomunitară a acestor bunuri în România, care nu se cuprinde în sfera de aplicare a taxei, conform art. 126 alin. (8) lit. b); şi

2. bunurile aferente achiziţiei intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este stabilit ca persoană impozabilă, direct către beneficiarul livrării; şi

3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă;

f) persoana care încheie regimurile sau situaţiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) ori persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situaţiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a);

g) persoana impozabilă acţionând ca atare sau persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România sau nestabilită în România, dar înregistrată prin reprezentant fiscal, care este beneficiar al unor livrări de bunuri sau prestări de servicii care au loc în România, conform art. 132 sau 133, altele decât cele prevăzute la lit. b)-e), dacă sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România şi care nu este înregistrată în România, conform art. 153.

PARTEA 198[1]: Norme metodologice:

55. _

(1) În cazul serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă nestabilită în România, chiar dacă este înregistrată în România conform art. 153 alin. (4) din Codul fiscal, către o persoană impozabilă aceasta va fi obligată la plata taxei, dacă aceasta este datorată conform Titlului VI din Codul fiscal. În cazul în care beneficiarul este:

a) o instituţie publică şi serviciile sunt utilizate pentru activitatea pentru care instituţia publică nu are calitatea de persoană impozabilă în conformitate cu prevederile art. 127 din Codul fiscal, instituţia publică nu este obligată la plata taxei în România, indiferent dacă este sau nu înregistrată în scopuri de taxă pentru alte operaţiuni conform art. 153 sau 153[1] din Codul fiscal;

b) o instituţie publică şi serviciile sunt utilizate de instituţia publică pentru activitatea desfăşurată în calitate de persoană impozabilă, respectiv pentru operaţiunile taxabile, scutite cu drept de deducere sau scutite fără drept de deducere, instituţia publică este obligată la plata taxei în România, indiferent dacă este sau nu înregistrată în scopuri de taxă pentru alte operaţiuni conform art. 153 sau 153[1] din Codul fiscal;

(2) Pentru serviciile prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal şi livrările de bunuri prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, dacă beneficiarul este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în România în scopuri de TVA conform art. 153 sau art. 153[1] din Codul fiscal, serviciul sau livrarea de bunuri are locul în România conform art. 132 sau 133 din Codul fiscal, şi prestatorul/furnizorul nu este stabilit în România, beneficiarul este obligat la plata taxei chiar dacă nu a comunicat prestatorului/furnizorului codul său de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Obligaţiile referitoare la plata taxei prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, sunt stabilite la pct. 2 alin. (15).

(4) Prevederile art. 150 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, nu se aplică în cazul vânzărilor la distanţă realizate dintr-un stat membru în România de o persoană nestabilită în România, pentru care locul livrării este în România conform art. 132 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal, persoana nestabilită în România fiind obligată să se înregistreze în România în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

PARTEA 199: Codul fiscal:

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1):

a) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă stabilită în

Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condiţiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condiţiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

PARTEA 199[1]: Norme metodologice:

56. _

(1) Referitor la prevederile art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, desemnarea reprezentantului fiscal se face pe bază de cerere depusă de persoana impozabilă nestabilită în România la organul fiscal competent la care reprezentantul propus este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe. Cererea trebuie însoţită de:

a) declaraţia de începere a activităţii, care va cuprinde: data, volumul şi natura activităţii pe care o va desfăşura în România. Ulterior începerii activităţii, volumul şi natura activităţii pot fi modificate potrivit prevederilor contractuale, aceste modificări urmând a fi comunicate şi organului fiscal competent la care reprezentantul fiscal este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, conform art. 153 din Codul fiscal;

b) copie de pe actul de constituire în străinătate a persoanei impozabile respective;

c) acceptul scris al persoanei propuse ca reprezentant fiscal, prin care aceasta se angajează să îndeplinească obligaţiile ce îi revin conform legii şi în care aceasta trebuie să precizeze natura operaţiunilor şi valoarea estimată a acestora.

(2) Nu se admite decât un singur reprezentant fiscal pentru ansamblul operaţiunilor taxabile sau scutite cu drept de deducere, desfăşurate în România de persoana impozabilă nestabilitâ în România. Nu se admite coexistenţa mai multor reprezentanţi fiscali cu angajamente limitate. Pot fi desemnate ca reprezentanţi fiscali orice persoane impozabile stabilite în România conform art. 125[1] alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

(3) Organul fiscal competent verifică îndeplinirea condiţiilor prevăzute la alin. (1) şi (2) şi, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii, comunică decizia luată atât persoanei impozabile nestabilită în România, cât şi persoanei propuse ca reprezentant fiscal de aceasta. În cazul acceptării cererii, concomitent cu transmiterea deciziei de aprobare se indică şi codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal ca mandatar al persoanei impozabile, care trebuie să fie diferit de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit pentru activitatea proprie a acestuia. în cazul respingerii cererii, decizia se comunică ambelor părţi, cu motivarea refuzului.

(4) Reprezentantul fiscal, după ce a fost acceptat de organul fiscal competent, este angajat, din punctul de vedere al drepturilor şi obligaţiilor privind taxa pe valoarea adăugată, pentru toate operaţiunile efectuate în România de persoana impozabilă nestabilită în România atât timp cât durează mandatul său. În situaţia în care mandatul reprezentantului fiscal încetează înainte de sfârşitul perioadei în care, potrivit legii, persoana impozabilă nestabilită în România ar avea obligaţia plăţii taxei pe valoarea adăugată în România, aceasta este obligată fie să prelungească mandatul reprezentantului fiscal, fie să mandateze alt reprezentant fiscal pe perioada rămasă sau să se înregistreze conform art. 153 alin. (4) sau art.153 alin. (5) din Codul fiscal, dacă este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate. Operaţiunile efectuate de reprezentantul fiscal în numele persoanei impozabile nestabilite în România nu se evidenţiază în contabilitatea proprie a persoanei desemnate ca reprezentant fiscal. Prevederile art. 152 din Codul fiscal, cu privire la întreprinderile mici, nu sunt aplicabile persoanelor impozabile nestabilite în România.

(5) Reprezentantul fiscal poate să renunţe la angajamentul asumat printr-o cerere adresată organului fiscal competent. în cerere trebuie să precizeze ultimul decont de taxă pe valoarea adăugată pe care îl va depune în această calitate şi să propună o dată ulterioară depunerii cererii când va lua sfârşit mandatul său. De asemenea, este obligat să precizeze dacă renunţarea la mandat se datorează încetării activităţii în România a persoanei impozabile nestabilite în România, sau se datorează înregistrării directe în România, fără reprezentant fiscal, a persoanei impozabile stabilite în Comunitate pe care o reprezintă.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nestabilită în România îşi continuă operaţiunile taxabile în România, cererea poate fi acceptată numai dacă persoana impozabilă nestabilită în România a întocmit toate formalităţile necesare desemnării unui alt reprezentant fiscal, iar acest nou reprezentant fiscal a

fost acceptat ca atare de către organul fiscal competent sau, după caz, în situaţia în care persoana impozabilă, dacă este stabilită în Comunitate, optează să se înregistreze în România fără să desemneze un reprezentant fiscal.

(7) Persoana impozabilă nestabilită în România mandatează reprezentantul fiscal să emită factura destinată beneficiarului său. Reprezentantul fiscal emite factura pentru livrările de bunuri şi/sau prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă nestabilită în România, aplicând regimul de taxă corespunzător operaţiunilor respective, pe care o transmite beneficiarului. Prezentele norme metodologice nu instituie obligaţii privind moneda în care se fac decontările sau privind modalitatea în care se realizează decontările, respectiv prin reprezentantul fiscal, sau direct între persoana impozabilă nestabilită în România şi clienţii/furnizorii acesteia.

(8) Factura emisă de reprezentantul fiscal trebuie să conţină informaţiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal.

(9) Reprezentantul fiscal depune decontul de taxă prevăzut la art. 156^2 pentru operaţiunile desfăşurate în România de persoana impozabilă nestabilită în România pe care o reprezintă. În situaţia în care reprezentantul fiscal este mandatat de mai multe persoane impozabile stabilite în străinătate, trebuie să depună câte un decont de taxă pentru fiecare persoană impozabilă nestabilită în România pe care o reprezintă. Nu este permis reprezentantului fiscal să evidenţieze în decontul de taxă depus pentru activitatea proprie, pentru care este înregistrat în scopuri de TVA, operaţiunile desfăşurate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, pentru care depune un decont de taxă separat.

(10) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente achiziţiilor efectuate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, reprezentantul fiscal trebuie să deţină documentele prevăzute de lege.

(11) Orice persoană stabilită în scopuri de TVA în România, conform prevederilor art. 125^1 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, nu mai poate să îşi desemneze un reprezentant fiscal în România. Această persoană se înregistrează conform art. 153 din Codul fiscal, în scopuri de TVA, la organul fiscal competent.

57. Dacă ulterior desemnării unui reprezentant fiscal persoana impozabilă devine stabilită în România în sensul art. 125^1 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal este preluat de persoana impozabilă care devine înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, ca persoană stabilită în România. Suma negativă de taxă sau taxa de plată din ultimul decont de taxă depus de reprezentantul fiscal sunt preluate de persoana impozabilă care a devenit stabilita în România. Din punct de vedere al taxei operaţiunile realizate prin reprezentant fiscal sunt operaţiuni aparţinând persoanei impozabile care iniţial nu a fost stabilită în România, iar ulterior a devenit stabilită în România.

PARTEA 200: Codul fiscal:

(3) Orice persoană care înscrie taxa pe o factură sau în orice alt document care serveşte ca factură

este obligată la plata acesteia.

PARTEA 200^1: Norme metodologice:

58. _

(1) În sensul art. 150 alin. (3) din Codul Fiscal, orice persoană ce înscrie în mod eronat taxa într-o factură sau un alt document asimilat unei facturi, va plăti această taxă la bugetul statului, iar beneficiarul nu va avea dreptul să deducă această taxa. în acest caz, beneficiarul poate solicita furnizorului sau prestatorului corectarea facturii întocmite în mod eronat, prin emiterea unei facturi cu semnul minus şi a unei facturi noi corecte.

(2) Dacă furnizorul sau prestatorul este în imposibilitate de a corecta factura întocmită în mod eronat datorită declanşării procedurii de lichidare, faliment, radiere sau alte situaţii similare, beneficiarul poate solicita rambursarea de la buget a sumei taxei achitată şi nedatorată dacă face dovada că a plătit aceasta taxa furnizorului precum şi a faptului că furnizorul a plătit taxa respectivă la bugetul statului.

PARTEA 201: Codul fiscal:

Art. 151^1: Persoana obligată la plata taxei pentru importul de bunuri

Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxării, conform prezentului titlu, este obligaţia

importatorului.

PARTEA 201[1]: Norme metodologice:

59. În aplicarea art. 151[1] din Codul fiscal, importatorul în scopul taxei este:

a) cumpărătorul către care se expediază bunurile la data la care taxa devine exigibilă la import sau, în absenţa acestui cumpărător, proprietarul bunurilor la această dată. Prin exceptare de la acesta prevedere, furnizorul bunului sau un furnizor anterior poate opta pentru calitatea de importator;

b) furnizorul bunurilor, pentru livrările de bunuri care sunt instalate sau asamblate în interiorul

României de către furnizor sau în numele acestuia şi dacă livrarea acestor bunuri are loc în România în condiţiile art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

c) proprietarul bunurilor, pentru bunurile importate în vederea efectuării de operaţiuni de închiriere sau leasing în România:

d) persoana care reimportă în România bunurile exportate în afara Comunităţii, pentru aplicarea scutirii prevăzute la art. 142 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal;

e) persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, care importă bunuri în România;

1.în regim de consignaţie sau stocuri la dispoziţia clientului, pentru verificarea conformităţii sau pentru testare, cu condiţia ca bunurile respective să fie cumpărate de persoana impozabilă respectivă sau dacă persoana impozabilă nu le achiziţionează să fie re-exportate de către aceasta în afara Comunităţii;

2.în vederea reparării, transformării, modificării sau prelucrării acestor bunuri, cu condiţia ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operaţiuni să fie re-exportate în afara Comunităţii sau achiziţionate de către persoana impozabilă respectivă.

PARTEA 201[I]: Codul fiscal:

Art. 151[2]: Răspunderea individuală şi în solidar pentru plata taxei

(1) Beneficiarul este ţinut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situaţia în care persoana obligată la plata taxei este furnizorul sau prestatorul, conform art. 150 alin. (1) lit. a), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informaţii: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părţilor contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate ori serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare;

c) nu menţionează valoarea taxei sau o menţionează incorect.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), dacă beneficiarul dovedeşte achitarea taxei către persoana obligată la plata taxei, nu mai este ţinut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei.

(3) Furnizorul sau prestatorul este ţinut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situaţia în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (1) lit. b)-e), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5) sau autofactura prevăzută la art. 155[1] alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informaţii: numele/denumirea, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părţilor contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate/serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(4) Furnizorul este ţinut răspunzător individual şi în solidar pentru plata taxei, în situaţia în care persoana obligată la plata taxei pentru o achiziţie intracomunitară de bunuri este beneficiarul, conform art. 151, dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5) sau autofactura prevăzută la art. 155[1] alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce priveşte una dintre următoarele informaţii:

denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părţilor contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(5) Persoana care îl reprezintă pe importator, persoana care depune declaraţia vamală pentru bunurile importate şi proprietarul bunurilor sunt ţinuţi răspunzători individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu importatorul prevăzut la art. 151^{1}.

(6) Pentru aplicarea regimului de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8, antrepozitarul şi transportatorul bunurilor din antrepozit sau persoana responsabilă pentru transport sunt ţinuţi răspunzători individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu persoana obligată la plata acesteia, conform art. 150 alin. (1) lit. a), f) şi g) şi art.

$151^{1.}$

(7) Persoana care desemnează o altă persoană ca reprezentant fiscal, conform art. 150 alin. (2), este ţinută răspunzătoare individual şi în solidar pentru plata taxei, împreună cu reprezentantul său fiscal.

PARTEA $201^{I^{\wedge}1}$: Norme metodologice:

60._ Obligaţiile beneficiarului prevăzute la art. 151^{2} alin. (1) din Codul fiscal nu afectează exercitarea dreptului de deducere în condiţiile prevăzute la art. 145 din Codul fiscal.

PARTEA 202: Codul fiscal:

Art. 152: Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

(1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabileşte la cursul de schimb comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi se rotunjeşte la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operaţiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepţia livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care serveşte drept referinţă pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa, a livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfăşurate de o mică întreprindere, efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, incluzând şi operaţiunile scutite cu drept de deducere şi pe cele scutite fără drept de deducere prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) şi f), dacă acestea nu sunt accesorii activităţii principale, cu excepţia următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125^{1} alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(3) Persoana impozabilă care îndeplineşte condiţiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă.

PARTEA 202^{1}: Norme metodologice:

61. _

(1) Cursul de schimb valutar prevăzut la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal, este cursul de schimb valutar comunicat de Banca Naţională a României la data aderării şi este valabil pentru persoanele impozabile care au luat fiinţă în cursul anului 2007 sau care au fost înfiinţate anterior aderării şi au depăşit plafonul în cursul anului 2007. Pentru anii următori, cursul de schimb valutar utilizat pentru calculul plafonului prevăzut la art. 152 alin. (1), este cursul comunicat de Banca Naţională a României la începutul fiecărui an calendaristic.

(2) În sensul art. 152 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, o operaţiune este accesorie activităţii principale dacă se îndeplinesc cumulativ condiţiile prevăzute lapct.47 alin. (3).

(3) În sensul art. 152 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă trebuie să solicite înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, şi să aplice regimul normal de taxă începând cu data înregistrării.

(4) În sensul art. 152 alin. (3) şi (7) coroborat cu condiţiile prevăzute la art. 145, 145^{1}, 147, 148 şi 149

din Codul fiscal, persoana impozabilă are dreptul/obligaţia la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc şi serviciilor neutilizate în momentul trecerii la regimul normal de taxare;

b) bunurilor de capital definite la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, aflate încă în folosinţă, în scopul desfăşurării activităţii economice în momentul trecerii la regimul normal de taxă, cu condiţia ca perioada de ajustare a deducerii prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat. Prevederile acestui alineat se completează cu prevederile de la pct. 46.

(5) Ajustarea prevăzută la alin. (4) trebuie comunicată organelor fiscale competente, în termen de trei luni de la data trecerii la regimul normal de taxă, prin depunerea unei liste de bunuri aflate în stoc şi serviciile neutilizate, precum şi a bunurilor de capital aflate încă în folosinţă în scopul desfăşurării activităţii economice. Această listă se va întocmi în două exemplare şi va cuprinde bunurile şi serviciile neutilizate pentru care se efectuează ajustarea, data la care i-au fost livrate bunurile şi prestate serviciile, baza de impozitare la data respectivă şi suma de ajustat.

(6) Persoana impozabilă va înscrie suma ajustată în primul decont ce se va depune după primirea acordului din partea organului fiscal competent asupra ajustării şi sumei acesteia.

PARTEA 203: Codul fiscal:

(7) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire şi a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depăşirii plafonului. Data atingerii sau depăşirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depăşit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligaţii privind taxa de plată şi accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.

PARTEA 203[1]: Norme metodologice:

62. _

(1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform art. 152 din Codul fiscal, au obligaţia să ţină evidenţa livrărilor de bunuri şi a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum şi evidenţa bunurilor şi serviciilor taxabile achiziţionate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În sensul art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depăşit plafonul de scutire şi nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioadă cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată organele de control vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă conform art. 153 alin. (7) din Codul fiscal;

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, organele fiscale competente vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioadă cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea şi data la care a fost înregistrată.

PARTEA 204: Codul fiscal:

Art. 152[1]: Regimul special pentru agenţiile de turism

(1) În sensul aplicării prezentului articol, prin agenţie de turism se înţelege orice persoană care în nume propriu sau în calitate de agent, intermediază, oferă informaţii sau se angajează să furnizeze persoanelor

care călătoresc individual sau în grup, servicii de călătorie, care includ cazarea la hotel, case de oaspeţi, cămine, locuinţe de vacanţă şi alte spaţii folosite pentru cazare, transportul aerian, terestru sau maritim, excursii organizate şi alte servicii turistice. Agenţiile de turism includ şi touroperatorii.

(2) În cazul în care o agenţie de turism acţionează în nume propriu în beneficiul direct al călătorului şi utilizează livrări de bunuri şi prestări de servicii efectuate de alte persoane, toate operaţiunile realizate de agenţia de turism în legătură cu călătoria sunt considerate un serviciu unic prestat de agenţie în beneficiul călătorului.

(3) Serviciul unic prevăzut la alin. (2) are locul prestării în România, dacă agenţia de turism este stabilită sau are un sediu fix în România şi serviciul este prestat prin sediul din România.

(4) Baza de impozitare a serviciului unic prevăzut la alin. (2) este constituită din marja de profit, exclusiv taxa, care se determină ca diferenţă între suma totală care va fi plătită de călător, fără taxă, şi costurile agenţiei de turism, inclusiv taxa, aferente livrărilor de bunuri şi prestărilor de servicii în beneficiul direct al călătorului, în cazul în care aceste livrări şi prestări sunt realizate de alte persoane impozabile.

(5) În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate în afara Comunităţii, serviciul unic al agenţiei de turism este considerat serviciu prestat de un intermediar şi este scutit de taxă. În cazul în care livrările de bunuri şi prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate atât în interiorul, cât şi în afara Comunităţii, se consideră ca fiind scutită de taxă numai partea serviciului unic prestat de agenţia de turism aferentă operaţiunilor realizate în afara Comunităţii.

(6) Fără să contravină prevederilor art. 145 alin. (2), agenţia de turism nu are dreptul la deducerea sau rambursarea taxei facturate de persoanele impozabile pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului şi utilizate de agenţia de turism pentru furnizarea serviciului unic prevăzut la alin. (2).

(7) Agenţia de turism poate opta şi pentru aplicarea regimului normal de taxă pentru operaţiunile prevăzute la alin. (2), cu următoarele excepţii, pentru care este obligatorie taxarea în regim special:

a) când călătorul este o persoană fizică;

b) în situaţia în care serviciile de călătorie cuprind şi componente pentru care locul operaţiunii se consideră ca fiind în afara României.

(8) Agenţia de turism trebuie să ţină, în plus faţă de evidenţele care trebuie ţinute conform prezentului titlu, orice alte evidenţe necesare pentru stabilirea taxei datorate conform prezentului articol.

(9) Agenţiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa în mod distinct în facturi sau în alte documente legale care se transmit călătorului, pentru serviciile unice cărora li se aplică regimul special, în acest caz înscriindu-se distinct în documente menţiunea «TVA inclusă».

(10) Atunci când agenţia de turism efectuează atât operaţiuni supuse regimului normal de taxare, cât şi operaţiuni supuse regimului special, aceasta trebuie să păstreze evidenţe contabile separate pentru fiecare tip de operaţiune în parte.

PARTEA 204[1]: Norme metodologice:

63. _

(1) În sensul art. 152[1] din Codul fiscal, călătorul poate fi o persoană impozabilă, o persoană juridică neimpozabilă şi orice altă persoană neimpozabilă.

(2) ABROGAT.

(3) Regimul special nu se aplică pentru serviciile prestate de agenţia de turism cu mijloace proprii.

(4) În sensul art. 152[1] alin. (4) din Codul fiscal, următorii termeni se definesc astfel:

a) suma totală ce va fi plătită de călător reprezintă tot ceea ce constituie contrapartidă obţinută sau care va fi obţinută de agenţia de turism din partea călătorului sau de la un terţ pentru serviciul unic, inclusiv subvenţiile direct legate de acest serviciu, impozitele, taxele, cheltuielile accesorii cum ar fi comisioanele şi cheltuielile de asigurare, dar fără a cuprinde sumele prevăzute la art. 137 alin. (3) din Codul fiscal;

b) costurile agenţiei de turism pentru livrările de bunuri şi prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului reprezintă preţul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, facturat de furnizorii operaţiunilor specifice, precum servicii de transport, hoteliere, catering şi alte cheltuieli precum asigurarea mijloacelor de transport utilizate, taxe pentru viză, diurnă şi cazarea pentru şofer, taxele de drum, taxe de parcare, combustibilul, cu excepţia cheltuielilor generale ale agenţiei de turism care sunt incluse în costul serviciului unic.

(5) Pentru a stabili valoarea taxei colectate pentru serviciile unice efectuate într-o perioadă fiscală, agenţiile de turism vor ţine jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de încasări, în care se înregistrează numai totalul de pe documentul de vânzare care include taxa. Aceste jurnale, respectiv borderouri, se vor ţine separat de operaţiunile pentru care se aplică regimul normal de taxare. De asemenea, agenţiile de turism vor ţine jurnale de cumpărări separate în care se vor evideţia achiziţiile de bunuri şi/sau servicii cuprinse în costurile serviciului unic. Baza de impozitare şi valoarea taxei colectată pentru serviciile unice prestate într-o perioadă fiscală vor fi stabilite în baza calculelor efectuate pentru toate operaţiunile supuse regimului special de taxare în perioada fiscală respectivă şi evidenţiate corespunzător în decontul de taxă. La determinarea bazei impozabile nu vor fi luate în considerare sumele încasate în avans pentru care nu pot fi determinate cheltuielile aferente şi de asemenea nu pot fi scăzute cheltuielile aferente unor livrări de bunuri sau prestări de servicii care nu au fost vândute către client.

(6) În sensul art. 152 alin. (7) coroborat cu art. 129 alin. (2) din Codul fiscal, atunci când agenţia de turism aplică regimul normal de taxare va refactura fiecare componentă a serviciului unic la cota taxei corespunzătoare fiecărei componente în parte. în plus, baza de impozitare a fiecărei componente facturate în regim normal de taxă va cuprinde şi marja de profit a agenţiei de turism.

PARTEA 204^2: Codul fiscal

Art. 152^2: Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de arta, obiecte de colecţie şi antichităţi

(1) În sensul prezentului articol:

a) operele de artă reprezintă:

1. tablouri, colaje şi plachete decorative similare, picturi şi desene, executate integral de mână, altele decât planurile şi desenele de arhitectură, de inginerie şi alte planuri şi desene industriale, comerciale, topografice sau similare, originale, executate manual, texte manuscrise, reproduceri fotografice pe hârtie sensibilizată şi copii carbon obţinute după planurile, desenele sau textele enumerate mai sus şi articolele industriale decorate manual (NC cod tarifar 9701);

2. gravuri, stampe şi litografii, originale vechi sau moderne, care au fost trase direct în alb-negru sau color, ale uneia sau mai multor plăci/planşe executate în întregime manual de către artist, indiferent de proces sau de materialul folosit de acesta, fără a include procese mecanice sau fotomecanice (NC cod tarifar 9702 00 00);

3. producţii originale de artă statuară sau de sculptură, în orice material, numai dacă sunt executate în întregime de către artist; copiile executate de către un alt artist decât autorul originalului (NC cod tarifar 9703 00 00);

4. tapiserii (NC cod tarifar 5805 00 00) şi carpete de perete (NC cod tarifar 6304 00 00), executate manual după modele originale asigurate de artist, cu condiţia să existe cel mult 8 copii din fiecare;

5. piese individuale de ceramică executate integral de către artist şi semnate de acesta;

6. emailuri pe cupru, executate integral manual, în cel mult 8 copii numerotate care poartă semnătura artistului sau denumirea/numele atelierului, cu excepţia bijuteriilor din aur sau argint;

7. fotografiile executate de către artist, scoase pe suport hârtie doar de el sau sub supravegherea sa, semnate, numerotate şi limitate la 30 de copii, incluzându-se toate dimensiunile şi monturile;

b) obiectele de colecţie reprezintă:

1. timbre poştale, timbre fiscale, mărci poştale, plicuri «prima zi», serii poştale complete şi similare, obliterate sau neobliterate, dar care nu au curs, nici destinate să aibă curs (NC cod tarifar 9704 00 00);

2. colecţii şi piese de colecţie de zoologie, botanică, mineralogie, anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic (NC cod tarifar 9705 00 00);

c) antichităţile sunt obiectele, altele decât operele de artă şi obiectele de colecţie, cu o vechime mai mare de 100 de ani (NC cod tarifar 9706 00 00);

d) bunurile second-hand sunt bunurile mobile corporale care pot fi refolosite în starea în care se află sau după efectuarea unor reparaţii, altele decât operele de artă, obiectele de colecţie sau antichităţile, pietrele preţioase şi alte bunuri prevăzute în norme;

e) persoana impozabilă revânzătoare este persoana impozabilă care, în cursul desfăşurării activităţii economice, achiziţionează sau importă bunuri second-hand şi/sau opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi în scopul revânzării, indiferent dacă respectiva persoană impozabilă acţionează în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare;

f) organizatorul unei vânzări prin licitaţie publică este persoana impozabilă care, în desfăşurarea activităţii sale economice, oferă bunuri spre vânzare prin licitaţie publică, în scopul adjudecării acestora de către ofertantul cu preţul cel mai mare;

g) marja profitului este diferenţa dintre preţul de vânzare aplicat de persoana impozabilă revânzătoare şi preţul de cumpărare, în care:

1. preţul de vânzare constituie suma obţinută de persoana impozabilă revânzătoare de la cumpărător sau de la un terţ, inclusiv subvenţiile direct legate de această tranzacţie, impozitele, obligaţiile de plată, taxele şi alte cheltuieli, cum ar fi cele de comision, ambalare, transport şi asigurare, percepute de persoana impozabilă revânzătoare cumpărătorului, cu excepţia reducerilor de preţ;

2. preţul de cumpărare reprezintă tot ce constituie suma obţinută, conform definiţiei preţului de vânzare, de furnizor, de la persoana impozabilă revânzătoare;

h) regimul special reprezintă reglementările speciale prevăzute de prezentul articol pentru taxarea livrărilor de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi la cota de marjă a profitului.

(2) Persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie şi antichităţi, altele decât operele de artă livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care există obligaţia colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziţionat din interiorul Comunităţii, de la unul dintre următorii furnizori:

a) o persoană neimpozabilă;

b) o persoană impozabilă, în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. g);

c) o întreprindere mică, în măsura în care achiziţia respectivă se referă la bunuri de capital;

d) o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special.

(3) În condiţiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare poate opta pentru aplicarea regimului special pentru livrarea următoarelor bunuri:

a) opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi pe care le-a importat;

b) opere de artă achiziţionate de persoana impozabilă revânzătoare de la autorii acestora sau de la succesorii în drept ai acestora, pentru care există obligaţia colectării taxei.

(4) În cazul livrărilor prevăzute la alin. (2) şi (3), pentru care se exercită opţiunea prevăzută la alin. (3), baza de impozitare este marja profitului, determinată conform alin. (1) lit. g), exclusiv valoarea taxei aferente. Prin excepţie, pentru livrările de opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi importate direct de persoana impozabilă revânzătoare, conform alin. (3), preţul de cumpărare pentru calculul marjei de profit este constituit din baza de impozitare la import, stabilită conform art. 139, plus taxa datorată sau achitată la import.

(5) Orice livrare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi, efectuată în regim special, este scutită de taxă, în condiţiile art. 143 alin. (1) lit. a), b), h)-m) şi o).

(6) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunurile prevăzute la alin. (2) şi (3), în măsura în care livrarea acestor bunuri se taxează în regim special.

(7) Persoana impozabilă revânzătoare poate aplica regimul normal de taxare pentru orice livrare eligibilă pentru aplicarea regimului special, inclusiv pentru livrările de bunuri pentru care se poate exercita opţiunea de aplicare a regimului special prevăzut la alin. (3).

(8) În cazul în care persoana impozabilă revânzătoare aplică regimul normal de taxare pentru bunurile pentru care putea opta să aplice regimul special prevăzut la alin. (3), persoana respectivă va avea dreptul de deducere a taxei datorate sau achitate pentru:

a) importul de opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi;

b) pentru opere de artă achiziţionate de la autorii acestora sau succesorii în drept ai acestora.

(9) Dreptul de deducere prevăzut la alin. (8) ia naştere la data la care este exigibilă taxa colectată aferentă livrării pentru care persoana impozabilă revânzătoare optează pentru regimul normal de taxă.

(10) Persoanele impozabile nu au dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunuri care au fost sau urmează să fie achiziţionate de la persoana impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea acestor bunuri de către persoana impozabilă revânzătoare este supusă regimului special.

(11) Regimul special nu se aplică pentru:

a) livrările efectuate de o persoană impozabilă revânzătoare pentru bunurile achiziţionate în interiorul Comunităţii de la persoane care au beneficiat de scutire de taxă, conform art. 142 alin. (1) lit. a) şi e)-g) şi art. 143 alin. (1) lit. h)-m), la cumpărare, la achiziţia intracomunitară sau la importul de astfel de bunuri ori care au beneficiat de rambursarea taxei;

b) livrarea intracomunitară de către o persoană impozabilă revânzătoare de mijloace de transport noi scutite de taxă, conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienţilor. Menţiunea «TVA inclusă şi nedeductibilă» va înlocui suma taxei datorate, pe facturi şi alte documente emise cumpărătorului.

(13) În condiţiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156 şi 156;

b) să ţină evidenţa operaţiunilor pentru care se aplică regimul special.

(14) În condiţiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operaţiuni supuse regimului normal de taxă, cât şi regimului special, trebuie să îndeplinească următoarele obligaţii:

a) să ţină evidenţe separate pentru operaţiunile supuse fiecărui regim;

b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156 şi 156.

(15) Dispoziţiile alin. (1)-(14) se aplică şi vânzărilor prin licitaţie publică efectuate de persoanele impozabile revânzătoare care acţionează ca organizatori de vânzări prin licitaţie publică în condiţiile stabilite prin norme.

PARTEA 204^3: Norme metodologice

64. _

(1) În sensul art. 152^2 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, bunurile second-hand includ orice obiecte vechi care mai pot fi utilizate "ca atare" sau în urma unor reparaţii. Bunurile second-hand includ de asemenea şi obiectele vechi care sunt executate din metale preţioase şi pietre preţioase sau semi-preţioase, cum ar fi bijuteriile (clasice şi fantezie, obiectele de aurărie şi argintărie şi toate celelalte obiecte vechi, inclusiv uneltele, integral sau parţial formate din aur, argint, platină, pietre preţioase şi/sau perle, indiferent de

gradul de puritate a metalelor şi pietrelor preţioase).

(2) Nu sunt considerate bunuri second-hand în sensul art. 152^2 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal:

a) Aurul, argintul şi platina ce pot fi folosite ca materie primă pentru producerea altor bunuri, fie pure fie în aliaj cu alte metale şi prezentate sub formă de bare, plachete, lingouri, pulbere, foiţe, folie, tuburi, sârmă sau în orice alt mod;

b) Aurul de investiţii conform definiţiei de la art. 152^3 alin. (1) din Codul fiscal;

c) Monedele din argint sau platină care nu constituie obiecte de colecţie în sensul art. 152^2 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) Reziduuri de obiecte vechi formate din metale preţioase recuperate în scopul topirii şi refolosirii ca materii prime;

e) Pietrele preţioase şi semi-preţioase şi perlele, indiferent dacă sunt sau nu tăiate, sparte în lungul fibrei, gradate sau şlefuite însă nu pe fir, montate sau fixate, ce pot fi utilizate pentru producerea de bijuterii clasice şi fantezie, obiecte de aurărie şi argintărie şi similare;

f) Bunuri vechi reparate sau restaurate astfel încât nu se pot deosebi de bunuri noi similare;

g) Bunuri vechi care au suferit înainte de revânzare o astfel de transformare încât la revânzare nu mai este posibilă nici o identificare cu bunul în starea iniţială de la data achiziţiei;

h) Bunuri care se consumă la prima utilizare;

i) Bunuri ce nu mai pot fi re-folosite în nici un fel.

(3) Opţiunea prevăzută la art. 152^2 alin. (3) din Codul fiscal:

a) se exercită pentru toate categoriile de bunuri prevăzute la respectivul alineat;

b) se notifică organului fiscal competent şi rămâne în vigoare până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor exercitării opţiunii.

(4) În scopul aplicării art. 152^2 alin. (13) şi (14) din Codul fiscal:

a) baza de impozitare pentru livrările de bunuri cărora li se aplică aceeaşi cotă de taxă este diferenţa dintre totalul marjei de profit realizată de persoana impozabilă revânzătoare şi valoarea taxei aferente marjei respective;

b) totalul marjei profitului pentru o perioadă fiscală, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic va fi egală cu diferenţa dintre:

1.suma totală, egală cu preţurile de vânzare totale stabilite conform art. 152^2 alin. (1) lit. g) pct. 1) din Codul fiscal, a livrărilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioada; şi

2.suma totală, egală cu preţurile de cumpărare totale stabilite conform art. 152^2 alin. (1) lit. g) pct. 2) din Codul fiscal, a achiziţiilor de bunuri prevăzute la art. 152^2 alin. (2) şi alin. (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioadă;

c) totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic va fi egală cu diferenţa dintre:

1.suma totală, egală cu preţurile de vânzare totale stabilite conform art. 152^2 alin. (1) lit. g) pct. 1) din Codul fiscal, a livrărilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioadă; şi

2.suma totală, egală cu preţurile de cumpărare totale stabilite conform art. 152^2 alin. (1) lit. g) pct. 2) din Codul fiscal, a achiziţiilor de bunuri prevăzute la art. 152^2 alin. (2) şi alin. (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în regim special în anul respectiv, plus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la începutul anului calendaristic, minus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la sfârşitul anului calendaristic, plus valoarea marjelor de profit, pozitive sau negative, deja declarate pentru perioadele fiscale anterioare ale anului respectiv.

(5) În cazul în care totalul marjei profitului pentru o perioadă fiscală alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic este negativă, marja se reportează pe perioada fiscală următoare prin înregistrarea

acestei marje negative ca atare în jurnalul special prevăzut la alin. (7).

(6) În cazul în care totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic este negativă, marja nu poate fi reportată pentru anul calendaristic următor.

(7) În scopul aplicării art. 152^2 alin. (13) şi (14) din Codul fiscal, persoana impozabilă revânzătoare va îndeplini următoarele obligaţii:

a) va ţine un jurnal special de cumpărări în care se înscriu toate bunurile supuse regimului special;

b) va ţine un jurnal special de vânzări în care se înscriu toate bunurile livrate în regim special;

c) va ţine un registru comparativ care permite să se stabilească, la finele fiecărei perioade fiscale, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, totalul bazei de impozitare pentru livrările efectuate în respectiva perioadă fiscală şi, după caz, taxa colectată;

d) va ţine evidenţa separată pentru stocurile de bunuri supuse regimului special;

e) va emite o factură prin autofacturare către fiecare furnizor de la care achiziţionează bunuri supuse regimului special şi care nu este obligat să emită o factură sau orice alt document ce serveşte drept factură. La factură se anexează declaraţia furnizorului care confirmă că acesta nu a beneficiat de nici o scutire sau rambursare a taxei pentru cumpărarea, importul sau achiziţia intracomunitară de bunuri livrate de persoana impozabilă revânzătoare. Factura emisă prin autofacturare trebuie să cuprindă următoarele informaţii:

1.numărul de ordine şi data emiterii facturii;

2.data achiziţiei şi numărul cu care a fost înregistrată în jurnalul special de cumpărări prevăzut la lit. a) sau data primirii bunurilor;

3.numele şi adresa părţilor;

4codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile revânzătoare;

5.descrierea şi cantitatea de bunuri cumpărate sau primite;

6.preţul de cumpărare, care se înscrie în factură la momentul cumpărării pentru bunurile în regim de consignaţie;

(8) O întreprindere mică care livrează bunuri unei persoane impozabile revânzătoare, conform art. 152^2 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, va menţiona în factura emisă că livrarea în cauză se referă la bunurile prevăzute la art. 152^2 alin. (1) lit. a) - d) din Codul fiscal, şi că aceste bunuri au fost utilizate de întreprinderea mică ca active corporale fixe, aşa cum sunt acestea definite la art. 125^1 alin. (1) pct. 3) din Codul fiscal.

(9) În scopul aplicării art. 152^2 alin. (15) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecţie sau antichităţi, efectuate de un organizator de vânzări prin licitaţie publică, acţionând în nume propriu în cadrul unui contract de comision la vânzare în contul persoanei prevăzute la art. 152^2 alin. (2) lit. a) - d) din Codul fiscal, este constituită din suma totală facturată conform alin. (11), cumpărătorului de către organizatorul vânzării prin licitaţie publică, din care se scad următoarele:

1.suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitaţie publică comitentului său, stabilită conform alin. (10), şi 2.suma taxei colectate de organizatorul vânzării prin licitaţie publică pentru livrarea sa.

(10) Suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitaţie publică comitentului său va fi egală cu diferenţa dintre:

a) preţul bunurilor la licitaţia publică, şi

b) valoarea comisionului, inclusiv taxa aferentă, obţinut sau care va fi obţinut de organizatorul vânzării prin licitaţie publică de la comitentul său, în cadrul contractului de comision la vânzare.

(11) Organizatorul vânzării prin licitaţie publică trebuie să emită cumpărătorului o factură sau, după caz bonurile fiscale emise conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999 privind obligaţia agenţilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, care nu trebuie să menţioneze separat valoarea taxei dar care trebuie să menţioneze următoarele

informaţii:

a) preţul bunurilor vândute la licitaţie;

b) impozitele, taxele şi alte sumele de plată;

c) cheltuielile accesorii cum ar fi comisionul, cheltuielile de ambalare, transport şi asigurare, percepute de organizator de la cumpărătorul de bunuri.

(12) Organizatorul vânzării prin licitaţie publică căruia i-au fost transmise bunuri în cadrul unui contract de comision la vânzare trebuie să emită un document către comitentul său, care trebuie să indice valoarea tranzacţiei, adică preţul bunurilor la licitaţie, fără a cuprinde valoarea comisionului obţinut sau ce va fi obţinut de la comitent şi pe baza căreia comitentul, atunci când este persoana impozabilă, trebuie să emită factura organizatorului vânzării prin licitaţie publică conform art. 155 alin. (1) din Codul fiscal, sau care va servi drept factură pentru orice alte persoane decât cele impozabile înregistrate conform art. 153 din Codul fiscal.

(13) Organizatorii de vânzări prin licitaţie publică care livrează bunuri în condiţiile prevăzute la alin. (9) trebuie să evidenţieze în conturile de terţi (Debitori/Creditori diverşi) sumele obţinute sau ce vor fi obţinute de la cumpărătorul de bunuri şi suma plătită sau de plata vânzătorului de bunuri. Aceste sume trebuie justificate corespunzător cu documente.

(14) Livrarea de bunuri către o persoana impozabilă care este organizator de vânzări prin licitaţie publică va fi considerată ca fiind efectuată când vânzarea respectivelor bunuri prin licitaţie publică este efectuată. Prin excepţie, în situaţia în care o licitaţie publică are loc pe parcursul mai multor zile, livrarea tuturor bunurilor vândute pe parcursul acelei licitaţii publice se consideră a fi efectuată în ultima zi a licitaţiei în cauză.

PARTEA 204[4]: Codul fiscal:

Art. 152[3]: Regimul special pentru aurul de investitii

(1) Aurul de investitii înseamna:

a) aurul, sub forma de lingouri sau plachete acceptate/cotate pe pietele de metale pretioase, având puritatea minima de 9950/00, reprezentate sau nu prin hârtii de valoare, cu exceptia lingourilor sau plachetelor cu greutatea de cel mult 1 g;

b) monedele de aur care îndeplinesc urmatoarele conditii:

1. au titlul mai mare sau egal cu 9000/00;

2. sunt reconfectionate dupa anul 1800;

3. sunt sau au constituit moneda legala de schimb în statul de origine; si

4. sunt vândute în mod normal la un pret care nu depaseste valoarea de piata libera a aurului continut de monede cu mai mult de 80%;

(2) Nu intra în sfera prezentului articol monedele vândute în scop numismatic.

(3) Urmatoarele operatiuni sunt scutite de taxa:

a) livrarile, achizitiile intracomunitare si importul de aur de investitii, inclusiv investitiile în hârtii de valoare, pentru aurul nominalizat sau nenominalizat ori negociat în conturi de aur si cuprinzând mai ales împrumuturile si schimburile cu aur care confera un drept de proprietate sau de creanta asupra aurului de investitii, precum si operatiunile referitoare la aurul de investitii care constau în contracte la termen futures si forward, care dau nastere unui transfer al dreptului de proprietate sau de creanta asupra aurului de investitii;

b) serviciile de intermediere în livrarea de aur de investitii, prestate de agenti care actioneaza în numele si pe seama unui mandant.

(4) Persoana impozabila care produce aurul de investitii sau transforma orice aur în aur de investitii poate opta pentru regimul normal de taxa pentru livrarile de aur de investitii catre alta persoana impozabila, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(5) Persoana impozabila care livreaza în mod curent aur în scopuri industriale poate opta pentru regimul

normal de taxa, pentru livrarile de aur de investitii prevazut la alin. (1) lit. a) catre alta persoana impozabila, care în mod normal ar fi scutite, conform prevederilor alin. (3) lit. a).

(6) Intermediarul care presteaza servicii de intermediere în livrarea de aur, în numele si în contul unui mandant, poate opta pentru taxare, daca mandantul si-a exercitat optiunea prevazuta la alin. (4).

(7) Optiunile prevazute la alin. (4)-(6) se exercita printr-o notificare transmisa organului fiscal competent. Optiunea intra în vigoare la data înregistrarii notificarii la organele fiscale sau la data depunerii acesteia la posta, cu confirmare de primire, dupa caz, si se aplica tuturor livrarilor de aur de investitii efectuate de la data respectiva. În cazul optiunii exercitate de un intermediar, optiunea se aplica pentru toate serviciile de intermediere prestate de respectivul intermediar în beneficiul aceluiasi mandant care si-a exercitat optiunea prevazuta la alin. (5). În cazul exercitarii optiunilor prevazute la alin. (4)-(6), persoanele impozabile nu pot reveni la regimul special.

(8) În cazul în care livrarea de aur de investitii este scutita de taxa, conform prezentului articol, persoana impozabila are dreptul sa deduca:

a) taxa datorata sau achitata, pentru achizitiile de aur de investitii efectuate de la o persoana care si-a exercitat optiunea de taxare;

b) taxa datorata sau achitata, pentru achizitiile intracomunitare sau importul de aur, care este ulterior transformat în aur de investitii de persoana impozabila sau de un tert în numele persoanei impozabile;

c) taxa datorata sau achitata, pentru serviciile prestate în beneficiul sau, constând în schimbarea formei, greutatii sau puritatii aurului, inclusiv aurului de investitii.

(9) Persoana impozabila care produce aur de investitii sau transforma aurul în aur de investitii are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru achizitii legate de productia sau transformarea aurului respectiv.

(10) Pentru livrarile de aliaje sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 3250/00, precum si pentru livrarile de aur de investitii, efectuate de persoane impozabile care si-au exercitat optiunea de taxare catre cumparatori persoane impozabile, cumparatorul este persoana obligata la plata taxei, conform normelor.

(11) Persoana impozabila care comercializeaza aur de investitii va tine evidenta tuturor tranzactiilor cu aur de investitii si va pastra documentatia care sa permita identificarea clientului în aceste tranzactii. Aceste evidente se vor pastra minimum 5 ani de la sfârsitul anului în care operatiunile au fost efectuate.

PARTEA 204^{4^1}: Norme metodologice:

65. _

(1) În scopul implementarii art. 152^3 alin. (1) din Codul fiscal, greutatile acceptate pe pietele de lingouri cuprind cel putin urmatoarele unitati si greutati:

Unitate	Greutati tranzactionate
Kg	12,5/1
Gram	500/250/100/50/20/10/5/2,5/2
Uncie(1 oz=31,1035 g)	100/10/5/1/ $^1/_2$/ $^1/_4$
Tael (1 tael= 1,193 oz) (unitate de masura chinezeasca)	10/5/1
Tola(10 tolas= 3,75 oz) (uniate de masura, indiana)	10

(2) În sensul art. 152^3 alin. (1) lit. b) pct. 2 din Codul fiscal, prin monede reconfectionate dupa anul 1800, se întelege monedele care sunt batute dupa anul 1800.

(3) Notificarea prevazuta la art. 152^3 alin. (7) din Codul fiscal, trebuie sa fie efectuata anterior operatiunilor carora le este aferenta si trebuie sa cuprinda urmatoarele informatii:

a) prevederile legale în baza caruia este efectuata, precum si daca persoana impozabila exercita optiunea în calitate de furnizor sau de intermediar;

b) numele si codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile în beneficiul careia s-au efectuat sau se vor efectua livrarile, precum si baza de impozitare a acestora.

(4) Persoana desemnata prin art. 152^3 alin. (10) din Codul fiscal, ca obligata la plata taxei aferente achizitiilor prevazute la respectiva prevedere, va pastra evidente separate pentru aceste achizitii si va achita taxa datorata conform art. 157 alin. (2) din Codul fiscal.

PARTEA 204^5: Codul fiscal:

Art. 153: Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

(1) Persoana impozabila care este stabilita în România, conform art. 125^1 alin. (2) lit. b), si realizeaza sau intentioneaza sa realizeze o activitate economica ce implica operatiuni taxabile si/sau scutite de taxa pe valoarea adaugata cu drept de deducere trebuie sa solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, dupa cum urmeaza:

a) înainte de realizarea unor astfel de operatiuni, în urmatoarele cazuri:

1. daca declara ca urmeaza sa realizeze o cifra de afaceri care atinge sau depaseste plafonul de scutire prevazut la art. 152 alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici;

2. daca declara ca urmeaza sa realizeze o cifra de afaceri inferioara plafonului de scutire prevazut la art. 152 alin. (1), dar opteaza pentru aplicarea regimului normal de taxa;

b) daca în cursul unui an calendaristic atinge sau depaseste plafonul de scutire prevazut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârsitul lunii în care a atins sau depasit acest plafon;

c) daca cifra de afaceri realizata în cursul unui an calendaristic este inferioara plafonului de scutire prevazut la art. 152 alin. (1), dar opteaza pentru aplicarea regimului normal de taxa.

(2) Prevederile alin. (1) se aplica si pentru persoana impozabila care:

a) efectueaza operatiuni în afara României care dau drept de deducere a taxei, conform art. 145 alin. (2) lit. b);

b) efectueaza operatiuni scutite de taxa si opteaza pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3).

(3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoana impozabila numai pentru ca efectueaza ocazional livrari intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) O persoana impozabila care nu este stabilita, conform art. 125 alin. (2) lit. b), si nici înregistrata în scopuri de TVA în România, care are sau nu un sediu fix în România si care este obligata la plata taxei pentru o livrare de bunuri sau prestare de servicii, conform art. 150 alin. (1) lit. a), va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente, înainte de efectuarea respectivei livrari de bunuri sau prestari de servicii. Sunt exceptate persoanele stabilite în afara Comunitatii, care efectueaza servicii electronice catre persoane neimpozabile din România si care sunt înregistrate într-un stat membru, conform regimului special pentru servicii electronice, pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitate.

(5) O persoana impozabila nestabilita în România si neînregistrata în scopuri de TVA în România, care are sau nu un sediu fix în România, care intentioneaza sa efectueze o achizitie intracomunitara de bunuri, pentru care este obligata la plata taxei, conform art. 151, sau o livrare intracomunitara de bunuri scutita de taxa, va solicita înregistrarea în scopuri de TVA, conform acestui articol, înaintea efectuarii achizitiei intracomunitare sau a livrarii intracomunitare.

(6) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate sa solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) sau (5).

(7) În cazul în care o persoana este obligata sa se înregistreze, în conformitate cu prevederile alin. (1), (2), (4) sau (5), si nu solicita înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectiva din oficiu.

(8) Organele fiscale competente pot anula înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, daca, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana nu era obligata sa solicite înregistrarea sau nu avea dreptul sa solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol. De asemenea, organele fiscale competente pot anula din oficiu înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, în cazul persoanelor impozabile care figureaza în evidenta speciala si în lista contribuabililor inactivi. Procedura de scoatere din evidenta este stabilita prin normele procedurale

în vigoare. Dupa anularea înregistrarii în scopuri de TVA persoanele impozabile pot solicita înregistrarea în scopuri de TVA numai daca înceteaza situatia care a condus la scoaterea din evidenta.

(9) Persoana înregistrata conform prezentului articol, în termen de 15 zile de la producerea oricaruia dintre evenimentele de mai jos, va anunta în scris organele fiscale competente cu privire la:

a) modificari ale informatiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin alta metoda organului fiscal competent, în legatura cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare;

b) încetarea activitatii sale economice.

(10) Prin norme se stabilesc conditiile de aplicare a prevederilor prezentului articol.

PARTEA 204$^{5\hat{}1}$: Norme metodologice:

66. _

(1) În cazul în care o persoana este obligata sa solicite înregistrarea în conditiile art. 153 alin. (1), (2), (4), (5) sau (7) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabila începând cu:

a) data comunicarii certificatului de înregistrare în cazurile prevazute la art. 153 alin. (1) lit. a) si, dupa caz, alin. (2), (4), (5) sau (7) din Codul fiscal;

b) prima zi a lunii urmatoare celei în care persoana impozabila opteaza pentru aplicarea regimului normal de taxa în cazurile prevazute la art. 153 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal;

c) prima zi a lunii urmatoare celei în care persoana impozabila solicita înregistrarea în cazurile prevazute la art. 153 alin. (1) lit. b) si, dupa caz, la alin. (2) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea art. 153 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economica se considera ca fiind începuta din momentul în care o persoana intentioneaza sa efectueze o astfel de activitate. Intentia persoanei trebuie apreciata în baza elementelor obiective ca de exemplu faptul ca aceasta începe sa angajeze costuri si/sau sa faca investitii pregatitoare necesare pentru initierea unei activitati economice.

(3) Persoana impozabila care este stabilita în România potrivit art. 125^1 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, prin structuri care au sau nu personalitate juridica, se va înregistra în scopuri de TVA conform alin. (1).

(4) Persoana impozabila care nu este stabilita în România conform art. 125^1 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, si care are sau nu un sediu fix în România conform art. 125^1 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, se poate înregistra la autoritatea fiscala competenta dupa cum urmeaza:

a) fie direct, fie prin desemnarea unui reprezentant fiscal, daca persoana este stabilita în spatiul comunitar. În cazul înregistrarii directe, aceasta persoana va declara adresa din România la care pot fi examinate toate evidentele si documentele ce trebuie pastrate în conformitate cu prevederile acestui titlu;

b) prin desemnarea unui reprezentant fiscal, daca persoana nu este stabilita în spatiul comunitar, chiar daca aceasta dispune de un sediu fix în România conform art. 125^1 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(5) Toate sucursalele sau alte subunitati fara personalitate juridica ale unei persoane impozabile trebuie înregistrate sub un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA. Persoana impozabila care are sediul activitatii în strainatate si este stabilita în România în scopuri de TVA conform art. 125^1 alin. (1) lit. a) sau b) din Codul fiscal, prin structuri fara personalitate juridica precum sucursale sau alte subunitati fara personalitate juridica, va desemna o sucursala sau o subunitate care sa depuna decontul de taxa si care va fi responsabila pentru toate obligatiile în scopuri de TVA, conform acestui titlu, ale tuturor subunitatilor stabilite în România.

(6) Persoanele impozabile care au fost înregistrate în România înainte de data aderarii prin sedii permanente, sunt obligate sa aplice prevederile alin. (5). în cursul lunii ianuarie 2007, vor utiliza un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA atribuit unuia dintre sediile permanente si totodata va solicita anularea codurilor de înregistrare în scopuri de TVA a celorlalte sedii permanente.

(7) Orice persoana impozabila înregistrata în scopuri de TVA si care în urma înregistrarii respective desfasoara exclusiv operatiuni ce nu dau dreptul la deducere va solicita anularea înregistrarii în termen de 10 zile de la încheierea lunii în care se desfasoara exclusiv operatiuni fara drept de deducere.

(8) Anularea se va efectua în prima zi a lunii urmatoare celei în care persoana impozabila a solicitat anularea înregistrarii sau înregistrarea este anulata în conditiile art. 153 alin. (8) din Codul fiscal.

(9) Orice persoana impozabila înregistrata în scopuri de TVA si care îsi înceteaza activitatea economica va solicita sa fie radiata în termen de 15 zile de la data documentelor ce evidentiaza acest lucra. Persoanele impozabile care s-au înregistrat în România conform art. 153 alin. (5) din Codul fiscal, pot solicita radierea în cazul în care nu mai realizeaza achizitii sau livrari intracomunitare în România pentru care sunt obligate la plata taxei în România conform art. 151 din Codul fiscal. Persoanele impozabile care s-au înregistrat în România conform art. 153 alin. (4) din Codul fiscal, pot solicita radierea în cazul în care nu mai realizeaza livrari de bunuri/prestari de servicii în România pentru care sunt obligate la plata taxei în România conform art. 150 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Radierea va fi valabila din prima zi a lunii urmatoare celei în care s-a depus declaratia de încetare a activitatii.

PARTEA 204[6]: Codul fiscal:

Art. 153[1]: Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectueaza achizitii intracomunitare

(1) Persoana impozabila care nu este înregistrata si nu are obligatia sa se înregistreze, conform art. 153, si persoana juridica neimpozabila care intentioneaza sa efectueze o achizitie intracomunitara în România au obligatia sa solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol, înaintea efectuarii achizitiei intracomunitare, în cazul în care valoarea achizitiei intracomunitare respective depaseste plafonul pentru achizitii intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achizitia intracomunitara.

(2) Persoana impozabila care nu este înregistrata si nu este obligata sa se înregistreze, conform art. 153, si persoana juridica neimpozabila pot solicita sa se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizeaza achizitii intracomunitare, conform art. 126 alin. (6).

(3) Organele fiscale competente vor înregistra, în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoana care solicita înregistrarea, conform alin. (1) sau

(4) Daca persoana obligata sa se înregistreze în scopuri de TVA, în conditiile alin. (1), nu solicita înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectiva din oficiu.

(5) Persoana înregistrata în scopuri de TVA, conform alin. (1), poate solicita anularea înregistrarii sale oricând, dupa expirarea anului calendaristic urmator celui în care a fost înregistrata, daca valoarea achizitiilor sale intracomunitare nu a depasit plafonul de achizitii în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior si daca nu si-a exercitat optiunea conform alin. (7).

(6) Persoana înregistrata în scopuri de TVA, conform alin. (2), poate solicita anularea înregistrarii oricând dupa expirarea a 2 ani calendaristici care urmeaza anului în care a optat pentru înregistrare, daca valoarea achizitiilor sale intracomunitare nu a depasit plafonul de achizitii în anul în care depune aceasta solicitare sau în anul calendaristic anterior, daca nu si-a exercitat optiunea conform alin. (7).

(7) Daca dupa expirarea anului calendaristic prevazut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevazuti la alin. (6), care urmeaza celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabila efectueaza o achizitie intracomunitara în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obtinut conform prezentului articol, se considera ca persoana a optat conform art. 126 alin. (6), cu exceptia cazului în care a depasit plafonul de achizitii intracomunitare.

(8) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, daca:

a) persoana respectiva este înregistrata în scopuri de TVA, conform art. 153; sau

b) persoana respectiva are dreptul la anularea înregistrarii în scopuri de TVA, conform prezentului articol, si solicita anularea conform alin. (5) sau (6).

PARTEA 204[6^1]: Norme metodologice:

67. _

(1) Persoanele impozabile prevazute la art. 126 alin. (4) din Codul fiscal, sunt obligate sa solicite înregistrarea în scopuri de TVA pentru achizitii intracomunitare conform art. 153[1] alin. (1) din Codul fiscal, daca depasesc plafonul pentru achizitii intracomunitare de 10.000 euro stabilit conform pct. 2 alin. (5)-(7). În cazul în care o persoana este obligata sa solicite înregistrarea în conditiile art. 153[1] alin. (1)

din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerata valabila de la data solicitarii înregistrarii.

(2) În cazul în care o persoana solicita înregistrarea în scopuri de TVA în conditiile art. 153^1 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv prin optiunea de a aplica regimul general prevazut la art. 126 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerata valabila de la data solicitarii înregistrarii.

(3) În cazul în care o persoana solicita anularea înregistrarii în conditiile art. 153^1 alin. (5) sau (6) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera anulata din prima zi a anului calendaristic în care se face cererea de anulare.

(4) Persoanele înregistrate conform art. 153^1 din Codul fiscal, nu pot comunica acest cod pentru livrarile de bunuri sau prestarile de servicii efectuate catre alte persoane, acesta fiind comunicat altor persoane numai pentru achizitii intracomunitare precum si în situatiile prevazute la art. 154 din Codul fiscal.

(5) Persoana impozabila sau persoana juridica neimpozabila care nu este înregistrata conform art. 153 din Codul fiscal, si care efectueaza achizitii intracomunitare de bunuri accizabile, nu are obligatia sa se înregistreze conform art. 153^1 din Codul fiscal, pentru plata taxei eferente respectivei achizitii intracomunitare.

(6) Orice persoana care efectueaza achizitii intracomunitare de mijloace noi de transport, care nu este înregistrata conform art. 153 din Codul fiscal, nu are obligatia sa se înregistreze conform art. 153^1 din Codul fiscal, pentru plata taxei eferente respectivei achizitii intracomunitare.

(7) Prevederile prezentelor norme se completeaza cu prevederile pct. 2.

(8) Institutiile publice care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, pentru întreaga activitate sau numai pentru parte din structura, nu vor solicita înregistrarea conform art. 153^1 din Codul fiscal. Pentru toate achizitiile intracomunitare de bunuri vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153, indiferent daca achizitiile sunt destinate utilizarii pentru activitatea desfasurata în calitate de autoritate publica, pentru care institutia publica nu are calitatea de persoana impozabila, sau pentru activitati pentru care institutia publica are calitatea de persoana impozabila.

PARTEA 204^7: Codul fiscal: Art. 154: Prevederi generale referitoare la înregistrare

(1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 si 153^1, are prefixul «RO», conform Standardului international ISO 3166 - alpini 2.

(2) Anularea înregistrarii în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonereaza de raspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice actiune anterioara datei anularii si de obligatia de a solicita înregistrarea în conditiile prezentului titlu.

(3) Departamentele unei institutii publice se pot înregistra pentru scopuri de TVA, daca pot fi considerate ca parte distincta din structura organizatorica a institutiei publice, prin care se realizeaza operatiuni impozabile.

(4) Prin norme se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România pot fi scutite de înregistrarea pentru scopuri de TVA, conform prezentului capitol.

PARTEA $204^{7\hat{}1}$: Norme metodologice:

68. _

(1) În sensul art. 154. alin. (4) din Codul fiscal, persoana impozabila nestabilita în România poate fi scutita de obligatia înregistrarii în scopuri de TVA când efectueaza în România una sau mai multe din operatiunile urmatoare pentru care este obligata la plata taxei conform art. 150 din Codul fiscal:

a) servicii prestate ocazional, daca aceste operatiuni nu sunt precedate de achizitii intracomunitare de bunuri efectuate în România;

b) livrari ocazionale de bunuri în România, cu exceptia:

1.livrarilor intracomunitare de bunuri scutite conform art. 143 alin. (2) din Codul fiscal;

2.vânzarilor la distanta;

3.livrarilor de bunuri precedate de achizitii intracomunitare de bunuri în România;

c) livrari de bunuri scutite de taxa în conditiile art. 143 alin. (1) lit. a) si b) din Codul fiscal;

d) livrari de bunuri scutite care sunt plasate într-un regim vamal suspensiv;

e) livrari sau achizitii de bunuri scutite care sunt plasate într-un regim de antrepozit de TVA si/sau care înca se afla în acest regim;

f) prestari de servicii scutite aferente bunurilor plasate în regim de antrepozitare TVA si/sau care înca se afla în acest regim.

(2) În sensul alin. (1) lit. a) si b), livrarile de bunuri si prestarile de servicii sunt considerate ocazionale daca sunt realizate o singura data în cursul unui an.

(3) Persoanele nestabilite în România sunt obligate sa faca plata taxei datorate în România în conditiile prevazute la art. 157 alin. (6) din Codul fiscal.

PARTEA 204^{8}: Codul fiscal:

(5) Persoanele înregistrate:

a) conform art. 153 vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clientilor. Informarea este optionala, daca persoana beneficiaza de prestari de servicii, conform art. 133 alin. (2) lit. c)-f), lit. li) pct. 2 si lit. i);

b) conform art. 153^{1} vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorului, de fiecare data când realizeaza o achizitie intracomunitara de bunuri. Comunicarea codului este optionala în cazul în care persoana respectiva beneficiaza de prestari de servicii, conform art. 133 alin. (2) lit. c)-f), lit. h) pct. 2 si lit. i). Pentru alte operatiuni constând în livrari de bunuri si prestari de servicii este interzisa comunicarea codului de înregistrare în scopuri de TVA, obtinut în temeiul art. 153^{1}, furnizorilor/prestatorilor sau clientilor.

(6) Persoana impozabila nestabilita în România, care si-a desemnat un reprezentant fiscal, va comunica denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 reprezentantului sau fiscal, clientilor si furnizorilor sai, pentru operatiunile efectuate sau de care a beneficiat în România.

Art. 155: Facturarea

(1) Persoana impozabila care efectueaza o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fara drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) si (2), trebuie sa emita o factura catre fiecare beneficiar, cel târziu pâna în cea de-a 15-a zi lucratoare a lunii urmatoare celei în care ia nastere faptul generator al taxei, cu exceptia cazului în care factura a fost deja emisa. De asemenea, persoana impozabila trebuie sa emita o factura catre fiecare beneficiar, pentru suma avansurilor încasate în legatura cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu pâna în cea de-a 15-a zi lucratoare a lunii urmatoare celei în care a încasat avansurile, cu exceptia cazului în care factura a fost deja emisa.

PARTEA $204^{8\hat{}1}$: Norme metodologice:

69. _

(1) Prevederile art. 155 alin. (1) din Codul fiscal, se aplica si pentru situatiile prevazute la art. 132 alin. (3) din Codul fiscal.

(2) Persoana impozabila care efectueaza o livrare de bunuri sau o prestare de servicii scutita fara drept de deducere a taxei conform art. 141 alin. (1) si (2) din Codul fiscal, nu are obligatia întocmirii unei facturi, dar operatiunile vor fi consemnate în documente potrivit legislatiei contabile. Emiterea facturii nu este interzisa fiind optiunea persoanei impozabile de a factura operatiunile respective. În situatia în care factura este emisa aceasta trebuie sa contina informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal.

(3) Transferul proprietatii bunurilor în executarea creantelor, în situatia în care bunurile au fost predate pe baza de întelegere între debitor si creditor, se consemneaza în facturi de catre debitor, daca operatiunea constituie livrare de bunuri.

(4) Regularizarea facturilor emise pentru plati în avans se realizeaza prin stornarea facturii de avans la

data emiterii facturii pentru contravaloarea integrala a livrarii de bunuri si/sau prestarii de servicii. Stornarea se poate face separat sau pe aceeasi factura pe care se evidentiaza contravaloarea integrala a livrarii de bunuri si/sau prestarii de servicii.

(5) În cazul reducerilor de pret acordate de producatorii/distribuitorii de bunuri potrivit prevederilor pct. 19 alin. (2), pe baza de cupoane valorice, facturile de reducere se întocmesc

direct pe numele comerciantilor care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar daca initial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acorda aceste reduceri de pret au fost emise de producatori/distribuitori catre diversi intermediari cumparatori-revânzatori. La rubrica "Cumparator" se înscriu datele de identificare ale cumparatorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali. În plus în factura fiscala de reducere de pret se va mentiona "reducere de pret acordata în baza cupoanelor valorice.

PARTEA 204^{9}: Codul fiscal:

(2) Persoana înregistrata conform art. 153 trebuie sa autofactureze, în termenul prevazut la alin. (1), fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii catre sine.

PARTEA $204^{9\hat{}1}$: Norme metodologice:

70. _

(1) Auto-factura pentru livrari de bunuri sau prestari de servicii catre sine trebuie emisa numai daca operatiunile în cauza sunt taxabile si numai în scopul taxei, fiind obligatorie mentionarea urmatoarelor informatii:

a) numarul facturii, care va fi un numar secvential acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifica în mod unic o factura;

b) data emiterii;

c) numele, adresa si codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile, la rubrica furnizor;

d) pentru situatiile prevazute la 128 alin. (4) lit. a), c) si d) din Codul fiscal, si la prima teza a art. 129 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, la rubrica cumparator se înscriu informatiile mentionate la lit. c);

e) numele, adresa si codul de înregistrare în scopuri de TVA ale beneficiarului, la rubrica cumparator, pentru situatiile prevazute la art. 128 alin. (4) lit. b), si a doua teza a art. 129 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal;

f) denumirea si descrierea bunurilor livrate sau serviciilor prestate;

g) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa;

h) cota de taxa aplicabila;

i) valoarea taxei colectate.

(2) Informatiile din factura emisa prin autofacturare se înscriu în jurnalele pentru vânzari si sunt preluate corespunzator în decontul de taxa prevazut la art. 156 din Codul fiscal, ca taxa colectata.

PARTEA 204^{10}: Codul fiscal:

(3) Persoana impozabila va emite o factura, în termenul stabilit la alin. (1), pentru fiecare vânzare la distanta pe care a efectuat-o, în conditiile art. 132 alin. (2).

(4) Persoana impozabila va emite o autofactura, în termenul stabilit la alin. (1), pentru fiecare transfer pe care 1-a efectuat în alt stat membru, în conditiile art. 128 alin. (10).

PARTEA $204^{10\hat{}1}$: Norme metodologice:

71. _

(1) Persoana înregistrata sau care ar fi fost obligata sa se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal, este obligata sa emita facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 155 alin. (4) din Codul fiscal, pentru fiecare transfer pe care 1-a efectuat în alt stat membru. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie mentionarea urmatoarelor informatii:

a) numarul autofacturii va fi un numar secvential acordat în baza uneia sau mai multor serii, care

identifica în mod unic o factura;

b) data emiterii;

c) numele, adresa si codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile, la rubrica furnizor;

d) numele, adresa şi codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autorităţile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, precum şi adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile.

e) denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevazut la art. 153 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care persoana care realizeaza transferul nu este stabilita în România si si-a desemnat un reprezentant fiscal în România;

f) denumirea si cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum si particularitatile prevazute la art. 125^1 alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile;

h) valoarea bunurilor transferate;

(2) Informatiile din factura emisa prin autofacturare se înscriu în jurnalele pentru vânzari si sunt preluate corespunzator în decontul de taxa prevazut la art. 156 din Codul fiscal.

PARTEA 204^{11}: Codul fiscal:

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu urmatoarele informatii:

a) numarul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifica factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevazut la art. 153, dupa caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevazut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România si si-a desemnat un reprezentant fiscal, daca acesta din urma este persoana obligata la plata taxei;

e) denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevazut la art. 153, ale cumparatorului de bunuri sau servicii, dupa caz;

f) numele si adresa cumparatorului, precum si codul de înregistrare în scopuri de TVA, în cazul în care cumparatorul este înregistrat, conform art. 153, precum si adresa exacta a locului în care au fost transferate bunurile, în cazul livrarilor intracomunitare de bunuri prevazute la art. 143 alin. (2) lit. d);

g) denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevazut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care cealalta parte contractanta nu este stabilita în România si si-a desemnat un reprezentant fiscal în România, în cazul în care reprezentantul fiscal este persoana obligata la plata taxei;

h) codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizat de client prestatorului, pentru serviciileprevazute la art. 133 alin. (2) lit. c)-f), lit. h) pct. 2 si lit. i);

i) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care se identifica cumparatorul în celalalt stat membru, în cazul operatiunii prevazute la art. 143 alin. (2) lit. a);

j) codul de înregistrare în scopuri de TVA cu care furnizorul s-a identificat în alt stat membru si sub care a efectuat achizitia intracomunitara în România, precum si codul de înregistrare în scopuri de TVA, prevazut la art. 153 sau 153^1, al cumparatorului, în cazul aplicarii art. 126 alin. (4) lit. b);

k) denumirea si cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum si particularitatile prevazute la art. 125^1 alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrarii intracomunitare de mijloace de transport noi;

l) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasarii unui avans, cu exceptia cazului în care factura este emisa înainte de data livrarii/prestarii sau încasarii avansului;

m) baza de impozitare a bunurilor si serviciilor, pentru fiecare cota, scutire sau operatiune netaxabila, pretul unitar, exclusiv taxa, precum si rabaturile, remizele, risturnele si alte reduceri de pret;

n) indicarea, în functie de cotele taxei, a taxei colectate si a sumei totale a taxei colectate, exprimate în lei, sau a urmatoarelor mentiuni: 1.în cazul în care nu se datoreaza taxa, o mentiune referitoare la prevederile aplicabile din acest titlu sau din Directiva a 6-a, ori mentiunile «scutit cu drept de deducere», «scutit fara drept de deducere», «neimpozabila în România» sau, dupa caz, «neinclus în baza de impozitare»; 2.în cazul în care taxa se datoreaza de beneficiar în conditiile art. 150 alin. (1) lit. b)-d) si g) sau ale art. 160, o mentiune la prevederile prezentului titlu sau ale Directivei a 6-a ori mentiunea «taxare inversa»;

o) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeasi operatiune; p) orice alta mentiune ceruta de acest titlu.

(6) Semnarea si stampilarea facturilor nu sunt obligatorii.

(7) Prin derogare de la alin. (1) si fara sa contravina prevederilor alin. (3), persoana impozabila este scutita de obligatia emiterii facturii, pentru urmatoarele operatiuni, cu exceptia cazului în care beneficiarul solicita factura:

a) transportul persoanelor cu taximetre, precum si transportul persoanelor pe baza biletelor de calatorie sau a abonamentelor;

b) livrarile de bunuri prin magazinele de comert cu amanuntul si prestarile de servicii catre populatie, consemnate în documente, fara nominalizarea cumparatorului;

c) livrarile de bunuri si prestarile de servicii consemnate în documente specifice, care contin cel putin informatiile prevazute la alin. (5).

(8) Prin norme se stabilesc conditiile în care:

a) se poate întocmi o factura centralizatoare pentru mai multe livrari separate de bunuri sau prestari separate de servicii;

b) se pot emite facturi de catre cumparator sau client în numele si în contul furnizorului/prestatorului;

c) se pot transmite facturi prin mijloace electronice;

d) se pot emite facturi de catre un tert în numele si în contul furnizorului/prestatorului;

e) se pot pastra facturile într-un anumit loc.

PARTEA 204$^{11\hat{}1}$: Norme metodologice:

72. _

(1) Factura prevăzută la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal va fi întocmită în orice limbă oficială a statelor membre ale Uniunii Europene, dar la solicitarea organelor de control trebuie asigurată traducerea în limba română. Baza de impozitare poate fi înscrisă în valută, dar dacă operaţiunea nu este scutită de taxă, suma taxei trebuie înscrisă şi în lei. Pentru înregistrarea în jurnalele de vânzări, baza impozabilă va fi convertită în lei utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 139^{1} din Codul fiscal.

(2) În situaţia în care denumirea bunurilor livrate/serviciilor prestate nu poate fi înscrisă pe o singură pagină, elementele prevăzute la art. 155 alin. (5), cu excepţia informaţiilor prevăzute la lit. k), m), n) şi p), din Codul fiscal se înscriu numai pe prima pagină a facturii. În această situaţie este obligatorie înscrierea pe prima pagină a facturii a numărului de pagini pe care le conţine factura şi a numărului total de poziţii cuprinse în factura respectivă. Pe facturile emise şi achitate prin numerar pe bază de bonuri fiscale emise conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 28/1999 privind obligaţia agenţilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările ulterioare, nu este necesară menţionarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, fiind suficientă menţiunea «conform bon fiscal nr./data».

(3) În sensul art. 155 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal, factura centralizatoare se poate întocmi daca se îndeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:

a) sa se refere la livrari de bunuri si/sau prestari de servicii catre acelasi client, pentru care faptul

generator al taxei ia nastere într-o perioada ce nu depaseste o luna calendaristica;

b) toate documentele emise la data livrarii de bunuri sau prestarii de servicii sa fie obligatoriu anexate la factura centralizatoare.

(4) În sensul art. 155 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de catre cumparatorul unui bun sau serviciu în urmatoarele conditii:

a) partile sa încheie un acord prin care sase prevada aceasta procedura de facturare;

b) sa existe o procedura scrisa de acceptare a facturii;

c) cumparatorul sa fie stabilit în Comunitate si înregistrat în România conform art. 153 din Codul fiscal;

d) atât furnizorul/prestatorul, în cazul în care este înregistrat în România conform art. 153 din Codul fiscal, cât si cumparatorul sa notifice prin scrisoare recomandata organului fiscal competent aplicarea acestei proceduri de facturare, cu cel putin o luna calendaristica înainte de a o initia, si sa anexeze la notificare acordul si procedura de acceptare prevazute la lit. a) si respectiv b);

e) factura sa fie emisa în numele si în contul furnizorului/prestatorului de catre cumparator, si trimisa furnizorului/prestatorului;

f) factura sa cuprinda elementele prevazute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal;

g) factura sa fie înregistrata într-un jurnal special de vânzari de catre furnizor/prestator, daca este înregistrat în România conform art. 153 din Codul fiscal.

73. _

(1) În sensul art. 155 alin. (8) lit. c) din Codul fiscal, se pot transmite facturi prin mijloace electronice în urmatoarele conditii:

a) pentru operatiuni efectuate în România, inclusiv pentru livrari intracomunitare: 1.partile sa încheie un acord prin care sa se prevada aceasta procedura de facturare; 2.furnizorul/prestatorul si/sau cumparatorul, daca sunt înregistrati conform art. 153 din Codul

fiscal, sa notifice, prin scrisoare recomandata, organul fiscal competent ca vor aplica o astfel de procedura de facturare, cu cel putin o luna calendaristica înainte de a o initia, si sa anexeze la notificare acordul prevazut la lit. a);

3.sa se garanteze autenticitatea sursei si integritatea continutului facturii prin: semnatura electronica, conform prevederilor Legii nr. 455/2001 privind semnatura electronica, prin schimbul electronic de date EDI definit la art. 2 din Recomandarile Comisiei 1994/820/EC din 19 octombrie 1994 referitor la aspectele legale ale schimbului electronic de date, sau orice alte mijloace electronice agreate de Directia de tehnologia informatiei din cadrul Ministerului Finantelor Publice;

4.sa existe un document centralizator pe suport de hârtie, cu evidenta tuturor facturilor transmise prin schimbul electronic de date EDI, într-o luna calendaristica de o persoana impozabila înregistrata conform art. 153 din Codul fiscal, sau a tuturor facturilor astfel primite într-o luna calendaristica de orice persoana obligata la plata taxei, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este înregistrat conform art. 153 din Codul Fiscal;

b) pentru achizitiile intracomunitare efectuate în România:

1.partile sa încheie un acord prin care sa se prevada aceasta procedura de facturare;

2.cumparatorul, în cazul în care este persoana impozabila sau persoana juridica neimpozabila înregistrata în scopuri de TVA conform art. 153^1 din Codul fiscal, sa notifice, prin scrisoare recomandata, organul fiscal competent ca va aplica o astfel de procedura de facturare, cu cel putin o luna calendaristica înainte de a o initia, si sa anexeze la scrisoare acordul prevazut la lit. a);

3.sa existe un document pe suport de hârtie, cu evidenta tuturor facturilor primite prin schimbul electronic de date EDI într-o luna calendaristica de orice persoana impozabila sau persoana juridica neimpozabila înregistrata conform art. 153^1 din Codul fiscal;

(2) În sensul alin. (1) lit. b) conditiile pentru facturarea prin mijloace electronice sunt stabilite de tara în care au loc livrarile intracomunitare.

74. _

(1) în sensul art. 155 alin. (8) lit. d) din Codul fiscal, emiterea facturii poate fi externalizata, respectiv factura se poate întocmi de un tert în urmatoarele conditii:

a) furnizorul/prestatorul sa notifice prin scrisoare recomandata organul fiscal competent ca emiterea de facturi va fi realizata de un tert, cu cel putin o luna calendaristica înainte de a initia aceasta procedura, si sa anexeze la scrisoare numele, adresa si codul de înregistrare în scopuri de TVA al tertului;

b) factura sa fie emisa de catre tert în numele si în contul furnizorului/prestatorului;

c) factura sa cuprinda toate elementele prevazute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal;

d) facturile sa fie puse la dispozitia organelor fiscale competente fara nici o întârziere, ori de câte ori se solicita acest lucru.

75. _

(1) În sensul art. 155 alin. (8) lit. d) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executarii silite care sunt livrate prin organele de executare silita, factura se va întocmi de catre organele de executare silita pe numele si în contul debitorului executat silit. În factura se face o mentiune cu privire la faptul ca facturarea este realizata de organul de executare silita catre care se fac si platile de catre cumparator. Originalul facturii se transmite cumparatorului, respectiv adjudecatarului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit. Prin organe de executare silita se întelege persoanele abilitate prin lege sa efectueze procedura de executare silita.

(2) Daca organul de executare silita încaseaza contravaloarea bunurilor inclusiv taxa de la cumparator sau de la adjudecatar, are obligatia sa vireze la bugetul de stat taxa încasata de la cumparator sau adjudecatar în termen de 5 zile lucratoare de la data la care adjudecarea a devenit executorie. Pe baza documentului de plata a taxei pe valoarea adaugata transmis de organele de executare silita, debitorul executat silit evidentiaza suma achitata, cu semnul minus, în decontul de taxa pe valoarea adaugata la rândul de regularizari taxa colectata din decontul de taxa prevazut la art. 156^2 din Codul fiscal.

(3) Daca, potrivit legii, cumparatorul sau adjudecatarul are obligatia sa plateasca la unitatile Trezoreriei Statului taxa aferenta bunurilor cumparate, organului de executare silita nu-i mai revin obligatii referitoare la plata taxei. Organul de executare silita sau, dupa caz, cumparatorul/adjudecatarul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei debitorului executat silit. Prevederile acestui alineat nu se aplica pentru situatiile prevazute la art. 160 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversa.

(4) Organele de executare silita înregistreaza taxa din facturile pentru operatiuni de executare silita emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adaugata. Daca organul de executare silita este persoana înregistrata în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, nu va evidentia în decontul de taxa operatiunile respective.

(5) În situatia în care valorificarea bunurilor supuse executarii silite a fost realizata prin organele de executare silita, debitorul executat silit trebuie sa înregistreze în evidenta proprie operatiunea de livrare de bunuri pe baza facturii de executare silita transmise de organele de executare silita, inclusiv taxa colectata aferenta. Prevederile acestui alineat nu se aplica pentru situatiile prevazute la art. 160 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversa.

(6) Factura de executare silita emisa de organul de executare silita va contine pe lânga informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, numele si datele de identificare a organului de executare silita prin care se realizeaza livrarea bunurilor si mentiunea, factura pentru operatiuni de executare silita".

76. În sensul art. 155 alin. (8) lit. e) din Codul fiscal, facturile emise si primite se pot stoca prin orice metode si în orice loc în urmatoarele conditii:

a) locul de stocare sa se afle pe teritoriul României, cu exceptia facturilor emise si primite prin mijloace electronice, care se pot stoca în orice loc daca, pe perioada stocarii:

1.se garanteaza accesul on-line la datele respective;

2.se garanteaza autenticitatea sursei si integritatea continutului facturilor, precum si faptul ca acestea sunt lizibile;

3.datele care garanteaza autenticitatea sursei si integritatea continutului facturilor sunt de asemenea stocate;

b) facturile sau continutul facturilor emise si primite, în cazul stocarii prin mijloace electronice, sa fie puse la dispozitia organelor fiscale competente fara nici o întârziere, ori de câte ori se solicita acest lucru.

77. Transmiterea si stocarea prin mijloace electronice a facturilor reprezinta transmiterea sau punerea la dispozitia beneficiarului, precum si stocarea, prin echipamente electronice de procesare si stocarea de date, inclusiv compresia digitala, pe baza de cabluri telegrafice, transmisie radio, tehnologiilor optice sau de alte mijloace electromagnetice.

PARTEA 204[12]: Codul fiscal:

(9) Prin derogare de la dispozitiile alin. (5), se pot întocmi facturi simplificate în cazurile stabilite prin norme.

PARTEA 204[12^1]: Norme metodologice:

78. _

(1) Nu se pot emite facturi simplificate pentru livrarile intracomunitare de bunuri, prevazute la art. 143 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) În vederea emiterii de facturi simplificate, persoanele impozabile trebuie sa depuna o solicitare la Directia de reglementari contabile din cadrul Ministerului Finantelor Publice. Solicitarile, însotite de avizul acestei directii, vor fi transmise Directiei generale legislatie impozite indirecte din cadrul Ministerului Finantelor Publice în vederea consultarii Comitetului TVA, conform prevederilor Directivei a 6-a. Facturile simplificate se pot emite numai dupa consultarea Comitetului si transmiterea unui raspuns pozitiv catre solicitanti.

PARTEA 204[13]: Codul fiscal: Art. 156: Evidenta operatiunilor

(1) Persoanele impozabile stabilite în România trebuie sa tina evidente corecte si complete ale tuturor operatiunilor efectuate în desfasurarea activitatii lor economice.

(2) Persoanele obligate la plata taxei pentru orice operatiune sau care se identifica drept persoane înregistrate în scopuri de TVA, conform prezentului titlu, în scopul desfasurarii oricarei operatiuni, trebuie sa tina evidente pentru orice operatiune reglementata de prezentul titlu.

(3) Persoanele impozabile si persoanele juridice neimpozabile trebuie sa tina evidente corecte si complete ale tuturor achizitiilor intracomunitare.

(4) Evidentele prevazute la alin. (1)-(3) trebuie întocmite si pastrate astfel încât sa cuprinda informatiile, documentele si conturile, inclusiv registrul nontransferurilor si registrul bunurilor primite din alt stat membru, în conformitate cu prevederile din norme.

(5) În cazul asociatiilor în participatiune care nu constituie o persoana impozabila, drepturile si obligatiile legale privind taxa revin asociatului care contabilizeaza veniturile si cheltuielile, potrivit contractului încheiat între parti.

PARTEA 204[13^1]: Norme metodologice:

79. _

(1) În sensul art. 156 alin. (4) din Codul fiscal, fiecare persoana impozabila va tine urmatoarele evidente si documente:

a) evidente contabile ale activitatii sale economice;

b) al doilea exemplar al facturilor sau altor documente emise de aceasta si legate de activitatea sa economica, conform prevederilor de la pct. 76;

c) facturile sau alte documente primite si legate de activitatea sa economica;

d) documentele vamale si dupa caz cele privind accizele legate de importul, exportul, livrarea intracomunitara si achizitia intracomunitara de bunuri realizata de respectiva persoana;

e) facturile si alte documente emise sau primite de respectiva persoana pentru majorarea sau reducerea

contravalorii livrarilor de bunuri, prestarilor de servicii, achizitiilor intracomunitare sau importurilor;

f) un registru al nontransferurilor de bunuri transportate de persoana impozabila, sau de alta persoana în contul acesteia în afara României dar în interiorul Comunitatii pentru operatiunile prevazute la art. 128 alin. (12) lit. f)-h) din Codul fiscal, precum si pentru alte situatii în care se aplica masuri de simplificare aprobate prin ordin al ministrului finantelor publice. Registrul non-transferurilor va cuprinde: descrierea bunurilor, cantitatea bunurilor, valoarea bunurilor, circulatia bunurilor si descrierea bunurilor, care nu sunt returnate, cantitatea acestora si o mentiune referitoare la documentele emise în legatura cu aceste operatiuni, dupa caz, precum si data emiterii acestor documente. Nu trebuie completat acest registru pentru urmatoarele bunuri:

1.mijloacele de transport înmatriculate în România; 2.paleti, containere si alte ambalaje care circula fara facturare; 3.bunurile necesare desfasurarii activitatii de presa, radiodifuziune si televiziune; 4.bunurile necesare exercitarii unei profesii sau meserii daca:

- pretul sau valoarea normala pe fiecare bun în parte nu depaseste nivelul de 1250 EURO la cursul de schimb din data la care bunul este transportat sau expediat în alt stat membru, si cu conditia ca bunul sa nu fie utilizat mai mult de 7 zile în afara României;sau

- pretul sau valoarea normala pe fiecare bun în parte nu depaseste nivelul de 250 EURO la cursul de schimb din data la care bunul este transportat sau expediat în alt stat membru, si cu conditia ca bunul sa nu fie utilizat mai mult de 24 de luni în afara României;

5.computerele portabile si alt material profesional similar care este transportat în afara României în cadrul unei deplasari de afaceri de catre personalul unei entitati economice sau de o persoana fizica autorizata;

g) un registru pentru bunurile mobile corporale primite care au fost transportate din alt stat membru al Comunitatii în România de catre o persoana impozabila înregistrata în scopuri de TVA în acel alt stat sau de alta persoana în numele acesteia, sau care au fost importate în România sau achizitionate din România de persoana impozabila înregistrata în alt stat membru, si care sunt date unei persoane impozabile în România în scopul expertizarii sau pentru lucrari efectuate asupra acestor bunuri în România, cu exceptia situatiilor în care prin ordin al ministrului finantelor publice nu se impune o asemenea obligatie. Registrul bunurilor primite nu trebuie tinut în cazul bunurilor care sunt plasate în regimul vamal de perfectionare activa. Acest registru va cuprinde:

1.un numar de ordine;

2.data primirii bunurilor;

3.numele si adresa primitorului;

4.codul de înregistrare în scopuri de TVA al primitorului;

5.cantitatea bunurilor primite;

6.descrierea bunurilor primite;

7.data transportului bunurilor supuse expertizarii sau prelucrate transmise clientului;

8.cantitatea si descrierea bunurilor care nu sunt returnate clientului;

9.cantitatea si descrierea bunurilor care sunt returnate clientului dupa prelucrare;

10.o mentiune referitoare la documentele emise în legatura cu serviciile prestate, precum si data emiterii acestor documente.

(2) Jurnalele pentru vânzari si pentru cumparari, registrele, evidentele si alte documente similare ale activitatii economice a fiecarei persoane impozabile se vor întocmi astfel încât sa permita stabilirea urmatoarelor elemente:

a) valoarea totala, fara taxa, a tuturor livrarilor de bunuri si/sau prestarilor de servicii efectuate de aceasta persoana în fiecare perioada fiscala, evidentiata distinct pentru:

1.livrarile intracomunitare de bunuri scutite; 2.exporturile de bunuri si alte operatiuni scutite de taxa; 3.operatiunile care nu au loc în România;

4.livrarile de bunuri si/sau prestarile de servicii taxabile si carora li se aplica cote diferite de taxa;

b) valoarea totala, fara taxa, a tuturor achizitiilor pentru fiecare perioada fiscala, evidentiata distinct pentru:

1.bunuri mobile corporale;

2.servicii;

3.bunuri de capital;

4.achizitii intracomunitare de bunuri;

5.importuri pentru care persoana impozabila foloseste derogarea prevazuta la art. 157 alin. (4) din Codul fiscal;

6.celelalte operatiuni pentru care persoana impozabila este obligata la plata taxei în conditiile art. 150 alin. (1) lit. b) - g) din Codul fiscal;

c) taxa colectata de respectiva persoana pentru fiecare perioada fiscala;

d) taxa totala deductibila si taxa dedusa pentru fiecare perioada fiscala;

e) calculul taxei dedusa provizoriu pentru fiecare perioada fiscala, a taxei dedusa efectiv pentru fiecare an calendaristic si al ajustarilor efectuate, atunci când dreptul de deducere se exercita pe baza de pro rata, evidentiind distinct:

1.taxa dedusa conform art. 147 alin. (3) din Codul fiscal;

2.taxa nededusa conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal;

3.taxa dedusa pe baza de pro-rata conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal.

(3) Documentele prevazute la alin. (2) nu sunt formulare tipizate stabilite de Ministerul Finantelor Publice. Fiecare persoana impozabila poate sa-si stabileasca modelul documentelor pe baza carora determina taxa colectata si taxa deductibila conform specificului propriu de activitate, dar acestea trebuie sa contina informatiile minimale stabilite la alin. (2).

PARTEA 204^{14}: Codul fiscal:

Art. 156^{1}: Perioada fiscala

(1) Perioada fiscala este luna calendaristica.

(2) Prin derogare de la alin. (1), perioada fiscala este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabila care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifra de afaceri din operatiuni taxabile si/sau scutite cu drept de deducere care nu a depasit plafonul de 100.000 euro al carui echivalent în lei se calculeaza conform normelor.

(3) Persoana impozabila care se înregistreaza în cursul anului trebuie sa declare, cu ocazia înregistrarii conform art. 153, cifra de afaceri pe care preconizeaza sa o realizeze în perioada ramasa pâna la sfârsitul anului calendaristic. Daca cifra de afaceri estimata nu depaseste plafonul prevazut la alin. (2), recalculat corespunzator numarului de luni ramase pâna la sfârsitul anului calendaristic, persoana impozabila va depune deconturi trimestriale în anul înregistrarii.

(4) Întreprinderile mici care se înregistreaza în scopuri de TVA, conform art. 153, în cursul anului, trebuie sa declare cu ocazia înregistrarii cifra de afaceri obtinuta, recalculata în baza activitatii corespunzatoare unui an calendaristic întreg. Daca aceasta cifra depaseste plafonul prevazut la alin. (2), în anul respectiv, perioada fiscala va fi luna calendaristica, conform alin. (1). Daca aceasta cifra de afaceri recalculata nu depaseste plafonul prevazut la alin. (2), persoana impozabila va utiliza trimestrul calendaristic ca perioada fiscala.

(5) Daca cifra de afaceri efectiv obtinuta în anul înregistrarii, recalculata în baza activitatii corespunzatoare unui an calendaristic întreg, depaseste plafonul prevazut la alin. (2), în anul urmator, perioada fiscala va fi luna calendaristica, conform alin. (1). Daca aceasta cifra de afaceri efectiva nu depaseste plafonul prevazut la alin. (2), persoana impozabila va utiliza trimestrul calendaristic ca perioada fiscala.

(6) Persoana impozabila care, potrivit alin. (2) si (5), are obligatia depunerii deconturilor trimestriale trebuie sa depuna la organele fiscale competente, pâna la data de 25 ianuarie inclusiv, o notificare în

care sa mentioneze cifra de afaceri din anul precedent, obtinuta sau, dupa caz, recalculata.

(7) Prin norme se stabilesc situatiile si conditiile în care se poate folosi o alta perioada fiscala decât luna sau trimestrul calendaristic, cu conditia ca aceasta perioada sa nu depaseasca un an calendaristic.

PARTEA 204[14^1]: Norme metodologice:

80. _

(1) În sensul art. 156[1] alin. (1) din Codul fiscal, echivalentul în lei a plafonului de 100.000 de euro se determina pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Nationala a României valabil pentru 31 decembrie al anului precedent sau cursul de schimb comunicat de Banca National a României, valabil pentru data solicitarii înregistrarii prin optiune.

(2) În sensul art. 156[1] alin. (7) din Codul fiscal, organele fiscale competente pot aproba, la solicitarea justificată a persoanei impozabile, o altă perioadă fiscală, respectiv:

a) semestrul calendaristic, daca persoana impozabila efectueaza operatiuni impozabile numai pe maximum trei luni calendaristice dintr-un semestru;

b) anul calendaristic, daca persoana impozabila efectueaza operatiuni impozabile numai pe maximum sase luni calendaristice dintr-o perioada de un an calendaristic.

(3) Solicitarea prevazuta la alin. (2) se va transmite autoritatilor fiscale competente pâna la data de 25 februarie a anului în care se exercita optiunea si va fi valabila pe durata pastrarii conditiilor prevazute la alin. (2).

PARTEA 204[15]: Codul fiscal: Art. 157: Plata taxei la buget

(1) Orice persoana trebuie sa achite taxa de plata organelor fiscale pâna la data la care are obligatia depunerii unuia dintre deconturile sau declaratiile prevazute la art. 156[2] si 156[3].

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), persoana impozabila înregistrata conform art. 153 va evidentia în decontul prevazut la art. 156[2], atât ca taxa colectata, cât si ca taxa deductibila, în limitele si în conditiile stabilite la art. 145-147[1], taxa aferenta achizitiilor intracomunitare, bunurilor si serviciilor achizitionate în beneficiul sau, pentru care respectiva persoana este obligata la plata taxei, în conditiile art. 150 alin. (1) lit. b)-g).

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu exceptia importurilor scutite de taxa, se plateste la organul vamal, în conformitate cu reglementarile în vigoare privind plata drepturilor de import.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectiva la organele vamale de catre persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153.

(5) Importatorii persoane impozabile înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 153, evidentiaza taxa aferenta bunurilor importate în decontul prevazut la art. 156[2], atât ca taxa colectata, cât si ca taxa deductibila, în limitele si în conditiile stabilite la art. 145-147[1].

(6) În cazul în care persoana impozabila nu este stabilita în România si este scutita, în conditiile art. 154 alin. (4), de la înregistrare, conform art. 153, organele fiscale competente trebuie sa emita o decizie în care sa precizeze modalitatea de plata a taxei pentru livrarile de bunuri si/sau prestarile de servicii realizate ocazional, pentru care persoana impozabila este obligata la plata taxei.

PARTEA 204[15^1]: Norme metodologice:

81. _

(1) În scopul aplicării prevederilor art. 157 alin. (4) din Codul fiscal, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor care fac dovada că sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal. Nu se aplică aceste prevederi în cazul persoanelor care sunt înregistrate în scopuri de TVA pentru achiziţii intracomunitare conform art. 153[1] din Codul fiscal, care fac plata taxei în conformitate cu prevederile art. 157 alin. (3) din Codul fiscal.

(2) În cursul perioadei fiscale, importatorii care sunt persoane impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri în jurnalele pentru cumpărări pe baza declaraţiei vamale de import sau,

după caz, a actului constatator emis de autoritatea vamală. Contabil, taxa aferentă importului se înregistrează concomitent atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă. În decontul de taxă pe valoarea adăugată, taxa se evidenţiază atât ca taxă colectată, cât şi ca taxă deductibilă, în limitele şi în condiţiile prevăzute la art. 145, 146, 147 şi 147[1] din Codul fiscal.

(3) În situaţia în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că nu s-au îndeplinit obligaţiile prevăzute la art. 157 alin. (2) sau, în cazul importurilor, la art. 157 alin. (5) din Codul fiscal, vor proceda astfel:

a) dacă achiziţiile sunt destinate exclusiv realizării de operaţiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor art. 157 alin. (2) din Codul fiscal sau, în cazul importurilor, dispun aplicarea prevederilor art. 157 alin. (5) din Codul fiscal, în perioada fiscală în care s-a finalizat controlul;

b) dacă achiziţiile sunt destinate realizării de operaţiuni care sunt supuse pro-rata, vor calcula diferenţa dintre taxa colectată şi taxa dedusă potrivit pro-rata aplicabilă la data efectuării operaţiunii. În cazul în care controlul are loc în cursul anului fiscal în care operaţiunea a avut loc, pentru determinarea diferenţei menţionate se va avea în vedere pro-rata provizorie aplicată. Dacă controlul are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operaţiunea, pentru determinarea diferenţei menţionate se va avea în vedere pro-rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operaţiunea. Diferenţele astfel stabilite vor fi achitate în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare;

c) dacă achiziţiile sunt destinate realizării de operaţiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili taxa datorată bugetului de stat, care va fi achitată în termenele prevăzute de normele procedurale în vigoare.

(4) Pentru sumele evidenţiate în actele constatatoare emise de organele vamale după data de 1 ianuarie 2007 pentru importuri realizate anterior acestei date, se aplică prevederile art. 157 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal.

PARTEA 204[16]: Codul fiscal:

Art. 160: Masuri de simplificare

(1) Furnizorii si beneficiarii bunurilor/serviciilor prevazute la alin. (2) au obligatia sa aplice masurile de simplificare prevazute de prezentul articol. Conditia obligatorie pentru aplicarea masurilor de simplificare este ca atât furnizorul, cât si beneficiarul sa fie înregistrati în scopuri de TVA, conform art. 153.

(2) Bunurile si serviciile pentru livrarea sau prestarea carora se aplica masurile de simplificare sunt:

a) deseurile si materiile prime secundare, rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deseurilor industriale reciclabile, republicata, cu modificarile ulterioare;

b) cladirile, partile de cladire si terenurile de orice fel, pentru a caror livrare se aplica regimul de taxare;

c) lucrarile de constructii-montaj;

d) bunurile si/sau serviciile livrate ori prestate de sau catre persoanele aflate în stare de faliment declarata prin hotarâre definitiva si irevocabila;

e) materialul lemnos, conform prevederilor din norme.

(3) Pe facturile emise pentru livrarile de bunuri prevazute la alin. (2) furnizorii sunt obligati sa înscrie mentiunea «taxare inversa», fara sa înscrie taxa aferenta. Pe facturile primite de la furnizori, beneficiarii vor înscrie taxa aferenta, pe care o evidentiaza atât ca taxa colectata, cât si ca taxa deductibila în decontul de taxa. Pentru operatiunile supuse masurilor de simplificare nu se face plata taxei între furnizor si beneficiar.

(4) Beneficiarii care sunt persoane impozabile cu regim mixt aplica si prevederile art. 147, în functie de destinatia achizitiilor respective.

(5) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii/prestatorii, cât si beneficiarii. În situatia în care furnizorul/prestatorul nu a mentionat «taxare inversa» în facturile emise pentru bunurile/serviciile care se încadreaza la alin. (2), beneficiarul este obligat sa aplice taxare

inversa, sa nu faca plata taxei catre furnizor/prestator, sa înscrie din proprie initiativa mentiunea «taxare inversa» în factura si sa îndeplineasca obligatiile prevazute la alin. (3).

PARTEA 204[16^1]: Norme metodologice:

82. _

(1) Conditia obligatorie prevazuta la art. 160 alin. (1) din Codul fiscal, pentru aplicarea masurilor de simplificare, respectiv a taxarii inverse, este ca atât furnizorul/prestatorul, cât si beneficiarul sa fie persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, si operatiunea în cauza sa fie taxabila. Masurile de simplificare se aplica numai pentru operatiuni realizate în interiorul tarii astfel cum este definit la art. 125^2 din Codul fiscal.

(2) În întelesul art. 160 din Codul fiscal, prin cladire se întelege orice constructie legata nemijlocit de sol, având una sau mai multe încaperi, si care serveste la adapostirea de oameni, de animale si/sau de bunuri mobile corporale.

(3) Prin lucrari de constructii-montaj, în sensul art. 160 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, se înteleg lucrarile de constructie, reparare, modernizare, transformare si demolare legate de un bun imobil.

(4) Bunurile care se încadreaza în categoria material lemnos, prevazute la art. 160 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, sunt urmatoarele: masa lemnoasa pe picior, precum si materialul lemnos prevazut la art. 2 lit. a) din Normele privind circulatia materialelor lemnoase si controlul circulatiei acestora si al instalatiilor de transformat lemn rotund, aprobate prin Hotarârea Guvernului nr. 427/2004, cu modificarile si completarile ulterioare.

(5) În cazul livrarilor/prestarilor, prevazute la art. 160 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii/prestatorii emit facturi fara taxa si fac mentiunea "taxare inversa". Taxa se calculeaza de catre beneficiar asupra sumei platite în avans si se înscrie în jurnalul pentru cumparari, fiind preluata atât ca taxa colectata cât si ca taxa deductibila în decontul de taxa. Contabil, beneficiarul va înregistra în cursul perioadei fiscale 4426=4427 cu suma taxei aferente.

(6) Înregistrarea contabila 4426=4427 la cumparator este denumita autolichidarea taxei pe valoarea adaugata, colectarea taxei pe valoarea adaugata la nivelul taxei deductibile este asimilata cu plata taxei catre furnizor/prestator. Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situatii în care se aplica taxare inversa.

(7) Persoanele impozabile cu regim mixt care sunt beneficiari ai unor achizitii supuse taxarii inverse, conform art. 160 din Codul fiscal, vor deduce taxa în decontul de taxa în limitele si în conditiile stabilite la art. 145,146,147 si 147^1 din Codul fiscal.

(8) Furnizorii/prestatorii care sunt persoane impozabile cu regim mixt vor lua în calculul pro-rata, ca operatiuni taxabile, valoarea livrarilor/prestarilor pentru care au aplicat taxare inversa.

(9) Neaplicarea masurilor de simplificare prevazute de lege va fi sanctionata de organele fiscale prin obligarea furnizorilor/prestatorilor si a beneficiarilor la rectificarea operatiunilor si aplicarea taxarii inverse conform prevederilor din prezentele norme.

(10) În situatia în care organele fiscale competente, cu ocazia verificarilor efectuate, constata ca pentru bunurile prevazute la art. 160 alin. (2) din Codul fiscal, nu au fost aplicate masurile de simplificare prevazute de lege, vor obliga beneficiarii la stornarea taxei deductibile prin contul de furnizori, efectuarea înregistrarii contabile 4426=4427 si înregistrarea în decontul de taxa pe valoarea adaugata întocmit la finele perioadei fiscale în care controlul a fost finalizat, la rândurile de regularizari. În situatia în care beneficiarii sunt persoane impozabile mixte, iar bunurile achizitionate sunt destinate realizarii atât de operatiuni cu drept de deducere, cât si fara drept de deducere, suma taxei deductibile se va determina pe baza pro rata de la data efectuarii achizitiei bunurilor supuse taxarii inverse si se va înscrie în rândul de regularizari din decont, care nu mai este afectat de aplicarea pro rata din perioada curenta.

(11) Orice situatii în care aplicarea taxarii inverse implica dificultati de încadrare a bunurilor sau serviciilor respective în prevederile art. 160 din Codul fiscal, vor fi solutionate de Comisia Centrala Fiscala.

(12) În cazul operatiunilor pentru care înainte de data aderarii s-a aplicat regimul normal de taxa pe valoarea adaugata, iar dupa aderare se aplica masurile de simplificare, si pentru care au fost încasate

avansuri înainte de aceasta data, se aplica taxarea inversa numai pentru diferenta dintre valoarea livrarii/prestarii si valoarea avansurilor încasate înainte de data aderarii, precum si pentru orice alte avansuri sau rate a caror exigibilitate intervine dupa data aderarii.

PARTEA 204[17]: Codul fiscal: Art. 161: Dispozitii tranzitorii

(1) În aplicarea alin. (2)-(14):

a) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat ca fiind construit înainte de data aderarii, daca acel bun imobil sau o parte a acestuia a fost utilizat prima data înainte de data aderarii;

b) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat achizitionat înainte de data aderarii, daca formalitatile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzator la cumparator s-au îndeplinit înainte de data aderarii;

c) un bun imobil sau o parte a acestuia este considerat transformat sau modernizat pâna la data aderarii daca, dupa transformare sau modernizare, a fost utilizat prima data înainte de data aderarii.

(2) Persoana impozabila care a avut dreptul la deducerea integrala sau partiala a taxei si care, la sau dupa data aderarii, nu opteaza pentru taxare sau anuleaza optiunea de taxare a oricareia dintre operatiunile prevazute la art. 141 alin. (2) lit. e), pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achizitionat, transformat sau modernizat înainte de data aderarii, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa, conform normelor.

(3) Persoana impozabila care nu a avut dreptul la deducerea integrala sau partiala a taxei aferente pentru un bun imobil sau o parte din acesta, construit, achizitionat, transformat sau modernizat înainte de data aderarii, opteaza pentru taxarea oricareia dintre operatiunile prevazute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau dupa data aderarii, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa deductibila aferenta, conform normelor.

(4) În situatia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achizitionat, transformat sau modernizat înainte de data aderarii, este transformat sau modernizat dupa data aderarii, iar valoarea fiecarei transformari sau modernizari efectuate dupa data aderarii nu depaseste 20% din valoarea bunului imobil sau a partii acestuia, exclusiv valoarea terenului, dupa transformare sau modernizare, persoana impozabila, care a avut dreptul la deducerea integrala sau partiala a taxei aferente, care nu opteaza pentru taxarea operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. e) sau anuleaza optiunea de taxare, la sau dupa data aderarii, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa, conform normelor.

(5) În situatia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achizitionat, transformat sau modernizat înainte de data aderarii, este transformat sau modernizat dupa data aderarii, iar valoarea fiecarei transformari sau modernizari efectuate dupa data aderarii depaseste 20% din valoarea bunului imobil sau a partii acestuia, exclusiv valoarea terenului, dupa transformare sau modernizare, persoana impozabila, care a avut dreptul la deducerea integrala sau partiala a taxei aferente, nu opteaza pentru taxarea operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. e) sau anuleaza optiunea de taxare, la sau dupa data aderarii, va ajusta taxa deductibila aferenta, conform prevederilor art. 149.

(6) În situatia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achizitionat, transformat sau modernizat înainte de data aderarii, este transformat sau modernizat dupa data aderarii, iar valoarea fiecarei transformari sau modernizari efectuate dupa data aderarii nu depaseste 20% din valoarea bunului imobil sau a partii acestuia, exclusiv valoarea terenului, dupa transformare sau modernizare, persoana impozabila, care nu a avut dreptul la deducerea integrala sau partiala a taxei aferente, opteaza pentru taxarea operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau dupa data aderarii, prin derogare de la prevederile art. 149, va ajusta taxa deductibila aferenta, conform normelor.

(7) În situatia în care un bun imobil sau o parte a acestuia, construit, achizitionat, transformat sau modernizat înainte de data aderarii, este transformat sau modernizat dupa data aderarii, iar valoarea fiecarei transformari sau modernizari efectuate dupa data aderarii depaseste 20% din valoarea bunului imobil sau a partii acestuia, exclusiv valoarea terenului, dupa transformare sau modernizare, persoana impozabila, care nu a avut dreptul la deducerea integrala sau partiala a taxei aferente, opteaza pentru taxarea operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. e), la sau dupa data aderarii, va ajusta taxa, conform prevederilor art. 149.

(8) Persoana impozabila care a avut dreptul la deducerea integrala sau partiala a taxei aferente unei

constructii sau unei parti din aceasta, terenului pe care este situata sau oricarui alt teren care nu este construibil, construite, achizitionate, transformate sau modernizate înainte de data aderarii, si care, la sau dupa data aderarii, nu opteaza pentru taxarea operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibila aferenta, în conditiile prevazute la art. 149, dar perioada de ajustare este limitata la 5 ani.

(9) Persoana impozabila care nu a avut dreptul la deducerea integrala sau partiala a taxei aferente unei constructii sau unei parti din aceasta, terenului pe care este situata sau oricarui alt teren care nu este construibil, construite, achizitionate, transformate sau modernizate înainte de data aderarii, si care opteaza la sau dupa data aderarii, pentru taxarea operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. f), va ajusta taxa deductibila aferenta conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitata la 5 ani.

(10) În situatia în care o constructie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situata sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achizitionate, transformate sau modernizate înainte de data aderarii, sunt transformate sau modernizate dupa data aderarii, iar valoarea fiecarei transformari sau modernizari efectuate dupa data aderarii nu depaseste 20% din valoarea constructiei, exclusiv valoarea terenului, dupa transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile art. 149, persoana impozabila, care a avut dreptul la deducerea integrala sau partiala a taxei aferente, nu opteaza pentru taxarea operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau dupa data aderarii, va ajusta taxa dedusa înainte si dupa data aderarii, conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitata la 5 ani.

(11) În situatia în care o constructie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situata sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achizitionate, transformate sau modernizate înainte de data aderarii, sunt transformate sau modernizate dupa data aderarii, iar valoarea fiecarei transformari sau modernizari efectuate dupa data aderarii depaseste 20% din valoarea constructiei, exclusiv valoarea terenului, dupa transformare sau modernizare, persoana impozabila, care a avut dreptul la deducerea integrala sau partiala a taxei aferente, nu opteaza pentru taxarea operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau dupa data aderarii, va ajusta taxa dedusa înainte si dupa data aderarii, conform art. 149.

(12) În situatia în care o constructie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situata sau orice alt teren care nu este construibil, construite, transformate sau modernizate înainte de data aderarii, sunt transformate sau modernizate dupa data aderarii, iar valoarea fiecarei transformari sau modernizari efectuate dupa data aderarii nu depaseste 20% din valoarea constructiei, exclusiv valoarea terenului, dupa transformare sau modernizare, persoana impozabila, care nu a avut dreptul la deducerea integrala sau partiala a taxei aferente, opteaza pentru taxarea operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. f), la sau dupa data aderarii, va ajusta taxa nededusa înainte si dupa data aderarii, conform art. 149, dar perioada de ajustare este limitata la 5 ani.

(13) în situatia în care o constructie sau o parte din aceasta, terenul pe care este situata sau orice alt teren care nu este construibil, construite, achizitionate, transformate sau modernizate înainte de data aderarii, sunt transformate sau modernizate dupa data aderarii, iar valoarea fiecarei transformari sau modernizari efectuate dupa data aderarii depaseste 20% din valoarea constructiei, exclusiv valoarea terenului, dupa transformare sau modernizare, prin derogare de la prevederile art. 149, persoana impozabila, care nu a avut dreptul la deducerea integrala sau partiala a taxei aferente, opteaza pentru taxarea operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. f) la sau dupa data aderarii, va ajusta taxa nededusa înainte si dupa data aderarii, conform art. 149.

(14) Prevederile alin. (8)-(13) nu sunt aplicabile în cazul livrarii unei constructii noi sau a unei parti din aceasta, astfel cum este definita la art. 141 alin. (2) lit. f).

(15) În cazul contractelor de vânzare de bunuri cu plata în rate, încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie 2006 inclusiv, care se deruleaza si dupa data aderarii, exigibilitatea taxei aferente ratelor scadente dupa data aderarii intervine la fiecare dintre datele specificate în contract pentru plata ratelor. În cazul contractelor de leasing încheiate valabil, anterior datei de 31 decembrie

2006 inclusiv, si care se deruleaza si dupa data aderarii, dobânzile aferente ratelor scadente dupa data aderarii nu se cuprind în baza de impozitare a taxei.

(16) În cazul bunurilor mobile corporale introduse în tara înainte de data aderarii de societatile de leasing, persoane juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu utilizatori, persoane fizice sau juridice române, si care au fost plasate în regimul vamal de import, cu exceptarea de la plata

sumelor aferente tuturor drepturilor de import, inclusiv a taxei pe valoarea adaugata, daca sunt achizitionate dupa data aderarii de catre utilizatori, se vor aplica reglementarile în vigoare la data intrarii în vigoare a contractului.

(17) Obiectivele de investitii finalizate printr-un bun de capital, al caror an urmator celui de punere în functiune este anul aderarii României la Uniunea Europeana, se supun regimului de ajustare a taxei deductibile prevazut la art. 149.

(18) Certificatele de scutire de taxa eliberate pâna la data aderarii pentru livrari de bunuri si prestari de servicii finantate din ajutoare sau împrumuturi nerambursabile, acordate de guverne straine, de organisme internationale si de organizatii nonprofit si de caritate din tara si din strainatate sau de persoane fizice, îsi pastreaza valabilitatea pe perioada derularii obiectivelor. Nu sunt admise suplimentari ale certificatelor de scutire dupa data de 1 ianuarie 2006.

(19) În cazul contractelor ferme, încheiate pâna la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplica prevederile legale în vigoare la data intrarii în vigoare a contractelor, pentru urmatoarele operatiuni:

a) activitatile de cercetare-dezvoltare si inovare pentru realizarea programelor, subprogramelor si proiectelor, precum si a actiunilor cuprinse în Planul national de cercetare, dezvoltare si inovare, în programele-nucleu si în planurile sectoriale prevazute de Ordonanta Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea stiintifica si dezvoltarea tehnologica, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 324/2003, cu modificarile ulterioare, precum si activitatile de cercetare-dezvoltare si inovare finantate în parteneriat international, regional si bilateral;

b) lucrarile de constructii, amenajari, reparatii si întretinere la monumentele care comemoreaza combatanti, eroi, victime ale razboiului si ale Revolutiei din decembrie 1989.

(20) Actelor aditionale la contractele prevazute la alin. (19), încheiate dupa data de 1 ianuarie 2007 inclusiv, le sunt aplicabile prevederile legale în vigoare dupa data aderarii.

(21) Pentru garantiile de buna executie retinute din contravaloarea lucrarilor de constructii-montaj, evidentiate ca atare în facturi fiscale pâna la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, se aplica prevederile legale în vigoare la data constituirii garantiilor respective, în ceea ce priveste exigibilitatea taxei pe valoarea adaugata.

(22) Pentru lucrarile imobiliare care se finalizeaza într-un bun imobil, pentru care antreprenorii generali au optat, înainte de data de 1 ianuarie 2007, ca plata taxei sa se efectueze la data livrarii bunului imobil, se aplica prevederile legale în vigoare la data la care si-au exprimat aceasta optiune.

(23) Asocierile în participatiune dintre persoane impozabile române si persoane impozabile stabilite în strainatate sau exclusiv din persoane impozabile stabilite în strainatate, înregistrate ca platitori de taxa pe valoarea adaugata, pâna la data de 31 decembrie 2006 inclusiv, conform legislatiei în vigoare la data constituirii, se considera persoane impozabile distincte si ramân înregistrate în scopuri de TVA, pâna la data finalizarii contractelor pentru care au fost constituite.

(24) Operatiunile efectuate de la data aderarii în baza unor contracte în derulare la aceasta data vor fi supuse prevederilor prezentului titlu, cu exceptiile prevazute de prezentul articol si de art. 161.

PARTEA $204^{17\hat{}1}$: Norme metodologice:

83. _

(1) Pentru aplicarea art. 161 alin. (2) si (4) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligatia sa ajusteze taxa dedusa pentru bunurile imobile achizitionate, construite sau modernizate în ultimii 5 ani, proportional cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizata pentru realizarea operatiunilor scutite si proportional cu numarul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Ajustarea este operata într-o perioada de 5 ani în cadrul carora bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate ajustarea taxei deduse aferente acestor lucrari este operata, de asemenea, într-o perioada de 5 ani de la data finalizarii fiecarei lucrari de modernizare. Pentru ajustare, suma taxei pentru fiecare an reprezinta o cincime din taxa dedusa aferenta achizitiei, construirii sau modernizarii bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustarii lunare se împarte fiecare cincime la 12. Suma care nu poate fi dedusa se calculeaza astfel: din perioada de 5 ani se scade numarul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de taxa, rezultatul se înmulteste cu ajustarea lunara. Fractiunile de luna se considera luna întreaga. Taxa nedeductibila

obtinuta prin ajustare se înregistreaza din punct de vedere contabil pe cheltuieli, precum si în jurnalul pentru cumparari si se preia corespunzator în decontul de taxa pe valoarea adaugata pentru perioada fiscala în care persoana impozabila începe aplicarea regimului de scutire. Exemplu de ajustare a dreptului de deducere:

O persoana impozabila dobândeste la data de 15 aprilie 2005, prin achizitie sau investitii, un bun imobil având o valoare de 30.000.000 lei. Activitatea persoanei impozabile cuprinde atât operatiuni taxabile cât si operatiuni scutite de taxa fara drept de deducere. Taxa aferenta acestui imobil a fost de 5.700.000 lei, din care s-au dedus 4.560.000 lei conform pro-rata definitiva de 80% din anul 2005. La sfârsitul anului 2006 taxa dedusa s-a recalculat, în functie de pro-rata definitiva de 70% pentru anul 2006, rezultând din recalculare suma de 570.000 lei care s-a înregistrat pe cheltuieli.

În anul 2006 au fost efectuate lucrari de modernizare care au marit valoarea bunului imobil cu 1.000.000 lei (mai putin de 20% din valoarea bunului imobil), pentru care taxa aferenta este de 190.000 lei, din care s-a dedus suma de 133.000 lei, conform pro-rata definitiva de 70% din anul 2006. Lucrarile de modernizare au fost finalizate în data de 9 aprilie 2006. În 2007 au fost executate lucrari de modernizare care au marit valoarea bunului imobil cu 5.000.000 lei (mai putin de 20% din valoarea bunului imobil dupa modernizare), pentru care taxa aferenta a fost de 950.000 lei, din care s-au dedus 665.000 lei, conform pro-ratei definitive de 70% aplicabila în 2007. Lucrarile de modernizare au fost finalizate la data de 20 aprilie 2007. De la data de 15 aprilie 2005 pâna la 31 decembrie 2007, persoana impozabila închiriaza imobilul astfel: 30% din bunul imobil în regim de scutire, iar pentru 70% din bunul imobil opteaza pentru aplicarea regimului de taxare.

Pe data de 1 ianuarie 2008, persoana impozabila renunta la optiunea de a taxa partea de 70% din bunul imobil. Ajustarea dreptului de deducere se efectueaza astfel.

A) Ajustarea pentru taxa dedusa aferenta dobândirii bunului imobil

- Taxa aferenta bunului imobil - 5.700.000 lei

- Taxa dedusa initial - 4.560.000 lei

- Diferenta de taxa rezultata din recalculare la sfârsitul anului 2006 - 570.000 lei

- Taxa dedusa efectiv pentru bunul imobil (4.560.000 - 570.000) - 3.990.000 lei

- Ajustarea taxei deduse pentru perioada 15 aprilie 2005 - 31 decembrie 2007: 33 luni

- 3.990.000 lei: 5 ani = 798.000 lei

- 798.000 lei: 12 luni = 66.500 lei

- 60 luni - 33 luni = 27 luni x 66.500 lei = 1.. 795.000 lei - taxa care se ajusteaza

B) Ajustarea taxei deduse aferenta lucrarii de modernizare din anul 2006

- Taxa dedusa - 133.000 lei

Ajustarea pentru perioada 9 aprilie 2006 - 31 decembrie 2007: 21 luni

-133.000 lei: 5 ani = 26.600 lei

- 26.600 lei: 12 luni = 2.216,7 lei

- 60 luni - 21 luni= 39 luni x 2.216,7 lei =. 86.451,3 lei - taxa care se ajusteaza C. Ajustarea taxei deduse aferenta lucrarii de modernizare din anul 2007

- Taxa dedusa 665.000 lei

Ajustarea pentru perioada 20 aprilie 2007 - 31 decembrie 2007: 9 luni

- 665.000 lei: 5 ani = 133.000 lei -133.000 lei: 12 luni = 11.083,3 lei

- 60 luni -9 luni = 51 luni x 11.083,3 lei = 565.248,3 lei - taxa de ajustat

Sumele de 1.795.500 lei + 86.451,3 lei + 565.248,3 lei, rezultate din ajustarile efectuate la lit. A, B si C, reprezinta diferenta de taxa care va fi înregistrata pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumparari din luna ianuarie 2008, cu semnul minus, si corespunzator va fi preluata în decontul privind taxa pe valoarea adaugata pentru perioada fiscala respectiva.

(2) Pentru aplicarea art. 161 alin. (5) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligatia sa ajusteze taxa dedusa conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizarile sau transformarile efectuate dupa data aderarii care depasesc 20% din valoarea bunului imobil, sau a unei parti a acestuia, exclusiv valoarea terenului, dupa transformare sau modernizare. Ajustarea efectuata conform art. 149 din Codul fiscal, difera de ajustarea prevazuta la alin. (1) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani fata de 5 ani, si metoda de ajustare, care se face pe ani calendaristici întregi si nu lunar. Pentru taxa dedusa aferenta bunului imobil, modernizarilor sau transformarilor efectuate înainte de data aderarii si modernizarilor sau transformarilor efectuate dupa data aderarii care nu depasesc 20% din valoarea bunului imobil, sau a unei parti a acestuia, exclusiv valoarea terenului, dupa transformare sau modernizare, ajustarea se efectueaza potrivit prevederilor art. 161 alin. (2) si (4) din Codul fiscal.

Acelasi exemplu ca în alin. (1), în situatia în care persoana impozabila a facut lucrari de modernizare în 2007 în valoare de 20.000.000 lei în loc de 5.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil dupa transformare este de 56.000.000 lei si întrucât valoarea modernizarii depaseste 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferenta modernizarii trebuie sa fie facuta conform art. 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada si metoda de ajustare.

Pentru taxa aferenta bunului imobil si a modernizarii din anul 2006, ajustarea se efectueaza potrivit exemplului de la alin. (1), lit. A si B.

(3) Pentru aplicarea art. 161 alin. (3) si (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile pot deduce din taxa nededusa, aferenta bunurilor imobile achizitionate, construite sau modernizate în ultimii 5 ani, proportionala cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizata pentru aceste operatiuni si proportional cu numarul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxa. Ajustarea se realizeaza într-o perioada de 5 ani în cadrul carora bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate, ajustarea taxei nededuse aferente acestor lucrari este operata, de asemenea, într-o perioada de 5 ani de la data finalizarii fiecarei lucrari de modernizare. Pentru ajustare se va tine cont de suma taxei nededuse pentru fiecare an, care reprezinta o cincime din taxa aferenta achizitiei, construirii sau modernizarii bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustarii lunare se împarte fiecare cincime la 12. Stabilirea sumei care poate fi dedusa se calculeaza astfel: din perioada de 5 ani se scade numarul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de scutire, iar rezultatul va fi înmultit cu ajustarea lunara. Fractiunile de luna se considera luna întreaga. Taxa dedusa se înregistreaza din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum si în jurnalul pentru cumparari si se preia corespunzator în decontul de taxa pe valoarea adaugata pentru perioada fiscala în care persoana impozabila începe aplicarea regimului de taxare.

Exemplu de ajustare a dreptului de deducere:

Pe exemplul de la alin. (1), persoana impozabila opteaza pentru regimul de taxare a tuturor operatiunilor de închiriere de la data de 1 ianuarie 2008. A) Ajustarea taxei nededuse aferente dobândirii bunului imobil

- Taxa aferenta bunului imobil - 5.700.000 lei

- Taxa dedusa initial - 4.560.000 lei

- Diferenta de taxa rezultata din recalculare la sfârsitul anului 2006 - 570.000 lei

- Taxa nededuse pentru bunul imobil (5.700.000 - 3.990.000) - 1.710.000 lei Ajustarea pentru restul perioadei de cinci ani: 27 luni. (60 luni - 33 luni):

- lei 1.710.000: 5 ani = lei 342.000

- lei 342.000: 12 luni = lei 28.500

- 27 luni x lei 28.500 = lei 769.500

B) Ajustarea taxei nededuse aferente modernizarii din anul 2006 Taxa nededuse - 57.000 lei

Ajustarea pentru restul perioadei de cinci ani: 60 luni - 21 luni (aprilie 6-31 decembrie 2007)= 39 luni

- lei 57.000: 5 ani = lei 11.400

- lei 11.400: 12 luni = lei 950

- 39 luni x lei 950= lei 37050

C) Ajustarea taxei nededuse aferente modernizarii din anul 2007

Taxa nedeusa - 285.000 lei

Ajustarea pentru restul perioadei de cinci ani: 60 luni - 9 luni (aprilie 2007 - 31 decembrie 2007) = 51 luni

- lei 285.000: 5 ani = lei 57.000

- lei 57.000: 12 luni = lei 4.750

- 51 luni x lei 4.750 = lei 242.250

Sumele de 769.500 lei + 37050 lei + 242.250 lei, rezultate din ajustarile efectuate la lit. A, B si C se înregistreaza din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum si în jurnalul pentru cumparari din luna ianuarie 2008, cu semnul plus, si se preiau corespunzator în decontul de taxa pe valoarea adaugata respectiv.

(4) Pentru aplicarea art. 161 alin. (7) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligatia sa ajusteze taxa dedusa conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizarile sau transformarile efectuate dupa data aderarii care depasesc 20% din valoarea bunului imobil, sau a unei parti a acestuia, exclusiv valoarea terenului, dupa transformare sau modernizare. Ajustarea efectuata conform art. 149 din Codul fiscal, difera de ajustarea prevazuta la alin. (1) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani fata de 5 ani, si metoda de ajustare, care se face pe ani calendaristici întregi si nu lunar. Pentru taxa dedusa aferenta bunului imobil, modernizarilor sau transformarilor efectuate înainte de data aderarii si modernizarilor sau transformarilor efectuate dupa data aderarii care nu depasesc 20% din valoarea bunului imobil, sau a unei parti a acestuia, exclusiv valoarea terenului, dupa transformare sau modernizare, ajustarea se efectueaza potrivit prevederilor art. 161 alin. (3) si (6) din Codul fiscal.

Acelasi exemplu ca în alin. (1), în situatia în care persoana impozabila a facut lucrari de modernizare în 2007 în valoare de 20.000.000 lei în loc de 5.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil dupa transformare este de 56.000.000 lei si întrucât valoarea modernizarii depaseste 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferenta modernizarii trebuie sa fie facuta conform art. 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada si metoda de ajustare.

Pentru taxa aferenta bunului imobil si a modernizarii din anul 2006, ajustarea se efectueaza potrivit exemplului de la alin. (3), lit. A si B.

(5) Pentru aplicarea art. 161 alin. (8) si (10) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligatia sa ajusteze taxa dedusa conform art. 149 din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitata la 5 ani.

Acelasi exemplu ca în alin. (1), în situatia în care persoana impozabila vinde cladirea pe 1 ianuarie 2008 si nu a optat pe taxarea aceleiasi vânzari. A) Ajustarea taxei deduse aferente dobândirii bunului imobil: 2/5

- Taxa aferenta bunului imobil - 5.700.000 lei

- Taxa dedusa initial - 4.560.000 lei

- Diferenta de taxa rezultata din recalculare la sfârsitul anului 2006 - 570.000 lei

- Taxa dedusa pentru bunul imobil (4.560.000 - 570.000) - 3.990.000 lei

Anul 2005 (anul achizitiei si al primei utilizari) precum si anii 2006 si 2007 sunt luati în considerare.

Anul 2008, pe parcursul caruia se pierde dreptul de deducere, nu se ia în considerare. Suma taxei ce trebuie ajustata: 3.990.000 lei x 2/5 = 1.596.000 lei

B) Ajustarea taxei deduse aferente lucrarii de modernizare din anul 2006: 3/5

- Taxa dedusa 133.000 lei

Anul 2006 (anul în care se termina lucrarile de modernizare) precum si anul 2007 sunt luati în considerare.

Anul 2008 pe parcursul caruia se pierde dreptul de deducere nu se ia în considerare. Suma taxei ce trebuie ajustata: 133.000 lei x 3/5 = 79.800 lei

C) Ajustarea taxei deduse aferente lucrarii de modernizare din anul 2007: 4/5

- Taxa dedusa 665.000 lei

Anul 2007 (anul în care se termina lucrarile de modernizare) este luat în considerare.

Anul 2008 pe parcursul caruia se pierde dreptul de deducere nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustata: 665.000 lei x 4/5 = 532.000 lei

Sumele de 1.596.000 lei + 79.800 lei + 532.000 lei, rezultate din ajustarile efectuate la lit. A, B si C, reprezinta diferenta de taxa care va fi înregistrata pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumparari din luna ianuarie 2008, cu semnul minus, si corespunzator va fi preluata în decontul privind taxa pe valoarea adaugata pentru perioada fiscala respectiva.

(6) Pentru aplicarea art. 161 alin. (11) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligatia sa ajusteze taxa dedusa conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizarile sau transformarile efectuate dupa data aderarii care depasesc 20% din valoarea bunului imobil, sau a unei parti a acestuia, exclusiv valoarea terenului, dupa transformare sau modernizare. Ajustarea efectuata conform art. 149 din Codul fiscal, difera de ajustarea prevazuta la alin. (5) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani fata de 5 ani. Pentru taxa dedusa aferenta bunului imobil, modernizarilor sau transformarilor efectuate înainte de data aderarii si modernizarilor sau transformarilor efectuate dupa data aderarii care nu depasesc 20% din valoarea bunului imobil, sau a unei parti a acestuia, exclusiv valoarea terenului, dupa transformare sau modernizare, ajustarea se efectueaza potrivit prevederilor art. 161 alin. (8) si (10) din Codul fiscal.

Acelasi exemplu ca în alin. (1), în situatia în care persoana impozabila vinde cladirea pe 1 ianuarie 2008 si nu a optat pe taxarea acelei vânzari. Persoana impozabila a facut lucrari de modernizare în 2007 în valoare de 20.000.000 lei în loc de 5.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil dupa transformare este de 56.000.000 lei si întrucât valoarea modernizarii depaseste 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferent modernizarii trebuie sa fie facuta conform art. 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada si metoda de ajustare.

Pentru taxa aferenta bunului imobil si a modernizarii din anul 2006, ajustarea se efectueaza potrivit exemplului de la alin. (5), lit. A si B.

(7) Pentru aplicarea art. 161, alin. (9) si (12) din Codul fiscal, persoanele impozabile ajusteaza taxa nededusa conform art. 149 din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitata la 5 ani. Valoarea suplimentara a taxei de dedus se limiteaza la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv.

Acelasi exemplu ca în alin. (2), în situatia în care persoana impozabila vinde cladirea pe 1 ianuarie 2008 si nu a optat pe taxarea acelei vânzari. A) Ajustarea taxei nededuse aferente dobândirii bunului imobil: 2/5

- Taxa aferenta bunului imobil - 5.700.000 lei

- Taxa dedusa initial - 4.560.000 lei

- Diferenta de taxa rezultata din recalculare la sfârsitul anului 2006 - 570.000 lei

- Taxa nededusa pentru bunul imobil (5.700.000 - 3.990.000) - 1.710.000 lei

Anul 2005 (anul achizitiei si al primei utilizari) precum si anii 2006 si 2007 sunt luati în considerare. Anul 2008 pe parcursul caruia ia nastere dreptul de deducere nu se ia în considerare. Suma taxei ce trebuie ajustata: 1.710.000 lei x 2/5 = 684.000 lei

B) Ajustarea taxei nededuse aferente lucrarii de modernizare din anul 2006: 3/5

- Taxa nedeusa - 57.000 lei

Anul 2006 (anul în care se termina lucrarile de modernizare) precum si anul 2007 sunt luati în considerare. Anul 2008 pe parcursul caruia ia nastere dreptul de deducere nu se ia în considerare. Suma taxei ce trebuie ajustata: 57.000 lei x 3/5 = 34.200 lei

C) Ajustarea taxei nededuse aferenta lucrarii de modernizare din anul 2007: 4/5

- Taxa nedeusa 285.000 lei

Anul 2007 (anul în care se termina lucrarile de modernizare) este luat în considerare. Anul 2008 pe parcursul caruia ia nastere dreptul de deducere nu se ia în considerare. Suma taxei ce trebuie ajustata: 285.000 lei x 4/5 = 228.000 lei

Sumele de 684.000 lei + 34.200 lei + 228.000 lei, rezultate din ajustarile efectuate la lit. A, B si C, reprezinta diferenta de taxa care va fi înregistrata pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumparari din luna ianuarie 2008, cu semnul plus, si corespunzator va fi preluata în decontul privind taxa pe valoarea adaugata pentru perioada fiscala respectiva.

(8) Pentru aplicarea art. 161 alin. (13) din Codul fiscal, persoanele impozabile ajusteaza taxa nedeusa conform art. 149 din Codul fiscal, pentru modernizarile sau transformarile efectuate dupa data aderarii care depasesc 20% din valoarea bunului imobil, sau a unei parti a acestuia, exclusiv valoarea terenului, dupa transformare sau modernizare. Ajustarea efectuata conform art. 149 din Codul fiscal, difera de ajustarea prevazuta la alin. (7) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani fata de 5 ani. Pentru taxa dedusa aferenta bunului imobil, modernizarilor sau transformarilor efectuate înainte de data aderarii si modernizarilor sau transformarilor efectuate dupa data aderarii care nu depasesc 20% din valoarea bunului imobil, sau a unei parti a acestuia, exclusiv valoarea terenului, dupa transformare sau modernizare, ajustarea se efectueaza potrivit prevederilor art. 161 alin. (9) si (12) din Codul fiscal. Valoarea suplimentara a taxei de dedus se limiteaza la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv. Acelasi exemplu ca în alin. (1), în situatia în care persoana impozabila vinde cladirea pe 1 ianuarie 2008 si opteaza pe taxarea acelei vânzari. Persoana impozabila a facut lucrari de modernizare în 2007 în valoare de 20.000.000 lei în loc de 5.000.000 lei. Întrucât valoarea bunului imobil dupa transformare este de 56.000.000 lei si întrucât valoarea modernizarii depaseste 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferenta modernizarii trebuie sa fie facuta conform art. 149 din Codul fiscal, cu privire la perioada si metoda de ajustare. Pentru taxa aferenta bunului imobil si a modernizarii din anul 2006, ajustarea se efectueaza potrivit exemplului de la alin. (7), lit. A si B.

84. În sensul art. 161 alin. (16) din Codul fiscal, prin aplicarea reglementarilor în vigoare la data intrarii în vigoare a contractului de leasing, se întelege ca bunurile respective vor fi importate din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata la data finalizarii contractelor si se datoreaza taxa pe valoarea adaugata la valoarea reziduala a bunurilor. Taxa pe valoarea adaugata datorata pentru aceste importuri, nu se plateste efectiv la organele vamale de catre persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, ci se evidentiaza în decontul de taxa, conform prevederilor art. 157 alin. (5) din Codul fiscal.

85. În sensul art. 161 alin. (18) din Codul fiscal, nu este permisa suplimentarea certificatelor de scutire dupa data de 1 ianuarie 2007. Totusi, în situatia în care în cadrul aceleiasi sume înscrise în certificatul de scutire se modifica contractorii si/sau subcontractorii, aceste corectii pot fi efectuate de catre organele fiscale competente la solicitarea beneficiarilor fondurilor nerambursabile. în certificatul deja eliberat.

PARTEA 204[18]: Codul fiscal:

Art. 161[1]: Operatiuni efectuate înainte si de la data aderarii

(1) Prevederile în vigoare, la momentul în care bunurile au fost plasate în unul dintre regimurile suspensive prevazute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 sau într-un regim similar în Bulgaria, se vor aplica în continuare de la data aderarii, pâna la iesirea bunurilor din aceste regimuri, atunci când respectivele bunuri, originare din Bulgaria sau din spatiul comunitar, asa cum era acesta înaintea datei aderarii:

a) au intrat în România înaintea datei aderarii; si

b) au fost plasate într-un astfel de regim la intrarea în România; si

c) nu au fost scoase din respectivul regim înaintea datei aderarii.

(2) Aparitia oricaruia dintre evenimentele de mai jos la sau dupa data aderarii se va considera ca import în România:

a) iesirea bunurilor în România din regimul de admitere temporara în care au fost plasate înaintea datei aderarii în conditiile mentionate la alin. (1), chiar daca nu au fost respectate prevederile legale;

b) scoaterea bunurilor în România din regimurile vamale suspensive în care au fost plasate înaintea datei aderarii, în conditiile prevazute la alin. (1), chiar daca nu au fost respectate prevederile legale;

c) încheierea în România a unei proceduri interne de tranzit initiate în România înaintea datei aderarii, în scopul livrarii de bunuri cu plata în România înaintea datei aderarii, de catre o persoana impozabila care actioneaza ca atare. Livrarea de bunuri prin posta va fi considerata în acest scop procedura interna de tranzit;

d) încheierea în România a unei proceduri de tranzit extern initiate înaintea datei aderarii;

e) orice neregula sau încalcare a legii, savârsita în România în timpul unei proceduri interne de tranzit initiate în conditiile prevazute la lit. c) sau în timpul unei proceduri de tranzit extern prevazute la lit. d);

f) utilizarea în România, de la data aderarii, de catre orice persoana, a bunurilor livrate acesteia înaintea datei aderarii, din Bulgaria sau din teritoriul comunitar, asa cum era acesta înaintea datei aderarii, daca:

1. livrarea bunurilor a fost scutita sau era probabil ca va fi scutita, în conditiile art. 143 alin. (1) lit. a) si b); si

2. bunurile nu au fost importate înaintea datei aderarii, în Bulgaria sau în spatiul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderarii.

(3) Când are loc un import de bunuri în oricare dintre situatiile mentionate la alin. (2), nu exista niciun fapt generator de taxa daca:

a) bunurile sunt expediate sau transportate în afara teritoriului comunitar, astfel cum este acesta de la data aderarii; sau

b) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), nu reprezinta mijloace de transport si sunt reexpediate sau transportate catre statul membru din care au fost exportate si catre persoana care le-a exportat; sau

c) bunurile importate, în sensul alin. (2) lit. a), reprezinta mijloace de transport care au fost achizitionate sau importate înaintea datei aderarii, în conditiile generale de impozitare din România, Bulgaria sau alt stat membru din teritoriul comunitar, astfel cum era acesta înaintea datei aderarii, si/sau nu au beneficiat de scutire de la plata taxei ori de rambursarea acesteia ca urmare a exportului. Aceasta conditie se considera îndeplinita atunci când data primei utilizari a respectivelor mijloace de transport este anterioara datei de 1 ianuarie 1999.

PARTEA 204[18^1]: Norme metodologice:

86. În cazul în care bunurile aflate la data aderarii în situatiile descrise la art. 161[1] alin. (1) din Codul fiscal, sunt importate în România dupa aceasta data, taxa pe valoarea adaugata datorata pentru respectivele importuri, nu se plateste efectiv la organele vamale de catre persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, ci se evidentiaza în decontul de taxa, conform prevederilor art. 157 alin. (5) din Codul fiscal.

87. Pentru bunurile plasate în regimurile vamale suspensive prevazute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 din Codul fiscal, nu se garanteaza taxa pe valoarea adaugata.

PARTEA 204[19]: ANEXA Nr. 1 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE privind optiunea de taxare a operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....

2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 din Codul fiscal

3. Adresa .....

4. Data de la care se opteaza pentru taxare (trebuie sa fie ulterioara depunerii notificarii)

5. Bunurile imobile pentru care se aplica optiunea (adresa completa, daca optiunea se refera la bunul imobil integral, sau daca se refera la o parte din bunul imobil se va înscrie suprafata din bunul imobil. în cazul operatiunilor de leasing cu bunuri imobile se va mentiona daca optiunea se refera la bunul imobil integral, sau daca se refera la o parte din bunul imobil, pe lânga suprafata trebuie sa se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului)

.....

.....

.....

Confirm ca datele declarate sunt corecte si complete.

Numele si prenumele ..... , functia .....

Semnatura si stampila

PARTEA 204[20]: ANEXA Nr. 2 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE privind anularea optiunii de taxare a operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....

2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 din Codul fiscal .....

3. Adresa .....

4. Data de la care se anuleaza optiunea de taxare .....

5. Bunurile imobile pentru care se anuleaza optiunea de taxare (adresa completa " daca optiunea sa referit la bunul imobil integral, sau daca s-a referit la o parte din bunul imobil se va înscrie suprafata din bunul imobil. în cazul operatiunilor de leasing cu bunuri imobile se va mentiona daca optiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau daca s-a referit la o parte din bunul imobil, pe lânga suprafata trebuie sa se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului) ....

....

Confirm ca datele declarate sunt complete si corecte.

Numele si prenumele ..... , functia .....

Semnatura si stampila

PARTEA 204[21]: ANEXA Nr. 3 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE privind optiunea de taxare a operatiunilor prevazute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului .....

2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 din Codul fiscal

3. Adresa .....

4. Bunurile imobile (constructii, terenuri) pentru care se aplica optiunea de taxare (adresa completa a bunului imobil, adresa completa si suprafata terenului, în cazul în care optiunea de taxare priveste numai o parte a bunului imobil se va identifica cu exactitate aceasta parte a bunului imobil)

.....

.....

.....

Confirm ca datele declarate sunt corecte si complete.

Numele si prenumele ..... , functia .....

Semnatura si stampila

PARTEA 205:

Codul fiscal: TITLUL VII: Accize

Art. 162: Sfera de aplicare Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat pentru următoarele produse provenite din producţia internă sau din import:

a) bere;

b) vinuri;

c) băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri;

d) produse intermediare;

e) alcool etilic;

f) tutun prelucrat;

g) produse energetice;

h) energie electrică.

PARTEA 205[1]: Norme metodologice:

1. _

(1) Sumele reprezentând accize se calculează în lei, pe baza cursului de schimb stabilit în conformitate cu prevederile art. 218 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, după cum urmează:

a) pentru bere:

A = C x K x R x Q unde:

A = cuantumul accizei

C = numărul de grade Plato

K = acciza unitară, în funcţie de capacitatea de producţie anuală, prevăzută la nr. ort. 1 din Anexa nr. 1 la titlul VII -Accize din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/euro

Q=cantitatea în hectolitri

Concentraţia zaharometrică exprimată în grade Plato, în funcţie de care se calculează şi se virează la bugetul de stat accizele, este cea înscrisă în specificaţia tehnică elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment, care trebuie să fie aceeaşi cu cea înscrisă pe etichetele de comercializare a sortimentelor de bere. Abaterea admisă este de 0,5 grade Plato;

b) pentru vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase şi produse intermediare: A = K x R x Q

unde:

A = cuantumul accizei

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 2.2, 3.2 şi 4 din Anexa nr. 1 la titlul VII-Accize din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare R = cursul de schimb leu/euro Q = cantitatea în hectolitri

c) pentru alcool etilic:

A= C/100 x K x R x Q

unde:

A = cuantumul accizei

C = concentraţia alcoolică exprimată în procente de volum

K = acciza specifică, în funcţie de capacitatea de producţie anuală, prevăzută la nr. art. 5 din Anexa nr. 1 la titlul VII-Accize din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

d) pentru ţigarete:

Total acciza = A1 + A2

în care:

A1 = acciza specifică A2 = acciza ad valorem A1 =K1 x R x Q1 A2 = K2 x PA x Q2 unde:

K1 = acciza specifică prevăzută la nr. crt. 6 din Anexa nr. 1 la titlul VII-Accize din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare

K2 = acciza ad valorem prevăzută la nr. crt. 6 din Anexa nr. 1 la titlul VII-Accize din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare

R = cursul de schimb leu/euro

PA = preţul maxim de vânzare cu amănuntul

Q1= cantitatea exprimată în unităţi de 1.000 buc. ţigarete

Q2 = numărul de pachete de ţigarete aferente lui Q1

d) pentru ţigări şi ţigări de foi:

A=Q x K x R

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea exprimată în unităţi de 1.000 buc. ţigări

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 7 din Anexa nr. 1 la titlul VII-Accize din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare R = cursul de schimb leu/euro

f) pentru tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în ţigarete şi pentru alte tutunuri de fumat: A=Q x K x R

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea în kg

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 8 şi 9 din Anexa nr. 1 la titlul VII-Accize din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare R = cursul de schimb leu/euro

g) pentru produse energetice:

A=Q x K x R

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea exprimată în tone, 1000 litri sau gigajouli

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 10-17 din Anexa nr. l la titlul VII - Accize din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare R = cursul de schimb leu/euro Pentru gazul natural, determinarea conţinutului de energie furnizată se face în conformitate cu Regulamentul de măsurare a cantităţilor de gaze naturale tranzacţionate angro, aprobat prin decizia preşedintelui Autorităţii Naţionale de Reglementare în domeniul Gazelor Naturale. h) pentru electricitate: A=Q x K x R

unde: A = cuantumul accizei

Q = cantitatea de energie electrică activă exprimată în MWh K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 18 din Anexa nr. 1 la titlul VII - Accize din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare R = cursul de schimb leu/euro.

(2) Pentru băuturile alcoolice - altele decât bere; vinuri; băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri şi produse intermediare -, precum şi pentru produsele din grupa tutunului prelucrat, se calculează contribuţia pentru finanţarea unor cheltuieli de sănătate prevăzută la art. 363 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, cu modificările şi completările ulterioare.

(3) Pentru băuturile alcoolice, ţigaretele, ţigările şi ţigările de foi, se calculează cota de 1% datorată Agenţiei Naţionale pentru Sport, prevăzută în Legea educaţiei fizice şi sportului nr. 69/2000, cu modificările şi completările ulterioare, cotă care se aplică asupra valorii accizelor determinată potrivit prevederilor alin. (1), diminuată cu valoarea contribuţiei pentru finanţarea unor cheltuieli de sănătate prevăzută la alin. (2).

(4) Valoarea accizelor datorate bugetului de stat reprezintă diferenţa între valoarea accizelor determinată potrivit prevederilor alin. (1) din care se deduc: contribuţia prevăzută la alin. (2), cota de 1% prevăzută la alin. (3) şi după caz, contravaloarea marcajelor utilizate pentru marcarea produselor supuse acestui regim, conform procedurii prevăzute la pct. 29.

PARTEA 206: Codul fiscal: Art. 163: Definiţii

În înţelesul prezentului titlu, se vor folosi următoarele definiţii: [...]

b) producţia de produse accizabile reprezintă orice operaţiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă;

PARTEA 206^{1}: Norme metodologice:

(1) În activitatea de producţie este inclusă şi operaţiunea de extracţie a produselor energetice, aşa cum sunt definite la art. 175 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Prin noţiunea "activitate de producţie" se înţelege şi operaţiunea de îmbuteliere şi ambalare a produselor accizabile asupra cărora s-au produs modificări.

(3) Operaţiunea exclusivă de îmbuteliere şi ambalare a produselor accizabile, precum şi operaţiunea exclusivă de aditivare a produselor energetice - combustibil pentru motor -, nu reprezintă activitate de producţie şi aceasta se poate realiza în regim suspensiv numai în antrepozite fiscale de depozitare.

(4) Face excepţie de la prevederile alin. (3), operaţiunea de îmbuteliere a gazului petrolier lichefiat, care se poate realiza în locuri autorizate ca antrepozite fiscale de producţie.

PARTEA 206^{I}: Codul fiscal: Art. 163: Definiţii

În înţelesul prezentului titlu, se vor folosi următoarele definiţii:

[...]

c) antrepozitul fiscal este locul, aflat sub controlul autorităţii fiscale competente, unde produsele accizabile sunt produse, transformate, deţinute, primite sau expediate în regim suspensiv de către antrepozitarul autorizat, în exerciţiul activităţii, în anumite condiţii prevăzute de prezentul titlu şi de norme;

PARTEA $206^{I^{\wedge}1}$: Norme metodologice:

2^{1}._

(1) În înţelesul prezentelor norme, autoritatea fiscală competentă poate fi autoritatea fiscală centrală sau autoritatea fiscală teritorială.

(2) Prin autoritate fiscală centrală se înţelege Ministerul Finanţelor Publice.

(3) Prin autoritate fiscală teritorială se înţelege, după caz, direcţiile generale ale finanţelor publice judeţene sau a municipiului Bucureşti, Direcţia generală de administrare a marilor contribuabili sau direcţiile regionale vamale.

PARTEA 206[II]: Codul fiscal: Art. 167: Importul

(1) În înţelesul prezentului titlu, import reprezintă orice intrare de produse accizabile din afara teritoriului comunitar, cu excepţia:

a) plasării produselor accizabile importate sub regim vamal suspensiv în România;

[...]

c) plasării produselor accizabile în zone libere, antrepozite libere sau porturi libere în condiţiile prevăzute de legislaţia vamală în vigoare.

PARTEA 206[II^1]: Norme metodologice:

2[2]._

(1) Noţiunea de "regim vamal suspensiv" are următoarele semnificaţii:

a) tranzit extern,

b) antrepozit vamal,

c) perfecţionare activă sub forma sistemului suspensiv,

d) transformare sub supraveghere vamală şi

e) admitere temporară.

(2) Acciza se consideră a fi suspendată atunci când produsele supuse accizelor sunt livrate între România şi alte state membre via ţări AELS - Asociaţia Europeana a Liberului Schimb -, sau între România şi o ţară AELS sub o procedură intra-comunitară de tranzit sau via una sau mai multe ţări terţe ne-membre AELS, în baza unui carnet TIR sau ATA.

(3) Acciza se consideră suspendată atunci când produsele supuse accizelor provin din sau sunt destinate unor terţe ţări sau unor teritorii menţionate la art. 163[1] din Codul fiscal.

PARTEA 207: Codul fiscal:

Art. 168: Producerea şi deţinerea în regim suspensiv

(2) Este interzisă deţinerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel

produs nu a fost plătită.

PARTEA 207[1]: Norme metodologice:

4. În afara antrepozitului fiscal pot fi deţinute numai produsele accizabile pentru care acciza a fost plătită, iar prin circuitul economic, se poate face dovada că provin de la un antrepozitar autorizat, de la un operator înregistrat, de la un operator neînregistrat sau de la un importator.

PARTEA 208: Codul fiscal:

Art. 168: Producerea şi deţinerea în regim suspensiv

(1) Este interzisă producerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal.

(2) Este interzisă deţinerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost plătită.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) nu se aplică pentru berea, vinurile şi băuturile fermentate, altele decât bere şi vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu.

PARTEA 208[1]: Norme metodologice:

4. _

(1) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu bere, vinuri şi băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri, au obligaţia să se înregistreze la administraţia finanţelor publice în raza căreia îşi au domiciliul. înregistrarea se face pe baza declaraţiei prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Prin gospodăria individuală menţionată la alin. (1) se înţelege gospodăria care aparţine unei persoane fizice producătoare, a cărei producţie este consumată de către aceasta şi membrii familiei sale.

PARTEA 208[I]: Codul fiscal:

Art. 169: Bere [...]

(3) Fiecare antrepozitar autorizat ca producător de bere are obligaţia de a depune la autoritatea fiscală competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declaraţie pe propria răspundere privind capacităţile de producţie pe care le deţine, conform prevederilor din norme.

[...] (5) În situaţia în care antrepozitarul autorizat pentru producţia de bere, care beneficiază de nivelul redus al accizelor, îşi măreşte capacitatea de producţie, prin achiziţionarea de noi capacităţi sau extinderea celor existente, acesta va înştiinţa în scris autoritatea fiscală competentă, despre modificările produse, va calcula şi va vărsa la bugetul de stat accizele, în cuantumul corespunzător noii capacităţi de producţie, începând cu luna imediat următoare celei în care a avut loc punerea în funcţiune a acesteia, potrivit prevederilor din norme.

PARTEA 208[I^1]: Norme metodologice:

4[1]._

(1) Obligaţia depunerii declaraţiei pe propria răspundere privind capacităţile de producţie instalate, pe care le deţin, revine numai antrepozitarilor autorizaţi ca mici producători de bere.

(2) Mărirea capacităţii de producţie ca urmare a achiziţionării de noi capacităţi sau a extinderii celor existente, va fi notificată atât la autoritatea fiscală teritorială, cât şi la autoritatea fiscală centrală în termen de 5 zile de la producerea acesteia.

(3) În situaţia în care noua capacitate de producţie depăşeşte limita de 200.000 de hi pe an, antrepozitarul autorizat este obligat să calculeze şi să vireze la bugetul de stat accizele aferente capacităţii totale de producţie, calculate cu cota standard, începând cu luna imediat următoare celei în care a avut loc punerea în funcţiune.

PARTEA 208[II]: Codul fiscal:

Art. 173: Alcool etilic [...]

(2) Ţuica şi rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale, în limita unei cantităţi echivalente de cel mult 50 de litri de produs pentru fiecare gospodărie individuală/an, cu concentraţia alcoolică de 100% în volum, se accizează prin aplicarea unei cote de 50% din cota standard a accizei aplicată alcoolului etilic, potrivit prevederilor din norme.

(3) Pentru alcoolul etilic produs în micile distilerii, a căror producţie nu depăşeşte 10 hi alcool pur/an, se aplică accize specifice reduse.

(4) Beneficiază de nivelul redus al accizelor micile distilerii care sunt independente din punct de vedere juridic şi economic de orice altă distilerie, nu funcţionează sub licenţa de produs a unei alte distilerii şi care îndeplinesc condiţiile prevăzute de norme.

PARTEA 208[II^1]: Norme metodologice:

4[2]._

(1) Gospodăria individuală care deţine în proprietate livezi de pomi fructiferi şi suprafeţe viticole poate să producă pentru consum propriu din propria recoltă ţuică şi rachiuri din fructe, rachiuri din vin sau rachiuri din subproduse de vinificaţie, denumite în continuare ţuică şi rachiuri, numai dacă deţine în proprietate instalaţii corespunzătoare condiţiilor tehnice minimale stabilite de Ministerul Agriculturii, Pădurilor şi Dezvoltării Rurale şi avizate de Ministerul Sănătăţii Publice. Instalaţiile trebuie să fie de tip alambic.

(2) Gospodăria individuală este gospodăria care aparţine unei persoane fizice producătoare, a cărei producţie de ţuică şi rachiuri este consumată de către aceasta şi membrii familiei sale.

(3) Toate gospodăriile individuale care deţin în proprietate instalaţii de producţie de ţuică şi rachiuri au obligaţia de a se înregistra la autoritatea fiscală teritorială prin administraţia finanţelor publice în raza căreia îşi au domiciliul, iar cele care realizează astfel de produse pentru consumul propriu au obligaţia de a înscrie în declaraţie şi cantităţile estimate a fi obţinute la nivelul unui an, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. l.

(4) Instalaţiile de producţie deţinute de către gospodăriile individuale înregistrate potrivit alin. (3), vor purta obligatoriu sigiliile aplicate de către administraţia finanţelor publice în raza căreia îşi au domiciliul, pe toată perioada de nefuncţionare.

(5) Administraţiile finanţelor publice vor înregistra într-un registru special, gospodăriile individuale prevăzute la alin. (3). Registrul special va cuprinde date cu privire la numele şi adresa gospodăriei individuale, instalaţiile de producţie deţinute şi capacitatea acestora, precum şi rubrici aferente operaţiunilor de desigilare şi resigilare a instalaţiilor.

(6) Atunci când gospodăria individuală intenţionează să producă ţuică şi rachiuri din recolta proprie, aceasta va solicita în scris administraţiei finanţelor publice în raza căreia îşi are domiciliul desigilarea instalaţiei, menţionând totodată cantitatea şi tipul de materie primă ce urmează a se prelucra, perioada în care instalaţia va funcţiona, precum şi cantitatea de produs estimată a se obţine. În acest caz producătorul trebuie să deţină şi mijloacele legale necesare pentru măsurarea cantităţii şi a concentraţiei alcoolice a produselor obţinute.

(7) În prima zi lucrătoare după expirarea perioadei de funcţionare a instalaţiei de producţie de ţuică şi rachiuri, administraţia finanţelor publice care a desigilat instalaţia, va proceda la resigilarea acesteia - dacă producătorul nu a solicitat modificarea perioadei de funcţionare a instalaţiei declarată iniţial -, precum şi la calculul accizei datorate. În acest caz acciza devine exigibilă la momentul resigilării instalaţiilor de producţie iar termenul de plată este până la 25 a lunii imediat următoare celei în care acciza a devenit exigibilă.

(8) Pentru cantitatea de 50 de litri de produs destinată consumului propriu al unei gospodarii individuale, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicată alcoolului etilic, respectiv 375 euro/hl alcool pur.

(9) Producţia de ţuică şi rachiuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie, gospodărie care nu deţine în proprietate instalaţii de producţie, poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producţia de ţuică şi rachiuri.

(10) În cazul prevăzut la alin. (9), antrepozitele fiscale sunt obligate să ţină o evidenţa distinctă care să cuprindă următoarele informaţii: numele gospodăriei individuale, cantitatea de materii prime dată spre prelucrare, cantitatea de produs finit rezultat, cantitatea de produs finit preluat, din care pentru consum propriu, data preluării şi semnătura persoanei care a preluat.

(11) Pentru ţuica şi rachiurile destinate consumului propriu al gospodăriei individuale realizate în sistem de prestări de servicii într-un antrepozit fiscal de producţie, acciza datorată bugetului de stat va deveni exigibilă la momentul preluării produselor din antrepozitul fiscal de producţie. Beneficiarul prestaţiei, va plăti prestatorului pe lângă tariful de prestare şi acciza aferentă cantităţii de ţuică şi rachiuri preluată. Pentru cantitatea de 50 de litri de produs destinată consumului propriu al unei gospodarii individuale, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicată alcoolului etilic, respectiv 375 euro/hl alcool pur. Pentru cantitatea de produs care depăşeşte limita prevăzută de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, pentru consumul propriu, nivelul accizei datorate este nivelul standard al accizei pentru alcoolul etilic, respectiv 750 euro/hl alcool pur.

(12) Prin mică distilerie, în înţelesul prezentelor norme metodologice, se înţelege mica distilerie care aparţine unei persoane fizice sau juridice care realizează o producţie de alcool etilic şi/sau distilate, inclusiv ţuică şi rachiuri, de până la 10 hi alcool pur pe an - exclusiv cantităţile realizate în sistem de prestări de servicii pentru gospodăriile individuale - şi este autorizată ca antrepozit fiscal de producţie în condiţiile prevăzute la pct. 9^1.

Codul fiscal:

Art. 175: Produse energetice

[...]

(2) Intră sub incidenţa prevederilor secţiunilor a 4-a şi a 5-a ale cap. I din prezentul titlu doar următoarele produse energetice:

[...]

c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 şi 2710 19 29, prevederile secţiunii a 5-a se vor aplica numai circulaţiei comerciale în vrac;

Norme metodologice:

4³. În înţelesul prezentelor norme, prin circulaţie comercială în vrac se înţelege transportul produsului în stare vărsată fie prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport - camion-cisternă, vagon-cisternă, nave petroliere etc. -, fie prin tancuri ISO. De asemenea, circulaţia comercială în vrac include şi transportul produselor în stare vărsată efectuat prin alte containere mai mari de 210 litri în volum.

PARTEA 209: Codul fiscal:

Art. 175: Produse energetice [...]

(4) Produsele energetice, altele decât cele de la alin. (3), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei va fi fixat în funcţie de destinaţie, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.

(5) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a creşte volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.

(6) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice alt produs, cu excepţia turbei, destinat a fi utilizat, pus în vânzare sau utilizat pentru încălzire, este accizat cu acciza aplicabilă produsului energetic echivalent.

PARTEA 209[1]: Norme metodologice:

5. _

(1) Produsele energetice, altele decât cele de la alin. (3) al art. 175 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, sunt supuse unei accize, atunci când:

a) produsele sunt realizate în scopul de a fi utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele sunt puse în vânzare drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

c) produsele sunt utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(2) Orice operator economic aflat în una din situaţiile prevăzute la alin. (1), este obligat ca înainte de producţie, de vânzare sau de utilizare a produselor energetice, să adreseze o solicitare la Ministerul Finanţelor Publice - Comisia cu atribuţii în autorizarea antrepozitelor fiscale, pentru încadrarea produselor respective din punct de vedere al accizelor. Solicitarea va fi însoţită obligatoriu de buletinul de analiză al produsului respectiv, emis de un laborator agreat, de încadrarea tarifară a produsului efectuată de Autoritatea Naţională a Vămilor şi de avizul Ministerului Economiei şi Comerţului referitor la asimilarea produsului respectiv cu un produs echivalent pentru care sunt stabilite accize.

(3) Principiile stabilite la alin. (2) se aplică şi în cazul produselor reglementate la alin. (5) şi (6) ale art. 175 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Pentru produsele aflate într-una din situaţiile prevăzute la alineatele (4), (5) şi (6) ale art. 175 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, pentru care operatorul economic nu îndeplineşte obligaţiile prevăzute la alin. (2) şi (3), în cazul combustibilului pentru motor şi al aditivilor se datorează o acciză egală cu acciza prevăzută pentru benzina cu plumb, iar în cazul combustibilului pentru încălzire acciza datorată este cea prevăzută pentru motorină.

PARTEA 209[I]: Codul fiscal

Gaz natural

Art. 175[1]

[...]

(2) Operatorii economici autorizaţi în domeniul gazului natural au obligaţia de a se înregistra la autoritatea fiscală competentă, în condiţiile prevăzute în norme.

PARTEA 209$^{I\hat{}1}$: Norme metodologice

5^{1} _

(1) Înregistrarea operatorilor economici autorizaţi în domeniul gazelor naturale se face la autoritatea fiscală centrală. Această obligaţie revine operatorilor economici licenţiaţi de autoritatea competentă în domeniul să distribuie sau să furnizeze gaz natural direct consumatorilor finali. înregistrarea se face pe baza cererii prezentate în anexa nr. 2.

(2) În cazul gazului natural provenit de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru şi destinat a fi eliberat în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final şi va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligaţia de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern.

PARTEA 209^{A}: Codul fiscal Art. 175^{2}: Cărbune şi cocs

[...]

(2) Companiile de extracţie a cărbunelui şi cele de producţie a cocsului, în calitate de operatori cu produse accizabile, au obligaţia de a se înregistra la autoritatea fiscală competentă, în condiţiile prevăzute în norme.

PARTEA 209$^{A\hat{}1}$: Norme metodologice:

5.1.1.

(1) Operatorii economici autorizaţi pentru extracţia cărbunelui şi operatorii economici producători de cocs se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile, la autoritatea fiscală centrală. înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Intră sub incidenţa prevederilor alin. (1) şi operatorii economici care efectuează achiziţii intracomunitare sau importă astfel de produse, exigibilitatea accizelor luând naştere la momentul livrării produselor respective către beneficiari.

PARTEA 209^{B}: Codul fiscal:

Energie electrică Art. 175^{3}

[...]

(3) Nu sunt considerate ca fiind eliberare pentru consum consumul de electricitate destinat producţiei de energie electrică, producţiei combinate de energie electrică şi energie termică, precum şi consumul utilizat pentru menţinerea capacităţii de a produce, de a transporta şi de a distribui energie electrică, în limitele stabilite de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) Operatorii economici autorizaţi în domeniul energiei electrice, au obligaţia de a se înregistra la autoritatea fiscală competentă, în condiţiile prevăzute în norme.

PARTEA 209$^{B\hat{}1}$: Norme metodologice:

5.1.2._

(1) Nu se consideră eliberare pentru consum - în cazul operatorilor economici autorizaţi de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei - consumul de electricitate înregistrat pentru producţia de energie electrică, pentru producţia combinată de energie electrica şi termica, pentru menţinerea capacităţii de a produce energie electrică, precum şi consumul înregistrat pentru operaţiuni de transport şi distribuţie de energie electrică, în limitele stabilite pentru aceste operaţiuni de către Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(2) Operatorii economici autorizaţi în domeniul energiei electrice de către Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei, se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile la autoritatea fiscală centrală. Această obligaţie revine operatorilor economici autorizaţi care furnizează energie electrica direct consumatorilor finali. înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în anexa nr. 2.

(3) În cazul energiei electrice provenite de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru şi destinata a fi eliberata în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final şi va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor,societate care are, de asemenea, obligaţia de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală în calitatea sa de reprezentant al furnizorului extern.

PARTEA 209[C]: Codul fiscal:

Art. 175[4]: Excepţii

(1) Prevederile privind accizarea nu se vor aplica pentru:

[...]

2. următoarele utilizări de produse energetice şi energie electrică:

a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) utilizarea dual㠹 a produselor energetice.

[...]

d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs, potrivit prevederilor din norme;

e) procesele mineralogice, potrivit prevederilor din norme.

(2) Nu se consideră producţie de produse energetice:

a) operaţiunile pe durata cărora sunt obţinute accidental mici cantităţi de produse energetice, potrivit prevederilor din norme;

[...]

Norme metodologice:

5[1.3] _

(1) Operatorii economici care achiziţionează produse energetice de natura celor prevăzute la art. 175 alin. (2) din Codul fiscal, în vederea utilizării în unul dintre scopurile prevăzute la art. 175[4] alin. (1) pct. 2 lit. a), b) şi e) din Codul fiscal vor depune în vederea înregistrării o cerere la autoritatea fiscală teritorială. Autoritatea fiscală eliberează o autorizaţie de utilizator final, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 20, în care va fi menţionat ca temei legal art. 175[4] din Codul fiscal. Circulaţia acestor produse de la antrepozitul fiscal la utilizator va fi însoţită de documentul administrativ de însoţire, potrivit procedurii prevăzute la pct. 14.

(2) Autorizaţia de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final poate fi suplimentată în situaţii bine justificate, în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

(3) Operatorii economici care achiziţionează produse energetice, altele decât cele prevăzute la alin. (2) al art. 175 din Codul fiscal, în vederea utilizării în unul dintre scopurile prevăzute la art. 175[4] alin. (1) pct. 2 lit. a), b) şi e) se înregistrează la autoritatea fiscală teritorială prin depunerea unei declaraţii pe propria răspundere, întocmită în 3 exemplare, privind scopul în care urmează a fi achiziţionate produsele respective. Din cele 3 exemplare, cu numărul de înregistrare la autoritatea fiscală, unul se păstrează de către beneficiar, altul de către furnizor, iar al treilea de către autoritatea fiscală.

(4) Atât în cazul autorizaţiei de utilizator final, cât şi al declaraţiei pe propria răspundere, numărul autorizaţiei sau declaraţiei atribuit de către autoritatea fiscală teritorială va fi precedat de indicativul RO urmat de indicativul judeţului. Acest număr este cel care, în cazul prevăzut la alin. (1), se comunică antrepozitului fiscal furnizor de către beneficiar, în vederea înscrierii în căsuţa 4 a documentului administrativ de însoţire.

(5) Autorităţile fiscale teritoriale vor ţine o evidenţă a operatorilor economici prevăzuţi la alin. (1) şi (3) prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura

publicarea pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(6) În înţelesul prezentelor norme, prin costul unui produs se înţelege suma tuturor achiziţiilor de bunuri şi servicii la care se adaugă cheltuielile de personal şi consumul de capital fix la nivelul unei activităţi, aşa cum este definită la pct. 5[1.4]. Acest cost este calculat ca un cost mediu pe unitate. În înţelesul prezentelor norme, prin costul energiei electrice se înţelege preţul efectiv de cumpărare al energiei electrice sau costul de producţie al energiei electrice, dacă este realizată în activitate.

(7) În înţelesul prezentelor norme, prin procese mineralogice se înţelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN sub codul Dl 26 «fabricarea altor produse din minerale nemetalice», în conformitate cu Regulamentul Consiliului nr. 3037/90 din 9 octombrie 1990 privind clasificarea statistică a activităţilor economice în Comunitatea Europeană.

(8) În înţelesul prezentelor norme nu se consideră producţie de produse energetice operaţiunile pe durata cărora sunt obţinute mici cantităţi de produse energetice.

PARTEA 209[D]: Codul fiscal:

Nivelul accizelor

Art. 176

(1) Nivelul accizelor armonizate în perioada 2007 - 2010 este cel prevăzut în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul titlu.

PARTEA 209[D^1]: Norme metodologice:

5.1.4. _

(1) În cazul produselor energetice şi al electricităţii, utilizare în scop comercial reprezintă utilizarea de către un operator economic - consumator final, care, în mod independent, realizează, în orice loc, furnizarea de bunuri şi servicii, oricare ar fi scopul sau rezultatele unor astfel de activităţi economice.

(2) Activităţile economice cuprind toate activităţile producătorilor, comercianţilor şi persoanelor care furnizează servicii, inclusiv activităţile agricole şi de minerit şi activităţile profesiilor libere sau asimilate.

(3) Autorităţile guvernamentale şi locale şi alte instituţii publice nu vor fi considerate ca efectuând activităţi economice, în cazul activităţilor sau tranzacţiilor în care se angajează în calitate de autorităţi publice.

(4) În înţelesul prezentelor norme, nu se consideră a fi operator economic o parte a unei societăţi sau a unui organism juridic care din punct de vedere organizaţional constituie o organizaţie independentă, capabilă să funcţioneze prin mijloacele sale proprii.

(5) Utilizarea energiei electrice pentru iluminatul public se consideră utilizare în scop comercial.

(6) Când are loc o utilizare combinată între utilizarea în scop comercial şi utilizarea în scop necomercial, accizarea se va aplica proporţional cu fiecare tip de utilizare corespunzător.

(7) Pentru semestrul I al anului 2007, structura accizei la ţigarete este 16,28 euro/1000 ţigarete + 29% aplicat la preţul maxim de vânzare cu amănuntul declarat.

PARTEA 209[II]: Codul fiscal

Calculul accizei pentru ţigarete Art. 177

[...]

(1[1]) Semestrial, prin ordin al ministrului, Ministerul Finanţelor Publice va stabili nivelul accizei minime în funcţie de evoluţia accizei aferentă ţigaretelor din categoria de preţ cea mai vândută.

PARTEA 209[II^1]: Norme metodologice

5[2].

(1) În vederea determinării accizei aferentă ţigaretelor din categoria de preţ cea mai vândută, antrepozitarii autorizaţi, operatorii înregistraţi şi importatorii autorizaţi de astfel de produse sunt obligaţi

să prezinte lunar, odată cu situaţia utilizării marcajelor, situaţia livrărilor de ţigarete efectuate în luna de raportare. Această situaţie va cuprinde informaţii referitoare la cantităţile livrate în luna de raportare, exprimate în 1000 de bucăţi ţigarete, aferente fiecărei categorii de preţ practicate, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 3.

(2) Situaţia prevăzută la alin. (1) se întocmeşte în trei exemplare, cu următoarele destinaţii: un exemplar rămâne la operatorul economic, exemplarul al doilea se transmite autorităţii fiscale competente cu aprobarea notelor de comanda iar exemplarul al treilea se comunica autorităţii fiscale centrale - direcţiei cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor.

(3) După determinarea accizei aferentă ţigaretelor din categoria de preţ cea mai vândută, prin ordin al ministrului finanţelor publice se va stabili valoarea în lei a accizei minime prin aplicarea cotei procentuale prevăzută la alin. (1) al art. 177 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

PARTEA 210: Codul fiscal:

Art. 177: Calculul accizei pentru ţigarete

(5) Preţul maxim de vânzare cu amănuntul pentru orice marcă de ţigarete se stabileşte de către persoana care produce ţigaretele în România sau care importă ţigaretele şi este adus la cunoştinţă publică în conformitate cu cerinţele prevăzute de norme.

PARTEA 210^{1}: Norme metodologice:

6. _

(1) Preţurile maxime de vânzare cu amănuntul pentru ţigarete se stabilesc de către antrepozitarul autorizat pentru producţie, operatorul înregistrat sau de către importatorul de astfel de produse şi se notifică la autoritatea fiscală centrală - direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor.

(2) Înregistrarea de către autoritatea fiscală centrală a preţurilor maxime de vânzare cu amănuntul se face pe baza declaraţiei scrise a antrepozitarului autorizat pentru producţie, a operatorului înregistrat sau a importatorului, modelul-tip al acesteia fiind prevăzut în anexa nr. 4.

(3) Declaraţia se va întocmi în trei exemplare, care se vor înregistra la autoritatea fiscală centrală - direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor. După înregistrare, un exemplar rămâne la autoritatea fiscală centrală, exemplarul al doilea rămâne la persoana care a întocmit-o, iar exemplarul al treilea se va transmite autorităţii fiscale cu competenţă în aprobarea notelor de comandă.

(4) Declaraţia, care va cuprinde în mod expres data de la care se vor practică preţurile maxime, va fi depusă la autoritatea fiscală centrală cu minimum două zile înainte de data practicării acestor preţuri.

(5) Cu minimum 24 de ore înainte de data efectivă a intrării în vigoare, lista cuprinzând preţurile maxime de vânzare cu amănuntul, cu numărul de înregistrare atribuit de autoritatea fiscală centrală, va fi publicată, prin grija antrepozitarului autorizat pentru producţie, a operatorului înregistrat sau a importatorului, în doua cotidiene de mare tiraj.

(6) Ori de câte ori se intenţionează modificări ale preţurilor maxime de vânzare cu amănuntul, antrepozitarul autorizat pentru producţie, operatorul înregistrat sau importatorul are obligaţia să redeclare preţurile pentru toate sortimentele de ţigarete, indiferent dacă modificarea intervine la unul sau la mai multe sortimente. Redeclararea se face pe baza aceluiaşi model de declaraţie prevăzut la alin. (2) şi cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (4) şi (5).

(7) După primirea declaraţiilor privind preţurile maxime de vânzare cu amănuntul, şi după publicarea acestora în două cotidiene de mare tiraj, autoritatea fiscală centrală va publica aceste liste pe site-ul propriu.

(8) Antrepozitarul autorizat pentru producţia de ţigarete, operatorul înregistrat sau importatorul autorizat de astfel de produse, care renunţă la producţia, achiziţia sau importul unui anumit sortiment de ţigarete, are obligaţia de a comunica acest fapt autorităţii fiscale centrale şi de a înscrie în continuare preţurile aferente acestor sortimente, în declaraţia preţurilor maxime de vânzare cu amănuntul, pe perioada de până la epuizare, dar nu mai puţin de 3 luni.

(9) În situaţia în care un operator neînregistrat achiziţionează ţigarete dintr-un alt stat membru, acesta va urma procedura prevăzută la alineatele (1) - (6).

PARTEA 211: Codul fiscal:

Reguli generale Art. 178 [...]

(1) Producţia şi/sau depozitarea produselor accizabile, acolo unde acciza nu a fost plătită, poate avea loc numai într-un antrepozit fiscal.

(2) Un antrepozit fiscal poate fi folosit numai pentru producerea şi/sau depozitarea de produse accizabile.

(3) Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile.

(4) Deţinerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada plăţii accizelor, atrage plata acestora.

(5) Fac excepţie de la prevederile alin. (3) antrepozitele fiscale care livrează produse energetice către avioane şi nave sau furnizează produse accizabile din magazinele duty free, în condiţiile prevăzute în norme.

(6) Fac excepţie de la prevederile alin. (1) micii producători de vinuri liniştite care produc în medie mai puţin de 200 hl de vin pe an.

PARTEA 211^{1}: Norme metodologice:

7._

(1) Într-un antrepozit fiscal de producţie şi depozitare se pot produce şi depozita numai produsele accizabile aparţinând uneia din următoarele grupe de produse:

a) alcool etilic şi băuturi alcoolice prevăzute la art. 162 lit. a)-e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare;

b) tutun prelucrat;

c) produse energetice

(1^{1}) Intră sub incidenţa regimului de antrepozitare producţia şi/sau depozitarea de arome alimentare; extracte şi concentrate alcoolice care au o concentraţie alcoolică ce depăşeşte 1,2% în volum.

(2) Nu intră sub incidenţa regimului de antrepozitare micii producători de vinuri liniştite care produc în medie mai puţin de 200 hi de vin pe an, precum şi gospodăriile individuale prevăzute în Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, care produc pentru consumul propriu.

(3) În înţelesul prezentelor norme, prin mici producători de vinuri liniştite se înţelege operatorii economici producători de vin liniştit, care din punct de vedere juridic şi economic sunt independenţi faţă de orice alt operator economic producător de vin, utilizează mijloace proprii pentru producerea vinului, folosesc spaţii de producţie diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de vin şi nu funcţionează sub licenţa de produs a altui operator economic producător de vin.

(4) În cazul în care prin circuitul economic nu se poate face dovada că produsele accizabile deţinute în scopuri comerciale provin de la un antrepozit fiscal, operator înregistrat, operator neînregistrat sau de la un importator, acciza se datorează de către persoana la care se întrerupe acest circuit, în termen de cinci zile de la data la care s-a făcut constatarea.

(5) Nu se consideră vânzare cu amănuntul:

a) livrările de produse energetice către avioane şi nave;

b) livrările de produse accizabile din magazinele duty free;

c) acele livrări care indiferent de tipul destinatarului - consumator final sau nu -, se efectuează prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrată din mijlocul de transport care efectuează livrarea.

d) livrările de produse energetice în scopurile prevăzute la art. 175^{4} alin. (1) pct. 2 din Codul fiscal.

(6) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate exclusiv pentru producţia de vinuri liniştite şi/sau spumoase, nu se consideră vânzare cu amănuntul vânzarea buteliilor de vin din cramele sau expoziţiile din interiorul antrepozitului.

(7) Magazinele autorizate potrivit legii să comercializeze produse în regim duty-free sunt asimilate antrepozitelor fiscale de depozitare în care pot fi depozitate atât băuturi alcoolice cât şi tutunuri prelucrate. Aceste magazine primesc produse accizabile în regim suspensiv în baza autorizaţiilor de duty-free şi pentru aceste produse nu se datorează accize atunci când sunt achiziţionate de persoane care se deplasează în afara spaţiului comunitar.

(8) Producătorii de vinuri liniştite care intenţionează să producă în vederea comercializării o cantitate medie anuală mai mică de 200 hi de vin, trebuie să se înregistreze la autoritatea fiscală teritorială prin administraţia finanţelor publice în raza căreia îşi au sediul/domiciliul şi să depună trimestrial o declaraţie privind cantitatea de vin liniştit produsă şi comercializată în luna de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 5.

(9) În cazul în care în timpul anului, producătorul înregistrează o producţie mai mare de 200 hi de vin şi dacă doreşte să continue această activitate, este obligat ca în termen de 15 zile de la data înregistrării să depună cerere de autorizare ca antrepozitar autorizat. Până la obţinerea autorizaţiei, producătorul poate desfăşura numai activitate de producţie, dar nu şi de comercializare. După obţinerea autorizaţiei de antrepozit fiscal, indiferent de producţia realizată în perioada următoare, producătorul nu mai poate reveni la statutul de mic producător de vinuri liniştite.

(10) În situaţia în care cererea de autorizare este respinsă, activitatea de producţie încetează iar valorificarea stocurilor se poate efectua numai cu aprobarea autorităţii fiscale teritoriale, sub supraveghere fiscală.

(11) În situaţia în care producătorul de vinuri liniştite nu respectă prevederile alin. (8) se consideră că producţia de vinuri se realizează în afara unui antrepozit fiscal, fapt ce atrage oprirea activităţii şi aplicarea pedepselor prevăzute de lege.

(12) Micii producători pot comercializa în vrac vinuri liniştite, în sistem angro, către magazine specializate în vânzarea vinurilor, către unităţi de alimentaţie publică sau către antrepozite fiscale.

(13) În situaţia în care micii producători de vinuri liniştite fac tranzacţii intracomunitare, acestora le revine obligaţia de a informa autoritatea fiscală centrală - în vederea atribuirii codului de acciză - şi se vor supune cerinţelor prevăzute la pct. 14.

PARTEA 212: Codul fiscal:

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Art. 179

(1) Un antrepozit fiscal poate funcţiona numai pe baza autorizaţiei valabile emisă de autoritatea fiscală competentă.

(2) În vederea obţinerii autorizaţiei pentru ca un loc să funcţioneze ca antrepozit fiscal, persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală competentă în modul şi sub forma prevăzute în norme.

(3) Cererea trebuie să conţină informaţii şi să fie însoţită de documente cu privire la:

a) amplasarea şi natura locului;

b) tipurile şi cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse şi/sau depozitate în decursul unui an;

c) identitatea şi alte informaţii cu privire la persoana care urmează să-şi desfăşoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

d) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerinţele prevăzute la art. 183.

(4) Prevederile alineatului (3) se vor adapta potrivit specificului de activitate ce urmează a se desfăşura în antrepozitul fiscal, conform precizărilor din norme.

(5) Persoana care intenţionează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a

contractului de administrare sau a actelor de proprietate ale sediului unde locul este amplasat.

(6) Persoana care îşi manifestă în mod expres intenţia de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea fiscală competentă o singură cerere. Cererea va fi însoţită de documentele prevăzute de prezentul titlu, aferente fiecărei locaţii.

PARTEA 212[1]: Norme metodologice:

8. _

(1) Un antrepozit fiscal poate funcţiona doar în baza unei autorizaţii emise de autoritatea fiscală centrală, prin comisia instituită în acest scop prin ordin al ministrului finanţelor publice, denumită în continuare Comisie.

(2) Pentru a obţine o autorizaţie de antrepozit fiscal, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală teritorială.

(3) Cererea trebuie să conţină informaţiile şi să fie însoţită de documentele specificate în modelul prevăzut în anexa nr. 6, inclusiv de manualul de procedură în care este descris procesul de producţie.

(4) Persoanele, care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari pentru producţie sau depozitare de produse accizabile, trebuie să deţină în proprietate sau să aibă drept de folosinţă a clădirilor şi a terenurilor. Documentele care atestă deţinerea în proprietate sau în folosinţă a clădirilor şi a terenurilor sunt:

a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoţit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de recepţie, atunci când acestea au fost construite în regie proprie sau copia actului care atestă dreptul de folosinţă sub orice formă legală;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoţit de copia titlului de proprietate sau copia actului care atestă dreptul de folosinţă sub orice forma legală.

(5) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari de producţie de produse accizabile, trebuie să deţină în proprietate sau să deţină contracte de leasing pentru instalaţiile şi echipamentele care contribuie direct la producţia de produse accizabile pentru care urmează să fie autorizat.

(5[1]) Persoanele care intenţionează să fie autorizate ca antrepozitari de depozitare şi care efectuează operaţiuni exclusive de îmbuteliere băuturi spirtoase trebuie să deţină în proprietate sau să deţină contracte de leasing pentru instalaţiile de îmbuteliere.

(6) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (4) şi (5) unităţile de cercetare-dezvoltare organizate potrivit reglementarilor Legii nr. 290/2002 privind organizarea şi funcţionarea unităţilor de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare şi a Academiei de Ştiinţe Agricole şi Silvice "Gheorghe Ionescu-Siseşti", cu modificările şi completările ulterioare.

(7) În cazul producţiei de produse energetice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună documentaţia conform prevederilor prezentelor norme metodologice, după ce a fost avizată din punct de vedere tehnic de Ministerul Economiei şi Comerţului. Documentaţia va cuprinde şi lista cu semifabricatele şi produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricaţie, domeniul de utilizare al acestora, precum şi acciza aferentă fiecărui produs, după ce aceasta listă a fost verificată şi avizată din punct de vedere al încadrării pe poziţii tarifare de către Autoritatea Naţională a Vămilor. Documentaţia specifică trebuie să conţină: descrierea detaliată a produselor care să permită identificarea acestora; compoziţia produselor stabilită inclusiv pe bază de analiză de laborator, cu menţionarea metodei de expertizare utilizată, precum şi alte date şi elemente care să permită Autorităţii Naţionale a Vămilor să verifice dacă a fost corect stabilită clasificarea tarifară.

(8) Prevederile alin. (7) vor fi aplicate oricărui nou produs intrat în nomenclatorul de fabricaţie.

(9) Autoritatea fiscală teritorială verifică realitatea şi exactitatea informaţiilor şi a documentelor depuse de antrepozitarul autorizat propus. Se au în vedere în special îndeplinirea condiţiilor prevăzute la art. 180 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a îndeplini condiţiile prevăzute la art. 183 alin. (1) lit. b), c) şi d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(10) Antrepozitarul autorizat propus este obligat ca pe durata acţiunii de verificare să asigure condiţiile necesare bunei desfăşurări a acesteia.(11) În acţiunea de verificare, autoritatea fiscală

poate solicita sprijinul organelor cu atribuţii de control şi, după caz, al Ministerului Administraţiei şi Internelor, pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce priveşte îndeplinirea condiţiilor de autorizare a fiecărui solicitant.

(12) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor, documentaţiile vor fi înaintate autorităţii fiscale centrale, însoţite de un referat care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunităţii emiterii autorizaţiei de antrepozitar autorizat şi, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanţa cu datele şi informaţiile prezentate de antrepozitarul autorizat propus. Aceste referate vor purta semnătura şi ştampila autorităţii fiscale teritoriale.

(13) Autoritatea fiscală centrală poate să solicite antrepozitarului autorizat propus orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare, cu privire la:

a) amplasarea şi natura antrepozitului fiscal propus;

b) tipurile şi cantităţile de produse accizabile ce urmează a fi produse şi/sau depozitate în antrepozitul fiscal propus;

c) identitatea antrepozitarului autorizat propus;

d) capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a asigura garanţia.

PARTEA 213: Codul fiscal:

Condiţii de autorizare

Art. 180

(1) Autoritatea fiscală competentă eliberează autorizaţia de antrepozit fiscal pentru un loc, numai

dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, îmbutelierea, ambalarea, primirea, deţinerea, depozitarea şi/sau expedierea produselor accizabile. în cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, cantitatea de produse accizabile depozitată trebuie să fie mai mare decât cantitatea prevăzută în norme, diferenţiată în funcţie de grupa de produse depozitate şi de accizele potenţiale aferente; (la data 01-

PARTEA 213^{1}: Norme metodologice:

9. _

(1) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare atunci când cantitatea depozitată în acesta corespunde unui volum mediu trimestrial al ieşirilor de produse accizabile înregistrate în ultimul an calendaristic, care depăşeşte limitele prevăzute mai jos:

a) bere -150.000 litri;

b) vin şi băuturi fermentate - 150.000 litri;

c) produse intermediare - 150.000 litri;

d) băuturi spirtoase - 25.000 litri de alcool pur;

e) alcool etilic - 400.000 litri de alcool pur;

f) băuturi alcoolice în general - 30.000 litri de alcool pur;

g) ţigarete - o cantitate a cărei valoare la preţul maxim de vânzare cu amănuntul să nu fie mai mică de 2.500.000 euro;

h) produse energetice - 2.500.000 kg. Această cantitate minimă nu este obligatorie în cazul antrepozitelor fiscale de depozitare destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor şi, respectiv, a navelor şi a ambarcaţiunilor.

i) arome alimentare, extracte şi concentrate alcoolice - 1.500 litri de alcool pur.

(2) În situaţia unui antrepozit fiscal nou autorizat pentru depozitare, cantitatea minimă prevăzută la alin. (1) va fi estimată.

(3) În situaţia unui antrepozitar autorizat de depozitare, care pe durata unei perioade

continue de 6 luni nu respectă prevederile alin. (1), autorizaţia se revocă. Revocarea autorizaţiei se face de către autoritatea fiscală centrală.

(4) Limitele prevăzute la alin. (1) nu sunt obligatorii pentru:

a) antrepozitele fiscale autorizate în exclusivitate pentru a efectua operaţiuni de distribuţie a băuturilor alcoolice şi de tutunuri prelucrate destinate consumului sau vânzării la bordul navelor şi aeronavelor;

b) antrepozitele fiscale de depozitare de băuturi alcoolice şi tutunuri prelucrate situate în porturi şi aeroporturi şi care funcţionează în exclusivitate în regim duty free;

c) rezerva de stat şi de mobilizare.

(5) Antrepozitarii autorizaţi pentru depozitare vor înregistra în evidenţele proprii toate operaţiunile efectuate privind achiziţiile şi livrările de produse accizabile şi vor depune lunar la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia îşi au domiciliul fiscal câte o situaţie centralizatoare a acestor operaţiuni, până pe data de 15 a lunii următoare celei la care se referă situaţia. Modelul situaţiei centralizatoare este similar celui prevăzut în anexa nr. 14.

PARTEA 213^{I}: Codul fiscal:

Condiţii de autorizare Art. 180

(1) [...]

b) locul este amplasat, construit şi echipat astfel încât să se prevină scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor, conform prevederilor din norme;

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile şi categorii de antrepozitari, conform precizărilor din norme.

PARTEA $213^{I^{\wedge}1}$: Norme metodologice:

9^{1}._

(1) Locul trebuie să fie strict delimitat - acces propriu, împrejmuire -, iar activitatea ce se desfăşoară în acest loc să fie independentă de alte activităţi desfăşurate de societatea care solicită autorizarea ca antrepozit fiscal.

(2) Locurile destinate producţiei de alcool etilic şi de distilate ca materie primă şi locurile destinate producţiei de băuturi alcoolice obţinute exclusiv din prelucrarea alcoolului şi a distilatelor, trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare legală pentru determinarea concentraţiei alcoolice, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(3) În cazul antrepozitelor fiscale de producţie de alcool şi de distilate, coloanele de distilare, rafinare, trebuie să fie dotate cu contoare pentru determinarea cantităţii de produse obţinute, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale - mici distilerii - care utilizează pentru realizarea producţiei instalaţii tip alambic, acestea trebuie să fie dotate cu vase litrate avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(5) În cazul antrepozitelor fiscale prevăzute la alin. (4), pe perioada de nefuncţionare se va aplica procedura de sigilare şi desigilare, prevăzută la pct. 4^{2}.

(6) Locurile destinate producţiei de alcool etilic şi distilate, ca materie primă, trebuie să fie dotate cu un sistem de supraveghere prin camere video a punctelor unde sunt amplasate contoarele şi rezervoarele de alcool şi distilate, precum şi a căilor de acces în antrepozitul fiscal. ***Fraza a doua - ABROGAT***. Stocarea imaginilor culese prin intermediul camerelor video se face pe casete video sau în memoria sistemului, durata de stocare a imaginilor înregistrate fiind de minim 10 zile. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi micile distilerii a căror producţie nu depăşeşte 10 hi de alcool pur pe an.

(7) Într-un antrepozit fiscal de depozitare se pot depozita produse din grupa băuturilor alcoolice, în stare îmbuteliată, în locuri compartimentate distinct, respectiv bere, vinuri, băuturi fermentate altele decât bere şi vinuri, produse intermediare, băuturi spirtoase.

(8) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare de alcool etilic şi de distilate în stare vărsată numai dacă deţine în proprietate rezervoare calibrate avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(9) În vederea înregistrării producţiei de bere obţinute, fiecare antrepozitar autorizat pentru producţie este obligat:

a) să înregistreze producţia de bere rezultată la sfârşitul procesului tehnologic, prin aparatura adecvată de măsurare a butoaielor, sticlelor, navetelor, paleţilor sau a berii filtrate la vasele de depozitare, şi să înscrie aceste date în rapoartele de producţie şi gestionare, cu specificarea capacităţii ambalajelor şi a cantităţii de bere exprimată în litri;

b) să determine concentraţia zaharometrică a berii, conform standardelor în vigoare privind determinarea concentraţiei exprimate în grade Plato a berii, elaborate de Asociaţia de Standardizare din România, şi să elibereze buletine de analize fizico-chimice. La verificarea realităţii concentraţiei zaharometrice a sortimentelor de bere se va avea în vedere concentraţia înscrisă în specificaţia tehnică internă, elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment.

(10) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare produse energetice numai dacă este echipat cu rezervoare standardizate distincte pentru fiecare tip de produs în parte, calibrate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(11) Locurile destinate producţiei de produse energetice trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare a debitului volumic sau masic.

(12) Locurile destinate producerii de produse energetice pentru care se datorează accize numai în euro/tonă sau euro/1000 kg, locurile destinate producerii combustibililor al căror cod tarifar se încadrează la art. 175 alin. (3) lit. g) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi locurile destinate îmbutelierii gazului petrolier lichefiat vor fi dotate cu mijloace de măsurare a masei.

(13) Orice ieşire în regim suspensiv a alcoolului şi distilatelor în stare vărsată, precum şi a produselor energetice din rezervoarele antrepozitului fiscal va fi comunicată înainte de producerea acesteia autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul respectiv, pe baza unei proceduri stabilită prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

PARTEA 123^{II}: Codul fiscal:

Art. 180

[...]

(3) Locurile aferente rezervei de stat şi rezervei de mobilizare se asimilează antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor din norme.

PARTEA $123^{II\hat{}1}$: Norme metodologice:

9^{2}._

(1) Rezerva de stat şi rezerva de mobilizare va fi autorizată ca un singur antrepozit fiscal de depozitare, indiferent de numărul locurilor de depozitare pe care le deţine.

(2) Pentru obţinerea autorizaţiei, instituţiile care gestionează rezerva de stat şi rezerva demobilizare vor depune o cerere la autoritatea fiscală centrală, potrivit modelului prevăzut în anexanr. 6.

PARTEA 214: Codul fiscal:

Art. 181: Autorizarea ca antrepozit fiscal

(1) Autoritatea fiscală competentă va notifica în scris autorizarea ca antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete de autorizare.

PARTEA 214^{1}: Norme metodologice:

10. _

(1) Comisia instituită la nivelul Ministerului Finanţelor Publice emite decizii de aprobare sau de respingere a cererii antrepozitarului autorizat propus, după analizarea documentaţiilor complete depuse de solicitant.

(2) La lucrările comisiei va fi invitat, după caz, câte un reprezentant din partea Ministerului

Administraţiei şi Internelor, a Ministerului Economiei şi Comerţului şi a Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor şi Mediului, precum şi câte un reprezentant al patronatelor producătorilor de produse accizabile sau al depozitarilor de astfel de produse, legal înfiinţate.

(3) Autorizaţia pentru un antrepozit fiscal are ca dată de emitere data de 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată de către comisie cererea de autorizare.

(4) În cazul pierderii autorizaţiei de antrepozit fiscal, titularul autorizaţiei va anunţa pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III -a.

(5) În baza documentului care atestă că anunţul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial, autoritatea fiscală emitentă a autorizaţiei va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

PARTEA 214^{I}: Codul fiscal:

Art. 181 [...]

(2) Autorizaţia va conţine următoarele:

[...]

f) perioada de valabilitate a autorizaţiei; [...]

(3) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru depozitare, capacitatea maximă de depozitare a antrepozitului fiscal propus va fi determinată de comun acord cu autoritatea fiscală competentă, în conformitate cu precizările din norme.

[...]

(6) Antrepozitarul autorizat poate solicita autorităţii fiscale competente modificarea autorizaţiei în condiţiile prevăzute în norme.

PARTEA $214^{I\hat{}1}$: Norme metodologice:

10^{1}. _

(1) Perioada de valabilitate a autorizaţiei de antrepozit fiscal de producţie este de 5 ani, iar cea pentru antrepozit fiscal de depozitare este de 3 ani.

(2) În cazul antrepozitarului propus care îndeplineşte condiţiile pentru autorizare ca antrepozit fiscal de depozitare şi se încadrează în limitele prevăzute la pct. 9, acesta va prezenta şi o declaraţie privind capacitatea maximă de depozitare.

(3) Antrepozitarii autorizaţi pot solicita autorităţii fiscale centrale modificarea autorizaţiei atunci când constată erori în redactarea autorizaţiei de antrepozit fiscal sau în alte situaţii în care se justifică acest fapt.

PARTEA 215: Codul fiscal:

Obligaţiile antrepozitarului autorizat Art. 183

(1) Orice antrepozitar autorizat are obligaţia de a îndeplini următoarele cerinţe: a) să depună la autoritatea fiscală competentă, dacă se consideră necesar, o garanţie, în cazul producţiei, transformării şi deţinerii de produse accizabile, precum şi o garanţie obligatorie pentru circulaţia acestor produse, în condiţiile stabilite prin norme;

PARTEA 215^{1}: Norme metodologice:

11. _

(1) Garanţia pentru circulaţia produselor accizabile se constituie pentru produsele deplasate în regim suspensiv şi este valabilă pe întreg teritoriul Comunităţii Europene.

(2) Nu sunt supuse obligaţiei de a constitui garanţie produsele energetice supuse accizelor care sunt transportate în interiorul comunităţii exclusiv pe mare sau prin conducte.

PARTEA 216: Codul fiscal:

Art. 183

(1) Orice antrepozitar autorizat are obligaţia de a îndeplini următoarele cerinţe: [...]

l) să se conformeze cu alte cerinţe impuse prin norme.

PARTEA 216[1]: Norme metodologice:

12. _

(1) Antrepozitarii autorizaţi trebuie să deţină un sistem computerizat de evidenţă a produselor aflate în antrepozite, a celor intrate sau ieşite, a celor pierdute prin deteriorare, spargere, furt, precum şi a accizelor aferente acestor categorii de produse. În cazul antrepozitelor fiscale de producţie pentru alcool etilic şi distilate ca materie primă, sistemul trebuie să asigure şi evidenţa materiilor prime introduse în fabricaţie, precum şi a semifabricatelor aflate pe linia de fabricaţie.

(2) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (1) antrepozitele fiscale - mici distilerii -, care utilizează pentru realizarea producţiei instalaţii tip alambic.

(3) ABROGAT

PARTEA 216[I]: Codul fiscal:

Anularea, revocarea şi suspendarea autorizaţiei Art. 185 [...]

(12) Antrepozitarii autorizaţi, cărora le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizaţia şi care deţin stocuri de produse accizabile la data suspendării, revocării sau anulării, pot valorifica produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite - numai cu acordul autorităţii fiscale competente, în condiţiile prevăzute de norme.

PARTEA 216[I^1]: Norme metodologice:

12[1]. _

(1) Măsura suspendării - cu excepţia cazului de la alin. (4) -, a revocării sau a anulării autorizaţiilor se va dispune de către Comisia instituită în cadrul autorităţii fiscale centrale, în baza actelor de control emise de organele de specialitate, prin care s-au consemnat încălcări ale prevederilor legale care atrag aplicarea acestor măsuri.

(2) Actele de control prevăzute la alin. (1), temeinic justificate, vor fi înaintate, în termen de 2 zile lucrătoare de la finalizare, comisiei instituită în cadrul autorităţii fiscale centrale, care va analiza propunerea organului de control şi va dispune în consecinţă.

(3) Decizia comisiei instituită în cadrul autorităţii fiscale centrale va fi adusă la cunoştinţă antrepozitarului autorizat sancţionat şi organului fiscal teritorial.

(4) În situaţia neplăţii accizelor la termenele prevăzute de lege, măsura suspendării autorizaţiilor se va dispune la momentul constatării, de către autoritatea fiscală teritorială.

(5) Atunci când deficienţele care atrag măsura revocării nu au consecinţe fiscale şi sunt remediate în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării actului de control de către organele cu atribuţii în acest sens, acestea vor comunica operativ comisiei instituite în cadrul autorităţii fiscale centrale faptul că deficienţele au fost remediate, situaţie în care această comisie nu va mai dispune măsura de revocare.

(6) ABROGAT.

(7) În toate situaţiile privind suspendarea, revocarea sau anularea autorizaţiei, aceasta atrage suspendarea activităţii şi, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalaţiile de producţie, operaţiune care va fi efectuată de autoritatea fiscală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitarul autorizat.

(8) Antrepozitarii autorizaţi a căror autorizaţie a fost suspendată, revocată sau anulată pot să valorifice produsele înregistrate în stoc - materii prime, semifabricate, produse finite -, numai cu acordul autorităţii fiscale care a dispus măsura de sancţionare.

(9) În toate cazurile, valorificarea produselor înregistrate în stoc se efectuează sub supraveghere fiscală, astfel:

a) fie către alte antrepozite fiscale, în regim suspensiv de accize;

b) fie către alţi operatori economici la preţuri cu accize.

(10) În cazul anulării sau revocării autorizaţiei, cererea pentru o nouă autorizaţie poate fi depusă numai după o perioadă de 5 ani, respectiv 6 luni de la data la care decizia de anulare sau revocare a autorizaţiei devine definitivă în sistemul căilor administrative de atac sau de la data hotărârii judecătoreşti definitive şi irevocabile.

(11) Cererea de renunţare la un antrepozit fiscal, în care se vor menţiona şi motivele acesteia, se depune la organul fiscal teritorial. Organul fiscal teritorial are obligaţia de a verifica dacă la data depunerii cererii antrepozitarul autorizat deţine stocuri de produse accizabile şi dacă au fost respectate prevederile legale în materie. După verificare, cererea de renunţare, însoţită de actul de verificare, va fi transmisă autorităţii fiscale centrale.

PARTEA 216^{II}: Codul fiscal

Operatorul înregistrat

Art. 185^{1}

(1) Operatorul înregistrat, înainte de primirea produselor trebuie să fie înregistrat la autoritatea fiscală competentă, în condiţiile prevăzute în norme.

PARTEA $216^{II\hat{}1}$: Norme metodologice:

12^{2}. _

(1) Operatorul înregistrat este persoana fizică sau juridică autorizată în exercitarea activităţii acesteia, să primească produse supuse accizelor în regim suspensiv provenite de la antrepozitari autorizaţi alţii decât cei de pe teritoriul României.

(2) Operatorul înregistrat poate funcţiona numai în baza autorizaţiei emise de autoritatea fiscală centrală prin Comisie.

(3) În vederea obţinerii autorizaţiei de operator înregistrat, persoana care intenţionează să fie operator înregistrat trebuie să depună o cerere la autoritatea fiscală teritorială.

(4) Cererea trebuie să conţină informaţiile şi să fie însoţită de documentele prevăzute în anexa nr. 7. Pentru a fi autorizat, fiecare operator înregistrat propus trebuie să aibă declarată cel puţin o locaţie în care urmează să realizeze recepţia de produse supuse accizelor provenite de la antrepozitari autorizaţi din alte state membre.

(5) În situaţia în care recepţia produselor supuse accizelor se realizează în mai multe locaţii, cererea va fi însoţită de o declaraţie privind locaţiile în care urmează a se realiza recepţia produselor accizabile.

(6) Cererea care nu îndeplineşte condiţiile prevăzute la alin. (4) şi (5) se consideră a fi nulă.

(7) Autoritatea fiscală teritorială poate să solicite operatorului înregistrat propus orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea operatorului înregistrat propus;

b) amplasarea şi capacitatea maximă de depozitare a locurilor unde se recepţionează produsele accizabile;

c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepţionate în fiecare locaţie;

d) capacitatea operatorului înregistrat propus de a asigura garanţia conform prevederilor pct. 20.

(8) În acţiunea de verificare, autoritatea fiscală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuţii de control pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce priveşte îndeplinirea condiţiilor de autorizare a fiecărui solicitant.

(9) Atunci când în termen de 30 de zile de la depunerea documentaţiei, autoritatea fiscală teritorială, după verificarea realităţii datelor şi informaţiilor prezentate de operatorul înregistrat propus, constată că acesta nu îndeplineşte condiţiile pentru a fi autorizat, va comunica în scris, operatorului înregistrat propus decizia de respingere a cererii, cu motivaţia corespunzătoare.

(10) Nu va fi autorizată ca operator înregistrat, persoana care a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă în România sau într-un alt stat pentru o infracţiune dintre cele reglementate de legislaţia vamală sau fiscală.

(11) Operatorul înregistrat propus este obligat ca pe durata acţiunii de verificare să asigure condiţiile necesare bunei desfăşurări a acesteia.

(12) Autoritatea fiscală teritorială, are obligaţia ca în termen de 30 de zile de la depunerea cererii şi a documentaţiei complete, să transmită Comisiei dosarul însoţit de un referat privind oportunitatea emiterii autorizaţiei de operator înregistrat.

(13) Comisia va comunica în scris solicitantului, decizia de autorizare ca operator înregistrat, sau, după caz, decizia de respingere a cererii. De asemenea, Comisia, va înştiinţa autoritatea fiscală teritorială despre modul de soluţionare a cererii.

(14) În cazul autorizării ca operator înregistrat, Comisia va emite autorizaţia care va conţine următoarele elemente: codul de accize, elementele de identificare ale operatorului înregistrat, tipul produselor supuse accizelor care urmează a fi recepţionate, nivelul şi forma garanţiei, precum şi perioada de valabilitate a autorizaţiei.

(15) Autorizaţia de operator înregistrat are valabilitate 5 ani, cu începere de la data de 1 a lunii următoare celei în care operatorul înregistrat face dovada constituirii garanţiei în cuantumul şi în forma aprobate de autoritatea fiscală competentă.

(16) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele iniţiale menţionate în autorizaţie, operatorul înregistrat are obligaţia de a solicita Comisiei modificarea acesteia, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locaţie în care urmează a se realiza recepţia de produse supuse accizelor, operatorul înregistrat va depune o cerere la autoritatea fiscală teritorială, însoţită de declaraţia prevăzută la alin. (5), cu cel puţin 15 zile înainte de recepţia produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale operatorului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării;

c) dacă modificările intervenite se referă la tipul produselor supuse accizelor, cu cel puţin 60 de zile înainte de recepţia produselor.

(17) Operatorul înregistrat nu poate realiza recepţia de produse supuse accizelor, într-o locaţie dacă nu face dovada înregistrării acesteia la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe şi nu are atribuit codul de accize. Autoritatea fiscală teritorială va transmite în termen de 5 zile lucrătoare o copie a declaraţiei pentru noua locaţie la Comisie în vederea atribuirii codului de accize.

(18) După atribuirea codului de accize, în termen de 3 zile lucrătoare, o copie a declaraţiei pe care este înscris acest cod se va transmite autorităţii fiscale a operatorului înregistrat în vederea aducerii atât la cunoştinţa acestuia cât şi la cunoştinţa autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia se află noua locaţie, după caz.

(19) Produsele supuse accizelor, primite în regim suspensiv de către operatorul înregistrat sunt însoţite de documentul administrativ de însoţire, conform procedurii prevăzute la pct. 14.

(20) Autorizaţia de operator înregistrat poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu respectă una din condiţiile prevăzute la art. 185 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(21) Autorizaţia de operator înregistrat poate fi revocată şi în situaţia în care operatorul înregistrat autorizat săvârşeşte o infracţiune la reglementările vamale sau fiscale.

(22) Decizia de revocare se comunică operatorului înregistrat şi îşi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştinţă acestuia.

(23) În cazuri excepţionale când interesele legitime ale operatorului înregistrat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(24) Operatorul înregistrat nemulţumit poate contesta decizia de a revocare a autorizaţiei, potrivit legislaţiei în vigoare.

(25) Contestarea deciziei de revocare a autorizaţiei de operator înregistrat, suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(26) În cazul în care operatorul înregistrat doreşte să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să

notifice acest fapt Comisiei cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie îşi produce efecte.

PARTEA 216^{III}: Codul fiscal:

Operatorul neînregistrat Art. 185^{2} Operatorul neînregistrat are următoarele obligaţii:

a) să dea o declaraţie la autoritatea fiscală competentă, înainte de expedierea produselor de către antrepozitarul autorizat şi să garanteze plata accizelor, în condiţiile prevăzute în norme;

PARTEA 216$^{III\hat{}1}$: Norme metodologice:

12^{3}. _

(1) Operatorul neînregistrat este persoana fizică sau juridică autorizată în exercitarea profesiei sale, să primească cu titlu ocazional produse supuse accizelor în regim suspensiv provenite de la antrepozitari autorizaţi, alţii decât cei de pe teritoriul României.

(2) Operatorul neînregistrat nu poate deţine sau expedia produse supuse accizelor în regim suspensiv.

(3) Un operator neînregistrat poate efectua achiziţii intracomunitare de produse supuse accizelor numai în baza autorizaţiei emise de autoritatea fiscală teritorială la care acesta este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, prin compartimentul cu atribuţii în domeniul autorizării.

(4) În vederea obţinerii autorizaţiei de operator neînregistrat, persoana care intenţionează să fie un astfel de operator trebuie să depună o declaraţie la autoritatea fiscală teritorială.

(5) Declaraţia trebuie să conţină informaţiile şi să fie însoţită de documentele prevăzute în anexa nr. 8.

(6) Declaraţia care nu conţine toate informaţiile solicitate se consideră a fi nulă.

(7) Înainte de înregistrarea declaraţiei, operatorul neînregistrat trebuie să constituie o garanţie la nivelul cuantumului accizelor aferente produselor ce urmează a fi recepţionate, în contul Ministerului Finanţelor Publice şi să o aducă la cunoştinţa autorităţii fiscale teritoriale.

(8) Autorizaţia de operator neînregistrat se emite pentru fiecare operaţiune de achiziţionare de produse accizabile în regim suspensiv potrivit prevederilor alin. (1)

(9) În vederea emiterii autorizaţiei, autoritatea fiscală teritorială poate să solicite operatorului neînregistrat propus orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea operatorului neînregistrat propus;

b)locul unde se recepţionează produsele accizabile; c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepţionate.

(10) Autorizaţia de operator neînregistrat va fi emisă în termen de maxim 5 zile lucrătoare de la depunerea documentaţiei complete, în două exemplare.

(11) Un exemplar al autorizaţiei rămâne la autoritatea fiscală emitentă iar cel de-al doilea exemplar se eliberează operatorului neînregistrat. Pentru fiecare operaţiune în parte o copie a autorizaţiei se transmite antrepozitului fiscal expeditor şi va însoţi transportul până la destinaţie, fiind anexat documentului administrativ de însoţire.

(12) Nu va primi calitatea de operator neînregistrat, persoana care a comis o infracţiune gravă sau infracţiuni repetate la reglementările vamale sau fiscale.

(13) Operatorul neînregistrat are obligaţia să ţină evidenţe distincte privind cantităţile de produse recepţionate în regim suspensiv. Informaţiile privind produsele vor fi înregistrate într-un registru special în care se vor menţiona următoarele informaţii: ţara şi denumirea antrepozitului fiscal expeditor, denumirea produselor, unitatea de măsură, cantitatea recepţionată, numărul de înregistrare al autorizaţiei, numărul documentului administrativ de însoţire aferent, cuantumul accizelor plătite şi numărul documentului de plată.

(14) Produsele supuse accizelor, primite în regim suspensiv de către operatorul neînregistrat sunt însoţite de documentul administrativ de însoţire, conform procedurii prevăzute la pct. 14.

(15) Operatorul neînregistrat este obligat ca la primirea produselor accizabile să anunţe autoritatea fiscală în raza căreia au fost primite produsele şi să păstreze produsele accizabile în locul de recepţie cel

puţin 48 de ore, în vederea verificării acestora şi a certificării documentului administrativ de însoţire de către reprezentantul acestei autorităţi.

(16) În cazul în care recepţia produselor accizabile se face într-un loc situat în raza teritoriala a altei autorităţi fiscale decât cea care i-a eliberat autorizaţia, autoritatea fiscală de la locul primirii produselor va informa operativ autoritatea fiscală emitentă a autorizaţiei despre acest fapt.

PARTEA 217: Codul fiscal:

SECŢIUNEA 5: Deplasarea şi primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

Art. 186: Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv

[...]

(2) Pe durata deplasării unui produs accizabil, acciza se suspendă, dacă sunt satisfăcute următoarele cerinţe:

[...]

d) containerul în care este deplasat produsul este sigilat corespunzător, conform prevederilor din norme;

PARTEA 217[1]: Norme metodologice:

13. _

(1) Containerele în care sunt deplasate produsele accizabile în regim suspensiv trebuie să poarte sigiliile antrepozitului fiscal expeditor.

(2) În înţelesul prezentelor norme metodologice, prin container se înţelege orice recipient care serveşte la transportul în cantităţi angro al produselor accizabile sau în cazul circulaţiei comerciale în vrac, orice cisternă aferentă camioanelor, vagoanelor, navelor sau altor mijloace de transport, ori o cisternă ISO.

(3) În cazul deplasării în regim suspensiv a produselor accizabile dintr-un antrepozit fiscal din România către un stat membru, inclusiv în cazul deplasării către un birou vamal de ieşire din teritoriul comunitar, containerele în care se deplasează produsele respective trebuie să poarte şi sigiliile aplicate de reprezentantul desemnat de autoritatea fiscală teritorială din raza căreia pleacă produsul sau de autoritatea competentă dintr-un alt stat membru, în situaţiile în care se impun desigilarea şi resigilarea containerelor. În situaţia în care vămuirea se efectuează la un birou vamal din teritoriul comunitar, sigiliile aplicate de reprezentantul autorităţii fiscale vor fi înlocuite, după caz, cu sigiliile vamale.

(4) În cazul deplasării produselor accizabile între un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar şi un antrepozit fiscal din România, containerele în care se află produsele trebuie să poarte şi sigiliile biroului vamal sau ale autorităţii competente din statul membru, în situaţia în care se impune desigilarea şi resigilarea containerelor.

(5) Sigiliile prevăzute la alin. (3) şi (4) sunt de unică folosinţă şi trebuie să poarte însemnele celor care le aplică.

(6) Prevederile alin. (2) al art. 186 din Codul fiscal se aplică şi circulaţiei intracomunitare a produselor supuse accizelor cu o cotă zero care nu au fost eliberate în consum.

PARTEA 218: Codul fiscal:

Documentul administrativ de însoţire Art. 187

(1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv este permisă numai atunci când este însoţită de documentul administrativ de însoţire. Modelul documentului administrativ de însoţire va fi prevăzut în norme.

(2) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv, acest document se întocmeşte în 5 exemplare, utilizate după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor;

b) exemplarele 2, 3 şi 4 ale documentului însoţesc produsele accizabile pe parcursul mişcării până la antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat. La sosirea produselor la locul de destinaţie, acestea trebuie să fie completate de către primitor şi să fie certificate de către

autoritatea fiscală competentă în raza căreia îşi desfăşoară activitatea primitorul, cu excepţiile prevăzute în norme. După certificare, exemplarul 2 al documentului administrativ de însoţire se păstrează de către acesta, exemplarul 3 se transmite expeditorului, iar exemplarul 4 se transmite şi rămâne la autoritatea fiscală competentă a primitorului;

c) exemplarul 5 se transmite de către expeditor, la momentul expedierii produselor, autorităţii fiscale competente în raza căreia acesta îşi desfăşoară activitatea.

(3) Antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat are obligaţia de a transmite antrepozitului fiscal expeditor exemplarul 3 al documentului administrativ de însoţire, în conformitate cu legislaţia statului membru al expeditorului.

PARTEA 218[1]: Norme metodologice:

14. _

(1) Documentul administrativ de însoţire este un instrument de verificare a originii, a livrării, a transportului şi a admiterii produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de la un antrepozit fiscal către un alt antrepozit fiscal sau către un operator înregistrat ori un operator neînregistrat.

(2) Modelul documentului administrativ de însoţire este în conformitate cu legislaţia comunitară şi este prevăzut în anexa nr. 9.

(3) Documentul administrativ de însoţire se întocmeşte de regulă în 4 exemplare, vizate de autoritatea fiscală a locului de expediere, din care:

a) primul exemplar rămâne la antrepozitul fiscal expeditor,

b) exemplarele 2, 3 şi 4 însoţesc obligatoriu produsul accizabil pe parcursul deplasării până la antrepozitul fiscal primitor, operatorul înregistrat sau operatorul neînregistrat.

(4) La sosirea produsului în antrepozitul fiscal primitor, la operatorul înregistrat sau la operatorul neînregistrat, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoţire la rubricile aferente primitorului şi, înainte de desigilarea şi descărcarea produsului, să solicite autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia îşi desfăşoară activitatea desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 48 de ore trebuie să efectueze verificarea şi certificarea datelor înscrise în documentul administrativ de însoţire.

(5) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorităţii fiscale teritoriale, exemplarul 3 se transmite de antrepozitul fiscal primitor, de operatorul înregistrat sau de operatorul neînregistrat la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia primitorul îşi desfăşoară activitatea. Exemplarul 2 rămâne la antrepozitul fiscal primitor.

(6) În cazul României, documentul administrativ de însoţire se întocmeşte în 5 exemplare, iar

exemplarul 5 se transmite de către antrepozitul fiscal expeditor la momentul expedierii produselor către autoritatea fiscală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea, atât pe suport de hârtie cât şi în format electronic.

(7) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producţia de alcool etilic şi pentru prelucrarea acestuia, toate cele 5 exemplare ale documentului administrativ de însoţire vor fi vizate la rubrica aferentă autorităţii fiscale de expediere de către reprezentantul fiscal desemnat de aceasta autoritate. În situaţia în care antrepozitele fiscale de producţie pentru alcool etilic şi de prelucrare a acestuia se află în localităţi diferite, trebuie să se procedeze ca la alin. (4), (5) şi (6).

(8) Prin excepţie, atunci când antrepozitele fiscale de producţie de alcool etilic şi de prelucrare a acestuia se află în acelaşi loc, documentul administrativ de însoţire se întocmeşte în 3 exemplare, din care primul exemplar se păstrează la antrepozitul fiscal de producţie, exemplarul 2 rămâne la antrepozitul fiscal de prelucrare, iar exemplarul 3 se transmite la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea. În această situaţie, exemplarele 2 şi 3 se completează de către antrepozitul fiscal de prelucrare ca antrepozit fiscal primitor, iar certificarea se face de către reprezentantul fiscal.

(9) În cadrul livrărilor intracomunitare în regim suspensiv, antrepozitarul autorizat expeditor, sau reprezentantul său, poate să modifice conţinutul căsuţelor 4, 7, 7a, 13, 14 şi/sau 17 din documentului administrativ de însoţire pentru a înscrie noul destinatar-antrepozitar autorizat sau operator înregistrat -,

precum şi noul loc de destinaţie a livrării. În acest caz, autoritatea fiscală competentă a expeditorului va fi imediat informată iar noul destinatar sau locul de livrare vor fi înscrise pe versoul documentului administrativ de însoţire.

(10) La emiterea documentului de însoţire în cadrul circulaţiei intracomunitare a produselor energetice pe cale maritimă sau fluvială, antrepozitarul autorizat expeditor poate să nu completeze căsuţele 4, 7, 7a, 13, 14 şi/sau 17 ale acestuia, dacă la momentul expedierii produselor, nu cunoaşte destinatarul, dar numai cu condiţia ca:

a) autoritatea fiscală teritorială să autorizeze antrepozitului fiscal expeditor, ca înaintea livrării produselor să nu completeze căsuţele respective;

b) antrepozitul fiscal expeditor să comunice autorităţii fiscale teritoriale informaţiile corespunzătoare cu privire la denumirea şi adresa primitorului, codul de accize al acestuia şi statul membru de destinaţie, imediat ce acestea sunt cunoscute sau cel târziu atunci când produsele ajung la destinaţie.

(11) În cazul circulaţiei intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv, antrepozitul fiscal expeditor dintr-un stat membru poate utiliza în locul documentului administrativ de însoţire un document comercial prevăzut în legislaţia acelui stat membru, care să conţină aceleaşi informaţii cu cele din documentul administrativ de însoţire.

(12) Prevederile alin. (1) al art. 187 din Codul fiscal nu sunt aplicabile în cazul prevăzut la alin. (2) şi (3) ale pct. 2^2.

(13) Circulaţia intracomunitară a produselor accizabile supuse marcării potrivit prevederilor art. 202 din Codul fiscal, dintr-un alt stat membru către România, produse care sunt destinate vânzării în România, va fi însoţită de documentul administrativ de însoţire.

PARTEA 218^{I}: Codul fiscal

Primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv Art. 188

Pentru un produs în regim suspensiv care este deplasat, acciza continuă să fie suspendată la primirea produsului în antrepozitul fiscal, dacă sunt satisfăcute următoarele cerinţe:

[...]

c) antrepozitul fiscal primitor trebuie să obţină de la autoritatea fiscală competentă certificarea documentului administrativ de însoţire a produselor accizabile primite, cu excepţiile prevăzute în norme;

PARTEA 218^{I^1}: Norme metodologice

14^1. Obligaţia certificării documentului administrativ de însoţire de către autoritatea fiscală competentă nu este aplicabilă în cazul produselor accizabile deplasate în regim suspensiv prin conducte fixe.

PARTEA 218^{II}: Codul fiscal:

Descărcarea documentului administrativ de însoţire

Art. 189^1

Dacă o persoană care a expediat un produs accizabil în regim suspensiv nu primeşte documentul administrativ de însoţire certificat, în termen de 45 de zile de la data expedierii produsului, are datoria de a înştiinţa în următoarele 5 zile autoritatea fiscală competentă cu privire la acest fapt şi de a plăti accizele pentru produsul respectiv, în termen de 7 zile de la data expirării termenului de primire a acelui document.

PARTEA 218^{II^1}: Norme metodologice:

14^2. _

(1) Termenul de primire a documentului administrativ de însoţire certificat, este de 45 de zile lucrătoare de la data expedierii produsului.

(1^1) Obligaţiile de a înştiinţa autoritatea fiscală competentă de neprimirea în termen de către antrepozitul fiscal expeditor a documentului administrativ de însoţire certificat, precum şi de a plăti accizele corespunzătoare revin antrepozitarului autorizat.

(2) În situaţia în care documentul administrativ de însoţire certificat este primit de către expeditor după expirarea termenului prevăzut la alin. (1), acesta poate solicita restituirea accizelor plătite, în termen de 12 luni de la certificarea documentului. În acest caz expeditorul va depune o cerere la autoritatea fiscală la care este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, cererea fiind însoţită de documentele justificative.

PARTEA 219: Codul fiscal:

Deplasarea unui produs accizabil între un antrepozit fiscal şi un birou vamal Art. 191

(1) În cazul deplasării unui produs accizabil între un antrepozit fiscal din România şi un birou vamal de ieşire din teritoriul comunitar sau între un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar şi un antrepozit fiscal din România, acciza se suspendă dacă sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de norme. Aceste condiţii sunt în conformitate cu principiile prevăzute la art. 186 -190.

PARTEA 219[1]: Norme metodologice:

15. _

(1) Indiferent de formalităţile din legislaţia vamală, deplasarea unui produs accizabil între un antrepozit fiscal din România şi un birou vamal de ieşire din teritoriul comunitar în vederea exportului este însoţită de documentul administrativ de însoţire. Acest document se întocmeşte în 5 exemplare.

(2) Pe durata deplasării acciza se suspendă dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) produsul este însoţit de exemplarele 2, 3 şi 4 ale documentului administrativ de însoţire;

b) ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifică cu claritate tipul şi cantitatea produsului aflat în interior;

c) containerul în care este deplasat produsul este sigilat potrivit prevederilor pot. 13;

d) produsul este însoţit de dovada constituirii unei garanţii de către antrepozitul fiscal pentru plata accizelor aferente produsului deplasat.

(3) Primul exemplar al documentului administrativ de însoţire rămâne la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 5 se transmite la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia acesta îşi desfăşoară activitatea.

(4) După scoaterea definitivă a produselor de pe teritoriul comunitar şi întocmirea documentului administrativ unic prevăzut la alin. (5), exemplarele 2, 3 şi 4 ale documentului administrativ de însoţire se confirmă de biroul vamal de ieşire din teritoriul comunitar. Exemplarul 2 rămâne la biroul vamal iar exemplarele 3 şi 4 se transmit de către acesta antrepozitului fiscal expeditor şi, respectiv, autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia îşi desfăşoară activitatea expeditorul.

(5) În situaţia deplasării unui produs accizabil între un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar şi un antrepozit fiscal din România, acciza se suspendă dacă sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) produsul accizabil este însoţit de 3 exemplare ale documentului administrativ unic reglementat de legislaţia vamală, document care în această situaţie înlocuieşte documentul administrativ de însoţire şi are acelaşi rol ca şi acesta;

b) ambalajul în care este deplasat produsul are la exterior marcaje care identifică cu claritate tipul şi cantitatea produsului aflat în interior;

c) containerul în care este deplasat produsul este sigilat potrivit prevederilor pct. 13;

d) produsul este însoţit de dovada constituirii de către antrepozitul fiscal primitor a unei garanţii pentru plata accizelor aferente produsului deplasat.

(6) Cele 3 exemplare ale documentului administrativ unic însoţesc produsele accizabile până la antrepozitul fiscal primitor.

(7) După certificarea celor 3 exemplare de către antrepozitul fiscal primitor, un exemplar se reţine de către acesta, al doilea exemplar este transmis înapoi la biroul vamal de intrare în teritoriul comunitar, iar cel de-al treilea exemplar se transmite autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

(8) Dovada constituirii garanţiei de către antrepozitul fiscal pentru plata accizelor aferente produsului deplasat va fi reprezentată de confirmarea scrisă a autorităţii fiscale teritoriale privind garanţia depusă,

în conformitate cu prevederile art. 183 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(9) În cazurile în care se utilizează documentul administrativ unic, la completarea acestuia se vor avea în vedere următoarele reguli:

a) în căsuţa 33 a documentului administrativ unic, se va completa codul NC corespunzător;

b) în căsuţa 44 se va indica clar ca este vorba despre o livrare de produse supuse accizelor;

c) o copie a exemplarului 1 al documentului va fi păstrată de către expeditor;

d) o copie a exemplarului 5 al documentului vizat va fi restituită expeditorului de către beneficiar.

PARTEA 220: Codul fiscal: Art. 192: Momentul exigibilităţii accizelor

(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibilă la data când se constată o pierdere sau o lipsă a produsului accizabil.

(4) Prevederea alin. (3) nu se aplică şi plata accizei nu se datorează dacă pierderea sau lipsa intervine în perioada în care produsul accizabil se află într-un regim suspensiv şi sunt îndeplinite oricare dintre următoarele condiţii:

[...]

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al producerii, deţinerii sau deplasării produsului, dar numai în situaţia în care cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România nu depăşeşte limitele prevăzute în norme.

PARTEA 220[1]: Norme metodologice:

16. În cazul pierderilor sau lipsurilor de produse accizabile, acestea se admit ca neimpozabile atunci când sunt îndeplinite următoarele condiţii:

a) pot fi dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea pierderilor sau lipsurilor;

b) se încadrează în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor şi instalaţiilor şi/sau în actele normative în vigoare; şi

c) sunt evidenţiate şi înregistrate în contabilitate.

PARTEA 221: Codul fiscal:

Art. 192 [...]

(3) În cazul pierderilor sau lipsurilor, acciza pentru un produs accizabil devine exigibila la data când se constata o pierdere sau o lipsă a produsului accizabil.

[...]

(5) În cazul unui produs accizabil, care are dreptul de a fi scutit de accize, acciza devine exigibilă la data la care produsul este utilizat în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea.

(6) În cazul unui produs energetic, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare sau la care este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

(7) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă şi care este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care se revocă ori se anulează autorizaţia, acciza devine exigibilă la data comunicării revocării sau anulării autorizaţiei pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

PARTEA 221[1]: Norme metodologice:

17. _

(1) În toate situaţiile prevăzute la art. 192 alin. (3), (5), (6) şi (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, acciza se plăteşte în termen de 5 zile de la data la care a devenit exigibilă.

(2) În cazul pierderilor înregistrate într-un antrepozit fiscal autorizat pentru producţia şi/sau depozitarea de produse accizabile cu nivele diferite de accize, acciza aferentă pierderilor, atunci când acestea nu se încadrează intr-una din situaţiile prevăzute la art. 192 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se calculează cu cota cea mai mare practicată în antrepozitul fiscal respectiv.

(3) În cazul unui produs energetic pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă şi care, prin schimbarea destinaţiei iniţiale, este oferit spre vânzare sau utilizat drept combustibil ori carburant, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare, obligaţia plăţii accizei revenind vânzătorului, sau la data la care este utilizat drept combustibil sau carburant, obligaţia plăţii accizei revenind utilizatorului.

PARTEA 222: Codul fiscal:

(8) Accizele se calculează în cota şi rata de schimb în vigoare, la momentul în care acciza devine exigibilă.

PARTEA 222^{1}: Norme metodologice:

18. Rata de schimb pentru calcularea accizelor este cea stabilită potrivit prevederilor art. 218 din Codul fiscal.

PARTEA 222^{I}: Codul fiscal:

Restituiri de accize Art. 192^{1}

(1) Pentru produsele energetice contaminate sau combinate în mod accidental, returnate antrepozitului fiscal pentru reciclare, accizele plătite vor putea fi restituite în condiţiile prevăzute în norme.

(2) Pentru băuturile alcoolice şi produsele din tutun retrase de pe piaţă, dacă starea sau vechimea acestora le face improprii consumului, accizele plătite pot fi restituite în condiţiile prevăzute în norme.

(3) Acciza restituită nu poate depăşi suma efectiv plătită.

PARTEA $222^{I\hat{}1}$: Norme metodologice:

18^{1}. _

(1) Pentru produsele supuse accizelor armonizate, returnate în antrepozitele fiscale de producţie în vederea reciclării, recondiţionării sau distrugerii, accizele plătite ca urmare eliberării în consum a acestor produse, pot fi restituite la cererea antrepozitului fiscal primitor.

(2) Antrepozitul fiscal primitor va depune cererea de restituire a accizelor aferente cantităţilor de produse accizabile înainte de a fi returnate în antrepozitul fiscal de producţie, la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe.

(3) Cererea de restituire va fi însoţită de următoarele documente:

a) un memoriu în care să justifice cauzele şi cantităţile de produse accizabile care fac obiectul returului în antrepozitul fiscal de producţie,

b) documentele justificative care confirmă cauzele care determină returnarea produselor accizabile în antrepozitul fiscal de producţie;

c) documentele care justifică faptul că produsele respective au fost realizate de antrepozitul fiscal primitor.

(4) Autoritatea fiscală teritorială va analiza cererea şi documentaţia depusă de antrepozitul fiscal primitor şi va decide asupra restituirii accizelor.

(5) Restituirea accizelor va fi efectuată potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(6) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (1) produsele supuse accizelor care au fost eliberate în consum cu mai mult de 2 ani înainte de data depunerii cererii.

PARTEA 222^{II}: Codul fiscal:

SECŢIUNEA 51: Lipsuri şi nereguli pe parcursul circulaţiei intracomunitare în regim suspensiv a produselor accizabile

Lipsuri pe timpul suspendării

Art. 192^{2}

(1) Antrepozitarii autorizaţi beneficiază de scutire pentru pierderile de natura celor prevăzute la art. 192 alin. (4), intervenite pe timpul transportului intracomunitar al produselor în regim suspensiv. În acest caz, pierderile trebuie dovedite conform regulilor statului membru de destinaţie. Aceste scutiri se aplică, de asemenea, şi operatorilor înregistraţi şi neînregistraţi pe timpul transportului în regim suspensiv.

(2) Fără a contraveni art. 192^{3} în cazul lipsurilor, altele decât pierderile la care se referă alin. (1), şi în cazul pierderilor pentru care nu sunt acordate scutirile prevăzute la alin. (1), acciza va fi stabilită pe baza cotelor aplicabile în statele membre respective, în momentul în care pierderile - corect stabilite de către autorităţile competente - s-au produs sau, daca este necesar, la momentul când lipsa a fost înregistrată.

(3) Lipsurile la care se face referire la alin. (2) şi pierderile care nu sunt scutite conform prevederilor alin. (1) vor fi, în toate cazurile, indicate de autorităţile fiscale competente pe verso-ul exemplarului documentului administrativ de însoţire care va fi returnat expeditorului, potrivit procedurii stabilite prin norme.

PARTEA $222^{II\hat{}1}$: Norme metodologice:

18^{2}. _

(1) În cazul pierderilor sau lipsurilor de produse intervenite pe parcursul transportului intracomunitar al produselor supuse accizelor în regim suspensiv, autoritatea competentă a statului membru în care s-au stabilit respectivele pierderi sau lipsuri, trebuie să menţioneze despre aceasta pe exemplarul de returnat al documentului de însoţire.

(2) La sosirea produselor în statul membru de destinaţie, autoritatea competentă a respectivului stat membru trebuie să indice dacă acordă scutire parţială sau nu acordă scutire pentru pierderile sau lipsurile stabilite.

(3) În cazurile menţionate la alin. (1) şi (2) autoritatea competentă a statului membru de destinaţie, trebuie să specifice baza de calcul a accizei.

(4) Autoritatea competentă a statului membru de destinaţie trebuie să trimită autorităţii competente a statului membru în care s-au constatat pierderile sau lipsurile, o copie a exemplarului de returnat al documentului de însoţire.

(5) Acciza datorată se calculează de către autoritatea competentă a statului membru în care s-au stabilit ori s-au constatat pierderile sau lipsurile, pe baza cotelor accizelor aplicabile în acest stat, la momentul în care pierderile s-au produs ori dacă este necesar, când lipsa a fost înregistrată.

Codul fiscal:

Art. 192^{4}: Produse cu accize plătite, utilizate în scopuri comerciale în România

[...]

(3) Acciza este datorată, după caz, de către comerciantul din România sau de persoana care primeşte produsele pentru utilizare în România.

Norme metodologice:

$18^{2.1}$ _

(1) Pentru aromele alimentare, extractele şi concentratele alcoolice, accizele plătite de către comerciantul din România ca urmare a achiziţiei de la un furnizor dintr-un alt stat membru pot fi restituite la cererea comerciantului care s-a conformat cerinţelor prevăzute la alin. (5) al art. 192^{4} din Codul fiscal.

(2) Cererea de restituire va fi însoţită de:

a) documentul care să ateste că acciza a fost plătită; şi

b) copia documentelor care atestă că livrarea s-a efectuat către un antrepozit fiscal de producţie băuturi alcoolice la preţuri fără accize; sau

c) copia documentelor care atestă că livrarea s-a efectuat către un operator economic producător de băuturi nealcoolice ori produse alimentare, în care să fie înscrisă menţiunea «scutit de accize»."

PARTEA 222[III]: Codul fiscal

Documentul de însoţire simplificat Art. 192[5]

(1) Documentul de însoţire simplificat se întocmeşte de către expeditor în 3 exemplare şi se utilizează după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la expeditor;

b) exemplarele 2 şi 3 ale documentului de însoţire simplificat însoţesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;

c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;

d) exemplarul 3 trebuie să fie restituit expeditorului cu certificarea recepţiei şi cu menţionarea tratamentului fiscal ulterior al mărfurilor în statul membru de destinaţie dacă furnizorul solicită în mod expres acest lucru în cadrul unei cereri de restituire de accize.

(2) Modelul documentului de însoţire simplificat va fi prevăzut în norme.

PARTEA 222[III^1]: Norme metodologice:

18[3]. _

(1) Documentul de însoţire simplificat se utilizează în cazul produselor supuse accizelor care au fost eliberate deja în consum într-un stat membru şi care circulă între acest stat membru şi România pentru a fi utilizate în scop comercial.

(2) Documentul de însoţire simplificat este utilizat şi în cazul circulaţiei intracomunitare a alcoolului complet denaturat.

(3) Modelul documentului de însoţire simplificat este în conformitate cu legislaţia comunitară şi este prevăzut în anexa nr. 10.

(4) În cazurile menţionate la alin. (1) şi (2) pentru produsele accizabile deja eliberate în consum într-un stat membru şi care sunt destinate a fi utilizate în scop comercial în alt stat membru, statele membre pot utiliza un document comercial care să conţină aceleaşi informaţii ca şi cele din documentul de însoţire simplificat.

PARTEA 222[IV]: Codul fiscal:

Restituirea accizelor pentru produsele cu accize plătite Art. 192[6]

(1) Un comerciant în timpul activităţii sale poate să solicite restituirea accizelor aferente produselor accizabile care au fost eliberate în consum în România, atunci când aceste produse sunt destinate consumului în alt stat membru, cu respectarea următoarelor condiţii:

a) înainte de eliberarea produselor, comerciantul expeditor trebuie să facă o cerere de restituire la autoritatea fiscală competentă şi să facă dovada că acciza a fost plătită;

b) livrarea produselor către statul membru de destinaţie se face în conformitate cu prevederile art. 192[4];

c) comerciantul expeditor trebuie să prezinte autorităţii fiscale competente copia returnată a documentului prevăzut la art. 192[5], certificată de către destinatar, care trebuie să fie însoţită de un document care să ateste că acciza a fost plătită în statul membru de destinaţie. De asemenea, comerciantul expeditor va prezenta adresa biroului autorităţii fiscale din statul membru de destinaţie şi data de acceptare a declaraţiei destinatarului de către autoritatea fiscală competentă a statului membru de destinaţie, împreună cu numărul de înregistrare al acestei declaraţii.

(2) Pentru produsele supuse accizelor, care sunt marcate şi eliberate în consum în România, se pot restitui accizele de către autoritatea fiscală competentă, dacă această autoritate a stabilit că marcajele respective au fost distruse în condiţiile prevăzute în norme.

PARTEA 222[IV^1]: Norme metodologice:

18[4]

(1) Înainte de expedierea produselor, comerciantul expeditor va înştiinţa autoritatea fiscală teritorială despre intenţia de a solicita restituirea accizelor pentru produsele ce urmează a fi expediate pentru consum într-un alt stat membru şi să facă dovada că pentru acele produse accizele au fost plătite.

(2) După recepţia produselor de către destinatar şi plata accizei în statul membru de destinaţie, comerciantul expeditor va depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire, al cărei model este prevăzut în anexa nr. ll. Cererea de restituire va fi însoţită de documentele prevăzute de Codul fiscal.

(3) Acciza de restituit va fi aferentă cantităţilor expediate şi efectiv recepţionate.

(4) Restituirea accizelor se face potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(5) Pentru produsele supuse accizelor, care sunt marcate şi eliberate în consum în România, şi care sunt destinate consumului în alt stat membru, accizele se pot restitui de către autoritatea fiscală teritorială numai în limita unei valori corespunzătoare valorii accizelor aferente cantităţii de produse expediate. Dezlipirea marcajelor se face sub supraveghere fiscală, la solicitarea comerciantului expeditor.

(6) În situaţia în care un comerciant din România urmează să primească produse supuse accizelor eliberate în consum în alt stat membru, înainte de expedierea produselor de către furnizor acesta va face o declaraţie cu privire la acest fapt la autoritatea fiscală teritorială. Pe baza acestei declaraţii, autoritatea fiscală teritorială va lua act de operaţiunea care urmează a se desfăşura şi pentru care exigibilitatea accizelor ia naştere la momentul recepţiei produselor, termenul de plată fiind prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepţionat produsele.

PARTEA 222[V]: Codul fiscal:

Persoane fizice Art. 192[7]

(1) Pentru produsele supuse accizelor şi eliberate în consum în alt stat membru, achiziţionate de către persoane fizice pentru nevoile proprii şi transportate de ele însele, accizele se datorează în statul membru în care produsele au fost achiziţionate.

(2) Produsele achiziţionate de persoane fizice se consideră a fi destinate scopurilor comerciale, în condiţiile şi cantităţile prevăzute în norme.

PARTEA 222[V^1]: Norme metodologice:

18[5]. _

(1) Pentru stabilirea destinaţiei comerciale a produselor accizabile achiziţionate dintr-un alt stat membru, de persoanele fizice, se vor avea în vedere următoarele cerinţe:

a) statutul comercial al deţinătorului şi motivele deţinerii produselor;

b) locul în care se află produsele, sau, dacă este cazul, mijlocul de transport utilizat;

c) orice alt document cu privire la produsele respective;

d) natura produselor;

e) cantitatea de produse.

(2) Se consideră achiziţii pentru uz propriu produsele cumpărate şi transportate de persoane fizice până în următoarele limite cantitative:

A) Tutunuri prelucrate:

1) ţigarete - 800 bucăţi;

2) ţigări (cu o greutate maximă de 3 grame/bucată) - 400 bucăţi

3) ţigări de foi - 200 bucăţi

4) tutun de fumat - 1 kg

B) Băuturi alcoolice

1) băuturi spirtoase - 10 litri

2) produse intermediare - 20 litri

3) vinuri şi băuturi fermentate - 90 litri

4) bere - 110 litri.

(3) Produsele achiziţionate şi transportate în cantităţi superioare limitelor stabilite la alin. (2) se consideră, dacă nu se dovedeşte contrariul, a fi achiziţionate în scopuri comerciale, şi pentru acestea se vor respecta prevederile art. 192^4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Autoritatea fiscală competentă poate stabili pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1) dacă produsele deţinute în cantităţi inferioare sau egale limitelor prevăzute la alin.(2) sunt destinate scopurilor comerciale.

PARTEA 222^{VI}: Codul fiscal:

Vânzarea la distanţă Art. 192^8

(1) Produsele supuse accizelor, cumpărate de către persoane care nu au calitatea de antrepozitar autorizat sau de operator înregistrat ori neînregistrat şi care sunt expediate sau transportate direct ori indirect de către vânzător sau în numele acestuia, sunt supuse accizelor în statul membru de destinaţie. În înţelesul prezentului articol, "statul membru de destinaţie" este statul membru în care soseşte trimiterea sau transportul de produse accizabile.

(2) Livrarea produselor supuse accizelor, eliberate deja în consum într-un stat membru şi care sunt expediate sau transportate direct sau indirect de către vânzător sau în numele acestuia către o persoană prevăzută la alin. (1), stabilită într-un alt stat membru, face ca acciza să fie datorată pentru respectivele produse în statul membru de destinaţie. În această situaţie, accizele plătite în statul membru de provenienţă a bunurilor vor fi rambursate la cererea vânzătorului, în condiţiile stabilite prin norme.

(3) Acciza statului membru de destinaţie va fi datorată de vânzător în momentul efectuării livrării.

PARTEA $222^{VI\hat{}1}$: Norme metodologice:

18^6. _

(1) Persoana care nu are calitatea de antrepozitar autorizat sau de operator înregistrat sau neînregistrat şi care cumpără produse supuse accizelor pentru a le expedia sau transporta direct sau indirect într-un alt stat membru, în alt scop decât cel comercial, trebuie să se înregistreze în acest sens la autoritatea fiscală unde acesta îşi are sediul.

(2) Persoanele menţionate la alin. (1) trebuie să ţină o evidenţă strictă a tuturor livrărilor de produse în cazul vânzării la distanţă, în care trebuie să înregistreze pentru fiecare livrare:

a) numărul de ordine corespunzător livrării;

b) data livrării;

c) numărul facturii sau al altui document comercial care înlocuieşte factura;

d) ţara de destinaţie;

e) datele de identificare ale destinatarului: denumirea, adresa;

f) grupa de produse expediate, inclusiv codurile NC corespunzătoare;

g) cantitatea de produse expediată, exprimată în unităţi de măsură corespunzătoare regulilor de calcul al accizei;

h) nivelul garanţiei constituită în statul de destinaţie;

i) dovada primirii produselor de către destinatar;

j) dovada plăţii accizelor în statul membru de destinaţie;

k) cuantumul accizelor pentru care se solicită restituirea;

l) referire la trimestrul din anul în care se solicită restituirea.

(3) Vânzătorul va solicita autorităţii fiscale în raza căreia îşi are sediul, o cerere de rambursare, potrivit

modelului prevăzut în anexa nr. 12, menţionând livrările efectuate în cadrul vânzării la distanţă, pentru care s-au plătit accizele pe teritoriul statelor membre de destinaţie, pe parcursul unui trimestru.

(4) Cererea se va prezenta în primele 20 de zile ale lunii următoare încheierii trimestrului în care au fost plătite accizele în statele membre de destinaţie şi va cuprinde informaţii referitoare la cantităţile de produse accizabile şi numerele de ordine corespunzătoare livrărilor pentru care se solicită rambursarea, precum şi suma totală de rambursat.

(5) Operaţiunea care generează dreptul de rambursare o constituie momentul plaţii accizelor în statul membru de destinaţie.

(6) Vânzătorul are obligaţia să păstreze la dispoziţia autorităţii fiscale pe o perioadă de 5 ani, facturile şi toate documentele care atestă atât plata accizelor pe teritoriul naţional pentru produsele expediate cât şi plata accizelor în statele membre de destinaţie.

(7) Autoritatea fiscală analizează cererea şi documentele prezentate de vânzător şi dacă acestea se justifică, va rambursa accizele solicitate.

(8) Valoarea accizelor rambursate nu poate depăşi valoarea accizelor plătite prin preţul de achiziţie al produselor accizabile.

(9) Atunci când statul membru de destinaţie este România, acciza se datorează de către vânzător şi se achită în România de către vânzător, obligatoriu prin reprezentantul fiscal desemnat de acesta în România.

(10) Termenul de plată al accizelor îl constituie ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a avut loc recepţia mărfurilor de către destinatar.

PARTEA 222^{VII}: Codul fiscal:

Reprezentantul fiscal Art. 192^{9}

(1) Pentru produsele supuse accizelor provenite dintr-un alt stat membru, antrepozitarul autorizat expeditor poate desemna un reprezentant fiscal.

(2) Reprezentantul fiscal trebuie să fie stabilit în România şi înregistrat la autoritatea fiscală competentă.

(3) Reprezentantul fiscal trebuie ca în locul şi în numele destinatarului, care nu are calitatea de antrepozitar autorizat, să respecte următoarele cerinţe: [...]

b) să plătească accizele la momentul recepţionării mărfurilor, conform procedurilor stabilite prin norme; [...]

(4) Pentru situaţiile reglementate la art. 192^{8}, vânzătorul poate desemna un reprezentant fiscal, în forma şi maniera prevăzute la alin. (2) şi (3).

PARTEA $222^{VII\hat{}1}$: Norme metodologice

18^{7}. _

(1) Antrepozitarul autorizat expeditor dintr-un alt stat membru poate, înainte de efectuarea unei livrări către un operator înregistrat sau neînregistrat din România, să desemneze un reprezentant fiscal.

(2) Reprezentantul fiscal trebuie să fie stabilit în România şi să fie autorizat de către autoritatea fiscală centrală.

(3) În scopul obţinerii autorizaţiei, reprezentantul fiscal va depune la autoritatea fiscală centrală o cerere însoţită de următoarele documente:

a) actul constitutiv al reprezentantului fiscal, care îi permite desfăşurarea acestei activităţi;

b) contractul de reprezentare încheiat cu antrepozitarul autorizat expeditor.

(4) Modelul cererii de autorizare a reprezentantului fiscal este prevăzut în anexa nr. 13.

(5) Autorizarea ca reprezentant fiscal, nu poate fi acordată decât persoanelor care oferă garanţiile necesare pentru aplicarea corectă a dispoziţiilor legale şi pentru care măsurile de urmărire şi control necesare pot fi asigurate fără a fi necesare cheltuieli administrative suplimentare.

(6) Cererea de autorizare nu poate fi aprobată în cazul persoanelor care au săvârşit o infracţiune gravă sau încălcări repetate ale reglementărilor vamale sau fiscale.

(7) Decizia de neacordare a autorizaţiei va fi comunicată în scris, odată cu motivele ce au condus la acest fapt.

(8) Autorizaţia este revocată sau modificată atunci când una sau mai multe condiţii prevăzute pentru emiterea acesteia nu au fost sau nu mai sunt îndeplinite.

(9) Autorizaţia poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu se conformează unei obligaţii care îi revine, după caz, din deţinerea acestei autorizaţii.

(10) Autorizaţia se revoca în cazul în care după emiterea acesteia se săvârşeşte una din faptele prevăzute la alin. (6).

(11) Revocarea sau modificarea autorizaţiei se aduce la cunoştinţa titularului acesteia.

(12) Revocarea sau modificarea autorizaţiei produce efecte de la data la care ea a fost adusă la cunoştinţa. Totuşi, în cazuri excepţionale şi în măsura în care interesele legitime ale titularului autorizaţiei impun aceasta, autoritatea fiscală competentă poate stabili o dată ulterioară pentru producerea efectelor.

(13) Aceeaşi procedură se aplică şi în cazul reprezentantului fiscal desemnat de vânzătorul care efectuează vânzarea la distanţă.

(14) Reprezentantul fiscal plăteşte accizele pentru produsele recepţionate, potrivit informaţiilor primite de la operatorul înregistrat, operatorul neînregistrat sau de la vânzătorul la distanţă.

(15) Momentul recepţionării mărfurilor îl reprezintă data documentului întocmit pentru recepţia mărfurilor.

PARTEA 222^{VIII}: Codul fiscal:

Declaraţii privind achiziţii şi livrări intracomunitare

Art. 192^{10}

Operatorii înregistraţi şi neînregistraţi, precum şi reprezentanţii fiscali au obligaţia de a transmite autorităţii fiscale competente o situaţie lunară privind achiziţiile şi livrările de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situaţia, în condiţiile stabilite prin norme.

PARTEA 222^{VIII^1}: Norme metodologice:

18^{8}. _

(1) Operatorii înregistraţi şi neînregistraţi, precum şi reprezentanţii fiscali vor înregistra în evidenţele proprii toate operaţiunile efectuate privind achiziţiile şi livrările de produse accizabile.

(2) Operatorii înregistraţi şi neînregistraţi, precum şi reprezentanţii fiscali vor depune lunar la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia îşi au sediul social, câte o situaţie centralizatoare a achiziţiilor şi livrărilor de produse accizabile, până pe data de 15 a lunii următoare celei la care se referă situaţia.

(3) Modelul situaţiei centralizatoare prevăzute la alin. (2) este prevăzut în anexa nr. 14.

PARTEA 222^{IX}: Codul fiscal:

Registrul electronic de date Art. 192^{11} [...]

(2) Persoanelor autorizate ca antrepozitari şi operatori înregistraţi, precum şi locurilor autorizate ca antrepozite fiscale li se va atribui de către autoritatea fiscală competentă un cod de accize, a cărui configuraţie se va face conform prevederilor din norme.

PARTEA 222^{IX^1}: Norme metodologice:

18^{9}. Antrepozitarilor şi operatorilor înregistraţi, precum şi locurilor autorizate ca antrepozite fiscale li se atribuie de către autoritatea fiscală competentă un cod de accize a cărui configuraţie este stabilită prin ordin al ministrului finanţelor publice.

PARTEA 222^{XI}: Codul fiscal:

Depunerea declaraţiilor de accize Art. 194

(1) Orice plătitor de accize prevăzut la prezentul capitol are obligaţia de a depune lunar la autoritatea fiscală competentă o declaraţie de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

PARTEA $222^{XI\hat{}1}$: Norme metodologice:

18^{11}. Operatorii înregistraţi, operatorii neînregistraţi şi reprezentanţii fiscali vor depune declaraţiile de accize la autoritatea fiscală competentă, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declaraţia.

PARTEA 222^{X}: Codul fiscal:

Plata accizelor la bugetul de stat Art. 193

(1) Accizele sunt venituri la bugetul de stat. Termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care acciza devine exigibilă.

(2) Prin excepţie de la prevederile alin. (1), termenul de plată a accizelor este:

a) în cazul operatorilor înregistraţi - ziua lucrătoare imediat următoare celei în care au fost recepţionate produsele accizabile;

b) în cazul furnizorilor autorizaţi de energie electrică sau de gaz natural - data de 25 a lunii următoare celei în care a avut loc facturarea către consumatorul final.

(3) În cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv, prin derogare de la alin. (1), momentul plăţii accizelor este momentul înregistrării declaraţiei vamale de import.

PARTEA $222^{X\hat{}1}$: Norme metodologice:

18^{10}. Pentru produsele accizabile pentru care se datorează contribuţia pentru sănătate în conformitate cu prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătăţii, cu modificările şi completările ulterioare, sumele reprezentând contribuţia se virează în contul Ministerului Sănătăţii Publice de către plătitorii de accize: antrepozitarii persoane juridice - autorizaţi pentru producţie ori antrepozitarii autorizaţi pentru depozitare cărora le-au fost expediate produsele, precum şi importatorii autorizaţi, operatorii înregistraţi şi operatorii neînregistraţi.

PARTEA 223: Codul fiscal:

Documente fiscale Art. 195

(1) Pentru produsele accizabile, altele decât cele marcate, care sunt transportate sau deţinute în afara antrepozitului fiscal sau a unui antrepozit vamal, originea trebuie să fie dovedită folosindu-se un document care va fi stabilit prin norme. Documentul nu poate fi mai vechi de 5 zile. Această prevedere nu este aplicabilă pentru produsele accizabile transportate sau deţinute de către alte persoane decât comercianţii, în măsura în care aceste produse sunt ambalate în pachete destinate vânzării cu amănuntul.

(2) Toate transporturile de produse accizabile sunt însoţite de un document, astfel:

a) mişcarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoţită de documentul administrativ de însoţire;

b) mişcarea produselor accizabile eliberate pentru consum este însoţită de factura ce va reflecta cuantumul accizei, modelul acesteia fiind precizat în norme;

c) transportul de produse accizabile, când acciza a fost plătită, este însoţit de factură sau aviz de însoţire, precum şi de documentul de însoţire simplificat, după caz.

PARTEA 223^{1}: Norme metodologice:

19. _

(1) Orice plătitor de acciză, care livrează produse accizabile către o altă persoană, are obligaţia de a emite către aceasta persoană o factură. Această factură trebuie să conţină toate elementele prevăzute la art. 155 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Pentru livrările de produse accizabile efectuate din antrepozitele fiscale, cu excepţia livrărilor în regim suspensiv, factura trebuie să cuprindă distinct valoarea accizei pentru fiecare produs sau, dacă nu se datorează accize în urma unei scutiri, menţiunea "scutit de accize".

(3) Pentru livrările de ţigarete, factura va cuprinde şi o rubrică aferentă preţului maxim de vânzare cu amănuntul declarat de către producător, importator, operator înregistrat sau operator neînregistrat, după caz.

(4) Persoana care emite factura în care se înscrie acciza are obligaţia de a păstra un exemplar din fiecare factură şi de a prezenta acest exemplar la cererea autorităţilor fiscale.

(5) În cazul produselor accizabile marcate, cu excepţia situaţiei în care produsele circulă în regim suspensiv, transportul acestora de la antrepozitul fiscal de producţie către alte locuri proprii de depozitare ale antrepozitarului autorizat, sau transportul de la locaţia de recepţie a produselor de către operatorul înregistrat sau neînregistrat către alte locaţii proprii ale acestora, se va utiliza avizul de însoţire, în care se va înscrie şi valoarea accizei aferente cantităţilor de produse accizabile transferate.

(6) Avizul de însoţire în care acciza se evidenţiază distinct se utilizează şi în cazul altor produse accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul ieşirii din regimul suspensiv, fără a interveni schimbul de proprietate. Prin ieşire din regim suspensiv se înţelege şi cazurile în care produsele accizabile sunt transferate către un depozit neautorizat ca antrepozit fiscal, aflat în aceeaşi locaţie fizică sau la aceeaşi adresă cu spaţiul de producţie.

(7) În situaţiile prevăzute la alin. (5) şi (6) nu este obligatorie înscrierea accizelor în facturile întocmite la livrarea produselor, dar se vor menţiona cuvintele "accize plătite".

(8) Mişcarea produselor accizabile în regim suspensiv este însoţită întotdeauna de documentul administrativ de însoţire. În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de la un birou vamal de intrare în teritoriul comunitar către un antrepozit fiscal, acestea trebuie să fie însoţite de documentul administrativ unic emis de acel birou vamal.

(9) Pe parcursul circulaţiei intracomunitare a produselor achiziţionate în România, pentru care acciza a fost plătită în statul membru de expediţie, documentele care vor însoţi transportul sunt factura şi documentul de însoţire simplificat reglementat la pct. 18^3 sau un alt document comercial care să conţină aceleaşi informaţii conţinute în documentul de însoţire simplificat.

(10) Documentul administrativ de însoţire şi documentul de însoţire simplificat sunt documente cu regim special şi se tipăresc de Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - SA.

(11) Documentele prevăzute la alin. (10) se achiziţionează contra cost de la autoritatea fiscală teritorială în baza notei de comandă prevăzută în anexa nr. 15. Nota de comandă va fi aprobată numai dacă solicitantul justifică necesitatea achiziţionării acestor documente.

PARTEA 223^I: Codul fiscal

Responsabilităţile plătitorilor de accize Art. 197 [...]

(2) Lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizaţi pentru producţie sunt obligaţi să depună la autoritatea fiscală competentă o situaţie, care să conţină informaţii cu privire la stocul de materii prime şi produse finite la începutul lunii, achiziţiile de materii prime, cantitatea fabricată în cursul lunii, stocul de produse finite şi materii prime la sfârşitul lunii de raportare şi cantitatea de produse livrate, conform modelului prezentat în norme.

PARTEA $223^{I\hat{}1}$: Norme metodologice:

19^1. _

(1) În înţelesul prevederilor art. 197 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prin noţiunea de materii prime se înţelege materia primă de bază necesară fabricării produsului accizabil iar produsele finite vor fi raportate pe grape de produse.

(2) Modelul situaţiei prevăzut la art. 197 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare este prevăzut în anexa nr. 16 şi va fi întocmit pe grupe de produse.

PARTEA 224: Codul fiscal:

Garanţii Art. 198

(1) Antrepozitarul autorizat - după acceptarea condiţiilor de autorizare a antrepozitului fiscal -, operatorul înregistrat, operatorul neînregistrat şi reprezentantul fiscal au obligaţia depunerii la autoritatea fiscală competentă a unei garanţii, conform prevederilor din norme, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile.

(2) Tipul, modul de calcul, valoarea şi durata garanţiei vor fi prevăzute în norme.

(3) Valoarea garanţiei va fi analizată periodic, pentru a reflecta orice schimbare în volumul afacerii sau în nivelul de accize datorat.

PARTEA 224^1: Norme metodologice:

20. _

(1) Orice antrepozitar autorizat trebuie să asigure o garanţie care să acopere riscul neplăţii accizelor pentru produsele accizabile produse şi/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal.

(2) Orice antrepozitar autorizat trebuie să asigure o garanţie care să acopere riscul neplăţii accizelor pentru produsele accizabile deplasate în regim suspensiv.

(3) Orice operator înregistrat şi operator neînregistrat trebuie să asigure o garanţie care să acopere riscul neplăţii accizelor pentru produsele accizabile achiziţionate de la un antrepozit fiscal dintr-un alt stat membru.

(4) Orice reprezentant fiscal desemnat în România trebuie să asigure o garanţie care să acopere riscul neplăţii accizelor pentru produsele accizabile livrate de către un antrepozit fiscal dintr-un alt stat membru către un operator înregistrat ori un operator neînregistrat sau în cazul unei vânzări la distanţă.

(5) Garanţia poate fi sub formă de depozit în numerar şi/sau de garanţii personale.

(6) În cazul unui depozit în numerar se aplică următoarele reguli:

a) se consemnează mijloace băneşti la unitatea Trezoreriei Statului la care este arondat organul fiscal, la nivelul garanţiei;

b) orice dobândă plătită de trezorerie în legătură cu depozitul aparţine antrepozitarului autorizat.

(7) În cazul garanţiei personale se aplică următoarele reguli:

a) garantul trebuie să fie o societate bancară din teritoriul comunitar;

b) să existe o scrisoare de garanţie bancară în favoarea autorităţii fiscale la care operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite, taxe şi alte contribuţii."

(8) Un antrepozitar autorizat pentru producţie, transformare şi/sau depozitare de produse accizabile, are obligaţia de a depune o garanţie corespunzătoare unei cote de 6% din suma accizelor aferente mediei ieşirilor anuale de produse accizabile din antrepozitul fiscal, în ultimii 3 ani calendaristici.

(8^1) Prin excepţie de la prevederile alin. (8), un antrepozitar autorizat pentru producţie, transformare şi/sau depozitare de tutunuri prelucrate are obligaţia de a depune o garanţie corespunzătoare unei cote de 8,33% din suma accizelor aferente mediei ieşirilor anuale de produse accizabile din antrepozitul fiscal, în ultimii 3 ani calendaristici.

(8^2) În toate situaţiile, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanţiei se determină prin aplicarea cotelor de acciză în vigoare la momentul constituirii garanţiei.

(8^3) În situaţiile prevăzute la alin. (8) şi (8^1), nivelul garanţiei se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care Comisia instituită în cadrul autorităţii fiscale centrale stabileşte că în ultimii 3 ani consecutivi de activitate în calitate de antrepozitar autorizat s-a conformat prevederilor legale privind accizele;

b) cu 75%, în cazul în care Comisia instituită în cadrul autorităţii fiscale centrale stabileşte că în ultimii 5 ani consecutivi de activitate în calitate de antrepozitar autorizat s-a conformat prevederilor legale privind accizele.

(9) Orice antrepozitar autorizat prevăzut la alin. (8) şi (8^1) are obligaţia constituirii unei garanţii corespunzătoare unei cote de 2,5% din suma accizelor aferente cantităţilor de

produse accizabile deplasate în regim suspensiv către un alt stat membru în anul anterior constituirii garanţiei.

(10) În situaţia în care suma garanţiei constituite potrivit prevederilor alin. (8) şi (8^1) este mai mare decât suma garanţiei constituite potrivit prevederilor alin. (9), aceasta din urmă se va considera deja constituită.

(11) Orice operator înregistrat are obligaţia de a depune o garanţie corespunzătoare unei cote de 6% sau de 8,33% în cazul tutunului prelucrat, din suma totală a accizelor aferente produselor achiziţionate în anul anterior.

(12) în situaţia unui nou antrepozitar autorizat sau a unui nou operator înregistrat, garanţia va reprezenta 6% sau 8,33% în cazul tutunului prelucrat, din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a fi realizate ori achiziţionate pe parcursul unui an.

(13) ABROGAT.

(14) Orice operator neînregistrat şi reprezentant fiscal, are obligaţia de a depune o garanţie echivalentă cu valoarea accizelor aferente fiecărei operaţiuni privind achiziţia de produse accizabile. Garanţia va fi constituită înainte de livrarea produselor de către expeditor.

(15) Garanţiile constituite la momentul autorizării sunt valabile atât timp cât nu sunt executate de organul fiscal la care este înregistrat ca plătitor de impozite, taxe şi alte contribuţii, antrepozitarul autorizat şi operatorul înregistrat.

(16) în cazul garanţiilor executate, neconstituirea unei noi garanţii în termen de 30 zile la nivelul prevăzut în prezentele norme, atrage după sine interzicerea derulării operaţiunilor cu produse accizabile în regim suspensiv.

(17) Garanţiile constituite de către antrepozitarii autorizaţi se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 15 zile de la data când devine valabilă autorizaţia. Autoritatea fiscală teritorială, în termen de 5 zile lucrătoare, va transmite originalul documentului care atestă constituirea garanţiei la organul fiscal la care este înregistrat antrepozitarul autorizat ca plătitor de impozite, taxe şi alte contribuţii, iar o copie a documentului va fi transmisă la autoritatea fiscală care a emis autorizaţia.

(18) Nivelul garanţiei se analizează anual de către autoritatea fiscală teritorială, în vederea actualizării în funcţie de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului/operatorului înregistrat sau în nivelul accizei datorate. În acest sens, antrepozitarul autorizat/operatorul înregistrat trebuie să depună anual, până la data de 15 ianuarie a anului următor, la autoritatea fiscală teritorială o declaraţie privind informaţiile necesare analizei. Cuantumul garanţiei stabilit prin actualizare se va comunica antrepozitarului autorizat/ operatorului înregistrat prin decizie emisă de autoritatea fiscală teritorială, care va face parte integrantă din autorizaţia de antrepozit fiscal. Termenul de constituire a garanţiei astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile de la data comunicării.

(19) Orice antrepozitar autorizat sau operator înregistrat, poate să asigure, la cerere, o singură garanţie care să acopere toate antrepozitele fiscale ale acelui antrepozitar autorizat, sau toate locurile desemnate de operatorul înregistrat pentru recepţia produselor accizabile, precum şi garanţia aferentă deplasării produselor accizabile. Valoarea garanţiei totale va fi egală cu suma garanţiilor aferente fiecărui antrepozit fiscal deţinut de către antrepozitarul autorizat, inclusiv garanţia aferentă deplasării în regim suspensiv a produselor accizabile, sau suma garanţiilor aferente fiecărui loc de recepţie desemnat de operatorul înregistrat.

PARTEA 225: Codul fiscal:

Scutiri generale Art. 199

(1) Produsele accizabile sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt destinate pentru:

a) livrarea în contextul relaţiilor consulare sau diplomatice;

b) organizaţiile internaţionale, recunoscute ca atare de către autorităţile publice ale României, şi membrii acestor organizaţii, în limitele şi în condiţiile stabilite prin convenţiile internaţionale, care pun bazele acestor organizaţii, ori prin acorduri încheiate la nivel statal sau guvernamental;

c) forţele armate aparţinând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO), cu excepţia

Forţelor Armate ale României, precum şi pentru personalul civil care le însoţeşte sau pentru aprovizionarea popotelor sau cantinelor lor;

d) consumul aflat sub incidenţa unui acord încheiat cu ţări ne-membre sau organizaţii internaţionale, cu condiţia ca un astfel de acord să fie permis ori autorizat cu privire la scutirea de taxă pe valoarea adăugată.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin norme.

(3) Accizele nu se aplică pentru importul de produse accizabile aflate în bagajul călătorilor şi al altor persoane fizice, cu domiciliul în România sau în străinătate, în limitele şi în conformitate cu cerinţele prevăzute de norme.

PARTEA 225[1]: Norme metodologice:

21. _

21.1. _

(1) Scutirile de la plata accizelor prevăzute la art. 199 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se acordă direct atunci când beneficiarul achiziţionează produsele accizabile de la un antrepozit fiscal, denumit în continuare furnizor, cu excepţia situaţiilor prevăzute la pct. 21.2, 21.3 şi 21.4.

(2) Beneficiază de scutire şi contractanţii forţelor armate aparţinând oricărui stat-parte la Tratatul Atlanticului de Nord, aşa cum sunt definiţi în acordurile speciale (NATO/SOFA), precum şi Ministerul Apărării Naţionale când achiziţionează produse accizabile pentru/sau în numele forţelor NATO.

(3) Pentru aplicarea scutirilor prevăzute la art. 199 alin. (1) lit. a), b) şi d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, beneficiarul scutirii -persoana juridică, se va adresa Ministerului Afacerilor Externe, în vederea stabilirii cantităţilor de produse accizabile care pot fi achiziţionate în regim de scutire, pe grupe de produse, aşa cum sunt prevăzute la art. 162 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) În cazul scutirii prevăzută la art. 199 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, beneficiarul scutirii - persoana juridica, se va adresa Ministerului Apărării Naţionale, în vederea determinării cantităţilor de produse, aşa cum sunt prevăzute la art. 162 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Cantităţile solicitate potrivit prevederilor de la alin. (3) şi (4) vor reprezenta necesarul estimat la nivelul unui an, sau, după caz, necesarul aferent perioadei de staţionare pe teritoriul României atunci când aceasta perioada este mai mica de un an.

(6) După stabilirea cantităţilor de produse accizabile, Ministerul Afacerilor Externe sau Ministerul Apărării Naţionale, după caz, vor transmite autorităţilor fiscale teritoriale care deservesc beneficiarul - persoana juridică, o situaţie centralizatoare cuprinzând cantităţile stabilite pentru fiecare beneficiar.

(7) Pentru fiecare operaţiune de achiziţie de pe teritoriul României de produse accizabile în regim de scutire, beneficiarul va utiliza certificatul de scutire al cărui model este prevăzut în anexa nr. 17.

(8) Pentru fiecare operaţiune de achiziţie intracomunitară de produse accizabile în regim de scutire, beneficiarul va utiliza certificatul de scutire reglementat de Regulamentul Comisiei nr. 31/1996, al cărui model este prevăzut în anexa nr. l 8.

(9) În situaţiile prevăzute la alin. (7) şi (8) certificatul de scutire reprezintă actul doveditor pentru antrepozitarul autorizat pentru scutirea de la plata accizelor a bunurilor destinate instituţiilor, conform art. 199 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(10) Certificatul de scutire se întocmeşte de către destinatar şi se certifică de autoritatea competentă a statului membru gazdă al acestuia înainte de expedierea produselor accizabile. în cazul României, autoritatea competentă pentru ştampilarea certificatelor de scutire, este autoritatea fiscală care deserveşte beneficiarul.

(11) In situaţia în care beneficiarul scutirii se află pe teritoriul României, certificatul de scutire se întocmeşte în 2 exemplare:

a) un exemplar se păstrează de către expeditor, ca parte a documentaţiei sale;

b) exemplarul al doilea însoţeşte transportul de la furnizor la beneficiar şi se păstrează de către beneficiarul scutirii.

(12) Antrepozitarul autorizat expeditor are obligaţia de a înregistra în evidenţele sale certificatele de scutire de accize, aferente fiecărei operaţiuni în parte.

(13) Transportul produselor accizabile de la furnizor la beneficiar este însoţit, pe lângă certificatul de scutire de accize şi de documentul administrativ de însoţire prevăzut la pct. 14.

(14) La sosirea produsului la beneficiar, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoţire la rubricile aferente primitorului şi, înainte de desigilarea şi descărcarea produsului, să solicite autorităţii fiscale care îl deserveşte, desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 48 de ore trebuie să efectueze verificarea şi certificarea datelor înscrise în cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoţire. (15) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorităţii fiscale care deserveşte beneficiarul, exemplarul 3 se transmite de către beneficiar antrepozitului fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorităţii fiscale care deserveşte beneficiarul. Exemplarul 2 rămâne la beneficiar.

21.2. _

(1) În cazul carburanţilor auto achiziţionaţi prin staţiile de distribuţie, scutirea de la plata accizelor se va acorda prin restituire.

(2) Beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzuţi la art. 199 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se vor adresa Ministerului Afacerilor Externe sau, după caz, Ministerului Apărării

Naţionale, pentru determinarea cantităţilor anuale de carburanţi, defalcate pe luni, ce urmează a fi achiziţionate în regim de scutire de accize, pentru fiecare autoturism şi persoană în parte.

(3) Ministerul Afacerilor Externe şi Ministerul Apărării Naţionale vor transmite autorităţii fiscale ce deserveşte beneficiarul, lista cuprinzând cantităţile de carburanţi determinate potrivit alin. (2).

(4) Cu ocazia fiecărei aprovizionări cu carburanţi auto de la staţiile de distribuţie, beneficiarul scutirii va solicita bonul fiscal emis prin aparatul de marcat electronic fiscal. Bonul fiscal va fi ştampilat de vânzător, care va înscrie pe verso numărul de înmatriculare al autoturismului şi denumirea/numele cumpărătorului.

(5) În vederea restituirii sumelor reprezentând accize, beneficiarii scutirilor - instituţii, organizaţii - vor depune inclusiv pentru personalul angajat, până la finele lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală ce deserveşte beneficiarul, următoarele documente:

a) cererea de restituire, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 19;

b) un centralizator în care vor fi enumerate bonurile fiscale şi cantităţile de carburanţi achiziţionate în luna pentru care se face solicitarea, la care se vor ataşa bonurile fiscale certificate în mod corespunzător de vânzător, în copie şi în original.

(6) În cazul în care solicitantul scutirii de accize beneficiază şi de scutire de taxa pe valoarea adăugată pentru carburanţi auto, cererea de restituire de accize se va depune odată cu cererea de restituire a taxei pe valoarea adăugată.

(7) Compartimentul de specialitate din cadrul autorităţii fiscale care deserveşte beneficiarul, va verifica informaţiile înscrise în cererea de restituire, confruntându-le cu datele din bonurile fiscale, după care va determina suma accizelor de restituit pentru fiecare solicitant în parte.

(8) Restituirea accizelor se efectuează în termen de 45 de zile de la data depunerii documentaţiei complete.

(9) După soluţionarea cererii, documentele originale vor fi restituite beneficiarului.

21.3. _

(1) în cazul importului de produse accizabile dintr-o ţară terţă, regimul de scutire de accize se acordă direct în baza certificatului de scutire prevăzut în anexa nr. 17.

(2) Certificatul de scutire se întocmeşte de beneficiar în două exemplare vizate de autoritatea fiscală

care deserveşte beneficiarul, pentru fiecare operaţiune în parte.

(3) Un exemplar al certificatului de scutire de accize, împreună cu documentul vamal, însoţesc transportul produselor accizabile de la biroul vamal de intrare în România până la beneficiar şi se păstrează de către acesta.

(4) Al doilea exemplar se păstrează de biroul vamal.

(5) În cazul în care importul se realizează printr-un alt birou vamal de intrare în teritoriul comunitar decât cel prevăzut la alineatul (3), transportul produselor accizabile va fi însoţit de documentul vamal şi de exemplarul certificatului de scutire al beneficiarului.

(6) Scutirea de la plata accizelor se acordă direct beneficiarilor scutirilor în baza certificatului de scutire prevăzut în anexa nr. 17 şi în cazul produselor accizabile achiziţionate de la un importator pentru care accizele au fost plătite de acesta în vamă.

(7) Certificatul de scutire se întocmeşte de beneficiar în două exemplare vizate de autoritatea fiscală care deserveşte beneficiarul, pentru fiecare operaţiune în parte.

(8) Un exemplar al certificatului de scutire de accize însoţeşte transportul produselor accizabile de la importator către beneficiar şi se păstrează de către acesta, iar al doilea exemplar se păstrează de către importator.

(9) Importatorul livrează beneficiarului scutirii produsele accizabile la preţuri fără accize şi va solicita compensarea/restituirea accizelor aferente cantităţilor astfel livrate, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(10) În vederea restituirii sumelor reprezentând accizele, importatorul va depune până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe, următoarele documente:

a) cererea de restituire de accize;

b) copia facturilor de livrare către beneficiarul scutirii, în care este înscrisă menţiunea "scutit de accize";

c) dovada plăţii accizelor în vamă;

d) copia certificatului de scutire, aferent fiecărei operaţiuni.

(11) Modelul cererii de restituire a accizei este cel din anexa nr. 19.

21.4. _

(1) În cazul electricităţii şi gazului natural, regimul de scutire se acordă în baza certificatului de scutire al cărui model este prevăzut în anexa nr. 17, întocmit de beneficiar şi vizat de autoritatea fiscală care deserveşte beneficiarul.

(2) Certificatul de scutire de accize va avea valabilitate 12 luni consecutive.

(3) Certificatul de scutire de accize se întocmeşte în doua exemplare. Un exemplar rămâne la beneficiar iar al doilea se va prezenta operatorului economic de gaz natural şi de electricitate ce realizează furnizarea direct către beneficiar şi va rămâne la acesta.

(4) În baza certificatului de scutire de accize furnizorul de gaz natural şi furnizorul de electricitate vor emite beneficiarului facturi la preţuri fără accize.

PARTEA 225^{I}: Codul fiscal:

Scutiri generale Art. 199 [...].

(3) Accizele nu se aplică pentru importul de produse accizabile aflate în bagajul călătorilor şi al altor persoane fizice, cu domiciliul în România sau în străinătate, în limitele şi în conformitate cu cerinţele prevăzute de norme.

PARTEA $225^{I^{\wedge}1}$: Norme metodologice:

21^{1}. _

(1) Sunt scutite de la plata accizelor la import, produsele accizabile aflate în bagajul personal al

călătorilor, provenind din ţări terţe, cu condiţia ca importul să nu aibă caracter comercial.

(2) Procedura şi condiţiile pentru acordarea scutirii prevăzută la alin. (1) sunt stabilite prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(3) Sunt asimilate produselor accizabile aflate în bagajul personal al călătorilor şi loturile mici cu caracter necomercial expediate de către persoane fizice dintr-o ţară terţă unor persoane fizice din România.

PARTEA 226: Codul fiscal:

Scutiri pentru alcool etilic şi alte produse alcoolice Art. 200

(1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic şi alte produse alcoolice prevăzute la art. 162, atunci când sunt:

a) complet denaturate, conform prescripţiilor legale;

b) denaturate şi utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;

c) utilizate pentru producerea oţetului cu codul NC 2209;

d) utilizate pentru producerea de medicamente;

e) utilizate pentru producerea de arome alimentare destinate preparării de alimente sau băuturi nealcoolice ce au o concentraţie ce nu depăşeşte 1,2% în volum;

f) utilizate în scop medical în spitale şi farmacii;

g) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu sau fără cremă, cu condiţia ca în fiecare caz concentraţia de alcool să nu depăşească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziţia ciocolatei şi 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziţia altor produse.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum şi produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin norme.

PARTEA 226[1]: Norme metodologice:

22. _

(1) Alcoolul etilic se consideră a fi complet denaturat atunci când denaturarea se face cu denaturanţii notificaţi de către fiecare stat membru la Comisia Europeană şi acceptaţi de către aceasta şi celelalte state membre.

(2) În cazul României, produsele admise a fi utilizate pentru denaturarea completă a alcoolului, la un hectolitru de alcool pur, sunt:

a) 1 gram de benzoat de denatoniu,

b) 2 litri de metiletilcetonă (butanonă) şi

c) 0,2 grame de albastru de metilen.

(3) În cazul alcoolului etilic destinat a fi utilizat pe teritoriul României pentru fabricarea de produse ce nu sunt destinate consumului uman, substanţele admise pentru denaturarea acestuia sunt cel puţin una din următoarele:

a) pentru industria cosmetică 1.Dietilftalat 0,1% în voi. 2.Ulei de mentă 0,15% în voi. 3.Ulei de lavandă 0,15 % în voi. 4.Benzoat de benzii 5,00% în voi. 5.Izopropanol 2,00% în voi. 6.1,2 propandiol 2,00% în voi.

b) pentru alte industrii 1.Alcooli superiori 0,4 kg/l 0001 2.Violet de metil 1,0 g/1000 1 3.Benzină extracţie 0,6 kg/1000 1 4.Monoetilen glicol 3,5 kg/10001 5.Salicilat de etil/metil 0,6 kg/1000 1 6.Fenolftaleină 12 g/1000 1 7.Albastru de metilen 3,5 g/1000 1

(4) Producătorii care din motive sanitare, tehnice sau comerciale, nu pot folosi alcoolul complet denaturat şi nici cel parţial denaturat cu substanţele prevăzute la alin. (2) şi (3), vor solicita autorităţii fiscale competente aprobarea utilizării ca denaturant a substanţelor pe care ei le propun. Solicitarea va trebui să cuprindă motivele pentru care este necesara aprobarea acelui denaturant specific, şi descrierea componentelor de baza ale denaturantului propus, precum şi declaraţia pe propria răspundere a faptului

ca celelalte componente ale produsului în care se va utiliza alcoolul denaturat nu intră în reacţie cu substanţele propuse ca denaturanţi, astfel încât să anuleze denaturarea.

(5) În cazul scutirii prevăzute la art. 200 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prin consum uman se înţelege consum uman alimentar.

(6) Denaturarea completă a alcoolului etilic se realizează numai în antrepozite fiscale pentru producţia de alcool etilic, sub supravegherea autorităţii fiscale.

(7) Operaţiunea de denaturare a alcoolului se poate realiza astfel:

a) fie prin adăugarea succesivă a substanţelor denaturante admise în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată;

b) fie prin adăugarea în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată a unui amestec realizat în prealabil din substanţele denaturante admise.

(8) Denaturarea alcoolului se realizează potrivit următoarei proceduri:

a) cu cel puţin 5 zile lucrătoare înainte de a efectua operaţiunea de denaturare, antrepozitul fiscal solicită, în scris, pentru aceasta, acordul autorităţii fiscale teritoriale;

b) în cererea de solicitare a acordului, antrepozitarul autorizat trebuie să menţioneze cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată, denaturantul ce urmează a fi utilizat, procedura de denaturare, data şi ora operaţiunii de denaturare, destinaţia alcoolului denaturat justificată prin comenzile primite din partea utilizatorilor şi copiile autorizaţiilor de utilizatori finali;

c) în funcţie de rezultatele verificării datelor cuprinse în documentaţia depusă, autoritatea fiscală teritorială decide asupra acceptării operaţiunii de denaturare şi desemnează reprezentantul său care va supraveghea efectuarea acestei operaţiuni. În situaţia în care datele cuprinse în documentaţia prezentată nu corespunde realităţii, autoritatea fiscală teritorială respinge solicitarea de efectuare a operaţiunii de denaturare;

d) operaţiunea de denaturare se consemnează într-un registru special, care se păstrează în antrepozitul fiscal, în care se vor înscrie: data efectuării operaţiunii, cantitatea denaturată, substanţele şi cantităţile utilizate pentru denaturare, precum şi numele şi semnătura reprezentantului autorităţii fiscale.

(9) În cazul scutirii prevăzută la art. 200 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, este scutit numai alcoolul etilic utilizat pentru producţia de medicamente aşa cum sunt definite în Directivele 2001/82/CEE şi 2001/83/CEE.

(10) În toate situaţiile prevăzute la art. 200 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiţia ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal.

(11) Atunci când utilizatorul face achiziţii intracomunitare de alcool etilic în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 200 alin. (1) lit. b) - g) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, trebuie să deţină şi calitatea de operator înregistrat sau de operator neînregistrat.

(12) În cazul alcoolului etilic importat dintr-o ţară terţă în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 200 alin. (1) lit. b) - g) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, importatorul trebuie să fie şi utilizatorul materiei prime.

(13) Scutirea se acordă direct pentru:

a) situaţiile prevăzute la art. 200 alin. (1) lit. a), b), d), f) şi g) din Codul fiscal;

b) antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de alcool etilic care utilizează alcoolul etilic ca materie prima în scopurile prevăzute la art. 200 alin. (1) lit. a), b), c) şi e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare;

c) alcoolul etilic denaturat şi alte produse alcoolice denaturate, importate şi utilizate de către importatori în procesul de producţie.

(14) în toate situaţiile de scutire directă, scutirea se acordă pe baza autorizaţiei de utilizator final.

Această autorizaţie se eliberează tuturor utilizatorilor care achiziţionează produse în regim de scutire de la plata accizelor.

(15) Autorizaţia de utilizator final se emite de către autoritatea fiscală teritorială în raza căreia îşi are sediul solicitantul.

(16) Modelul autorizaţiei de utilizator final este prezentat în anexa nr. 20.

(17) Autorizaţia de utilizator final se emite în trei exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală teritorială emitentă; o) exemplarul trei se păstrează de către antrepozitul fiscal expeditor.

(18) Autorizaţia de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, însoţită de:

a) actul de constituire - în copie şi original - din care să rezulte că societatea desfăşoară o activitate care necesită consumul de alcool etilic şi de alte produse alcoolice;

b) fundamentarea cantităţii ce urmează a fi achiziţionată în regim de scutire de la plata accizelor la nivelul unui an pentru fiecare produs în parte, identificat prin codul NC şi denumirea comercială;

c) dovada constituirii unei garanţii în favoarea autorităţii fiscale, care să reprezinte 3% din accizele aferente cantităţii aprobate. Această dovadă se depune la autoritatea fiscală emitentă în termen de 15 zile de la data aprobării autorizaţiei. Forma şi modul de constituire a garanţiei sunt cele prevăzute la pct. 20 alin. (5), (6) şi (7). Garanţia nu se constituie în cazul antrepozitarilor autorizaţi care funcţionează în sistem integrat;

d) orice informaţie şi documente pe care autoritatea fiscală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizaţiei.

(19) Eliberarea autorizaţiei este condiţionată de depunerea garanţiei.

(20) După eliberarea autorizaţiilor, autorităţile fiscale teritoriale vor ţine o evidenţă strictă a acestora prin înscrierea în registrele speciale ale autorizaţiilor de utilizatori finali eliberate în domeniul alcoolului etilic şi produselor alcoolice. De asemenea, vor asigura publicarea pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(21) În toate situaţiile de scutire directă, livrarea produselor se face la preţuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoţită de exemplarele 2, 3 şi 4 ale documentului administrativ de însoţire, prevăzut la pct. 14.

(22) La sosirea produsului la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoţire la rubricile aferente primitorului şi, înainte de desigilarea şi descărcarea produsului, să solicite autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia îşi desfăşoară activitatea desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 48 de ore trebuie să efectueze verificarea şi certificarea datelor înscrise în documentul administrativ de însoţire.

(23) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorităţii fiscale teritoriale, exemplarul 3 se transmite de operatorul economic utilizator la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia primitorul îşi desfăşoară activitatea. Exemplarul 2 rămâne la operatorul economic utilizator.

(24) În cazul scutirilor directe, dacă în termen de 45 de zile lucrătoare de la expedierea produsului, antrepozitul fiscal expeditor nu primeşte copia documentului administrativ de însoţire certificat, va înştiinţa despre acest fapt autoritatea fiscală emitentă a autorizaţiei în termen de 5 zile. Autoritatea fiscală emitentă va verifica în următoarele 3 zile realitatea informaţiei şi în cazul în care aceasta se va dovedi reală, va analiza motivele care au generat acest fapt şi va decide asupra măsurii de executare a garanţiei constituită de beneficiarul scutirii.

(25) În situaţia în care antrepozitul fiscal expeditor nu comunică neîndeplinirea prevederii de la alin. (24), operaţiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum şi după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(26) Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final de alcool etilic şi de

alte produse alcoolice, poate fi suplimentată în situaţii bine justificate în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

(27) Operatorii economici care deţin autorizaţie de utilizator final au obligaţia de a transmite autorităţii fiscale emitente a autorizaţiei, lunar, până la data de 15 a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situaţie privind achiziţiile de alcool etilic în regim de scutire directă, care va cuprinde: cantitatea de alcool etilic achiziţionată, cantitatea de alcool etilic utilizată în scopul pentru care a fost acordată scutirea, stocul de alcool etilic la sfârşitul lunii cantitatea de produs finit rezultată.

(28) Neprezentarea situaţiei centralizatoare prevăzute la alin. (27) atrage anularea autorizaţiei de utilizator final şi odată cu aceasta plata accizelor aferente cantităţilor achiziţionate şi utilizate în scopul pentru care a fost emisă autorizaţia de utilizator final.

(29) Autorizaţia de utilizator final se anulează dacă ea a fost emisă pe baza unor date inexacte sau incomplete şi:

a) dacă solicitantul cunoştea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască caracterul inexact sau incomplet; şi

b) dacă autorizaţia nu a fost emisă pe baza unor elemente exacte şi complete.

(30) Decizia de anulare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte începând cu data emiterii autorizaţiei.

(31) Nu se eliberează autorizaţie de utilizator final atunci când persoana a comis o infracţiune gravă sau infracţiuni repetate la reglementările vamale sau fiscale.

(32) Autorizaţia de utilizator final are valabilitate 12 luni consecutive.

(33) În situaţiile de scutire indirectă, livrarea produselor se face la preţuri cu accize, urmând ca operatorii economici utilizatori să solicite compensarea/restituirea accizelor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(34) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune la autoritatea fiscală teritorială, cererea de scutire de accize, însoţită de:

a) copia facturii de achiziţie a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidenţiată distinct;

b) dovada plăţii accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantităţii utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situaţie centralizatoare a cantităţilor efectiv utilizate şi a documentelor aferente.

(35) Modelul cererii de scutire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(36) Depozitele farmaceutice achiziţionează alcoolul etilic la preţuri cu accize şi îl livrează către spitale şi farmacii la preţuri fără accize. în aceste condiţii, preţul de vânzare al alcoolului etilic va fi stabilit de către depozitul farmaceutic pe baza preţului de achiziţie al acestui produs care nu are inclusă acciza, astfel încât spitalele şi farmaciile să beneficieze de facilitatea prevăzută de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(37) Pentru cantităţile de alcool etilic livrate la preţuri fără accize spitalelor şi farmaciilor, depozitele farmaceutice pot solicita compensarea/ restituirea accizelor. În acest sens, depozitele farmaceutice vor depune la autoritatea fiscală teritorială, cererea de scutire de accize, însoţită de:

a) copia facturii de achiziţie a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidenţiată distinct;

b) dovada plăţii accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantităţii de alcool etilic livrată spitalelor şi farmaciilor la preţuri fără accize, constând într-o situaţie centralizatoare a documentelor aferente cantităţilor efectiv livrate.

PARTEA 226^{I}: Codul fiscal

Scutiri pentru tutun prelucrat Art. 200^{1}

(1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor

ştiinţifice şi celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzută la alin. (1), vor fi reglementate prin norme.

PARTEA 226[I^1]: Norme metodologice:

22[1]. _

(1) Tutunul prelucrat reprezentând ţigarete, este scutit de plata accizelor atunci când este destinat unor teste ştiinţifice sau unor teste de piaţă, cu condiţia ca testarea să nu se realizeze prin comercializarea acestor produse, ci prin mijloace specifice cercetării ştiinţifice sau cercetării de piaţă.

(2) Loturile destinate scopului prevăzut la alin. (1) nu pot depăşi cantitatea de 200.000 de bucăţi ţigarete pe semestru.

PARTEA 227: Codul fiscal:

Scutiri pentru produse energetice şi energie electrică Art. 201 (1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru motor pentru aeronave, altele decât aviaţia turistică în scop privat. Prin aviaţie turistică în scop privat se înţelege utilizarea unei aeronave de către proprietarul său sau de către persoana fizică sau juridică ce o deţine cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi în special, altele decât transportul de persoane ori de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităţilor publice;

b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru motor pentru navigaţia în apele comunitare şi pentru navigaţia pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigaţia ambarcaţiunilor private de agrement. De asemenea, este scutită de la plata accizelor şi electricitatea produsă la bordul ambarcaţiunilor. Prin ambarcaţiune privată de agrement se înţelege orice ambarcaţiune utilizată de către proprietarul său sau de către persoana fizică ori juridică ce o deţine cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale şi, în special, altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităţilor publice;

c) produsele energetice şi energia electrică utilizate pentru producţia de energie electrică, precum şi energia electrică utilizată pentru menţinerea capacităţii de a produce energie electrica;

d) produsele energetice şi energia electrică utilizate pentru producţia combinată de energie electrică şi energie termică;

e) produsele energetice - gazul natural, cărbunele şi combustibilii solizi -, folosite de gospodării şi/sau organizaţii de caritate;

f) combustibilii pentru motor utilizaţi în domeniul producţiei, dezvoltării, testării şi mentenanţei aeronavelor şi vapoarelor;

g) combustibilii pentru motor utilizaţi pentru operaţiunile de dragare în cursurile de apă navigabile şi în porturi;

h) produsele energetice injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

i) produsele energetice care intră în România dintr-o ţară terţă, conţinute în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor destinat utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul, precum şi în containere speciale şi destinate utilizării pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor ce echipează acele containere;

j) orice produs energetic care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

k) orice produs energetic achiziţionat direct de la operatori economici producători, importatori sau distribuitori, utilizat drept combustibil pentru încălzirea spitalelor, sanatoriilor, azilelor de bătrâni, orfelinatelor şi altor instituţii de asistenţă socială, instituţiilor de învăţământ şi lăcaşurilor de cult;

l) produsele energetice, dacă astfel de produse sunt făcute din sau conţin unul ori mai multe din urmă

produse:

- produse cuprinse în codurile NC de la 1507 la 1518;

- produse cuprinse în codurile NC 3824 90 55 şi de la 3824 90 80 la 3824 90 99 pentru componentele lor produse din biomase;

- produse cuprinse în codurile NC 2207 20 00 şi 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică;

- produse obţinute din biomase, inclusiv produse cuprinse în codurile NC 4401 şi 4402. m) energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;

n) energia electrică obţinută de acumulatori electrici, grupurile electrogene mobile, instalaţiile electrice amplasate pe vehicule de orice fel, sursele staţionare de energie electrică în curent continuu, instalaţiile energetice amplasate în marea teritorială care nu sunt racordate la reţeaua electrică şi sursele electrice cu o putere activă instalată sub 250 KW; o) produsele cuprinse la codul NC 2705, utilizate pentru încălzire.

(2) Modalitatea şi condiţiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin

norme.

PARTEA 227[1]: Norme metodologice:

23. _

23.1. _

(1) În situaţiile prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. a) şi b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, scutirea se acordă direct cu condiţia ca aprovizionarea să se efectueze numai de la un antrepozit fiscal.

(2) Se pot aproviziona cu produse energetice destinate exclusiv utilizării drept combustibil pentru motor pentru aeronave la preţuri de livrare fără accize:

a) operatorii economici care deţin certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile şi/sau de contracte de prestări de servicii cu societăţi deţinătoare de certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile;

b) persoana care deţine certificat de autorizare ca operator aerian.

(3) Certificatele prevăzute la alin. (2) se eliberează de Regia Autonoma "Autoritatea Aeronautică Civilă Româna".

(4) Se pot aproviziona cu produse energetice destinate exclusiv utilizării drept combustibil pentru motor pentru navigaţia în apele comunitare şi pentru navigaţia pe căile navigabile interioare la preţuri de livrare fără accize:

a) operatorii economici care deţin autorizaţii ca distribuitori de combustibil pentru motor pentru navigaţie;

b) persoana care deţine certificat de autorizare pentru navigaţie.

(5) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (2) lit. a) şi alin. (4) lit. a) trebuie să se autorizeze ca antrepozite fiscale de depozitare. Această obligaţie revine operatorilor economici care dispun de spaţii de depozitare corespunzătoare şi efectuează operaţiuni de alimentare cu combustibil pentru motor a aeronavelor, precum şi a navelor şi ambarcaţiunilor.

(6) Zilnic antrepozitele fiscale de producţie vor înscrie toate cantităţile de combustibil pentru motor livrate cu destinaţia utilizării exclusive pentru aeronave, respectiv nave, în jurnale speciale întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 21,

(7) Jurnalele menţionate la alin. (6) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă şi vor fi prezentate în termen de 5 zile de la expirarea lunii, autorităţii fiscale teritoriale în care îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal, în vederea înregistrării şi vizării de către aceasta.

(8) Operatorii economici prevăzuţi la alin. (5) vor înregistra zilnic toate cantităţile intrate şi ieşite în jurnalele privind intrările şi ieşirile de combustibil pentru motor destinate utilizării

exclusive pentru aeronave şi nave, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 22.

(9) Jurnalele menţionate la alin. (8) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidenţă operativă şi vor fi prezentate în termen de 15 zile de la expirarea lunii autorităţii fiscale teritoriale în care îşi desfăşoară activitatea operatorul economic, în vederea înregistrării şi vizării de către aceasta.

(10) Lunar, până la 25 a lunii următoare celei de raportare, autorităţile fiscale teritoriale au obligaţia să transmită Direcţiei generale de tehnologie a informaţiei din cadrul Ministerului Finanţelor Publice, datele din jurnalele prevăzute la alin. (7) şi (9) în vederea centralizării acestora la nivel naţional.

(11) Direcţia generală de tehnologie a informaţiei va transmite lunar, până la sfârşitul lunii următoare, situaţia centralizatoare pe ţară privind cantităţile de combustibil pentru motor utilizate exclusiv pentru aeronave precum şi situaţia centralizatoare pe ţară privind cantităţile de combustibil pentru motor utilizate exclusiv pentru nave, Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală - Direcţia antifraudă fiscală şi Garda financiară.

(12) Situaţiile centralizatoare prevăzute la alin. (l 1) vor fi verificate lunar de către autorităţile fiscale teritoriale cu atribuţii de control.

(13) Verificarea va avea în vedere cantităţile livrate şi respectiv aprovizionate, după caz, precum şi utilizarea efectivă a acestora în scopul declarat.

(14) Deplasarea combustibilului pentru motor între antrepozite fiscale va fi însoţită obligatoriu de documentul administrativ de însoţire potrivit procedurii prevăzută la pot. 14.

23.2. _

(1) În situaţiile prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. c), d) şi h) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiţia ca energia electrică să provină de la operatori economici autorizaţi de Autoritatea Naţională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), iar produsele energetice să fie aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un operator înregistrat, de la un importator, din operaţiuni proprii de import, de la companii de extracţie a cărbunelui sau alţi operatori economici care comercializează acest produs ori de la un distribuitor autorizat, în cazul gazului natural.

(2) Pentru aplicarea scutirii, titularii centralelor de producţie de energie electrică, ai centralelor combinate de energie electrică şi termică, precum şi operatorii economici utilizatori ai produselor energetice prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. h) din Codul fiscal vor solicita autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia îşi au sediul autorizaţii de utilizator final pentru produse energetice.

(3) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (2) energia electrică şi gazul natural.

(4) Autorizaţiile de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, însoţită de:

a) actul de constituire - în copie şi original - din care să rezulte că societatea desfăşoară o activitate de producţie de energie electrică sau producţie combinată de energie electrică şi termică;

b) fundamentarea cantităţilor ce urmează a fi achiziţionate în regim de scutire de plata accizelor.

(5) Autorizaţiile de utilizator final se emit de autoritatea fiscală teritorială, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 20, şi au o valabilitate de 3 ani.

(6) Autorizaţiile de utilizator final se emit în 3 exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală teritorială emitentă;

c) al treilea exemplar se păstrează de către antrepozitul fiscal expeditor, de către operatorul înregistrat sau de către importator.

(7) Cantităţile de produse scutite de plata accizelor, înscrise într-o autorizaţie pentru fiecare an de valabilitate a acesteia, vor reprezenta media anuală a cantităţilor utilizate în ultimii 3

ani. Pentru operatorii economici care nu au activitate de minimum 3 ani, cantităţile vor fi estimate pe baza normelor de consum şi a producţiei preconizate a se realiza.

(8) După eliberarea autorizaţiilor, autorităţile fiscale teritoriale vor ţine o evidenţă strictă a acestora prin înscrierea în registrele speciale ale autorizaţiilor de utilizatori finali eliberate în domeniul produselor energetice.

(7) Beneficiarii scutirilor vor ţine evidenţe contabile privind intrările şi consumurile efective de produse achiziţionate în regim de scutire.

(10) Livrarea produselor energetice şi a electricităţii se face la preţuri fără accize.

(11) Deplasarea produselor energetice de la antrepozitul fiscal către operatorul economic utilizator este obligatoriu însoţită de exemplarele 2, 3 şi 4 ale documentului administrativ de însoţire, prevăzut la pct. 14.

(12) La sosirea produsului la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoţire la rubricile aferente primitorului şi, înainte de desigilarea şi descărcarea produsului, să solicite autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia îşi desfăşoară activitatea desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 48 de ore trebuie să efectueze verificarea şi certificarea datelor înscrise în documentul administrativ de însoţire.

(13) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorităţii fiscale teritoriale, exemplarul 3 se transmite de operatorul economic utilizator la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia primitorul îşi desfăşoară activitatea. Exemplarul 2 rămâne la operatorul economic utilizator.

(14) Dacă în termen de 45 de zile lucrătoare de la expedierea produsului antrepozitul fiscal expeditor nu primeşte copia documentului administrativ de însoţire certificat, va înştiinţa despre acest fapt autoritatea fiscală emitentă a autorizaţiei în termen de 5 zile. Autoritatea fiscală emitentă va verifica în următoarele 3 zile realitatea informaţiei şi în cazul în care aceasta se va dovedi reală, va analiza motivele care au generat acest fapt şi va dispune încasarea accizelor aferente cantităţilor înscrise în document.

(15) În situaţia în care antrepozitul fiscal expeditor nu comunică neîndeplinirea prevederii de la alin. (14), operaţiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum şi după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(16) Trimestrial, până la data de 15 a lunii imediat următoare trimestrului, deţinătorii de autorizaţii de utilizator final sunt obligaţi să prezinte autorităţii fiscale emitente a autorizaţiei, o situaţie centralizatoare privind cantităţile de produse energetice achiziţionate în decursul unui trimestru, cantităţile utilizate în scopul desfăşurării activităţilor pentru care se acordă scutirea şi stocul de produse energetice rămas neutilizat.

(17) Neprezentarea situaţiilor prevăzute la alin. (16) atrage anularea autorizaţiilor.

(18) Operatorii înregistraţi, importatorii sau operatorii economici care achiziţionează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producţie de energie electrică sau producţie combinată de energie electrică şi termică vor livra produsele către aceste centrale la preţuri fără accize şi vor solicita autorităţii fiscale competente restituirea accizelor aferente cantităţilor livrate cu această destinaţie, care au fost plătite la momentul recepţiei, importului sau al achiziţiei. Nu intră sub incidenţa acestor prevederi beneficiarii scutirilor care utilizează produse energetice provenite din operaţiuni proprii de import, pentru care scutirea se acordă direct.

(19) În vederea restituirii accizelor în situaţia prevăzută la alin. (18), operatorul înregistrat, importatorul sau operatorul economic va depune la autoritatea fiscală competentă la care a efectuat plata o cerere de scutire de accize al cărei model va fi aprobat prin ordin al ministrului finanţelor publice. Cererea va fi însoţită de copia autorizaţiei de utilizator final a centralei beneficiare a scutirii şi de documentul care atestă plata accizelor de către operatorul înregistrat, importator sau operatorul economic

(20) Autorizaţia de utilizator final se anulează dacă ea a fost emisă pe baza unor date inexacte sau incomplete şi:

a) dacă solicitantul cunoştea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască caracterul inexact sau incomplet; şi

b) dacă autorizaţia nu a fost emisă pe baza unor elemente exacte şi complete.

(21) Decizia de anulare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte începând cu data emiterii autorizaţiei.

(22) ABROGAT.

(23) Atunci când în situaţiile prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. c) şi d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, centralele de producţie de energie electrică sau centralele de producţie combinată de energie electrică şi termică, preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea se face în baza autorizaţiei de utilizator final. Atât achiziţionarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea stingerii obligaţiei, cat şi restituirea efectivă a cantităţilor astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizaţiei de utilizator final.

23.3. _

(1) În situaţia prevăzuta la art. 201 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, scutirea se acordă direct, cu condiţia ca produsele să fie achiziţionate direct de la operatorii economici înregistraţi la autoritatea fiscală centrală în calitate de furnizori de produse energetice, ori - în cazul gazului natural provenit dintr-un stat membru -direct de la un distribuitor/furnizor autorizat/licenţiat de autoritatea competentă din acel stat membru.

(2) Produsele energetice - respectiv gazul natural, cărbunele şi combustibilii solizi -, sunt scutite de la plata accizelor, atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum şi organizaţiilor de caritate.

(3) În înţelesul prezentelor norme metodologice organizaţiile de caritate sunt organizaţiile care au înscrise în obiectul de activitate şi care desfăşoară efectiv activităţi caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătăţii, al protecţiei mamei şi copilului, al protecţiei bătrânilor, al persoanelor cu handicap, al persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamităţi naturale.

(4) În cazul organizaţiilor de caritate, scutirea se acordă în baza autorizaţiei de utilizator final emise de autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe beneficiarul scutirii, mai puţin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deţinerea acestei autorizaţii.

(5) Autorizaţiile de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a organizaţiei de caritate, însoţită de:

a) actul de constituire - în copie şi original - din care să rezulte că societatea desfăşoară una din activităţile prevăzute la alin. (3);

b) fundamentarea cantităţilor ce urmează a fi achiziţionate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informaţie şi documente pe care autoritatea fiscală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizaţiilor.

(6) Autorizaţiile de utilizator final se emit de autoritatea fiscală teritorială, după modelul prevăzut în anexa nr. 20 şi au o valabilitate de 3 ani consecutivi.

(7) Autorizaţiile de utilizator final se emit în trei exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală teritorială emitentă; o) exemplarul trei se păstrează de către furnizorul produselor energetice.

(8) După eliberarea autorizaţiilor, autorităţile fiscale teritoriale vor ţine o evidenţă strictă a acestora prin înscrierea în registrele speciale a autorizaţiilor de utilizatori finali eliberate în domeniul produselor energetice.

(9) Beneficiarii scutirilor vor ţine evidenţe contabile privind intrările şi consumurile efective de produse achiziţionate în regim de scutire.

(10) Anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizaţie de

caritate care deţine autorizaţie de utilizator final este obligată să prezinte autorităţii fiscale emitente a autorizaţiei, o situaţie centralizatoare privind cantităţile de produse energetice achiziţionate în decursul unui an calendaristic, cantităţile utilizate în scopul desfăşurării activităţilor caritabile şi stocul de produse energetice rămas neutilizat.

(11) Neprezentarea situaţiei centralizatoare prevăzute la alin. (10), atrage anularea autorizaţiei de utilizator final şi odată cu aceasta plata accizelor aferente cantităţilor achiziţionate şi utilizate în scopul pentru care a fost emisă autorizaţia de utilizator final.

(12) Autorizaţia de utilizator final se anulează dacă ea a fost emisă pe baza unor date inexacte sau incomplete şi:

a) dacă solicitantul cunoştea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască caracterul inexact sau incomplet; şi

b) dacă autorizaţia nu a fost emisă pe baza unor elemente exacte şi complete.

(13) Decizia de anulare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte începând cu data emiterii autorizaţiei.

(14) Nu se eliberează autorizaţie de utilizator final atunci când persoana a comis o infracţiune gravă sau infracţiuni repetate la reglementările vamale sau fiscale.

23.4. _

(1) În situaţiile prevăzute la art. 201 alin. (1) lit. f) şi g) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, scutirea se acordă indirect, cu condiţia ca aprovizionarea să se efectueze de la un antrepozit fiscal.

(2) Înainte de fiecare achiziţie de combustibil pentru motor în regim de scutire, utilizatorul va face o cerere la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia îşi desfăşoară activitatea. Cererea va fi însoţită de un memoriu în care va fi descrisă operaţiunea pentru care este necesar consumul de combustibil pentru motor şi se vor menţiona: perioada de desfăşurare a operaţiunii, numărul orelor de funcţionare ale motoarelor şi ale instalaţiilor de dragare şi consumul normat de combustibil pentru motor.

(3) Trimestrial, operatorii economici pot solicita compensarea/restituirea accizelor potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală

(4) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune la autoritatea fiscală teritorială, cererea de scutire de accize, însoţită de:

a) copia facturii de achiziţie a combustibilului pentru motor, în care acciza să fie evidenţiată distinct;

b) dovada plăţii accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

o) dovada cantităţii utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând în copia documentului care atestă realizarea operaţiunilor de dragare - certificată de autoritatea competentă în acest sens.

(5) Modelul cererii de scutire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanţelor publice.

(6) În înţelesul prezentelor norme, combustibilii pentru motor utilizaţi în domeniul producţiei, dezvoltării, testării şi mentenanţei aeronavelor şi vapoarelor înseamnă inclusiv combustibili pentru motor utilizaţi în domeniul testării şi mentenanţei motoarelor ce echipează aeronavele şi vapoarele.

23.5. În cazul scutirii de la art. 201 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în înţelesul prezentelor norme metodologice:

a) "rezervor standard" înseamnă:

- rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate autovehiculele de acelaşi tip ca şi vehiculul în cauză şi a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct, atât pentru propulsie cât şi pentru funcţionarea în timpul transportului, dacă este cazul, a sistemelor frigorifice şi a altor sisteme. De asemenea, sunt considerate rezervoare standard rezervoarele de gaz montate pe autovehicule destinate utilizării directe a gazului ca şi carburant, precum şi rezervoarele adaptate altor sisteme cu care poate fi echipat vehiculul;

- rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate containerele de acelaşi tip ca şi containerul în

cauză şi a cărui montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct pentru funcţionarea, în timpul transportului, a sistemelor frigorifice şi a altor sisteme cu care pot fi echipate containerele speciale;

b) " containere speciale" înseamnă orice container echipat cu dispozitive special destinate sistemelor frigorifice, de oxigenare, de izolare termică sau altor sisteme.

23.6. În situaţia prevăzută la art. 201 alin. (1) lit. j) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, scutirea se acordă direct, în baza actelor normative emise pentru gratuităţi în scop de ajutor umanitar.

23.7. _

(1) în situaţia prevăzută la art. 201 alin. (1) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, scutirea se acordă direct atunci când aprovizionarea se efectuează de la un antrepozit fiscal. Scutirea se acordă direct şi în cazul furnizării gazului natural.

(2) Scutirea se acordă în baza autorizaţiei de utilizator final emise de autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe beneficiarul scutirii, mai puţin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deţinerea acestei autorizaţii.

(3) Autorizaţia de utilizator final se emite în trei exemplare, cu următoarele destinaţii:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală teritorială emitentă;

c) exemplarul trei se păstrează de către operatorul economic furnizor.

(4) Cantităţile de produse scutite de plata accizelor, înscrise în autorizaţii, vor reprezenta media anuală a cantităţilor utilizate în ultimii 3 ani. Pentru operatorii economici care nu au activitate de minimum 3 ani, cantităţile vor fi estimate pe baza datelor determinate în funcţie de perioada de utilizare a combustibilului pentru încălzire şi de parametrii tehnici ai instalaţiilor.

(5) După eliberarea autorizaţiilor, autorităţile fiscale teritoriale vor ţine o evidenţă strictă a acestora prin înscrierea în registrele speciale ale autorizaţiilor de utilizatori finali eliberate în domeniul produselor energetice.

(6) Beneficiarii scutirilor vor ţine evidente contabile privind intrările şi consumurile efective de produse achiziţionate în regim de scutire.

(7) Livrarea produselor energetice se face la preţuri fără accize.

(8) Deplasarea produselor energetice de la antrepozitul fiscal către operatorul economic utilizator este obligatoriu însoţită de exemplarele 2, 3 şi 4 ale documentului administrativ de însoţire, prevăzut la pct. 14.

(9) La sosirea produsului la utilizator, acesta trebuie să completeze toate cele 3 exemplare ale documentului administrativ de însoţire la rubricile aferente primitorului şi, înainte de desigilarea şi descărcarea produsului, să solicite autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia îşi desfăşoară activitatea desemnarea unui reprezentant al acesteia, care în maximum 48 de ore trebuie să efectueze verificarea şi certificarea datelor înscrise în documentul administrativ de însoţire.

(10) Din cele 3 exemplare certificate de către reprezentantul autorităţii fiscale teritoriale, exemplarul 3 se transmite de operatorul economic utilizator la antrepozitul fiscal expeditor, iar exemplarul 4 se transmite autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia primitorul îşi desfăşoară activitatea. Exemplarul 2 rămâne la operatorul economic utilizator.

(11) Dacă în termen de 45 de zile lucrătoare de la expedierea produsului, antrepozitul fiscal expeditor nu primeşte copia documentului administrativ de însoţire certificat, va înştiinţa despre acest fapt autoritatea fiscală emitentă a autorizaţiei în termen de 5 zile. Autoritatea fiscală emitentă va verifica în următoarele 3 zile realitatea informaţiei şi în cazul în care aceasta se va dovedi reală, va analiza motivele care au generat acest fapt şi va stabili obligaţia de plata a accizelor în sarcina utilizatorului.

(12) În situaţia în care antrepozitul fiscal expeditor nu comunică neîndeplinirea prevederii de la alin. (11), operaţiunea respectiva se consideră eliberare pentru consum şi după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(13) În înţelesul prezentelor norme metodologice prin lăcaşuri de cult se înţeleg lăcaşurile aşa cum sunt definite potrivit legislaţiei în domeniul cultelor.

(14) Trimestrial, până la data de 15 a lunii imediat următoare trimestrului, deţinătorii de autorizaţii de utilizator final sunt obligaţi să prezinte autorităţii fiscale emitente a autorizaţiei, o situaţie centralizatoare privind cantităţile de produse energetice achiziţionate în decursul unui trimestru, cantităţile utilizate în scopul desfăşurării activităţilor pentru care se acordă scutirea şi stocul de produse energetice rămas neutilizat.

(15) Neprezentarea situaţiei centralizatoare prevăzute la alin. (14) atrage anularea autorizaţiei de utilizator final şi odată cu aceasta plata accizelor aferente cantităţilor achiziţionate şi utilizate în scopul pentru care a fost emisă autorizaţia de utilizator final.

(16) Autorizaţia de utilizator final se anulează dacă ea a fost emisă pe baza unor date inexacte sau incomplete şi:

a) dacă solicitantul cunoştea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască caracterul inexact sau incomplet; şi

b) dacă autorizaţia nu a fost emisă pe baza unor elemente exacte şi complete.

(17) Decizia de anulare a autorizaţiei de utilizator final se comunică deţinătorului şi produce efecte începând cu data emiterii autorizaţiei.

(18) Nu se eliberează autorizaţie de utilizator final atunci când persoana a comis o infracţiune gravă sau infracţiuni repetate la reglementările vamale sau fiscale.

(19) În cazul produselor energetice achiziţionate de la importatori sau de la alţi operatori economici, scutirea de la plata accizelor se acordă indirect, prin restituire.

(20) Pentru restituirea accizelor, beneficiarul scutirii va depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de scutire de accize, însoţită de:

a) copia facturii de achiziţie a produselor energetice;

b) dovada cantităţii utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea. (21) Modelul cererii de scutire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanţelor publice.

23.8. _

(1) În situaţia prevăzută la art. 201 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor denumit şi biocarburant, sunt produse în totalitate din biomase, scutirea este totală.

(2) Prin "biomasă" se înţelege fracţiunea biodegradabilă a produselor, deşeurilor şi reziduurilor provenite din agricultură - inclusiv substanţe vegetale şi animale -, silvicultură şi industriile conexe, precum şi fracţiunea biodegaradabilă a deşeurilor industriale şi urbane.

(3) Prin "biocarburanţi" se înţelege combustibilii lichizi sau gazoşi pentru transport, produşi din biomasă.

(4) Produsele considerate biocarburanţi sunt prevăzute la art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1844/2005 privind promovarea utilizării biocarburanţilor şi a altor carburanţi regenerabili pentru transport.

(5) Amestecul în vrac dintre biocarburanţi şi carburanţii tradiţionali în conformitate cu legislaţia specifică se poate realiza numai în antrepozite fiscale sub supraveghere fiscală.

(6) Atunci când produsele energetice conţin un procent de minim 2% în volum produse obţinute din biomase, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1844/2005 privind promovarea utilizării biocarburanţilor şi a altor carburanţi regenerabili pentru transport, se practică o acciza redusă după cum urmează:

- benzină cu plumb - 536,06 euro/tonă

- 412,77 euro/1000 litri - benzină fără plumb - 416,56 euro/tonă

- 320,74 euro/1000 litri

- motorină - 301,44 euro/tonă

- 254,71 euro/1000 litri

(7) Ori de câte ori procentul minim de produse obţinute din biomase conţinut obligatoriu de produsele energetice se va modifica, Guvernul la propunerea Ministerului Finanţelor Publice va stabili nivele corespunzătoare ale accizelor reduse ce urmează a fi practicate pentru carburanţi.

23.9. în cazul scutirii de la plata accizelor a energiei electrice prevăzută la art. 201 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în înţelesul prezentelor norme metodologice "surse regenerabile de energie" sunt: eoliană, solară, geotermală, a valurilor, a mareelor, energia hidro-, biomasă, gaz de fermentare a deşeurilor, gaz de fermentare a nămolurilor din instalaţiile de epurare a apelor uzate şi biogaz.

23.10. _

(1) Scutirile de la plata accizelor pentru motorina şi kerosenul utilizate drept combustibil pentru motor în situaţiile prevăzute la art. 201 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, se acordă cu condiţia ca aceste produse să fie marcate potrivit prevederilor Directivei nr. 95/60/CE privind marcarea fiscală a motorinei şi kerosenului, precum şi celor din legislaţia naţionala specifica în domeniu.

(2) Marcarea motorinei şi a kerosenului se face numai în antrepozite fiscale, sub supraveghere fiscală, potrivit procedurii stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

23.11. _

(1) În toate situaţiile în care se eliberează autorizaţii de utilizator final, autorităţile fiscale teritoriale vor ţine o evidenţă strictă a acestora prin înscrierea în registrele speciale a autorizaţiilor de utilizator final eliberate în domeniul produselor energetice. De asemenea, vor asigura publicarea pe site-ul Ministerului Finanţelor Publice a listei cuprinzând aceşti operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(2) Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizaţie de utilizator final de produse energetice poate fi suplimentată în situaţii bine justificate în cadrul aceleiaşi perioade de valabilitate a autorizaţiei.

(3) În toate situaţiile în care scutirea de la plata accizelor este condiţionată de constituirea garanţiei, forma şi modul de constituire a garanţiei sunt cele prevăzute la alin. (5), (6) şi (7) de la pct. 20.

PARTEA 228: Codul fiscal:

SECŢIUNEA 8: Marcarea produselor alcoolice şi a produselor din tutun

Art. 202: Reguli generale

(1) Prevederile prezentei secţiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

a) produse intermediare şi alcool etilic, cu excepţiile prevăzute prin norme;

b) produse din tutun.

PARTEA 228^1: Norme metodologice:

24. _ (1) Nu intră sub incidenţa sistemului de marcare:

a) alcoolul etilic denaturat cu substanţe specifice destinaţiei, alta decât consumul uman, astfel încât să nu poată fi utilizat la obţinerea de băuturi alcoolice;

b) alcoolul etilic tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obţinere a alcoolului etilic rafinat şi care datorită compoziţiei sale nu poate fi utilizat în industria alimentară;

c) băuturile slab alcoolizate, cu o concentraţie alcoolică ce nu depăşeşte 6 % în volum;

d) produsele din producţia internă destinate exportului;

e) produsele de natura celor supuse marcării, provenite din import, aflate în regim de tranzit sau de import temporar;

f) aromele alimentare, extractele şi concentratele alcoolice.

PARTEA 229: Codul fiscal:

Responsabilitatea marcării Art. 203 Responsabilitatea marcării produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizaţi, operatorilor înregistraţi sau importatorilor autorizaţi, potrivit precizărilor din norme.

PARTEA 229[1]: Norme metodologice:

25. _

(1) Autorizaţia de antrepozit fiscal şi de operator înregistrat atestă şi dreptul de marcare a produselor supuse acestui regim.

(2) Dreptul de marcare a produselor supuse acestui regim revine importatorului de astfel de produse din ţări terţe, precum şi operatorului neînregistrat care achiziţionează produse supuse marcării din alte state membre, în baza autorizaţiilor emise de autoritatea fiscală competentă în vederea realizării acestor achiziţii.

(3) Autorizaţia de importator se acordă de către autoritatea fiscală centrală în conformitate cu prevederile pct. 27, modelul cererii de acordare a acestei autorizaţii fiind prevăzut în anexa nr. 23.

(4) În vederea realizării achiziţiilor de produse din tutun prelucrat din alte state membre, timbrele procurate de operatorii înregistraţi sau de operatorii neînregistraţi, se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producţie care urmează să le aplice pe produse.

(5) În vederea realizării achiziţiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre, banderolele procurate de operatorii înregistraţi sau de operatorii neînregistraţi, se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producţie sau a unui antrepozit fiscal desemnat de către acesta, care urmează să le aplice pe produse.

(6) În vederea realizării importurilor de produse supuse marcării, timbrele sau banderolele, după caz, procurate de importatori se expediază pe adresa producătorului extern care urmează să le aplice pe produse.

(7) În situaţiile prevăzute la alin. (4), (5) şi (6) expedierea marcajelor se face în maximum 15 zile de la executarea comenzii de către unitatea autorizată cu tipărirea.

(8) După expirarea termenului de 15 zile, operatorii înregistraţi, operatorii neînregistraţi sau importatorii autorizaţi sunt obligaţi să returneze unităţii specializate autorizate cu tipărirea, în vederea distrugerii, marcajele neexpediate în termen.

(9) În cazul importurilor de produse accizabile supuse marcării, expedierea marcajelor către producătorii externi se face numai ca bagaj neînsoţit, cu depunerea în vamă a documentului vamal de export temporar. Documentul vamal de export temporar trebuie să fie însoţit de:

a) documentul de transport internaţional, din care să rezulte că destinatarul este producătorul mărfurilor ce urmează a fi importate;

b) o copie de pe contractul încheiat între importator şi producătorul extern sau reprezentantul acestuia;

c) o copie de pe autorizaţia de importator.

(10) Cu ocazia importului, odată cu documentul vamal de import, se depune u document vamal de reimport, pentru marcajele aplicate, în vederea încheierii regimului acordat la scoaterea temporară din ţară a acestora.

(11) în cazul antrepozitelor fiscale de depozitare de produse supuse marcării, acestea solicită marcajele, atât în situaţia în care marcajele se aplică de către producător, cât şi în situaţia în care marcarea se realizează în antrepozitul fiscal de depozitare, dacă a fost autorizat în acest sens.

PARTEA 230: Codul fiscal: Art. 204: Proceduri de marcare (1) Marcarea produselor se efectuează prin timbre, banderole sau etichete.

PARTEA 230[1]: Norme metodologice:

26. _

(1) Dimensiunile marcajelor sunt prezentate în anexa nr. 24.

(2) Marcajele sunt hârtii de valoare cu regim special şi se tipăresc de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S. A.

(3) Timbrele pentru marcarea produselor din tutun prelucrat sunt inscripţionate cu următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcare şi codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: ţigarete, ţigări, ţigări de foi, tutun de fumat;

c) seria şi numărul care identifică în mod unic timbrul.

(4) Banderolele pentru marcarea produselor intermediare şi a alcoolului etilic vor avea inscripţionate următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcare şi codul de marcare atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate-după caz, băuturi spirtoase, ţuică, rachiuri din fructe, produse intermediare;

c) seria şi numărul care identifică în mod unic banderola;

d) indicele de aplicare în forma de "U" sau "L";

e) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conţinut; f) concentraţia alcoolică.

(5) Inscripţionarea pe marcaje a elementelor prevăzute la alin. (3) şi (4) se poate face codificat, modalitatea de citire a codului fiind pusă la dispoziţia organelor în drept de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" S. A., la solicitarea acestora.

(6) Banderolele se aplică pe sistemul de închidere a buteliilor sau cutiilor de tetra pak, tetra brik şi altele asemenea, în forma de "U" sau "L". Sunt supuse marcării prin banderole inclusiv buteliile şi cutiile ce depăşesc capacitatea de 1 litru, dar nu mai mult de 3 litri.

(7) În accepţia prezentelor norme metodologice, comercializarea alcoolului etilic şi a băuturilor alcoolice de natura celor supuse marcării, în butelii sau în cutii ce depăşesc capacitatea de 3 litri, se consideră comercializare în vrac.

(8) În situaţia în care dimensiunile marcajelor nu permit includerea în întregime a denumirilor operatorilor economici cu drept de marcare, se vor inscripţiona prescurtările sau iniţialele stabilite de fiecare operator economic în parte, de comun acord cu Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S. A.

(9) Fiecărui operator economic cu drept de marcare i se atribuie un cod de marcare de 13 caractere. În cazul antrepozitarilor autorizaţi şi al operatorilor înregistraţi, codul de marcare este codul de acciză. În cazul importatorilor autorizaţi şi al operatorilor neînregistraţi, codul de marcare este format din două caractere alfanumerice aferente codului de ţară, conform standardului ISO 3166, din care se face importul sau achiziţia intracomunitară, după caz, urmate de codul de identificare fiscală format din 11 caractere alfanumerice. Atunci când codul de identificare fiscală nu conţine 11 caractere alfanumerice, acesta va fi precedat de cifra «0», astfel încât numărul total de caractere să fie de 11. Codul de marcare se va regăsi inscripţionat pe marcajele tipărite ce vor fi aplicate pe produsele destinate comercializării pe teritoriul României.

(10) În cazul operatorilor economici importatori autorizaţi care nu au contracte încheiate direct cu producătorul extern, ci cu un reprezentant al acestuia, marcajele vor fi expediate producătorului extern, iar codul atribuit va conţine indicativul ţării din care se face efectiv importul.

PARTEA 231: Codul fiscal:

Art. 205: Eliberarea marcajelor

(2) Eliberarea marcajelor se face către:

a) persoanele care importă produsele accizabile prevăzute la art. 202, în baza autorizaţiei de importator.

Autorizaţia de importator se acordă de către autoritatea fiscală competentă, în condiţiile prevăzute în

norme;

PARTEA 231[1]: Norme metodologice:

27. _

(1) Persoana care intenţionează să obţină autorizaţie de importator depune la autoritatea fiscală centrală o cerere conform modelului prezentat în anexa nr. 17, însoţită de următoarele documente prezentate în fotocopii certificate de autoritatea fiscală teritorială pentru conformitate cu originalul: a) documentele legale de constituire ale persoanei, cu toate modificările intervenite până la data solicitării autorizaţiei;

b) cazierele judiciare ale administratorilor şi directorilor executivi, eliberate de instituţiile abilitate din România;

c) contractele încheiate direct între importator şi producătorul extern sau reprezentantul acestuia. În cazul în care contractul este încheiat cu un reprezentant al producătorului extern, se va prezenta o declaraţie a producătorului extern care să ateste relaţia contractuală dintre acesta şi furnizorul extern al deţinătorului de autorizaţie de importator;

d) scrisoare de bonitate bancară;

e) declaraţia solicitantului privind sediul social şi orice alte locuri în care urmează să-şi desfăşoare activitatea de import, precum şi adresele acestora;

f) situaţia întocmită de autoritatea fiscală teritorială din care să rezulte modul de îndeplinire a obligaţiilor fiscale faţă de bugetul de stat.

(2) În vederea eliberării autorizaţiilor de importator, autoritatea fiscală centrală solicită avizul autorităţii vamale centrale.

(2[1]) Orice importator are obligaţia de a constitui o garanţie corespunzătoare unei cote de 6% sau de 8,33%, în cazul tutunului prelucrat, din suma totală a accizelor aferente produselor importate în anul anterior. În situaţia unui nou importator autorizat, garanţia va reprezenta 6% sau 8,33%, în cazul tutunului prelucrat, din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a fi importate pe parcursul unui an. Forma şi modul de constituire a garanţiei sunt cele prevăzute la alin. (5), (6) şi (7) de la pct. 20.

(3) Autorizaţia de importator se eliberează de către autoritatea fiscală centrală în termen de 60 de zile de la data depunerii documentaţiei complete.

PARTEA 232: Codul fiscal:

(3) Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea fiscală competentă, sub forma şi în maniera prevăzute în norme.

PARTEA 232[1]: Norme metodologice:

28. _

(1) Pentru fiecare solicitare de marcaje, antrepozitarul autorizat pentru producţie sau pentru depozitare, operatorul înregistrat, operatorul neînregistrat şi importatorul autorizat depun nota de comandă la autoritatea fiscală teritorială la care sunt înregistraţi ca plătitori de impozite şi taxe.

(2) Modelul notei de comandă este prevăzut în anexa nr. 25.

(3) În cazul antrepozitarului autorizat, operatorului înregistrat şi al importatorului autorizat, fiecare notă de comandă se aprobă - total sau parţial - de către autoritatea fiscală competentă prevăzută la alin. (1), în funcţie de:

a) datele din situaţia lunară privind evidenţa achiziţionării, utilizării şi retumării marcajelor, prezentată de solicitant la autoritatea fiscală, potrivit alin. (9);

b) livrările de produse accizabile marcate, efectuate în ultimele 60 de zile faţă de data solicitării unei noi note de comandă;

c) garanţia stabilită la autorizare, în cazul băuturilor alcoolice supuse marcării, care trebuie să acopere valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse pentru care s-au comandat banderole. Pentru antrepozitarul autorizat şi operatorul înregistrat, nivelul garanţiei stabilite

la autorizare este cel determinat potrivit alin. (8), (11) şi (12) ale pct. 20, iar pentru importatorul autorizat, nivelul garanţiei stabilite la autorizare este cel determinat potrivit alin. (2[1]) al pct. 27. Valoarea accizelor care trebuie să fie acoperită de garanţie reprezintă valoarea accizelor care se fac venit la bugetul de stat, determinată potrivit prevederilor pct. 1 alin. (4). Atunci când valoarea acestor accize depăşeşte garanţia stabilită la autorizare, nota de comandă poate fi aprobată integral numai cu condiţia constituirii de către solicitantul banderolelor a unei garanţii suplimentare care să acopere diferenţa de accize.

(4) În situaţia în care se solicită o cantitate de marcaje mai mare decât media lunară a livrărilor din ultimele 60 de zile, se va depune un memoriu justificativ în care vor fi explicate motivele care au generat necesităţile suplimentare.

(5) În cazul operatorului neînregistrat nota de comandă de marcaje se aprobă de către autoritatea fiscală competentă în baza garanţiei constituite la un nivel egal cu valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse pentru care s-au comandat marcaje.

(6) Notele de comandă se întocmesc de către solicitant în 3 exemplare.

(7) Notele de comandă se aprobă în termen de 7 zile lucrătoare de la data înregistrării la autoritatea fiscală competentă. După aprobare, cele 3 exemplare ale notelor de comandă au următoarele destinaţii: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A. şi al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea fiscală competentă care aprobă notele de comandă.

(8) Operatorii economici cu drept de marcare au obligaţia utilizării marcajelor aprobate prin notele de comandă în termen de 6 luni consecutive de la eliberarea acestora de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" S.A. După expirarea acestui termen marcajele neutilizate vor fi restituite Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" S.A., în vederea distrugerii, operaţiune care se va desfăşura sub supraveghere fiscală, pe cheltuiala operatorului economic cu drept de marcare.

(9) Antrepozitarii autorizaţi, operatorii înregistraţi şi importatorii autorizaţi de produse supuse marcării sunt obligaţi să prezinte lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, autorităţii fiscale competente cu aprobarea notelor de comandă de marcaje, situaţia privind marcajele utilizate în luna anterioară celei în care se face raportarea, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 26. în cazul banderolelor, această situaţie se va întocmi pe fiecare tip de banderolă, potrivit dimensiunilor şi caracteristicilor inscripţionate pe acestea, hi vederea confirmării realităţii datelor înscrise în documentele justificative privind utilizarea marcajelor pentru import, aceste documente vor fi certificate de către Autoritatea Naţională a Vămilor.

(10) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de producţie şi care nu pot fi recuperate pentru a fi evidenţiate este de 0,5% din numărul marcajelor utilizate.

(11) Pentru cantitatea de marcaje distruse în procesul de producţie peste limita maximă admisă prevăzută la alin. (10), se datorează accizele aferente cantităţilor de produse care ar fi putut fi marcate.

(12) hi situaţia prevăzută la alin. (11) acciza devine exigibilă în ultima zi a lunii în care s-a înregistrat distrugerea, iar termenul de plată al acesteia este până la data de 25 a lunii imediat următoare.

(13) Antrepozitarii autorizaţi, operatorii înregistraţi şi importatorii autorizaţi de produse supuse marcării vor ţine o evidenţă distinctă a marcajelor distruse, precum şi a celor deteriorate, conform modelului prevăzut în anexa nr. 27.

(14) Toate marcajele deteriorate vor fi lipite la sfârşitul fiecărei zile pe un formular special, destinat pentru aceasta, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 28.

(15) Semestrial, până la data de 15 a lunii următoare semestrului, marcajele deteriorate evidenţiate în anexa nr. 28, vor fi distruse de către antrepozitarul autorizat, operatorul înregistrat sau importatorul autorizat, pe cheltuială acestora, în condiţiile prevăzute de legislaţia în domeniu, obligatoriu sub supraveghere fiscală.

(16) În cazul marcajelor pierdute sau sustrase, antrepozitarii autorizaţi, operatorii înregistraţi, operatorii neînregistraţi şi importatorii autorizaţi au obligaţia ca, în termen de 15 zile de la înregistrarea declaraţiei, procesului verbal de constatare sau a sesizării scrise a persoanei care a constatat dispariţia marcajelor, să anunţe autoritatea fiscală competentă cu aprobarea notelor de comandă de marcaje în vederea

stabilirii obligaţiei de plată privind accizele.

(17) În situaţia depăşirii termenului prevăzut la alin. (16), acciza devine exigibilă în ziua imediat următoare depăşirii termenului şi se va plăti în 3 zile lucrătoare de la data depăşirii termenului respectiv.

PARTEA 233: Codul fiscal:

Art. 205

[...]

(4) Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea fiscală competentă, potrivit prevederilor din norme.

(5) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, conform prevederilor din norme.

PARTEA 233[1]: Norme metodologice:

29. _

(1) După aprobarea notelor de comandă de marcaje de către autoritatea fiscală competentă, exemplarul 2 al notei de comandă se va transmite de către operatorul economic cu drept de marcare către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A. şi va fi însoţit de dovada achitării contravalorii marcajelor comandate în contul acestei companii.

(2) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A..

(3) În cazul importatorilor autorizaţi, eliberarea marcajelor se face sub supraveghere vamală.

(4) Marcajele se realizează de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod şi o serie de emisiune aprobate de către direcţia specializată cu atribuţii de control din cadrul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(5) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Naţională "Imprimeria Naţională" -S.A. este de 15 zile lucrătoare de la data primirii şi înregistrării notelor de comandă aprobate de autoritatea fiscală competentă.

(6) Până la eliberarea marcajelor către beneficiari, acestea se depozitează la Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A. în condiţii de deplină securitate.

(7) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, astfel:

a) antrepozitarii autorizaţi, lunar, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor alin. (4) al pct. 1, vor deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităţilor de produse efectiv eliberate în consum. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza preţurilor fără t.v.a.;

b) operatorul înregistrat şi neînregistrat, cu ocazia fiecărei operaţiuni, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor alin. (4) al pct. 1, vor deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităţilor de produse efectiv recepţionate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza preţurilor fără t.v.a.;

c) importatorul autorizat, cu ocazia fiecărei operaţiuni de import de produse marcate, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor alin. (4) al pct. 1, vor deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităţilor de produse efectiv importate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza preţurilor fără t.v.a.

PARTEA 234: Codul fiscal:

Confiscarea tutunului prelucrat

Art. 206

[...]

(2) Repartizarea fiecărui lot de tutun prelucrat confiscat, preluarea acestuia de către antrepozitarii autorizaţi, operatori înregistraţi şi importatori, precum şi procedura de distrugere se

efectuează conform normelor.

PARTEA 234[1]: Norme metodologice:

30. _

(1) Repartizarea fiecărui lot de produse de tutun prelucrat confiscat - altele decât cele din nomenclatoarele operatorilor economici cu drept de marcare -, către antrepozitarii autorizaţi se face proporţional cu cota de piaţă deţinută.

(2) Trimestrial, situaţia privind cotele de piaţă se comunică de către autoritatea fiscală centrală -prin direcţia cu atribuţii în elaborarea legislaţiei în domeniul accizelor -, autorităţilor fiscale teritoriale, direcţiilor cu atribuţii de control din subordinea Ministerului Finanţelor Publice, Autorităţii Naţionale a Vămilor şi Ministerului Administraţiei şi Internelor.

(3) În toate situaţiile prevăzute la art. 206 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, predarea cantităţilor de produse din tutun prelucrat confiscate se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire, ce va fi semnat atât de reprezentanţii organului care a procedat la confiscarea produselor, cât şi de reprezentanţii operatorilor economici cu drept de marcare, care le preiau.

(4) Distrugerea produselor din tutun prelucrat se va efectua prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora, dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice altă modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componenţa acestor produse. Distrugerea va avea loc, în baza aprobării date de Agenţia Naţională de Administrare Fiscală - prin direcţia de specialitate cu atribuţii de control, la cererea operatorului economic cu drept de marcare, în prezenţa unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din aceasta comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliţie şi un reprezentant al direcţiei cu atribuţii de control din cadrul Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(5) Nepreluarea cantităţilor de produse din tutun prelucrat de către operatorii economici cu drept de marcare potrivit prevederilor alin. (3), în termen de 30 de zile de la data înştiinţării, atrage suspendarea autorizaţiei care asigura dreptul de marcare până la încadrarea în prevederile legale.

PARTEA 234[I]: Codul fiscal

Nivelul şi calculul accizei Art. 208

[...]

(3) Pentru iahturi şi alte nave şi ambarcaţiuni cu sau fără motor pentru agrement, nivelul accizelor poate fi între 0 şi 50% şi va fi stabilit diferenţiat pe baza criteriilor prevăzute în norme.

(4) Nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (3):

a) bărcile cu sau fără motor cu lungime mai mică de 8 metri şi cu motor mai mic de 25 CP;

b) iahturile şi alte nave şi ambarcaţiuni destinate utilizării în sportul de performanţă, în condiţiile prevăzute în norme.

(5) Pentru motoare cu capacitate de peste 25 CP destinate iahturilor şi altor nave şi ambarcaţiuni pentru agrement, nivelul accizelor poate fi între 0 şi 50% şi va fi stabilit diferenţiat pe baza criteriilor prevăzute în norme.

PARTEA 234[I^1]: Norme metodologice:

30[1]. _ (1) Accizele pentru iahturi şi alte nave şi ambarcaţiuni cu sau fără motor pentru agrement sunt:

Nr. crt.	Denumire	Acciza (%)
1	Bărci gonflabile, cu lungime cuprinsă între 8 şi 12 m	5
2	Bărci gonflabile, cu lungime de peste 12 m	7
3	Nave cu vele, fără motor, cu lungime cuprinsă între 8-12 m	7
4	Nave cu vele, fără motor, cu lungime cuprinsă între 12-16 m	9
5	Nave cu vele, fără motor, cu lungime cuprinsă între 16-24 m	10
6	Nave cu vele, cu motor, cu lungime cuprinsă între 8-12 m	9

7	Nave cu vele, cu motor, cu lungime cuprinsă între 12-16 m	10
8	Nave cu vele, cu motor, cu lungime cuprinsă între 16-24 m	12
9	Nave cu motor, altele decât cele cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 8-12 m	9
10	Nave cu motor, altele decât cele cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 12-16 m	10
11	Nave cu motor, altele decât cele cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 16-24 m	12
12	Alte nave şi ambarcaţiuni pentru agrement sau pentru sport din care:	
12.1	Nave cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 8-12 m	9
12 2	Nave cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 12-16 m	10
12.3	Nave cu motor suspendat, cu lungime cuprinsă între 16-24 m	12
12.4	Skyjet -uri	15

(2) Accizele pentru motoarele cu capacitatea de peste 25 CP destinate iahturilor şi altor nave şi ambarcaţiuni pentru agrement sunt:

Nr. crt.	Tipul de motor	Acciza (%)
1	Motoare cu capacitatea între 25 CP şi 60 CP	5
2	Motoare cu capacitatea între 60 CP şi 120 CP	7
3	Motoare cu capacitatea peste 120 CP	

PARTEA 234^{II}: Codul fiscal

Plătitori de accize Art. 209

[...]

(3) Operatorii economici care achiziţionează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la art. 207, înainte de primirea produselor, trebuie să fie înregistraţi la autoritatea fiscală competentă, în condiţiile prevăzute în norme, şi să respecte următoarele cerinţe:

a) să garanteze plata accizelor în condiţiile fixate de autoritatea fiscală competentă;

b) să ţină contabilitatea livrărilor de produse;

c) să prezinte produsele oricând i se cere aceasta de către organele de control;

d) să accepte orice monitorizare sau verificare a stocului.

PARTEA 234$^{II\hat{}1}$: Norme metodologice

30^{2}. _

(1) Operatorul economic - persoana fizică sau juridică autorizată - în exercitarea activităţii acestuia, poate achiziţiona din alte state membre ale Uniunii Europene, produse supuse accizelor de natura celor prevăzute la art. 207 din Codul fiscal, cu condiţia deţinerii unei autorizaţii pentru achiziţii intracomunitare de astfel de produse emise de autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite şi taxe.

(2) Pentru obţinerea autorizaţiei prevăzute la alin. (1) operatorul economic trebuie să depună o cerere care să conţină informaţiile şi să fie însoţită de documentele prevăzute în anexa nr. 29.

(3) Autoritatea fiscală teritorială poate să solicite operatorului economic solicitant al autorizaţiei orice informaţie şi documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea operatorului economic;

b) amplasarea locurilor unde se recepţionează produsele accizabile;

c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepţionate în fiecare locaţie;

d) capacitatea operatorului economic de a asigura garanţia financiară.

(4) Nu va fi autorizată pentru achiziţii intracomunitare persoana care a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă în România sau într-un alt stat pentru o infracţiune dintre cele reglementate de legislaţia vamală sau fiscală.

(5) Autorizaţia de operator economic pentru achiziţii intracomunitare are valabilitate 3 ani, cu

începere de la data de 1 a lunii următoare celei în care operatorul economic face dovada constituirii garanţiei în cuantumul şi în forma aprobate de autoritatea fiscală competentă. Orice astfel de operator are obligaţia de a depune o garanţie corespunzătoare unei cote de 3% din suma totală a accizelor aferente produselor achiziţionate în anul anterior, în cazul unui nou operator, garanţia va reprezenta 3% din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a se achiziţiona pe parcursul unui an. Forma şi modul de constituire a garanţiei sunt cele prevăzute la alin. (5), (6) şi (7) de la pct. 20.

(6) În situaţia în care intervin modificări faţă de datele iniţiale menţionate în autorizaţie, operatorul economic are obligaţia de a solicita autorităţii fiscale emitente a autorizaţiei modificarea acesteia, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locaţie în care urmează a se realiza recepţia de produse supuse accizelor, cu cel puţin 15 zile înainte de recepţia produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale operatorului economic, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării;

c) dacă modificările intervenite se referă la tipul produselor supuse accizelor, cu cel puţin 60 de zile înainte de recepţia produselor.

(7) Operatorul economic nu poate realiza recepţia de produse supuse accizelor, într-o locaţie dacă nu face dovada înregistrării acesteia la autoritatea fiscală teritorială.

(8) Produsele supuse accizelor, primite de către operatorul economic sunt însoţite de documentul comercial care atestă achiziţia intracomunitară.

(9) Autorizaţia poate fi revocată în situaţia în care operatorul economic săvârşeşte o infracţiune la reglementările vamale sau fiscale.

(10) Decizia de revocare se comunică operatorului economic şi îşi produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoştinţa operatorului economic.

(11) În cazuri excepţionale când interesele legitime ale operatorului economic impun aceasta, autoritatea fiscală emitentă a autorizaţiei poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(12) Operatorul economic nemulţumit poate contesta decizia de revocare a autorizaţiei, potrivit legislaţiei în vigoare.

(13) Contestarea deciziei de revocare a autorizaţiei de operator economic pentru achiziţii intracomunitare, suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluţionării contestaţiei în procedură administrativă.

(14) În cazul în care operatorul economic doreşte să renunţe la autorizaţie, acesta are obligaţia să notifice acest fapt Comisiei cu cel puţin 60 de zile înainte de data de la care renunţarea la autorizaţie îşi produce efecte.

PARTEA 235: Codul fiscal:

Scutiri

Art. 210

[...]

(2) Operatorii economici exportatori de cafea prăjită, obţinută din operaţiuni proprii de prăjire a cafelei verzi importate direct de aceştia, pot solicita autorităţilor fiscale competente, pe bază de documente justificative, restituirea accizelor plătite în vamă, aferente numai cantităţilor de cafea verde utilizată ca materie primă pentru cafeaua exportată. (la data 01-Jan-2007 Parte 235 modificat de art. I, alin. (G), punctul 50. din Hotarirea 1861/2006)

PARTEA 235^{1}: Norme metodologice:

31. _

(1) În cazul exportatorilor de cafea prăjită obţinută din operaţiuni proprii de prăjire a cafelei verzi importate direct de către aceştia, restituirea accizelor plătite în vamă, aferente cantităţilor de

cafea verde utilizată ca materie primă pentru cafeaua exportată, se face pe baza prezentării de către exportator autorităţii fiscale teritoriale în raza căreia îşi desfăşoară activitatea a următoarelor documente justificative:

a) documentul vamal de import al cafelei verzi;

b) documentul care atestă plata accizelor în vamă, confirmat de bancă la care plătitorul are contul deschis;

c) documentul vamal de export al cafelei prăjite.

(2) Restituirea accizelor se efectuează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(3) În cazul în care nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la alin. (1), nu se beneficiază de regimul de restituire.

Codul fiscal:

Art. 211: Exigibilitatea

[...]

(3) În cazul persoanelor fizice care achiziţionează produse de natura celor prevăzute la art. 207 lit. h), exigibilitatea ia naştere la momentul înregistrării la autorităţile competente, potrivit legii.

Norme metodologice:

31ª. Persoanele fizice care achiziţionează din teritoriul comunitar arme de natura celor prevăzute la art. 207 lit. h) din Codul fiscal efectuează plata accizelor la unităţile Trezoreriei Statului din cadrul unităţilor fiscale în raza cărora îşi au domiciliul, iar în cazul importului, la organul vamal sau la unitatea Trezoreriei Statului în raza căreia funcţionează primul birou vamal de intrare în ţară."

PARTEA 235[I]: Codul fiscal

Nivelul taxei speciale

Art. 214

(1) Intră sub incidenţa taxei speciale autoturismele şi autovehiculele, inclusiv comerciale, cu excepţia celor special echipate pentru persoanele cu handicap.

[...] (5) Vechimea autoturismului/autovehiculului rulat se calculează în funcţie de data fabricării acestuia.

PARTEA 235[I^1]: Norme metodologice

31[1]. _

(1) Taxa specială se aplică atât autoturismelor şi autovehiculelor comerciale noi, cât şi celor rulate.

(2) Vechimea autovehiculului rulat se calculează în funcţie de anul de fabricaţie.

(3) Pentru autoturismele şi autoturismele de teren a căror primă înmatriculare în România se realizează după data de 1 ianuarie 2007, şi pentru care accizele au fost plătite cu ocazia importului sau a achiziţionării de pe piaţa internă în cursul anului 2006, taxa specială nu se mai datorează.

(4) Pentru autoturismele introduse în România pe baza unor contracte de leasing iniţiate înainte de 1 ianuarie 2007 şi a căror încheiere se va realiza după această data, se datorează bugetului de stat accizele în vigoare la momentul iniţierii contractului de leasing. În acest caz nu datorează taxa specială prevăzută la art. 214 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

(5) În înţelesul prezentelor norme, hibridele reprezintă autovehiculele cu propulsie dublă, astfel cum sunt reglementate de legislaţia în domeniu.

(6) În înţelesul prezentelor norme, autoturismele special echipate pentru persoanele cu handicap reprezintă autoturismele care sunt destinate exclusiv utilizării de către aceste persoane.

(7) În înţelesul prezentelor norme, autovehiculele istorice sunt cele pentru care Registrul Auto Român înscrie în cartea lor de identitate menţiunea: <vehicul istoric>.

PARTEA 235^{II}: Codul fiscal:

Exigibilitatea şi plata taxei speciale la bugetul de stat Art. 214^{2} Taxele speciale se plătesc cu ocazia primei înmatriculări în România.

PARTEA 235$^{II\hat{}1}$: Norme metodologice:

31^{2}. _

(1) Taxa specială se plăteşte cu ocazia primei înmatriculări în România, cu excepţia autovehiculelor care sunt înmatriculate temporar în România pe o perioadă de timp egală cu durata de valabilitate a asigurării internaţionale (cartea verde).

(2) Taxa specială se plăteşte de către persoana fizică sau juridică care face înmatricularea, în numerar sau prin virament, pe bază de ordin de plată pentru trezoreria statului (OPT), la unităţile trezoreriei statului din cadrul unităţilor fiscale în a căror evidenţă aceştia sunt înregistraţi ca plătitori de impozite şi taxe, răspunderea privind suma de plată aferentă taxei speciale revenind plătitorului. În documentul de plată la rubrica "Reprezentând" se va înscrie obligatoriu seria cărţii de identitate a autoturismului sau a autovehiculului.

(3) În măsura în care aplicarea prevederilor privind taxa specială vor impune precizări suplimentare, acestea vor fi emise prin ordin al ministrului finanţelor publice sau ordin comun al ministrului finanţelor publice, ministrului transporturilor, construcţiilor şi turismului şi al ministrului administraţiei şi internelor, după caz.

PARTEA 236: Codul fiscal:

CAPITOLUL III: Impozitul la ţiţeiul şi la gazele naturale din producţia internă

Art. 215: Dispoziţii generale

(5) Momentul exigibilităţii impozitului la ţiţeiul şi la gazele naturale din producţia internă intervine la data efectuării livrării.

PARTEA 236^{1}: Norme metodologice:

32. Impozitul la ţiţeiul din producţia internă se plăteşte la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care impozitul devine exigibil.

PARTEA 237: Codul fiscal:

Obligaţiile plătitorilor Art. 219 [...]

(4) Plătitorii au obligaţia să ţină evidenţa accizelor şi a impozitului la ţiţeiul din producţia internă, după caz, conform prevederilor din norme, şi să depună anual deconturile privind accizele şi impozitul la ţiţeiul din producţia internă, conform dispoziţiilor legale privind obligaţiile de plată, la bugetul de stat, până la data de 30 aprilie a anului următor celui de raportare.

PARTEA 237^{1}: Norme metodologice:

33. _

(1) Evidenţierea în contabilitate a accizelor şi a impozitului la ţiţeiului din producţia internă se efectuează conform reglementărilor contabile aplicabile de către operatorii economici.

(2) Sumele datorate drept accize şi impozit la ţiţeiul din producţia internă, se virează de către plătitori în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat deschise la unităţile trezoreriei statului din cadrul unităţilor fiscale în a căror evidenţă aceştia sunt înregistraţi ca plătitori de impozite şi taxe, cu excepţia accizelor datorate pentru importuri de produse accizabile care se achită în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat deschise la unităţile trezoreriei statului în raza cărora funcţionează birourile vamale prin care se derulează operaţiunile de import. Codurile IBAN aferente conturilor de venituri ale bugetului de stat în care se achită aceste obligaţii sunt publicate pe pagina de web a Ministerului Finanţelor Publice, la adresa: www.mfinante.ro/Portal/ANAF/Asistenta contribuabililor.

PARTEA 238: Codul fiscal: Art. 220: Decontările între agenţii economici (2) Nu intră sub incidenţa

prevederilor alin. (1):

a) livrările de produse supuse accizelor către agenţii economici care comercializează astfel de produse în sistem en detail;

b) livrările de produse supuse accizelor, efectuate în cadrul sistemului de compensare a obligaţiilor faţă de bugetul de stat, aprobate prin acte normative speciale. Sumele reprezentând accizele nu pot face obiectul compensărilor, dacă actele normative speciale nu prevăd altfel.

PARTEA 238[1]: Norme metodologice:

36. În cadrul sistemului de compensare intră şi compensările admise de actele normative, efectuate între agenţii economici.

(2) Decontările între agenţii economici furnizori de produse accizabile şi agenţii economici cumpărători ai acestor produse se fac integral prin unităţi bancare în cazul livrărilor efectuate de către agenţii economici producători şi importatori de astfel de produse, cu excepţiile prevăzute la art. 220 alin. (2) din Codul fiscal.

PARTEA 239: Codul fiscal:

Derogare pentru produse energetice Art. 221 Prin derogare de la art. 193, livrarea produselor energetice din antrepozitele fiscale se efectuează numai în momentul în care cumpărătorul prezintă documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declaraţiei lunare de accize se vor regulariza eventualele diferenţe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor, în numele antrepozitului fiscal, şi valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse energetice efectiv livrate de acesta, în decursul lunii precedente.

PARTEA 239[1]: Norme metodologice:

37. _

(1) Eliberarea în consum a produselor energetice din antrepozitele fiscale se efectuează numai în momentul în care cumpărătorul prezintă documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmează a fi facturată.

(2) Ordinele de plată pentru trezoreria statului care atestă virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantităţii ce urmează a fi facturată, prezentate de către cumpărători antrepozitarilor autorizaţi, trebuie să fie confirmate prin ştampila şi semnătura autorizată a unităţii bancare care a debitat contul plătitorului cu suma respectivă şi copie de pe extrasul de cont.

(3) Accizele aferente produselor energetice livrate din antrepozitele fiscale se achită de către cumpărători în contul corespunzător de venituri al bugetului de stat, deschis la unităţile trezoreriei statului în raza cărora îşi au sediul antrepozitarii autorizaţi, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanţelor nr. 246/2005 pentru aprobarea normelor metodologice privind utilizarea şi completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT).

(4) Livrarea de produse energetice se face numai pe baza de comandă depusă de cumpărător.

(5) Pe baza comenzii depuse de cumpărător, antrepozitarii autorizaţi emit cumpărătorilor o factură pro-forma (cod 14-4-10/aA) în care vor fi menţionate: denumirea produsului, cantitatea, valoarea accizei datorate, precum şi informaţii cu privire la denumirea şi codul de identificare fiscală al antrepozitarului autorizat, în numele căruia se efectuează plata accizelor, precum şi cele privind unitatea trezoreriei statului în raza căreia acesta îşi are sediul.

(6) În cazul în care cantităţile livrate se determină prin cântărire, se solicită comenzi exprimate în tone. Pentru transformarea în litri la temperatura de $+15^0$ C se vor utiliza densităţile aferente temperaturii de $+15^0$ C.

(7) În cazul în care livrările se fac în vase calibrate şi/sau cantităţile se determină prin metoda volum-densitate, se solicită comenzi exprimate în litri, care să corespundă cu capacitatea din documentul de calibrare.

(8) Cantitatea din comanda, exprimată în litri la temperatura efectivă, se va corecta cu densitatea la temperatura de $+15^0$ C, rezultând cantitatea exprimată în litri la temperatura de $+15^0$ C.

(9) Valoarea accizei datorate de cumpărător conform facturii pro-forma va fi cantitatea exprimată în litri la temperatura de $+15^0$ C, determinată potrivit prevederilor alin. (9), înmulţită cu acciza pe litru.

(10) La livrarea efectivă se recalculează acciza conform procedeului de mai sus, iar valoarea obţinută va fi evidenţiată distinct.

(11) Pentru celelalte tipuri de produse energetice calculul valorii accizei datorate se face pe baza densităţilor înscrise în registrul de densităţi în momentul întocmirii facturii pro-forma, recalculate la temperatura de $+15^0$ C, după cum urmează:

- acciza (euro/tona): 1.000 = acciza (euro/kg) x densitatea la $+15^0$ C (kg/litru) = acciza (euro/litru);

- cantitatea în kg: densitatea la $+15^0$ C = cantitatea în litri la $+15^0$ C; - valoarea accizei = cantitatea în litri la + 15^0 C x acciza (euro/litru).

(12) Eventualele diferenţe între valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiar, conform facturii pro-forma, şi valoarea accizelor aferente cantităţilor de produse energetice efectiv livrate de antrepozitarii autorizaţi, conform facturii fiscale, determinate de variaţia de densitate, se vor regulariza cu ocazia depunerii declaraţiei lunare privind obligaţiile de plata la bugetul de stat.

(13) Unităţile trezoreriei statului vor elibera zilnic, la solicitarea antrepozitarilor autorizaţi, copii ale extraselor contului de venituri al bugetului de stat în care au fost evidenţiate accizele virate în numele acestora, fără de care furnizorul nu poate efectua livrarea.

38. _

(1) Toţi agenţii economici producători de produse accizabile prevăzute la art. 162 din Codul fiscal, deţinători de autorizaţii eliberate în conformitate cu prevederile Legii nr. 521/2002 privind regimul de supraveghere şi autorizare a producţiei, importului şi circulaţiei unor produse supuse accizelor, cu valabilitate până la data de 31 decembrie 2003, au obligaţia ca în termen de 10 zile de la publicarea prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, să depună la autoritatea fiscală teritorială listele de inventar ale produselor înregistrate în stoc la data de 31 decembrie 2003.

(2) Listele de inventar se întocmesc în două exemplare care se certifică de autoritatea fiscală teritorială. Primul exemplar astfel certificat se păstrează de către agentul economic, iar cel de-al doilea se păstrează de autoritatea fiscală teritorială.

(3) Listele de inventar vor fi însoţite obligatoriu de declaraţia agentului economic privind achiziţiile de produse accizabile din ultimele două luni, utilizate ca materie primă.

(4) Declaraţia se întocmeşte în două exemplare, din care primul exemplar se păstrează de agentul economic, iar al doilea exemplar se păstrează la autoritatea fiscală teritorială împreună cu listele de inventar.

(5) Agenţii economici care la data de 31 decembrie 2003 au înregistrat stocuri de produse accizabile, realizate până la această dată, şi care nu îndeplinesc condiţiile pentru a deveni antrepozitari autorizaţi potrivit prevederilor titlului VII din Codul fiscal vor putea valorifica produsele din stoc până la data de 31 decembrie 2004 în baza unei aprobări speciale emise de autoritatea fiscală emitentă a autorizaţiei, dată în baza Legii nr. 521/2002, cu plata accizelor, după caz. Regimul privind plata accizelor se stabileşte de autoritatea fiscală emitentă a aprobării speciale. Agenţii economici producători de alcool etilic şi de distilate - ca materii prime - vor vinde aceste produse numai către beneficiarii autorizaţi în condiţiile prevăzute la titlul VII din Codul fiscal. După data de 31 decembrie 2004, cantităţile rămase în stoc nu mai pot fi comercializate.

(5^1) Cantităţile de produse accizabile provenite din stocul înregistrat la data de 31 decembrie 2004, deţinute de agenţii economici prevăzuţi la alin. (5), care nu mai au dreptul potrivit legii de a fi comercializate, pot fi predate sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, în condiţiile prevăzute de legislaţia în domeniu.

(6) Antrepozitarii autorizaţi ca producători de produse din grupa alcool etilic, care deţin în stoc alcool etilic şi distilate - ca materii prime -, achiziţionate la preţuri cu accize, nu mai plătesc accize pentru produsele obţinute exclusiv din prelucrarea acestor materii prime şi nici pentru astfel de produse înregistrate în stoc la 31 decembrie 2003, cu condiţia ca accizele aferente materiilor prime să fi fost plătite furnizorului. Această prevedere se va aplica până la data de 30 iunie 2004, după această dată

urmând a se aplica prevederile titlului VII din Codul fiscal.

(7) Pentru produsele accizabile aflate în stoc la data de 31 decembrie 2003 în alte locaţii decât antrepozitele fiscale ale antrepozitarului autorizat pentru care acciza nu a fost plătită, acciza devine exigibilă la momentul livrării produselor.

(8) Băuturile slab alcoolizate din grupa alcoolului etilic, a căror concentraţie alcoolică depăşeşte 1,2% în volum, nemarcate cu banderole, provenite din stocurile de astfel de produse înregistrate la 31 decembrie 2003, deţinute de către antrepozitarii autorizaţi pentru producţie sau de către importatorii autorizaţi în condiţiile Codului fiscal, vor putea fi comercializate fără a fi supuse marcării numai sub supravegherea fiscală asigurată de autoritatea fiscală unde sunt înregistraţi ca plătitori de accize. În acest scop, până la data de 5 a fiecărei luni, agenţii economici vor întocmi în două exemplare o situaţie a livrărilor produselor provenite din stocurile înregistrate la 31 decembrie 2003, efectuate în luna anterioară, din care exemplarul al doilea se va transmite autorităţii fiscale. Modelul situaţiei este prezentat în anexa nr. 22.

(9) Agenţii economici comercianţi care deţin băuturi alcoolice de natura celor menţionate la alin. (8), nemarcate prin banderole, care provin de la agenţi economici producători legali sau importatori legali, pot comercializa aceste băuturi până la epuizarea cantităţilor de astfel de produse, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2004. După această dată se interzice comercializarea băuturilor alcoolice respective.

(10) Agenţii economici autorizaţi după data de 1 ianuarie 2004 în calitate de antrepozitari autorizaţi pentru producţia de ţuică şi rachiuri din fructe, care obţin astfel de produse din prelucrarea fructelor, marcurilor din fructe sau a altor semifabricate preluate de la persoane fizice în anii 2003 şi 2004, pot livra produsele respective persoanelor fizice de la care au preluat materia primă, fără plata accizelor, numai când produsele sunt destinate consumului propriu, în baza declaraţiei pe propria răspundere a persoanelor fizice în cauză. Modelul declaraţiei este prezentat în anexa nr. 23.

(11) În anul 2004 ţuica şi rachiurile naturale din fructe pot fi produse în scopul consumului propriu al persoanelor fizice «în sistem de prestări de servicii» fără plata accizelor şi de către alţi agenţi economici - autorizaţi potrivit prevederilor Legii nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice şi a asociaţiilor familiale care desfăşoară activităţi economice în mod independent. Prestarea de servicii, în acest caz, se poate realiza numai în baza confirmării scrise a autorităţii fiscale teritoriale, potrivit căreia persoana fizică a înştiinţat în scris această autoritate despre cantitatea de fructe ce urmează a fi dată pentru prelucrare, cine va efectua prestarea de servicii şi a declarat că produsele obţinute sunt destinate consumului propriu.

(12) Agenţii economici - antrepozitari autorizaţi pentru producţia de produse accizabile, altele decât cele din grupa alcoolului etilic - care deţin stocuri de materii prime provenite din achiziţii efectuate până la data de 31 decembrie 2003 la preţuri cu accize, la eliberarea pentru consum din antrepozitul fiscal a produselor accizabile rezultate din prelucrarea acestor stocuri, pot compensa acciza datorată bugetului de stat cu suma reprezentând acciza aferentă cantităţii de materie primă ce se regăseşte în produsul final accizabil. Potrivit Normelor metodologice de aplicare a Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004, cererea de compensare va fi însoţită de dovada achitării sumelor reprezentând accizele aferente materiilor prime în contul furnizorului de astfel de materii prime. De asemenea, compensarea va fi condiţionată de existenţa agentului economic furnizor. Pot face obiectul compensării numai accizele aferente materiilor prime achiziţionate direct de la agenţii economici producători interni sau importatori. Accizele aferente materiilor prime pot face obiectul compensării numai în limita accizelor aferente produselor finale livrate.

(13) Agenţii economici care deţin stocuri de materii prime provenite din achiziţii legale efectuate până la data de 31 decembrie 2003 la preţuri cu accize şi care realizează din prelucrarea acestor stocuri produse care nu intră sub incidenţa accizelor sau produse pentru care acciza este «0» pot solicita compensarea ori restituirea, după caz, a accizelor aferente materiei prime incluse în produsele finale rezultate, potrivit Codului de procedură fiscală, precum şi normelor metodologice de aplicare a acestuia. Compensarea sau restituirea se va realiza pe măsura vânzării produselor finale rezultate din prelucrare şi numai în baza documentelor care justifică achiziţionarea materiei prime la preţuri cu accize, plata acestora în contul furnizorului, prelucrarea materiei prime, precum şi vânzarea produselor finale rezultate.

(14) Produsele alcoolice de natura celor definite la art. 169-173 din Codul fiscal şi produsele din tutun care nu îndeplinesc condiţiile legale de comercializare, deţinute de antrepozitarii autorizaţi

pentru producţie şi/sau depozitare, precum şi de către agenţii economici comercianţi, pot fi predate sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, în condiţiile prevăzute de legislaţia în domeniu. Supravegherea fiscală va fi asigurată de către autoritatea fiscală în a cărei rază teritorială îşi desfăşoară activitatea agentul economic.

39. _

(1) Documentele fiscale aflate în stoc la data de 31 decembrie 2003 se pot utiliza şi după această dată.

(2) Toţi agenţii economici care au avut obligaţia utilizării documentelor fiscale speciale prevăzute în actele normative privind regimul accizelor, care s-au aplicat până la intrarea în vigoare a Codului fiscal, în termen de 10 zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor depune la autoritatea fiscală teritorială o declaraţie privind stocul de astfel de documente, înregistrat la data de 31 decembrie 2003. Declaraţia se întocmeşte în două exemplare, din care primul se păstrează de agenţii economici.

40. _

(1) Pentru perioada 1 octombrie - 31 decembrie 2003, agenţii economici producători de ţigarete şi produse din tutun vor deduce din valoarea accizelor datorate la data de 25 ianuarie 2004 contravaloarea timbrelor determinată pe baza preţului fără taxa pe valoarea adăugată, aferente livrărilor de astfel de produse efectuate în această perioadă. În acelaşi timp, agenţii economici vor vira în contul Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A. contravaloarea timbrelor respective stabilită pe baza preţului cu taxa pe valoarea adăugată.

(2) Agenţii economici producători interni de ţigarete şi produse din tutun, care nu au primit autorizaţie de antrepozitar autorizat începând cu data de 1 ianuarie 2004, au obligaţia ca în termen de 10 zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, să predea spre distrugere Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A. timbrele neutilizate existente în stoc la data de 31 decembrie 2003. Aceşti agenţi economici au, de asemenea, obligaţia să vireze contravaloarea acestor timbre în contul Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A. Sumele ce urmează a fi virate în contul Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A. se stabilesc printr-un act de control încheiat de organul fiscal teritorial în raza căruia îşi desfăşoară activitatea agentul economic în cauză, la solicitarea autorităţii fiscale centrale.

(3) Agenţii economici producători interni de produse accizabile supuse marcării, altele decât ţigaretele şi produsele din tutun, care nu au primit autorizaţie de antrepozitar autorizat începând cu data de 1 ianuarie 2004, sau agenţii economici producători de produse care începând cu această dată nu mai intră sub incidenţa marcării au obligaţia ca în termen de 10 zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, să predea spre distrugere Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" - S.A. marcajele neutilizate.

41. _

(1) În termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice, antrepozitarii autorizaţi pentru producţie şi importatorii de uleiuri minerale sunt obligaţi să transmită Ministerului Economiei şi Comerţului lista cuprinzând semifabricatele şi produsele finite din nomenclatorul lor de fabricaţie sau de import, încadrarea pe poziţii tarifare, domeniul de utilizare şi acciza propusă pentru acestea. Listele vor fi însoţite de fişele tehnice ale fiecărui produs finit.

(2) După verificarea listelor, Ministerul Economiei şi Comerţului, în termen de 10 zile de la primirea acestora, le va transmite în vederea avizării Ministerului Finanţelor Publice - Comisia centrală de autorizare a antrepozitelor fiscale.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) vor fi aplicate oricărui nou produs intrat în nomenclatorul de fabricaţie sau de import al antrepozitarului autorizat pentru producţie sau importatorului de uleiuri minerale.

41^1. Agenţii economici care desfăşoară activitate de furnizare de energie electrică sunt obligaţi ca până la data de 30 septembrie 2005 să depună cererile şi documentaţia întocmită în conformitate cu prevederile prezentelor norme metodologice, în vederea autorizării ca antrepozitari.

41^2. _

(1) Un contract de leasing se consideră a fi iniţiat la momentul în care beneficiarul contractului de leasing a încheiat prin semnare un contract ferm cu societatea de leasing, în baza căruia urmează să se

deruleze operaţiunea de leasing.

(2) În cazul contractelor de leasing iniţiate înainte de data de 1 aprilie 2005, acciza datorată la închiderea regimului vamal de import se calculează în funcţie de starea autoturismelor la momentul introducerii lor în ţară şi pe baza cotelor de acciză în vigoare la momentul iniţierii contractului de leasing, în condiţiile prevăzute de legislaţia în domeniu aplicabilă până la data de 1 aprilie 2005.

(3) Prevederile alin. (1) şi (2) se aplică şi în cazul altor produse supuse accizelor, cuprinse la art. 208 din Codul fiscal, introduse în ţară în baza unor contracte de leasing.

42. _

(1) Anexele nr. 1, 2, 10,13, 22 şi 23 se abrogă.

(2) Anexele nr. 1-29 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

(3) Anexele nr. 3, 4, 5, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 şi 21 se înlocuiesc cu anexele nr. 4, 6, 9, 15, 17, 20, 23, 24, 25, 26, 27 şi 28 la prezentele norme metodologice.

*) Reproducem textul Anexelor din HG 1861/2006

Anexa nr. 1: DECLARAŢIE pentru înregistrarea gospodăriei individuale care realizează băuturi alcoolice destinate consumului propriu

	Nr. înregistrare	Data .....

1. Numele şi prenumele persoanei fizice	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. ..... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Codul numeric personal	
5. Descrierea activităţii ce urmează a se desfăşura.	Producţie. |_| Bere |_| Vinuri |_| Băuturi fermentate |_| Ţuică |_| Rachiuri |_| Alte altele decât bere şi spirtoase vinuri
6. Menţionaţi cantitatea (în litri) estimată a fi obţinută la nivelul unui an şi perioada de desfăşurare a activităţii: 6.1. - bere 6.2. - vinuri 6.3. - băuturi fermentate, altele decât bere şi vinuri	
7. Menţionaţi instalaţiile de producţie	

deţinute pentru producţie de ţuică şi rachiuri de fructe*) 7.1 - ţuică 7.2.- rachiuri 7.3. - alte spirtoase	
8. Menţionaţi cantitatea estimată a fi obţinută la nivelul unui an, în litri şi concentraţia alcoolică, precum şi perioada de desfăşurare a activităţii: 8.1. - ţuică 8.2. - rachiuri 8.3. - alte spirtoase	

Notă: *) se vor anexa şi copiile autorizaţiilor pentru deţinerea instalaţiilor pentru producţie de ţuică şi rachiuri de fructe.

Cunoscând dispoziţiile art. 474 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....

Semnătura solicitantului Data

Anexa nr. 2: CERERE privind înregistrarea operatorului economic autorizat: furnizor de gaz natural/pentru extracţia cărbunelui/ pentru producţie de cocs/ furnizor de energie electrică

	Nr. înregistrare.....	Data.....

1. Numele operatorului economic	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ..... Scara. ..... Etaj ..... Ap. ..... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activităţii economice desfăşurate în România	|_| Furnizare |_| Extracţie |_| Producţie cocs

	|_| Furnizare energie electrică gaz natural cărbune
9. Anexaţi copia legalizată a autorizaţiei eliberate de autoritatea de reglementare în domeniu	
10. Anexaţi confirmarea autorităţii fiscale cu privire la calitatea de plătitor de accize	

Cunoscând dispoziţiile art. 474 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....

Semnătura solicitantului sau a reprezentantului fiscal Data

Anexa nr. 3: SITUAŢIA livrărilor de ţigarete în luna ..... anul .....

Denumirea

antrepozitarului autorizat pentru producţie/

antrepozitarului autorizat pentru depozitare/

operatorului înregistrat/

importatorului autorizat

.....

Sediul:

Judeţul..... Sectorul..... Localitatea.....

Strada ....., Nr. ....., Blocul .....Scara .....Etaj ..... Ap. .....

Codul poştal .....Telefon/fax .....

Cod de accize .....

Cod de identificare fiscală .....

Nr. crt.	Sortimentul	Preţul maxim de vânzare cu amănuntul	Cantitatea livrată (mii buc.)	Acciza (RON)	Acciza (EUR)
0	1	2	3	4	5
	TOTAL				

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/ operatorului autorizat/importatorului autorizat

.....

Data.....

Semnătura.....

Anexa nr. 4: DECLARAŢIE privind preţurile maxime de vânzare cu amănuntul pe sortimente de ţigarete

(- Anexa nr. 3 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/

operatorul înregistrat/operatorului neînregistrat/importatorului

.....

Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul

.....

Judeţul ..... Sectorul .....

Localitatea .....

Strada ..... Nr. .....

Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....

Cod poştal .....

Codul de accize .....

Codul de identificare fiscală .....

Începând cu data de ..... preţurile maxime de vânzare cu amănuntul, practicate pe sortimente, vor fi următoarele:

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Numărul ţigaretelor/pachet	Preţul maxim de vânzare cu amănuntul (lei/pachet)
0	1	2	3

Director general,

.....

Director economic,

.....

CITAT din HG 1861/2006

57.Antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de produse accizabile supuse marcării şi importatorii de astfel de produse, cărora autorizaţia le-a fost revocată sau anulată, şi care la momentul revocării sau anulării autorizaţiei, deţin marcaje neutilizate, deteriorate sau înregistrează marcaje distruse, sunt obligaţi să plătească în termen de 15 zile de la data revocării sau anulării, în contul Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" S.A., contravaloarea tuturor marcajelor achiziţionate, precum şi a celor executate şi aflate în stoc la Compania Naţionala "Imprimeria Naţională S.A.", neachitate până la acea data. După data achitării, în termen de 15 zile marcajele neutilizate vor fi returnate pentru distrugere Companiei Naţionale "Imprimeria Naţională" S.A., iar cheltuielile legate de distrugere vor fi suportate de către operatorii economici în cauză

58._

(1)Autorizaţiile de utilizator final emise în anul 2006, în cazul scutirilor directe de la plata accizelor, cu valabilitate până la data de 31 decembrie 2006, îşi menţin valabilitatea până la data de 1 martie 2007, exclusiv, în limita unor cantităţi determinate la nivelul a două luni din cantitatea totală aprobată înscrisă în autorizaţie.

(2)Începând de la 1 martie 2007, aceste autorizaţii de utilizator final îşi pierd valabilitatea, scutirea directă urmând a se acorda potrivit prevederilor pct. 22 şi 23.

(3) În cazul scutirilor directe de la plata accizelor, pentru care s-au eliberat autorizaţii de utilizator final în anul 2006, iar de la data de 1 ianuarie 2007 au intrat sub incidenţa prevederilor art. 175[4] alin. (1) pct. 2 lit. a) din Codul fiscal, valabilitatea autorizaţiilor fiind prelungită până la data de 1 martie 2007, după această dată se aplică prevederile pct. 5[1.3]. Beneficiarii regimului de neaccizare care au achiziţionat produsele energetice la preţuri cu accize au dreptul la restituirea accizelor plătite către furnizori.

(4) Beneficiarii scutirilor directe de la plata accizelor prevăzuţi la pct. 23, care după data de 1 ianuarie 2007 şi până la data obţinerii autorizaţiei de utilizator final au achiziţionat produse energetice la preţuri cu accize, pot solicita restituirea accizelor plătite către furnizori. De asemenea, pot solicita restituirea accizelor şi operatorii economici care au achiziţionat după data de 1 ianuarie 2007 produse energetice la preţuri cu accize pe care le-au livrat la preţuri fără accize, până la obţinerea autorizaţiei de utilizator final de către beneficiarul scutirii.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (3) şi (4), restituirea accizelor se face potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, în baza unei cereri depuse la autoritatea fiscală teritorială, însoţită de:

a) copia facturii de achiziţie a produselor energetice în care acciza este evidenţiată distinct, dovada plăţii accizelor către furnizor şi, după caz, copia facturii de livrare a produselor respective la preţuri fără accize;

sau

b) documentul de plată a accizelor la momentul importului şi copia facturilor de livrare a produselor energetice la preţuri fără accize.

59.Toate gospodăriile individuale, producătoare de ţuică, rachiuri de fructe, rachiu de vin şi rachiuri din subproduse de vinificaţie, care la data de 1 ianuarie 2007 deţin stocuri de astfel de produse destinate consumului propriu, vor declara aceste stocuri la autoritatea fiscală teritorială prin administraţia finanţelor publice în raza căreia îşi au domiciliul, odată cu înregistrarea instalaţiilor deţinute pentru producerea de astfel de produse.

60.Documentele administrative de însoţire înregistrate în stoc la data de 1 ianuarie 2007 atât la antrepozitarii autorizaţi cât şi la C.N. Imprimeria Naţională" S.A. pot fi utilizate în continuare până la epuizarea acestora, dar numai pentru mişcarea produselor accizabile în regim suspensiv pe teritoriul României.

61._

(1) Toţi antrepozitarii autorizaţi până la data de 31 decembrie 2006, care deţin autorizaţii valabile după data de 1 ianuarie 2007, au obligaţia ca până la data de 31 martie 2007, inclusiv, să comunice Comisiei instituite în cadrul autorităţii fiscale centrale nivelul garanţiei determinate potrivit alin. (8) şi (8^1) ale pct. 20 şi datele care au stat la baza stabilirii acestui nivel, în vederea actualizării garanţiilor deja constituite. Comisia va stabili pentru fiecare antrepozitar autorizat nivelul garanţiei actualizate şi, după caz, al garanţiei reduse, precum şi diferenţa de constituit ce va fi comunicată antrepozitarului. Diferenţa de garanţie astfel stabilită va fi constituită de antrepozitarul autorizat în termen de 30 de zile de la data aducerii la cunoştinţa acestuia de către Comisie.

(2) Importatorii autorizaţi de produse accizabile supuse marcării, care deţin autorizaţii valabile după data de 1 ianuarie 2007, au obligaţia ca până la data de 31 martie 2007, inclusiv, să comunice Comisiei instituite în cadrul autorităţii fiscale centrale nivelul garanţiei determinate potrivit alin. (2^1) al pct. 27 şi datele care au stat la baza calculului acestui nivel, în vederea stabilirii nivelului garanţiei de constituit. Garanţia stabilită va fi constituită de importatorul autorizat în termen de 30 de zile de la data aducerii la cunoştinţa acestuia de către Comisie.

(3) Antrepozitarii autorizaţi până la data de 31 decembrie 2006, exclusiv pentru activitatea de îmbuteliere a băuturilor alcoolice, care deţin autorizaţii valabile după data de 1 ianuarie 2007, au obligaţia de a se conforma prevederilor alin. (3) al pct. 2 până la data de 30 septembrie 2007.

(4) Toţi antrepozitarii autorizaţi până la data de 31 decembrie 2006, care deţin autorizaţii valabile după data de 1 ianuarie 2007, au obligaţia de a se conforma prevederilor pct. 8 alin. (5) şi (5^1) până la data de 30 septembrie 2007.

62._

(1)Pentru acele tranzacţii cu produse accizabile cu statele membre care au început înainte de data de 1 ianuarie 2007 şi care sunt terminate după această dată, se vor aplica reglementările în vigoare la data începerii tranzacţiei.

(2)Mişcarea produselor accizabile care a început şi care se află intrate în birourile vamale de ieşire din Comunitate înainte de 1 ianuarie 2007 şi sunt supuse regimului vamal comunitar aşa cum este stabilit la art. 5 al Directivei 92/12/CEE la data aderării, va continua să fie supusă acelui regim până la încheierea lui în Comunitatea lărgită.

(3)Pentru operaţiunile de import de produse accizabile supuse marcării, care au început înainte de data de 1 ianuarie 2007, care sunt terminate după această dată şi pentru care accizele au fost deja plătite, se vor aplica reglementările în vigoare la data începerii operaţiunii de import.

(4) Marcajele achiziţionate de la Compania Naţională «Imprimeria Naţională» - S.A. de către antrepozitarii autorizaţi şi importatorii autorizaţi pentru produse accizabile supuse marcării, în baza notelor de comandă aprobate de autoritatea fiscală competentă în anul 2006, vor putea fi utilizate până la epuizare, dar nu mai târziu de 30 iunie 2007. Intră sub incidenţa acestor prevederi şi banderolele destinate marcării buteliilor sau cutiilor cu o capacitate ce depăşeşte 3 litri şi, implicit, comercializarea de către producători şi importatori a băuturilor alcoolice astfel marcate. După această dată se interzice comercializarea de către producători şi importatori a băuturilor alcoolice astfel marcate, iar banderolele neutilizate vor fi predate către Compania Naţională «Imprimeria Naţională» - S.A. în vederea distrugerii. Cheltuielile legate de distrugere se suportă de către antrepozitarul autorizat sau importatorul autorizat.

(5) Antrepozitarii autorizaţi pentru producţie de băuturi alcoolice, precum şi importatorii de astfel de produse, care la data intrării în vigoare a prezentelor norme deţin în stoc banderole neutilizate sau au expediate către furnizorul extern banderole destinate marcării buteliilor ori cutiilor cu o capacitate ce depăşeşte 3 litri, au obligaţia ca în termen de 15 zile de la această dată să prezinte autorităţii fiscale teritoriale la care sunt înregistraţi ca plătitori de impozite şi taxe o situaţie care să cuprindă numărul de banderole neutilizate/expediate, precum şi stocul de produse marcate şi îmbuteliate în butelii mai mari de 3 litri înregistrat de către producător/importator, inclusiv cel existent la furnizorul extern.

63.Operatorii economici producători de produse supuse accizelor armonizate, pentru care începând cu

data de 1 ianuarie 2007 intervine obligaţia autorizării locului de producţie ca antrepozit fiscal, pot desfăşura în continuare activitatea de producţie până la autorizarea locului respectiv ca antrepozit fiscal de producţie, dar nu mai târziu de 31 martie 2007.

64.Condiţia prevăzuta la pct. 23.10 devine obligatorie începând cu data de 1 aprilie 2007.

- Anexa nr. 5: DECLARAŢIE privind producţia de vinuri liniştite realizată în calitate de mic producător trimestrul ..... anul .....

Nr. înregistrare	Data .....
1. Numele persoanei juridice/ persoanei fizice	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc .....Scara ..... Etaj .....Ap. .....
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală/ Codul numeric	
5. Cantitatea realizată în trimestrul de	
6. Cantitatea realizată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în trimestrul de raportare, către: 7.1. magazine specializate în vânzarea	
8. Total cantitate livrată în trimestrul de	

Cunoscând dispoziţiile art. 474 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....
Semnătura declarantului, Data,

Anexa nr. 6: CERERE privind acordarea autorizaţiei de antrepozit fiscal

	Nr. înregistrare	Data .....

(ataşaţi numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informaţiile complete)

I. INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUS	
1. Numele	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. .....Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	

7. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Activităţile economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul fiscal al persoanelor afiliate cu antrepozitarul	
10. Dacă antrepozitarul este persoană juridică: numele, adresa şi codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor	
11. Arătaţi daca antrepozitarul (sau în cazul în care antrepozitarul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute în legislaţia fiscală |_| Da |_| Nu	
12. Anexaţi certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligaţiile fiscale la bugetul de stat, precum şi cazierul fiscal al antrepozitarului	
13. Anexaţi copia situaţiilor financiare anuale (bilanţ) din ultimii doi ani.	
14. Anexaţi confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize	
15. Anexaţi un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementarilor legale în vigoare	
II INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL (pentru fiecare antrepozit fiscal se depune separat câte o parte a II-a precum şi orice alte informaţii necesare	
1. Adresa antrepozitului fiscal	Judeţul ..... Sectorul Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. ..... Cod poştal .....
2. Descrierea activităţilor ce urmează a se desfăşura în antrepozitul fiscal (inclusiv natura activităţilor şi tipurile de produse accizabile)	
3. Arătaţi daca anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizaţie de antrepozit fiscal pentru locul respectiv	

4. Enumeraţi tipurile şi cantităţile de produse accizabile produse şi/sau depozitate în locul respectiv în fiecare din ultimele 12 luni (daca este cazul), precum şi tipurile şi cantităţile estimate pentru fiecare din următoarele 12 luni. Tipurile de produse accizabile urmează a fi detaliate în funcţie de acciza unitara pe produs.	
Codificarea tipurilor de produse	Tip produs (denumire produs)..... - (cod şi subcod)..... Tip produs (denumire produs)..... - (cod şi subcod)..... Tip produs (denumire produs)..... - (cod şi subcod).....
5. În cazul unui loc care urmează a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificaţi capacitatea maximă de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitată la un moment dat în locul respectiv)	
6. Anexaţi un plan de amplasare a antrepozitului fiscal.	
7. Anexaţi copiile licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor privind desfăşurarea activităţilor din antrepozitul fiscal	
8. Dacă locul se află în proprietatea antrepozitarului autorizat, anexaţi copia actelor de proprietate.	
9. Dacă locul se află în proprietatea altei persoane, anexaţi următoarele: Copia contractului de leasing sau dovada deţinerii sub orice forma legală. O declaraţie semnată de proprietar care confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuţii de control.	
III. INFORMAŢII PRIVIND GARANŢIA	
1. Tipul de garanţie propusă	
2. Suma propusă pentru garanţia pentru fiecare antrepozit fiscal (şi descrierea metodei de calcul)	
3. În cazul unui depozit în bani, anexaţi scrisoarea de bonitate bancară	
4. În cazul unei garanţii bancare, anexaţi următoarele: Numele, adresa şi telefonul garantului propus.	

Declaraţia garantului propus cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancară pentru o sumă şi perioada de timp specificată. (Scrisoare de garanţie bancară).

Cunoscând dispoziţiile art. 474 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....

Semnătura solicitantului sau a reprezentantului fiscal Data

Anexa nr. 7

CERERE DE AUTORIZARE OPERATOR ÎNREGISTRAT (casetă rezervată autorităţii fiscale teritoriale)		Nr. .....
1. Nume şi prenume sau denumirea societăţii şi adresa exactă	Codul unic de înregistrare	
	Număr de identificare TVA	
	Număr de telefon	
	Număr de fax	
	Adresa de e-mail	
2. În cazul persoanelor juridice, se va înscrie numele, adresa şi codul numeric personal al fiecărui administrator:		
3 Adresa locaţiei/locaţiilor de recepţie a produselor:		
4. Natura produselor şi cantitatea medie lunara de produse estimata a fi recepţionată intr-un an, după caz:		
* băuturi alcoolice: |_| bere ..... litri |_| vin liniştit ..... litri |_| vin spumos ..... litri |_| produse intermediare ..... litri |_| băuturi fermentate liniştite ..... litri |_| băuturi fermentate spumoase ..... litri |_| băuturi alcoolice spirtoase ..... litri	* produse energetice |_| combustibili ..... litri |_| carburanţi ..... litri * tutun prelucrat |_| ţigarete ..... bucăţi |_| ţigări şi ţigări de foi ..... bucăţi |_| tutun de fumat ..... kg	
5 Dacă sunteţi deja titularul unei autorizaţii eliberată de autoritatea fiscală competentă, vă rugăm să indicaţi data şi obiectul autorizaţiei:		
Număr ..... din		
Număr ..... din		

6 În cazul în care anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizaţie de operator înregistrat, precizaţi acest fapt:
7 Documente de anexat: |_| certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligaţiile fiscale la bugetul de stat, precum şi cazierul fiscal al solicitantului |_| cazierele judiciare ale administratorilor |_| bilanţul pe ultimii doi ani |_| confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize |_| certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepţia produselor accizabile, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementarilor legale în vigoare |_| copia contractelor încheiate direct intre operatorul înregistrat propus şi persoana autorizata din alt stat membru |_| lista cantităţilor de produse accizabile recepţionate în fiecare luna din anul precedent |_| scrisoarea de bonitate bancara, în cazul în care garanţia se constituie prin consemnarea de mijloace băneşti la Trezoreria statului |_| numele, adresa şi telefonul garantului propus, precum şi declaraţia garantului cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancara pentru o suma şi o perioada de timp specificată (scrisoarea de garanţie bancara), atunci când se constituie o garanţie bancară
Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete

Prevăzut pentru validarea semnăturii responsabilului societăţii	Data, numele şi calitatea acestuia (proprietar, asociat)

Anexa nr. 8: DECLARAŢIE pentru obţinerea autorizaţiei de operator neînregistrat

	Nr. înregistrare	Data .....

1. Denumirea societăţii	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. ..... Cod poştal .....
3. Telefon/Fax	
4. Codul de identificare fiscală	
5. Numărul de TVA	
6. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau al	

altei persoane de contact	
7 Perioada în care urmează a se realiza operaţiunea	
8 Anexaţi copiile licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor cu privire la desfăşurarea activităţii	
9. Precizaţi adresa la care urmează să fie primite produsele accizabile	Judeţul ..... Sectorul. ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ..... Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. ..... Cod poştal.....
10. Denumirea şi adresa antrepozitului fiscal furnizor	
11. Categoria şi cantitatea de produse accizabile	
12. Nivelul garanţiei constituite Anexaţi scrisoare de bonitate bancara	

Cunoscând dispoziţiile art. 474 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

....

Semnătura declarantului Data

Anexa nr. 9

(- Anexa nr. 5 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

1 EXEMPLAR PENTRU EXPEDITOR

PRODUSE ACCIZABILE DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOŢIRE

1 Expeditor

|_|

2 Cod accize expeditor 3 Nr. referinţa

4 Cod accize primitor 5 Nr. factură

6 Data facturii

7 Primitor

7a Locul livrării

8 Autoritatea competentă a locului de expediere

10 Garanţia

9 Transportator 12 Tara de expediţie 13 Tara de primire

11 Alte informaţii privind transportul 14 Reprezentantul fiscal

1 5 Locul de 16 Data expedierii 17 Durata transportului

expediere

<table>
<tr><td rowspan="3">18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor</td><td rowspan="3"></td><td colspan="2">19a Codul produsului (cod NC)
|_____|_____|____|</td></tr>
<tr><td rowspan="2">20a Cantitate</td><td>21a Greutate bruta (kg)</td></tr>
<tr><td>22a Greutate neta (kg)</td></tr>
<tr><td rowspan="3">18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea ambalajelor</td><td rowspan="3"></td><td colspan="2">19b Codul produsului (Cod NC)
|_____|_____|____|</td></tr>
<tr><td rowspan="2">20b Cantitate</td><td>21 b Greutate bruta (kg)</td></tr>
<tr><td>22b Greutate neta (kg)</td></tr>
<tr><td rowspan="3">18C Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea ambalajelor</td><td rowspan="3"></td><td colspan="2">19c Codul produsului (cod NC)
|_____|_____|____|</td></tr>
<tr><td rowspan="2">20C Cantitate</td><td>21c Greutate bruta (kg)</td></tr>
<tr><td>22c Greutate neta (kg)</td></tr>
<tr><td></td><td colspan="3">23 Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici producători de bere şi mici distilerii)</td></tr>
<tr><td rowspan="4"></td><td rowspan="3">A înregistrarea controalelor. Se completează de autorităţile competente.</td><td>24 Căsuţele 1-22 certificarea completării corecte</td></tr>
<tr><td>Societatea semnatara şi nr. de telefon</td></tr>
<tr><td>Numele semnatarului</td></tr>
<tr><td>Locul şi data</td></tr>
<tr><td>Continua pe verso (exemplarele 2,3 şi 4)</td><td>Semnătura</td></tr>
</table>

Instrucţiuni de completare

1. Observaţii generale

1.1. Documentul administrativ de insolite este utilizat în scopul aplicării accizelor, potrivit prevederilor art. ÎS şi 19 din Directiva Consiliului nr. 92/12/CEE, din 25 februarie 1992

1.2. Documentul trebuie completat în mod lizibil în aşa fel încât înscrisurile să rai poată fi şterse. Informaţiile pot fi pretipărite. Nu sunt permise ştersături sau tăieturi.

1.3. Caracteristicile generale ale documentului şi dimensiunile căsuţelor sunt cele prevăzute în Jurnalul Oficial al Comunităţii Europene nr. C 164 din 1.07.1989 pag.3.

Hârtia trebuie să fie de culoare alba pentru toate exemplarele şi să aibe formalul 210 x 297 mm; este admisa o toleranta maxima de 5mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce priveşte lungimea.

1.4. Orice spaţiu neutilizat în căsuţele 18a-22c va fi barat, astfel încât să nu mai poată fi adăugiri. În document, pol fi introduse trei descrieri distincte ale produselor, care trebuie să fie din aceeaşi categorie de accize. Aceste categorii sunt produse energetice, produse din tutun şi alcool/băuturi alcoolice.

1.5. Documentul de însoţire consta în 5 exemplare: exemplarul 1. trebuie păstrat de expeditor exemplarul 2 trebuie păstrat de primitor; exemplarul 3 trebuie returnat expeditorului pentru descărcare a operaţiunii împreună cu certificatul sau aprobarea autorităţii fiscale competente din Statul membru de destinaţie, daca este necesar; exemplarul 4 trebuie prezentat de către primitor autorităţii competente a Statului membru de destinaţie; exemplarul S. trebuie transmis de către expeditor autorităţii sale fiscale, k momentul expedierii produselor.

1.6. Exemplarele 2, 3 şi A ale documentului trebuie să însoţească produsele pe parcursul transportului.

1.7. În situaţiile în care acest document este utilizat pentru circulaţia prin conducte fixe, exemplarele 2,3 şi 4 se transmit primitorului prin mijloacele cele mai rapide de care dispune antrepozitarul expeditor. În toate cazurile, documentul trebuie să sosească la locul livrării în termen de 24 de ore de la primirea produselor la care se refera.

2. Rubrici

Căsuţa 1. Expeditor: numele şi adresa, complete.

Căsuţa 2. Codul de acciza al expeditorului: codul de înregistrare pentru accize atribuit expeditorului de către autoritatea fiscală competentă.

Căsuţa 3. Nr. referinţa: numărul de referinţa care identifica expedierea în înregistrările expeditorului (ex. nr. facturii poate fi utilizat în acest sens).

Căsuţa 4. Codul de acciza al primitorului: în cazul unui antrepozitar sau operator înregistrat, codul de înregistrare al accizei. În cazul unui operator neînregistrat se va indica numărul de autorizare al expediţiei atribuit de către autoritatea să fiscală.

Căsuţa 5. Nr. factura: numărul facturii aferenta produselor. Daca nu, numărul avizului de expediţie sau orice alt document de transport.

Căsuţa 6. Data facturii: data emiterii documentului indicat la căsuţa nr. 5.

Căsuţa 7. Primitor: numele şi adresa complete iar în cazul în care destinatarul este un operator neînregistrat, numărul de identificare TVA. În cazul mărfurilor exportate, trebuie indicat numele persoanei care acţionează la contul expeditorului la locul exportului

Căsuţa 7a. Locul livrării: locul unde se livrează efectiv produsele, daca produsele nu sunt livrate la adresa indicaţi, la căsuţa 7.

În cazul produselor exportate se va menţiona "EXPORT ÎN AFARA COMUNITĂŢII" şi locul de export. Pentru produsele care urmează a fi plasate într-o procedura vamala comunitara (alta decât punerea în liberă circulaţie), se va înscrie menţiunea "ÎN PROCEDURA VAMALĂ" precum şi locul în care produsele vor fi supuse unui control vamal.

Căsuţa 8. Autoritatea competentă a locului de expediere: numele şi adresa autoritarii fiscale competente responsabile cu controlul privind accizele la locul de expediere.

Căsuţa 9. Transportator: numele şi adresa persoanei responsabile cu prunul transport, dacă ea este alta decât expeditorul.

Căsuţa 10. Garanţia: datele de identificare a panii sau pârtilor responsabile pentru garanţie.

Se va indica numai "expeditor", "transportator" sau "primitor".

Căsuţa 11. Alte informaţii privind transportul: numele transportatorului, mijlocul de transport, numărul de înmatriculare al vehiculului, numărul, tipul şi identificarea eventualelor sigilii comerciale.

Căsuţa 12. Tara de expediţie. Statul membru din care pleacă transportul. Se utilizează o abreviere:

BE	Belgia	LU	Luxemburg
BG	Bulgaria	HU	Ungaria

CZ	Cehia	MT	Malta
DK	Danemarca	NL	Olanda
DE	Germania	AT	Austria
EE	Estonia	PL	Polonia
GR	Grecia		Portugalia
ES	Spania	RO	România
FR	Franţa	SI	Slovenia
IE	Irlanda	SK	Slovacia
IT	Italia	FI	Finlanda
CY	Cipru	SE	Suedia
LV	Letonia	GB	Regatul Unit al Marii Britanii.
LT	Lituania		

Căsuţa 13. Tara de primire: stalul membru în care se încheie transportul. Se vor utiliza aceleaşi abrevieri prevăzute la căsuţa 12.

Căsuţa 14. Reprezentant fiscal: daca expeditorul a desemnat un reprezentant fiscal în statul membru de destinaţie, se va înscrie în căsuţa numele sau, adresa, numărul de identificare TVA şi codul de acciza (daca este cazul).

Căsuţa 15. Locul de expediere: numărul de înregistrare al antrepozitului (daca existai).

Căsuţa 16. Data expedierii: data, şi daca se solicita de autorităţile fiscale ale statului de plecare, ora la care produsele părăsesc antrepozitul expeditorului.

Căsuţa 17. Durata transportului: perioada de timp normala, necesara pentru a efectua traseul, având în vedere mijlocul de transport şi distanta.

Căsuţa 18a. Colete şi descrierea produselor: numere de identificare şi numărul de colete (ex. containere); numărul de ambalaje din interiorul coteţelor (ex. canoane) şi descrierea comerciala a produselor. Descrierea poate continua pe o pagina separata ataşata fiecărui exemplar. O lista a ambalajelor poate fi utilizata în acest scop. Alcoolul şi băuturile alcoolice, altele decât berea, trebuie să aibă o concentraţie alcoolica prevăzuta (procent în volum de 20*C). Pentru bere, concentraţia alcoolica va fi menţionata fie în grade Plato, Se procente în volum la 20°C, fie amândouă, potrivit solicitării statului membru de destinaţie şi a statului membra de expediere. Pentru uleiuri minerale se va menţiona densitatea la 15°C.

Căsuţa 19a. Codul produsului: caidul NC.

Căsuţa 20a. Cantitatea:

- numărul produselor exprimate în mii (ţigarete)

- greutatea neta (ţigări şi ţigări de foi)

- litri de produs la (temperatura de 20"C cu doua zecimale (alcool şi băuturi alcoolice)

- litri la temperatura de 15°C (uleiuri minerale cu excepţia pacurii).

Căsuţa 21a. Greutatea bruta: greutatea bruia a transportului.

Căsuţa 22a. Greutate neta: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor accizabile în cazul alcoolului şi băuturilor alcoolice, uleiurilor minerale şi în căzui produselor din tutun cu excepţia ţigaretelor. Căsuţele 18b-22b să 18c-22c se utilizează daca transportul conţine produse diferite de; cele descrise la căsuţele 18a-22a.

Căsuţa 23. Certificate: acest spaţiu este rezervai pentru anumite certificate care sunt cerute numai os exemplarul 2.

1. În cazul mumiilor vinuri, atunci când se considera necesar, certificatul referitor la originea şi calitatea produselor, conform legislaţiei comuniune.

2. În cazul anumitor băuturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producţie, contram legislaţiei comunitare.

3. În cazul berii produsa de micii producători independenţi conform definiţiei din directiva specifica a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenţionează solicitarea unei aatc reduse a accizei în statul membru de destinaţie, certificarea expeditorului astfel:"Prin prezenta se certifica faptul cat produsul descris a fost fabricat de o mică berărie în dependenţii* cu o producţie a anului anterior de..... hectolitri de bere."

4. În cazul alcoolului etilic produs de o mica distilerie, conform definiţiei din directiva specifica a Comisiei privind structura accizelor la alcool şi băuturi alcoolice, pentru care se intenţionează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de desnoane, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certificai faptul ca produsul descris a fost fabricat de o mica distilerie cu a producţie a anului anterior de..... hectolitri de alcool pur,

Căsuţa 24. Societatea semnataimkii, etc: documentul se completează de către, sau în numele expeditorului. Societatea semnatarului documentului trebuie să fie identificata. Documentul trebuie semnat, cu excepţia cazului ăi care expeditorul a fost autorizat să înlocuiască semnătura cu o stampila speciala. În acest caz se face menţiunea "DISPENSA DE SEMNĂTURA".

Căsuţa A Înregistrarea contractelor: autorităţile competente înregistrează controalele efectuate pe exemplarele 2, 3 şi 4. Daca spaţiul este insuficient pe fata documentului, înregistrările pot continua pe verso. Toate menţiunile trebuiesc semnate, datate şi stampilate de funcţionarul competent.

Daca produsele sunt supuse unui regim vamal, controalele efectuate trebuiesc înregistrate de funcţionarul competent. În cazul în care a fost autorizata o dispensa de semnătura, stampila speciala se aplica, de asemenea, în coltul din dreapta sus al căsuţei A.

Căsuţa B Daca, pe parcursul transportului se modifica destinaţia produselor fata de cea menţionata la casatele 7 sau 7a, expeditorul sau agentul sau de livrare trebuie să indice la Căsuţa B noul loc de livrare. În plus, expeditorul trebuie să notifice imediat la autoritatea fiscală competentă, schimbarea locului de livrare.

Căsuţa C Certificat de recepţie, acest certificat trebuie emis de către destinatar. Atunci când recepta» produselor intr-un antrepozit este supusa unui control fiscal sau aminei când produsele sunt exportate sau plasate intr-un regim vamal comunitar (altul decât punerea în libera circulaţie), autoritatea fiscală sau biroul vamal, după caz, va elibera certificatul pentru conformitate. Se recomanda ca recepţia produselor să fie, de asemenea, certificata pe verso-ul exemplarului 2, care urmează ai «e păstrai de către destinatar. Astfel, în cazul pierderii exemplarului 3 cu ocazia retransmiterii către expeditor, acesta din urma poate solicita închiderea transportului, prin intermediul unei copii a certificării de pe exemplarul 2.

<table>
<tr><td>2</td><td colspan="3">EXEMPLAR PENTRU PRIMITOR</td></tr>
<tr><td rowspan="5"></td><td>PRODUSE ACCIZABILE</td><td colspan="2">DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOŢIRE</td></tr>
<tr><td rowspan="3">1 Expeditor Cod unic de înregistrare
|_|</td><td>2 Cod accize expeditor</td><td>3 Nr. referinţa</td></tr>
<tr><td>4 Cod accize primitor</td><td>5 Nr. factură</td></tr>
<tr><td colspan="2">6 Data facturii</td></tr>
<tr><td rowspan="2">7 Primitor Cod unic de înregistrare
7a Locul livrării</td><td colspan="2">8 Autoritatea competentă a locului de expediere</td></tr>
<tr><td colspan="2">10 Garanţia</td></tr>
</table>

	9 Transportator	12 Tara de expediţie	13 Tara de primire
	11 Alte informaţii privind transportul	14 Reprezentantul fiscal	

15 Locul de expediere

16 Data expedierii

17 Durata transportului

18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor

19a Codul produsului (cod NC)

|_____|_____|____|

20a Cantitate

21a Greutate bruta (kg)

22a Greutate neta (kg)

18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor

19b Codul produsului (Cod NC)

|_____|_____|____|

20b Cantitate

21 b Greutate bruta (kg)

22b Greutate neta (kg)

18C Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor

19c Codul produsului (cod NC)

|_____|_____|____|

20C Cantitate

21c Greutate bruta (kg)

22c Greutate neta (kg)

23 Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici producători de bere şi mici distilerii)

A înregistrarea controalelor. Se completează de autorităţile competente.

24 Căsuţele 1-22 certificarea completării corecte

Societatea semnatara şi nr. de telefon

Numele semnatarului

Locul şi data

Continua pe verso (exemplarele 2,3 şi 4)

Semnătura

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII Noua adresa		Trebuie informata imediat autoritatea indicata la căsuţa 8
Numele semnatarului Locul şi data	Semnătura	

C CERTIFICAREA RECEPŢIEI SAU EXPORTULUI |_| Produse primite de destinatar		
Data	Locul	Nr. referinţă .....
Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri
|_| Transport verificat		
|_| Produse exportate*/ plasate intr-o procedura vamala comunitara (alta decât punerea în libera circulaţie)* Data.....		Mijloc de transport .....
|_| Numele semnatarului ..... Societatea semnatarului		Locul şi data ..... Semnătura
|_| Autoritatea fiscală sau biroul vamal Nume Adresa * tăiaţi varianta care nu se aplica		Aprobat de autoritatea fiscală sau de biroul vamal
A înregistrarea controalelor (continuare)		

3	EXEMPLAR DE RETURNAT EXPEDITORULUI		
	PRODUSE ACCIZABILE	DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOŢIRE	
	1 Expeditor Cod unic de înregistrare |_|	2 Cod accize expeditor	3 Nr. referinţa
		4 Cod accize primitor	5 Nr. factură
		6 Data facturii	
	7 Primitor Cod unic de înregistrare	8 Autoritatea competentă a locului de expediere	

	7a Locul livrării	10 Garanţia	
	9 Transportator	12 Tara de expediţie	13 Tara de primire
	11 Alte informaţii privind transportul	14 Reprezentantul fiscal	

15 Locul de expediere

16 Data expedierii

17 Durata transportului

18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor

19a Codul produsului (cod NC)

|_____|_____|____|

20a Cantitate

21a Greutate bruta (kg)

22a Greutate neta (kg)

18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor

19b Codul produsului (Cod NC)

|_____|_____|____|

20b Cantitate

21 b Greutate bruta (kg)

22b Greutate neta (kg)

18C Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor

19c Codul produsului (cod NC)

|_____|_____|____|

20C Cantitate

21c Greutate bruta (kg)

22c Greutate neta (kg)

23 Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici producători de bere şi mici distilerii)

A înregistrarea controalelor. Se completează de autorităţile competente.

24 Căsuţele 1-22 certificarea completării corecte

Societatea semnatara şi nr. de telefon

Numele semnatarului

Locul şi data

Continua pe verso (exemplarele 2,3 şi 4)

Semnătura

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII Noua adresa		Trebuie informata imediat autoritatea indicata la căsuţa 8
Numele semnatarului	Semnătura	

Locul şi data		
C CERTIFICAREA RECEPŢIEI SAU EXPORTULUI |_| Produse primite de destinatar		
Data	Locul	Nr. referinţă .....
Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri
|_| Transport verificat		
|_| Produse exportate*/ plasate intr-o procedura vamala comunitara (alta decât punerea în libera circulaţie)* Data.....		Mijloc de transport .....
|_| Numele semnatarului ..... Societatea semnatarului		Locul şi data ..... Semnătura
|_| Autoritatea fiscală sau biroul vamal Nume Adresa * tăiaţi varianta care nu se aplica		Aprobat de autoritatea fiscală sau de biroul vamal
A înregistrarea controalelor (continuare)		

4	EXEMPLAR PENTRU AUTORITATEA FISCALĂ A PRIMITORULUI		
	PRODUSE ACCIZABILE	DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOŢIRE	
	1 Expeditor Cod unic de înregistrare |_|	2 Cod accize expeditor	3 Nr. referinţa
		4 Cod accize primitor	5 Nr. factură
		6 Data facturii	
	7 Primitor Cod unic de înregistrare	8 Autoritatea competentă a	

	7a Locul livrării	locului de expediere	
		10 Garanţia	
	9 Transportator	12 Tara de expediţie	13 Tara de primire
	11 Alte informaţii privind transportul	14 Reprezentantul fiscal	

15 Locul de expediere

16 Data expedierii

17 Durata transportului

18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor

19a Codul produsului (cod NC)

|_____|_____|____|

20a Cantitate

21a Greutate bruta (kg)

22a Greutate neta (kg)

18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor

19b Codul produsului (Cod NC)

|_____|_____|____|

20b Cantitate

21 b Greutate bruta (kg)

22b Greutate neta (kg)

18C Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor

19c Codul produsului (cod NC)

|_____|_____|____|

20C Cantitate

21c Greutate bruta (kg)

22c Greutate neta (kg)

23 Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici producători de bere şi mici distilerii)

A înregistrarea controalelor. Se completează de autorităţile competente.

24 Căsuţele 1-22 certificarea completării corecte

Societatea semnatara şi nr. de telefon

Numele semnatarului

Locul şi data

Continua pe verso (exemplarele 2,3 şi 4)

Semnătura

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII Noua adresa	Trebuie informata imediat autoritatea indicata la căsuţa 8

Numele semnatarului Locul şi data	Semnătura	
C CERTIFICAREA RECEPŢIEI SAU EXPORTULUI |_| Produse primite de destinatar		
Data	Locul	Nr. referinţă .....
Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri
|_| Transport verificat		
|_| Produse exportate*/ plasate intr-o procedura vamala comunitara (alta decât punerea în libera circulaţie)* Data.....		Mijloc de transport .....
|_| Numele semnatarului ..... Societatea semnatarului		Locul şi data ..... Semnătura
|_| Autoritatea fiscală sau biroul vamal Nume Adresa * tăiaţi varianta care nu se aplica		Aprobat de autoritatea fiscală sau de biroul vamal
A înregistrarea controalelor (continuare)		

5	EXEMPLAR PENTRU AUTORITATEA FISCALĂ A EXPEDITORULUI		
	PRODUSE ACCIZABILE	DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOŢIRE	
	1 Expeditor Cod unic de înregistrare |_|	2 Cod accize expeditor	3 Nr. referinţa
		4 Cod accize primitor	5 Nr. factură
		6 Data facturii	

	7 Primitor Cod unic de înregistrare 7a Locul livrării	8 Autoritatea competentă a locului de expediere	
		10 Garanţia	
	9 Transportator	12 Tara de expediţie	13 Tara de primire
	11 Alte informaţii privind transportul	14 Reprezentantul fiscal	

15 Locul de expediere

16 Data expedierii

17 Durata transportului

18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor

19a Codul produsului (cod NC)

|_____|_____|____|

20a Cantitate

21a Greutate bruta (kg)

22a Greutate neta (kg)

18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor

19b Codul produsului (Cod NC)

|_____|_____|____|

20b Cantitate

21 b Greutate bruta (kg)

22b Greutate neta (kg)

18C Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea şi tipul ambalajelor

19c Codul produsului (cod NC)

|_____|_____|____|

20C Cantitate

21c Greutate bruta (kg)

22c Greutate neta (kg)

23 Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici producători de bere şi mici distilerii)

A înregistrarea controalelor. Se completează de autorităţile competente.

24 Căsuţele 1-22 certificarea completării corecte

Societatea semnatara şi nr. de telefon

Numele semnatarului

Locul şi data

Continua pe verso (exemplarele 2,3 şi 4)

Semnătura

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRĂRII Noua adresa	Trebuie informata imediat autoritatea indicata la căsuţa 8

Numele semnatarului Locul şi data	Semnătura	
C CERTIFICAREA RECEPŢIEI SAU EXPORTULUI |_| Produse primite de destinatar		
Data	Locul	Nr. referinţă .....
Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri
|_| Transport verificat		
|_| Produse exportate*/ plasate intr-o procedura vamala comunitara (alta decât punerea în libera circulaţie)* Data.....		Mijloc de transport .....
|_| Numele semnatarului ..... Societatea semnatarului		Locul şi data ..... Semnătura
|_| Autoritatea fiscală sau biroul vamal Nume Adresa * tăiaţi varianta care nu se aplica		Aprobat de autoritatea fiscală sau de biroul vamal
A înregistrarea controalelor (continuare)		

Anexa nr. 10: DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE SIMPLIFICAT pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- faţă -

1	EXEMPLAR PENTRU EXPEDITOR		
	1. Expeditor (Nume şi adresă)	nr. de TVA	2. Număr de referinţă al operaţiunii
			3. Autoritatea competentă a statului

4. Primitor (Nume şi adresa)	nr. de TVA	de destinaţie (Nume şi adresă)	
5. Transportator/mijloace de transport		6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei	
7. Locul livrării			
8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor		9. Codul produsului (codul NC)	
		10. Cantitate	11. Greutatea bruta (kg)
			12. Greutatea neta (kg)
		13. Preţul de facturare/valoarea comercială	
14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici fabrici de bere, mici distilerii)			
A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă		15. Căsuţele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3 solicitata Da |_| Nu |_| (*)	
		Societatea semnatară şi numărul de telefon	
		Numele semnatarului	
		Locul şi data	
Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)		Semnătura	

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare

Circulatia intracomunitara a produselor supuse accizelor care au fost eliberate în consum în statul membru de livrare

1.Observatii generale

1.1.Documentul de însotire simplificat este utilizat în scopul aplicarii accizelor, potrivit prevederilor art. 7 din Directiva Consiliului nr. 92/12/CEE, din 25 februarie 1992 1.2.Documentul trebuie completat în mod lizibil în asa fel încât înscrisurile sa nu poata fi sterse. Informatiile pot fi pretiparite. Nu sunt permise stersaturi sau taieturi.

1.3.Caracteristicile generale ale documentului si dimensiunile casutelor sunt cele prevazute în Jurnalul Oficial al Comunitatii Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989 pagina 3.

Hârtia trebuie sa fie de culoare alba pentru toate exemplarele si sa aiba formatul 210 mm pe 297 mm; este admisa o toleranta maxima de 5mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce priveste lungimea.

1.4.Orice spatiu neutilizat trebuie sa fie barat, astfel încât sa nu se mai poata face adaugiri. 1.5.Documentul de însotire consta în 3 exemplare: exemplarul 1 trebuie pastrat de expeditor exemplarul 2 însoteste produsele si trebuie pastrat de primitor; exemplarul 3 însoteste produsele si trebuie sa se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmata de catre persoana mentionata la casuta 4 daca expeditorul solicita aceasta în scopul restituirii accizelor; 2.Rubrici

Casuta 1. Expeditor: numele si adresa complete, numarul de TVA (daca exista) al persoanei care livreaza produse intr-un alt stat membru. Daca exista un numar de accize trebuie de asemenea indicat.

Casuta 2. Numar de referinta al operatiunii: numarul de referinta comunicat de persoana care livreaza produsele si care va identifica miscarea cu înregistrarile sale comerciale. În mod normal; acesta va fi numarul si data facturii.

Casuta 3. Autoritatea competenta a statului de destinatie: numele si adresa autoritatii din statul membru de destinatie, careia ia fost declarata anticipat expeditia

Casuta 4. Primitor: numele si adresa complete, numarul de TVA (daca exista) al persoanei care primeste produsele. Daca exista un numar de accize trebuie de asemenea indicat. Casuta 5. Transportator/mijloc de transport: se completeaza cu "expeditor", "primitor" sau numele si adresa persoanei responsabile cu prima expediere, daca este diferita de persoanele indicate în casuta 1 sau casuta 4, se va indica de asemenea mijlocul de transport. Casuta 6. Numar de referinta si data declaratiei:

Declaratia si/sau autorizatia care trebuie data de autoritatea competenta din statul membru de destinatie înainte de începerea expeditiei.

Casuta 7. Locul livrarii: adresa livrarii daca este diferita de cea din casuta 4.

Casuta 8. Descrierea completa a produselor, marcaje si numere si tipul ambalajelor marcaje si numerele exterioare ale pachetelor, ex. containere; numarul pachetelor din interior, ex. cartoane; si descrierea comerciala a produselor. Descrierea poate continua pe o pagina separata atasata fiecarui exemplar. O lista a ambalajelor poate fi utilizata în acest scop. Pentru alcoolul si bauturile alcoolice, altele decât berea, trebuie sa se precizeze concentratia alcoolica (procent în volum la 20°C). Pentru bere, concentratia alcoolica va fi mentionata fie în grade Plato, fie procente în volum la 20°C, fie amândoua, potrivit solicitarii statului membru de destinatie si a statului membru de expediere. Pentru uleiuri minerale se va mentiona densitatea la 15°C. Casuta 9 Codul produsului: codul NC.

Casuta 10. Cantitate: numarul, greutatea sau volumul, dupa caz, în functie de accizele din statul membru de destinatie, de exemplu:

- tigarete, numarul de bucati, exprimat în mii,

- tigari si tigari de foi, greutatea neta,

- alcool si bauturi alcoolice, litri la temperatura de 20°C cu doua zecimale,

- produse energetice cu exceptia pacurei, litri la temperatura de 15°C. Casuta 11. Greutate bruta: greutatea bruta a transportului.

Casuta 12. Greutate neta: se va indica greutatea fara ambalaje a produselor.

Casuta 13. Pretul facturii/valoarea comerciala: suma totala a facturii care include si acciza. În cazul în care circulatia nu are nici o legatura cu vânzarea, trebuie introdusa si valoarea comerciala. În acest caz se adauga mentiunea "nu în scop de vânzare".

Casuta 14. Certificate: acest spatiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.

1.În cazul anumitor vinuri, atunci când se considera necesar, certificatul referitor la originea si calitatea produselor, conform legislatiei comunitare.

2.În cazul anumitor bauturi spirtoase, certificatul referitor la locul de productie, conform legislatiei comunitare.

3.În cazul berii produsa de micii producatori independenti conform definitiei din directiva specifica a Comisiei privind structura accizelor la alcool si bauturi alcoolice, pentru care se intentioneaza solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinatie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifica faptul ca berea a fost produsa de o mica berarie

independenta cu o productie a anului anterior de ..... hectolitri de bere.

4.În cazul alcoolului etilic produs de o mica distilerie, conform definitiei din directiva specifica a Comisiei privind structura accizelor la alcool si bauturi alcoolice, pentru care se intentioneaza solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinatie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifica faptul ca produsul descris a fost fabricat de o mica distilerie cu o

productie a anului anterior de ..... hectolitri de alcool pur.

Casuta 15. Societatea semnatarului, etc.: documentul trebuie completat de catre sau în numele persoanei responsabile pentru circulatia produselor. Daca expeditorul solicita sa i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de receptie, acesta va fi mentionat.

Casuta A Mentiuni privind verificarea: autoritatile competente trebuie sa înregistreze pe exemplarele 2 si 3 controalele efectuate. Toate observatiile trebuie sa fie semnate, datate si stampilate de catre functionarul responsabil

Casuta B Certificat de primire: trebuie sa fie transmis de catre primitor si trebuie returnat expeditorului daca acesta din urma ii solicita expres în scopul restituirii accizelor.

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE SIMPLIFICAT pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- faţă -

<table>
<tr><td>2</td><td colspan="4">EXEMPLAR PENTRU PRIMITOR</td></tr>
<tr><td rowspan="11"></td><td rowspan="2">1. Expeditor
(Nume şi adresă)</td><td rowspan="2">nr. de TVA</td><td colspan="2">2. Număr de referinţă al operaţiunii</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="2">3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresă)</td></tr>
<tr><td>4. Primitor
(Nume şi adresa)</td><td>nr. de TVA</td></tr>
<tr><td colspan="2">5. Transportator/mijloace de transport</td><td colspan="2" rowspan="2">6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei</td></tr>
<tr><td colspan="2">7. Locul livrării</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="3">8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor</td><td colspan="2">9. Codul produsului (codul NC)</td></tr>
<tr><td>10. Cantitate</td><td>11. Greutatea bruta (kg)</td></tr>
<tr><td></td><td>12. Greutatea neta (kg)</td></tr>
<tr><td colspan="3">13. Preţul de facturare/valoarea comercială</td></tr>
<tr><td colspan="4">14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici fabrici de bere, mici distilerii)</td></tr>
<tr><td colspan="2" rowspan="4">A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă</td><td colspan="2">15. Căsuţele 1-13 corect completate
Restituirea exemplarului 3
solicitata Da |_| Nu |_| (*)</td></tr>
<tr><td colspan="2">Societatea semnatară şi numărul de telefon</td></tr>
<tr><td colspan="2">Numele semnatarului</td></tr>
<tr><td colspan="2">Locul şi data</td></tr>
<tr><td colspan="2">Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)</td><td colspan="2">Semnătura</td></tr>
</table>

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare

- verso -

B. CERTIFICAREA RECEPŢIEI		
Produse recepţionate de primitor		
Data.....	Locul.....	Numărul de referinţă .....
Accizele au fost plătite (*)/declarate pentru plată autorităţii competente		
Data.....	Numărul de referinţă	
Alte observaţii ale primitorului:		
Locul/Data.....	Numele semnatarului	
	Semnătura	
(*) Tăiaţi menţiunea inutilă		
A. Menţiuni privind verificarea (continuare)		

DOCUMENT DE ÎNSOŢIRE SIMPLIFICAT pentru circulaţia intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- faţă -

3	EXEMPLAR PENTRU PRIMITOR			
	1. Expeditor (Nume şi adresă)	nr. de TVA	2. Număr de referinţă al operaţiunii	
			3. Autoritatea competentă a statului de destinaţie (Nume şi adresă)	
	4. Primitor (Nume şi adresa)	nr. de TVA		
	5. Transportator/mijloace de transport		6. Numărul de referinţă şi data declaraţiei	
	7. Locul livrării			
	8. Mărci şi număr de identificare, nr. şi tipul ambalajelor, descrierea bunurilor		9. Codul produsului (codul NC)	
			10. Cantitate	11. Greutatea bruta (kg)
				12. Greutatea neta (kg)
			13. Preţul de facturare/valoarea comercială	
	14. Certificate (pentru unele vinuri şi băuturi spirtoase, mici fabrici de bere, mici distilerii)			
	A. Menţiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă		15. Căsuţele 1-13 corect completate Restituirea exemplarului 3	

		solicitata Da |_| Nu |_| (*)
		Societatea semnatară şi numărul de telefon
		Numele semnatarului
		Locul şi data
	Continuarea pe verso (exemplarele 2 şi 3)	Semnătura

(*) Bifaţi căsuţa corespunzătoare

- verso -

B. CERTIFICAREA RECEPŢIEI		
Produse recepţionate de primitor		
Data.....	Locul.....	Numărul de referinţă .....
Accizele au fost plătite (*)/declarate pentru plată autorităţii competente		
Data.....	Numărul de referinţă	
Alte observaţii ale primitorului:		
Locul/Data.....	Numele semnatarului	
	Semnătura	
(*) Tăiaţi menţiunea inutilă		
A. Menţiuni privind verificarea (continuare)		

- Anexa nr. 11:
Denumirea operatorului economic
.....
Sediul:
Judetul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Strada ..... Nr. .... Blocul .... Scara .... Etaj .... Ap. . .....
Codul postal ..... Telefon/fax .....
Codul de identificare fiscala .....
CERERE de restituire a accizelor în luna ..... anul .....

Nr. crt	Numarul documentului de însoţire	Simbolul statului membru	Denumirea destinatarului	Descrierea produselor expediate	Data receptiei produse	Cantitatea receptionata	Date privind plata accizelor în statul	Suma de restituit

				Codul NC al	Cantitatea)	Nivelul accizei)			Data pla	Numarul si documen	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	TOTAL										

*) Pentru produsele energetice volumul va fi masurat la temperatura de 15°C; pentru alcool si bauturi alcoolice volumul se stabileste la 20°C; în cazul tigaretelor se va mentiona pe un rând numarul de pachete de tigarete si pe urmatorul valoarea acestora în lei, cu un singur numar de ordine si fara a repeta datele comune.

**) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinatie

- Anexa nr. 12:
Denumirea operatorului economic
.....
Sediul:.
Judetul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Strada ..... Nr. .... Blocul .... Scara .... Etaj .... Ap. . .....
Codul postal ..... Telefon/fax .....
Codul de identificare fiscala .....
CERERE de rambursare a accizelor în cazul vânzarii la distanta în trimestrul .....
anul .....

Nr. crt.	Statul membru de destinatie	Numarul de ordine corespunzator	PRODUSE		
			Codul NC al produsului	Cantitatea)	Suma solicitata a fi rambursata
0	1	2	3	4	5
	TOTAL				

*) Pentru produsele energetice volumul va fi masurat la temperatura de 15° C; pentru alcool si bauturi alcoolice volumul se stabileste la 20°C; în cazul tigaretelor se va mentiona pe un rând numarul de pachete de tigarete si pe urmatorul valoarea acestora în lei, cu un singur numar de ordine si fara a repeta datele comune.
**) Se va consemna suma efectiv suportata. În cazul în care aceasta nu se poate determina cu exactitate, se va calcula prin aplicarea nivelului accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare de la data platii în statul membru de destinatie

- Anexa nr. 13
Nr. înregistrare ..... Data .....
CERERE privind acordarea autorizatiei de reprezentant fiscal

1. Numele	
2. Adresa	Judetul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr..... Bloc..... Scara ..... Etaj.....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscala	
7. Numele si numarul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activitatilor economice desfasurate in Romania	
9. Numele, adresa si codul fiscal al persoanelor afiliate cu solicitantul	
10. Daca solicitantul este persoana juridica, numele, adresa si codul numeric personal al fiecarui	
11. Aratati daca solicitantul (sau în cazul în care solicitantul este persoana juridica, oricare dintre administratorii sai) a fost	|_| Da |_| Nu
12. Anexati actul constitutiv al societatii care ii permite desfasurarea activitatii de reprezentant	
13. Anexati copia contractului de reprezentare încheiat cu antrepozitarul autorizat expeditor.	
14. Anexati confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de platitor de accize	
15. Nivelul garantiei Anexati scrisoarea de bonitate bancara	

Cunoscând dispozitiile art.474 privind falsul în declaratii, din Codul penal, declar ca datele incrise în acest formular sunt corecte si complete.

Semnatura solicitantului sau a reprezentantului fiscal
..... Data

- ANEXA nr. 14
Denumirea operatorului înregistrat/ operatorului neînregistrat/ reprezentantului fiscal
Cod accize/Cod identificare fiscala ..... Autoritatea fiscala teritoriala
Localitatea ..... judetul/sector .....
Strada ..... Nr. . .....
Bloc. . ... Scara .... Etaj .... Ap. .....
Cod postal .....
SITUATIE CENTRALIZATOARE PRIVIND ACHIZITIILE SI LIVRARILE DE PRODUSE ACCIZABILE în luna ..... anul .....

Document		Achizitie/ Livrare		Proveniența/ Destinatia (3)	Cod accize expeditor/ Cod identif.	Codul NC al produsului	Starea produsului (vrac/ îmbuteliat)	Densitate la15°C Kg/l (4)	Concentratie grad alcoolic/grad plato (5)	Recipienti (5)		Cantitate		Accizata
Tip (1	Numar	Tip (2)	Data							Capacitate nominal	nr.	kg	litri	

(1)DAI, DAS, factura, (2) Pentru achizitii se va înscrie "A"; pentru livrari se va înscrie "L", (3) Se va înscrie codul tarii în cazul provenientei/destinatiei U.E.(RO în cazul livrarilor nationale), se va indica "EX" în cazul livrarilor în afara U.E., (4) Se va completa numai în cazul produselor energetice, (5) Se va completa numai în cazul alcoolului si bauturilor alcoolice

RECAPITULAREA PERIOADEI								
Codul NC al produsul	Vrac/Îmbuteliat (V/I)	Stoc la începutul lunii U.M.	Cantitatea intrata U.M.	Surplus pe parcursul	Cantitate iesita U.M.	Pierderi U.M.	Stoc efectiv U.M.	Diferenta (+)sau(-) U.M.

....
Semnatura si stampila operatorului Data

- Anexa nr. 15:
Autoritatea fiscala teritoriala
NOTA DE COMANDA pentru documente fiscale speciale numarul ..... din data de .....
Denumire .....
Cod de identificare fiscala .....
Localitatea ..... judetul/sectorul .....
Cod postal ..... Sector .....
Domiciliul fiscal .....
Telefon/fax .....

Codul documentului	Cantitatea solicitata	Unitatea de masura	Pret unitar	Valoare (lei)	T.VA. (lei)	Valoare totala inclusiv
0	1	2	3	4	5	6

Autoritatea fiscala teritoriala .....
Data aprobarii comenzii .....
Numarul documentelor aprobate .....
Modalitatea de plata .....
....
(semnatura si stampila solicitantului) (semnatura si stampila)

- Anexa nr. 16.1: Autoritatea fiscalii teritoriala
Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... judetul/sectorul .....
Strada ..... Nr. . .....
Domiciliul fiscal .....
Situatia privind operatiunile desfasurate în antrepozitul fiscal de productie de alcool si bauturi spirtoase în luna ..... anul .....
I.Materii prime (exprimate în hectolitri alcool nur)

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Intrari (B)				Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferenta (E)
		Operatii interne		U.E.	Import			
		Din productie proprie	Alte achizitii					
0	1	2	3	4	5	6	7	8

II.Livrari (exprimate în hectolitri alcool pur)

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Iesiri (D)					Utilizate în activitatea proprie	Stoc final (P)	Diferenta (G)
			Achizitii interne	Alte achizitii (UE)	Import	Cu accize	Fara accize						
							Regim suspensiv						
							Teritoriul	U.E.	Export	Scutire			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

I.(A)Stocul initial: cantitatea de materii prime existente la începutul perioadei trebuie sa coincida cu stocul final al perioadei anterioare; (B) Intrari: Cantitatile de materii prime intrate trebuie sa corespunda cu cele înscrise în documentele de circulatie corespunzatoare fiecarei proveniente, aferente perioadei de raportare;(C) Cantitatile de materii prime utilizate pentru fabricarea alcoolului, în perioada de raportare; (D) Cantitatile de materii prime existente la finalul perioadei de raportare; (E) Diferente:Cantitatea rezultata pentru fiecare materie prima, dupa formula urmatoare: Stoc initial + intrari - utilizat - stoc final E=A+B-C-D

II.Cantitatile de alcool se exprima în hectolitri, cu doua zecimale. Datele aferente (A),(B),(C), (D) si(E) sunt corespunzatoare operatiunilor desfasurate în perioada de raportare; Diferenta (G) -A+B+C-D-E-F Diferenta = stoc initial + (cantitati produse) + intrari - iesiri - stoc final

Data.....	Conducatorul antrepozitului fiscal ..... Semnatura si stampila

- Anexa nr. 16.2: Autoritatea fiscala teritoriala
Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... judetul/sectorul .....
Strada ..... Nr. . .....
Cod postal .....
Domiciliul fiscal .....
Situatia privind operatiunile desfasurate în antrepozitul fiscal de productie de vinuri/bauturi fermentate/produse intermediare în luna ..... anul .....
I.Materii prime

Tipul			Intrari (B)									
			Operatii		U.E.		Import					
	Cantitatea	Concentratie	Cantitate	Concentrati	Cantitate	Concentratie	Cantitate	Concentratie	Cantitate	Concentratie	Cantitate	C
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	

A - cantitatile de materii prime existente în antrepozit la începutul perioadei, si care trebuie sa corespunda cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatile de materii prime si de produse în curs de fabricatie intrate în antrepozit - se va avea în vedere data receptiei înscrisa în DAI; C - cantitati de materie prima utilizate pe parcursul lunii în procesul de productie al produselor intermediare; D - Stoc final - cantitatile de materii prime existente în antrepozit la sfârsitul lunii; G - Diferenta = cantitatile de produse rezultate, stabilite dupa formula: stoc initial + intrari - utilizari - stoc final (E = A+B-C-D) II.Produse în curs de fabricatie

Tip produs	Stoc initial	Intrari	Iesiri		Stoc final	Diferenta
			Catre alte depozite	Pentru prelucrare		

III.Produse obtinute

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Iesiri (D)					Utilizate în operatiuni proprii	Stoc Final (P)	Diferenta (G)
			Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import	Cu accize	Fara accize			Scutire			
							Regim suspensiv		Export				
							Teritoriul	Restul					
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

A - cantitatile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, si care trebuie sa corespunda cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei; C - Cantitatile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data de receptie înscrisa pe D.A.I.; D - Iesiri cu accize - cantitatile de produse eliberate în consum; Iesiri fara accize - cantitatile fiecarui produse intermediare iesite în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; E - cantitatea de produse obtinute în antrepozit si care ulterior sunt utilizate ca materie prima în noul proces de productie. F - Stocul final - cantitatile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârsitul lunii; G - Diferenta - cantitatile de produse rezultate, stabilite dupa formula urmatoare O - A4B+C-D-E-F

- Anexa nr. 16.3.: Situatia privind operatiunile desfasurate în antrepozitul fiscal de productie de bere luna ..... anul .....

Autoritatea fiscala teritoriala
Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... judetu l/sectorul .....
Strada..... Nr.....
Cod postal .....
Domiciliul fiscal.....
I.Materii prime

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract
Malt			Zahar si glucoza		
Orz			Alte materii de		
Orez si gris			Malt colorat		
Porumb					

II.Bere fabricata în hectolitri

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Iesiri						Stoc final (E)	Diferenta (F)
			Achizitiiinterne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import	Cu accize (D)		Fara accize					
						Grad Plat	Consum	Regim			Operatiuni scutite		
								Teritoriul	U.E.	Export			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

A - cantitatile de bere existente în antrepozit la începutul lunii trebuie sa corespunda cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatile de bere produse în antrepozit pe parcursul lunii; C - Cantitatile de bere intrate în antrepozit. Se va avea în vedere data de receptie înscrisa pe
D.A.I.; D - Iesiri cu accize: Gradul Plato mediu - daca berea eliberata în consum prezinta diverse grade Plato, se va înscrie gradul mediu ponderat.
Ex 1000 hl bere de 12 grade Plato; 2000 hl de bere de 13 grade Plato; 3000 hl de bere de 14 grade Plato
H
F - Stocul final - cantitatile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârsitul lunii; G -Diferenta - cantitatile de produse rezultate, stabilite dupa formula urmatoare F = A+B+C-D-E

- Anexa nr. 16.4.: Situatia privind operatiunile desfasurate în antrepozitul fiscal de productie de tutunuri prelucrate în luna ..... anul .....

Autoritatea fiscala teritoriala
Denumirea antrepozitului fiscal .....
Cod accize .....
Localitatea ..... judetu l/sectorul .....
Strada..... Nr.....
Cod postal .....
Domiciliul fiscal.....

Tipul	Stoc	Cantitat	Intrari (C)			Iesiri									Sto	
			Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import	Cu accize (D)		Fara accize (E)								Dife (
						Valoa	Cantit	Regim suspensiv						Scu		
								Teritoriul national		U.E.		Export				
								Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	1

În cazul tigaretelor, al tigarilor si tigarilor de foi cantitatile vor fi exprimate în mii bucati, iar în cazul tutunurilor de fumat se vor exprima în kg.
A - cantitatile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, si care trebuie sa corespunda cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se considera finite; C - Cantitatile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data de receptie înscrisa pe D.A.I.; D - Iesiri cu accize - cantitatile de produse eliberate în consum; E - Iesiri fara accize - cantitatile fiecarui produs iesit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - Stocul final -cantitatile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârsitul lunii; G - Diferenta -cantitatile de produse rezultate, stabilite dupa formula urmatoare G = A+B+C-D-E-F

Data .....
Conducatorul antrepozitului fiscal .....
Semnatura si stampila
- Anexa nr. 16.5.: Situatia privind operatiunile desfasurate în antrepozitul fiscal de productie de produse energetice în luna ..... anul .....

Autoritatea fiscala teritoriala
Denumirea antrepozitului fiscal
Cod accize .....
Localitatea ..... judetu l/sectorul .....
Strada..... Nr.....
Cod postal .....
Domiciliul fiscal.....

Tipul produsului	Stoc initial (A)	Cantitati produse (B)	Intrari (C)			Iesiri					Autoconsum (F)		Stoc final (G)	Diferenta (H)
			Achizitii interne (RO)	Alte achizitii (UE)	Import	Cu accize (D)	Fara accize (E)				Cu accize	Fara accize		
							Regim suspensiv			Scutiri				
							Teritoriul	U.E.	Export					
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Cantitatile de produse se vor înscrie în tone sau 1000 litri, potrivit anexei de la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscul, cu modificarile si completarile ulterioare, în care sunt stabilite nivelurile accizelor.
A - cantitatile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, si care trebuie sa corespunda cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se considera finite: C - Cantitatile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere dala de receptie înscrisa pe D.A.I.; D - Iesiri cu accize - cantitatile de produse eliberate în consum; E - Iesiri fara accize - cantitatile fiecarui produs iesit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - Autoconsum -cantitatile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal; Stocul final -cantitatile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârsitul lunii; G - Diferenta -cantitatile de produse rezultate, stabilite dupa formula urmatoare H = A+D+C-D-E-F-G

Data .....
Conducatorul antrepozitului fiscal .....
Semnatura si stampila

Anexa nr. 18 :CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE

[Regulamentul Comisiei nr. 96/31/CEE]

Seria nr. (opţional)

1. INSTITUŢIA/PERSOANA BENEFICIARĂ Denumirea/numele ..... Strada şi numărul ..... Codul poştal, locul ..... Statul membru (gazdă) .....

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE (Denumire, adresa şi numărul de telefon) ....

3. DECLARAŢIA BENEFICIARULUI Instituţia/persoana beneficiară ([1]) declară:	
(a) că produsele prevăzute la căsuţa 5 sunt destinate ([2]):	
|_| Pentru uzul oficial al:	Pentru uzul personal al:
|_| Unei misiuni diplomatice străine	|_| Unui membru al unei misiuni diplomatice Străine
|_| Unei reprezentanţe consulare străine |_| Unei organizaţii internaţionale |_| Forţei armate a unui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)	|_| Unui membru al unei reprezentanţe consulare străine |_| Unui membru din conducerea unei organizaţii internaţionale ..... (Denumirea instituţiei) (vezi căsuţa 4)
(b) că produsele descrise la căsuţa 5 corespund condiţiilor şi limitelor aplicabile scutirii în statul membru menţionat la căsuţa 1, şi	
(c) că informaţiile de mai sus sunt reale. Instituţia sau persoana beneficiară se obligă prin prezenta să achite statului membru de livrare a produselor, accizele care s-ar datora în cazul în care aceste produse nu corespund condiţiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul prevăzut. ..... Locul, data ..... Numele şi statutul semnatarului	

		..... Ştampila
4. ŞTAMPILA INSTITUŢIEI (în cazul scutirii pentru uz personal) ..... Locul, data	ŞTAMPILA (Continuă pe verso)	..... Numele şi statutul semnatarului ..... Semnătura

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE ACCIZE

A. Informaţii cu privire la antrepozitarul autorizat/furnizorul de gaz natural şi electricitate

(1) Numele şi adresa.....

(2) Statul membru.....

(3) Codul de accize..... (opţional)

B. Informaţii cu privire la produse:

Nr.	Descrierea detaliată a produselor) ([3]) (sau referinţa la formularul de comandă ataşat)	Cantitatea sau numărul	Valoarea fără accize		Moneda
			Valoarea unitară	Valoarea totală	
Suma totală					

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ A STATULUI MEMBRU GAZDĂ

Livrarea produselor descrise la căsuţa 5 îndeplineşte

- în totalitate

- până la cantitatea de ..... (număr) ([4])

condiţiile de scutire de accize

..... ŞTAMPILA .....
Locul, data Numele şi statutul semnatarului
.....
Semnătura

7. PERMISIUNEA DE A FOLOSI ŞTAMPILA (doar în caz de scutire pentru uz oficial)

Prin scrisoarea nr. ..... (referire la dosar) din ..... (data) ..... (denumirea instituţiei beneficiare) i se acordă permisiunea de către ..... (denumirea autorităţii competente din statul gazdă) de a folosi ştampila în cadrul căsuţei 6

.....
Locul, dataŞTAMPILA.....
Numele şi statutul semnatarului

.....
Semnătura

([1]) Tăiaţi dacă este cazul

([2]) Bifaţi rubrica potrivită

([3]) Tăiaţi spaţiul care nu este utilizat. Această obligaţie se aplică şi dacă este anexat formularul de comandă.

([4]) Bifaţi produsele care nu sunt scutite de la plata accizelor, de la căsuţa 5.

Instrucţiuni de completare la Anexa nr. 18

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate instituţiilor/persoanelor beneficiare, în sensul art. 23 alin. (1) al Directivei 92/12/CEE. În acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie să păstreze acest certificat în evidentele proprii potrivit prevederilor legale aplicabile în statul sau membru.

2. (a) Specificaţiile generale cu privire la hârtia ce trebuie utilizata sunt stabilite în Jurnalul Oficial al Comunităţii Europene nr. C 164 din 1. 7.1989.

Hârtia trebuie să fie albă pentru toate exemplarele şi trebuie să aibă 210 mm x 297 mm cu o toleranta maxima de 5 mm în minus sau 8 milimetri în plus în ceea ce priveşte lungimea.

Certificatul de scutire se emite în două exemplare:

- un exemplar care se păstrează de expeditor,

- un exemplar care însoţeşte documentul administrativ de însoţire.

(b) Orice spaţiu neutilizat în căsuţa 5.B. se va bara, astfel încât să nu fie posibile adăugiri

(c) Documentul trebuie completat ligibil şi într-o manieră care să nu permită ştergerea datelor. Nu sunt permise ştersături sau corecturi. Documentul trebuie completat intr-o limba recunoscută de statul membru gazdă.

(d) Daca descrierea produselor (căsuţa 5.B a certificatului) se referă la un formular de comandă întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru gazdă, instituţia/persoana beneficiară va trebui să ataşeze o traducere.

(e) Pe de alta parte, daca certificatul este Întocmit în alta limba decât cea recunoscuta de statul membru al antrepozitarului, instituţia/persoana beneficiara va anexa o traducere a informaţiilor cu privire la produsele din căsuţa 5.B.

(f) Limba recunoscută înseamnă una dintre limbile oficiale utilizate în statul membru sau orice alta limba oficială din Comunitate, pe care statele membre o declară ca fiind utilizabilă în acest sens.

3. Prin declaraţia din căsuţa 3 a certificatului, instituţia/persoana beneficiară furnizează informaţiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire în statul membru gazdă.

4. Prin declaraţia de la căsuţa 4 a certificatului, instituţia confirma detaliile în căsuţele 1 şi 3 (a) ale documentului şi certifica faptul ca persoana beneficiara face parte din personalul instituţiei.

5. (a) Trimiterea la formularul de comanda (căsuţa 5.B) trebuie să conţină cel puţin data şi numărul comenzii. Formularul de comanda trebuie să conţină toate elementele înscrise în căsuţa 5 a certificatului Daca acest certificat trebuie vizat de autoritatea competentă a statului membru gazda, formularul de comanda va trebui să fie şi el vizat.

(b) Indicaţia privind numărul de accize al antrepozitarului autorizat, conform art. 15(a) alin. (2) al Directivei 92/12/EEC

(c) Moneda se indică folosind un cod din 3 litere, potrivit standardului internaţional ISOIDIS 4127, stabilit de Organizaţia Internaţională de Standardizare.

6. Declaraţia instituţiei/persoanei beneficiare menţionată anterior se autentifică la căsuţa 6 prin stampila

autorităţii competente din statul membru gazda. Autoritatea respectivă poate condiţiona aprobarea de acordul unei alte autorităţi din statul membru în care se găseşte. Obţinerea acestui acord depinde de autoritatea fiscală competentă.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa instituţia beneficiară de obligaţia de a solicita stampila în cazul scutirii pentru utilizare oficiala. Instituţia beneficiara menţionează aceasta dispensă la căsuţa 7 din certificat.

- Anexa 19: CERERE de restituire a accizei în baza prevederilor art. 199 din Codul fiscal

1.Denumirea solicitantului .....

2.Adresa din România: localitatea , str. ..... nr. . ..... , sectorul ..... , codul poştal ..... , codul de identificare fiscală ..... judeţul .....

În conformitate cu prevederile art. 199 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, prin prezenta cerere solicitam restituirea accizelor aferente cantităţii de ..... litri de ..... , achiziţionaţi conform centralizatorului anexat.

Solicitam restituirea prin virament în contul ..... , deschis la .....

Semnătura solicitantului Data

....

Anexa nr. 20: AUTORIZAŢIE DE UTILIZATOR FINAL

(- Anexa nr. 15 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE

Autoritatea fiscală teritorială

.....

AUTORIZAŢIE DE UTILIZATOR FINAL nr. ...../ (ZZ)/(LL)/(AA) .....

..... cu sediul în ..... str. ..... nr. ..... bl. ..... sc. .. et. ..... ap. .... tel/fax....., înregistrată la registrul comerţului cu nr. .....având codul de identificare fiscală ..... se autorizează ca utilizator final de produse accizabile.

Această autorizaţie permite achiziţionarea de la*)..... în regim de scutire de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. ..... alin. ..... lit. ....., a următoarelor produse:

- denumire produs, cod NC şi cantitate .....

- denumire produs, cod NC şi cantitate .....

- denumire produs, cod NC şi cantitate .....

Autorizaţia este valabilă începând cu data de .....

Conducătorul autorităţii fiscale,

.....

_____

*) se vor înscrie numele şi adresa furnizorului, respectiv antrepozit fiscal expeditor, sau importator

- Anexa nr. 21: JURNAL privind livrările de combustibil pentru motor destinat utilizării exclusive pentru aeronave/vapoare în luna ..... anul .....
Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie
.....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul .... Localitatea .....
Strada ..... Nr. .... Blocul ....Scara ....Etaj .... Ap. .
Codul poştal ..... Telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....

Nr	Tipul	U.	Beneficiarul livrării								Cant	Desti
			Antrepozite de depozitare				Alţi beneficiari					
			Denumirea operato	Codul de identi	Numărul şi data	Cantitatea livrat	Denumirea operat	Codul de identific	Numărul si	Cantitatea livrat		
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	TOTAL											

Certificată de conducerea antrepozitarului .....
..... Data
Ştampila
- Anexa nr. 22: JURNAL privind achiziţiile/livrările de combustibil pentru motor destinat utilizării exclusive pentru aeronave/vapoare în luna ..... anul .....
Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie
.....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul .... Localitatea .....
Strada ..... Nr. .... Blocul ....Scara ....Etaj .... Ap. .
Codul poştal ..... Telefon/fax .....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală .....

Nr. crt	Numărul şi data	Tipul produsului	U.M.	Antrepozitul fiscal de la care s-a făcut achiziţia			Beneficiarul livrării			Destinaţia produselor
				Denumirea	Codul de identifi	Cantitatea achiziţion	Denumirea comp	Nr. de înmatriculare al aeronavei/vapor	Cantitatea	
0	1	2	3	4	5	6	7:	8	9	10

Certificată de conducerea antrepozitarului .....
..... Data
Ştampila

- Anexa nr. 29: CERERE privind acordarea autorizaţiei de operator economic cu produse supuse accizelor nearmonizate

|Data.....

[⊥Nr. înregistrare .....
(ataşaţi numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informaţiile complete)

1. Numele	
2. Adresa	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr. ... Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap ..... Cod poştal .....
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele şi numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activităţilor economice desfăşurate în România	
9. Numele, adresa şi codul fiscal al persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Daca operatorul economic este persoană juridică, numele, adresa şi codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa şi cazierele judiciare ale administratorilor	
11. Arătaţi daca operatorul economic (sau în cazul în care operatorul economic este persoana juridica, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute în legislaţia fiscală	Da |_| Nu |_|
12. Anexaţi certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligaţiile fiscale la bugetul de stat, precum şi cazierul fiscal al operatorului economic	
13. Anexaţi copia situaţiilor financiare anuale (bilanţ) din ultimii doi ani.	
14. Anexaţi confirmarea organului fiscal cu privire Ia calitatea de plătitor de accize	
15. Anexaţi un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care să rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum şi copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementarilor legale în vigoare	
II. INFORMAŢII DESPRE LOCUL UNDE URMEAZĂ. SĂ FIE RECEPŢIONATE PRODUSELE (pentru fiecare locaţie se depune separat câte o parte a II-a)	
1. Adresa locului unde se recepţionează produsele	Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea ..... Strada ..... Nr..... Bloc..... Scara ..... Etaj ..... Ap ..... Cod poştal.....
2. Enumeraţi tipurile de produse accizabile ce urmează a fi achiziţionate şi tarile de proveniența	
III. INFORMAŢII PRIVIND GARANŢIA	

1. Tipul de garanţie propusă _____ I _____
2. Suma propusă pentru garanţie _____ I _____
3. În cazul unui depozit în bani, anexaţi scrisoarea de bonitate bancară
4. În cazul unei garanţii bancare, anexaţi următoarele: Numele, adresa şi telefonul garantului propus.

Declaraţia garantului propus cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancară pentru o sumă şi perioadă de timp specificată. (Scrisoare de garanţie bancară).

Cunoscând dispoziţiile art. 474 privind falsul în declaraţii, din Codul penal, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte şi complete.

Semnătura solicitantului ..... Data .....

PARTEA 239[4]: Anexa nr. 3 - DECLARAŢIE privind preţurile maxime de vânzare cu amănuntul pe sortimente de ţigarete
Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/ operatorul înregistrat/operatorului neînregistrat/importatorului
.....
Numărul de înmatriculare în registrul comerţului/anul .....
Judeţul ..... Sectorul .....
Localitatea .....
Strada ..... Nr. . .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. . ...
Cod poştal .....
Codul de accize .....
Codul de identificare fiscală .....
Începând cu data de ..... preţurile maxime de vânzare cu amănuntul, practicate pe sortimente, vor fi următoarele:

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Numărul tigaretelor/pachet	Preţul maxim de vânzare cu amănuntul (lei/pachet)
0	1	2	3

(la data 01-Jan-2007 Parte 239^4 modificat de art. I, alin. (G), punctul 56. din Hotarirea 1861/2006)
Director general, Director economic,
....
PARTEA 239[5]: ANEXA nr. 4 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal
_____|Nr. Înregistrare ..... _____ |Data ..... _____
CERERE privind acordarea autorizaţiei de antrepozit fiscal (ataşaţi numărul suplimentar de pagini necesar
pentru a asigura informaţiile complete)

I. INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUS	
1. Numele	
2. Adresa	
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Numărul de înregistrare la registrul comerţului	
7. Codul unic de înregistrare	
8. Numele si numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
9. Descrierea activităţilor economice desfăşurate in România	
10. Numele, adresa si codul fiscal al persoanelor afiliate cu solicitantul	

11. Daca solicitantul este persoana juridica, numele, adresa si codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa si cazierele judiciare ale administratorilor			
12. Arătaţi daca solicitantul (sau in cazul in care solicitantul este persoana juridica, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv in ultimii 5 ani pentru infracţiunile prevăzute in legislaţia fiscala		Da T	Nu [
13. Anexaţi certificatul de atestare fiscala sau, după caz, extrasul de rol privind obligaţiile fiscale la bugetul de stat, precum si cazierul fiscal al solicitantului			
14. Anexaţi copia situaţiilor financiare anuale (bilanţ) din ultimii doi ani			
15. Anexaţi confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize			
16. Anexaţi un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerţului, din care sa rezulte: capitalul social, asociaţii, obiectul de activitate, administratorii, precum si copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementarilor legale in vigoare			
II. INFORMAŢII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL PROPUS (pentru fiecare antrepozit fiscal propus se depune separat cate o parte a II-a precum si orice alte informaţii necesare)			
1. Adresa antrepozitului fiscal propus			
2. Descrierea activităţilor ce urmează a se desfăşura in antrepozitul fiscal propus (inclusiv natura activităţilor si tipurile de produse accizabile)			
3. Arătaţi daca anterior a fost respinsa, revocata sau anulata vreo autorizaţie de antrepozit fiscal pentru locul respectiv			
4. Enumeraţi tipurile si cantităţile de produse accizabile produse si/sau depozitate in locul respectiv in fiecare din ultimele 12 luni (daca este cazul) precum si tipurile si cantităţile estimate pentru fiecare din următoarele 12 luni Tipurile de produse accizabile urmează a fi detaliate in funcţie de acciza unitara pe produs			
5. În cazul unui loc care urmează a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificaţi capacitatea maxima de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitata la un moment dat in locul respectiv)			
6. Anexaţi un plan de amplasare a antrepozitului fiscal propus			
7. Anexaţi copiile licenţelor, autorizaţiilor sau avizelor privind desfăşurarea activităţilor din antrepozitul fiscal propus			
8. Daca locul se afla in proprietatea antrepozitarului autorizat propus, anexaţi copia actelor de proprietate			
9. Daca locul se afla in proprietatea altei persoane, anexaţi următoarele: a. Copia contractului de leasing sau dovada deţinerii sub orice forma legala b. O declaraţie semnata de proprietar care confirma permisiunea de acces pentru personalul cu atribuţii de control			
III. INFORMAŢII PRIVIND GARANŢIA FINANCIARA			
1. Tipul de garanţie financiara propusa |			
2. Suma propusa pentru garanţia financiara pentru			

fiecare antrepozit fiscal (si descrierea metodei de calcul)
3. În cazul unui depozit in bani, anexaţi scrisoare de bonitate bancara
4. În cazul ipotecii, anexaţi următoarele:
a. Descrierea detaliata a bunului imobil ipotecat

b. Dovada deţinerii proprietăţii bunului, contractul de ipoteca si poliţa de asigurare
c. Declaraţie privind inexistenta altei ipoteci in legătura cu bunul imobil ipotecat
d. Dovada valorii bunului imobil ipotecat (evaluare recenta efectuata de un expert autorizat si independent sau document de achiziţie recent)
5. În cazul unei garanţii bancare, anexaţi următoarele:
a. Numele, adresa si telefonul garantului propus
b. Declaraţia garantului propus cu privire la intenţia de a asigura garanţia bancara pentru o suma si perioada de timp specificata (Scrisoare de garanţie bancara) _____
Cunoscând dispoziţiile art. 292 privind falsul in declaraţii, din Codul penal, declar ca datele înscrise in acest formular sunt corecte si complete.

Semnătura solicitantului sau a reprezentantului fiscal
.....
Data
.....

PARTEA 239[6]: ANEXA Nr. 5 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

1 EXEMPLAR PENTRU EXPEDITOR

PRODUSE ACCIZABILE

I Expeditor

|_|

7 Primitor

7a Locul livrarii

9 Transportator

II Alte informatii privind transportul

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOTIRE

2 Cod accize expeditor

4 Cod accize primitor

6 Data facturii

8 Autoritatea competenta a locului de expediere

10 Garantia

12 Tara de expeditie

14 Reprezentantul fiscal

15 Locul de expediere

16 Data expedierii

17 Durata transportului

18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor

18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea ambalajelor

18C Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea ambalajelor

19a Codul produsului (cod NC) | _____ | __ |____|

20a Cantitate

19b Codul produsuluI (Cod NC) | _____ | __ |____|

20b Cantitate

19c Codul produsului (cod NC) | _____ | __ |____|

20C Cantitate

23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, distilerii)

A Înregistrarea controalelor. Se completeaza de autoritatile competente.

Continua pe verso (exemplarele 2, 3 si 4)

13 Tara de primire

21a Greutate bruta (kg)

22a Greutate neta (kg)

21b Greutate bruta (kg)

22b Greutate neta (kg)

21c Greutate bruta (kg)

22c Greutate neta (kg)

mici producatori de bere si mici

24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte

Societatea semnatara si nr. de telefon

Numele semnatarului

Locul si data

Semnatura

Instructiuni de completare

1.Observatii generale

1.1.Documentul administrativ de însotire este utilizat în scopul aplicarii accizelor, potrivit prevederilor art. 18 si 19 din Directiva Consiliului nr. 92/12/CEE, din 25 februarie 1992 1.2.Documentul trebuie completat în mod lizibil în asa fel încât înscrisurile sa nu poata fi sterse. Informatiile pot fi pretiparite. Nu sunt permise stersaturi sau taieturi.

1.3.Caracteristicile generale ale documentului si dimensiunile casutelor sunt cele prevazute în Jurnalul Oficial al Comunitatii Europene nr. C 164 din 1.07.1989 pag. 3.

Hârtia trebuie sa fie de culoare alba pentru toate exemplarele si sa aiba formalul 210 x 297 mm; este admisa o toleranta maximum de 5mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce priveste lungimea. 1.4.Orice spatiu neutilizat în casutele 18a-22c va fi barat, astfel încât sa nu mai poata fi adaugiri. În document, pol fi introduse trei descrieri distincte ale produselor, care trebuie sa fie din aceeasi categorie de accize. Aceste categorii sunt produse energetice, produse din tutun si alcool/bauturi alcoolice.

1.5.Documentul de însotire consta în 5 exemplare: exemplarul 1 trebuie pastrat de expeditor; exemplarul 2 trebuie pastrat de primitor;

exemplarul 3 trebuie returnat expeditorului pentru descarcare a operatiunii împreuna cu certificatul sau aprobarea autoritatii fiscale competente din Statul membru de destinatie, daca este necesar;

exemplarul 4 trebuie prezentat de catre primitor autoritatii competente a Statului membru de destinatie;

exemplarul 5 trebuie transmis de catre expeditor autoritatii sale fiscale, la momentul expedierii produselor.

1.6.Exemplarele 2, 3 si 4 ale documentului trebuie sa însoteasca produsele pe parcursul transportului.

1.7.În situatiile în care acest document este utilizat pentru circulatia prin conducte fixe, exemplarele 2, 3 si 4 se transmit primitorului prin mijloacele cele mai rapide de care dispune antrepozitarul expeditor. În toate cazurile, documentul trebuie sa soseasca la locul livrarii în termen de 24 de ore de la primirea produselor la care se refera. 2.Rubrici

Casuta 1. Expeditor: numele si adresa, complete.

Casuta 2. Codul de acciza al expeditorului: codul de înregistrare pentru accize atribuit expeditorului de catre autoritatea fiscala competenta.

Casuta 3. Nr. referinta: numarul de referinta care identifica expedierea în înregistrarile expeditorului (ex. nr. facturii poate fi utilizat în acest sens).

Casuta 4. Codul de acciza al primitorului: în cazul unui antrepozitar sau operator înregistrat, codul de înregistrare al accizei. În cazul unui operator neînregistrat se va indica numarul de autorizare al expeditiei atribuit de catre autoritatea sa fiscala.

Casuta 5. Nr. factura: numarul facturii aferenta produselor. Daca nu, numarul avizului de expeditie sau orice alt document de transport.

Casuta 6. Data facturii: data emiterii documentului indicat la casuta nr. 5.

Casuta 7. Primitor: numele si adresa complete iar în cazul în care destinatarul este un operator neînregistrat, numarul de identificare TVA. În cazul marfurilor exportate, trebuie indicat numele persoanei care actioneaza la contul expeditorului la locul exportului

Casuta 7a. Locul livrarii: locul unde se livreaza efectiv produsele, daca produsele nu sunt livrate la adresa indicati, la casuta 7.

În cazul produselor exportate se va mentiona "EXPORT ÎN AFARA COMUNITATII" si locul de export. Pentru produsele care urmeaza a fi plasate într-o procedura vamala comunitara (alta decât punerea în libera circulatie), se va înscrie mentiunea "ÎN PROCEDURA VAMALA" precum si locul în care produsele vor fi supuse unui control vamal.

Casuta 8. Autoritatea competenta a locului de expediere: numele si adresa autoritarii fiscale competente responsabile cu controlul privind accizele la locul de expediere.

Casuta 9. Transportator: numele si adresa persoanei responsabile cu primul transport, daca ea este alta decât expeditorul.

Casuta 10. Garantia: datele de identificare a partii sau partilor responsabile pentru garantie. Se va indica numai "expeditor", "transportator" sau "primitor".

Casuta 11. Alte informatii privind transportul: numele transportatorului, mijlocul de transport, numarul de înmatriculare al vehiculului, numarul, tipul si identificarea eventualelor sigilii comerciale.
Casuta 12. Tara de expeditie. Statul membru din care pleaca transportul. Se utilizeaza o abreviere:

BE	Belgia
BG	Bulgaria
CZ	Cehia
DK	Danemarca
DE	Germania
EE	Estonia
GR	Grecia
ES	Spania
FR	Franta
IE	Irlanda
IT	Italia
CY	Cipru
LV	Letonia
LT	Lituania
LU	Luxemburg
HU	Ungaria
MT	Malta
NL	Olanda
AT	Austria
PL	Polonia
	Portugalia
RO	România
SI	Slovenia
SK	Slovacia
FI	Finlanda
SE	Suedia
GB	Regatul Unit al Marii

Casuta 13. Tara de primire: stalul membru în care se încheie transportul. Se vor utiliza aceleasi abrevieri prevazute la casuta 12.

Casuta 14. Reprezentant fiscal: daca expeditorul a desemnat un reprezentant fiscal în statul membru de destinatie, se va înscrie în casuta numele sau, adresa, numarul de identificare TVA si codul de acciza (daca este cazul).

Casuta 15. Locul de expediere: numarul de înregistrare al antrepozitului (daca exista). Casuta 16. Data expedierii: data, si daca se solicita de autoritatile fiscale ale statului de plecare, ora la care produsele parasesc antrepozitul expeditorului.

Casuta 17. Durata transportului: perioada de timp normala, necesara pentru a efectua traseul, având în vedere mijlocul de transport si distanta.

Casuta 18a. Colete si descrierea produselor: numere de identificare si numarul de colete (ex. containere); numarul de ambalaje din interiorul coletelor (ex. canoane) si descrierea comerciala a produselor. Descrierea poate continua pe o pagina separata atasata fiecarui exemplar. O lista a ambalajelor poate fi utilizata în acest scop. Alcoolul si bauturile alcoolice, altele decât berea, trebuie sa aiba o concentratie alcoolica prevazuta (procent în volum de 20^0C). Pentru bere, concentratia alcoolica va fi mentionata fie în grade Plato, fie în procente în volum la 20°C, fie amândoua, potrivit solicitarii statului membru de destinatie si a statului membru de expediere. Pentru uleiuri minerale se va mentiona densitatea la 15°C. Casuta 19a. Codul produsului: caidul NC. Casuta 20a. Cantitatea:

- numarul produselor exprimate în mii (tigarete)

- greutatea neta (tigari si tigari de foi)

- litri de produs la (temperatura de 20^0C cu doua zecimale (alcool si bauturi alcoolice)

- litri la temperatura de 15°C (uleiuri minerale cu exceptia pacurii). Casuta 21a. Greutatea bruta: greutatea bruta a transportului.

Casuta 22a. Greutate neta: se va indica greutatea fara ambalaje a produselor accizabile în cazul alcoolului si bauturilor alcoolice, uleiurilor minerale si în cazui produselor din tutun cu exceptia tigaretelor. Casutele 18b-22b sa 18c-22c se utilizeaza daca transportul contine produse diferite de cele descrise la casutele 18a-22a.

Casuta 23. Certificate: acest spatiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.

1.În cazul anumitor vinuri, atunci când se considera necesar, certificatul referitor la originea si calitatea produselor, conform legislatiei comuniune.

2.În cazul anumitor bauturi spirtoase, certificatul referitor la locul de productie, conform legislatiei comunitare.

3.În cazul berii produsa de micii producatori independenti conform definitiei din directiva specifica a Comisiei privind structura accizelor la alcool si bauturi alcoolice, pentru care se intentioneaza solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinatie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifica faptul ca produsul descris a fost fabricat de o mica berarie

independenta cu o productie a anului anterior de ..... hectolitri de bere.

4.În cazul alcoolului etilic produs de o mica distilerie, conform definitiei din directiva specifica a Comisiei privind structura accizelor la alcool si bauturi alcoolice, pentru care se intentioneaza solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinatie, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifica faptul ca produsul descris a fost fabricat de o mica distilerie cu o

productie a anului anterior de ..... hectolitri de alcool pur.

Casuta 24. Societatea semnatarului, etc.: documentul se completeaza de catre, sau în numele expeditorului. Societatea semnatarului documentului trebuie sa fie identificata. Documentul trebuie semnat, cu exceptia cazului în care expeditorul a fost autorizat sa înlocuiasca semnatura cu o stampila speciala. În acest caz se face mentiunea "DISPENSA DE SEMNATURA".

Casuta A Înregistrarea contractelor: autoritatile competente înregistreaza controalele efectuate pe

exemplarele 2, 3 si 4. Daca spatiul este insuficient pe fata documentului, înregistrarile pot continua pe verso. Toate mentiunile trebuiesc semnate, datate si stampilate de functionarul competent. Daca produsele sunt supuse unui regim vamal, controalele efectuate trebuiesc înregistrate de functionarul competent. În cazul în care a fost autorizata o dispensa de semnatura, stampila speciala se aplica, de asemenea, în coltul din dreapta sus al casutei A.

Casuta B Daca, pe parcursul transportului se modifica destinatia produselor fata de cea mentionata la casutele 7 sau 7a, expeditorul sau agentul sau de livrare trebuie sa indice la Casuta B noul loc de livrare. În plus, expeditorul trebuie sa notifice imediat la autoritatea fiscala competenta, schimbarea locului de livrare.

Casuta C Certificat de receptie, acest certificat trebuie emis de catre destinatar. Atunci când receptia produselor într-un antrepozit este supusa unui control fiscal sau atunci când produsele sunt exportate sau plasate intr-un regim vamal comunitar (altul decât punerea în libera circulatie), autoritatea fiscala sau biroul vamal, dupa caz, va elibera certificatul pentru conformitate. Se recomanda ca receptia produselor sa fie, de asemenea, certificata pe verso-ul exemplarului 2, care urmeaza a se pastra de catre destinatar. Astfel, în cazul pierderii exemplarului 3 cu ocazia retransmiterii catre expeditor, acesta din urma poate solicita închiderea transportului, prin intermediul unei copii a certificarii de pe exemplarul 2.

2 EXEMPLAR PENTRU PRIMITOR
PRODUSE ACCIZABILE 1 Expeditor Cod unic de înregistrare |_|
7 Primitor Cod unic de înregistrare 7a Locul livrarii
9 Transportator
11 Alte informatii privind transportul
DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOTIRE
2 Cod accize 3 Nr. referinta expeditor
4 Cod accize primitor 5 Nr. factura
6 Data facturii
8 Autoritatea competenta a locului de expediere
10 Garantia
12 Tara de expeditie 13 Tara de primire
14 Reprezentantul fiscal

15 Locul de expediere 16 Data expedierii
18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor
17 Durata transportului
21a Greutate bruta (kg) 22a Greutate 19a Codul produsului (cod NC)
21 b Greutate bruta (kg)
| ___ | __ |____|
20a Cantitate
19b Codul produsului (Cod NC)
| ___ | __ |____|
20b Cantitate
22b Greutate neta (kg) 19c Codul produsului (cod NC)
| _____ | __ |____|
21c Greutate bruta (kg) 22c Greutate neta (kg)
23 Certificate (pentru unele vinuri si 20C Cantitate bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilerii)
A Înregistrarea controalelor. Se completeaza de
24 Casutele 1-22 certificarea
autoritatile competente. completarii corecte
Societatea semnatara si nr. de
telefon
Numele semnatarului
Locul si data
Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4) Semnatura

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRARII Noua adresa		Trebuie informata imediat autoritatea indicata la casuta 8
Numele semnatarului Locul si data	Semnatura	
C CERTIFICAREA RECEPTIEI SAU EXPORTULUI |_| Produse primite de destinatar		
Data	Locul	Nr. referinta .....
Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri
|_| Transport verificat		
|_| Produse exportate*/ plasate intr-o procedura vamala comunitara (alta decât punerea în libera circulatie)* Data.....		Mijloc de transport .....
| | Numele semnatarului ..... Societatea semnatarului _____		Locul si data ..... Semnatura
|_| Autoritatea fiscala sau biroul vamal Nume Adresa * taiati varianta care nu se aplica		Aprobat de autoritatea fiscala sau de biroul vamal
A Înregistrarea controalelor (continuare)		

3
EXEMPLAR DE RETURNAT EXPEDITORULUI
PRODUSE ACCIZABILE
1 Expeditor Cod unic de înregistrare
|_|
7 Primitor Cod unic de înregistrare 7a Locul livrarii
9 Transportator
11 Alte informatii privind transportul
15 Locul de expediere

16 Data expedierii 17 Durata transportului
19a Codul produsului (cod NC)
| _____ | __ |____|
21a Greutate bruta (kg) 20a Cantitate

18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor
DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOTIRE
2 Cod accize 3 Nr. referinta expeditor
4 Cod accize primitor 5 Nr. factura
6 Data facturii
8 Autoritatea competenta a locului de expediere
10 Garantia
12 Tara de expeditie 13 Tara de primire
14 Reprezentantul fiscal
22a Greutate neta (kg)

18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor
18C Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor

19b Codul produsului (Cod NC)
| _____ | __ |____|
20b Cantitate
21 b Greutate bruta (kg) 22b
19c Codul produsului (cod NC)
| _____ | __ |____|
20C Cantitate
21c Greutate bruta (kg)
22c Greutate neta (kg)
mici producatori de bere si mici
23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, distilerii)
24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte
A Înregistrarea controalelor. Se completeaza de autoritatile competente.
Societatea semnatara si nr. de

Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4) Semnatura

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRARII Noua adresa		Trebuie informata imediat autoritatea indicata la casuta 8
Numele semnatarului Locul si data	Semnatura	
C CERTIFICAREA RECEPTIEI SAU EXPORTULUI |_| Produse primite de destinatar		
Data	Locul	Nr. referinta .....
Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri
|_| Transport verificat		

|_| Produse exportate*/ plasate intr-o procedura vamala comunitara (alta decât punerea în libera circulatie)* Data.....	Mijloc de transport .....
| | Numele semnatarului ..... Societatea semnatarului	Locul si data ..... Semnatura
|_| Autoritatea fiscala sau biroul vamal Nume Adresa * taiati varianta care nu se aplica	Aprobat de autoritatea fiscala sau de biroul vamal
A Înregistrarea controalelor (continuare)	

4

EXEMPLAR PENTRU AUTORITATEA FISCALA A PRIMITORULUI

PRODUSE ACCIZABILE

1 Expeditor Cod unic de înregistrare

|_|

7 Primitor Cod unic de înregistrare 7a Locul livrarii

9 Transportator

11 Alte informatii privind transportul

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOTIRE

2 Cod accize expeditor 3 Nr. referinta

4 Cod accize primitor 5 Nr. factura

6 Data facturii

8 Autoritatea competenta a locului de expediere

10 Garantia

12 Tara de expeditie 13 Tara de primire

14 Reprezentantul fiscal

16 Data expedierii 17 Durata transportului
19a Codul produsului (cod NC)
| _____ | __ |____|
15 Locul de expediere 21a Greutate bruta (kg) 20a Cantitate 22a Greutate neta (kg)
18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor 21 b Greutate bruta (kg) 19b Codul produsului (Cod NC) 22b Greutate neta (kg)
19c Codul produsului (cod NC)
| _____ | ___ | _ |____|
21c Greutate bruta (kg) 20C Cantitate 22c Greutate neta (kg)
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul ambalajelor 23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilerii)
A Înregistrarea controalelor. Se completeaza de 1-22 certificarea autoritatile competente. 24 Casutele completarii
18C Descrierea corecte
Societatea semnatara si nr. de telefon
Numele semnatarului
Locul si data
Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4) Semnatura

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRARII Noua adresa		Trebuie informata imediat autoritatea indicata la casuta 8
Numele semnatarului Locul si data	Semnatura	
C CERTIFICAREA RECEPTIEI SAU EXPORTULUI |_| Produse primite de destinatar		
Data	Locul	Nr. referinta .....
Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri
|_| Transport verificat		
|_| Produse exportate*/ plasate intr-o procedura vamala comunitara (alta decât punerea în libera circulatie)* Data.....		Mijloc de transport .....
| | Numele semnatarului ..... Societatea semnatarului		Locul si data ..... Semnatura
|_| Autoritatea fiscala sau biroul vamal Nume Adresa * taiati varianta care nu se aplica		Aprobat de autoritatea fiscala sau de biroul vamal
A Înregistrarea controalelor (continuare)		

5
EXEMPLAR PENTRU AUTORITATEA FISCALA A EXPEDITORULUI
PRODUSE ACCIZABILE
1 Expeditor Cod unic de înregistrare
|_|
7 Primitor Cod unic de înregistrare 7a Locul livrarii
DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOTIRE
2 Cod accize 3 Nr. referinta

expeditor
4 Cod accize primitor 5 Nr. factura
6 Data facturii
8 Autoritatea competenta a locului de expediere

13 Tara de primire 10 Garantia
9 Transportator 12 Tara de expeditie
11 Alte informatii privind transportul 14 Reprezentantul fiscal
15 Locul de expediere 16 Data expedierii 17 Durata transportului
18a Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul 19a Codul produsului (cod NC) | ___ | __ |____|
20a Cantitate ambalajelor 21a Greutate bruta (kg) 22a Greutate
18b Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul 19b Codul produsului (Cod NC) | ___ | __ |____|
20b Cantitate ambalajelor 21 b Greutate bruta (kg) 22b
18C Descrierea produselor, numere de identificare, cantitatea si tipul 19c Codul produsului (cod NC) | ___ | __ |____|
20C Cantitate ambalajelor 21c Greutate bruta (kg) 22c Greutate
23 Certificate (pentru unele vinuri si bauturi spirtoase, mici producatori de bere si mici distilerii)
A Înregistrarea controalelor. Se completeaza de autoritatile competente. 24 Casutele 1-22 certificarea completarii corecte
Societatea semnatara si nr. de telefon
Numele semnatarului
Locul si data
Continua pe verso (exemplarele 2,3 si 4) Semnatura

B SCHIMBAREA LOCULUI LIVRARII Noua adresa		Trebuie informata imediat autoritatea indicata la casuta 8
Numele semnatarului Locul si data	Semnatura	
C CERTIFICAREA RECEPTIEI SAU EXPORTULUI |_| Produse primite de destinatar		
Data	Locul	Nr. referinta .....
Descrierea produselor	Plusuri	Minusuri
|_| Transport verificat		
|_| Produse exportate*/ plasate intr-o procedura vamala comunitara (alta decât punerea în libera circulatie)* Data.....		Mijloc de transport .....
| | Numele semnatarului ..... Societatea semnatarului		Locul si data ..... Semnatura
|_| Autoritatea fiscala sau biroul vamal Nume Adresa * taiati varianta care nu se aplica		Aprobat de autoritatea fiscala sau de biroul vamal
A Înregistrarea controalelor (continuare)		

PARTEA 239[13]: ANEXA Nr. 12 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

Poză	Notă de comandă pentru documente fiscale
	numărul ..... | din data de .....

C.U.I.....
Denumire .....
Judeţul .....
Localitatea ..... Cod poştal ..... Sector .....
Strada ..... Numărul ..... Blocul..... Scara .... Etajul .... Apartamentul .....
Telefon .....Fax.....

Codul documentului	Cantitatea solicitată	Unitatea de măsură	Preţ unitar	Valoare (lei)	TVA (lei)	Valoare totală inclusiv TVA (lei)
0	1	2	3	4	5	6

D.G.F.P. a judeţului .....
Data aprobării comenzii .....
Numărul documentelor aprobate .....
Modalitatea de plată .....
.....
(semnătura şi ştampila solicitantului)
.....
(semnătura şi ştampila)
PARTEA 239[15]: ANEXA Nr. 14 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal
Seria
nr. (opţional)

1. INSTITUŢIA/PERSOANA BENEFICIARĂ
Denumirea/numele .....
Strada şi numărul .....
Codul poştal, locul .....
2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE
(Denumire, adresă şi număr de telefon) .....
.....
3. DECLARAŢIA BENEFICIARULUI
Instituţia/persoana beneficiara ( ) declară:
(a) că produsele prevăzute la căsuţa 5 sunt destinate ( ):
|_| Pentru uzul oficial al: ||_| Pentru uzul personal al:

|_| Unei misiuni diplomatice străine |_| Unei reprezentanţe consulare străine |_| Unei organizaţii internaţionale |_| Forţei armate a unui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)	|_| Unui membru al unei misiuni diplomatice străine |_| Unui membru al unei reprezentanţe consulare străine ..... (Denumirea instituţiei) (vezi căsuţa 4) iţiilor şi limitelor aplicabile scutirii, şi
(b) că produsele descrise la căsuţa 5 corespund condiţiilor şi limitelor aplicabile scutirii, şi (c) că informaţiile de mai sus sunt reale. Prin prezenta, instituţia sau persoana beneficiară se obligă ca în cazul în care produsele nu corespund condiţiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul	
.....	.....
Locul, data	Numele şi statutul semnatarului
	.....
4. ŞTAMPILA INSTITUŢIEI (în cazul scutirii pentru uz	ŞTAMPILA (continua pe verso)
.....	.....

5.DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE ACCIZE A.Informaţii cu privire la antrepozitarul autorizat/furnizorul de gaz natural şi electricitate
(1)Numele şi adresa .....
(2)Codul de accize ..... (opţional)
B.Informaţii cu privire la produse

Nr.	Descrierea detaliata a produselor) ( ) (sau referinta la formularul de	Cantitatea sau numărul	Valoarea fără accize		Moneda
			Valoarea	Valoarea totală	
Suma totală					

6.CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ Livrarea produselor descrise la căsuţa 5 îndeplineşte
- în totalitate
- până la cantitatea de ..... (număr) ([4])
condiţiile de scutire de accize
.....
Locul, data
ŞTAMPILA
.....
Numele şi statutul
semnatarului .....
Semnătura
7.PERMISIUNEA DE A FOLOSI ŞTAMPILA (doar în caz de scutire pentru uz oficial)
Prin scrisoarea nr. . ..... (referire la dosar) din .....
(data) ..... (denumirea instituţiei beneficiare) i se acordă permisiunea de
către ..... (denumirea autorităţii competente) de a folosi ştampila în
cadrul căsuţei 6

.....
Locul, data
ŞTAMPILA
.....
Numele şi statutul
semnatarului .....
Semnătura

([1])Tăiaţi daca este cazul ([2])Bifaţi rubrica potrivită

([3])Tăiaţi spaţiul care nu este utilizat. Aceasta obligaţie se aplică şi în cazul în care este anexat formularul de comandă.

([4])Bifaţi bunurile care nu sunt scutite la căsuţa 5

Instrucţiuni de completare la Anexa nr. 17

1.Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate instituţiilor/persoanelor beneficiare, în sensul art. 199 al Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal. În acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie să păstreze acest certificat în evidentele proprii.

2.(a) Hârtia trebuie să fie alba pentru toate exemplarele şi trebuie să aibă 210 mm x 297 mm cu o toleranţă maximă de 5 mm în minus sau 8 milimetri în plus în ceea ce priveşte lungimea.

Certificatul de scutire se emite în două exemplare:

- un exemplar care se păstrează de expeditor,

- un exemplar care însoţeşte transportul.

(b)Orice spaţiu neutilizat în căsuţa 5.B. se va bara, astfel încât să nu fie posibile adăugiri

(c)Documentul trebuie completat ligibil şi într-o maniera care să nu permită ştergerea datelor. Nu sunt permise ştersături sau corecturi. Documentul trebuie completat în limba română.

3.Prin declaraţia din căsuţa 3 a certificatului, instituţia/persoana beneficiară furnizează informaţiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire.

4.Prin declaraţia de la căsuţa 4 a certificatului, instituţia confirmă detaliile în căsuţele 1 şi 3 (a) ale documentului şi certifică faptul că persoana beneficiară face parte din personalul instituţiei.

5.(a) Trimiterea la formularul de comanda (căsuţa 5.B) trebuie să conţină cel puţin data şi numărul comenzii. Formularul de comanda trebuie să conţină toate elementele înscrise în căsuţa 5 a certificatului, şi să fie şi el vizat de autoritatea competentă.

(b)Indicaţia privind codul de accize al antrepozitarului autorizat

(c)Moneda se indică folosind un cod din 2 litere.

6.Declaraţia instituţiei/persoanei beneficiare menţionată anterior se autentifică la căsuţa 6 prin stampila autorităţii competente a acesteia. Autoritatea respectiva poate condiţiona aprobarea de acordul unei alte autorităţi. Obţinerea acestui acord depinde de autoritatea fiscală competentă.

7.Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa instituţia beneficiara de obligaţia de a solicita stampila în cazul scutirii pentru utilizare oficială. Instituţia beneficiară menţionează această dispensă la căsuţa 7 a certificatului.

PARTEA 239[16]: ANEXA Nr. 15 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

MINISTERUL FINANŢELOR PUBLICE
Autoritatea fiscală teritorială
.....

AUTORIZAŢIE DE UTILIZATOR FINAL nr. . ..... / (ZZ)/(LL)/(AA) .....
..... cu sediul în .....
str. ..... nr. . .....
bl. ..... sc. .. et. ..... ap. .... tel/fax ..... , înregistrată la
registrul comerţului cu nr. . ..... având codul de

identificare
fiscală ..... se autorizează ca utilizator final de produse accizabile.
Această autorizaţie permite achiziţionarea de la*) ..... în regim de
scutire de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. . ..... alin. . ..... lit. ....., a
următoarelor produse:
- denumire produs, cod NC şi cantitate .....
- denumire produs, cod NC şi cantitate .....
- denumire produs, cod NC şi cantitate .....
Autorizaţia este valabilă începând cu data de .....
Conducătorul autorităţii fiscale,
.....

_____
*) se vor înscrie numele şi adresa furnizorului, respectiv antrepozit fiscal expeditor, sau importator

PARTEA 239[17]: ANEXA Nr. 16 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal
MACHETELE timbrelor şi banderolelor
a)Timbre pentru marcarea ţigaretelor şi produselor din tutun prelucrat
[POZA]
b)Banderole pentru marcarea produselor intermediare şi alcoolului etilic
- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., peste sau egale cu 500 ml:
* aplicare în formă de "U [POZA]
* aplicare în formă de "L [POZA]
- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub 500 ml:
* aplicare în formă de "U [POZA]
* aplicare în formă de "L [POZA]
- butelii sau cutii tip tetra pak, tetra brik etc., sub sau egale cu 50 ml:
* aplicare în formă de "U [POZA]
* aplicare în formă de "L
[POZA]

PARTEA 239[18]: ANEXA Nr. 17 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal
CERERE privind acordarea autorizaţiei de importator
Nr. . ..... din .....
Societatea importatoare ..... ,cu sediul social
în ..... str. . ..... nr. . ..... , înregistrat în registrul comerţului la
nr. . ..... din data de ..... , codul de identificare fiscală .....
telefon ..... , fax ..... , e-mail ..... ,
reprezentată
prin ..... , domiciliat în ..... , str. . .....
nr. . ..... , bl. . .... , sc. ..., et. ....., ap. ..., sectorul ..... , judeţul ..... ,
posesorul
buletinului/cărţii de identitate seria ..... nr. . ..... ,eliberat/ă de ..... , având funcţia
de ..... , pe baza pieselor anexate la dosar, solicit eliberarea autorizaţiei de importator pentru următoarele produse:
1
2
3
Data .....
Semnătura şi ştampila

PARTEA 239[19]: ANEXA Nr. 18 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

NOTĂ DE COMANDĂ Nr. . ..... pentru timbre şi banderole din ..... (ziua)
(luna)
(anul)
Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/antrepozitarului autorizat pentru depozitare/ operatorului înregistrat/operatorului neînregistrat/ importat
orului
autorizat .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize .....
Codul de marcare .....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Strada ..... Nr. . .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap. . .....
Cod poştal .....
Telefon/fax .....

Tipul marcajului	Tipul de produs	Cantitatea de marcaje	U.M.	Preţul unitar	T.V.A.	Valoarea totală

Semnătura şi ştampila solicitantului ..... Data aprobării comenzii .....
Numărul marcajelor aprobate .....
Modalitatea de plată .....

PARTEA 239[20]: ANEXA Nr. 19 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal
EVIDENŢA achiziţionării, utilizării şi returnării marcajelor în luna ..... anul .....
Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/antrepozitarului autorizat pentru depozitare/ operatorului înregistrat/importator
ului
autorizat .....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Strada ..... Nr. .... Blocul....Scara....Etaj.... Ap .....
Codul poştal ..... Telefon/fax .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize ..... Codul de marcare .....

Nr. crt.		Numărul de timbre	Numărul de banderole
	Pentru producţia internă		
1	Stoc la începutul lunii		
2	Cumpărări în cursul lunii		
3	TOTAL (rd.1+rd.2)		
4	Marcaje utilizate pentru produsele din producţia internă		
5	Marcaje deteriorate		
6	TOTAL MARCAJE UTILIZATE (rd.4+rd.5)		
7	Stoc la sfârşitul lunii (rd.3 - rd.6)		
	Pentru achiziţii intracomunitare sau achiziţii din import		
1	Stoc la începutul lunii (la producător)		
2	Stoc la începutul lunii (la operator/importator)		
3	Cumpărări în cursul lunii, din care:		

3.1	expediate producătorului		
3.2	rămase de expediat		
4	TOTAL marcaje la producător (rd.2+rd.3.1)		
5	Marcaje reintroduse în ţară		
6	Marcaje deteriorate în procesul de producţie		
7	TOTAL MARCAJE UTILIZATE de producător (rd.5+rd.6)		
8	Stoc la producător la sfârşitul lunii (rd.4 - rd.7)		
9	Stoc la operator/importator la sfârşitul lunii (rd.2 + rd.3.2.)		

Verificat de ..... Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/ operatorului
Data ..... autorizat/importatorului autorizat
Data .....
Semnătura .....

PARTEA 239[21]: ANEXA Nr. 20 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

EVIDENŢA marcajelor deteriorate şi a celor distruse în luna ..... anul .....

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/ antrepozitarului autorizat pentru depozitare/ operatorului înregistrat/ importat
orului
autorizat .....
Sediul:
Judeţul ..... Sectorul ..... Localitatea .....
Strada ..... Nr. . .....
Bloc ..... Scara ..... Etaj ..... Ap ..... Codul poştal .....
Telefon/fax .....
Codul de identificare fiscală .....
Codul de accize .....
Codul de marcare .....

Nr. crt.	Cauzele deteriorării	Numărul de timbre	Numărul de banderole
TOTAL	X		

Certificată de conducerea antrepozitarului/ operatorului înregistrat!importatorului autorizat
Data .....
Semnătura .....
Organul fiscal Verificat de .....
Semnătura ..... Data .....

PARTEA 239[22]: ANEXA Nr. 21 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal

MARCAJE DETERIORATE

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producţie/ antrepozitarului autorizat pentru depozitare/ operatorului înregistrat/ importat
orului
autorizat .....

	Loc pentru lipire	

Numele şi prenumele persoanei care le-a utilizat Semnătura şefului de secţie

....
Semnătura
.....

PARTEA 240: Codul fiscal:

TITLUL VIII: Măsuri speciale privind supravegherea producţiei, importului şi

circulaţiei unor produse accizabile

CAPITOLUL I: Sistemul de supraveghere a producţiei de alcool etilic

Art. 222: Sfera de aplicare

Sistemul de supraveghere se aplică tuturor antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de alcool etilic nedenaturat şi distilate.

PARTEA 240^{1}: Norme metodologice:

1. Sistemul de supraveghere se aplică tuturor antrepozitarilor autorizaţi pentru producţia de alcool etilic nedenaturat şi de distilate, utilizate ca materii prime.

PARTEA 240^{I}: Codul fiscal: Art. 223: Supraveghetorii fiscali [...]

(2) Antrepozitarii autorizaţi pentru producţia de alcool etilic şi de distilate vor întocmi şi vor depune la autoritatea fiscala competentă, o dată cu cererea de autorizare, un program de lucru defalcat pe luni, care să prevadă cantitatea estimată a se obţine într-un an, în funcţie de capacitatea instalată.

PARTEA $240^{I\hat{}1}$: Norme metodologice:

1^{1}._

(1) Programul de lucru pentru producţia de alcool etilic şi de distilate va acoperi o perioadă de 12 luni şi va putea fi modificat numai la solicitarea antrepozitarului autorizat.

(2) Modelul declaraţiei privind programul de lucru şi procedura de verificare a realităţii datelor cuprinse în program, precum şi modul de respectare a prevederilor programului de lucru vor fi stabilite prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.

(3) În perioada de nefuncţionare, stabilită prin programul de lucru, instalaţia de fabricare a alcoolului şi distilatelor va fi sigilată de supraveghetorul fiscal.

(4) Funcţionarea instalaţiei de fabricare a alcoolului/distilatelor în afara programului de lucru aprobat se sancţionează potrivit Codului de procedură fiscală.

PARTEA 241: Codul fiscal:

CAPITOLUL II: Sistemul de supraveghere a circulaţiei alcoolului etilic şi a distilatelor în vrac din producţia internă sau din import Art. 232: Condiţii de livrare

[...]

(5) Comercializarea în vrac şi utilizarea ca materie primă a alcoolului etilic şi a distilatelor cu concentraţia alcoolică sub 96,0 % în volum, pentru fabricarea băuturilor alcoolice, este interzisă.

PARTEA 241^{1}: Norme metodologice:

2. În noţiunea de "distilate", în accepţiunea acestei prevederi, intră numai distilatele din cereale.

PARTEA 242: Codul fiscal:

CAPITOLUL IV: Sistemul de supraveghere a importurilor de alcool, de distilate şi de băuturi spirtoase, în vrac Art. 236: Procedura de supraveghere

[...]

(9) Operaţiunea de prelevare se încheie prin întocmirea unui proces-verbal de prelevare, conform modelului prezentat în norme.

[...] (15) Cantităţile de alcool, de distilate şi de băuturi spirtoase în vrac, provenite din import, vor fi

sigilate de către organul vamal de frontieră şi în situaţia în care marfa este tranzitată către o vamă de interior în vederea efectuării operaţiunii vamale de import. Marfa astfel sigilată, împreună cu documentul de însoţire a mărfii, eliberat de autoritatea vamală de frontieră, în care se menţionează cantitatea de alcool, de distilate sau de băuturi spirtoase importată, în modul şi sub forma prevăzută în norme, are liber de circulaţie până la punctul vamal unde au loc operaţiunea vamală de import şi prelevarea de probe, potrivit alin. (2).

[...] (18) Importatorul are obligaţia să evidenţieze într-un registru special, conform modelului prezentat în norme, vizat de reprezentantul organului fiscal teritorial în a cărui rază teritorială îşi desfăşoară activitatea, toate cantităţile de alcool, de distilate şi de băuturi spirtoase în vrac - în litri şi în grade - pe tipuri de produs şi pe destinaţii ale acestora.

PARTEA 242[1]: Norme metodologice:

3. _

(1) Modelul procesului-verbal de prelevare a unor probe de alcool, distilate şi băuturi spirtoase, în vrac, este redat în anexa nr. 1.

(2) Modelul documentului de liberă circulaţie a alcoolului, distilatelor şi băuturilor spirtoase, în vrac, provenite din import, este cel prezentat în anexa nr. 2.

(3) Toate cantităţile de alcool, distilate şi băuturi spirtoase, în vrac, provenite din import, vor fi evidenţiate într-un registru special, în conformitate cu modelul din anexa nr. 3.

PARTEA 243: Codul fiscal:

CAPITOLUL V: Dispoziţii comune de supraveghere aplicate producţiei şi importului

de alcool, distilate şi băuturi spirtoase Art. 237: Situaţii privind modul de valorificare

(1) Lunar, până la data de 15 a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizaţi pentru producţie şi importatorii de alcool şi de distilate vor depune la organele fiscale teritoriale o situaţie conţinând informaţii privind modul de valorificare a acestor produse prin vânzare sau prelucrare, şi anume: destinaţia, denumirea şi adresa beneficiarului, numărul şi data facturii, cantităţile, preţul unitar şi valoarea totală, din care, după caz, valoarea accizei, conform modelului prezentat în norme.

[...] (2) Lunar, până în ultima zi a lunii, pentru luna precedentă, organele fiscale teritoriale vor transmite Ministerului Finanţelor Publice - Direcţia generală a tehnologiei informaţiei situaţia centralizatoare pentru fiecare judeţ privind modul de valorificare a alcoolului şi a distilatelor, conform modelului prezentat în norme.

PARTEA 243[1]: Norme metodologice:

4. _

(1) Situaţia privind modul de valorificare a alcoolului şi a distilatelor va fi întocmită de către antrepozitarii autorizaţi şi importatorii de astfel de produse, conform modelului prezentat în anexa nr. 4.

(2) Organele fiscale teritoriale vor întocmi lunar situaţia centralizatoare, conform modelului prevăzut în anexa nr. 5.

5. Anexele nr. 1-5 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal.

PARTEA 244: Codul fiscal:

CAPITOLUL VI: Măsuri speciale privind producţia, importul şi circulaţia uleiurilor minerale

Art. 239: Restricţii

Se interzice orice operaţiune comercială cu uleiuri minerale care nu provin din antrepozite fiscale de producţie.

PARTEA 244[1]: Norme metodologice:

6. (1) Sunt permise numai operaţiunile comerciale cu uleiuri minerale a căror provenienţă pe tot circuitul
economic poate fi dovedită ca fiind de la un antrepozitar autorizat pentru producţie sau importator.

(2) Toate reziduurile de uleiuri minerale rezultate din exploatare - scurgeri, spălări, curăţări, decantări, contaminări - în alte locaţii decât antrepozitele fiscale de producţie pot fi vândute sau cedate numai în vederea prelucrării şi numai către un antrepozit fiscal de producţie. Vânzarea sau cedarea poate avea loc numai pe bază de factură şi, respectiv, aviz de însoţire, vizate de reprezentantul organului fiscal teritorial în a cărui rază îşi desfăşoară activitatea antrepozitul fiscal. Colectarea şi prelucrarea reziduurilor petroliere pot fi efectuate numai de către un antrepozit fiscal de producţie de uleiuri minerale.

Colectarea uleiurilor uzate provenite de la motoare de combustie, transmisii la motoare, turbine, compresoare etc. se face de către agenţii economici autorizaţi în acest sens, iar prelucrarea uleiurilor respective se poate face numai în antrepozite fiscale de producţie de uleiuri minerale.)

(2^1) În situaţia în care nici un antrepozit fiscal de producţie nu acceptă cumpărarea sau preluarea reziduurilor de uleiuri minerale, atunci deţinătorii reziduurilor de uleiuri minerale pot preda aceste produse sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, în condiţiile prevăzute de legislaţia în domeniu.

(3) Pentru importatorii de uleiuri minerale, autorizarea potrivit titlului VII intervine atunci când aceştia deţin antrepozite fiscale de producţie.

PARTEA 245: Codul fiscal:

Art. 240: Condiţii de comercializare

(1) Uleiurile minerale neaccizabile, rezultate din prelucrarea ţiţeiului sau a altor materii prime, care au punctul de inflamabilitate sub 85°C, se vor comercializa direct către utilizatorii finali, care folosesc aceste produse în scop industrial. În caz contrar, antrepozitarul autorizat va vira la bugetul de stat accizele aferente, calculate]a nivelul accizelor datorate pentru benzinele cu plumb. În categoria utilizatorilor finali nu sunt incluşi comercianţii în sistem angro.

(2) Se interzice comercializarea, prin pompele staţiilor de distribuţie, a altor uleiuri minerale decât cele din categoria gazelor petroliere lichefiate, benzinelor şi motorinelor auto, care corespund standardelor naţionale de calitate.

PARTEA 245^1: Norme metodologice:

7. _

(1) Utilizatorii finali care achiziţionează uleiuri minerale neaccizabile în baza autorizaţiei de utilizator final şi care ulterior schimbă destinaţia iniţială a produselor devin plătitori de accize calculate la nivelul accizelor aferente benzinei cu plumb.

(2) Petrolul lampant folosit drept combustibil pentru încălzit de către persoanele fizice poate fi achiziţionat din staţiile de distribuţie dacă acestea sunt dotate cu pompe distincte pentru petrol lampant. În această situaţie, nu este necesară deţinerea autorizaţiei de utilizator final.

(3) În noţiunea scop industrial menţionată la art. 240 alin. (1) din Codul fiscal se includ activitatea privind utilizarea uleiurilor minerale ca materie primă pentru obţinerea altor produse, care se regăsesc în produsul final rezultat din procesul de producţie, precum şi acele activităţi cu caracter industrial care se regăsesc încadrate în Clasificarea activităţilor din economia naţională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare.

PARTEA 245^{II}: Codul fiscal

Întârzieri la plata accizelor

Art. 244 Întârzierea la plată a accizelor cu mai mult de 30 de zile de la termenul legal atrage revocarea autorizaţiei antrepozitarului autorizat şi închiderea activităţii până la plata sumelor restante.

PARTEA $245^{II\hat{}1}$: Norme metodologice:

7^2._

(1) Intră sub incidenţa art. 244 din Codul fiscal accizele datorate bugetului de stat de către antrepozitarul autorizat după obţinerea autorizaţiei de antrepozit fiscal.

(2) Neîndeplinirea obligaţiei de plată a accizelor cu mai mult de 5 zile calendaristice de la termenul legal atrage suspendarea autorizaţiei/autorizaţiilor de antrepozit fiscal emise antrepozitarului autorizat şi închiderea activităţii acestuia până la data plăţii sumelor restante inclusiv.

(3) Suspendarea autorizaţiei şi închiderea activităţii îşi produc efectele începând cu a 6-a zi de la termenul legal de plată a accizei.

(4) Organele fiscale teritoriale au obligaţia să informeze operativ comisia instituită în cadrul autorităţii fiscale centrale cu privire la antrepozitarii autorizaţi aflaţi în situaţia prevăzută la alin. (2).

PARTEA 245[III]: Codul fiscal:

Art. 244[1]: Alte măsuri

(1) Agenţii economici care doresc să distribuie şi să comercializeze angro băuturi alcoolice şi produse din tutun sunt obligaţi ca până la data de 31 martie 2005 să se înregistreze la autoritatea fiscală teritorială şi să îndeplinească următoarele condiţii:

a) să deţină spaţii de depozitare corespunzătoare, în proprietate, cu chirie, contract de comodat sau cu orice titlu legal;

b) să aibă înscrise în obiectul de activitate potrivit Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, activitatea de comercializare şi distribuţie angro a băuturilor alcoolice sau activitatea de comercializare şi distribuţie angro a produselor din tutun;

c) să se doteze cu mijloacele necesare depistării marcajelor false sau contrafăcute, în cazul comercializării de produse supuse marcării potrivit titlului VII.

(2) Băuturile alcoolice livrate de agenţii economici producători către agenţii economici distribuitori sau comercianţi angro vor fi însoţite şi de o copie a certificatului de marcă al producătorului, din care să rezulte că marca îi aparţine.

(3) Agenţii economici distribuitori şi comercianţii angro de băuturi alcoolice şi produse din tutun răspund pentru proveniența nelegală a produselor deţinute şi sunt obligaţi să verifice autenticitatea facturilor primite.

PARTEA 245[III^1]: Norme metodologice:

7[3]._

(1) Agenţii economici care distribuie şi comercializează în sistem angro băuturi alcoolice şi produse din tutun sunt obligaţi să declare această activitate la autoritatea fiscală teritorială la care sunt înregistraţi ca plătitori de impozite, taxe şi contribuţii. Declaraţia va fi însoţită de copii ale documentelor care să ateste îndeplinirea condiţiilor prevăzute de art. 244[1] din Codul fiscal.

(2) Agenţii economici care la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice distribuie şi comercializează în sistem angro băuturi alcoolice şi produse din tutun sunt obligaţi să declare această activitate şi să depună copiile documentelor care să ateste îndeplinirea condiţiilor prevăzute de art. 244[1] din Codul fiscal, până la data de 31 martie 2005.

(3) Agenţii economici vor procura contra cost mijloacele necesare depistării facturilor şi marcajelor false sau contrafăcute de la Compania Naţională «Imprimeria Naţională» - S.A.

(4) Intră sub incidenţa prevederilor art. 244[1] alin. (2) din Codul fiscal toate băuturile alcoolice, respectiv: bere, vinuri, băuturi fermentate - altele decât bere şi vinuri -, produse intermediare, băuturi alcoolice din grupa alcoolului etilic. Pentru băuturile alcoolice realizate de către agenţii economici producători care deţin certificat de marcă sau adeverinţă eliberată de Oficiul de Stat pentru Invenţii şi Mărci, livrările vor fi însoţite de o copie a acestor documente.

(5) Pentru realizarea băuturilor alcoolice sub licenţă, se va obţine în prealabil avizul autorităţii fiscale emitente a autorizaţiei de antrepozit fiscal. Activitatea desfăşurată fără acest aviz se consideră a fi activitate în afara antrepozitului fiscal. Livrările vor fi însoţite de un document legal din care să rezulte dreptul producătorului de a utiliza marca în cursul duratei de protecţie a mărcii. Documentul legal poate fi contract de licenţă, cesiune, consimţământ scris din partea titularului mărcii sau declaraţia producătorului înregistrat în România din care să rezulte că acesta fabrică sortimentele respective, concret nominalizate în declaraţie, în baza contractelor de licenţă.

(6) Pentru vinurile realizate de agenţii economici producători, livrările vor fi însoţite de o copie a buletinului de analiză fizico-chimică şi caracteristici organoleptice, eliberat de laboratoare autorizate.

*) Pentru antrepozitarii care deja produc băuturi alcoolice sub licenţă, avizul autorităţii emitente a autorizaţiei de antrepozit fiscal se va obţine în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PARTEA 246: Codul fiscal:

CAPITOLUL VIII: Sancţiuni

Art. 245: Infracţiuni

(1) Constituie infracţiuni următoarele fapte săvârşite de administratorul, directorul sau reprezentantul legal al antrepozitarului autorizat sau al societăţii:

[...]

b) achiziţionarea de alcool etilic şi de distilate de la alţi furnizori decât antrepozitarii autorizaţi pentru producţie sau importatorii autorizaţi de astfel de produse, potrivit titlului VII;

[...] d) achiziţionarea de uleiuri minerale rezultate din prelucrarea ţiţeiului sau a altor materii prime, de la alţi furnizori decât antrepozitarii autorizaţi pentru producţie sau importatori autorizaţi potrivit titlului VII.

PARTEA 246^{1}: Norme metodologice:

8. Intră sub incidenţa acestor prevederi alcoolul etilic, distilatele şi uleiurile minerale utilizate ca materie primă pentru obţinerea altor produse.

PARTEA 246^{2}:

ANEXA Nr. 1 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

PROCES-VERBAL DE PRELEVARE Nr. . ..... / .....

Încheiat astăzi, ... , la sediul ..... , dată la care s-a procedat, în baza comenzii (nr. şi

emitent) ..... , la prelevarea a trei eşantioane de ..... în greutate netă totală de (sau volum

net total) ..... kg (l) din lotul ..... cu factura nr. . ...

Cele trei eşantioane au următoarea destinaţie:

a) un eşantion este destinat laboratorului, în scopul eliberării certificatului de expertiză;

b) un eşantion este destinat antrepozitarului autorizat/importatorului şi se va transmite cu proces-verbal;

c) un eşantion este destinat biroului vamal la care se efectuează vămuirea.

Eşantioanele au fost prelevate conform normativelor în vigoare în România, şi anume: ..... .

Eşantioanele au fost ambalate, etichetate şi sigilate cu sigiliul (sigiliile) nr. . ...

Prezentul proces-verbal a fost încheiat în 4 exemplare, câte unul pentru fiecare parte semnatară.

Partea semnatară	Numele şi prenumele	Delegaţia sau împuternicirea	Semnătura
Reprezentantul antrepozitarului autorizat/importatorului			
Împuternicitul laboratorului agreat			
Autoritatea vamală			
Delegatul Oficiului pentru Protecţia Consumatorului			

PARTEA 246^{3}:
ANEXA Nr. 2 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal
Autoritatea Naţională a Vămilor
Biroul vamal .....
DOCUMENT de libera circulaţie a alcoolului, distilatelor şi a băuturilor spirtoase, în vrac, provenite din

import
Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Adresa .....
Data intrării în vamă .....
Furnizorul extern şi ţara de proveniență .....
Numărul şi data facturii externe .....
Denumirea produselor şi concentraţia alcoolică exprimată în procente de volum .....
Cantitate importată .....
Destinaţia .....
Conducerea biroului vamal,
.....
Data .....

PARTEA 246[4]: ANEXA Nr. 3 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Sediul .....
REGISTRU privind situaţia importurilor de alcool, de distilate şi de băuturi spirtoase în vrac şi destinaţiile acestora

Importuri realizate						Modul de valorificare
Nr. crt.	D.V.I. (număr şi data)	Tipul produsului	Cantitatea (litri alcool pur)	Valoarea accizelor (lei)	Documentul de plată a accizelor	Cantităţile utilizate în producţia proprie (litri alcool pur)
0	1	2	3	4	5	6

PARTEA 246[5]: ANEXA Nr. 4 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului .....
Codul unic de înregistrare .....
Sediul .....
SITUAŢIA privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor în luna ..... anul .....

Factura/Aviz		Cantitate - litri alcool pur -			Denumirea beneficiarului	Codul unic de înregistrare al beneficiarului	Autorizaţia de antrepozit fiscal		Cantităţi livrate/ prelucrate - litri alcool pur -	Preţul unitar - lei/UM -	Valoarea - lei -	Acciza - lei -
număr	data	prelucrată	vândută în regim suspensiv	vândută în afara regimului suspensiv			număr	data				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL	X					X	X	X		X		

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
.....

PARTEA 246[6]:
ANEXA Nr. 5 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal
Autoritatea fiscală teritorială
SITUAŢIE CENTRALIZATOARE privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor în luna ..... anul .....

Nr. crt.	Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului	Cantitatea - litri alcool pur -				Valoarea - lei -	Acciza - lei -
		realizată	prelucrată	vândută în regim suspensiv	vândută în afara regimului suspensiv		
0	1	2	3	4	5	6	7
	TOTAL						

Conducătorul autorităţii fiscale teritoriale,
.....
Data .....

PARTEA 247: Codul fiscal: TITLUL IX: Impozite şi taxe locale
CAPITOLUL I: Dispoziţii generale
Art. 247: Definiţii
În înţelesul prezentului titlu, expresiile de mai jos au următoarele semnificaţii:
a) rangul unei localităţi - rangul atribuit unei localităţi conform legii;
b) zone din cadrul localităţii - zone stabilite de consiliul local, în funcţie de poziţia terenului faţă de centrul localităţii, de reţelele edilitare, precum şi de alte elemente specifice fiecărei unităţi administrativ-teritoriale, conform documentaţiilor de amenajare a teritoriului şi de urbanism, registrelor agricole, evidenţelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau altor evidenţe agricole sau cadastrale care pot afecta valoarea terenului.

PARTEA 247[1]: Norme metodologice:

1. Pentru identificarea localităţilor şi încadrarea acestora pe ranguri de localităţi se au în vedere, cumulativ, prevederile:

a) Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 2/1968;

b) Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului naţional - Secţiunea a IV-a - Reţeaua de localităţi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 24 iulie 2001, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 351/2001.

2. Ierarhizarea funcţională a localităţilor urbane şi rurale, potrivit prevederilor Legii nr. 351/2001, este următoarea:

a) rangul 0 - Capitala României, municipiu de importanţă europeană;

b) rangul I - municipii de importanţă naţională, cu influenţă potenţială la nivel european;

c) rangul II - municipii de importanţă interjudeţeană, judeţeană sau cu rol de echilibru în reţeaua de localităţi;

d) rangul III - oraşe;

e) rangul IV - sate reşedinţă de comune;

f) rangul V - sate componente ale comunelor şi sate aparţinând municipiilor şi oraşelor.

3. În aplicarea prezentului titlu, localităţilor componente ale oraşelor şi municipiilor li se atribuie aceleaşi ranguri cu cele ale oraşelor şi ale municipiilor în al căror teritoriu administrativ se află, potrivit prevederilor Legii nr. 2/1968.

4. _

(1) Delimitarea zonelor şi stabilirea numărului acestora, atât în intravilanul, cât şi în extravilanul localităţilor, se stabilesc prin hotărârile adoptate de către consiliile locale potrivit art. 247 lit. b) din Codul fiscal, în funcţie de poziţia terenului faţă de centrul localităţii, de reţelele edilitare, precum şi de alte elemente specifice fiecărei unităţi administrativ-teritoriale, pe baza documentaţiilor de amenajare a teritoriului şi de urbanism, a registrelor agricole, a evidenţelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau a oricăror alte evidenţe agricole sau cadastrale.

(2) Numărul zonelor din intravilanul localităţilor poate fi egal sau diferit de numărul zonelor din extravilanul localităţilor.

5. Identificarea zonelor atât în intravilanul, cât şi în extravilanul localităţilor se face prin literele: A, B, C şi D.

6. _

(1) În cazul în care la nivelul unităţii administrativ-teritoriale se impun modificări ale delimitării zonelor, consiliile locale pot adopta hotărâri în acest sens numai în cursul lunii mai pentru anul fiscal următor. Neadoptarea de modificări ale delimitării zonelor în cursul lunii mai corespunde opţiunii consiliilor locale respective de menţinere a delimitării existente a zonelor pentru anul fiscal următor.

(2) Dacă în cursul anului fiscal se modifică rangul localităţilor ori limitele intravilanului/extravilanului, după caz, impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, precum şi impozitul pe teren, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi al celor juridice, se modifică potrivit noii ierarhizări a localităţii sau noii delimitări a intravilanului/extravilanului, după caz, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(3) În situaţia prevăzută la alin. (2), impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren datorate se determină, din oficiu, de către compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, fără a se mai depune o nouă declaraţie fiscală, după ce în prealabil le-a fost adusă la cunoştinţă contribuabililor modificarea rangului localităţii sau a limitelor intravilanului/extravilanului, după caz.

7. În cazul municipiului Bucureşti, atribuţiile prevăzute la pct. 4-6 alin. (1) se îndeplinesc de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

8. Pentru asigurarea unei stabilităţi în ceea ce priveşte delimitarea zonelor, se recomandă ca aceasta să aibă caracter multianual.

9. _

(1) În cazul în care numărul de zone din intravilan este acelaşi cu numărul de zone din extravilan, se utilizează următoarea corespondenţă:

a) zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan;

b) zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan;

c) zona C din intravilan are corespondent zona C din extravilan;

d) zona D din intravilan are corespondent zona D din extravilan.

(2) La unităţile administrativ-teritoriale în cazul cărora elementele specifice permit delimitarea a mai puţin de
4 zone, consiliile locale pot face aceasta, numai după cum urmează:

a) în cazul în care delimitează 3 zone, acestea sunt: zona A, zona B şi zona C;

b) în cazul în care delimitează 2 zone, acestea sunt: zona A şi zona B;

c) în cazul în care delimitează o singură zonă, aceasta este zona A.

(3) În cazurile în care numărul de zone din intravilan este diferit de numărul de zone din extravilan, corespondenţa dintre zone se face după cum urmează:

a) în intravilan se delimitează doar zona A, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, oricare zonă din extravilan are corespondent numai zona A din intravilan;

b) în intravilan se delimitează zonele: A şi B, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, iar oricare dintre zonele: B, C şi D din extravilan au corespondent numai zona B din intravilan;

c) în intravilan se delimitează zonele: A, B şi C, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, zona B din extravilan are corespondent zona B din intravilan, iar oricare dintre zonele C şi D din extravilan au corespondent numai zona C din intravilan;

d) în intravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B şi C;

pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan, iar oricare dintre zonele C şi D din intravilan au corespondent numai zona C din extravilan;

e) în intravilan se delimitează zonele: A, B, C şi D, iar în extravilan se delimitează zonele A şi B; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, iar oricare dintre zonele B, C şi D din intravilan au corespondent numai zona B din extravilan;

f) în intravilan se delimitează zonele A, B, C şi D, iar în extravilan se delimitează doar zona A; pentru acest caz, oricare dintre zonele din intravilan au corespondent numai zona A din extravilan.

(4) Pentru aplicarea prevederilor art. 258 alin. (4) din Codul fiscal, zonele identificate prin cifre romane au următoarele echivalenţe: zona I = zona A, zona II = zona B, zona III = zona C şi zona IV = zona D. Aceste echivalenţe se utilizează şi pentru zonele din extravilanul localităţilor stabilite în anul 2003 pentru anul 2004.

(5) Prevederile alin. (3) sunt sistematizate în formă tabelară, după cum urmează:

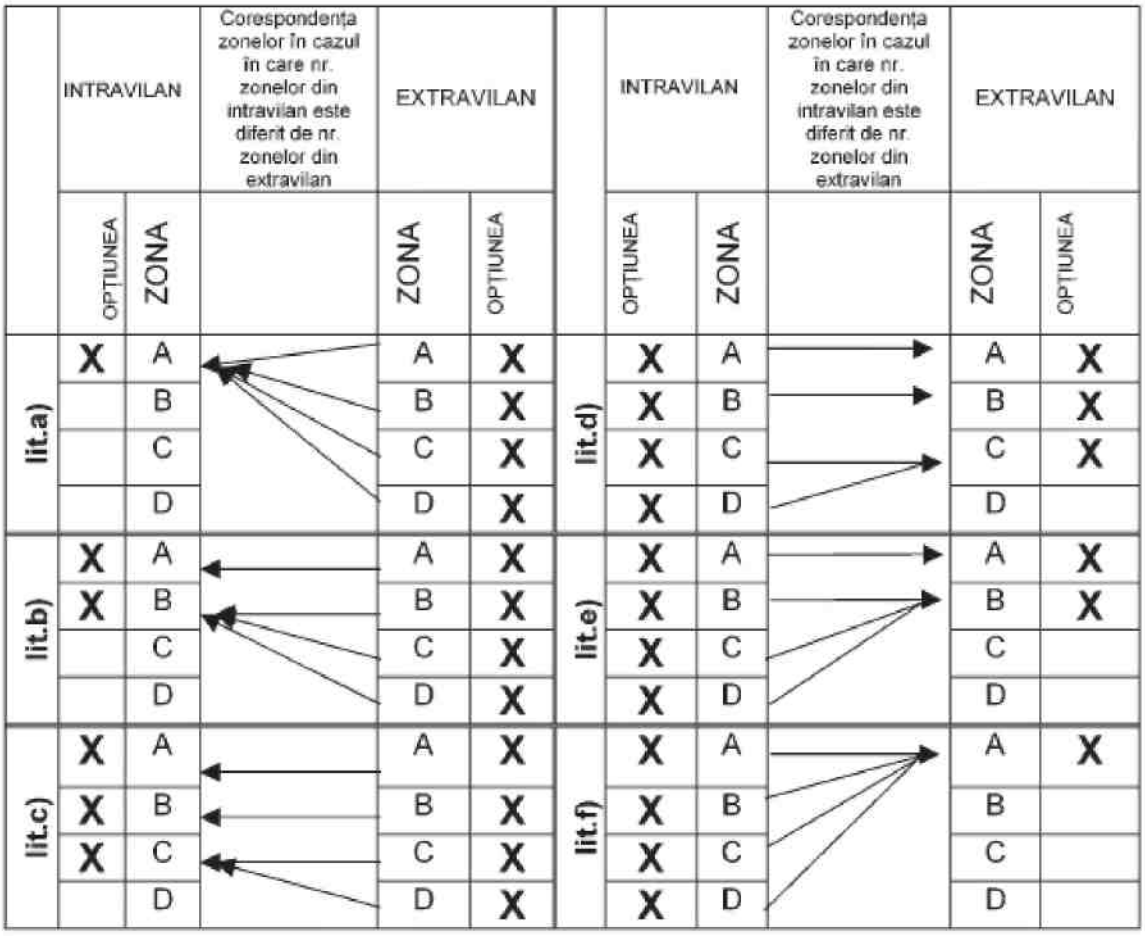

10. Dicţionarul cuprinzând semnificaţia unor termeni şi noţiuni utilizate în activitatea de stabilire, control şi colectare a impozitelor şi taxelor va fi aprobat prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi ministrului administraţiei şi internelor.

PARTEA 248: Codul fiscal

Art. 248 Impozitele şi taxele locale sunt după cum urmează:

a) impozitul şi taxa pe clădiri

b) impozitul şi taxa pe teren

c) impozitul pe mijloacele de transport

d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor;

e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate;

f) impozitul pe spectacole;

g) taxa hotelieră;

h) taxe speciale;

i) alte taxe locale.

PARTEA 248[1]: Norme metodologice:

11. _

I. Constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor, sectoarelor municipiului Bucureşti sau judeţelor, după caz, următoarele resurse financiare: (A) impozitele şi taxele locale, instituite prin prezentul titlu, respectiv:

a) impozitul şi taxa pe clădiri

b) impozitul şi taxa pe teren

c) impozitul pe mijloacele de transport

d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor;

e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate;

f) impozitul pe spectacole;

g) taxa hotelieră;

h) taxele speciale;

i) alte taxe locale;

(B) amenzile şi penalităţile aferente impozitelor şi taxelor locale prevăzute la lit. A;

(C) dobânzile pentru plata cu întârziere a impozitelor şi taxelor locale prevăzute la lit. A;

(D) impozitele şi taxele instituite prin:

a) Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 146/1997;

b) Impozitul stabilit în condiţiile art. 77 alin. (1) şi (3) se distribuie în cotă de 50% la bugetul unităţilor administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se află bunurile imobile ce au făcut obiectul înstrăinării;

c) Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 117/1999.

II. Comuna, oraşul, municipiul, sectorul municipiului Bucureşti şi judeţul sunt titulare ale codului de înregistrare fiscală, precum şi ale conturilor deschise la unităţile teritoriale de trezorerie şi contabilitate publică, prin reprezentantul legal al acestora, în calitate de ordonator principal de credite.

III. Tabloul cuprinzând valorile impozabile, impozitele şi taxele locale, alte taxe asimilate acestora, precum şi amenzile care se indexează/ajustează/actualizează anual prin hotărâre a Guvernului reprezintă anexă la prezentele norme metodologice, având în structura sa:

a) valorile impozabile prevăzute la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal;

b) impozitele şi taxele locale, inclusiv taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b)-d) din Codul fiscal, care constau într-o anumită sumă în lei;

c) amenzile prevăzute la art. 294 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal.

12. _

(1) Persoanele fizice şi persoanele juridice prevăzute de titlul IX din Codul fiscal, precum şi de prezentele norme metodologice, în calitatea lor de contribuabil, au obligaţia să contribuie prin impozitele şi taxele locale stabilite de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau de consiliile judeţene, după caz, între limitele şi în condiţiile legii, la cheltuielile publice locale.

(2) Contribuabilii, persoane fizice, care desfăşoară activităţi economice pe baza liberei iniţiative, precum

şi cei care exercită în mod autonom sau prin asociere orice profesie liberă sunt:

a) persoanele fizice care exercită activităţi independente în mod autonom sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea realizării de activităţi, cum sunt: asociaţiile familiale, asociaţiile agricole sau altele asemenea şi care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoană juridică;

b) persoanele fizice care exercită orice profesii, cum sunt cele: medicale, de avocatură, notariale, de expertiză contabilă, de expertiză tehnică, de consultanţă fiscală, de contabil autorizat, de consultant de plasament în valori imobiliare, de arhitectură, de executare judecătorească, cele autorizate să execute lucrări de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei şi cartografiei sau alte profesii asemănătoare desfăşurate în mod autonom, în condiţiile legii, şi care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoană juridică.

(3) În categoria comercianţilor, contribuabili - persoane juridice, se cuprind: regiile autonome, societăţile şi companiile naţionale, societăţile bancare şi orice alte societăţi comerciale care se organizează şi îşi desfăşoară activitatea în oricare dintre domeniile specifice producţiei, prestărilor de servicii, desfacerii produselor sau altor activităţi economice, cooperativele meşteşugăreşti, cooperativele de consum, cooperativele de credit sau orice alte entităţi - persoane juridice care fac fapte de comerţ, astfel cum sunt definite de Codul comercial.

(4) În categoria unităţilor economice ale persoanelor juridice de drept public, ale organizaţiilor politice, sindicale, profesionale, patronale şi cooperatiste, instituţiilor publice, asociaţiilor, fundaţiilor, federaţiilor, cultelor religioase şi altora asemenea se cuprind numai acele unităţi aparţinând acestor persoane juridice care desfăşoară activităţi în oricare dintre domeniile prevăzute la alin. (3).

(5) Comunicarea datelor din evidenţa populaţiei ce privesc starea civilă, domiciliul sau reşedinţa persoanelor fizice, precum şi actualizarea acestor date în sistem informatic se asigură de către structurile teritoriale de specialitate ale Direcţiei Generale de Evidenţă Informatizată a Persoanei, la cererea autorităţilor administraţiei publice locale, fără plată.

13. Resursele financiare prevăzute la pct. 11 alin. (1) sunt întrebuinţate în întregime de către autorităţile administraţiei publice locale pentru executarea atribuţiilor şi responsabilităţilor acestora, în condiţiile legii.

14. _

(1) La stabilirea impozitelor şi taxelor locale se va avea în vedere respectarea următoarelor principii:

a) principiul transparenţei - autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia să îşi desfăşoare activitatea într-o manieră deschisă faţă de public;

b) principiul aplicării unitare - autorităţile administraţiei publice locale asigură organizarea executării şi executarea în concret, în mod unitar, a prevederilor titlului IX din Codul fiscal şi ale prezentelor norme metodologice, fiindu-le interzisă instituirea altor impozite sau taxe locale în afara celor prevăzute de titlul IX din Codul fiscal; taxele speciale, instituite pentru funcţionarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice şi juridice, se încasează numai de la acestea, potrivit regulamentului aprobat de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau de consiliile judeţene, după caz, în condiţiile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 45/2003 privind finanţele publice locale;

c) principiul autonomiei locale - consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi consiliile judeţene stabilesc impozitele şi taxele locale între limitele şi în condiţiile titlului IX din Codul fiscal şi ale prezentelor norme metodologice; acest principiu corespunde Cartei europene a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, ratificată prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997.

(2) Potrivit prevederilor art. 1 alin. (3) din Codul fiscal, dispoziţiile referitoare la impozitele şi taxele locale prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispoziţiile titlului IX din Codul fiscal.

15. _

(1) Impozitele şi taxele locale anuale se calculează prin rotunjire, în sensul că fracţiunile sub 500 lei inclusiv se neglijează, iar ceea ce depăşeşte 500 lei se întregeşte la 1.000 lei, prin adaos.

(2) Pentru orice calcule intermediare privind impozitele şi taxele locale, altele decât cele prevăzute la

alin. (1), rotunjirea se face la leu, în sensul că orice fracţiune din acesta se întregeşte la un leu, prin adaos.

(3) Prin sintagma calcule intermediare privind impozitele şi taxele locale prevăzută la alin. (2) se înţelege:

a) calculul pentru perioade mai mici de un an;

b) calculul bonificaţiei prevăzute la art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) şi art. 265 alin. (2) din Codul fiscal;

c) determinarea nivelurilor/valorilor ca efect al aplicării unor coeficienţi de corecţie sau cote de impozitare;

d) determinarea ratelor pe termene de plată;

e) determinarea nivelurilor impozitelor şi taxelor locale care constau într-o anumită sumă în lei, ca efect al majorării anuale prevăzute la art. 287 din Codul fiscal;

f) orice alte calcule neprevăzute la lit. a)-e) şi care nu privesc cuantumurile impozitelor şi taxelor locale determinate pentru un an fiscal.

(4) Ori de câte ori, din acte, din măsurători sau din calcule, după caz, suprafaţa pentru determinarea impozitelor şi taxelor locale are o mărime exprimată în fracţiuni de m^2, aceasta nu se rotunjeşte.

(5) Pentru calculul termenelor se au în vedere prevederile art. 101 din Codul de procedură civilă, respectiv:

a) termenele se înţeleg pe zile libere, neintrând în calcul nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârşit termenul;

b) termenele stabilite pe ore încep să curgă de la miezul nopţii zilei următoare;

c) termenul care începe la data de 29, 30 sau 31 a lunii şi se sfârşeşte într-o lună care nu are o asemenea zi se va considera împlinit în cea din urmă zi a lunii;

d) termenele stabilite pe ani se sfârşesc în ziua anului corespunzător zilei de plecare;

e) termenul care se sfârşeşte într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat se va prelungi până la sfârşitul primei zile de lucru următoare; nu se consideră zile de lucru cele care corespund repausului săptămânal.

(6) Potrivit prevederilor alin. (5), în cazul în care termenul de plată a oricăror impozite şi taxe locale expiră într-o zi de sărbătoare legală, de repaus săptămânal sau când serviciul este suspendat, în condiţiile legii, plata se consideră în termen dacă este efectuată până la sfârşitul primei zile de lucru următoare. Data în funcţie de care se acordă bonificaţia pentru plata cu anticipaţie reprezintă termen de plată.

PARTEA 249: Codul fiscal

CAPITOLUL II: Impozitul şi taxa pe clădiri

Art. 249: Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate o clădire situată în România datorează anual impozit pentru acea clădire, exceptând cazul în care în prezentul titlu se prevede diferit.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe clădiri, precum şi taxa pe clădiri prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului în care este amplasată clădirea. În cazul municipiului Bucureşti, impozitul şi taxa pe clădiri se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasată clădirea.

(3) Pentru clădirile proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, persoanelor juridice, se stabileşte taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz, în condiţii similare impozitului pe clădiri.

(4) În cazul în care o clădire se află în proprietatea comună a două sau mai multe persoane, fiecare dintre proprietarii comuni ai clădirii datorează impozitul pentru spaţiile situate în partea din clădire aflată

în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părţile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru clădirea respectivă.

(5) În înţelesul prezentului titlu, clădire este orice construcţie situată deasupra solului şi/sau sub nivelul acestuia, indiferent de denumirea ori de folosinţa sa, şi care are una sau mai multe încăperi ce pot servi la adăpostirea de oameni, animale, obiecte, produse, materiale, instalaţii, echipamente şi altele asemenea, iar elementele structurale de bază ale acesteia sunt pereţii şi acoperişul, indiferent de materialele din care sunt construite. încăperea reprezintă spaţiul din interiorul unei clădiri.

PARTEA 249[1]: Norme metodologice:

16. Impozitul pe clădiri se datorează bugetului local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situată clădirea.

17. _

(1) Contribuabili, în cazul impozitului pe clădiri, sunt proprietarii acestora, indiferent de clădire şi de locul unde sunt situate în România. Contribuabilii datorează impozitul pe clădiri şi în situaţia în care clădirea este administrată sau folosită de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate şi pentru care locatarul sau concesionarul datorează chirie ori redevenţă în baza unui contract de închiriere, locaţiune sau concesiune, după caz.

(2) În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, după caz, se stabileşte taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală doar pentru persoanele juridice, concesionari,

locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz, în condiţii similare impozitului pe clădiri.

(3) Contribuabilii prevăzuţi la alin. (2) vor anexa la declaraţia fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosinţă a clădirii respective. În situaţia în care în acest act nu sunt înscrise valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanei juridice care a hotărât concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosinţă a clădirii, precum şi data înregistrării în contabilitate a clădirii respective, iar în cazul efectuării unor reevaluări, data ultimei reevaluări, la act se anexează, în mod obligatoriu, un certificat emis de către proprietari, prin care se confirmă realitatea menţiunilor respective.

18._

(1) Identificarea proprietăţilor atât în cazul clădirilor, cât şi în cel al terenurilor cu sau fără construcţii, situate în intravilanul localităţilor rurale şi urbane, precum şi identificarea domiciliului fiscal al contribuabililor se fac potrivit Ordonanţei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările şi completările ulterioare.

(2) Fiecare proprietate situată în intravilanul localităţilor se identifică prin adresa acesteia, individualizată prin denumirea proprie a străzii şi a numărului de ordine atribuit după cum urmează:

a) pe partea stângă a străzii se începe cu numărul 1 şi se continuă cu numerele impare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii;

b) pe partea dreaptă a străzii se începe cu numărul 2 şi se continuă cu numerele pare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii.

(3) În cazul blocurilor de locuinţe, precum şi în cel al clădirilor alipite situate în cadrul aceleiaşi curţi - lot de teren, care au un sistem constructiv şi arhitectonic unitar şi în care sunt situate mai multe apartamente, datele despre domiciliu/reşedinţă/sediu cuprind strada, numărul, blocul, scara, etajul, apartamentul.

(4) Sunt considerate clădiri distincte, având elemente proprii de identificare a adresei potrivit alin. (1)-(3), după cum urmează:

a) clădirile distanţate spaţial de celelalte clădiri amplasate în aceeaşi curte - lot de teren, precum şi clădirile legate între ele prin pasarele sau balcoane de serviciu;

b) clădirile alipite, situate pe loturi alăturate, care au sisteme constructive şi arhitectonice diferite - faţade şi materiale de construcţie pentru pereţii exteriori, intrări separate din stradă, curte sau grădină - şi nu au legături interioare.

(5) Adresa domiciliului fiscal al oricărui contribuabil, potrivit prevederilor prezentului punct, se înscrie în registrul agricol, în evidenţele compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, precum şi în orice alte evidenţe specifice cadastrului imobiliar-edilitar.

(6) La elaborarea şi aprobarea nomenclaturii stradale se au în vedere prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 30 august 2002, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 48/2003.

(7) Fiecare proprietate situată în extravilanul localităţilor, atât în cazul clădirilor, cât şi în cel al terenurilor cu sau fără construcţii, se identifică prin numărul de parcelă, acolo unde aceasta este posibil, sau prin denumirea punctului, potrivit toponimiei/denumirii specifice zonei respective, astfel cum este înregistrată în registrul agricol.

20. Pentru aplicarea prevederilor art. 249 alin. (4) din Codul fiscal se identifică următoarele situaţii:

a) clădire aflată în proprietate comună, dar fiecare dintre contribuabili au determinate cotele-părţi din clădire, caz în care impozitul pe clădiri se datorează de fiecare contribuabil proporţional cu partea din clădire corespunzătoare cotelor-părţi respective;

b) clădire aflată în proprietate comună, dar fără să aibă stabilite cotele-părţi din clădire pe fiecare contribuabil, caz în care impozitul pe clădiri se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceştia datorând în mod egal partea din impozit rezultată în urma împărţirii.

PARTEA 250: Codul fiscal

Art. 250

(1) Clădirile pentru care nu se datorează impozit, prin efectul legii, sunt după cum urmează:

1. clădirile proprietate a statului, a unităţilor administrativ-teritoriale sau a oricăror instituţii publice, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

2. clădirile care potrivit legii, sunt clasate ca monumente istorice, de arhitectură sau arheologice, muzee ori case memoriale, indiferent de titularul dreptului de proprietate sau de administrare, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

3. clădirile care prin destinaţie, constituie lăcaşuri de cult, aparţinând cultelor religioase recunoscute oficial în România şi componentelor locale ale acestora, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

4. clădirile care constituie patrimoniul unităţilor şi instituţiilor de învăţământ de stat, confesional sau particular, autorizate să funcţioneze provizoriu ori acreditate, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

5. clădirile unităţilor sanitare publice, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

6. clădirile care sunt afectate centralelor hidroelectrice, termoelectrice şi nuclearo-electrice, staţiilor şi posturilor de transformare, precum şi staţiilor de conexiuni;

7. clădirile aflate în domeniul public al statului şi în administrarea Regiei Autonome «Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat», cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

8. clădirile funerare din cimitire şi crematorii;

9. clădirile din parcurile industriale, ştiinţifice şi tehnologice, potrivit legii;

10. clădirile restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

11. clădirile care constituie patrimoniul Academiei Române, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

12. clădirile retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000 privind retrocedarea unor bunuri imobile care au aparţinut cultelor religioase din România, republicată, cu modificările şi completările ulterioare;

13. clădirile restituite potrivit art. 1 alin. (5) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 83/1999 privind

restituirea unor bunuri imobile care au aparţinut comunităţilor cetăţenilor aparţinând minorităţilor naţionale din România, republicată;

14. clădirile care sunt afectate activităţilor hidrotehnice, hidrometrice, hidrometeorologice, oceanografice, de îmbunătăţiri funciare şi de intervenţii la apărarea împotriva inundaţiilor, precum şi clădirile din porturi şi cele afectate canalelor navigabile şi staţiilor de pompare aferente canalelor, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice;

15. clădirile care prin natura lor fac corp comun cu poduri, viaducte, apeducte, diguri, baraje şi tuneluri şi care sunt utilizate pentru exploatarea acestor construcţii, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru alte activităţi economice;

16. construcţiile speciale situate în subteran, indiferent de folosinţa acestora şi turnurile de extracţie;

17. clădirile care sunt utilizate ca sere, solare, răsadniţe, ciupercării, silozuri pentru furaje, silozuri şi/sau pătule pentru depozitarea şi conservarea cerealelor, cu excepţia încăperilor care sunt folosite pentru alte activităţi economice;

18. clădirile trecute în proprietatea statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale în lipsă de moştenitori legali sau testamentari;

19. clădirile utilizate pentru activităţi social umanitare, de către asociaţii, fundaţii şi culte, potrivit hotărârii consiliului local.

(2) Nu intră sub incidenţa impozitului pe clădiri construcţiile care nu au elementele constitutive ale unei clădiri.

(3) Scutirea de impozit prevăzută la alin. (1) pct. 10-13 se aplică pe durata pentru care proprietarul este obligat să menţină afectaţiunea de interes public.

PARTEA 250[1]: Norme metodologice:

21. Noţiunea instituţii publice, menţionată la art. 250 alin. (1) pct. 1 din Codul fiscal, reprezintă o denumire generică ce include: Parlamentul, Administraţia Prezidenţială, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administraţiei publice, alte autorităţi publice, instituţii publice autonome, unităţile administrativ-teritoriale, precum şi instituţiile şi serviciile publice din subordinea acestora, cu personalitate juridică, indiferent de modul de finanţare.

22. _

(1) Prin sintagma "încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice", menţionată la art. 250 alin. (1) pct. 1 - 5, 7, 11,14, 15, şi 17 din Codul fiscal, se înţelege spaţiile utilizate pentru realizarea oricăror fapte de comerţ, astfel cum sunt definite în Codul comercial, altele decât destinaţiile specifice categoriilor de clădiri care nu sunt supuse impozitului pe clădiri.

23. _

(1) Prin sintagma clădirile care, prin destinaţie, constituie lăcaşuri de cult, menţionată la art. 250 alin. (1) pct. 3, se înţelege bisericile - locaşurile de închinăciune, casele de rugăciuni - şi anexele acestora. Termenul lăcaş este variantă a termenului locaş.

(2) Anexele bisericilor se referă la orice incintă care are elementele constitutive ale unei clădiri, proprietatea oricărui cult recunoscut oficial în România, cum ar fi: clopotniţa, cancelaria parohială, agheasmatarul, capela mortuară, casa parohială cu dependinţele sale, destinată ca locuinţă a preotului/preoţilor slujitori/personalului deservent, incinta pentru aprins lumânări, pangarul, troiţa, magazia pentru depozitat diverse obiecte de cult, aşezământul cu caracter social-caritabil, arhondaricul, chilia, trapeza, incinta pentru desfăşurarea activităţilor cu caracter administrativ-bisericesc, reşedinţa chiriarhului, precum şi altele asemenea; prin aşezământ cu caracter social-caritabil se înţelege căminul de copii, azilul de bătrâni, cantina socială sau orice altă incintă destinată unei activităţi asemănătoare.

(3) Cultele religioase recunoscute oficial în România, organizate potrivit statutelor proprii, sunt persoane juridice. Pot fi persoane juridice şi componentele locale ale acestora, precum şi aşezămintele, asociaţiile, ordinele şi congregaţiile prevăzute în statutele lor de organizare şi funcţionare, dacă acestea au elementele constitutive ale persoanelor juridice, potrivit prevederilor Decretului nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 4 august 1948, cu modificările şi completările ulterioare.

(4) Cultele religioase recunoscute oficial în România sunt:

a) Biserica Ortodoxă Română;

b) Biserica Romano-Catolică;

c) Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică);

d) Biserica Reformată (Calvină);

e) Biserica Evanghelică Lutherană de Confesiune Augustană (CA.);

f) Biserica Evanghelică Lutherană Sinodo-Presbiterială (S.P.);

g) Biserica Unitariană;

h) Biserica Armeană;

i) Cultul Creştin de Rit Vechi;

j) Biserica Creştină Baptistă;

k) Cultul Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică;

l) Biserica Creştină Adventistă de Ziua a Şaptea;

m) Cultul Creştin după Evanghelie;

n) Biserica Evanghelică Română;

o) Cultul Musulman;

p) Cultul Mozaic;

r) Organizaţia Religioasă "Martorii lui Iehova";

s) alte culte religioase recunoscute oficial în România.

24. _

(1) Nu intră sub incidenţa impozitului pe clădiri, construcţiile care nu întrunesc elementele constitutive ale unei clădiri, prevăzute de art. 249 alin. (5).

(2) Construcţiile care până la data de 1 ianuarie 2007 au fost avizate prin hotărârile adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti ca fiind de natură similară construcţiilor speciale, pentru care nu s-a datorat impozitul pe clădiri pe durata existenţei construcţiei şi care nu au elementele constitutive ale unei clădiri, sunt scutite până la data când intervin modificări care determină datorarea de impozit. În această ultimă situaţie, contribuabilii în cauză au obligaţia ca în termen de 30 de zile calendaristice de la data apariţiei modificării să depună declaraţia fiscală.

(3) În cazul construcţiilor care până la data de 1 ianuarie 2007 aveau elementele constitutive ale clădirii şi pentru care, prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului Bucureşti adoptată până la această dată s-a respins cererea, contribuabilul respectiv datorează impozitul pe clădiri în condiţiile Titlului IX din Codul fiscal.

(4) Clădirile aflate în domeniul public al statului şi în administrarea Regiei Autonome "Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat", atribuite conform legii, prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, sunt cele ce intră sub incidenţa prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 533/2002 privind organizarea şi funcţionarea Regiei Autonome "Administraţia Patrimoniului Protocolului de Stat", cu modificările şi completările ulterioare.

(5) Construcţiile speciale situate în subteran, prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 19 care nu intră sub incidenţa impozitului pe clădiri, sunt acele construcţii care nu au elementele constitutive ale unei clădiri.

27. Atât persoanele fizice cât şi persoanele juridice, inclusiv instituţiile publice, pentru clădirile pe care le dobândesc, construiesc sau înstrăinează au obligaţia să depună declaraţiile fiscale, conform art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului Bucureşti, în a căror rază se află clădirile, chiar dacă, potrivit prevederilor Codului fiscal, pentru acestea nu datorează impozit pe clădiri sau sunt scutite de la plata acestui impozit.

PARTEA 251: Codul fiscal:

Art. 251: Calculul impozitului pentru persoane fizice

(1) În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

(2) În cazul unei clădiri care are pereţii exteriori din materiale diferite, pentru stabilirea valorii impozabile a clădirii se identifică în tabelul prevăzut la alin. (3), valoarea impozabilă cea mai mare corespunzătoare tipului clădirii respective.

(3) Valoarea impozabilă a clădirii, exprimată în lei, se determină prin înmulţirea suprafeţei construite desfăşurate a acesteia, exprimate în metri pătraţi, cu valoarea impozabilă corespunzătoare, exprimată în lei/m^2, din tabelul următor:

Tipul clădirii	Valoarea impozabilă - lei/m^2 -	
	Cu instalaţii de apă, canalizare, electrice şi încălzire (condiţii cumulative)	Fără instalaţii de apă, canalizare, electricitate sau încălzire
0	1	2
A. Clădire cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	669	397
B. Clădire cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	182	114
C. Clădire-anexă cu cadre din beton armat sau cu pereţi exteriori din cărămidă arsă sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic şi/sau chimic	114	102
D. Clădire-anexă cu pereţii exteriori din lemn, din piatră naturală, din cărămidă nearsă, din vălătuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic şi/sau chimic	68	45
E. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol, la demisol şi/sau la mansardă, utilizate ca locuinţă, în oricare dintre tipurile de clădiri prevăzute la lit. A-D	75% din suma care s-ar aplica clădirii	75% din suma care s-ar aplica clădirii

F. În cazul contribuabilului care deţine la aceeaşi adresă încăperi amplasate la subsol	50% din suma care s-ar aplica clădirii	50% din suma care s-ar aplica clădirii

(4) Suprafaţa construită desfăşurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafeţelor secţiunilor tuturor nivelurilor clădirii, inclusiv ale balcoanelor, loggiilor sau ale celor situate la subsol, exceptând suprafeţele podurilor care nu sunt utilizate ca locuinţă şi suprafeţele scărilor şi teraselor neacoperite.

(5) Valoarea impozabilă a clădirii se ajustează în funcţie de rangul localităţii şi zona în care este amplasată clădirea, prin înmulţirea valorii determinate conform alin. (3) cu coeficientul de corecţie corespunzător, prevăzut în tabelul următor:

Zona în cadrul localităţii	Rangul localităţii					
	0	I	II	III	IV	V
A	2,60	2,50	2,40	2,30	1,10	1,05
B	2,50	2,40	2,30	2,20	1,05	1,00
C	2,40	2,30	2,20	2,10	1,00	1,00
D	2,30	2,20	2,10	2,00	0,95	1,00

(6) În cazul unui apartament amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente, coeficientul de corecţie prevăzut la alin. (5) se reduce cu 0,10.

(7) Valoarea impozabilă a clădirii, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(6), se reduce în funcţie de anul terminării acesteia, după cum urmează:

a) cu 20% pentru clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinţă;

b) cu 10% pentru clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani şi 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinţă.

(8) În cazul clădirii utilizate ca locuinţă, a cărei suprafaţă construită depăşeşte 150 de metri pătraţi, valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătraţi sau fracţiune din aceştia.

(8^1) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări.

(9) Dacă dimensiunile exterioare ale unei clădiri nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, atunci suprafaţa construită desfăşurată a clădirii se determină prin înmulţirea suprafeţei utile a clădirii cu un coeficient de transformare de 1,20.

PARTEA 251^1: Norme metodologice:

28. Impozitul pe clădiri în cazul contribuabililor persoane fizice, se determină pe bază de cotă de impozitare, indiferent de locul în care se află situată clădirea, respectiv, în mediul urban sau mediul rural, prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

29. _

(1) Pentru determinarea valorii impozabile a clădirilor, stabilită pe baza criteriilor şi normelor de evaluare prevăzute de art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, se au în vedere instalaţiile cu care este dotată clădirea, respectiv:

a) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prezentate în coloana 1 acele clădiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalaţii de apă, de canalizare, electrice şi de încălzire, după cum urmează:

b) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana a doua, acele clădiri care nu se regăsesc în contextul menţionat la lit. a), respectiv cele care nu au nici una dintre aceste instalaţii sau au una, două ori trei astfel de instalaţii.

(2) Menţiunea cu privire la existenţa/inexistenţa instalaţiilor se face prin declaraţia fiscală, model stabilit

potrivit pct. 256.

(3) În situaţia în care, pe parcursul anului fiscal, clădirea încadrată pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana "Clădire fără instalaţii de apă, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/m^2)" din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, face obiectul aplicării valorilor impozabile prevăzute în coloana 1-a, ca efect al dotării cu toate cele patru instalaţii, modificarea impozitului pe clădiri se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a apărut această situaţie, necesitând depunerea unei noi declaraţii fiscale. În mod similar se procedează şi în situaţia în care la clădirea dotată cu toate cele patru instalaţii, pe parcursul anului fiscal, se elimină din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalaţii, prevăzute la alin. (1) lit. a), pe bază de autorizaţie de desfiinţare eliberată în condiţiile legii.

30. Pentru determinarea valorilor impozabile, pe ranguri de localităţi şi zone în cadrul acestora, atât pentru intravilan, cât şi pentru extravilan, încadrarea clădirilor urmează încadrarea terenurilor efectuată de către consiliile locale, avându-se în vedere precizările de la pct. 1-9.

31. _

(1) Suprafaţa construită desfăşurată a unei clădiri, ce stă la baza calculului impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, rezultă din actul de proprietate sau din planul cadastral, iar în lipsa acestora, din schiţa/fişa clădirii sau din alte documente asemănătoare.

(2) Suprafaţa construită desfăşurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafeţelor secţiunilor tuturor nivelurilor sale, inclusiv suprafeţele balcoanelor, ale loggiilor şi ale celor situate la subsol. În calcul nu se cuprind suprafeţele podurilor care nu sunt utilizate ca locuinţă, precum şi cele ale scărilor şi teraselor neacoperite.

(3) Pentru calculul impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, în cazul în care dimensiunile exterioare ale clădirii nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, suprafaţa construită desfăşurată se determină prin înmulţirea suprafeţei utile a clădirii cu coeficientul de transformare de 1,20 prevăzut la art. 251 alin. (9) din Codul fiscal. Coeficientul de transformare serveşte la stabilirea relaţiei dintre suprafaţa utilă, potrivit dimensiunilor interioare dintre pereţi, şi suprafaţa construită desfăşurată determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii.

(4) La stabilirea coeficientului de transformare menţionat la alin. (3) s-a avut în vedere potenţiala diferenţă dintre suprafaţa construită desfăşurată şi suprafaţa utilă a clădirii; prin potenţiala diferenţă se cuantifică suprafaţa secţiunii pereţilor, a balcoanelor, a loggiilor, precum şi a cotei-părţi din eventualele incinte de deservire comună, acolo unde este cazul.

(5) Dacă în documente este înscrisă suprafaţa construită desfăşurată a clădirii, determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al acesteia, pentru determinarea impozitului pe clădiri nu se ia în calcul suprafaţa utilă şi, implicit, nu se aplică coeficientul de transformare.

(6) În sensul prezentelor norme metodologice, termenii şi noţiunile de mai sus au următoarele înţelesuri:

a) acoperiş - partea de deasupra care acoperă şi protejează o clădire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planşeul este asimilat acoperişului în cazul în care deasupra acestuia nu mai sunt alte încăperi/incinte;

b) balcon - platformă cu balustradă pe peretele exterior al unei clădiri, comunicând cu interiorul prin una sau mai multe uşi;

c) clădire finalizată - construcţie care îndeplineşte, cumulativ, următoarele condiţii:

1.serveşte la adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalaţii şi de altele asemenea;

2.are elementele structurale de bază ale unei clădiri, respectiv: pereţi şi acoperiş;

3.are expirat termenul de valabilitate prevăzut în autorizaţia de construire şi nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii acesteia ori clădirea a fost realizată fără autorizaţie de construire; pentru stabilirea impozitului pe clădiri, se ia în calcul numai suprafaţa construită desfăşurată care are elementele de la pct. 2.

d) incintă de deservire comună - spaţiu închis în interiorul unei clădiri, proprietatea comună a celor care deţin apartamente în aceasta, afectat scărilor, lifturilor, uscătoriilor sau oricăror alte utilităţi

asemănătoare;

e) loggie - galerie exterioară încorporată unei clădiri, acoperită şi deschisă către exterior printr-un şir de arcade sprijinite pe coloane sau pe stâlpi;

f) nivel - fiecare dintre părţile unei clădiri cuprinzând încăperile/incintele situate pe acelaşi plan orizontal, indiferent că acestea sunt la subsol, la nivelul solului sau la orice înălţime deasupra solului;

g) perete - element de construcţie aşezat vertical sau puţin înclinat, făcut din beton armat, din cărămidă arsă sau nearsă, din piatră, din lemn, din vălătuci, din sticlă, din mase plastice sau din orice alte materiale, care limitează, separă sau izolează încăperile/incintele unei clădiri între ele sau de exterior şi care susţine planşeele, etajele şi acoperişul;

h) suprafaţa secţiunii unui nivel - suprafaţa unui nivel, rezultată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al pereţilor, inclusiv suprafaţa balcoanelor şi a loggiilor; în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior al pereţilor, suprafaţa secţiunii unui nivel reprezintă suma suprafeţelor utile ale tuturor încăperilor/incintelor, inclusiv a suprafeţelor balcoanelor şi a loggiilor şi a suprafeţelor secţiunilor pereţilor, toate aceste suprafeţe fiind situate la acelaşi nivel, la suprafeţele utile ale încăperilor/incintelor adunând şi suprafeţele incintelor de deservire comună.

32. În categoria clădirilor supuse impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice se cuprind:

a) construcţiile utilizate ca locuinţă, respectiv unităţile construite formate din una sau mai multe camere de locuit, indiferent unde sunt situate, la acelaşi nivel sau la niveluri diferite, inclusiv la subsol sau la mezanin, prevăzute, după caz, cu dependinţe şi/sau alte spaţii de deservire;

b) construcţiile menţionate la lit. a), dezafectate şi utilizate pentru desfăşurarea de profesii libere;

c) construcţiile-anexe situate în afara corpului principal de clădire, cum sunt: bucătăriile, cămările, pivniţele, grajdurile, magaziile, garajele şi altele asemenea;

d) construcţiile gospodăreşti, cum sunt: pătulele, hambarele pentru cereale, surele, fânăriile, remizele, şoproanele şi altele asemenea;

e) orice alte construcţii proprietatea contribuabililor, neprevăzute la lit. a)-d), care au elementele constitutive ale clădirii.

33. Pentru calculul impozitului pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, sunt necesare următoarele date:

a) rangul localităţii unde se află situată clădirea;

b) teritoriul unde se află: 1.în intravilan; sau 2.în extravilan;

c) zona în cadrul localităţii, potrivit încadrării de la lit. b);

d) suprafaţa construită desfăşurată a clădirii, respectiv:

1.cea determinată pe baza dimensiunilor măsurate pe conturul exterior al acesteia; sau 2.în cazul în care clădirea nu poate fi efectiv măsurată pe conturul exterior, suprafaţa utilă a clădirii se înmulţeşte cu coeficientul de transformare de 1,20;

e) tipul clădirii şi instalaţiile cu care este dotată aceasta;

f) în cazul apartamentului, dacă acesta se află amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente;

g) data finalizării clădirii, respectiv, pentru:

1) clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinţă;

2) clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani şi 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referinţă.

h) în cazul celor care au în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuinţă, ordinea în care a fost dobândită clădirea, precum şi care dintre aceste clădiri sunt închiriate, în vederea majorării impozitului datorat de contribuabilii care intră sub incidenţa art. 252 din Codul fiscal;

h^1) majorarea stabilită în condiţiile art. 251 alin. (8) din Codul fiscal;

i) majorarea stabilită în condiţiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe clădiri.

33[1]. Pentru aplicarea prevederilor art. 251 alin. (7), în cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări.

34. _

I. Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2004, în cazul unui abator, proprietatea unei persoane fizice:

(A) Date despre clădire, potrivit structurii prevăzute la pct. 33:

a) rangul satului Amnaş care aparţine oraşului Sălişte, unde este situat abatorul: V;

b) teritoriul unde se află: în extravilan;

c) zona în cadrul localităţii, potrivit încadrării de la lit. b): C;

d) suprafaţa construită desfăşurată: 368,23 m^2;

e) tipul clădirii: cu pereţi din cărămidă arsă şi dotată cu toate cele patru instalaţii menţionate la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) nu este cazul;

g) data finalizării: 1 ianuarie 1951;

h) nu este cazul;

i) Consiliul Local al Comunei Sălişte a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, stabilirea în intravilanul satului Amnaş, a unei singure zone, respectiv zona A, iar în extravilan a 4 zone, respectiv zona I, zona a II-a, zona a III-a şi zona a IV-a, precum şi majorarea impozitului pe clădiri cu 20 %.

(B) Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului art. 251 din Codul fiscal:

1.Se determină suprafaţa construită desfăşurată a clădirii: este cea determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii, respectiv de: 368,23 m^2. 2.Se determină valoarea impozabilă a acestei clădiri:

2.1.suprafaţa construită desfăşurată prevăzută la pct. 1 se înmulţeşte cu valoarea impozabilă a clădirii cu pereţi din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalaţii, respectiv cea din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)", corespunzător rândului 1 şi coloanei 2, astfel: 368,23 m^2 x 669 lei/m^2 = 246.345,87 lei;

2.2.se identifică coeficientul de corecţie din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A şi rangului V, respectiv 1,05; deoarece numărul zonelor din intravilan este diferit de numărul zonelor din extravilan, având în vedere prevederile pct. 9 alin. (3) lit. a) şi alin. (4) şi ale pct. 30, pentru identificarea coeficientului de corecţie în tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, zona a III-a din extravilan, potrivit delimitării efectuate în anul 2006 pentru anul 2007, are echivalentă zona C căreia îi corespunde zona A;

2.3.potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecţie determinat la subpct. 2.2, respectiv: 246.345,87 lei x 1,05 = 258.663,16 lei;

2.4.abatorul fiind finalizat la data 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (8) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.3 se reduce cu 10%, sau, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulţeşte cu 0,90, respectiv: 258.663,16 lei x 0,90 = 232.796,84 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c), fracţiunea de 0,84 lei se întregeşte la un leu prin adaos, iar valoarea impozabilă astfel calculată se rotunjeşte la 232.797 lei.

3.Se determină impozitul pe clădiri anual:

3.1.potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a clădirii determinate la subpct. 2.4 se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,1%, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulţeşte cu 0,001, respectiv: 232.797 lei x 0,001 = 232, 797 lei;

3.2.având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece în anul 2006 pentru anul

2007, Consiliul Local al Comunei Sălişte a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 20 %, impozitul determinat la subpct. 3.1 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulţeşte cu 1,20 respectiv: 232,797 lei x 1,20 = 279,35 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea de 0,35 fiind sub 50 de bani inclusiv, se neglijează, iar impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjeşte la 279 lei.

(C) _

1) Pentru aplicarea prevederilor art. 251 alin. (8) din Codul fiscal, în cazul clădirii utilizate ca locuinţă, a cărei suprafaţă construită depăşeşte 150 de metri pătraţi, se are în vedere că valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1)-(7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătraţi sau fracţiune din aceştia care depăşesc cei 150 m.

2) Exemplu de calcul al impozitului pe clădiri pentru anul 2007, în cazul unei locuinţe cu pereţi exteriori din cărămidă arsă, ce are toate instalaţiile, construită în anul 2000, situată într-o localitate de rangul III, zona B, pentru care consiliul local nu a hotărât majorarea impozitelor şi taxelor locale conform art. 287 din Codul fiscal:

Suprafaţa construită desfăşurată mp
Impozit datorat în anul fiscal 2007 lei/an

150 mp inclusiv calcul pentru 150 mp	150 m^2 x 669 RON/ m^2 x 2,20 (coeficientul de corecţie) x 0,1 % = 221 RON
cuprinsă între 151 mp - 200 mp, inclusiv calcul pentru 175 mp	175 m^2 x 669 RON/m^2 x 2,20 x 105% x 0,1% = 270 RON
cuprinsă între 201 mp - 250 mp, inclusiv calcul pentru 225 mp	225 m^2 x 669 RON/m^2 x 2,20 x 110% x 0,1% = 364 RON
Cuprinsă între 251 mp - 300 mp inclusiv calcul pentru 275 mp	275 m^2 x 669 RON/m^2 x 2,20 x 115% x 0,1% = 465 RON
În continuare, în funcţie de mărimea suprafeţei locuinţei, se are în vedere că pentru fiecare 50 de metri pătraţi sau fracţiune din aceştia care depăşesc 150 mp, valoarea impozabilă a clădirii se majorează cu câte 5%.	X

(2) În luna mai 2006, când s-au adoptat hotărârile prin care s-au stabilit impozitele şi taxele locale pentru anul 2004, autoritatea deliberativă se intitula Consiliul Local al Comunei Sălişte. Prin Legea nr. 336/2003. publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 498 din 10 iulie 2006, comuna Sălişte, judeţul Sibiu, a fost declarată oraş, astfel că, potrivit prevederilor pct. 6 alin. (2), începând cu data de 1 ianuarie 2007, impozitul pe clădiri în cazul persoanelor fizice, se determină potrivit noii ierarhizări.

1. clădirea se considera dotata cu instalaţie de apa daca alimentarea cu apa se face prin conducte, dintr-un sistem de aducţiune din reţele publice sau direct dintr-o sursa naturala - put, fântâna sau izvor - în sistem propriu;

2. clădirea se considera ca are instalaţie de canalizare daca este dotata cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate în reţeaua publica;

3. clădirea se considera ca are instalaţie electrica daca este dotata cu cablaje interioare racordate la reţeaua publica sau la o sursa de energie electrica - grup electrogen, microcentrala, instalaţii eoliene sau microhidrocentrala;

4. clădirea se consideră că are instalaţie de încălzire daca aceasta se face prin intermediul agentului termic - abur sau apa calda de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locala sau centrale termice proprii - şi îl transmit în sistemul de distribuţie în interiorul clădirii, constituit din conducte şi radiatoare - calorifere, indiferent de combustibilul folosit - gaze, combustibil lichid, combustibil solid, precum şi prin intermediul sobelor încălzite cu gaze/convectoarelor;

PARTEA 252: Codul fiscal:

Art. 252

(1) Dacă o persoană fizică are în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuinţă, care nu sunt închiriate unei alte persoane, impozitul pe clădiri se majorează după cum urmează:

a) cu 15% pentru prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

b) cu 50% pentru cea de-a doua clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

c) cu 75% pentru cea de-a treia clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

d) cu 100% pentru cea de-a patra clădire şi următoarele în afara celei de la adresa de domiciliu.

(1^1) Nu intră sub incidenţa alin. (1) persoanele fizice care deţin în proprietate clădiri dobândite prin succesiune legală.

(2) În cazul deţinerii a două sau mai multe clădiri în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul majorat se determină în funcţie de ordinea în care proprietăţile au fost dobândite, aşa cum rezultă din documentele ce atestă calitatea de proprietar.

(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1) au obligaţia să depună o declaraţie specială la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în raza cărora îşi au domiciliul, precum şi la cele în raza cărora sunt situate celelalte clădiri ale acestora. Modelul declaraţiei speciale va fi cel prevăzut prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului.

PARTEA 252^1: Norme metodologice:

35. Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care deţin în proprietate mai multe clădiri utilizate ca locuinţă, altele decât cele închiriate, se majorează conform prevederilor art. 252 alin. (1) şi (2) din Codul fiscal.

36. Sunt considerate ca fiind închiriate numai acele clădiri utilizate ca locuinţă pentru care sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiţii:

a) proprietarul, în calitatea sa de locator, are contract de închiriere încheiat în formă scrisă;

b) contractul prevăzut la lit. a) este înregistrat la organul fiscal competent în scopul stabilirii veniturilor din cedarea dreptului de folosinţă a bunurilor, în condiţiile legii;

c) locatarul nu poate fi membru al familiei locatorului; prin familie, în sensul prezentei litere, se desemnează soţul, soţia şi copiii lor necăsătoriţi. Această condiţie nu se urmăreşte în cazul în care clădirea utilizată ca locuinţă se închiriază unei persoane juridice.

37. Impozitul pe clădiri majorat în condiţiile art. 252 alin. (1) din Codul fiscal se aplică după cum urmează:

a) pentru acele clădiri pentru care nu sunt îndeplinite condiţiile prevăzute la pct. 36, precum şi pentru partea din clădire pentru care nu se face dovada îndeplinirii acestor condiţii:

b) proporţional cu perioada pentru care nu sunt îndeplinite condiţiile de la pct. 36, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care nu sunt îndeplinite aceste condiţii.

38. _

I. O persoană fizică ce deţine în proprietate două clădiri utilizate ca locuinţă, altele decât cele închiriate,
datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115 % sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,15.

II. Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2004, în cazul unui apartament utilizat ca locuinţă, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, proprietatea unei persoane fizice:

(A) Date despre apartament, potrivit structurii prevăzute la pct. 33:

a) rangul localităţii unde este situat apartamentul: 0;

b) teritoriul unde se află: în intravilan;

c) zona în cadrul localităţii, potrivit încadrării de la lit. b): A;

d) suprafaţa utilă a apartamentului: 107,44 m^2;

e) tipul clădirii: cu pereţi din cărămidă arsă şi dotată cu toate cele patru instalaţii menţionate la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente;

g) data finalizării: 31 decembrie 1950;

h) prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu şi nu este închiriată;

i) Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2003 pentru anul 2004, majorarea impozitului pe clădiri cu 48,7 %.

(B) Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului art. 251, 252 şi 287 din Codul fiscal:

1.Se determină suprafaţa construită desfăşurată a apartamentului: deoarece dimensiunile exterioare ale apartamentului nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, acesta având pereţi comuni cu apartamentele învecinate, potrivit prevederilor art. 251 alin. (9) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 31 din prezentele norme metodologice, suprafaţa construită desfăşurată se determină prin înmulţirea suprafeţei utile cu coeficientul de transformare de 1,20, respectiv: 107,44 m^2 x 1,20 = 128,928 m^2. 2.Se determină valoarea impozabilă a acestui apartament:

2.1.suprafaţa construită desfăşurată prevăzută la pct. 1 se înmulţeşte cu valoarea corespunzătoare clădirii cu pereţi din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalaţii, respectiv cea care se regăseşte în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)", corespunzător rândului 1 şi coloanei 3, astfel: 128,928 m^2 x 5.900.000 lei/m^2 = 760.675.200 lei;

2.2.se identifică coeficientul de corecţie din tabelul prevăzut la art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A şi rangului 0, respectiv 1,30; deoarece apartamentul este amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri şi 8 apartamente, potrivit prevederilor art. 251 alin. (6) din Codul fiscal, acest coeficient de corecţie se reduce cu 0,10, determinând astfel coeficientul de corecţie specific acestui apartament: 1,30 - 0,10 = 1,20;

2.3.potrivit prevederilor art. 251 alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecţie determinat la subpct. 2.2, respectiv: 760.675.200 lei x 1,20 = 912.810.240 lei;

2.4.apartamentul fiind finalizat înainte de 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor art. 251 alin. (7) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.3 se reduce cu 15 % sau, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulţeşte cu 0,85, respectiv: 912.810.240 lei x 0,85 = 775.888.704 lei.

3.Se determină impozitul pe clădiri anual:

3.1.potrivit art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a apartamentului, determinată la subpct. 2.4, se aplică cota de impozitare prevăzută la art. 251 alin. (2) din Codul fiscal de 0,2 % specifică mediului urban sau, pentru uşurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulţeşte cu 0,002, respectiv: 775.888.704 lei x 0,002 = 1.551.777,408 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c) fracţiunea de 0,408 lei se întregeşte la un leu, prin adaos, iar impozitul astfel calculat se rotunjeşte la 1.551.778 lei;

3.2.deoarece apartamentul este prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu, potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, impozitul pe clădiri determinat la subpct. 3.1 se majorează cu 15 % sau, pentru uşurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulţeşte cu 1,15, respectiv: 1.551.778 lei x 1,15 = 1.784.544,70 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. c) fracţiunea de 0,70 lei se întregeşte la un leu, prin adaos, iar impozitul astfel calculat se rotunjeşte la 1.784.545 lei;

3.3.având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul 2003 pentru anul 2004, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 48,7 %, impozitul determinat la subpct. 3.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulţeşte cu 1,487, respectiv: 1.784.545 lei x 1,487 = 2.653.618,415 lei;

potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) fracţiunea de 618,415 lei depăşind 500 lei se majorează la 1.000 lei, impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjeşte la 2.654.000 lei.

39. O persoană fizică ce deţine în proprietate trei clădiri utilizate ca locuinţă, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115 % sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150 % sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,50.

40. O persoană fizică ce deţine în proprietate patru clădiri utilizate ca locuinţă, altele decât cele închiriate,
datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 115 % sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150 % sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,50;

d) pentru cea de-a patra clădire, care este a treia în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 175 % sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,75.

41. _

(1) O persoană fizică ce deţine în proprietate cinci clădiri utilizate ca locuinţă, altele decât cele închiriate, datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea de la adresa de domiciliu impozitul pe clădiri se determină potrivit art. 251 din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 251 din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 252 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu 115 % sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,15;

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 150 % sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,50;

d) pentru cea de-a patra clădire, care este a treia în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 175 % sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 1,75 %;

e) pentru cea de-a cincea clădire, care este a patra în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal se calculează prin înmulţirea impozitului

pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 200 % sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 2,00.

(2) În cazul persoanelor fizice care deţin în proprietate mai mult de cinci clădiri utilizate ca locuinţă, altele decât cele închiriate, impozitul pe clădiri majorat potrivit art. 252 alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pentru fiecare dintre acestea, se calculează prin înmulţirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit art. 251 din Codul fiscal, cu 200 % sau, pentru uşurarea calculului, prin înmulţirea cu 2,00.

42. _

(1) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii având determinate cotele-părţi din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal se împarte proporţional cotelor-părţi respective, iar asupra acestuia se aplică, după caz, majorarea prevăzută la art. 252 alin. (1) din Codul fiscal în funcţie de ordinea în care aceste cote-părţi au fost dobândite, potrivit alin. (2) al aceluiaşi articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

(2) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii neavând stabilite cotele-părţi din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal se împarte la numărul de coproprietari, iar asupra părţii din impozit rezultate în urma împărţirii se aplică, după caz, majorarea prevăzută la art. 252 alin. (1) din Codul fiscal în funcţie de ordinea în care aceste cote-părţi au fost dobândite, potrivit alin. (2) al aceluiaşi articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

43. În situaţiile în care consiliile locale sau Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, a aprobat majorarea anuală a impozitului pe clădiri, în condiţiile art. 287 din Codul fiscal, această majorare se aplică asupra impozitului pe clădiri determinat potrivit prevederilor art. 251 din Codul fiscal şi celor ale pct. 38-42.

44. Prevederile pct. 35-43 se aplică în mod corespunzător persoanelor care beneficiază de facilităţi fiscale la plata impozitului pe clădiri.

45. _

(1) Majorarea impozitului pe clădiri, conform art. 287 din Codul fiscal, se calculează şi în cazul persoanelor fizice străine care deţin pe teritoriul României mai multe clădiri utilizate ca locuinţă, ordinea acestora fiind determinată de succesiunea în timp a dobândirii lor, cu obligativitatea depunerii declaraţiei speciale.

(2) În cazul în care în acelaşi bloc o persoană fizică deţine în proprietate mai multe apartamente, pentru calculul impozitului pe clădiri, majorat potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, fiecare apartament este asimilat unei clădiri.

(3) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care deţin în proprietate mai multe clădiri utilizate ca locuinţă, dobândite prin succesiune legală nu se majorează.

46. Pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, ordinea în care proprietăţile au fost dobândite se determină în funcţie de anul dobândirii clădirii, indiferent sub ce formă, rezultat din documentele care atestă calitatea de proprietar.

47. În cazul în care în acelaşi an se dobândesc mai mult clădiri utilizate ca locuinţă, ordinea este determinată de data dobândirii.

48. În cazul în care la aceeaşi dată se dobândesc mai multe clădiri utilizate ca locuinţă, ordinea este cea pe care o declară contribuabilul respectiv.

49. În cazul persoanei fizice care deţine în proprietate mai multe clădiri utilizate ca locuinţă, iar domiciliul sau reşedinţa sa nu corespunde cu adresa nici uneia dintre aceste clădiri, prima clădire dobândită în ordinea stabilită potrivit prevederilor pct. 41 alin. (1)-(3) este asimilată clădirii de la adresa de domiciliu.

50. _

(1) Declaraţia specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat, în cazul persoanelor fizice deţinătoare a mai multor clădiri utilizate ca locuinţă, corespunde modelului prevăzut la pct. 256.

(2) Declaraţia fiscală, conform modelului stabilit potrivit pct. 256, se depune separat pentru fiecare clădire la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale din unităţile

administrativ-teritoriale unde sunt situate clădirile.

(3) În cazul contribuabililor care dobândesc clădiri care intră sub incidenţa prevederilor art. 252 alin. (1) din Codul fiscal, declaraţia fiscală se depune în termen de 30 de zile de la data dobândirii.

(4) Pentru veridicitatea datelor înscrise în declaraţiile prevăzute la alin. (2) întreaga răspundere juridică o poartă contribuabilul atât în cazul în care este semnatar al declaraţiei respective, cât şi în cazul în care semnatar al declaraţiei este o persoană mandatată în acest sens de contribuabil.

51. Clădirile distincte utilizate ca locuinţă, situate la aceeaşi adresă, proprietatea aceleiaşi persoane fizice, nu intră sub incidenţa prevederilor art. 252 din Codul fiscal.

PARTEA 253: Codul fiscal

Art. 253

(1) În cazul persoanelor juridice, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea unei cote de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Cota de impozit se stabileşte prin hotărâre a consiliului local şi poate fi cuprinsă între 0,25% şi 1,50% inclusiv. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, conform prevederilor legale în vigoare.

(3^1) În cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, de către locatar, din punct de vedere fiscal, acesta are obligaţia să comunice locatorului valoarea lucrărilor executate pentru depunerea unei noi declaraţii fiscale, în termen de 30 de zile de la data terminării lucrărilor respective.

(4) În cazul unei clădiri a cărei valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

(5) În cazul unei clădiri care a fost reevaluată, conform reglementărilor contabile, valoarea impozabilă a clădiri este valoarea contabilă rezultată în urma reevaluării, înregistrată ca atare în contabilitatea proprietarului - persoană juridică.

(6) În cazul unei clădiri care nu a fost reevaluată în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referinţă, cota impozitului pe clădiri se stabileşte de consiliul local/Consiliul General al Municipiului Bucureşti între 5% şi 10% şi se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârşitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare.

Fac excepţie clădirile care au fost amortizate potrivit legii, în cazul cărora cota impozitului pe clădiri este cea prevăzută la alin. (2).

(7) În cazul unei clădiri care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia se aplică următoarele reguli:

a) impozitul pe clădiri se datorează de locatar;

b) valoarea care se ia în considerare la calculul impozitului pe clădiri este valoarea din contract a clădirii, aşa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului, conform prevederilor legale în vigoare;

c) în cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadenţă, impozitul pe clădiri este datorat de locator.

(8) Impozitul pe clădiri se aplică pentru orice clădire deţinută de o persoană juridică aflată în funcţiune, în rezervă sau în conservare, chiar dacă valoarea sa a fost recuperată integral pe calea amortizării.

PARTEA 253^1: Norme metodologice:

52. _

(1) Prin sintagma valoarea de inventar a clădirii, în scopul determinării impozitului pe clădiri, se înţelege valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, şi care, după caz, poate fi:

a) costul de achiziţie, pentru clădirile dobândite cu titlu oneros;

b) costul de producţie, pentru clădirile construite de persoana juridică;

c) valoarea actuală, estimată la înscrierea lor în activ, ţinându-se seama de valoarea clădirilor cu caracteristici tehnice şi economice similare sau apropiate, pentru clădirile obţinute cu titlu gratuit;

d) valoarea de aport pentru clădirile intrate în patrimoniu în cazul asocierii/fuziunii, determinată prin expertiză, potrivit legii;

e) valoarea rezultată în urma reevaluării, pentru clădirile reevaluate în baza unei dispoziţii legale.

f) în cazul persoanelor juridice care aplică Reglementările contabile armonizate cu Directiva a IV-a a CEE şi cu Standardele Internaţionale de Contabilitate, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii. Potrivit alin. (3) al art. 253 din Codul fiscal, valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului, valoare care nu se diminuează cu amortizarea calculată potrivit legii, cu excepţia clădirilor a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, pentru care legea prevede că valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

(2) La determinarea valorii de inventar a clădirii se are în vedere însumarea valorilor tuturor elementelor şi instalaţiilor funcţionale ale acesteia, cum sunt: terasele, scările, ascensoarele, instalaţiile de iluminat, instalaţiile sanitare, instalaţiile de încălzire, instalaţiile de telecomunicaţii prin fir şi altele asemenea; aparatele individuale de climatizare nu fac parte din categoria elementelor şi instalaţiilor funcţionale ale clădirii.

53. Pentru anul fiscal 2007, în termen de până la 45 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. III alin (2) din Legea nr. 343/2006 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, consiliile locale adoptă hotărâri privind stabilirea cotei pe baza căreia se calculează impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice, în condiţiile legii. În cazul municipiului Bucureşti această atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

54. _

(1) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice care nu au efectuat reevaluarea în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referinţă se calculează pe baza cotei stabilite între 5 % şi 10 %, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, până la sfârşitul lunii în care s-a efectuat prima reevaluare. Prin prima reevaluare se înţelege reevaluarea cea mai apropiată de anul fiscal 2002.

(2) În cazul clădirilor a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, potrivit prevederilor Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale şi necorporale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 31 mai 1999, cu modificările şi completările ulterioare, impozitul pe clădiri se calculează pe baza cotei stabilite între 0,25% şi 1,50% inclusiv, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, redusă cu 15%.

(3) Cotele prevăzute la alin. (1) şi (2) se stabilesc de consiliile locale prin hotărâre, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul municipiului Bucureşti această atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(4) În cazul clădirilor care fac obiectul contractelor de concesionare sau de închiriere, valoarea lucrărilor executate de către locatar, de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, prevăzută de art. 253 alin. (3) din Codul fiscal, este valoarea reală declarată a lucrărilor pentru regularizarea taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire.

(5) Din punct de vedere fiscal, locatorul depune o nouă declaraţie fiscală în termen de 30 de zile de la data întocmirii procesului-verbal de recepţie, după cum acesta este persoană fizică sau juridică, după caz.

55. Pentru executarea prevederilor art. 253 alin. (6) din Codul fiscal se au în vedere următoarele:

a) în cazul contribuabililor care nu au efectuat nici o reevaluare a clădirilor în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referinţă, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 54 alin. (1) asupra valorii de inventar a clădirii;

b) În cazul clădirii care a fost reevaluată conform prevederilor legale în vigoare, valoarea de inventar a clădirii este valoarea înregistrată în contabilitatea proprietarului. După reevaluare, daca în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal prin procesul verbal incheiat în urma şedinţei Consiliului de Administraţie s-a aprobat noua valoare a clădirii ca urmare a efectuării reevaluării şi aceasta a fost inregistrata în contabilitate, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53 asupra valorii de inventar a clădirii. Sunt considerate ca fiind reevaluate şi clădirile la care s-au executat lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, cu aprobarea Consiliului de Administraţie.

c) în cazul clădirilor dobândite în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referinţă precum şi pe parcursul acestuia, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53 asupra valorii de intrare în patrimoniu;

d) în cazul clădirii a cărei valoare nu a fost recuperată integral pe calea amortizării şi la care s-au efectuat lucrări de modernizare, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 53, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează în contabilitate reevaluarea în urma lucrărilor de modernizare;

e) pentru clădirea prevăzută la lit. d), dar la care nu a fost efectuată reevaluarea în ultimii 3 ani anteriori anului fiscal de referinţă, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei stabilite potrivit prevederilor pct. 54 alin. (1) asupra valorii rezultate din însumarea valorii de inventar a clădirii şi a valorii lucrărilor de modernizare.

56. Pentru clădirile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe clădiri se datorează de locatar.

57. _

(1) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice pe perioada de leasing financiar se determină pe baza valorii negociate între părţi, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, şi înscrise în contract, aşa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului. în cazul contractelor în care valoarea negociată este în valută, plata impozitului pe clădiri se face în lei la cursul Băncii Naţionale a României din data efectuării plăţii.

(2) Pentru persoanele juridice, în cazul în care ulterior recunoaşterii iniţiale ca activ a clădirii, valoarea este determinată pe baza reevaluării, valoarea rezultată din reevaluare va sta la baza calculării impozitului pe clădiri.

(3) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadenţă, impozitul pe clădiri este datorat de locator, iar impozitul pe clădiri se determină pe baza valorii înregistrată în contabilitate.

(4) Pentru contractele încheiate până la data de 31 decembrie 2006, locatarul, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică are obligaţia depunerii declaraţiei fiscale la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în a cărei rază de competenţă se află clădirea, până la data de 31 ianuarie 2007, însoţită de o copie a contractului de leasing.

58. În cazul clădirilor proprietate a persoanelor juridice şi a căror valoare de inventar a fost recuperată integral pe calea amortizării, valoarea impozabilă a clădirilor respective se reduce cu 15 %.

59. Impozitul pe clădiri este datorat de persoana juridică atât pentru clădirile aflate în funcţiune, în rezervă sau în conservare, cât şi pentru cele aflate în funcţiune şi a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării.

60. Pentru aplicarea prevederilor art. 253 alin. (8) din Codul fiscal se au în vedere reglementările legale privind reevaluarea imobilizărilor corporale.

PARTEA 254: Codul fiscal

Art. 254: Dobândirea, înstrăinarea şi modificarea clădirilor

(1) În cazul unei clădiri care a fost dobândită sau construită de o persoană în cursul anului, impozitul pe clădire se datorează de către persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită sau construită.

(2) În cazul unei clădiri care a fost înstrăinată, demolată sau distrusă, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădire încetează a se mai datora de persoana respectivă cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost înstrăinată, demolată sau distrusă.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe clădiri se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) În cazul extinderii, îmbunătăţirii, distrugerii parţiale sau al altor modificări aduse unei clădiri existente, impozitul pe clădire se recalculează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a fost finalizată modificarea.

(5) Orice persoană care dobândeşte, construieşte sau înstrăinează o clădire are obligaţia de a depune o declaraţie fiscală la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în a cărei rază de competenţă se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data dobândirii, înstrăinării sau construirii.

(6) Orice persoană care extinde, îmbunătăţeşte, demolează, distruge sau modifică în alt mod o clădire existentă are obligaţia să depună o declaraţie în acest sens la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile de la data la care sau produs aceste modificări.

(7) Înstrăinarea unei clădiri, prin oricare dintre modalităţile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra clădirii respective nu are stinse orice creanţe fiscale locale, cu excepţia obligaţiilor fiscale aflate în litigiu, cuvenite bugetului local al unităţii administrativ-teritoriale unde este amplasată clădirea sau al celei unde îşi are domiciliul fiscal contribuabilul în cauză, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligaţiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale. Actele prin care se înstrăinează clădiri cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

PARTEA 254[1]: Norme metodologice

61. _

(1) Prin expresia clădire dobândită se înţelege orice clădire intrată în proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice.

(2) În cazul clădirilor dobândite/înstrăinate prin acte între vii, translative ale dreptului de proprietate, data dobândirii/înstrăinării este cea menţionată în actul respectiv.

(2[1]) În cazul persoanelor juridice, în mod obligatoriu, în orice acte prin care se dobândeşte/înstrăinează dreptul de proprietate asupra unei clădiri se menţionează valoarea de achiziţie a acesteia, precum şi suprafaţa construită la sol a clădirii.

(3) În cazul clădirilor dobândite prin hotărâri judecătoreşti, data dobândirii este data rămânerii definitive şi irevocabile a hotărârii judecătoreşti.

(4) Impozitul pe clădiri, precum şi obligaţiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a clădirii, reprezintă sarcina fiscală a părţii care înstrăinează. În situaţia în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existenţa unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului în original privind stingerea obligaţiilor respective.

62. _

(1) Atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cazul persoanelor juridice, pentru clădirile executate potrivit Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcţii, republicată, cu modificările ulterioare, data dobândirii clădirii se consideră după cum urmează:

a) pentru clădirile executate integral înainte de expirarea termenului prevăzut în autorizaţia de construire, data întocmirii procesului-verbal de recepţie, dar nu mai târziu de 15 zile de la data terminării efective a lucrărilor;

b) pentru clădirile executate integral la termenul prevăzut în autorizaţia de construire, data din aceasta, cu obligativitatea întocmirii procesului-verbal de recepţie în termenul prevăzut de lege;

c) pentru clădirile ale căror lucrări de construcţii nu au fost finalizate la termenul prevăzut în autorizaţia

de construire şi pentru care nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii autorizaţiei, în condiţiile legii, la data expirării acestui termen şi numai pentru suprafaţa construită desfăşurată care are elementele structurale de bază ale unei clădiri, în speţă pereţi şi acoperiş. Procesul-verbal de recepţie se întocmeşte la data expirării termenului prevăzut în autorizaţia de construire, consemnându-se stadiul lucrărilor, precum şi suprafaţa construită desfăşurată în raport de care se stabileşte impozitul pe clădiri.

(2) Prin grija structurilor de specialitate cu atribuţii în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului şi autorizării executării lucrărilor de construcţii din aparatul propriu al autorităţilor administraţiei publice locale, denumite în continuare structuri de specialitate, se întocmesc procesele-verbale menţionate la alin. (1) care servesc la înregistrarea în evidenţele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidenţe cadastrale, după caz, precum şi la determinarea impozitului pe clădiri.

63. _

(1) Data dobândirii/construirii clădirii, potrivit menţiunii prevăzute la pct. 62, determină concomitent, în condiţiile Codului fiscal şi ale prezentelor norme metodologice, următoarele:

a) datorarea impozitului pe clădiri;

b) diminuarea suprafeţei de teren pentru care se datorează impozitul pe teren cu suprafaţa construită la sol a clădirii respective.

(2) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice se stabileşte pe baza datelor extrase din actele care atestă dreptul de proprietate.

64. Pentru clădirile dobândite/construite, înstrăinate, demolate, distruse sau cărora li s-au adus modificări de natura extinderii, îmbunătăţirii ori distrugerii parţiale a celei existente, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădiri se recalculează de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită/construită, înstrăinată, demolată, distrusă sau finalizată modificarea.

65. _

(1) Impozitul pe clădiri se datorează până la data de la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere în cursul anului, pentru oricare dintre situaţiile prevăzute la art. 254 alin. (2) din Codul fiscal, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situaţia respectivă;

b) proporţional cu partea de clădire supusă unei astfel de situaţii;

c) proporţional cu perioada cuprinsă între data menţionată la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

66. _

(1) Contribuabilii sunt obligaţi să depună declaraţiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe clădiri la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază se află clădirile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor art. 254 alin. (5) şi ale art. 290 din Codul fiscal.

(2) Obligaţia de a depune declaraţie fiscală revine deopotrivă şi contribuabililor care înstrăinează clădiri.

67. Declaraţiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariţiei oricăreia dintre următoarele situaţii:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe clădiri datorat;

c) intervin schimbări privind situaţia juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe clădiri.

d) intervin schimbări privind numele şi prenumele, în cazul contribuabilului - persoană fizică sau schimbări privind denumirea, în cazul contribuabilului - persoană juridică.

68. Contribuabilii persoane fizice care deţin mai multe clădiri utilizate ca locuinţă sunt obligaţi să depună şi declaraţia specială, model stabilit conform pct. 256, în condiţiile prevăzute la art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, atât la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază îşi au domiciliul, cât şi la cele în a căror rază sunt situate clădirile respective.

70. _

(1) Contribuabilii persoane fizice şi persoane juridice sunt obligaţi să depună declaraţiile fiscale în condiţiile prevăzute la pct. 66-68, chiar dacă aceştia beneficiază de reducere sau de scutire la plata impozitului pe clădiri, ori pentru clădirile respective nu se datorează impozit pe clădiri

(2) Actele de transfer a dreptului de proprietate asupra imobilelor trebuie să fie însoţite de un certificat de atestare fiscală emis de organele fiscale locale în a căror rază teritorială se află înregistrat fiscal imobilul. Prin certificatul de atestare fiscală se atestă achitarea la zi a tuturor obligaţiilor bugetare locale scadente la data de întâi a lunii următoare înstrăinării. în certificatul de atestare fiscală nu se cuprind creanţele bugetare aflate în litigiu, în schimb se va menţiona despre faptul că sunt în litigiu creanţe în cuantum de...lei.

(3) Înstrăinarea imobilelor fără respectarea prevederilor alin. (2) conduce la nulitatea actelor de înstrăinare a dreptului de proprietate. Nulitatea se sesizează de orice persoană interesată la instanţa de judecată competentă. Declararea nulităţii actului de înstrăinare se comunică organului fiscal, contribuabililor implicaţi şi unităţilor teritoriale ale Agenţiei de Cadastru şi Publicitate Imobiliară în vederea rectificării situaţiei fiscale şi cadastrale.

PARTEA 255: Codul fiscal

Art. 255

(1) Impozitul/taxa pe clădiri se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe clădiri, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie a anului respectiv, se acordă o bonificaţie de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Impozitul anual pe clădiri, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice sau juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată. În cazul în care contribuabilul deţine în proprietate mai multe clădiri amplasate pe raza aceleiaşi unităţi administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe clădiri cumulat

PARTEA 255^1: Norme metodologice

71. _

(1) Impozitul/taxa pe clădiri se plăteşte anual, în două rate egale, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv, şi

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv.

(2) Calculul impozitului pe clădiri datorat pentru perioade mai mici de un an fiscal se face după cum urmează:

a) impozitul anual determinat se împarte la 12, respectiv la numărul de luni dintr-un an fiscal;

b) suma rezultată în urma împărţirii prevăzute la lit. a) se înmulţeşte cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(3) Pentru clădirile dobândite în cursul anului, impozitul pe clădiri, datorat de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită şi până la sfârşitul anului respectiv, se repartizează la termenele de plată rămase, iar ratele scadente se determină pentru impozitul anual, proporţional cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(4) Exemple de calcul privind determinarea ratelor, la termene de plată, în cazul impozitului pe clădiri:

Exemplul I. Considerând că un contribuabil datorează impozitul pe clădiri anual de 188 lei, potrivit prevederilor art. 255 alin. (1) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 71 alin. (1) din prezentele norme metodologice, acesta se plăteşte în două rate egale, astfel:

a)rata I, până la data de 31 martie inclusiv, şi

b)rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv.

iar impozitul pe clădiri aferent unei luni se determină, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), prin împărţirea impozitului anual la numărul de luni dintr-un an fiscal, respectiv: 188 lei: 12 luni = 15,66 lei, impozitul astfel calculat, potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) şi alin. (3) lit. a), se rotunjeşte la 16 lei, în sensul că fracţiunea de 0,66 lei se întregeşte la un leu, prin adaos.

Exemplul II. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna ianuarie.

A.Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 februarie, respectiv 16 lei lei/lună x 11 luni = 176 lei.

B.Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a)rata I, până la data de 31 martie inclusiv 80 lei

b)rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul III. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna februarie.

A.Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 martie, respectiv: 16 lei lei/lună x 10 luni = 160 lei.

B.Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a)rata I, până la data de 31 martie inclusiv 64 lei

b)rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul IV. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna martie. A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 aprilie, respectiv: 16 lei lei/lună x 9 luni = 144 lei.

B.Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârşitul anului fiscal, respectiv:

a)rata I, până la data de 31 martie inclusiv x lei

b)rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 144 lei

Exemplul V. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna aprilie.

A.Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 mai, respectiv: 16 lei lei/lună x 8 luni = 128 lei.

B.Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv: a)rata I, până la data de 31 martie inclusiv x lei

b)rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 128 lei Exemplul VI. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna mai.

A.Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 iunie, respectiv: 16 lei lei/lună x 7 luni =112 lei.

B.Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv: Exemplul VIII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna iulie.

A.Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 august, respectiv: 16 lei lei/lună x 5 luni = 80 lei.

B.Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv: a)rata I, până la data de 31 martie inclusiv x b)rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 80 lei Exemplul IX. Dreptul de proprietate se

dobândeşte în luna august.

A.Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 septembrie, respectiv: 16 lei lei/lună x 4 luni = 64 lei.

B.Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârşitul anului fiscal, respectiv: a)rata I, până la data de 31 martie inclusiv x b)rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 64 lei

Exemplul X. Dreptul de proprietate se dobândeşte între 1 şi 30 septembrie inclusiv. A.Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 octombrie, respectiv: 16 lei lei/lună x 3 luni = 48 lei.

B.Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv: a)rata I, până la data de 31 martie inclusiv x b)rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 48 lei Exemplul XI. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna octombrie.

A.Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 noiembrie, respectiv: 16 lei lei/lună x 2 luni = 32 lei.

B.Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plăteşte, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârşitul anului fiscal, respectiv: a)rata I, până la data de 31 martie inclusiv x b)rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 32 lei

C.Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este depăşit, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menţionat la lit. A, se plăteşte până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligaţia să depună declaraţia fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi lucrătoare a lunii decembrie a anului fiscal respectiv. Exemplul XII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna noiembrie. A.Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, începând cu data de 1 decembrie, respectiv: 16 lei lei/lună x 1 lună = 16 lei.

B.Având în vedere prevederile art. 254 alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este depăşit, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menţionat la lit. A, se plăteşte până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligaţia să depună declaraţia fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi lucrătoare a lunii decembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XIII. Dreptul de proprietate se dobândeşte în luna decembrie.

Având în vedere că impozitul pe clădiri se datorează cu data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită, adică începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor, pentru anul curent nu se datorează impozit pe clădiri.

72. _

(1) Prin plata cu anticipaţie se înţelege stingerea obligaţiei de plată a impozitului pe clădiri datorat aceluiaşi buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie inclusiv. Prevederile pot. 15 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(2) În situaţia în care contribuabilul a plătit cu anticipaţie până la data de 31 martie inclusiv, impozitul pe clădiri pentru care a beneficiat de bonificaţie, iar în cursul aceluiaşi an fiscal înstrăinează clădirea, scăderea se face proporţional cu perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat înstrăinarea şi sfârşitul anului fiscal, luându-se în calcul suma efectiv încasată la bugetul local.

(3) Consiliile locale adoptă hotărâri privind stabilirea bonificaţiei de până la 10% în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. La nivelul municipiului Bucureşti această atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(4) Exemplu privind calculul restituirii de sume în cazul unui contribuabil care a plătit cu anticipaţie impozitul pe clădiri:

a) un contribuabil persoană fizică a avut stabilit pentru un an fiscal impozit pe clădiri în sumă de 214 lei;

b) în unitatea administrativ-teritorială în care se află situată clădirea, consiliul local a stabilit prin hotărâre acordarea unei bonificaţii de 7% pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe clădiri;

c) la data de 24 ianuarie contribuabilul a plătit integral impozitul pe clădiri datorat, respectiv: 199 lei, acordându-i-se o bonificaţie de 15 lei;

d) la data de 1 mai înstrăinează clădirea;

e) potrivit datelor prevăzute la lit. a)-d), având în vedere prevederile alin. (2), acestui contribuabil trebuie să i se restituie următoarea sumă: 199 lei: 12 luni = 16 lei/lună x 7 luni =112 lei, unde "7" reprezintă numărul de luni începând cu data de 1 iunie şi până la 31 decembrie;

f) restituirea către contribuabil se face în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de restituire la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale.

PARTEA 256: Codul fiscal

CAPITOLUL III: Impozitul şi taxa pe teren Reguli generale Art. 256

(1) Orice persoană care are în proprietate teren situat în România datorează pentru acesta un impozit anual, exceptând cazurile în care în prezentul titlu se prevede altfel.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1), denumit în continuare impozit pe teren, precum şi taxa pe teren prevăzută la alin. (3) se datorează către bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului în care este amplasat terenul. în cazul municipiului Bucureşti, impozitul şi taxa pe teren se datorează către bugetul local al sectorului în care este amplasat terenul.

(3) Pentru terenurile proprietate publică sau privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinţă, se stabileşte taxa pe teren care reprezintă sarcina fiscală a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz, în condiţii similare impozitului pe teren.

(4) În cazul terenului care este deţinut în comun de două sau mai multe persoane, fiecare proprietar datorează impozit pentru partea din teren aflată în proprietatea sa. În cazul în care nu se pot stabili părţile individuale ale proprietarilor în comun, fiecare proprietar în comun datorează o parte egală din impozitul pentru terenul respectiv.

(5) În cazul unui teren care face obiectul unui contract de leasing financiar, pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar.

(6) În cazul în care contractul de leasing încetează, altfel decât prin ajungerea la scadenţă, impozitul pe teren este datorat de locator.

PARTEA 256^{1}: Norme metodologice

73. _

(1) Impozitul pe teren se datorează bugetului local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat terenul.

(2) Contribuabili, în cazul impozitului pe teren, sunt proprietarii terenurilor, oriunde ar fi situate acestea în România şi indiferent de categoria de folosinţă a lor, atât pentru cele din intravilan, cât şi pentru cele din extravilan.

(2^{1}) Pentru terenurile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar. Pentru contractele încheiate până la data de 31 decembrie 2006, locatarul, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică are obligaţia de a depune declaraţia fiscală la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în a cărei rază de competenţă se află terenul, până la data de 31 ianuarie 2007 însoţită de o copie a contractului de leasing.

(2^{2}) În cazul în care contractul de leasing încetează altfel decât prin ajungerea la scadenţă, impozitul pe teren este datorat de locator.

(2^{3}) În cazul terenurilor proprietate publică şi privată a statului ori a unităţilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare sau în folosinţă persoanelor fizice sau

persoanelor juridice, se stabileşte taxa pe teren în sarcina concesionarilor, locatarilor ori titularilor dreptului de administrare sau de folosinţă, după caz.

(3) Contribuabilii prevăzuţi la alin. (2) vor anexa la declaraţia fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosinţă a clădirii respective. În situaţia în care în act nu sunt înscrise suprafaţa terenului, categoria de folosinţă şi suprafaţa construită la sol a clădirilor, acolo unde sunt amplasate clădiri, la act se anexează, în mod obligatoriu, un certificat emis de către persoana juridică care a transmis aceste date, prin care se confirmă realitatea menţiunilor respective.

74. Se consideră proprietari de terenuri şi acei contribuabili cărora, în condiţiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 18/1991, şi ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole şi celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 şi ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările şi completările ulterioare, li s-a constituit ori reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, de la data punerii în posesie constatată prin procese-verbale, fişe sau orice alte documente de punere în posesie întocmite de comisiile locale, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare, chiar dacă nu este emis titlul de proprietate.

75. În cazul în care terenul, proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice, este închiriat, concesionat sau arendat în baza unui contract de închiriere, de concesiune ori de arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de către proprietar, cu excepţia cazurilor prevăzute la pct. 73 alin. (2^1).

76. _

(1) Pentru identificarea terenurilor, precum şi a proprietarilor acestora, se au în vedere prevederile pct. 18 alin. (1), (2), (5) şi (7).

(2) Pentru aplicarea prevederilor art. 256 alin. (4) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 20.

PARTEA 257: Codul fiscal

Art. 257: Scutiri Impozitul pe teren nu se datorează pentru:

a) terenul aferent unei clădiri, pentru suprafaţa de teren care este acoperită de o clădire;

b) orice teren al unui cult religios recunoscut de lege şi al unei unităţi locale a acestuia, cu personalitate juridică;

c) orice teren al unui cimitir, crematoriu;

d) orice teren al unei instituţii de învăţământ preuniversitar şi universitar, autorizată provizoriu sau acreditată;

e) orice teren al unei unităţi sanitare de interes naţional care nu a trecut în patrimoniul autorităţilor locale;

f) orice teren deţinut, administrat sau folosit de către o instituţie publică, cu excepţia suprafeţelor folosite pentru activităţi economice;

g) orice teren proprietate a statului, a unităţilor administrativ-teritoriale sau a altor instituţii publice, aferent unei clădiri al cărui titular este oricare din aceste categorii de proprietari, exceptând suprafeţele acestuia folosite pentru activităţi economice;

h) orice teren degradat sau poluat, inclus în perimetrul de ameliorare, pentru perioada cât durează ameliorarea acestuia;

i) terenurile care prin natura lor şi nu prin destinaţia dată sunt improprii pentru agricultură sau silvicultură, orice terenuri ocupate de iazuri, bălţi, lacuri de acumulare sau căi navigabile, cele folosite pentru activităţile de apărare împotriva inundaţiilor, gospodărirea apelor, hidrometeorologie, cele care contribuie la exploatarea resurselor de apă, cele folosite ca zone de protecţie definite în lege, precum şi terenurile utilizate pentru exploatările din subsol, încadrate astfel printr-o hotărâre a consiliului local, în măsura în care nu afectează folosirea suprafeţei solului;

j) terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigaţie, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele şi staţiile de pompare aferente acestora, precum şi terenurile aferente lucrărilor de îmbunătăţiri funciare, pe baza avizului privind categoria de folosinţă a terenului, emis de oficiul judeţean de cadastru şi publicitate imobiliară;

k) terenurile ocupate de autostrăzi, drumuri europene, drumuri naţionale, drumuri principale administrate de Compania Naţională de Autostrăzi şi Drumuri Naţionale din România - S.A., zonele de siguranţă a acestora, precum şi terenurile din jurul pistelor reprezentând zone de siguranţă;

l) terenurile parcurilor industriale, ştiinţifice şi tehnologice, potrivit legii;

m) terenurile trecute în proprietatea statului sau a unităţilor administrativ-teritoriale în lipsă de moştenitori legali sau testamentari;

n) terenurile aferente clădirilor prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 6 şi 7, cu excepţia celor folosite pentru activităţi economice.

o) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 16 din Legea nr. 10/2001 pe durata pentru care proprietarul este obligat să menţină afectaţiunea de interes public;

p) terenul aferent clădirilor retrocedate potrivit art. 1 alin. (6) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 94/2000 pe durata pentru care proprietarul este obligat să menţină afectaţiunea de interes public;

r) terenul aferent clădirilor restituite potrivit art. 6 alin. (5) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 83/1999 pe durata pentru care proprietarul este obligat să menţină afectaţiunea de interes public

PARTEA 257[1]: Norme metodologice

77. _

(1) Prin sintagma suprafaţa de teren care este acoperită de o clădire, prevăzută la art. 257 lit. a) din Codul fiscal, se înţelege suprafaţa construită la sol a clădirilor.

(1[1]) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate clădiri, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafaţa înregistrată în registrul agricol la categoria de folosinţă «terenuri cu construcţii» se scade suprafaţa construită la sol a clădirilor respective.

(1[2]) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate orice alte construcţii care nu sunt de natura clădirilor, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafaţa înregistrată în registrul agricol la categoria de folosinţă «terenuri cu construcţii» nu se scade suprafaţa ocupată de construcţiile respective.

(2) Termenul unităţile, prevăzut la art. 257 lit. b) din Codul fiscal, corespunde termenului componente din cuprinsul pct. 23 alin. (3).

(2[1]) În cazul terenurilor prevăzute la art. 257 lit. f) şi g) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului pe teren, în situaţia în care pe acesta se află amplasată o clădire cu încăperi care sunt folosite pentru activităţi economice din cele prevăzute la art. 250 alin. (1) pct. 1, 3, 4 şi 6 din Codul fiscal, se vor efectua următoarele operaţiuni:

a) din suprafaţa terenului se scade suprafaţa construită la sol a clădirii respective;

b) suprafaţa prevăzută la lit. a), determinată în urma scăderii, se înmulţeşte cu cota procentuală prevăzută la pct. 22 alin. (2) lit. c), rezultând astfel suprafaţa terenului aferentă cotei-părţi de clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice

e) se determină impozitul pe teren pentru suprafaţa terenului aferentă cotei-părţi de clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activităţi economice, prin înmulţirea suprafeţei determinate la lit. b) cu nivelul impozitului corespunzător, potrivit prevederilor art. 258 din Codul fiscal

(3) Pentru încadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevăzute la art. 257 lit. h) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele reglementări:

a) Ordonanţa Guvernului nr. 81/1998 privind unele măsuri pentru ameliorarea prin împădurire a terenurilor degradate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 27 august 1998, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 107/1999;

b) Regulamentul privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, precum şi componenţa, funcţionarea şi atribuţiile comisiilor de specialişti constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 786/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 24 februarie 1994.

(4) Terenurile utilizate pentru exploatările din subsol pot face parte din categoria celor pentru care nu se datorează impozit pe teren, potrivit prevederilor art. 257 lit. i) din Codul fiscal, numai dacă acestea sunt încadrate ca atare, prin hotărâre a consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(5) Pentru încadrarea terenurilor parcurilor industriale, prevăzute la art. 257 lit. l) din Codul fiscal, se vor avea în vedere prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea şi funcţionarea parcurilor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002, precum şi hotărârile Guvernului României de constituire a parcurilor industriale.

(6) Pentru terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigaţie, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele şi staţiile de pompare aferente acestora, precum şi terenurile aferente lucrărilor de îmbunătăţiri funciare, nu se datorează impozit pe teren, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care contribuabilul depune cerere în acest sens, la care anexează avizul conform privind categoria de folosinţă a terenului, emis de oficiul judeţean de cadastru şi publicitate imobiliară. Prin sintagma infrastructură portuară se înţelege ansamblul construcţiilor destinate adăpostirii, acostării şi operării navelor şi protecţiei porturilor, precum şi totalitatea căilor de comunicaţie pentru activităţile industriale şi comerciale.

(7) Pentru încadrarea terenurilor prevăzute la art. 257 lit. n) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 22.

PARTEA 258: Codul fiscal

Art. 258: Calculul impozitului

(1) Impozitul pe teren se stabileşte luând în calcul numărul de metri pătraţi de teren, rangul localităţii în care este amplasat terenul şi zona şi/sau categoria de folosinţă a terenului, conform încadrării făcute de consiliul local.

(2) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la categoria de folosinţă terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel:

Zona în cadrul localităţii	Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localităţi lei/ha					
	0	I	II	III	IV	V
A	7.404	6.148	5.401	4.681	636	509
B	6.148	4.683	3.768	3.180	509	382
C	4.648	3.180	2.385	1.511	382	254
D	3.180	1.511	1.261	880	249	127

(3) În cazul unui teren amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în hectare, cu suma corespunzătoare prevăzută la alin. (4), iar acest rezultat se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut la alin. (5).

(4) Pentru stabilirea impozitului pe teren, potrivit alin. (3), se folosesc sumele din tabelul următor:

Nr. crt.		Zona (lei/ha)			
		A	B	C	D
1	Teren arabil	20	15	13	11
2	Păşune	15	13	11	9
3	Fâneaţă	15	13	11	9
4	Vie	33	25	20	13
5	Livadă	38	33	25	20
6	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră	20	15	13	11

7	Teren cu apă	11	9	6	X
8	Drumuri şi căi ferate	X	X	X	X
9	Teren neproductiv	X	X	X	X

(5) Suma stabilită conform alin. (4) se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut în următorul tabel:

Rangul localităţii	Coeficientul de corecţie
0	8,00
I	5,00
II	4,00
III	3,00
III	3,00
IV	1,10

(5^1) Ca excepţie de la prevederile alin. (2), în cazul contribuabililor persoane juridice, pentru terenul amplasat în intravilan, înregistrat în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se calculează conform prevederilor alin. (3)-(5) numai dacă îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiţii:

a) au prevăzut în statut, ca obiect de activitate, agricultură;

b) au înregistrate în evidenţa contabilă venituri şi cheltuieli din desfăşurarea obiectului de activitate prevăzut la lit. a).

(5^2) În caz contrar, impozitul pe terenul situat în intravilanul unităţii administrativ-teritoriale, datorat de contribuabilii persoane juridice, se calculează conform alin. (2).

(6) În cazul unui teren amplasat în extravilan, impozitul pe teren se stabileşte prin înmulţirea suprafeţei terenului, exprimată în ha, cu suma corespunzătoare prevăzută în următorul tabel, înmulţită cu coeficientul de corecţie corespunzător prevăzut la art. 251 alin. (5):

Nr. crt.	Categoria de folosinţă	ZONA LEI(RON)/HA			
0		A	B	C	D
1.	Teren cu construcţii	22	20	18	16
2	Arabil	36	34	32	30
3	Păşune	20	18	16	14
4	Fâneaţă	20	18	16	14
5	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1	40	38	36	34
5.1	Vie pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 5.1 40 38 36 34	X	X	X	X
6	Livadă pe rod, alta decât cea prevăzută la nr. crt. 6.1	40	38	36	34
6.1	Livadă până la intrarea pe rod	X	X	X	X
7	Pădure sau alt teren cu vegetaţie forestieră, cu excepţia celui prevăzut la nr. crt. 7.1	12	10	8	6
7.1	Pădure în vârstă de până la 20 de ani şi pădure cu rol de protecţie	X	X	X	X
8	Teren cu apă, altul decât cel cu amenajări piscicole	4	3	2	1
8.1	Teren cu amenajări piscicole	24	22	20	18
9	Drumuri şi căi ferate	X	X	X	X
10	Drumuri şi căi ferate	X	X	X	X

(7) Înregistrarea în registrul agricol a datelor privind clădirile şi terenurile, a titularului dreptului de

proprietate asupra acestora, precum şi schimbarea categoriei de folosinţă se pot face numai pe bază de documente, anexate la declaraţia făcută sub semnătura proprie a capului de gospodărie sau, în lipsa acestuia, a unui membru major al gospodăriei, potrivit normelor prevăzute la art. 293, sub sancţiunea nulităţii.

(8) Atât în cazul clădirilor, cât şi al terenurilor, dacă se constată diferenţe între suprafeţele înscrise în actele de proprietate şi situaţia reală rezultată din măsurătorile executate în condiţiile Legii cadastrului şi a publicităţii imobiliare nr. 7/1996, republicată, pentru determinarea sarcinii fiscale se au în vedere suprafeţele care corespund situaţiei reale, dovedite prin lucrări tehnice de cadastru. Datele rezultate din lucrările tehnice de cadastru se înscriu în evidenţele fiscale, în registrul agricol, precum şi în cartea funciară, iar modificarea sarcinilor fiscale operează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care se înregistrează la compartimentul de specialitate lucrarea respectivă, ca anexă la declaraţia fiscală.

PARTEA 258[1]: Norme metodologice

78. _ (1) Impozitul pe teren se stabileşte anual în sumă fixă, în lei pe metru pătrat de teren, în mod diferenţiat, în intravilanul şi extravilanul localităţilor, după cum urmează:

a) în intravilan:

1.pe ranguri de localităţi, identificate prin cifrele romane: 0, I, II, III, IV şi V; 2.pe zone, identificate prin literele: A, B, C şi D;

3.pe categorii de folosinţă, astfel cum sunt evidenţiate în tabloul prevăzut la pct. 80;

4.prin aplicarea nivelurilor şi a coeficienţilor de corecţie prevăzuţi la art. 258 alin. (2), (4) şi (5) din Codul fiscal;

b) în extravilan, în funcţie de categoria de folosinţă, de zone, identificate prin literele: A, B, C şi D, prin aplicarea nivelurilor prevăzute la art. 258 alin. (6) din Codul fiscal, înmulţite cu coeficienţii de corecţie corespunzători prevăzuţi la art. 251 alin. (5);

(2) Pentru stabilirea impozitului pe teren, prevederile pct. 1-9, pct. 11 alin. (3), pct. 15 şi 18 se aplică în mod corespunzător.

79. Pentru terenurile din intravilanul localităţilor, înregistrate în registrul agricol la altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, impozitul pe teren se determină prin înmulţirea nivelurilor prevăzute la art. 258 alin. (4) din Codul fiscal cu coeficienţii de corecţie de la alin. (5) al aceluiaşi articol, diferenţiaţi pe ranguri de localităţi.

80. La încadrarea terenurilor pe categorii de folosinţă, în funcţie de subcategoria de folosinţă, se are în vedere tabloul următor:

Categoria de folosinţă	Subcategoria de folosinţă	Simbol (cod)
1. Terenuri cu construcţii	- construcţii	C
	- curţi şi construcţii	CC
	- diguri	CD
	- cariere	CA
	- parcuri	CP
	- cimitire	CI
	- terenuri de sport	CS
	- pieţe şi târguri	CT
	- pajişti şi ştranduri	CPJ
	- taluzuri pietruite	CTZ
	- fâşie de frontieră	CFF
	- exploatări miniere şi petroliere	CMP
	- alte terenuri cu construcţii	CAT
2. Arabil	- arabil propriu-zis	A
	- pajişti cultivate	AP
	- grădini de legume	AG
	- orezării	AO
	- sere	AS

	- solarii şi răsadniţe	ASO
	- căpşunării	AC
	- alte culturi perene	AD
3. Păşuni	- păşuni curate	P
	- păşuni împădurite	PP
	- păşuni cu pomi fructiferi	PL
	- păşuni cu tufărişuri şi mărăciniş	PT
4. Fâneţe	- fâneţe curate	F
	- fâneţe cu pomi fructiferi	FL
	- fâneţe împădurite	FPF
	- fâneţe cu tufărişuri şi mărăciniş	T
5. Vii	- vii nobile	VN
	- vii hibride	VH
	- plantaţii hamei	VHA
	- pepiniere viticole	P
6. Livezi	- livezi clasice	L
	- livezi intensive şi superintensive	LI
	- livezi plantaţii arbuşti	LF
	- plantaţii dud	LD
	- pepiniere pomicole	LP
7. Păduri şi alte terenuri de vegetaţie forestieră	- păduri	PD
	- perdele de protecţie	PDP
	- tufărişuri şi mărăcinişuri	PDT
	- răchitării	PDR
	- pepiniere silvice	PDPS
8. Terenuri cu ape	- ape curgătoare	HR
	- lacuri şi bălţi naturale	HB
	- lacuri de acumulare	HA
	- amenajări piscicole	HP
	- ape cu stuf	HS
	- canaluri	HC
	- marea teritorială	HM
9. Drumuri şi căi ferate	- autostrăzi	DA
	- drumuri naţionale	DN
	- drumuri judeţene	DJ
	- drumuri comunale	DC
	- străzi şi uliţe	DS
	- drumuri de exploatare (agricole, silvice, petroliere, industriale etc.)	DE
	- drumuri şi poteci turistice	DT
	- căi ferate	DF
10. Terenuri neproductive	- nisipuri zburătoare	NN
	- bolovănişuri, stâncării, pietrişuri	NB
	- râpe, ravene, torenţi	NR
	- sărături cu crustă	NS
	- mocirle şi smârcuri	NM
	- gropi împrumut, deponii	NG
	- halde	NH

81. _

(1) Pentru calculul impozitului aferent terenurilor situate în intravilanul localităţilor, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

a) rangul localităţii unde se află situat terenul;

b) zona în cadrul localităţii prevăzute la lit. a);

c) categoria de folosinţă;

d) suprafaţa terenului;

e) în cazul terenului încadrat la categoria de folosinţă "terenuri cu construcţii", suprafaţa construită la sol a clădirilor;

f) majorarea stabilită în condiţiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

(2) Pentru calculul impozitului pentru terenurile situate în extravilanul localităţilor, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

a) suprafaţa terenului;

b) în cazul terenului încadrat la categoria de folosinţă "terenuri cu construcţii", suprafaţa construită la sol a clădirilor;

c) majorarea stabilită în condiţiile art. 287 din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

82. _

(1) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosinţă "terenuri cu construcţii":

A.Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

a)rangul localităţii unde este situat terenul: 0;

b)zona în cadrul localităţii: A;

c)categoria de folosinţă: terenuri cu construcţii;

d)suprafaţa terenului: 598 m;

e)suprafaţa construită la sol a clădirilor: 56 m;

f)Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19%.

B.Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (2) din Codul fiscal:

1.Se determină suprafaţa pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafaţa terenului deţinut în proprietate se scade suprafaţa construită la sol, respectiv: 598 m^2-56 m^2=542 m^2;

2.Se determină impozitul pe teren:

2.1.în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - terenuri cu construcţii, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)" se identifică suma corespunzătoare unui teren amplasat în zona A din localitatea care are rangul 0, respectiv: 7404 lei/ha, respectiv 0,7404 lei/m^2;

2.2.suprafaţa de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 542 m^2 x 0,7404 lei/ha = 401,296 lei;

2.3.având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19 %, impozitul determinat la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, impozitul pe teren se înmulţeşte cu 1,19, respectiv: lei 401,296 x 1,19 = 477.54 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea depăşind 50 de bani se majorează la 1 leu, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeşte la 478 lei.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosinţă "fâneaţă":

A.Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

a)rangul localităţii unde este situat terenul: 0;

b)zona în cadrul localităţii: C;

c)categoria de folosinţă: fâneaţă;

d)suprafaţa terenului: 1.214 m;

e)suprafaţa construită la sol a clădirilor: 0 m;

f)Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19 %.

B.Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (3)-(5) din Codul fiscal:

1.Se determină suprafaţa pentru care se datorează impozit pe teren: este efectiv suprafaţa terenului, respectiv: 1.214 m^2;

2.Se determină impozitul pe teren:

2.1.în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - orice altă categorie de folosinţă decât cea de terenuri cu construcţii, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - art. 296 alin. (1)" se identifică suma corespunzătoare unui teren având categoria de folosinţă "fâneaţă", amplasat în zona C, respectiv: 11 lei/ha, respectiv 0,0011 lei/m^2;

2.2.suprafaţa de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 1.214 m^2 x 0,0011 lei/m^2 = 13,354 lei;

2.3.suma stabilită la subpct. 2.2 se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie 8,00 din tabelul prevăzut la art. 258 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localităţii unde este amplasat terenul, respectiv: 13,354 lei x 8,00 = 106,832 lei;

2.4.având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19 %, suma determinată la subpct. 2.3 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,19, respectiv: 106,832 lei x 1,19 = 127,13 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea de 0, fiind sub 50 de bani se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeşte la 127 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în extravilan:

A.Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (2):

a)suprafaţa terenului arabil, zona A, în Bucureşti, 0,0607 ha;

b)suprafaţa construită la sol a clădirilor: 245 m^2;

c)Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19 %.

B.Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului art. 258 alin. (6) din Codul fiscal:

1.Se determină suprafaţa pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafaţa terenului deţinut în proprietate se scade suprafaţa construită la sol, respectiv: 607 m^2 - 245 m^2 = 362 m^2;

2.Se determină impozitul pe teren:

2.1.suprafaţa prevăzută la pct. 1, potrivit art. 258 alin. (6) din Codul fiscal, se înmulţeşte cu 36 lei/ha sau, pentru uşurarea calculului, 362 m se împarte la 10.000, respectiv: 0,0362 ha x 36 lei/ha = 1,303 lei;

2.2.suma stabilită la subpct. 2.1 se înmulţeşte cu coeficientul de corecţie 8,00 din tabelul prevăzut la art. 258 alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localităţii unde este amplasat terenul, respectiv: 1,303 lei x 8,00 = 10,424 lei;

2.3.având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului Bucureşti a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19 %, suma determinată la subpct. 2.1 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,19, respectiv: 10,424 lei x 1,19 = 12,404 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracţiunea de 0,508 lei fiind lei fiind sub 50 de bani se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjeşte la 12 lei.

PARTEA 259: Codul fiscal

Art. 259: Dobândiri şi transferuri de teren, precum şi alte modificări aduse terenului

(1) Pentru un teren dobândit de o persoană în cursul unui an, impozitul pe teren se datorează de la data de întâi a lunii următoare celei în care terenul a fost dobândit.

(2) Pentru orice operaţiune juridică efectuată de o persoană în cursul unui an, care are ca efect transferul dreptului de proprietate asupra unui teren, persoana încetează a mai datora impozitul pe teren începând cu prima zi a lunii următoare celei în care a fost efectuat transferul dreptului de proprietate asupra terenului.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), impozitul pe teren se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Dacă încadrarea terenului în funcţie de poziţie şi categorie de folosinţă se modifică în cursul unui an sau în cursul anului intervine un eveniment care modifică impozitul datorat pe teren, impozitul datorat se modifică începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a intervenit modificarea.

(5) Dacă în cursul anului se modifică rangul unei localităţi, impozitul pe teren se modifică pentru întregul teren situat în intravilan corespunzător noii încadrări a localităţii, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a intervenit această modificare.

(6) Orice persoană care dobândeşte teren are obligaţia de a depune o declaraţie privind achiziţia terenului la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data achiziţiei.

(6^1) Înstrăinarea unui teren, prin oricare dintre modalităţile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra terenului respectiv nu are stinse orice creanţe fiscale locale, cu excepţia obligaţiilor fiscale aflate în litigiu, cuvenite bugetului local al unităţii administrativ-teritoriale unde este amplasat terenul sau al celei unde îşi are domiciliul fiscal contribuabilul în cauză, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligaţiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale. Actele prin care se înstrăinează terenuri cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept. (7) Orice persoană care modifică folosinţa terenului are obligaţia de a depune o declaraţie privind modificarea folosinţei acestuia la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în termen de 30 de zile, inclusiv, care urmează după data modificării folosinţei.

PARTEA 259^1: Norme metodologice

83. _

(1) Referitor la circulaţia juridică a terenurilor se vor avea în vedere, cu precădere, următoarele reglementări:

a) Legea nr. 54/1998 privind circulaţia juridică a terenurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 102 din 4 martie 1998, cu modificările ulterioare;

b) Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 226/2000 privind circulaţia juridică a terenurilor cu destinaţie forestieră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 25 noiembrie 2000, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 66/2002.

(2) Impozitul pe teren, precum şi obligaţiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, reprezintă sarcină fiscală a părţii care înstrăinează. în situaţia în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existenţa unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligaţiilor bugetare locale datorate.

84. _

(1) Ori de câte ori intervin modificări în registrul agricol, referitoare la terenurile, la clădirile, la mijloacele de transport sau la orice alte bunuri deţinute în proprietate sau în folosinţă, după caz, de natură să conducă la modificarea oricăror impozite şi taxe locale prevăzute de titlul IX din Codul fiscal, funcţionarii publici cu atribuţii privind completarea, ţinerea la zi şi centralizarea datelor în registrele agricole au obligaţia de a comunica aceste modificări funcţionarilor publici din compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data

modificării.

(2) Referitor la registrele agricole se vor avea în vedere, cu precădere, următoarele reglementări:

a) Legea nr. 68/1991 privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 28 noiembrie 1991;

b) Ordonanţa Guvernului nr. 1/1992 privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 7 aprilie 1992;

c) Hotărârea Guvernului nr. 269/2001 privind registrul agricol pentru perioada 2001-2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 7 martie 2001;

d) Normele tehnice privind completarea Registrului agricol pentru perioada 2001-2005, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentaţiei şi pădurilor, ministrului finanţelor publice, ministrului administraţiei publice şi al ministrului dezvoltării şi prognozei nr. 95.136/282/712/10/806/21/2001, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 275 din 28 mai 2001.

85. _

(1) În cazul în care terenul este administrat sau folosit de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate şi pentru care locatarul, concesionarul ori arendaşul datorează chirie, redevenţă sau arendă în baza unui contract de închiriere, locaţiune, concesiune sau arendare, după caz, impozitul/ taxa pe teren se datorează de către proprietar, în măsura în care:

a) proprietarul nu este scutit de această obligaţie; sau

b) pentru terenul respectiv nu se datorează impozit/ taxa, potrivit prevederilor titlului IX din Codul fiscal.

(2) Actele de transfer a dreptului de proprietate asupra imobilelor trebuie să fie însoţite de un certificat de atestare fiscală emis de organele fiscale locale în a căror rază teritorială se află înregistrat fiscal imobilul. Prin certificatul de atestare fiscală se atestă achitarea la zi a tuturor obligaţiilor bugetare locale scadente la data de întâi a lunii următoare înstrăinării. În certificatul de atestare fiscală nu se cuprind creanţele bugetare aflate în litigiu, în schimb se va menţiona despre faptul că sunt în litigiu creanţe în cuantum de...lei.

(3) Înstrăinarea imobilelor fără respectarea prevederilor alin. (2) conduce la nulitatea actelor de înstrăinare a dreptului de proprietate. Nulitatea se sesizează de orice persoană interesată la instanţa de judecată competentă. Declararea nulităţii actului de înstrăinare se comunică organului fiscal, contribuabililor implicaţi şi unităţilor teritoriale ale Agenţiei de Cadastru şi Publicitate Imobiliară în vederea rectificării situaţiei fiscale şi cadastrale.

86. În situaţiile în care terenul se află în proprietate comună, impozitul pe teren se datorează după cum urmează:

a) în cazul în care fiecare dintre contribuabili are determinate cotele-părţi, impozitul se datorează de fiecare dintre contribuabili, proporţional cu partea de teren corespunzătoare cotelor-părţi respective;

b) în cazul în care contribuabilii nu au stabilite cotele-părţi din teren pe fiecare contribuabil, impozitul se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceştia datorând, în mod egal, partea din impozit rezultată în urma împărţirii.

87. _

(1) Impozitul pe teren se datorează până la data de la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situaţiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situaţia respectivă;

b) proporţional cu partea de teren supusă unei astfel de situaţii;

c) proporţional cu perioada cuprinsă între data menţionată la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

88. În situaţia în care pe parcursul anului fiscal apar schimbări ale categoriei de folosinţă, în condiţiile legii, impozitul pe teren se modifică de la data de întâi a lunii următoare celei în care se prezintă un act/acte prin care se atestă schimbarea respectivă.

89. _

(1) Contribuabilii care achiziţionează terenuri sunt obligaţi să depună declaraţiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în raza cărora se află terenurile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor art. 259 alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Obligaţia de a depune declaraţie fiscală revine deopotrivă şi contribuabililor care înstrăinează teren.

(3) Declaraţiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariţiei oricăreia dintre următoarele situaţii:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe teren datorat;

c) intervin schimbări privind situaţia juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe teren.

PARTEA 260: Codul fiscal

Art. 260: Plata impozitului

(1) Impozitul/taxa pe teren se plăteşte anual, în două rate egale, până la datele de 31 martie şi 30 septembrie inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipaţie a impozitului pe teren, datorat pentru întregul an de către contribuabili, până la data de 31 martie inclusiv, a anului respectiv, se acordă o bonificaţie de până la 10%, stabilită prin hotărâre a consiliului local. La nivelul municipiului Bucureşti, această atribuţie revine Consiliului General al Municipiului Bucureşti.

(3) Impozitul anual pe teren, datorat aceluiaşi buget local de către contribuabili, persoane fizice şi juridice, de până la 50 lei inclusiv, se plăteşte integral până la primul termen de plată. în cazul în care contribuabilul deţine în proprietate mai multe terenuri amplasate pe raza aceleiaşi unităţi administrativ-teritoriale, suma de 50 lei se referă la impozitul pe teren cumulat

PARTEA 260^1: Norme metodologice:

90. Procedura de calcul pentru determinarea impozitului/taxei pe teren, datorat proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal, este similară cu cea pentru impozitul/taxa pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 71.

91. Procedura de calcul în cazul bonificaţiei pentru plata cu anticipaţie a impozitului/taxei pe teren este similară cu cea pentru impozitul/taxei pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 72.

92. Declaraţiile fiscale pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren, în cazul persoanelor fizice, şi, respectiv, declaraţiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, în cazul persoanelor juridice, sunt modelele stabilite potrivit pct. 256.

PARTEA 261: Codul fiscal

CAPITOLUL IV: Taxa asupra mijloacelor de transport Art. 261: Reguli generale

(1) Orice persoană care are în proprietate un mijloc de transport care trebuie înmatriculat în România datorează o taxă anuală pentru mijlocul de transport, cu excepţia cazurilor în care în prezentul capitol se prevede altfel.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1), denumită în continuare taxa asupra mijloacelor de transport, se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde persoana îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz.

(3) În cazul unui mijloc de transport care face obiectul unui contract de leasing financiar, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de locator.

PARTEA 261^1: Norme metodologice

93. Impozitul pe mijloacele de transport se datorează bugetului local al unităţii administrativ-teritoriale unde are domiciliul fiscal proprietarul.

94. _

(1) Contribuabilii care deţin în proprietate mijloace de transport care trebuie înmatriculate în România datorează impozitul pe mijloacele de transport în condiţiile titlului IX din Codul fiscal.

(2) Prin sintagma mijloc de transport care trebuie înmatriculat, prevăzută la art. 261 alin. (1) din Codul fiscal, se înţelege orice mijloc de transport, proprietate a unei persoane fizice sau a unei persoane juridice, şi care, potrivit legii, face obiectul înmatriculării.

95. În cazul în care proprietarii, persoane fizice sau juridice străine, solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România, aceştia au obligaţia să achite integral impozitul datorat, pentru întreaga perioadă pentru care solicită înmatricularea, la data luării în evidenţă de către compartimentele de specialitate ale autorităţii administraţiei publice locale.

95^1. În cazul mijloacelor de transport care fac obiectul unui contract de leasing financiar încheiat până la data de 31 decembrie 2006, locatarul, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică, are obligaţia depunerii unei declaraţii fiscale la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale pe a cărei rază teritorială îşi are domiciliul/sediul/punctul de lucru, până la data de 31 ianuarie 2007, însoţită de o copie a contractului de leasing. Pentru contractele de leasing încheiate după data de întâi ianuarie 2007, locatarul are obligaţia depunerii unei declaraţii fiscale la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale competente, însoţită de o copie a contractului de leasing, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing.

PARTEA 262: Codul fiscal

Art. 262: Scutiri Impozitul pe mijloacele de transport nu se aplică pentru:

a) autoturismele, motocicletele cu ataş şi mototriciclurile care aparţin persoanelor cu handicap locomotor şi care sunt adaptate handicapului acestora;

b) navele fluviale de pasageri, bărcile şi luntrele folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei şi Insula Balta Ialomiţei;

c) mijloacele de transport ale instituţiilor publice;

d) mijloacele de transport ale persoanelor juridice, care sunt utilizate pentru servicii de transport public de pasageri în regim urban sau suburban, inclusiv transportul

de pasageri în afara unei localităţi, dacă tariful de transport este stabilit în condiţii de transport public.

e) vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare.

PARTEA 262^1: Norme metodologice:

96. Contribuabilii care se află în situaţia prevăzută la art. 262 lit. a) din Codul fiscal au obligaţia să prezinte compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază administrativ-teritorială îşi au domiciliul fotocopia documentului oficial care atestă situaţia respectivă, precum şi documentele care atestă că mijlocul de transport este adaptat handicapului acestora.

97. Obligaţia de a depune declaraţia fiscală, în condiţiile art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, revine şi persoanelor fizice care intră sub incidenţa art. 262 lit. a) din Codul fiscal, prin care se acordă scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport cu tracţiune mecanică.

*) La punctul 97 şi 98, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

98. Scutirea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care contribuabilii interesaţi prezintă compartimentelor de specialitate ale administraţiei publice locale documentele prin care atestă situaţiile, prevăzute de lege, pentru care sunt scutiţi.

*) La punctul 97 şi 98, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

99. Intră sub incidenţa prevederilor art. 262 lit. b) atât persoanele fizice, cât şi persoanele juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, bărcilor şi luntrelor folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în unităţile administrativ-teritoriale din Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei şi Insula Balta Ialomiţei.

100. _

(1) Unităţile administrativ-teritoriale prevăzute la pct. 99 se stabilesc prin ordine ale prefecţilor judeţelor respective, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(2) Ordinele prefecţilor se aduc la cunoştinţă publică, vor fi comunicate autorităţilor administraţiei publice locale interesate, în condiţiile Legii administraţiei publice locale nr. 215/2001, cu modificările şi completările ulterioare, şi vor fi publicate în monitorul oficial al judeţului respectiv, potrivit prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 75/2003 privind organizarea şi funcţionarea serviciilor publice de editare a monitoarelor oficiale ale unităţilor administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 30 august 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 534/2003, denumită în continuare Ordonanţa Guvernului nr. 75/2003.

101. Navele fluviale de pasageri, bărcile şi luntrele folosite în alte scopuri decât pentru transportul persoanelor fizice sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport în condiţiile titlului IX din Codul fiscal. Pentru stabilirea taxei asupra mijloacelor de transport, navele fluviale de pasageri sunt asimilate vapoarelor prevăzute în tabelul de la art. 263 alin. (7) pct. 8 din Codul fiscal.

*) La punctul 101 sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

102. Prin sintagma folosite pentru transportul persoanelor fizice, prevăzută la art. 262 lit. b) din Codul fiscal, se înţelege folosirea atât pentru activităţi ce privesc necesităţile familiale, cât şi pentru activităţi recreativ-distractive.

103. Prevederile pct. 97 se aplică deopotrivă persoanelor fizice şi persoanelor juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, bărcilor şi luntrelor care nu sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport.

104. Intră sub incidenţa prevederilor art. 262 lit. d) din Codul fiscal operatorii de transport public local de călători a căror activitate este reglementată prin Ordonanţa Guvernului nr. 86/2001 privind serviciile regulate de transport public local de călători, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 284/2002, denumită în continuare Ordonanţa Guvernului nr. 86/2001.

105. Contribuabilii persoane juridice care au ca profil de activitate servicii de transport public de pasageri, în regim urban sau suburban, sunt scutiţi de la plata taxei asupra mijloacelor de transport numai pentru autobuze, autocare şi microbuze, prevăzute în tabelul de la art. 263 alin. (2) pct. 3 din Codul fiscal, utilizate exclusiv în scopul transportului public local de călători în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 86/2001.

*) La punctul 105, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

106. Contribuabilii care au ca obiect al activităţii producţia şi/sau comerţul cu mijloace de transport nu datorează taxa prevăzută la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal pentru acele mijloace de transport înregistrate în contabilitate ca stocuri.

106^{1}. Prin vehiculele istorice definite conform prevederilor legale în vigoare, se au în vedere vehiculele definite prin Reglementările privind condiţiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere în vederea admiterii în circulaţie pe drumurile publice din România - RNTR 2, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor şi locuinţei nr. 211/2003, cu modificările şi completările ulterioare.

PARTEA 263: Codul fiscal

Art. 263: Calculul taxei

(1) Impozitul pe mijloacele de transport se calculează în funcţie de tipul mijlocului de transport, conform celor prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul oricăruia dintre următoarele autovehicule, impozitul pe mijlocul de transport se calculează în funcţie de capacitatea cilindrică a acestuia, prin înmulţirea fiecărei grupe de 200 de cm sau fracţiune din aceasta cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Nr. crt.	Tipuri de autovehicule	Suma, în lei, pentru fiecare grupă de 200 cm^3 sau fracţiune din aceasta
	Motorete, scutere, motociclete şi autoturisme cu capacitatea cilindrică de până la 1600 cm^3 inclusiv	7
	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 160 cm^3 şi 2000 cm^3 inclusiv	15
	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2001 cm şi 2600 cm^3 inclusiv	30
	Autoturisme cu capacitatea cilindrică între 2601 cm^3 şi 3000 cm^3 inclusiv	60
	Autoturisme cu capacitatea cilindrică de peste 3.001 cm^3	120
	Autobuze, autocare, microbuze	20
	Alte autovehicule cu masa totală maximă autorizată de până la 12 tone inclusiv, precum şi autoturismele de teren din producţie internă	25
	Tractoare înmatriculate	15

(3) În cazul unui ataş, impozitul pe mijloacele de transport este de 50% din taxa pentru motocicletele, motoretele şi scuterele respective.

(4) În cazul unui autovehicul de transport marfă cu masa totală autorizată de peste 12 tone, impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Numărul axelor şi masa totală maximă autorizată	NIVELURILE APLICABIL ÎN ANUL FISCAL 2007 Impozitul, în lei	
	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu două axe	X	x
1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	100	110
2. Masa peste 13 tone, dar nu mai mult de 14 tone	110	218
3. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 15 tone	218	307
4. Masa peste 15 tone	307	694
II. Vehicule cu trei axe	X	X
1. Masa peste 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	110	137
2. Masa peste 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	137	281
3. Masa peste 19 tone, dar nu mai mult de 21 tone	281	365
4. Masa peste 21 tone, dar nu mai mult de 23 tone	365	563
5. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	563	874
6. Masa peste 25 tone	563	874
III. Vehicule cu patru axe	X	X
1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	365	370
2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 27 tone	370	578

3. Masa peste 27 tone, dar nu mai mult de 29 tone	578	917
4. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	917	1.361
5. Masa peste 31 tone	917	1.361

(5) În cazul unei combinaţii de autovehicule (un autovehicul articulat sau tren rutier) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Numărul axelor şi masa totală maximă autorizată	NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007 Impozitul, în lei	
	Axă/axe motoare cu suspensie pneumatică sau un echivalent recunoscut	Axă/axe motoare cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu 2+1 axe	X	x
1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	100	110
2. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone	110	120
3. Masa peste 16 tone, dar nu mai mult de 18 tone	120	130
4. Masa peste 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone	130	140
5. Masa peste 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone	140	190
6. Masa peste 22 tone, dar nu mai mult de 23 tone	190	246
7. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	246	443
8. Masa peste 25 tone	443	778
II. Vehicule cu 2+2 axe	X	X
1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	120	177
2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	177	291
3. Masa peste 26 tone, dar nu mai mult de 28 tone	291	428
4. Masa peste 28 tone, dar nu mai mult de 29 tone	428	517
5. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	517	849
6. Masa peste 31 tone, dar nu mai mult de 33 tone	849	1178

7. Masa peste 33 tone, dar nu mai mult de 36 tone	1178	1789
8. Masa peste 36 tone	1178	1.789
III. Vehicule cu 2+3 axe	X	X
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	938	1305
2. Masa peste 38 tone	1.305	1774
IV. Vehicule cu 3+2 axe	X	X
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	829	1150
2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	1150	1591
3. Masa peste 40 tone	1591	2354
V. Vehicule cu 3+3	x	X
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	471	570
2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	570	851
3. Masa peste 40 tone	851	1356

(6) În cazul unei remorci, al unei semiremorci sau rulote care nu face parte dintr-o combinaţie de autovehicule prevăzută la alin. (5), impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

MASA totala maximă autorizată | Impozitul (lei)

a) Până la 1 tonă inclusiv - 7

b) Peste 1 tonă, dar nu mai mult de 3 tone - 24

c) Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone - 37

d) Peste 5 tone - 46

(7) În cazul mijloacelor de transport pe apă impozitul pe mijloacele de transport este egal cu suma corespunzătoare din tabelul următor:

Mijlocul de transport pe apă	Impozitul lei
1. Luntre, bărci fără motor, folosite pentru pescuit şi uz personal	15
2. Bărci fără motor, folosite în alte scopuri	40
3. Bărci cu motor	150
4. Nave de sport şi agrement)	între 0 şi 800
5. Scutere de apă	150
6. Remorchere şi împingătoare:	X
a) până la 500 CP inclusiv	400
b) peste 500 CP şi până la 2.000 CP, inclusiv	650
c) peste 2.000 CP şi până la 4.000 CP, inclusiv	1.000
d) peste 4.000 CP	1.600
7. Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fracţiune din acesta	130
8. Ceamuri, şlepuri şi barje fluviale:	x
a) cu capacitatea de încărcare până la 1.500 tone, inclusiv	130

b) cu capacitatea de încărcare de peste 1.500 tone şi până la 3.000 tone, inclusiv	200
c) cu capacitatea de încărcare de peste 3.000 tone	350

*) Criteriile de stabilire a cuantumului impozitului vor fi prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentului cod.

(8) În înţelesul prezentului articol, capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată a unui mijloc de transport se stabileşte prin cartea de identitate a mijlocului de transport, prin factura de achiziţie sau un alt document similar

PARTEA 263[1]: Norme metodologice:

107. Impozitul pe mijloacele de transport cu tracţiune mecanică este anual şi se stabileşte în sumă fixă pentru fiecare tip de mijloc de transport prevăzut la art. 263 din Codul fiscal, pentru fiecare 200 cm sau fracţiune din aceasta.

108. Taxa asupra mijloacelor de transport, datorată potrivit pct. 5 din tabelul prevăzut la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, se stabileşte numai pentru tractoarele înmatriculate.

*) La punctul 108, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

109. _

(1) Prin sintagma "document similar", prevăzută la art. 263 alin. (8) din Codul fiscal, se înţelege adeverinţa eliberată de o persoană fizică sau de o persoană juridică specializată, care este autorizată să efectueze servicii auto, potrivit legii, prin care se atestă capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2007, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 1500 cm:

A) Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are capacitatea cilindrică de 1500 cm^3.

B) Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă textul art. 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1.Se determină numărul de fracţiuni a 200 cm^3: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cm^3, respectiv: 1.500 cm^3: 200 cm^3 = 7,5; pentru calcul se consideră fracţiunea de 0,5 din 200 cm^3 la nivel de unitate, rezultă 8 fracţiuni. 2.Se determină impozitul pe mijloacele de transport:

2.1.în tabelul prevăzut la art. 263, alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de până la 1600 cm^3 inclusiv, respectiv 7 lei/200 cm^3; 2.2.numărul de fracţiuni prevăzut la pct. 1 se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 8 x 7 lei/200 cm^3 =56 lei;

2.3.având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal şi considerând că în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007 autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului pe mijloacele de transport cu 15%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,15, respectiv: 56 lei x 1,15 = 64,40 lei; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) din prezentele norme metodologice, fracţiunea de 0,40 lei fiind sub 500 lei se neglijează, impozitului pe mijloacele de transport se rotunjeşte la 64 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2007, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 2.500 cm^3:

A) Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are o capacitate cilindrică de 2.500 cm^3

B) Explicaţii privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă din 263 alin. (2) din Codul fiscal:

1.Se determină numărul de fracţiuni a 200 cm: capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cm^3, respectiv: 2.500 cm^3: 200 cm^3 = 12,50; pentru calcul se consideră fracţiunea de 0,50 la nivel de unitate, rezultă 13 fracţiuni;

2.Se determină taxa asupra mijloacelor de transport:

2.1.în tabelul prevăzut la art. 263, alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică între 2001 cm^3 şi 2600 cm^3 inclusiv v, respectiv: 301ei/200 cm^3

2.2.numărul de unităţi prevăzut la pct. 1 se înmulţeşte cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: 13 x 301ei/200 cm^3 = 390 lei;

2.3.având în vedere prevederile art. 296 alin. (1) din Codul fiscal şi considerând că, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului asupra mijloacelor de transport cu 20%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru uşurarea calculului, această sumă se înmulţeşte cu 1,20, respectiv: 390 lei x 1,20 = 468 lei.

110. Stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea şi încasarea taxei asupra mijloacelor de transport se efectuează de către compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale de la nivelul
comunei, al oraşului, al municipiului sau al sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în a căror rază de competenţă se află domiciliul, sediul sau punctul de lucru al contribuabilului.

*) La punctul 110 - 115, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

111. _

(1) Pentru categoriile de autovehicule de transport marfă prevăzute la art. 263 alin. (4) din Codul fiscal, taxa anuală se stabileşte în sumă fixă în lei/an, în mod diferenţiat, în funcţie de numărul de axe, de masa totală maximă autorizată şi de sistemul de suspensie cu care sunt dotate.

(2) Prin masa totală maximă autorizată se înţelege masa totală a vehiculului încărcat, declarată admisibilă cu prilejul autorizării de către autoritatea competentă.

(3) Numărul axelor şi masa totală maximă autorizată, avute în vedere la calcularea taxei, sunt cele înscrise în cartea de identitate a autovehiculului în rândul 7 şi, respectiv, rândul 11.

(4) Dacă sistemul de suspensie nu este înscris în caseta liberă din cartea de identitate a autovehiculului ca informaţie suplimentară, deţinătorii vor prezenta o adeverinţă eliberată în acest sens de către Regia Autonomă "Registrul Auto Român".

(5) În cazul autovehiculelor de până la 12 tone inclusiv, destinate prin construcţie atât transportului de persoane, cât şi de bunuri, pentru stabilirea taxei asupra mijloacelor de transport, acestea sunt asimilate vehiculelor prevăzute la pct. 4 din tabelul de la art. 263 alin. (2) din Codul fiscal, iar în cazul celor de peste 12 tone, acestea sunt asimilate autovehiculelor prevăzute la art. 263 alin. (4) pct. I, II şi III din Codul fiscal. Intră sub incidenţa acestui alineat automobilele mixte şi automobilele specializate/autospecializatele, astfel cum sunt definite de prevederile legale în vigoare.

*) La punctul 110 - 115, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

112. În cazul în care contribuabilii nu depun documentele care să ateste sistemul suspensiei, taxa asupra mijloacelor de transport se determină corespunzător autovehiculelor din categoria "vehicule cu alt sistem de suspensie".

*) La punctul 110 - 115, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

113. Pentru remorci, semiremorci şi rulote taxa anuală este stabilită în sumă fixă în lei/an, în mod diferenţiat,
în funcţie de masa totală maximă autorizată a acestora.

*) La punctul 110 - 115, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

114. Nu intră sub incidenţa prevederilor pct. 113, mijloacele de transport care fac parte din combinaţiile de
autovehicule - autovehicule articulate sau trenuri rutiere - de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal.

*) La punctul 110 - 115, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

115. Taxa asupra mijloacelor de transport se stabileşte pentru fiecare mijloc de transport cu tracţiune mecanică, precum şi pentru fiecare remorcă, semiremorcă şi rulotă care are cartea de identitate a vehiculelor,
chiar dacă acestea circulă în combinaţie.

*) La punctul 110 - 115, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

115[1]. Sub incidenţa prevederilor de la art. 263 alin. (7), rândul 4 din tabel, respectiv, nave de sport şi agrement, se include orice ambarcaţiune, indiferent de tip şi de modul de propulsie, al cărei corp are lungimea de 2,5 m până la 24 m, măsurată conform standardelor armonizate aplicabile şi care este destinată utilizării în scopuri sportive şi recreative definite de art. (2) alin, (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 2195/2004 privind stabilirea condiţiilor de introducere pe piaţă şi/sau punere în funcţiune a ambarcaţiunilor de agrement.

PARTEA 264: Codul fiscal

Art. 264: Dobândiri şi transferuri ale mijloacelor de transport

(1) În cazul unui mijloc de transport dobândit de o persoană în cursul unui an, taxa asupra mijlocului de transport se datorează de persoană de la data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost dobândit.

(2) În cazul unui mijloc de transport care este înstrăinat de o persoană în cursul unui an sau este radiat din evidenţa fiscală a compartimentului de specialitate al autorităţii de administraţie publică locală, taxa asupra mijlocului de transport încetează să se mai datoreze de acea persoană începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care mijlocul de transport a fost înstrăinat sau radiat din evidenţa fiscală.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) sau (2), taxa asupra mijloacelor de transport se recalculează pentru a reflecta perioada din an în care impozitul se aplică acelei persoane.

(4) Orice persoană care dobândeşte/transferă un mijloc de transport sau îşi schimbă domiciliul/sediul/punctul de lucru are obligaţia de a depune o declaraţie cu privire la mijlocul de transport la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale pe a cărei rază teritorială îşi are domiciliul/sediul/punctul de lucru în termen de 30 de zile inclusiv, de la modificarea survenită.

(5) Înstrăinarea unui mijloc de transport, prin oricare dintre modalităţile prevăzute de lege, nu poate fi efectuată până când titularul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport respectiv nu are stinse orice creanţe fiscale locale, cu excepţia obligaţiilor fiscale aflate în litigiu, cuvenite bugetului local al unităţii administrativ-teritoriale unde este înregistrat mijlocul de transport, cu termene de plată scadente până la data de întâi a lunii următoare celei în care are loc înstrăinarea. Atestarea achitării obligaţiilor bugetare se face prin certificatul fiscal emis de compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale. Actele prin care se înstrăinează mijloace de transport cu încălcarea prevederilor prezentului alineat sunt nule de drept.

PARTEA 264[1]: Norme metodologice

116. _

(1) Taxa asupra mijloacelor de transport, precum şi obligaţiile de plată accesorii acesteia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a mijlocului de transport, reprezintă sarcină fiscală a părţii care înstrăinează.

(1[1]) La înstrăinarea unui mijloc de transport, proprietarul acestuia, potrivit art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 610/1992 privind cartea de identitate a vehiculului, va transmite dobânditorului cartea de identitate a vehiculului, precum şi certificatul fiscal prin care se atestă că are achitată taxa aferentă, până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate, ca anexă la contractul de vânzare-cumpărare.

(2) În situaţia în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existenţa unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligaţiilor bugetare respective.

(3) Taxa asupra mijloacelor de transport se datorează până la data de la care se face scăderea.

(4) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situaţiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situaţia respectivă;

b) proporţional cu perioada cuprinsă între data menţionată la lit. a) şi sfârşitul anului fiscal respectiv.

*) La punctul 116 - 119, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

117. _

(1) Sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport numai vehiculele ce intră sub incidenţa cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, respectiv:

a) mijloacele de transport cu tracţiune mecanică, prevăzute la art. 263 alin. (2) şi (3) din Codul fiscal;

b) autovehiculele de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (4) din Codul fiscal;

c) combinaţiile de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (5) din Codul fiscal;

d) remorcile, semiremorcile şi rulotele, prevăzute la art. 263 alin. (6) din Codul fiscal;

e) mijloacele de transport pe apă, prevăzute la art. 263 alin. (7) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea prevederilor art. 263 alin. (3) din Codul fiscal, pentru determinarea taxei asupra mijloacelor de transport în cazul motocicletelor, motoretelor şi scuterelor prevăzute cu ataş, nivelurile din tabelul de la art. 263 alin. (2) pct. 6 din Codul fiscal se majorează cu 50 %.

*) La punctul 116 - 119, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

118. Pentru aplicarea unitară a prevederilor art. 264 din Codul fiscal, referitoare la dobândire, înstrăinare şi radiere/scoatere din evidenţe, se fac următoarele precizări:

a) taxa asupra mijloacelor de transport se datorează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite; în situaţiile în care contribuabilii - persoane fizice sau persoane juridice - dobândesc în străinătate dreptul de proprietate asupra mijloacelor de transport, oricare dintre cele prevăzute de cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, data dobândirii se consideră data emiterii de către autoritatea vamală română a primului document în care se face referire la mijlocul de transport în cauză;

b) taxa asupra mijloacelor de transport se dă la scădere începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a avut loc înstrăinarea sau radierea;

c) înstrăinarea priveşte pierderea proprietăţii pe oricare dintre următoarele căi:

1.transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport prin oricare dintre modalităţile prevăzute de lege;

2.furtul mijlocului de transport respectiv, furt înregistrat la autorităţile competente în condiţiile legii şi pentru care acestea eliberează o adeverinţă în acest sens, până la data restituirii mijlocului de transport furat către proprietarul de drept, în situaţia în care vehiculul este recuperat, ori definitiv, în situaţia în care bunul furat nu poate fi recuperat;

d) radierea, în înţelesul art. 264 alin. (2) din Codul fiscal, precum şi al prezentelor norme metodologice, constă în scoaterea din evidenţele fiscale ale compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale a mijloacelor de transport care intră sub incidenţa pct. 122 alin. (2).

*) La punctul 116 - 119, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

119. În conformitate cu prevederile art. 264 din Codul fiscal, coroborate cu precizările de la pct. 118 din prezentele norme metodologice, se stabilesc următoarele două acţiuni corelative dreptului de proprietate, în raport cu care se datorează ori se dă la scădere taxa asupra mijloacelor de transport, respectiv:

a) dobândirea mijlocului de transport, potrivit celor prevăzute la pct. 118 lit. a), care generează

datorarea taxei asupra mijloacelor de transport, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite;

b) înstrăinarea mijlocului de transport, potrivit celor menţionate la pct. 118 lit. c) din prezentele norme metodologice, care generează scăderea taxei asupra mijloacelor de transport, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost înstrăinate.

*) La punctul 116 - 119, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport", se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

120. Prezentele norme metodologice, în cazul mijloacelor de transport cu tracţiune mecanică, se completează cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 610/1992 privind cartea de identitate a vehiculului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 21 octombrie 1992, denumită în continuare Hotărârea Guvernului nr. 610/1992, în aplicarea căreia s-au emis Instrucţiunile Ministerului de Interne, Ministerului Finanţelor şi Ministerului Transporturilor nr. 290/2.802/1.189/1993, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 28 mai 1993, denumite în continuare Instrucţiuni.

(2) Pentru definirea categoriilor de folosinţă ale vehiculelor rutiere se vor avea în vedere prevederile Ordinului Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor şi Locuinţei nr. 211/2003 pentru aprobarea Reglementărilor privind condiţiile tehnice pe care trebuie să le îndeplinească vehiculele rutiere în vederea admiterii în circulaţie pe drumurile publice din România - RNTR 2, cu modificările şi completările ulterioare.

121. _

(1) Potrivit art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 610/1992, cartea de identitate a vehiculului este documentul care atestă, pentru persoana care o deţine, dreptul de proprietate numai dacă datele din aceasta coincid cu datele din oricare dintre documentele prevăzute la alin. (3).

(2) Pentru înregistrarea mijloacelor de transport în evidenţele compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice se utilizează declaraţiile fiscale stabilite potrivit pct. 256, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică.

(3) La declaraţia fiscală prevăzută la alin. (2) se anexează o fotocopie de pe cartea de identitate, precum şi fotocopia certificată "pentru conformitate cu originalul" de pe contractul de vânzare-cumpărare, sub semnătură privată, contractul de schimb, factura, actul notarial (de donaţie, certificatul de moştenitor etc.), hotărârea judecătorească rămasă definitivă şi irevocabilă sau orice alt document similar.

122. _

(1) Pentru mijloacele de transport scăderea taxei se poate face atât în cazurile înstrăinării acestora, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c), cât şi în cazurile în care mijloacele de transport respective sunt scoase din funcţiune.

(2) Mijlocul de transport scos din funcţiune corespunde mijlocului de transport cu grad avansat de uzură fizică, deteriorat sau care are piese lipsă, fiind impropriu îndeplinirii funcţiilor pentru care a fost creat.

Pentru mijlocul de transport pentru care contribuabilul nu mai poate face dovada existenţei fizice, scăderea de la plata taxei asupra mijloacelor de transport se face prin prezentarea unui document din care să reiasă că mijlocul de transport a fost dezmembrat, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea agenţilor economici care desfăşoară activităţi de reparaţii, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucţie a vehiculelor rutiere, precum şi de dezmembrare a vehiculelor uzate, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 222/2003, cu modificările ulterioare.

În lipsa documentului prevăzut mai sus, contribuabilul care nu mai poate face dovada existenţei fizice a mijlocului de transport cu care figurează înregistrat în evidenţele compartimentului de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale va prezenta o declaraţie pe propria răspundere din care să rezulte elementele de identificare a contribuabilului şi a mijlocului de transport respectiv, documentul prin care a dobândit acel mijloc de transport, împrejurările care au condus la pierderea acestuia.

(3) Taxa asupra mijloacelor de transport nu se dă la scădere pentru perioada în care acestea se află în reparaţii curente, reparaţii capitale sau nu sunt utilizate din oricare alt motiv, inclusiv din lipsa unor piese de schimb din reţeaua comercială sau de la unităţile de reparaţii de profil.

(4) Structurile teritoriale de specialitate ale Direcţiei Generale de Evidenţă Informatizată a Persoanei nu

pot să radieze din evidenţele proprii mijloacele de transport cu tracţiune mecanică, potrivit art. 47 din Regulamentul de aplicare a Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 195/2002 privind circulaţia pe drumurile publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 85/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 31 ianuarie 2003, cu modificările ulterioare, dacă proprietarul nu prezintă certificatul fiscal prin care se atestă că are achitată taxa asupra mijloacelor de transport aferentă până la data de întâi a lunii următoare celei în care îndeplineşte condiţiile de scădere din evidenţele fiscale:

a) în cazul înstrăinării mijlocului de transport; sau

b) în cazul în care mijlocul de transport respectiv este scos din funcţiune; şi

c) numai dacă proprietarul care solicită radierea prezintă certificatul fiscal prin care atestă că are achitată taxa aferentă până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate al mijlocului de transport respectiv.

Structurile teritoriale de specialitate ale Direcţiei Generale de Evidenţă Informatizată a Persoanei au obligaţia ca la înmatricularea autovehiculelor dobândite prin acte juridice între vii să solicite certificatul fiscal prin care se atestă că persoana care a înstrăinat mijlocul de transport respectiv are achitată taxa aferentă până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate.

(5) Actele de transfer al dreptului de proprietate asupra mijloacelor de transport trebuie să fie însoţite de un certificat de atestare fiscală emis de organele fiscale locale în a căror rază teritorială se află înregistrat fiscal mijlocul de transport. Prin certificatul de atestare fiscală se atestă achitarea la zi a tuturor obligaţiilor bugetare locale scadente la data de întâi a lunii următoare înstrăinării. În certificatul de atestare fiscală nu se cuprind creanţele bugetare aflate în litigiu, în schimb se va menţiona despre faptul că sunt în litigiu creanţe în cuantum de...lei.

(6) Înstrăinarea mijloacelor de transport fără respectarea prevederilor alin. (5) conduce la nulitatea actelor de înstrăinare a dreptului de proprietate. Nulitatea se sesizează de orice persoană interesată la instanţa de judecată competentă. Declararea nulităţii actului de înstrăinare se comunică organului fiscal, contribuabililor implicaţi şi unităţilor teritoriale ale Inspectoratului Naţional pentru Evidenţa Persoanelor în vederea rectificării situaţiei fiscale şi evidenţei privind înmatriculările auto.

(7) Mijloacele de transport noi, care nu au fost înmatriculate niciodată, înregistrate ca marfă în contabilitatea producătorilor sau dealerilor nu intră sub incidenţa prevederilor alin. (5) şi (6).

*) La punctele 122-127, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport", sintagma "certificatul fiscal" se înlocuieşte cu sintagma "certificatul de atestare fiscală", iar "Direcţia Generală de Evidenţă Informatizată a Persoanei" se înlocuieşte cu sintagma "Inspectoratul Naţional pentru Evidenţa Persoanelor"

123. _

(1) Deţinerea unor piese sau a unor caroserii de autovehicule nu înseamnă că acel contribuabil are un autovehicul taxabil.

(2) În caz de transformare a autoturismului prin schimbarea caroseriei, nu se stabileşte o nouă taxă, deoarece capacitatea cilindrică a motorului nu se modifică.

*) La punctele 122-127, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport", sintagma "certificatul fiscal" se înlocuieşte cu sintagma "certificatul de atestare fiscală", iar "Direcţia Generală de Evidenţă Informatizată a Persoanei" se înlocuieşte cu sintagma "Inspectoratul Naţional pentru Evidenţa Persoanelor"

124. Contribuabilii care datorează taxa asupra mijloacelor de transport sunt datori să îndeplinească obligaţiile prevăzute de art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, atât în ceea ce priveşte declararea dobândirii sau înstrăinării, după caz, a mijlocului de transport, cât şi în ceea ce priveşte schimbările intervenite ulterior declarării, referitoare la adresa domiciliului/sediului/punctului de lucru, sau alte situaţii care determină modificarea cuantumului taxei, sub sancţiunile prevăzute de dispoziţiile legale în vigoare.

*) La punctele 122-127, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport", sintagma "certificatul fiscal" se înlocuieşte cu sintagma "certificatul de atestare fiscală", iar "Direcţia Generală de Evidenţă Informatizată a Persoanei" se înlocuieşte cu sintagma "Inspectoratul Naţional pentru Evidenţa Persoanelor"

125. _

(1) În cazul schimbării domiciliului, a sediului sau a punctului de lucru, pe teritoriul României, contribuabilii proprietari de mijloace de transport supuse taxei au obligaţia să declare, conform art. 264 alin. (4) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile, la compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale din raza administra-tiv-teritorială unde sunt înregistrate aceste mijloace de transport, data schimbării şi noua adresă.

(2) În baza declaraţiei fiscale prevăzute la alin. (1), compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale transmite dosarul în vederea impunerii, în termen de 15 zile, compartimentului de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, specificând că, în baza confirmării primirii, va da la scădere taxa cu începere de la data de întâi a lunii în care s-a schimbat domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, urmând ca impunerea să se stabilească cu începere de la aceeaşi dată la noua adresă.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, verifică pe teren, înainte de confirmarea primirii dosarului, exactitatea datelor privind noua adresă, confirmând preluarea debitului în termenul prevăzut de lege.

*) La punctele 122-127, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport", sintagma "certificatul fiscal" se înlocuieşte cu sintagma "certificatul de atestare fiscală", iar "Direcţia Generală de Evidenţă Informatizată a Persoanei" se înlocuieşte cu sintagma "Inspectoratul Naţional pentru Evidenţa Persoanelor"

126. _

(1) În cazul înstrăinării mijloacelor de transport, taxa stabilită în sarcina fostului proprietar se dă la scădere pe baza actului de înstrăinare, cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a făcut înstrăinarea sau, după caz, radierea, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c).

(2) Compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale va proceda la scăderea taxei şi va comunica, în termen de 15 zile, la compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază administrativ-teritorială noul proprietar, în calitatea sa de dobânditor, îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, numele sau denumirea acestuia, adresa lui şi data de la care s-a acordat scăderea din sarcina vechiului proprietar.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază administrativ-teritorială dobânditorul îşi are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, este obligat să confirme primirea datelor respective în termen de 30 de zile şi să ia măsuri pentru impunerea acestuia.

(4) În ceea ce priveşte înscrierea sau radierea din evidenţele autorităţilor administraţiei publice locale a mijloacelor de transport, dispoziţiile prezentelor norme metodologice se complinesc cu cele ale instrucţiunilor menţionate la pct. 120.

*) La punctele 122-127, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport", sintagma "certificatul fiscal" se înlocuieşte cu sintagma "certificatul de atestare fiscală", iar "Direcţia Generală de Evidenţă Informatizată a Persoanei" se înlocuieşte cu sintagma "Inspectoratul Naţional pentru Evidenţa Persoanelor"

127. _

(1) În cazul contribuabililor proprietari de mijloace de transport supuse taxei, plecaţi din localitatea unde au declarat că au domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, fără să încunoştinţeze despre modificările intervenite, taxele aferente se debitează în evidenţele fiscale, urmând ca ulterior să se facă cercetări pentru a fi urmăriţi la plată, potrivit reglementărilor legale.

(2) În cazul în care prin cercetările întreprinse se identifică noua adresă, compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în evidenţa cărora se află mijloacele de transport respective vor transmite debitele la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale din raza administrativ-teritorială unde contribuabilii şi-au stabilit noua adresă, în condiţiile legii.

*) La punctele 122-127, sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport", sintagma "certificatul fiscal" se înlocuieşte cu sintagma "certificatul de atestare fiscală", iar "Direcţia Generală de Evidenţă Informatizată a Persoanei" se

înlocuieşte cu sintagma "Inspectoratul Naţional pentru Evidenţa Persoanelor"

PARTEA 265: Codul fiscal Art. 265: Plata taxei

(1) Taxa asupra mijlocului de transport se plăteşte anual, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Pentru plata cu anticipaţie a taxei auto, datorată pentru întregul an de către persoanele fizice, până la data de 15 martie a anului respectiv, se acordă o bonificaţie de până la 10 %, stabilită prin hotărâre a consiliului local.

(3) În cazul unui mijloc de transport deţinut de un nerezident, taxa asupra mijlocului de transport se plăteşte integral în momentul înregistrării mijlocului de transport la compartimentul de specialitate al autorităţii de administraţie publică locală.

PARTEA 265^1: Norme metodologice

128. Prevederile pct. 71 şi 72 se aplică în mod corespunzător şi în cazul taxei asupra mijloacelor de transport.
*) La punctele 128 şi 129 sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

129. _

(1) Deţinătorii, persoane fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România în condiţiile art. 35 din regulamentul prevăzut la pct. 122 alin. (4), au obligaţia să achite integral, la data solicitării, taxa datorată pentru perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care se înmatriculează şi până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

(2) În situaţia în care înmatricularea priveşte o perioadă care depăşeşte data de 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat înmatricularea, deţinătorii prevăzuţi la alin. (1) au obligaţia să achite integral taxa asupra mijloacelor de transport până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, astfel:

a) în cazul în care înmatricularea priveşte un an fiscal, taxa anuală;

b) în cazul în care înmatricularea priveşte o perioadă care se sfârşeşte înainte de data de 1 decembrie a aceluiaşi an, taxa aferentă perioadei cuprinse între data de 1 ianuarie şi data de întâi a lunii următoare celei în care expiră înmatricularea.

*) La punctele 128 şi 129 sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport" se înlocuieşte cu sintagma "impozitul pe mijloacele de transport".

PARTEA 266: Codul fiscal

CAPITOLUL V: Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizaţiilor

Art. 266: Reguli generale

Orice persoană care trebuie să obţină un certificat, aviz sau altă autorizaţie prevăzută în prezentul capitol trebuie să plătească taxa menţionată în acest capitol la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale înainte de a i se elibera certificatul, avizul sau autorizaţia necesară.

PARTEA 266^1: Norme metodologice:

130. Taxele pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi a autorizaţiilor se achită anticipat eliberării acestora.

PARTEA 267: Codul fiscal

Art. 267: Taxa pentru eliberarea certificatelor de urbanism, a autorizaţiilor de construire şi a altor avize asemănătoare

(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediu urban, este egală cu suma stabilită de consiliul local, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau consiliul judeţean, după caz, în limitele prevăzute în tabelul următor:

Suprafaţa pentru care se obţine certificatul de urbanism	Taxa (lei)

a) Până la 150 m^2 inclusiv	25.000-35.000
b) Între 151 m^2 şi 250 m^2 inclusiv	37.000-47.000
c) Între 251 m şi 500 m inclusiv	48.000-60.000
d) Între 501 m^2 şi 750 m^2 inclusiv	61.000-72.000
e) Între 751 m^2 şi 1.000 m^2 inclusiv	73.000-85.000
f) Peste 1.000 m	85.000 + 130 pentru fiecare m care depăşeşte 1.000 m

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru o zonă rurală este egală cu 50 % din taxa stabilită conform alin. (1).

(3) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii de construire pentru o clădire care urmează a fi folosită ca locuinţă sau anexă la locuinţă este egală cu 0,5 % din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţii.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de foraje sau excavări necesară studiilor geotehnice, ridicărilor topografice, exploatărilor de carieră, balastierelor, sondelor de gaze şi petrol, precum şi altor exploatări se calculează înmulţind numărul de metri pătraţi de teren afectat de foraj sau de excavaţie cu o valoare stabilită de consiliul local de până la 6 lei.

(5) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei necesare pentru lucrările de organizare de şantier în vederea realizării unei construcţii, care nu sunt incluse în altă autorizaţie de construire, este egală cu 3 % din valoarea autorizată a lucrărilor de organizare de şantier.

(6) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de amenajare de tabere de corturi, căsuţe sau rulote ori campinguri este egală cu 2 % din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţie.

(7) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru chioşcuri, tonete, cabine, spaţii de expunere, situate pe căile şi în spaţiile publice, precum şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afişaj, a firmelor şi reclamelor este de până la 50.000 lei pentru fiecare metru pătrat de suprafaţă ocupată de construcţie.

(8) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru orice altă construcţie decât cele prevăzute în alt alineat al prezentului articol este egală cu 1 % din valoarea autorizată a lucrărilor de construcţie, inclusiv instalaţiile aferente.

(9) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de desfiinţare, totală sau parţială, a unei construcţii este egală cu 0,1 % din valoarea impozabilă a construcţiei, stabilită pentru determinarea impozitului pe clădiri. În cazul desfiinţării parţiale a unei construcţii, taxa pentru eliberarea autorizaţiei se modifică astfel încât să reflecte porţiunea din construcţie care urmează a fi demolată.

(10) Taxa pentru prelungirea unui certificat de urbanism sau a unei autorizaţii de construire este egală cu 30 % din cuantumul taxei pentru eliberarea certificatului sau a autorizaţiei iniţiale.

(11) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii privind lucrările de racorduri şi branşamente la reţele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se stabileşte de consiliul local şi este de până la 75.000 lei pentru fiecare racord.

(12) Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judeţean se stabileşte de consiliul local în sumă de până la 100.000 lei.

(13) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se stabileşte de către consiliile locale în sumă de până la 60.000 lei.

(14) Pentru taxele prevăzute în prezentul articol, stabilite pe baza valorii autorizate a lucrărilor de construcţie, se aplică următoarele reguli:

a) taxa datorată se stabileşte pe baza valorii lucrărilor de construcţie declarate de persoana care solicită avizul şi se plăteşte înainte de emiterea avizului;

b) în termen de 15 zile de la data finalizării lucrărilor de construcţie, dar nu mai târziu de 15 zile de la data la care expiră autorizaţia respectivă, persoana care a obţinut autorizaţia trebuie să depună o declaraţie privind valoarea lucrărilor de construcţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale;

c) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care se depune situaţia finală privind valoarea lucrărilor de construcţii, compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale are obligaţia de a stabili taxa datorată pe baza valorii reale a lucrărilor de construcţie;

d) până în cea de-a 15-a zi inclusiv, de la data la care compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale a emis valoarea stabilită pentru taxă, trebuie plătită orice sumă suplimentară datorată de către persoana care a primit autorizaţia sau orice sumă care trebuie rambursată de autoritatea administraţiei publice locale.

(15) În cazul unei autorizaţii de construire emise pentru o persoană fizică, valoarea reală a lucrărilor de construcţie nu poate fi mai mică decât valoarea impozabilă a clădirii stabilită conform art. 251.

PARTEA 267[1]: Norme metodologice

131. _

(1) Pentru eliberarea certificatelor de urbanism, în condiţiile legii, prin hotărâri ale consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau consiliilor judeţene, după caz, se stabilesc nivelurile taxelor, între limitele prevăzute în tabelul de la art. 267 alin. (1) din Codul fiscal, taxe care se plătesc anticipat, în funcţie de suprafaţa terenului pentru care se solicită certificatul.

(2) Taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, unde este amplasat terenul, indiferent dacă certificatul de urbanism se eliberează de la nivelul consiliului judeţean. La nivelul municipiului Bucureşti, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

132. _

(1) În mediul rural, consiliile locale stabilesc taxa între limitele prevăzute în tabelul de la art. 267 alin. (1) din Codul fiscal, reduse cu 50 %. Mediul urban corespunde localităţilor de rangul 0-III, iar mediul rural corespunde localităţilor de rangul IV şi V.

(2) În cazul în care prin cerere se indică numai adresa, potrivit nomenclaturii stradale, suprafaţa de teren la care se raportează calculul taxei este suprafaţa întregii parcele, iar în cazul în care printr-un plan topografic sau de situaţie solicitantul individualizează o anumită suprafaţă din parcelă, taxa se aplică doar la aceasta.

133. _

(1) Pentru clădirile utilizate ca locuinţă, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi în cel al persoanelor juridice, precum şi pentru anexele la locuinţă taxele pentru eliberarea autorizaţiei de construire se reduc cu 50 %.

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) Prin expresia anexe la locuinţă se înţelege: grajdurile, pătulele, magaziile, hambarele pentru cereale, surele, fânăriile, remizele, şoproanele, garajele, precum şi altele asemenea.

134. _

(1) Autorizaţia de foraje şi excavări, model stabilit potrivit pct. 256, se eliberează de către primarii în a căror rază de competenţă teritorială se realizează oricare dintre operaţiunile: studii geotehnice, ridicări topografice, exploatări de carieră, balastiere, sonde de gaze şi petrol, precum şi oricare alte exploatări, la cererea scrisă a beneficiarului acesteia, potrivit modelului prevăzut la acelaşi punct.

(2) Autorizaţia nu este de natura autorizaţiei de construire şi nici nu o înlocuieşte pe aceasta, iar plata taxei nu îl scuteşte pe titularul autorizaţiei de orice alte obligaţii fiscale legale, în măsura în care acestea îi sunt aplicabile.

(3) Cererea pentru eliberarea autorizaţiei de foraje şi excavări are elementele constitutive ale declaraţiei fiscale şi se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competenţă teritorială se realizează oricare dintre operaţiunile prevăzute la art. 267 alin. (4) din Codul fiscal, cu cel puţin 30 de zile înainte de data începerii operaţiunilor.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei prevăzute la alin. (1) se plăteşte anticipat şi se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracţiune de metru pătrat afectat de oricare dintre operaţiunile prevăzute la alin. (1).

(5) Pentru operaţiunile în curs la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, beneficiarii au obligaţia să depună cererile pentru eliberarea autorizaţiilor în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice.

135. În cazurile în care lucrările specifice organizării de şantier nu au fost autorizate o dată cu lucrările pentru investiţia de bază, taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire este de 3 % şi se aplică la cheltuielile cu organizarea de şantier.

136. Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru organizarea de tabere de corturi, căsuţe sau rulote ori campinguri, prevăzută la art. 267 alin. (6) din Codul fiscal, se calculează prin aplicarea unei cote de 2 % asupra valorii autorizate a lucrării sau a construcţiei.

137. Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru chioşcuri, tonete, cabine, spaţii de expunere, situate pe căile şi în spaţiile publice, şi pentru amplasarea corpurilor şi a panourilor de afişaj, â firmelor şi a reclamelor se stabileşte de consiliul local şi se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracţiune de metru pătrat afectat acestor lucrări.

138. _

(1) Pentru eliberarea autorizaţiei de construire, atât persoanele fizice, cât şi persoanele juridice solicitante datorează o taxă, reprezentând 1 % din valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizaţiei, în conformitate cu proiectul prezentat, în condiţiile Legii nr. 50/1991, inclusiv instalaţiile aferente.

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) În cazul lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, dacă valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizaţiei de construire este mai mică decât valoarea impozabilă determinată în condiţiile art. 251 alin. (3) din Codul fiscal, taxa se calculează prin aplicarea cotei de 1 % sau reduse cu 50 %, după caz, asupra valorii impozabile.

(4) Pentru orice alte lucrări supuse autorizării, în afara lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, stabilirea taxei se face cu respectarea prevederilor alin. (1).

139. _

(1) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei de desfiinţare, parţială sau totală, a clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1 %, în cazul persoanelor fizice, asupra valorii impozabile a clădirii, iar în cazul persoanelor juridice, asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Atât în cazul persoanelor fizice, cât şi al persoanelor juridice, taxa pentru eliberarea autorizaţiei de desfiinţare, parţială sau totală, a oricăror construcţii şi amenajări care nu sunt de natura clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1 % asupra valorii reale a construcţiilor sau amenajării supuse desfiinţării, declarată de beneficiarul autorizaţiei.

(3) În cazul desfiinţării parţiale cuantumul taxei se calculează proporţional cu suprafaţa construită desfăşurată a clădirii supuse desfiinţării, iar pentru celelalte construcţii şi amenajări care nu sunt de natura
clădirilor, taxa se calculează proporţional cu valoarea reală a construcţiilor sau amenajărilor supuse desfiinţării.

(3^1) Prin grija structurilor de specialitate, în termen de cel mult 15 zile de la data terminării lucrărilor de desfiinţare, se întocmeşte procesul-verbal de recepţie, model stabilit potrivit pct. 256, în care se menţionează, pe lângă elementele de identificare a contribuabilului şi a autorizaţiei de desfiinţare, data de la care intervin modificări asupra impozitului pe clădiri şi/sau asupra impozitului pe terenul aferent construcţiilor/amenajărilor supuse desfiinţării, precum şi elementele care determină modificările respective, cum ar fi: suprafaţa construită la sol a clădirilor, suprafaţa construită desfăşurată a clădirilor, suprafaţa terenului, valoarea impozabilă a clădirilor şi altele care se apreciază ca fiind necesare pentru fundamentarea modificărilor.

Prin termenul desfiinţare se înţelege demolarea, dezafectarea ori dezmembrarea parţială sau totală a construcţiei şi a instalaţiilor aferente, precum şi a oricăror altor amenajări.

(4) Prin termenul dezafectare se înţelege schimbarea destinaţiei unui imobil.

140. _

(1) Pentru prelungirea valabilităţii certificatului de urbanism sau autorizaţiei de construire se stabileşte o taxă reprezentând 30 % din taxa iniţială.

(2) Cu cel puţin 15 zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a certificatului de urbanism sau autorizaţiei de construire se recomandă ca structura specializată să înştiinţeze beneficiarul acestora despre necesitatea prelungirii valabilităţii în cazul în care lucrările de construire nu se finalizează până la termen.

(3) În cazul în care lucrările de construire nu au fost executate integral până la data expirării termenului de valabilitate a autorizaţiei de construire şi nu s-a solicitat prelungirea valabilităţii acesteia, la data regularizării taxei se stabileşte separat şi taxa prevăzută la art. 267 alin. (10) din Codul fiscal.

141. _

(1) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor privind lucrările de racorduri şi branşament la reţelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se datorează de către furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalaţie/beneficiar. Această autorizaţie nu este de natura autorizaţiei de construire şi nici nu o înlocuieşte pe aceasta în situaţia în care este necesară emiterea autorizaţiei de construire.

(2) Autorizaţia prevăzută la acest punct, model stabilit potrivit pct. 256, se emite numai de către primari, în funcţie de raza de competenţă.

(3) Furnizorii serviciilor nu pot efectua lucrările de racorduri sau branşamente decât după obţinerea autorizaţiei, în condiţiile prezentelor norme metodologice, sub sancţiunile prevăzute de lege.

(4) Autorizaţia privind lucrările de racorduri şi branşament la reţelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu se eliberează la cererea scrisă a furnizorilor de servicii, potrivit modelului stabilit la pct. 256.

(5) Cererea pentru eliberarea autorizaţiei privind lucrările de racorduri şi branşament la reţelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie şi televiziune prin cablu are elementele constitutive ale declaraţiei fiscale şi se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competenţă teritorială se realizează oricare dintre racorduri sau branşamente, prevăzute la art. 267 alin. (11) din Codul fiscal, cu cel puţin 30 de zile înainte de data începerii lucrărilor.

142. Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism şi amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judeţean, prevăzută la art. 267 alin. (12) din Codul fiscal, se stabileşte, prin hotărâre, de către consiliile locale şi se face venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, unde se află amplasat terenul pentru care se emite certificatul de urbanism. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se stabileşte, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

143. _

(1) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se datorează pentru fiecare certificat eliberat de către primari în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor şi adeverinţelor de către autorităţile publice centrale şi locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002, prin care se confirmă realitatea existenţei domiciliului/reşedinţei persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectivă, potrivit nomenclaturii stradale aprobate la nivelul localităţii.

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă se stabileşte, prin hotărâre, de către consiliile locale şi se face venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se stabileşte, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

(3) Cererea pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală şi adresă, precum şi Certificatul de nomenclatură stradală şi adresă reprezintă modelele stabilite potrivit pct. 256.

(4) Pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală nu se datorează şi taxa extrajudiciară de timbru.

144. _

(1) Taxa datorată pentru eliberarea autorizaţiei de construire, atât în cazul persoanelor fizice, cât şi al persoanelor juridice, se stabileşte pe baza valorii de proiect declarate de solicitant, care corespunde înregistrărilor din cererea pentru eliberarea autorizaţiei respective, şi se plăteşte anticipat eliberării acesteia.

(2) În situaţia în care se apreciază că valoarea reală declarată a lucrărilor este subevaluată în raport cu alte lucrări similare, compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale din raza de competenţă unde se realizează lucrările de construire, la sesizarea structurii de specialitate, are obligaţia să efectueze cel puţin inspecţia fiscală parţială, în condiţiile Codului de procedură fiscală, pentru verificarea concordanţei dintre valoarea reală a lucrărilor declarate pentru regularizarea taxei şi înregistrările efectuate în evidenţa contabilă.

(3) Termenul de plată a diferenţei rezultate în urma regularizării taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire este de 15 zile de la data întocmirii procesului-verbal de recepţie, dar nu mai târziu de 15 zile de la data expirării valabilităţii autorizaţiei de construire.

(4) În cazul în care în urma regularizării taxei de autorizare beneficiarului autorizaţiei de construire i se cuvine restituirea unei sume, iar acesta înregistrează obligaţii bugetare restante, regularizarea se face potrivit prevederilor legale în vigoare.

(5) Noţiunea situaţia finală, prevăzută la art. 267 alin. (14) lit. c) din Codul fiscal, corespunde procesului-verbal de recepţie, model stabilit potrivit pct. 256.

145. În cazul persoanelor fizice beneficiare ale autorizaţiei de construire pentru clădiri, dacă valoarea reală declarată a lucrărilor de construcţie este mai mică decât valoarea impozabilă stabilită în condiţiile art. 251 din Codul fiscal, pentru determinarea taxei se are în vedere această din urmă valoare.

146. Nivelurile taxelor prevăzute în sumă fixă la acest capitol se stabilesc de către consiliile locale sau consiliile judeţene, după caz, între limitele şi în condiţiile prevăzute în Codul fiscal. În cazul municipiului Bucureşti această atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

PARTEA 268: Codul fiscal

Art. 268

(1) Taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice este stabilită de către consiliul local în sumă de până la 11 lei, în mediul rural şi de până la 57 lei, în mediul urban.

(1^1) Autorizaţiile prevăzute la alin. (1) se vizează anual, până la data de 31 decembrie a anului în curs pentru anul următor. Taxa de viză reprezintă 50% din cuantumul taxei prevăzute la alin. (1).

(2) Taxa pentru eliberarea autorizaţiilor sanitare de funcţionare se stabileşte de consiliul local şi este de până la 14 lei.

(3) Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, deţinute de consiliile locale, se stabileşte de către consiliul local şi este de până la 23 lei.

(4) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabileşte de către consiliile locale şi este de până la 57 lei.

(5) Comercianţii a căror activitate se desfăşoară potrivit Clasificării activităţilor din economia naţională - CAEN. aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997. cu modificările ulterioare, în clasa 5530 - restaurante şi 5540 - baruri, datorează bugetului local al comunei, oraşului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativ teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare, o taxă pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizaţiei privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publică, stabilită de către consiliile locale în sumă de până la 3.000 lei. La nivelul municipiului Bucureşti, această taxă se stabileşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază teritorială se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

(6) Autorizaţia privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publică, în cazul în care comerciantul îndeplineşte condiţiile prevăzute de lege, se emite de către primarul în a cărui rază de competenţă se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

PARTEA 268^1: Norme metodologice

147. Taxele prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal vizează numai persoanele fizice şi

asociaţiile familiale prevăzute de Legea nr. 300/2004 privind autorizarea persoanelor fizice şi a asociaţiilor familiale care desfăşoară activităţi economice în mod independent.

148. Autorizaţiile prevăzute la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal corespund autorizării pentru desfăşurarea de către persoanele fizice a unor activităţi economice în mod independent, precum şi celor pentru înfiinţarea şi funcţionarea asociaţiilor familiale.

149. _

(1) Taxele pentru eliberarea autorizaţiilor pentru desfăşurarea unei activităţi economice sunt anuale, se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condiţiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, şi se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

(3) Menţiunea privind plata acestor taxe se face pe verso-ul autorizaţiilor.

150. Taxa pentru eliberarea autorizaţiei pentru desfăşurarea unei activităţi economice nu se restituie chiar dacă autorizaţia de funcţionare a fost suspendată sau anulată, după caz.

151. În cazul pierderii ori degradării autorizaţiei de funcţionare, eliberarea alteia se face numai după achitarea taxei în condiţiile prevăzute la pct. 149 alin. (1).

152. În cazul pierderii autorizaţiei pentru desfăşurarea unei activităţi economice, titularul său are obligaţia să publice pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Dovada publicării se depune la cererea pentru eliberarea noii autorizaţii de funcţionare.

153. Pentru efectuarea de modificări în autorizaţia pentru desfăşurarea unei activităţi economice, potrivit prevederilor Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 507/2002 privind organizarea şi desfăşurarea unor activităţi economice de către persoane fizice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 58/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 20 februarie 2003, cu modificările şi completările ulterioare, la cererea titularului său, după eliberarea acesteia, nu se încasează taxa prevăzută la art. 268 alin. (1) din Codul fiscal.

(2) Taxa de viză prevăzută la art. 268 alin. (1^1) din Codul fiscal se face venit la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz,

(3) Taxa pentru eliberarea autorizaţiei privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publica se stabileşte prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condiţiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal şi se achită integral, anticipat eliberării acesteia, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

154. Taxele pentru eliberarea autorizaţiilor sanitare de funcţionare, prevăzute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal, sunt anuale şi se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv şi se fac venit la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activităţile pentru care se solicită autorizarea. În cazul municipiului Bucureşti, aceste taxe se fac venit la bugetul local al sectorului unde se află situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activităţile pentru care se solicită autorizarea.

155. _

(1) Taxele prevăzute la art. 268 alin. (2) din Codul fiscal :

a) se referă la autorizaţiile sanitare de funcţionare eliberate de direcţiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. 100/1998 privind asistenţa de sănătate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 1 iunie 1998, cu modificările şi completările ulterioare;

c) se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condiţiile art. 288 alin. (1) din Codul fiscal;

d) nu se restituie chiar dacă autorizaţia a fost retrasă temporar sau definitiv.

(2) La eliberarea autorizaţiilor sanitare de funcţionare, direcţiile de sănătate publică teritoriale vor solicita beneficiarilor autorizaţiilor respective dovada efectuării plăţii taxelor, în contul unităţii administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele şi/sau unde se desfăşoară activităţile pentru care se solicită autorizarea.

156. _

(1) Taxa prevăzută la art. 268 alin. (3) din Codul fiscal, pentru eliberarea de copii heliografice de pe

planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri deţinute de consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene se datorează de persoanele fizice şi persoanele juridice beneficiare.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1) se stabileşte, în lei/m^2 sau fracţiune de m^2, prin hotărâri ale autorităţilor deliberative, în condiţiile art. 288 alin. (1).

157. Taxa prevăzută la pct. 156 se achită integral, anticipat eliberării copiilor heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri şi se face venit la bugetul local administrat de către autoritatea deliberativă care deţine planurile respective.

158. _

(1) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător, prevăzută la art. 268 alin. (4) din Codul fiscal :

a) se încasează de la persoanele fizice producători care intră sub incidenţa Hotărârii Guvernului nr. 661/2001 privind procedura de eliberare a certificatului de producător, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 august 2001, denumită în continuare Hotărârea Guvernului nr. 661/2001;

b) se achită anticipat eliberării certificatului de producător;

c) se face venit la bugetele locale ale căror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producător respective;

d) nu se restituie chiar dacă certificatul de producător a fost anulat.

(2) Certificatul de producător se eliberează la cerere, al cărui model este stabilit potrivit anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 661/2001.

(3) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabileşte prin hotărâri adoptate de consiliile locale, în condiţiile prevederilor art. 268 alin. (4) coroborate cu cele ale art. 288 alin. (1) din Codul fiscal. În cazul municipiului Bucureşti, această taxă se stabileşte prin hotărâre adoptată de Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(4) Autorităţile deliberative pot stabili taxe pentru eliberarea certificatelor de producător, între limitele din tabloul prevăzut în normele metodologice la pct. 11 alin. (3), diferenţiate pe produse.

159. Potrivit prevederilor art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 661/2001, contravaloarea certificatelor de producător se suportă din taxele menţionate la pct. 158 alin. (4) şi pe cale de consecinţă autorităţile deliberative nu pot institui alte taxe pentru eliberarea certificatelor de producător în afara acestora.

159^1. _

(1) Taxa pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizaţiei privind desfăşurarea activităţii de alimentaţie publică, prevăzută la art. 268 alin. (5) se datorează bugetului local al comunei, oraşului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrative se află amplasată unitatea sau standul de comercializare. Autorizaţia se emite de către primarul în a cărui rază de competenţă se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

(2) Taxele pentru eliberarea privind desfăşurarea de activităţi de alimentaţie publică, sunt anuale, se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condiţiile art. 268 alin. (5) şi art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, şi se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârşitul anului fiscal respectiv.

PARTEA 269: Codul fiscal Art. 269: Scutiri

Taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor nu se datorează pentru:

a) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire pentru lăcaş de cult sau construcţie anexă;

b) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire pentru dezvoltarea, modernizarea sau reabilitarea infrastructurilor din transporturi care aparţin domeniului public al statului;

c) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, pentru lucrările de interes public judeţean sau local;

d) certificat de urbanism sau autorizaţie de construire, dacă beneficiarul construcţiei este o instituţie publică;

e) autorizaţie de construire pentru autostrăzile şi căile ferate atribuite prin concesionare, conform legii.

PARTEA 269[1]: Norme metodologice

160. Taxele pentru eliberarea atât a certificatului de urbanism, cât şi a autorizaţiei de construire, prevăzute la art. 269 din Codul fiscal, nu se datorează în următoarele cazuri:

a) pentru oricare categorie de lucrări referitoare la locaşuri de cult, inclusiv pentru construcţiile-anexe ale acestora, cu condiţia ca acel cult religios să fie recunoscut oficial în România;

b) pentru lucrările de dezvoltare, modernizare sau reabilitare a infrastructurilor din transporturi care aparţin domeniului public al statului, indiferent de solicitant;

c) pentru lucrările de interes public judeţean sau local;

d) pentru lucrările privind construcţiile ai căror beneficiari sunt instituţiile publice, indiferent de solicitantul autorizaţiei;

e) pentru lucrările privind autostrăzile şi căile ferate atribuite prin concesionare în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 30/1995 privind regimul de concesionare a construirii şi exploatării unor tronsoane de căi de comunicaţii terestre - autostrăzi şi căi ferate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 136/1996, cu modificările ulterioare.

161. În sensul prezentelor norme metodologice, prin lucrări de interes public se înţelege orice lucrări de construcţii şi reparaţii finanţate de la bugetul local, bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, credite externe sau sume alocate pe bază de parteneriat, efectuate pentru a deservi colectivităţile locale.

PARTEA 270: Codul fiscal

CAPITOLUL VI: Taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate Art. 270: Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate

(1) Orice persoană, care beneficiază de servicii de reclamă şi publicitate în România în baza unui contract sau a unui alt fel de înţelegere încheiată cu altă persoană, datorează plata taxei prevăzute în prezentul articol, cu excepţia serviciilor de reclamă şi publicitate realizate prin mijloacele de informare în masă scrise şi audiovizuale.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate, se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia persoana prestează serviciile de reclamă şi publicitate.

(3) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate se calculează prin aplicarea cotei taxei respective la valoarea serviciilor de reclamă şi publicitate.

(4) Cota taxei se stabileşte de consiliul local, fiind cuprinsă între 1 % şi 3 %.

(5) Valoarea serviciilor de reclamă şi publicitate cuprinde orice plată obţinută sau care urmează a fi obţinută pentru serviciile de reclamă şi publicitate, cu excepţia taxei pe valoarea adăugată.

(6) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate se varsă la bugetul local, lunar, până la data de 10 a lunii următoare celei în care a intrat în vigoare contractul de prestări de servicii de reclamă şi publicitate.

PARTEA 270[1]: Norme metodologice

162. Beneficiarii serviciilor de reclamă şi publicitate realizate în baza unui contract sau a unei altfel de înţelegeri încheiate cu oricare altă persoană datorează taxa, prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia persoana respectivă prestează aceste servicii de reclamă şi publicitate.

163. _

(1) Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate, se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 1 % şi 3 %, inclusiv, asupra valorii serviciilor de reclamă şi publicitate, prevăzută în contract, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.

(2) Nivelul cotei se stabileşte de către consiliile locale în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, potrivit art. 288 alin. (1) din Codul fiscal.

164. _

(1) Taxa se plăteşte lunar de către prestatorul serviciului de reclamă şi publicitate, pe toată durata desfăşurării contractului, până la data de 10 a lunii următoare datorării taxei.

(2) Taxa se datorează de la data intrării în vigoare a contractului.

PARTEA 271: Codul fiscal Art. 271: Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate

(1) Orice persoană care utilizează un panou, afişaj sau structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate într-un loc public datorează plata taxei anuale prevăzute în prezentul articol către bugetul local al autorităţii administraţiei publice locale în raza căreia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj respectivă.

(2) Valoarea taxei pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate se calculează anual, prin înmulţirea numărului de metri pătraţi sau a fracţiunii de metru pătrat a suprafeţei afişajului pentru reclamă sau publicitate cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul unui afişaj situat în locul în care persoana derulează o activitate economică, suma este de până la 200.000 lei;

b) în cazul oricărui alt panou, afişaj sau structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate, suma este de până la 150.000 lei.

(3) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate se recalculează pentru a reflecta numărul de luni sau fracţiunea din lună dintr-un an calendaristic în care se afişează în scop de reclamă şi publicitate.

(4) Taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate se plăteşte anual, anticipat sau trimestrial, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv.

(5) Consiliile locale pot impune persoanelor care datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate să depună o declaraţie anuală la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale.

PARTEA 271^1: Norme metodologice

165. _

(1) Pentru utilizarea unui panou, afişaj sau structură de afişaj pentru reclamă şi publicitate într-un loc public, care nu are la bază un contract de publicitate, consiliile locale stabilesc, prin hotărâre, taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, pe metru pătrat de afişaj, plătită de utilizator la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se stabileşte, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi se face venit la bugetul local al sectorului în raza căruia este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj.

(2) În cazul în care panoul, afişajul sau structura de afişaj este închiriată unei alte persoane, utilizatorul final va datora taxa în condiţiile art. 270 sau art. 271 din Codul fiscal, după caz.

166. Taxa datorată se calculează prin înmulţirea numărului de metri pătraţi sau a fracţiunii de metru pătrat a afişajului cu taxa stabilită de autoritatea deliberativă.

167. _

(1) Suprafaţa pentru care se datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate este determinată de dreptunghiul imaginar în care se înscriu toate elementele ce compun afişul, panoul sau firma, după caz.

(2) Exemplu de afiş, panou sau firmă:

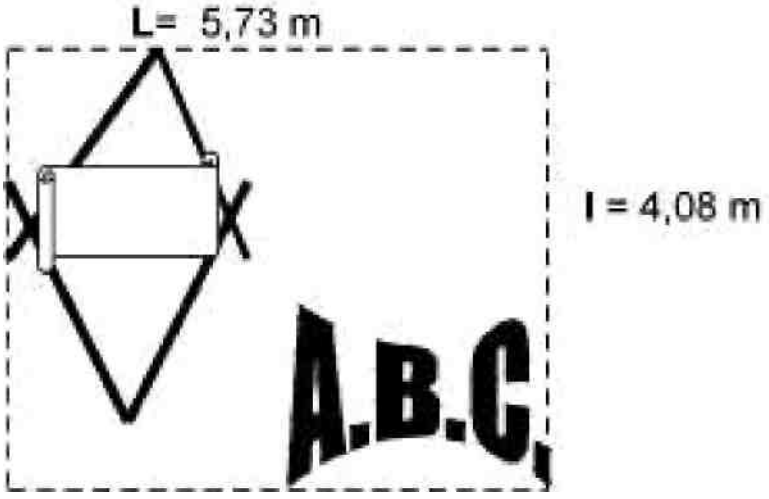

(3) Suprafaţa pentru care se datorează taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, potrivit exemplului de la alin. (2), se determină prin înmulţirea L x l, respectiv 5,73 m x 4,08 m = 23,38 m^2.

(4) Firma instalată la locul în care o persoană derulează o activitate economică este asimilată afişului.

168. _

(1) În sensul prevederilor art. 271 alin. (4) din Codul fiscal, se fac următoarele precizări:

a) se consideră că taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate se plăteşte anual, anticipat, atunci când un contribuabil stinge obligaţia de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, înainte de data de 15 martie, inclusiv, a aceluiaşi an fiscal;

b) se consideră că taxa pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate se plăteşte trimestrial, atunci când un contribuabil stinge obligaţia de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie şi 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Taxa se calculează pentru un an fiscal sau pentru numărul de luni şi zile rămase până la sfârşitul anului fiscal şi se plăteşte de către utilizatorul panoului, afişajului sau structurii de afişaj, potrivit prevederilor alin. (1).

169. Consiliile locale, prin hotărârile adoptate în condiţiile pct. 165 alin. (1), pot stabili obligaţia ca persoanele care datorează această taxă să depună o declaraţie fiscală, model stabilit conform pct. 256. În cazul în care autorităţile deliberative optează pentru obligaţia depunerii declaraţiei fiscale, aceasta va fi depusă la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale în a cărei rază este amplasat panoul, afişajul sau structura de afişaj, sub sancţiunile prevăzute la art. 294 alin. (2) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile de la data amplasării.

PARTEA 272: Codul fiscal Art. 272: Scutiri

(1) Taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate şi taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se aplică instituţiilor publice, cu excepţia cazurilor când acestea fac reclamă unor activităţi economice.

(2) Taxa prevăzută în prezentul articol, denumită în continuare taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, nu se aplică unei persoane care închiriază panoul, afişajul sau structura de afişaj unei alte persoane, în acest caz taxa prevăzută la art. 270 fiind plătită de această ultimă persoană.

(3) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se datorează pentru afişele, panourile sau alte mijloace de reclamă şi publicitate amplasate în interiorul clădirilor.

(4) Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate nu se aplică pentru panourile de identificare â instalaţiilor energetice, marcaje de avertizare sau marcaje de circulaţie, precum şi alte informaţii de utilitate publică şi educaţionale.

(5) Nu se datorează taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate pentru afişajul efectuat pe mijloacele de transport care nu sunt destinate, prin construcţia lor, realizării de reclamă şi publicitate.

PARTEA 272^1: Norme metodologice

170. Intră sub incidenţa prevederilor art. 272 alin. (3) din Codul fiscal şi afişele expuse în exteriorul

clădirii, prin care se fac publice spectacolele de natura celor prevăzute la art. 273 din Codul fiscal, dar numai cele de la sediul organizatorului şi/sau locul desfăşurării spectacolului, fiind asimilate celor amplasate în interiorul clădirilor.

PARTEA 273: Codul fiscal CAPITOLUL VII: Impozitul pe spectacole Art. 273: Reguli generale

(1) Orice persoană care organizează o manifestare artistică, o competiţie sportivă sau altă activitate distractivă în România are obligaţia de a plăti impozitul prevăzut în prezentul capitol, denumit în continuare impozitul pe spectacole.

(2) Impozitul pe spectacole se plăteşte la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia are loc manifestarea artistică, competiţia sportivă sau altă activitate distractivă.

PARTEA 273[1]: Norme metodologice

171. Persoanele fizice şi persoanele juridice care organizează manifestări artistice, competiţii sportive sau orice altă activitate distractivă, cu caracter permanent sau ocazional, datorează impozitul pe spectacole, calculat în cote procentuale asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor şi biletelor de intrare sau, după caz, în sumă fixă, în funcţie de suprafaţa incintei, în cazul videotecilor şi discotecilor.

172. Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar, până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care se organizează spectacolul, la bugetele locale ale comunelor, ale oraşelor sau ale municipiilor, după caz, în a căror rază de competenţă se desfăşoară spectacolele. La nivelul municipiului Bucureşti impozitul pe spectacole se face venit la bugetul local al sectoarelor în a căror rază de competenţă se desfăşoară spectacolele.

PARTEA 274: Codul fiscal Art. 274: Calculul impozitului

(1) Cu excepţiile prevăzute la art. 275, impozitul pe spectacole se calculează prin aplicarea cotei de impozit la suma încasată din vânzarea biletelor de intrare şi a abonamentelor.

(2) Cota de impozit se determină după cum urmează:

a) în cazul unui spectacol de teatru, ca de exemplu o piesă de teatru, balet, operă, operetă, concert filarmonic sau altă manifestare muzicală, prezentarea unui film la cinematograf, un spectacol de circ sau orice competiţie sportivă internă sau internaţională, cota de impozit este egală cu 2 %;

b) în cazul oricărei alte manifestări artistice decât cele enumerate la lit. a), cota de impozit este egală cu 5 %.

(3) Suma primită din vânzarea biletelor de intrare sau a abonamentelor nu cuprinde sumele plătite de organizatorul spectacolului în scopuri caritabile, conform contractului scris intrat în vigoare înaintea vânzării biletelor de intrare sau a abonamentelor.

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligaţia de:

a) a înregistra biletele de intrare şi/sau abonamentele la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale care îşi exercită autoritatea asupra locului unde are loc spectacolul;

b) a anunţa tarifele pentru spectacol în locul unde este programat sa aibă loc spectacolul, precum şi în orice alt loc în care se vând bilete de intrare şi/sau abonamente;

c) a preciza tarifele pe biletele de intrare şi/sau abonamente şi de a nu încasa sume care depăşesc tarifele precizate pe biletele de intrare şi/sau abonamente;

d) a emite un bilet de intrare şi/sau abonament pentru toate sumele primite de la spectatori;

e) a asigura, la cererea compartimentului de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, documentele justificative privind calculul şi plata impozitului pe spectacole;

f) a se conforma oricăror alte cerinţe privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidenţa şi inventarul biletelor de intrare şi al abonamentelor, care sunt precizate în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii şi Cultelor şi Agenţia Naţională pentru Sport.

PARTEA 274[1]: Norme metodologice

173. Organizatorii de manifestări artistice cinematografice, teatrale, muzicale şi folclorice datorează

impozit pe spectacole, în condiţiile prezenţelor norme metodologice, calculat asupra încasărilor din vânzarea biletelor de intrare/abonamentelor, din care se scade valoarea timbrelor cinematografice, teatrale, muzicale, folclorice sau de divertisment, după caz, determinată potrivit prevederilor:

a) Legii nr. 35/1994 privind timbrul literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii şi de divertisment, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 14 iunie 1994, cu modificările şi completările ulterioare;

b) Normelor metodologice emise de Ministerul Finanţelor nr. 48.211/1994 privind perceperea, încasarea, virarea, utilizarea, evidenţa şi controlul destinaţiei sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric şi al artelor plastice, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 293 din 17 octombrie 1994, cu modificările şi completările ulterioare.

174. Pentru manifestările artistice şi competiţiile sportive impozitul pe spectacole se stabileşte asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor şi a biletelor de intrare, prin aplicarea următoarelor cote:

a) 2 % pentru manifestările artistice de teatru, de operă, de operetă, de filarmonică, cinematografice, muzicale, de circ, precum şi pentru competiţiile sportive interne şi internaţionale;

b) 5 % pentru manifestările artistice de genul: festivaluri, concursuri, cenacluri, serate, recitaluri sau alte asemenea manifestări artistice ori distractive care au un caracter ocazional.

175. Contribuabililor care desfăşoară activităţi sau servicii de natura celor menţionate la art. 274 alin. (2) din Codul fiscal le revine obligaţia de a înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază teritorială îşi au domiciliul sau sediul, după caz, atât abonamentele, cât şi biletele de intrare şi de a afişa tarifele la casele de vânzare a biletelor, precum şi la locul de desfăşurare a spectacolelor, interzicându-li-se să încaseze sume care depăşesc tarifele precizate pe biletele de intrare şi/sau abonamente.

176. În cazul în care contribuabilii prevăzuţi la pct. 175 organizează aceste spectacole în raza teritorială de competenţă a altor autorităţi ale administraţiei publice locale decât cele de la domiciliul sau sediul lor, după caz, acestora le revine obligaţia de a viza abonamentele şi biletele de intrare la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază teritorială se desfăşoară spectacolele.

177. _

(1) Normele privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidenţa şi inventarul biletelor de intrare şi al abonamentelor se elaborează în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii şi Cultelor şi de Agenţia Naţională pentru Sport.

(2) Formularele tipizate aflate în stoc până la data publicării normelor prevăzute la alin. (1) vor putea fi utilizate până la epuizare, în condiţiile adaptării corespunzătoare.

PARTEA 275: Codul fiscal

Art. 275: Reguli speciale pentru videoteci şi discoteci

(1) În cazul unei manifestări artistice sau al unei activităţi distractive care are loc într-o videotecă sau discotecă, impozitul pe spectacole se calculează pe baza suprafeţei incintei prevăzute în prezentul articol.

(2) Impozitul pe spectacole se stabileşte pentru fiecare zi de manifestare artistică sau de activitate distractivă, prin înmulţirea numărului de metri pătraţi ai suprafeţei incintei videotecii sau discotecii cu suma stabilită de consiliul local, astfel:

a) în cazul videotecilor, suma este de până la 1.000;

b) în cazul discotecilor, suma este de până la 2.000 lei.

(3) Impozitul pe spectacole se ajustează prin înmulţirea sumei stabilite, potrivit alin. (2), cu coeficientul de corecţie corespunzător, precizat în tabelul următor:

Rangul localităţii	Coeficient de corecţie
0	8,00
I	5,00
II	4,00

III	3,00
IV	1,10
V	1,00

(4) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole stabilit în conformitate cu prezentul articol au obligaţia de a depune o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale privind spectacolele programate pe durata unei luni calendaristice. Declaraţia se depune până la data de 15, inclusiv, a lunii precedente celei în care sunt programate spectacolele respective.

PARTEA 275[1]: Norme metodologice

178. _

(1) Prin discotecă, în sensul prezentelor norme metodologice, se înţelege activitatea artistică şi distractivă desfăşurată într-o incintă prevăzută cu instalaţii electronice speciale de lumini, precum şi de redare şi audiţie de muzică, unde se dansează, indiferent cum este denumită ori de felul cum este organizată ca activitate, respectiv:

a) integrată sau conexă activităţilor comerciale de natura celor ce intră sub incidenţa diviziunii 55 sau a activităţilor de spectacole specifice grupei 923 din CAEN-rev.1;

b) integrată sau conexă oricăror alte activităţi nemenţionate la lit. a);

c) individuală;

d) cu sau fără disc-jockey.

(2) Nu sunt de natura discotecilor activităţile prilejuite de organizarea de nunţi, de botezuri şi de revelioane.

(3) Prin videotecă, în sensul prezentelor norme metodologice, se înţelege activitatea artistică şi distractivă desfăşurată într-o incintă prevăzută cu instalaţii electronice speciale de redare şi vizionare de filme; nu este de natura videotecii activitatea care intră sub incidenţa clasei 9213 din CAEN-rev.1.

(4) În cazul videotecilor şi discotecilor nu se aplică prevederile referitoare la tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidenţa şi inventarul biletelor de intrare şi al abonamentelor.

179. _

(1) Pentru determinarea impozitului pe spectacole, în cazul videotecilor şi discotecilor, prin incintă se înţelege spaţiul închis în interiorul unei clădiri, suprafaţa teraselor sau suprafaţa de teren afectată pentru organizarea acestor activităţi artistice şi distractive.

(2) Pentru dimensionarea suprafeţei incintei în funcţie de care se stabileşte impozitul pe spectacole se însumează suprafeţele utile afectate acestor activităţi, precum şi, acolo unde este cazul, suprafaţa utilă a incintelor în care se consumă băuturi alcoolice, băuturi răcoritoare sau cafea, indiferent dacă participanţii stau în picioare sau pe scaune, precum şi suprafaţa utilă a oricăror alte incinte în care se desfăşoară o activitate distractivă conexă programelor de videotecă sau discotecă.

(3) Prin zi de funcţionare, pentru determinarea impozitului pe spectacole, se înţelege intervalul de timp de 24 de ore, precum şi orice fracţiune din acesta înăuntrul căruia se desfăşoară activitatea de videotecă sau discotecă, chiar dacă programul respectiv cuprinde timpi din două zile calendaristice consecutive.

180. _

(1) Cuantumul impozitului, prevăzut în sumă fixă la art. 275 alin. (2) din Codul fiscal, se stabileşte de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, astfel:

I. se stabileşte o valoare cuprinsă între limitele prevăzute la art. 275 alin. (2) din Codul fiscal;

II. asupra valorii stabilite potrivit menţiunii de la lit. a) se aplică coeficientul de corecţie ce corespunde rangului localităţii respective, astfel:

a) localităţi urbane de rangul 0 ..... 8,00;

b) localităţi urbane de rangul I 5,00;

c) localităţi urbane de rândul II 4,00;

d) localităţi urbane de rangul III 3,00;

e) localităţi rurale de rangul IV 1,10;

f) localităţi rurale de rangul V 1,00;

III. asupra valorii rezultate potrivit menţiunii de la lit. b) se poate aplica majorarea anuală, hotărâtă de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti, cu până la 20 %, prevăzută de art. 287 din Codul fiscal, reprezentând impozitul pe spectacole, în lei/m^2 zi, ce se percepe pentru activitatea de videotecă sau discotecă.

(2) Contribuabilii care intră sub incidenţa art. 275 alin. (1) din Codul fiscal au obligaţia să prezinte releveul suprafeţei incintei o dată cu depunerea declaraţiei fiscale şi ori de câte ori intervine o modificare a acestei suprafeţe, ţinând seama de prevederile pct. 179 alin. (1) şi (2).

181. _

(1) În cazul contribuabililor care organizează activităţi artistice şi distractive de videotecă şi discotecă, impozitul pe spectacole se determină pe baza suprafeţei incintei afectate pentru organizarea acestor activităţi, nefiind necesare bilete sau abonamente.

(2) Contribuabilii care organizează activităţi artistice şi distractive de videotecă şi discotecă, în calitatea lor de plătitori de impozit pe spectacole, au obligaţia de a depune Declaraţia fiscală pentru stabilirea impozitului pe spectacole, în cazul activităţilor artistice şi distractive de videotecă şi discotecă, stabilită potrivit pct. 256, până cel târziu la data de 15 inclusiv, pentru luna următoare.

PARTEA 276: Codul fiscal

Art. 276: Scutiri

Impozitul pe spectacole nu se aplică spectacolelor organizate în scopuri umanitare.

PARTEA 276^1: Norme metodologice

182. Contractele încheiate între contribuabilii organizatori de spectacole şi beneficiarii sumelor cedate în scopuri umanitare se vor înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază teritorială se desfăşoară spectacolul, prealabil organizării acestuia. Pentru aceste sume nu se datorează impozit pe spectacol.

183. Contractele care intră sub incidenţa prevederilor art. 276 din Codul fiscal sunt cele ce fac obiectul prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 25 mai 1994, cu modificările şi completările ulterioare.

PARTEA 277: Codul fiscal

Art. 277: Plata impozitului

(1) Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care a avut loc spectacolul.

(2) Orice persoană care datorează impozitul pe spectacole are obligaţia de a depune o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a impozitului pe spectacole. Formatul declaraţiei se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor.

(3) Persoanele care datorează impozitul pe spectacole răspund pentru calculul corect al impozitului, depunerea la timp a declaraţiei şi plata la timp a impozitului.

PARTEA 277^1: Norme metodologice

184. Impozitul pe spectacole se plăteşte lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei în care se realizează venitul, la bugetele locale, potrivit destinaţiilor prevăzute la pct. 172.

PARTEA 278: Codul fiscal

CAPITOLUL VIII: Taxa hotelieră

Art. 278: Reguli generale

(1) Consiliul local poate institui o taxă pentru şederea într-o unitate de cazare, într-o localitate asupra căreia consiliul local îşi exercită autoritatea, dar numai dacă taxa se aplică conform prezentului capitol.

(2) Taxa pentru şederea într-o unitate de cazare, denumită în continuare taxa hotelieră, se încasează de către persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea, o dată cu luarea în evidenţă a persoanelor cazate.

(3) Unitatea de cazare are obligaţia de a vărsa taxa colectată în conformitate cu alin. (2) la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia este situată aceasta.

PARTEA 278[1]: Norme metodologice

185. _

(1) Instituirea taxei hoteliere constituie atribuţia opţională a consiliilor locale ale comunelor, ale oraşelor sau ale municipiilor, după caz. La nivelul municipiului Bucureşti această atribuţie se îndeplineşte de către Consiliul General al Municipiului Bucureşti.

(2) Hotărârea privind instituirea taxei hoteliere se adoptă în cursul lunii mai şi se aplică în anul fiscal următor, în condiţiile prezentelor norme metodologice. Neadoptarea hotărârii până la data de 31 mai a fiecărui an fiscal corespunde opţiunii autorităţii deliberative de a nu institui taxa hotelieră pentru anul fiscal următor.

186. Persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea au obligaţia ca în documentele utilizate pentru încasarea tarifelor de cazare să evidenţieze distinct taxa hotelieră încasată determinată în funcţie de cota şi, după caz, de numărul de zile stabilite de către autorităţile deliberative.

187. Sumele încasate cu titlu de taxă hotelieră se varsă la bugetul local al comunei, al oraşului sau al municipiului, după caz, în a cărei rază de competenţă se află unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă, cu excepţia situaţiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare. La nivelul municipiului Bucureşti această taxă se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază de competenţă se află unitatea de cazare.

PARTEA 279: Codul fiscal Art. 279: Calculul taxei

(1) Taxa hotelieră se calculează prin aplicarea cotei stabilite la tarifele de cazare practicate de unităţile de cazare.

(2) Cota taxei se stabileşte de consiliul local şi este cuprinsă între 0,5 % şi 5 %. În cazul unităţilor de cazare amplasate într-o staţiune turistică, cota taxei poate varia în funcţie de clasa cazării în hotel.

(3) Taxa hotelieră se datorează pentru întreaga perioadă de şedere, cu excepţia cazului unităţilor de cazare amplasate într-o staţiune turistică, atunci când taxa se datorează numai pentru o singură noapte, indiferent de perioada reală de cazare.

PARTEA 279[1]: Norme metodologice

188. _

(1) În cazul în care autorităţile prevăzute la pct. 185 optează pentru instituirea taxei hoteliere, cota se stabileşte între 0,5 % şi 5 % inclusiv şi se aplică după cum urmează:

a) pentru şederea în municipii, oraşe sau comune, altele decât cele declarate, conform legii, staţiuni turistice, taxa hotelieră se aplică la tarifele de cazare practicate de unităţile hoteliere pentru fiecare persoană care datorează această taxă; numărul de zile pentru care se datorează taxa hotelieră se stabileşte de către autorităţile deliberative respective;

b) pentru şederea în staţiunile turistice, atât cele de interes naţional, cât şi cele de interes local, declarate ca atare prin hotărâre a Guvernului, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 58/1998 privind organizarea şi desfăşurarea activităţii de turism în România, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 755/2001, cu modificările şi completările ulterioare, taxa hotelieră se aplică la tarifele de cazare practicate de unităţile de cazare numai pentru o noapte de cazare, pentru fiecare persoană care datorează această taxă, indiferent de perioada reală de cazare.

(2) Prin perioada reală de cazare se înţelege perioada neîntreruptă în care o persoană fizică este cazată într-o unitate de cazare; perioada poate fi de una sau de mai multe zile.

PARTEA 280: Codul fiscal Art. 280: Scutiri

Taxa hotelieră nu se aplică pentru:

a) persoanele fizice în vârstă de până la 18 ani inclusiv;

b) persoanele fizice cu handicap grav sau accentuat ori persoanele invalide de gradul I sau II;

c) pensionarii sau studenţii;

d) persoanele fizice aflate pe durata satisfacerii stagiului militar;

e) veteranii de război;

f) văduvele de război sau văduvele veteranilor de război care nu s-au recăsătorit;

g) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare; h) soţul sau soţia uneia dintre persoanele fizice menţionate la lit. b)-g), care este cazat/cazată împreună cu o persoană menţionată la lit. b)-g).

PARTEA 280[1]: Norme metodologice

189. Pentru a beneficia de scutirea de la plata taxei hoteliere, persoanele interesate trebuie să facă dovada cu: certificatul de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap, cuponul de pensie, carnetul de student sau orice alt document similar, însoţit de actul de identitate. În cazul persoanelor în vârstă de până la 14 ani, actul de identitate este certificatul de naştere sau alte documente care atestă situaţia respectivă.

PARTEA 281: Codul fiscal Art. 281: Plata taxei

(1) Unităţile de cazare au obligaţia de a vărsa taxa hotelieră la bugetul local, lunar, până la data de 10, inclusiv, a lunii următoare celei în care s-a colectat taxa hotelieră de la persoanele care au plătit cazarea.

(2) Unităţile de cazare au obligaţia de a depune lunar o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, până la data stabilită pentru fiecare plată a taxei hoteliere, inclusiv. Formatul declaraţiei se precizează în normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor.

PARTEA 281[1]: Norme metodologice

190. Sumele încasate cu titlu de taxă hotelieră se varsă la bugetul local al comunelor/oraşelor/municipiilor/sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, în a căror rază de competenţă se află unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă, cu excepţia situaţiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare.

191. La virarea sumelor reprezentând taxa hotelieră, unităţile de cazare, persoane juridice, prin intermediul cărora se realizează cazarea, vor depune la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale respective o declaraţie-decont, model prevăzut la pct. 256 din prezentele norme metodologice, care să cuprindă sumele încasate şi virate pentru luna de referinţă. Virarea sumelor se face în primele 10 zile ale fiecărei luni pentru luna precedentă.

PARTEA 282: Codul fiscal

CAPITOLUL IX: Taxe speciale

Art. 282

(1) Pentru funcţionarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice şi juridice, consiliile locale, judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, dup caz, pot adopta taxe speciale.

(2) Domeniile în care consiliile locale, judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, pot adopta taxe speciale pentru serviciile publice locale, precum şi cuantumul acestora se stabilesc în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 45/2003 privind finanţele publice locale.

(3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice şi juridice care beneficiază de serviciile

oferite de instituţia/ serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare şi funcţionare a acesteia/acestuia, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestaţii ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

(4) Consiliile locale, judeţene sau Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, nu pot institui taxe speciale concesionarilor din sectorul utilităţilor publice (gaze naturale, apă, energie electrică), pentru existenţa pe domeniul public/privat al administrativ-teritoriale a reţelelor de apă, de transport şi distribuţie a energiei electrice şi a gazelor naturale.

PARTEA 282[1]: Norme metodologice

192. Consiliile locale, consiliile judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, prin regulamentul aprobat, vor stabili condiţiile şi sectoarele de activitate în conformitate cu prevederile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 45/2003 privind finanţele publice locale, precum şi modul de organizare şi funcţionare a serviciilor publice pentru care se propun taxele respective şi modalităţile de consultare şi de obţinere a acordului persoanelor fizice şi juridice beneficiare ale serviciilor respective.

193. Hotărârile adoptate de către autorităţile prevăzute la pct. 192, în legătură cu perceperea taxelor speciale de la persoanele fizice şi juridice plătitoare, vor fi afişate la sediul autorităţilor administraţiei publice locale şi vor fi publicate, potrivit legii.

194. Împotriva acestor hotărâri persoanele interesate pot face contestaţie în termen de 15 zile de la afişarea sau publicarea acestora. După expirarea acestui termen autoritatea deliberativă care a adoptat hotărârea se întruneşte şi deliberează asupra contestaţiilor primite.

195. _

(1) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice şi juridice care se folosesc de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.

(3) Taxe speciale nu se pot institui concesionarilor din sectorul utilităţilor publice (gaze naturale, apă, energie electrică), pentru existenţa pe domeniul public/privat al unităţilor administrativ-teritoriale a reţelelor de apă, de transport şi distribuite a energiei electrice şi a gazelor naturale.

196. Taxele speciale, instituite potrivit prevederilor art. 282 din Codul fiscal, se încasează într-un cont distinct, deschis în afara bugetului local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înfiinţate, iar contul de execuţie al acestora se aprobă de consiliul local, consiliul judeţean sau Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz.

PARTEA 283: Codul fiscal CAPITOLUL X: Alte taxe locale Art. 283: Alte taxe locale

(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau consiliile judeţene, după caz, pot institui taxe pentru utilizarea temporară a locurilor publice şi pentru vizitarea muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice de arhitectură şi arheologice şi altele asemenea.

(2) Consiliile locale pot institui taxe pentru deţinerea sau utilizarea echipamentelor şi utilajelor destinate obţinerii de venituri care folosesc infrastructura publică locală, pe raza localităţii unde acestea sunt utilizate, precum şi taxe pentru activităţile cu impact asupra mediului înconjurător.

(3) Taxele prevăzute la alin. (1) şi (2) se calculează şi se plătesc în conformitate cu procedurile aprobate de autorităţile deliberative interesate.

PARTEA 283[1]: Norme metodologice

205. Procedurile prevăzute la art. 283 alin. (3) din Codul fiscal vor fi aprobate de autorităţile deliberative interesate pentru anul fiscal următor, în termenul prevăzut la art. 288 din Codul fiscal.

PARTEA 284: Codul fiscal

CAPITOLUL XI: Facilităţi comune. Facilităţi pentru persoane fizice

Art. 284 (1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, precum şi alte taxe prevăzute la art. 282 şi art. 283 nu se aplică pentru:

a) veteranii de război;

b) persoanele fizice prevăzute la art. 1 al Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum şi celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi în alte legi.

(2) Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 4 alin. (1) din Legea recunoştinţei faţă de eroii-martiri şi luptătorii care au contribuit la victoria Revoluţiei române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, nu datorează:

a) impozitul pe clădiri pentru locuinţa situată la adresa de domiciliu;

b) impozitul pe teren aferent clădirii prevăzute la lit. a);

c) taxa asupra mijloacelor de transport aferentă unui singur autoturism tip hycomat sau a unui mototriciclu.

(3) Impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren nu se aplică văduvelor de război şi văduvelor veteranilor de război care nu s-au recăsătorit.

(4) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren şi taxa pentru eliberarea unei autorizaţii pentru desfăşurarea unei activităţi economice nu se datorează de către persoanele cu handicap grav sau accentuat şi de persoanele încadrate în gradul I de invaliditate.

(5) În cazul unei clădiri, al unui teren sau al unui mijloc de transport deţinut în comun de o persoană fizică prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4), scutirea fiscală se aplică integral pentru proprietăţile deţinute în comun de soţi.

(6) Scutirea de la plata impozitului pe clădiri se aplică doar clădirii folosite ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7) Scutirea de la plata impozitului pe teren se aplică doar terenului aferent clădirii utilizate ca domiciliu de persoanele fizice prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4).

(7^1) Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se aplică doar pentru un singur mijloc de transport, la alegerea persoanelor fizice prevăzute la alin. (1) şi (2).

(8) Scutirea de la plata impozitului prevăzută la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică unei persoane începând cu prima zi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii.

(9) Persoanele fizice şi/sau juridice române care reabilitează sau modernizează termic clădirile de locuit pe care le deţin în proprietate, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 29/2000 privind reabilitarea termică a fondului construit existent şi stimularea economisirii energiei termice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 325/2002, sunt scutite de impozitul pentru aceste clădiri pe perioada de rambursare a creditului obţinut pentru reabilitarea termică, precum şi de taxele pentru eliberarea autorizaţiei de construire pentru lucrările de reabilitare termică.

(10) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, precum şi alte taxe prevăzute la art. 282 şi 283 se reduc cu 50%, în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea unor facilităţi persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localităţi din Munţii Apuseni şi în Rezervaţia Biosferei "Delta Dunării", republicată, cu modificările ulterioare, pentru persoanele fizice care domiciliază şi trăiesc în localităţile precizate în:

a) Hotărârea Guvernului nr. 323/1996 privind aprobarea Programului special pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a unor localităţi din Munţii Apuseni, cu modificările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 395/1996 pentru aprobarea Programului special privind unele măsuri şi acţiuni pentru sprijinirea dezvoltării economico-sociale a judeţului Tulcea şi a Rezervaţiei Biosferei "Delta Dunării", cu modificările ulterioare.

(13) Impozitul pe clădiri nu se datorează pentru clădirea unei persoane fizice, dacă:

a) clădirea este o locuinţă nouă, realizată în condiţiile Legii locuinţei nr. 114/1996, republicată, cu modificările şi completările ulterioare; sau

b) clădirea este realizată pe bază de credite, în conformitate cu Ordonanţa Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investiţiilor pentru realizarea unor lucrări publice şi construcţii de locuinţe, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările şi completările ulterioare.

(14) Scutirile de impozit prevăzute la alin. (13) se aplică pentru o clădire timp de 10 ani de la data dobândirii acesteia. În cazul înstrăinării clădirii, scutirea de impozit nu se aplică noului proprietar al acesteia.

PARTEA 284[1]: Norme metodologice

206. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, de taxele speciale adoptate de consiliile locale, precum şi de alte taxe locale stabilite conform art. 283 din Codul fiscal se acordă pentru:

a) veteranul de război;

b) persoana fizică, cetăţean român, care în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 a avut de suferit persecuţii din motive etnice, după cum urmează:

1.a fost deportată în ghetouri şi lagăre de concentrare din străinătate;

2.a fost privată de libertate în locuri de detenţie sau în lagăre de concentrare;

3.a fost strămutată în altă localitate decât cea de domiciliu;

4.a făcut parte din detaşamentele de muncă forţată;

5.a fost supravieţuitoare a trenului morţii;

6.este soţul/soţia persoanei asasinate sau executate din motive etnice, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

c) persoana care, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:

1.a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătoreşti rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracţiuni politice;

2.a fost privată de libertate în locuri de deţinere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune;

3.a fost internată în spitale de psihiatrie;

4.a avut stabilit domiciliu obligatoriu;

5.a fost strămutată într-o altă localitate;

d) soţul/soţia celui decedat, din categoria celor dispăruţi sau exterminaţi în timpul detenţiei, internaţi abuziv în spitale de psihiatrie, strămutaţi, deportaţi în străinătate sau prizonieri, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

e) soţul/soţia celui decedat după ieşirea din închisoare, din spitalul de psihiatrie, după întoarcerea din strămutare, din deportare sau din prizonierat, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

f) soţul/soţia celui decedat în condiţiile prevăzute la alineatele precedente şi care, din motive de supravieţuire, a fost nevoit să divorţeze de cel închis, internat abuziv în spitale de psihiatrie, deportat, prizonier sau strămutat, dacă nu s-a recăsătorit şi dacă poate face dovada că a convieţuit cu victima până la decesul acesteia;

g) persoana care a fost deportată în străinătate după 23 august 1944;

h) persoana care a fost constituită în prizonier de către partea sovietică după data de 23 august 1944 ori, fiind constituită ca atare, înainte de această dată, a fost reţinută în captivitate după încheierea armistiţiului.

207. De drepturile prevăzute la art. 284 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal beneficiază şi persoanele care au calitatea de luptător în rezistenţa anticomunistă, precum şi cele din rezistenţa armată care au participat la acţiuni de împotrivire cu arma şi de răsturnare prin forţă a regimului comunist, conform Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calităţii de luptător în rezistenţa anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracţiuni săvârşite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum şi persoanelor care au participat

la acţiuni de împotrivire cu arme şi de răsturnare prin forţă a regimului comunist instaurat în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 568/2001, cu modificările şi completările ulterioare.

208. Scutirea de la plata:

1. impozitului pe clădiri pentru locuinţa situată la adresa de domiciliu;

2. impozitului pe teren aferent clădirii prevăzute la pct. 1;

3. taxei asupra mijloacelor de transport, aferentă unui singur autoturism tip hycomat sau a unui mototriciclu, se acordă pentru persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) şi art. 4 alin. (1) din Legea recunoştinţei faţă de eroii-martiri şi luptătorii care au contribuit la victoria Revoluţiei române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, respectiv celor care au calitatea de:

a) luptător pentru victoria Revoluţiei din decembrie 1989:

a[1]) luptător rănit - atribuit celor care au fost răniţi în luptele pentru victoria Revoluţiei din decembrie 1989 sau în legătură cu aceasta;

a[2]) luptător reţinut - atribuit celor care au fost reţinuţi de forţele de represiune ca urmare a participării la acţiunile pentru victoria Revoluţiei din decembrie 1989;

a[3]) luptător remarcat prin fapte deosebite - atribuit celor care, în perioada 14-25 decembrie 1989, au mobilizat şi au condus grupuri sau mulţimi de oameni, au construit şi au menţinut baricade împotriva forţelor de represiune ale regimului totalitar comunist, au ocupat obiective de importanţă vitală pentru rezistenţa regimului totalitar şi le-au apărat până la data judecării dictatorului, în localităţile unde au luptat pentru victoria Revoluţiei române din decembrie 1989, precum şi celor care au avut acţiuni dovedite împotriva regimului şi însemnelor comunismului între 14-22 decembrie 1989;

b) urmaş de erou-martir, şi anume: soţul supravieţuitor, părinţii celui decedat şi fiecare dintre copiii acestuia.

209. Categoriile de persoane prevăzute la art. 284 alin. (2) din Codul fiscal, pentru a beneficia de scutirile prevăzute de acesta, trebuie să prezinte certificate doveditoare, potrivit Legii nr. 341/2004.

210. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren şi taxa pentru eliberarea autorizaţiilor de funcţionare pentru desfăşurarea unei activităţi economice se acordă pentru:

a) persoanele cu handicap grav;

b) persoanele cu handicap accentuat;

c) persoanele invalide de gradul I;

211. Scutirile prevăzute la art. 284 alin. (1)-(4) din Codul fiscal se acordă în proporţie de 100 % pentru bunurile proprii şi pentru bunurile comune ale soţilor, stabilite potrivit Codului familiei.

212. Scutirea de la plata impozitelor şi taxelor locale prevăzute de art. 284 din Codul fiscal se acordă persoanelor în cauză pe baza cererii acestora, proporţional cu perioada rămasă până la sfârşitul anului, începând cu luna următoare celei în care persoanele în cauză prezintă actele prin care se atestă situaţia respectivă. Copia actului rămâne ca document oficial la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale, care îl certifică pentru conformitate.

213. Dacă au intervenit schimbări care conduc la modificarea condiţiilor în care se acordă scutirile prevăzute la art. 284 din Codul fiscal, persoanele în cauză trebuie să depună noi declaraţii fiscale în termen de 30 de zile de la apariţia schimbărilor.

214. Pentru a beneficia de scutirea de impozitul pe clădiri prevăzută la art. 284 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele fizice sau juridice române care deţin în proprietate clădirile în cauză trebuie să depună la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale o cerere însoţită de copii de pe autorizaţia de construire pentru lucrările de reabilitare termică şi de pe documentele din care reiese perioada de rambursare a creditului obţinut pentru reabilitarea termică. Scutirea se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care persoanele au depus cererea respectivă.

215. _

(1) Potrivit prevederilor art. 651 din Codul civil, succesiunile se deschid prin moarte.

(5) În aplicarea prevederilor art. 68 din Legea notarilor publici şi a activităţii notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 36/1995, şi ale art. 75 din regulamentul prevăzut la pct. 275, secretarului unităţii administrativ-teritoriale/secretarului sectorului municipiului Bucureşti, denumit în continuare secretar, din raza localităţii în care defunctul a avut ultimul domiciliu, atunci când are cunoştinţă că moştenirea cuprinde bunuri imobile, procedând la verificarea datelor înregistrate în registrul agricol, îi revine obligaţia să trimită sesizarea pentru deschiderea procedurii succesorale notarului public care ţine opisul de evidenţă a procedurilor succesorale, cu menţionarea datelor prevăzute la art. 72 din acest regulament, în cel mult 30 de zile calendaristice de la data decesului, sub sancţiunile prevăzute de lege.

(6) Sesizarea pentru deschiderea procedurii succesorale se întocmeşte obligatoriu în 3 exemplare, din care unul se înaintează notarului public, unul compartimentului de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale pentru cunoaşterea datelor de identitate a succesibililor, iar cel de-al treilea rămâne la secretar, ca unic document care stă la baza înregistrărilor din registrul prevăzut la alin. (7).

(7) Pentru urmărirea realizării atribuţiei prevăzute la alin. (6) secretarii au obligaţia conducerii unui registru de evidenţă a sesizărilor pentru deschiderea procedurii succesorale, care conţine următoarele coloane: numărul curent, numele şi prenumele defunctului, data decesului, numărul actului de deces, numărul şi data înregistrării sesizării pentru deschiderea procedurii succesorale în registrul general pentru înregistrarea corespondenţei de la nivelul autorităţilor administraţiei publice locale respective, rolul nominal unic, volumul/poziţia nr. din registrul agricol, numărul şi data confirmării primirii de către notarul public şi observaţii.

(8) Registrul prevăzut la alin. (7), al cărui model se stabileşte potrivit prevederilor pct. 256, va fi numerotat, şnuruit, sigilat şi înregistrat în registrul general pentru înregistrarea corespondenţei, prin grija secretarului, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(9) În registrul de evidenţă a sesizărilor pentru deschiderea procedurii succesorale se trec şi defuncţii cu ultimul domiciliu în localitatea din raza de competenţă a secretarului respectiv, cu precizarea că nu se mai înaintează la notarul public sesizarea respectivă, iar la rubrica "observaţii" se face menţiunea "fără bunuri imobile".

(10) Prealabil înaintării către notarul public a sesizării pentru deschiderea procedurii succesorale, secretarul va solicita compartimentului de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale să cerceteze poziţia din rolul nominal unic al defunctului, în ceea ce priveşte impunerea pentru cei 5 ani din urmă.

(11) Când se constată că defunctul - autor al succesiunii, în calitate de contribuabil, a fost omis sau insuficient impus pentru anul decesului sau pentru oricare alt an din cei 5 ani anteriori decesului, se va proceda la consemnarea în sesizare a creanţelor bugetare datorate, acestea socotindu-se ca o sarcină succesorală, făcând parte din pasivul succesoral, iar moştenitorii răspund solidar în ceea ce priveşte plata creanţelor bugetare respective.

(12) Cercetarea prevăzută la alin. (11) se face atât asupra înregistrărilor din registrul de rol nominal unic, cât şi asupra celor din registrul agricol.

215^{1}. _

(1) Potrivit art. 10 alin. 2 din Legea locuinţei nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea locuinţei nr. 114/1996, pentru contribuabilii persoane fizice, titulari ai contractelor de construire a unei locuinţe cu credit sau ai contractelor de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinţelor noi care se realizează în condiţiile art. 7-9 din legea menţionată mai sus, scutirea de la plata impozitului pe clădiri se acordă pe timp de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuinţa respectivă.

(2) Beneficiarii de credite, în condiţiile prevederilor Ordonanţei Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investiţiilor pentru realizarea unor lucrări publice şi construcţii de locuinţe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 28 ianuarie 1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Ordonanţa Guvernului nr.

19/1994, sunt scutiţi de la plata impozitului pe clădiri pe o perioadă de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuinţa respectivă.

(3) Persoanele fizice beneficiare de credite care au dobândit locuinţe, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 19/1994, beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe clădiri începând cu această dată şi până la împlinirea termenului de 10 ani, calculat începând cu data dobândirii locuinţelor. 215^2. _

(1) Pentru a putea beneficia de scutirile prevăzute la pct. 215 persoanele în cauză vor prezenta o cerere la compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale, împreună cu originalul şi copia actelor care le atestă această calitate, respectiv contractul de construire a unei locuinţe cu credit, contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinţei sau contractul de dobândire a locuinţei, după caz, şi procesul-verbal de predare-primire/preluare a locuinţei în cauză, numai pentru o clădire.

Aceste scutiri se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care prezintă cererea şi documentele conexe acesteia, numai până la expirarea perioadei de 10 ani de la data dobândirii locuinţei.

(2) În cazul înstrăinării locuinţelor dobândite în temeiul Ordonanţei Guvernului nr. 19/1994 şi al Legii nr. 114/1996, noii proprietari nu mai beneficiază de scutire de la plata impozitului pe clădiri.

(3) Declaraţiile fiscale pentru cazurile care intră sub incidenţa alin. (2) se depun la compartimentele de specialitate ale administraţiei publice locale în a căror rază de competenţă sunt situate clădirile, în termen de 30 de zile de la data înstrăinării/dobândirii acestora sau de la data de la care au intervenit schimbări care conduc la modificarea impozitului pe clădiri datorat atât de către contribuabilul care înstrăinează, cât şi de către cel care dobândeşte.

PARTEA 285: Codul fiscal

(1) Impozitul pe clădiri, impozitul pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, precum şi alte taxe locale precizate la art. 282 şi art. 283 nu se aplică:

a) oricărei instituţii sau unităţi care funcţionează sub coordonarea Ministerului Educaţiei, Cercetării şi Tineretului, cu excepţia incintelor folosite pentru activităţi economice;

b) fundaţiilor testamentare constituite conform legii, cu scopul de a întreţine, dezvolta şi ajuta instituţii de cultură naţională, precum şi de a susţine acţiuni cu caracter umanitar, social şi cultural;

c) organizaţiilor care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unităţi specializate care asigură găzduire, îngrijire socială şi medicală, asistenţă, ocrotire, activităţi de recuperare, reabilitare şi reinserţie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum şi pentru alte persoane aflate în dificultate, în condiţiile legii.".

(2) Impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren se reduc cu 50% pentru acele clădiri şi terenul aferent deţinute de persoane juridice, care sunt utilizate exclusiv pentru prestarea de servicii turistice pe o perioadă de maximum 5 luni pe durata unui an calendaristic.

(3) Impozitul pe clădiri se reduce cu 50% pentru clădirile nou construite deţinute de cooperaţiile de consum sau meşteşugăreşti, dar numai pentru primii 5 ani de la data achiziţiei clădirii.

(4) Nu se datorează impozit pe teren pentru terenurile forestiere administrate de Regia Naţională a Pădurilor - Romsilva, cu excepţia celor folosite în scop economic.

PARTEA 285^1: Norme metodologice:

216. Sub incidenţa art. 285 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se regăseşte Fundaţia Menachem Elias a cărei legatară universală este Academia Română.

217. Sunt scutite de impozit pe clădiri, impozit pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor şi de alte taxe locale prevăzute la art. 282 şi 283 din Codul fiscal organizaţiile care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unităţi specializate care asigură găzduire, îngrijire socială şi medicală, asistenţă, ocrotire, activităţi de recuperare, reabilitare şi reinserţie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum şi pentru alte persoane aflate în dificultate.

218. Prin servicii turistice în contextul art. 285 alin. (2) din Codul fiscal se înţelege numai combinaţia

oricărora dintre activităţile: 5510 - Hoteluri, 552 - Campinguri şi alte facilităţi pentru cazare de scurtă durată, 5522 -Campinguri, inclusiv parcuri pentru rulote şi 5523 - Alte mijloace de cazare, pe de o parte, şi oricare dintre activităţile: 5530 - Restaurante, 5540 - Baruri, 5551 - Cantine, 5552 - Alte unităţi de preparare a hranei, pe de altă parte, astfel cum sunt prevăzute de Clasificarea activităţilor din economia naţională - CAEN, actualizată prin Ordinul preşedintelui Institutului Naţional de Statistică nr. 601/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 13 decembrie 2002.

219. _

(1) Obiectivele nou-construite care aparţin cooperaţiei de consum sau meşteşugăreşti sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri în proporţie de 50 % pe o perioadă de 5 ani de la data achiziţiei clădirii.

(2) Scutirea se acordă cu data de întâi a lunii următoare celei în care se depune o cerere în acest sens şi numai pentru clădirile realizate cu respectarea autorizaţiei de construire.

PARTEA 285^{I}: Codul fiscal:

Art. 285^{1}: Scutiri şi facilităţi pentru persoane juridice Elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate, precum şi terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren şi a taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire.

PARTEA 285$^{I\hat{}1}$: Norme metodologice:

219^{1}. Potrivit prevederilor art. 17 din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române şi reorganizarea Societăţii Naţionale a Căilor Ferate Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 9 septembrie 2004, coroborate cu cele ale art. 285^{1} din Codul fiscal, elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate şi terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren şi a taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire.

219^{2}. _

(1) Având în vedere şi prevederile Ordonanţei Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic şi administrarea fondului forestier naţional, pentru terenurile forestiere proprietate publică a statului administrat potrivit Codului silvic de către Regia Naţională a Pădurilor, nu se datorează impozit pe teren.

(2) În categoria terenurilor folosite în scop economic de către Regia Naţională a Pădurilor, se încadrează următoarele terenuri:

a) răchitării, cod EFF-PDs;

b) arbuşti fructiferi, cod PSz;

c) păstrăvării, cod PSp;

d) fazanerii, cod PSf;

e) crescătorii animale cu blană fină, cod PSb;

f) centre fructe de pădure, cod PSd; e)puncte achiziţie fructe, ciuperci, cod Psu; f)ateliere împletituri,cod Psi;

g) secţii şi puncte apicole, cod Psa;

h) uscătorii şi depozite de seminţe, cod PSs;

i) ciupercării, cod PSc;

i)depozite forestiere, cod Paz.

PARTEA 286: Codul fiscal

Art. 286: Scutiri şi facilităţi stabilite de consiliile locale (1) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri sau o reducere a acestuia pentru o clădire folosită ca domiciliu de persoana fizică ce datorează acest impozit.

(2) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe teren sau o reducere a acestuia pentru terenul aferent clădirii folosite ca domiciliu al persoanei fizice care datorează acest impozit.

(3) Consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri şi a impozitului pe teren sau o reducere a acestora pentru persoanele ale căror venituri lunare sunt mai mici decât salariul minim brut pe ţară ori constau în exclusivitate din indemnizaţie de şomaj sau ajutor social.

(4) În cazul unei calamităţi naturale, consiliul local poate acorda scutire de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, precum şi a taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism şi autorizaţiei de construire sau o reducere a acestora.

(5) Scutirea de la plata impozitelor sau reducerile acestora prevăzute la alin. (1), (2), (3) sau (4) se aplică persoanei respective cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care persoana depune documentele justificative în vederea scutirii sau reducerii.

(6) Consiliul local poate acorda scutiri de la plata impozitului pe clădiri şi a impozitului pe teren, datorate de către persoanele juridice care efectuează investiţii de peste 500.000 euro pe o perioadă de până la 5 ani inclusiv, astfel:

a) scutirea de impozit pe clădiri, de la data de întâi a lunii următoare finalizării clădirii;

b) scutirea de impozit pe teren, de la data de întâi a lunii următoare eliberării autorizaţiei de construire.

(7) În cazul investiţiilor de peste 500.000 euro, finalizate şi puse în funcţiune la data intrării în vigoare a prezentei legi, consiliul local poate stabili cota de 0,25% la calculul impozitului pe clădiri, pe o perioadă de 3 ani inclusiv.

PARTEA 286[1]: Norme metodologice

220. _

(1) Facilităţile prevăzute la art. 286 alin. (1)-(4) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor şi procedurilor stabilite de către acestea.

(2) La acordarea scutirilor sau reducerilor, după caz, prevăzute la art. 286 alin. (1)-(3) din Codul fiscal, numai în cazul persoanelor fizice, autorităţile deliberative pot avea în vedere facilităţile fiscale acordate persoanelor fizice prin reglementări neprevăzute în titlul IX din Codul fiscal.

221[1]. _

(1) Facilităţile prevăzute la art. 286 alin. (6) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor şi procedurilor stabilite de către acestea.

(2) Prin efectuarea de investiţii în sensul art. 286 alin. ((6), se înţeleg investiţiile de capital plasat în scopul obţinerii de profit în legătură cu crearea unei noi unităţi, extinderea unei unităţi existente, demararea sau dezvoltarea unei activităţi care implică o schimbare în produsul sau procesul de fabricaţie al unei unităţi existente, prin aceasta urmărindu-se diversificarea, modernizarea precum şi atingerea unei mai bune eficenţe economice.

PARTEA 287: Codul fiscal

CAPITOLUL XII: Alte dispoziţii comune

Art. 287: Majorarea impozitelor şi taxelor locale de consiliile locale sau consiliile

judeţene Nivelul impozitelor şi taxelor locale prevăzute în prezentul titlu poate fi majorat anual cu până la 20% de consiliile locale, judeţene şi Consiliul General al Municipiului Bucureşti, după caz, cu excepţia taxelor prevăzute la art. 263 alin. (4) şi (5) şi la art. 295 alin. (ll) lit. b)-d).

PARTEA 287[1]: Norme metodologice

222. _

(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti sau consiliile judeţene, după caz, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, pot majora anual impozitele şi taxele locale prevăzute de Codul fiscal, în funcţie de condiţiile specifice zonei, fără discriminare între categoriile de contribuabili, cu excepţia taxelor prevăzute la art. 263 alin. (4) şi (5) şi la art. 295 alin. (11) lit. b)-d) din acelaşi act normativ, cu până la 20%.

(2) Hotărârile adoptate au la bază nivelurile impozitelor şi taxelor locale stabilite în sumă fixă conform prevederilor Codului fiscal, precum şi impozitele şi taxele locale determinate pe bază de cotă procentuală, potrivit dispoziţiilor acestuia. Hotărârea de majorare se aplică numai pentru anul fiscal

pentru care s-a aprobat. În anul fiscal următor se vor avea în vedere impozitele şi taxele locale actualizate cu rata inflaţiei conform prevederilor art. 292 din Codul fiscal coroborate cu cele din prezentele norme metodologice.

223. În anul 2007, potrivit prevederilor art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor şi taxelor locale are la bază hotărârile privind majorarea anuală cu până la 20% adoptate în anul 2006 pentru anul fiscal 2007.

PARTEA 288: Codul fiscal

Art. 288: Hotărârile consiliilor locale şi judeţene privind impozitele şi taxele locale

(1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului Bucureşti şi consiliile judeţene adoptă hotărâri privind impozitele şi taxele locale pentru anul fiscal următor în termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 292.

(2) Primarii, primarul general şi preşedinţii consiliilor judeţene asigură publicarea corespunzătoare a oricărei hotărâri în materie de impozite şi taxe locale adoptate de autorităţile deliberative respective.

PARTEA 288[1]: Norme metodologice

224. _

(1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene adoptă, în termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 292 din Codul fiscal, a fiecărui an, pentru anul fiscal următor, hotărâri privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale referitoare la:

a) stabilirea cotei impozitelor sau taxelor locale, după caz, când acestea se determină pe bază de cotă procentuală, iar prin Codul fiscal sunt prevăzute limite minime şi maxime;

b) stabilirea cuantumului impozitelor şi taxelor locale, când acestea sunt prevăzute în sumă fixă, în limitele prevăzute de Codul fiscal ori de hotărârea Guvernului prin care nivelurile impozitelor şi taxelor locale se indexează/ajustează/actualizează în condiţiile art. 292 din Codul fiscal;

c) instituirea taxelor locale prevăzute la art. 283 din Codul fiscal;

d) stabilirea nivelului bonificaţiei de până la 10 %, conform prevederilor art. 255 alin. (2), art. 260 alin. (2) şi art. 265 alin. (2) din Codul fiscal;

e) majorarea, în termenul prevăzut la art. 288 alin. (1) din Codul fiscal, a impozitelor şi taxelor locale, conform art. 287 din Codul fiscal;

f) delimitarea zonelor, atât în intravilan, cât şi în extravilan, avându-se în vedere prevederile pct. 9;

g) procedura de acordare a facilităţilor fiscale categoriilor de persoane fizice prevăzute la art. 286 din Codul fiscal;

h) adoptarea oricăror alte hotărâri în aplicarea Codului fiscal şi a prezentelor norme metodologice;

i) procedurile de calcul şi de plată a taxelor prevăzute la art. 283 alin. (3) din Codul fiscal.

(2) Termenul de hotărâri din cuprinsul art. 288 alin. (1) din Codul fiscal constituie actele de autoritate pe care le adoptă consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene în exercitarea atribuţiilor acestora, prevăzute de lege.

(3) Hotărârile privind stabilirea impozitelor, a taxelor locale şi a taxelor speciale, inclusiv a celor prin care se aprobă modificări sau completări la acestea, precum şi hotărârile prin care se acordă facilităţi fiscale se publică:

a) în mod obligatoriu, în monitorul oficial al judeţului/municipiului Bucureşti, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 75/2003, chiar dacă publicarea se face şi potrivit prevederilor lit. b);

b) în monitoarele oficiale ale celorlalte unităţi administrativ-teritoriale, acolo unde acestea se editează, în condiţiile Ordonanţei Guvernului nr. 75/2003;

c) prin oricare alte modalităţi prevăzute de lege.

(4) Modelul-cadru al hotărârii privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale, care se adoptă în condiţiile

alin. (1), este stabilit potrivit prevederilor pct. 256.

225. În termen de până la 45 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. III alin. (1), din Legea nr. 343/2006, autorităţile deliberative ale administraţiei publice locale adoptă hotărâri privind impozitele şi taxele locale aplicabile în anul fiscal 2007, în condiţiile acesteia.

226. În timpul anului fiscal consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene, după caz, pot hotărî, potrivit prevederilor art. 286 alin. (4) din Codul fiscal, atât pentru persoanele fizice, cât şi pentru persoanele juridice, în cazul calamităţilor naturale, scutirea de la plata sau reducerea:

a) impozitului pe clădiri;

b) impozitului pe teren;

c) taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism;

d) taxei pentru eliberarea autorizaţiei de construire.

227. Compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale vor efectua inventarierea materiei impozabile generate de aplicarea Codului fiscal, în fiecare an, până la data de 15 mai, astfel încât proiectele bugetelor locale depuse în condiţiile Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 45/2003 să cuprindă impozitele şi taxele locale aferente materiei impozabile respective.

228. Inventarierea materiei impozabile se realizează, în mod obligatoriu, înaintea elaborării proiectelor bugetelor locale, în scopul fundamentării părţii de venituri a acestora, fapt pentru care autorităţile administraţiei publice locale, prin compartimentele de specialitate ale acestora, au în vedere următoarele:

a) identificarea actelor normative prin care sunt instituite impozite şi taxe locale, inclusiv a hotărârilor consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului Bucureşti sau ale consiliilor judeţene, după caz, prin care sau instituit/stabilit impozite şi taxe locale, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent;

b) identificarea actelor normative în temeiul cărora s-au acordat, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent ori se pot acorda facilităţi fiscale;

c) planul de amenajare a teritoriului, planul urbanistic general, planurile urbanistice zonale, nomenclatura stradală sau orice alte documente asemănătoare, precum şi evidenţele specifice cadastrului imobiliar-edilitar, acolo unde acestea sunt realizate, care stau la baza fundamentării proiectelor de hotărâri privind delimitarea zonelor în cadrul fiecărei unităţi administrativ-teritoriale;

d) întocmirea şi ţinerea la zi a registrului agricol care constituie sursă de date privind contribuabilii şi totodată obiectele acestora impozabile sau taxabile, după caz, din unitatea administrativ-teritorială respectivă;

e) verificarea, pe perioada de valabilitate a autorizaţiei de construire, a gradului de realizare a lucrărilor, în scopul identificării datei de la care clădirile sunt supuse impozitării;

f) analiza menţinerii stării de insolvabilitate a contribuabililor înregistraţi în evidenţa separată şi, pe cale de consecinţă, identificarea sumelor din evidenţa separată, ce pot fi colectate în anul de referinţă;

g) întocmirea: 1.matricolei pentru evidenţa centralizată a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren şi a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor fizice, model stabilit potrivit pct. 256;

2.matricolei pentru evidenţa centralizată a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, a taxei pe teren şi a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor juridice, stabilită potrivit pct. 256;

h) întocmirea şi ţinerea la zi a registrului de rol nominal unic, model stabilit potrivit pct. 256;

i) orice alte documente necuprinse la lit. a)-h), în care sunt consemnate elemente specifice materiei impozabile.

229. Rolul nominal unic reprezintă fişa unică a contribuabilului care conţine elementele de identificare, precum şi creanţele bugetare ale acestuia la nivelul comunei, oraşului, municipiului sau sectorului municipiului Bucureşti, individualizată printr-un număr de rol, începând cu nr. 1 şi până la numărul care asigură înregistrarea tuturor contribuabililor. Se recomandă, în special, la unităţile administrativ-teritoriale cu un număr mare de contribuabili să se deschidă registre de rol nominal unic pentru persoane fizice şi registre de rol nominal unic pentru persoane juridice.

230. Contribuabililor coindivizari li se deschide rolul nominal unic după cum urmează:

a) în cazul moştenitorilor aflaţi în indiviziune, pe numele autorului succesiunii;

b) în cazul celorlalţi coindivizari, în următoarea ordine: 1.pe numele celui care efectuează declaraţia fiscală;

2.pe numele celui care are domiciliul în unitatea administrativ-teritorială respectivă; 3.pe numele celui care are reşedinţa în unitatea administrativ-teritorială respectivă; 4.pe numele primului înscris în actul prin care se atestă dreptul de proprietate.

231. Este interzisă atribuirea de două sau mai multe numere de rol aceluiaşi contribuabil la nivelul aceleiaşi comune, aceluiaşi oraş, municipiu sau sector al municipiului Bucureşti, după caz.

232. În cazul în care pe seama contribuabilului respectiv se stabilesc numai debite de natura amenzilor, imputaţiilor, despăgubirilor etc., înregistrarea acestora se poate face în registrele de rol alte venituri, model stabilit potrivit pct. 256.

233. Pentru urmărirea creanţelor fiscale la domiciliul sau sediul contribuabililor, după caz, în funcţie de condiţiile specifice fiecărei unităţi administrativ-teritoriale sau fiecărui sector al municipiului Bucureşti, se utilizează extrasul de rol, model stabilit potrivit pct. 256, în care se înregistrează date din registrul de rol nominal unic.

234. Registrele prevăzute la pct. 229, 232 şi 233 se numerotează, se şnuruiesc, se sigilează şi se înregistrează în registrul general pentru înregistrarea corespondenţei de la nivelul autorităţilor administraţiei publice locale respective, prin grija conducătorului compartimentului de specialitate al acestora.

235. Registrul de rol nominal unic se deschide pe o perioadă de 5 ani, având realizată, în mod obligatoriu, corespondenţa la nivelul aceleiaşi autorităţi a administraţiei publice locale atât cu rolul nominal unic pentru perioada anterioară, cât şi cu cel al poziţiei din registrul agricol ce îl priveşte pe contribuabilul respectiv.

236. În situaţia în care în perioada anterioară contribuabilul în cauză nu a avut deschis rol nominal unic, se face menţiunea "rol nou".

237. Codul de identificare fiscală - codul numeric personal/numărul de identificare fiscală/codul de înregistrare fiscală/codul unic de înregistrare şi adresa domiciliului fiscal, precum şi a clădirilor şi terenurilor deţinute în proprietate/administrare/folosinţă, potrivit pct. 18, reprezintă elemente de identificare a contribuabilului, care se înscriu, în mod obligatoriu, în orice act translativ al dreptului de proprietate, în registrul de rol nominal unic, în registrul agricol, în matricole, în declaraţiile fiscale, în procesele-verbale pentru stabilirea impozitelor şi taxelor locale, în certificatele fiscale, în chitanţele pentru creanţe ale bugetelor locale, în actele de control, precum şi în orice alte documente asemănătoare.

238. _

(1) Prevederile pct. 228 lit. g), 229, 232 şi 233 se aplică în mod corespunzător şi în cazul programelor informatice.

(2) Programele informatice de administrare a impozitelor şi taxelor locale vor asigura, în mod obligatoriu, următoarele:

a) utilizarea numai a termenilor şi noţiunilor prevăzute de titlul IX al Codului fiscal şi de prezentele norme metodologice; acolo unde se impune o anumită abreviere, aceasta va fi cuprinsă într-o legendă;

b) editarea oricăror documente, inclusiv a formularelor tipizate, potrivit structurii şi informaţiilor corespunzătoare acestora, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale şi de ortografie specifice limbii române, inclusiv semnele diacritice conexe acesteia, ţinând seama de prevederile Legii nr. 500/2004 privind folosirea limbii române în locuri, relaţii şi instituţii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.067 din 17 noiembrie 2004.

(3) Beneficiarii programelor informatice de administrare a impozitelor şi taxelor locale vor avea, în mod obligatoriu, manuale de utilizare care vor conţine toate informaţiile necesare unei cât mai facile exploatări chiar şi de cei cu minime cunoştinţe în domeniu, ce vor fi puse la dispoziţie organelor de control.

PARTEA 289: Codul fiscal Art. 289: Accesul la informaţii privind impozitele şi taxele locale

Autorităţile administraţiei publice locale au obligaţia de a asigura accesul gratuit la informaţii privind impozitele şi taxele locale.

PARTEA 289[1]: Norme metodologice

239. Autorităţile administraţiei publice locale sunt obligate să asigure accesul neîngrădit, în condiţiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, şi ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informaţiile de interes public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 123/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 8 martie 2002, al oricăror persoane interesate la informaţiile privind nivelurile impozitelor şi taxelor locale stabilite conform hotărârilor adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti/consiliile judeţene, după caz, modul de calcul al acestora, contribuabilii care beneficiază de facilităţi fiscale, precum şi la informaţiile care privesc aplicarea oricăror alte prevederi ale prezentului titlu.

PARTEA 290: Codul fiscal Art. 290: Depunerea declaraţiilor de persoanele juridice

Orice persoană juridică care datorează plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren sau a taxei asupra mijloacelor de transport are obligaţia de a calcula impozitul sau taxa respectivă şi de a depune o declaraţie la compartimentul de specialitate al autorităţii administraţiei publice locale până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului calendaristic pentru care se calculează impozitul sau taxa.

PARTEA 290[1]: Norme metodologice

241. Contribuabilii persoane fizice şi persoane juridice, inclusiv instituţiile publice, sunt obligaţi să depună declaraţiile prevăzute de prezentele norme metodologice ori de câte ori se modifică situaţia juridică a contribuabililor, precum şi a materiei impozabile a acestora, în condiţiile prevăzute de lege.

242. Pentru toate cazurile în care se acordă scutiri sau reduceri de impozite şi taxe locale, precum şi de accesorii ale acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanţă de urgenţă/ordonanţă/hotărâre a Guvernului sau hotărâre a autorităţii deliberative a administraţiei publice locale, compartimentele de specialitate au obligaţia să întocmească borderouri de scăderi.

243. Declararea clădirilor în vederea impunerii şi înscrierea acestora în evidenţele autorităţilor administraţiei publice locale reprezintă o obligaţie legală a contribuabililor care deţin în proprietate aceste imobile, chiar dacă ele au fost executate fără autorizaţie de construire.

244. Declararea clădirilor în vederea impunerii nu exonerează persoana respectivă de aplicarea sancţiunilor prevăzute de lege pentru încălcarea disciplinei în construcţii.

245. Persoanele fizice nu depun noi declaraţii fiscale pentru bunurile impozabile sau taxabile existente în evidenţele compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale.

PARTEA 291: Codul fiscal Art. 291: Controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale

Autorităţile administraţiei publice locale şi organele speciale ale acestora, după caz, sunt responsabile pentru stabilirea, controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale, precum şi a amenzilor şi penalizărilor aferente.

PARTEA 291[1]: Norme metodologice

246. Stabilirea, constatarea, controlul şi colectarea impozitelor şi taxelor locale se efectuează de către autorităţile administraţiei publice locale sau prin compartimentele de specialitate ale acestora, după caz, ţinându-se seama de atribuţiile specifice, potrivit legii.

247. Termenul organele speciale, din cuprinsul art. 291 din Codul fiscal, corespunde compartimentelor de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale.

248. În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri şi impozitul pe teren se calculează de către compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază de competenţă se află situate aceste imobile, pe baza declaraţiei fiscale depuse de către proprietar sau de către împuternicitul acestuia, la care se anexează o copie de pe actul de dobândire, precum şi schiţa de plan a clădirii sau a terenului, după caz.

249. _

(1) Declararea clădirilor şi a terenurilor pentru stabilirea impozitelor aferente nu este condiţionată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru şi publicitate imobiliară.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător atât persoanelor fizice, cât şi persoanelor juridice.

250. Pe baza declaraţiei fiscale şi a declaraţiei speciale de impunere, pentru fiecare contribuabil, la nivelul fiecărui compartiment de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale, se întocmeşte Procesul-verbal - înştiinţare de plată pentru impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice, model stabilit potrivit pct. 256.

251. Pentru nerespectarea dispoziţiilor referitoare la depunerea declaraţiilor speciale, compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în a căror rază de competenţă se află situate clădirile ce intră sub incidenţa art. 252 din Codul fiscal aplică sancţiunile stabilite de lege.

252. Verificarea modului de completare a declaraţiei fiscale se face după cum urmează: (la data 18-Feb-2005 Parte 291^1, compartimentul de specialitate va verifica modul de completare a declaraţiei depuse de contribuabil;

a) în cazul în care în declaraţia depusă de contribuabil se poate identifica tipul erorii, respectiv eroare de calcul, de completare sau eroare de aplicare a cotelor de impozitare/taxare, stabilirea obligaţiei de plată se va face prin corectarea erorii şi prin înscrierea sumelor corecte, avându-se în vedere următoarele:

1.aplicarea corectă a cotelor stabilite, potrivit Codului fiscal;

2.înscrierea corectă a sumelor reprezentând impozitele/taxele locale datorate, rezultate din înmulţirea cotei legale de impozitare/taxare cu baza impozabilă/taxabilă;

3.înscrierea corectă a sumelor în rubricile prevăzute de formular şi anularea celor înscrise eronat în alte rubrici;

4.corectarea calculelor aritmetice care au avut drept rezultat înscrierea în declaraţie a unor sume eronate;

5.dacă în declaraţia depusă se constată erori a căror cauză nu se poate stabili sau se constată elemente lipsă, importante pentru stabilirea creanţei bugetare, compartimentul de specialitate va solicita, în scris, contribuabilului să se prezinte la sediul autorităţii administraţiei publice locale pentru efectuarea corecturilor necesare.

253. Exercitarea activităţii de inspecţie fiscală se realizează de către autorităţile administraţiei publice locale prin compartimentele de specialitate ale acestora, în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală şi ale normelor metodologice de aplicare a acestuia.

254. În îndeplinirea atribuţiilor şi îndatoririlor de serviciu funcţionarii publici din compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale se vor identifica prin prezentarea legitimaţiei care le atestă această calitate, a delegaţiei semnate de conducătorul compartimentului respectiv, precum şi a actului de identitate. Legitimaţia are modelul stabilit potrivit pct. 256.

PARTEA 292: Codul fiscal

Art. 292: Indexarea impozitelor şi taxelor locale

(1) În cazul oricărui impozit sau oricărei taxe locale, care constă într-o anumită sumă în lei sau care este stabilită pe baza unei anumite sume în lei, sumele respective se indexează o dată la 3 ani, ţinând cont de evoluţia ratei inflaţiei de la ultima indexare.

(2) Sumele indexate se iniţiază în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor şi se aprobă prin hotărâre a Guvernului, emisă până la data de 30 aprilie, inclusiv, a fiecărui an.

(3) În perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2005 şi 1 ianuarie 2011, nivelul taxei asupra mijloacelor de transport, prevăzut la art. 263 alin. (4) şi (5), se majorează prin hotărâre a Guvernului, în conformitate cu angajamentele asumate de România în procesul de negociere cu Uniunea Europeană, la Capitolul 9 - Politica în domeniul transporturilor, în luna aprilie a fiecărui an cuprins în perioadă, la propunerea Ministerului Transporturilor, Construcţiilor şi Turismului şi cu avizul Ministerului Finanţelor Publice şi Ministerului Administraţiei şi Internelor.

PARTEA 292[1]: Norme metodologice:

255. _

(1) O dată la 3 ani, până la data de 30 aprilie a anului în cauză, la propunerea Ministerului Finanţelor Publice şi a Ministerului Administraţiei şi Internelor, prin hotărâre a Guvernului, impozitele şi taxele locale care constau într-o anumită sumă în lei, sau care sunt stabilite pe baza unei anumite sume în lei se indexează/ajustează/actualizează, cu excepţia taxei prevăzute la art. 263 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, ţinând cont de evoluţia ratei inflaţiei de la ultima indexare.

(2) Limitele amenzilor prevăzute la art. 294 alin. (3) şi (4) din Codul fiscal se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

PARTEA 293: Codul fiscal

Art. 293: Elaborarea normelor Elaborarea normelor pentru prezentul titlu se face de către Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor.

PARTEA 293[1]: Norme metodologice:

256. _

(1) Modelele formularelor tipizate pentru stabilirea, constatarea, controlul, încasarea şi urmărirea impozitelor şi taxelor locale şi a altor venituri ale bugetelor locale vor fi aprobate prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi ministrului administraţiei şi internelor.

(2) Formularele tipizate, aflate în stoc la nivelul autorităţilor administraţiei publice locale, la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi utilizate până la epuizare, adaptându-se în mod corespunzător, în măsura în care aceasta este posibil.

(3) Formularele cu regim special, întocmite manual sau cu ajutorul tehnicii de calcul, utilizate la colectarea veniturilor cuvenite bugetelor locale, se execută pe hârtie autocopiativă securizată şi sunt cuprinse în Lista formularelor cu regim special care se aprobă în condiţiile prevăzute la alin. (1).

(4) Autorităţile administraţiei publice locale pot solicita executarea formularelor cu regim special având imprimate elementele de identificare proprii, inclusiv stema unităţii administrativ-teritoriale, aprobată în condiţiile legii, prin transmiterea unei comenzi ferme la Compania Naţională "Imprimeria Naţională" - S.A., în condiţiile suportării eventualelor diferenţe de preţ.

(5) Formularele cu regim special, prevăzute la alin. (3), intră sub incidenţa prevederilor:

a) Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară şi contabilă şi a normelor metodologice privind întocmirea şi utilizarea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 19 decembrie 1997;

b) Ordinului ministrului finanţelor publice nr. 989/2002 privind tipărirea, înserierea şi numerotarea formularelor cu regim special, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 31 iulie 2002.

c) Ordinului ministrului finanţelor publice şi al ministrului administraţiei şi internelor nr. 1993/461/2004 privind aprobarea modelelor formularelor cu regim special în domeniul creanţelor bugetare locale publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 69 din 20/01/2005.

257. _

(1) La elaborarea deciziilor prevăzute la alin. (2) şi a ordinelor comune prevăzute la pct. 256 alin. (1), la pct. 286 şi la pct. 289 alin. (3), potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 215/2001, vor fi consultate următoarele structuri asociative:

a) Asociaţia Comunelor din România;

b) Asociaţia Oraşelor din România;

c) Asociaţia Municipiilor din România;

d) Uniunea Naţională a Consiliilor Judeţene din România.

(2) La elaborarea deciziilor de către Comisia fiscală centrală cu privire la aplicarea unitară a titlului IX din Codul fiscal participă şi reprezentantul Ministerului Administraţiei şi Internelor.

PARTEA 294: Codul fiscal CAPITOLUL XIII: Sancţiuni Art. 294: Sancţiuni

(1) Nerespectarea prevederilor prezentului titlu atrage răspunderea disciplinară, contravenţională sau penală, potrivit dispoziţiilor legale în vigoare.

(2) Constituie contravenţii următoarele fapte:

a) depunerea peste termen a declaraţiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) şi (6), art. 259 alin. (6) şi (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) şi art. 290;

b) nedepunerea declaraţiilor de impunere prevăzute la art. 254 alin. (5) şi (6), art. 259 alin. (6) şi (7), art. 264 alin. (4), art. 267 alin. (14) lit. b), art. 277 alin. (2), art. 281 alin. (2) şi art. 290.

(3) Contravenţia prevăzută la alin. (2) lit. a) se sancţionează cu amendă de la 500.000 lei la 1.000.000 lei, iar cea de la lit. b) cu amendă de la 1.000.000 lei la 3.000.000 lei.

(4) Încălcarea normelor tehnice privind tipărirea, înregistrarea, vânzarea, evidenţa şi gestionarea, după caz, a abonamentelor şi a biletelor de intrare la spectacole constituie contravenţie şi se sancţionează cu amendă de la 2.000.000 lei la 10.000.000 lei.

(5) Constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor se fac de către primari şi persoane împuternicite din cadrul compartimentelor de specialitate ale autorităţii administraţiei publice locale.

(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime şi maxime ale amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se majorează cu 300 %.

(7) Limitele amenzilor prevăzute la alin. (3) şi (4) se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

(8) Contravenţiilor prevăzute la alin. (2), (3) şi (4) li se aplică dispoziţiile legii.

PARTEA 294[1]: Norme metodologice

259. Pentru spectacolele organizate în deplasare sau în turneu, inspecţia fiscală se exercită de către autorităţile administraţiei publice locale în a căror rază administrativ-teritorială au loc spectacolele, care verifică obligaţiile prevăzute la art. 274 alin. (4) din Codul fiscal.

260. În cazul în care se apreciază de către agenţii constatatori că faptele comise de contribuabili sunt de gravitate redusă, se poate aplica drept sancţiune contravenţională avertismentul, în condiţiile prevăzute la art. 5 alin. (2) lit. a), art. 6 alin. (1), art. 7 şi la art. 38 alin. (1) şi (2) din Ordonanţa Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravenţiilor, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

PARTEA 295: Codul fiscal

CAPITOLUL XIV: Dispoziţii finale. Implicaţii bugetare ale impozitelor şi taxelor locale

Art. 295

(1) Impozitele şi taxele locale, precum şi amenzile şi penalităţile aferente acestora constituie integral venituri la bugetele locale ale unităţilor administrativ-teritoriale.

(2) Impozitul pe clădiri, precum şi amenzile şi penalităţile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia este situată clădirea respectivă.

(3) Impozitul pe teren, precum şi amenzile şi penalităţile aferente acestuia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia este situat terenul respectiv.

(4) Cu excepţiile prevăzute la alin. (5), taxa asupra mijlocului de transport, precum şi amenzile şi penalităţile aferente acesteia constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale în raza căreia trebuie înmatriculat mijlocul de transport respectiv.

(5) Veniturile provenite din taxa asupra mijlocului de transport stabilită în concordanţă cu prevederile art. 263 alin. (4) şi (5), precum şi amenzile şi penalizările aferente se pot utiliza exclusiv pentru lucrări de întreţinere, modernizare, reabilitare şi construire a drumurilor locale şi judeţene, din care 60% constituie venituri la bugetul local şi 40% constituie venituri la bugetul judeţean. în cazul municipiului Bucureşti, taxa constituie venituri în proporţie de 60% la bugetele sectoarelor şi 40% la bugetul municipiului Bucureşti.

(6) Taxele locale prevăzute la capitolul V din prezentul titlu constituie venituri ale bugetelor locale ale

unităţilor administrativ-teritoriale. Pentru eliberarea certificatelor de urbanism şi a autorizaţiilor de construire de către preşedinţii consiliilor judeţene, cu avizul primarilor comunelor, taxele datorate constituie venit în proporţie de 50% la bugetul local al comunelor şi de 50% la bugetul local al consiliului judeţean.

(7) Taxa pentru servicii de reclamă şi publicitate, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde sunt prestate serviciile de reclamă şi publicitate. Taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat afişajul, panoul sau structura pentru afişajul în scop de reclamă şi publicitate.

(8) Impozitul pe spectacole, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde are loc manifestarea artistică, competiţia sportivă sau altă activitate distractivă.

(9) Taxa hotelieră, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat hotelul.

(10) Celelalte taxe locale prevăzute la art. 283, precum şi amenzile şi penalizările aferente constituie venituri la bugetul local al unităţii administrativ-teritoriale unde este situat locul public sau echipamentul respectiv sau unde trebuie înmatriculat vehiculul lent.

(11) Constituie venit la bugetul local sumele provenite din:

a) dobânda pentru plata cu întârziere a impozitelor şi taxelor locale;

b) taxele judiciare de timbru prevăzute de lege;

c)impozitul stabilit în condiţiile alin. (1) şi (3) ale art. 77^1 se distribuie în cotă de 50% la bugetul unităţilor administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se află bunurile imobile ce au făcut obiectul înstrăinării; d) taxele extrajudiciare de timbru prevăzute de lege.

(12) Sumele prevăzute la alin. (11) se ajustează pentru a reflecta rata inflaţiei în conformitate cu normele elaborate în comun de Ministerul Finanţelor Publice şi Ministerul Administraţiei şi Internelor.

Art. 295^1

În vederea clarificării şi stabilirii reale a situaţiei fiscale a contribuabililor, compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale au competenţa de a solicita informaţii şi documente cu relevanţă fiscală sau pentru identificarea contribuabililor sau a materiei impozabile ori taxabile, după caz, iar notarii, avocaţii, executorii judecătoreşti, organele de poliţie, organele vamale, serviciile publice comunitare pentru regimul permiselor de conducere şi înmatriculare a vehiculelor, serviciile publice comunitare pentru eliberarea paşapoartelor simple, serviciile publice comunitare de evidenţă a persoanelor, precum şi orice altă entitate care deţine informaţii sau documente cu privire la bunuri impozabile sau taxabile, după caz, ori la persoane care au calitatea de contribuabil, au obligaţia furnizării acestora fără plată.

PARTEA 295^1: Norme metodologice:

261. Penalităţile de întârziere datorate şi calculate în condiţiile Codului de procedură fiscală, aferente veniturilor bugetelor locale, constituie venituri proprii ale acestor bugete şi se înregistrează la capitolul şi subcapitolul corespunzătoare categoriei de venit la care se referă. În acest sens se au în vedere şi prevederile art. 295 din Codul fiscal.

262. Nedepunerea sumelor încasate reprezentând taxe pentru folosirea mijloacelor de reclamă şi publicitate, impozit pe spectacole, taxe hoteliere, taxe judiciare de timbru, taxe extrajudiciare de timbru, încasate de persoane care prin atribuţiile pe care le au de îndeplinit efectuează astfel de încasări, altele decât cele din structura compartimentelor de specialitate, precum şi cele rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenele prevăzute de lege sau de prezentele norme metodologice, se sancţionează potrivit Codului de procedură fiscală, având elementele constitutive ale obligaţiilor bugetare locale calculate şi reţinute la sursă.

263. La unităţile teritoriale de trezorerie şi contabilitate publică unde unităţile administrativ-teritoriale şi sectoarele municipiului Bucureşti au deschis conturile de venituri ale bugetelor locale se deschid conturi distincte pentru încasarea taxelor asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă

autorizată de peste 12 tone.

264. Compartimentul de specialitate al autorităţilor administraţiei publice locale de la nivelul comunelor/oraşelor/municipiilor/sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, virează cota de 40 % din taxele asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la art. 263 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal, către bugetele judeţene şi, respectiv, către bugetul local al municipiului Bucureşti, lunar, până cel târziu la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă.

265. În situaţia în care sumele ce urmează a fi restituite din taxele ce fac obiectul divizării în cotele de 60 % şi, respectiv, 40 %, potrivit art. 295 alin. (5) din Codul fiscal, către contribuabilii care solicită aceasta în condiţiile legii sunt mai mari decât cele constituite din cota de 40 % până la data solicitării restituirii, compartimentul de specialitate menţionat la pct. 264 solicită, în scris, compartimentului de specialitate al consiliului judeţean şi, respectiv, al Consiliului General al Municipiului Bucureşti să vireze suma necesară restituirii din cota de 40 % încasată, iar acesta din urmă are obligaţia virării sumei în cel mult 10 zile de la data solicitării.

266. Dobânzile şi penalităţile de întârziere stabilite în condiţiile Codului de procedură fiscală, aferente taxei asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, urmează regula divizării în proporţie de 60 % şi, respectiv, de 40 %, potrivit art. 295 alin. (5) din Codul fiscal.

267. Resursele financiare constituite din taxa asupra mijloacelor de transport prevăzută la art. 263 alin. (4) şi (5) din Codul fiscal se pot utiliza în exclusivitate pentru lucrări de întreţinere, modernizare, reabilitare şi construire a drumurilor locale şi judeţene.

268. Taxele instituite prin Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 146/1997, constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, oraşelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului Bucureşti, după caz, în funcţie de sediul autorităţilor publice care soluţionează cererile ce intră sub incidenţa aplicării reglementărilor privind taxele judiciare de timbru.

269. La nivelul municipiului Bucureşti, taxa judiciară de timbru se încasează direct la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcţie de raza teritorială unde se află autorităţile publice care soluţionează acţiunile şi cererile ce intră sub incidenţa Legii nr. 146/1997.

279. Taxele instituite prin Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 117/1999, constituie venituri ale bugetelor locale.

280. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. I, II şi III din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului (cu excepţia municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în funcţie de sediul prestatorului de servicii.

281. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. IV din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului (cu excepţia municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în funcţie de domiciliul persoanei fizice sau de sediul persoanei juridice beneficiare a serviciului prestat, după caz.

282. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului (cu excepţia municipiului Bucureşti) sau sectorului municipiului Bucureşti, după caz, în funcţie de sediul comisiei locale de aplicare a legilor fondului funciar care a iniţiat procedura eliberării titlurilor de proprietate pentru care se plăteşte taxa respectivă.

(2) Potrivit prevederilor Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 105/2004 privind unele măsuri pentru eliberarea şi înmânarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor agricole şi forestiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.097 din 24 noiembrie 2004, taxele extrajudiciare de timbru, prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificările ulterioare, nu se mai datorează.

283. _

(1) Taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se fac venit la bugetul local al comunei, oraşului, municipiului, după caz, în a cărei/cărui rază administrativ-teritorială se află amplasată unitatea care vinde timbre fiscale.

(2) Pentru determinarea destinaţiei sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile, unitatea, în înţelesul alin. (1), se identifică după adresa la care se află situat punctul propriu-zis prin care se vând timbrele.

(3) Unităţile care vând aceste timbre au obligaţia să depună contravaloarea timbrelor fiscale la bugetele locale beneficiare până cel târziu la data de 10 inclusiv a lunii curente pentru luna precedentă.

(4) Nedepunerea sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenul prevăzut la alin. (3) se sancţionează potrivit Codului de procedură fiscală, având elementele constitutive ale obligaţiilor bugetare locale calculate şi reţinute la sursă.

284. La nivelul municipiului Bucureşti taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se virează direct de către unităţile care vând aceste timbre la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcţie de raza teritorială în care se află amplasate unităţile respective.

285. Taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) lit. b) şi d) din Codul fiscal nu intră sub incidenţa prevederilor art. 287 din Codul fiscal.

286. Formularele tipizate utilizate de către compartimentele de specialitate ale autorităţilor administraţiei publice locale în activitatea de colectare a veniturilor cuvenite bugetelor locale în condiţiile prezentului titlu se vor aproba prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi ministrului administraţiei şi internelor.

287. _

(1) Pentru toate cazurile în care se acordă scutiri sau reduceri de impozite şi taxe locale, precum şi de obligaţii de plată accesorii acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanţă de urgenţă/ordonanţă/hotărâre a Guvernului sau hotărâre a autorităţii deliberative a administraţiei publice locale, compartimentele de specialitate au obligaţia să întocmească borderouri de scăderi.

(2) Anual, într-o anexă la hotărârea privind aprobarea contului de încheiere a exerciţiului bugetar se vor înscrie, în mod obligatoriu:

a) facilităţile fiscale acordate în anul fiscal de referinţă, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare din reglementările care au stat la baza acordării facilităţilor respective;

b) sumele înregistrate în evidenţa separată a insolvabililor la data de 31 decembrie a anului fiscal de referinţă, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare an fiscal din cei 5 ani anteriori anului fiscal de referinţă;

c) sumele înregistrate în lista de rămăşiţă la data de 31 decembrie a anului fiscal de referinţă, pe fiecare din impozitele şi taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum şi pe fiecare alt venit propriu al bugetului local respectiv.

(3) Prin sintagma anul fiscal de referinţă se înţelege anul fiscal pentru care se adoptă hotărârea prevăzută la alin. (2).

PARTEA 296: Codul fiscal

Art. 296: Dispoziţii tranzitorii

(1) Până la data de 31 decembrie 2004, nivelul impozitelor şi taxelor prevăzute în prezentul titlu este cel stabilit prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003 pentru anul 2004, potrivit legii, cu excepţia taxelor prevăzute la art. 267, 268 şi art. 271.

(2) Pentru anul 2004, nivelul taxelor prevăzute la art. 267, 268 şi 271 va fi stabilit prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în termen de 45 de zile de la data publicării prezentului Cod fiscal în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Prevederile art. 258 alin. (6) se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2004, iar prevederile art. 287, începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) Taxele speciale adoptate de consiliile locale, până la data de 31 mai 2003, pentru anul fiscal 2004, care contravin prevederilor art. 282, îi încetează valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentului cod.

PARTEA 296^{1}: Norme metodologice:

288. _

(1) Pentru anul 2004, impozitele şi taxele locale, precum şi taxele asimilate acestora se datorează după cum urmează:

a) impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, pe baza valorilor impozabile prevăzute la cap. II în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 şi în ceea ce priveşte acordarea bonificaţiei pentru plata cu anticipaţie, precum şi a facilităţilor fiscale;

b) impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor juridice, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

c) impozitul pe teren, în cazul terenurilor amplasate în intravilan, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. III în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 şi în ceea ce priveşte acordarea bonificaţiei pentru plata cu anticipaţie, în cazul persoanelor fizice;

d) impozitul pe teren, în cazul terenurilor amplasate în extravilan, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. III în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere prevederile art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, precum şi pe cele ale hotărârilor consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004 în ceea ce priveşte acordarea bonificaţiei pentru plata cu anticipaţie, în cazul persoanelor fizice, şi a facilităţilor fiscale;

e) taxa asupra mijloacelor de transport, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. IV în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2003 pentru anul 2004 - art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

f) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor şi autorizaţiilor, prevăzute la art. 267 şi 268 din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. V în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile adoptate de consiliile locale în termenul prevăzut la art. 296 alin. (2) din Codul fiscal;

g) taxa pentru serviciile de reclamă şi publicitate, prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

h) taxa pentru afişaj în scop de reclamă şi publicitate, prevăzută la art. 271 din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. VI în coloana "Nivelurile pentru anul 2004" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile adoptate de consiliile locale în termenul prevăzut la art. 296 alin. (2) din Codul fiscal;

i) impozitul pe spectacole, în cazul videotecilor şi discotecilor, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. VII în coloana "Nivelurile pentru anul 2004 - art. 275 alin (2) coroborat cu art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

j) taxa hotelieră, pe baza cotelor stabilite prin hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

k) alte taxe locale, pe baza nivelurilor prevăzute la cap. X în coloana "Nivelurile pentru anul 2004 - art. 283 coroborat cu art. 296 alin. (1)" din anexa la prezentele norme metodologice, având în vedere hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004;

l) taxele prevăzute la art. 295 alin. (11) din Codul fiscal, pe baza nivelurilor prevăzute la pct. II-IV din anexa la prezentele norme metodologice, în coloana "Nivelurile actualizate pentru anul 2004".

(2) În anul 2004, potrivit prevederilor art. 296 alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor şi taxelor locale are la bază hotărârile consiliilor locale adoptate în anul 2003, cu aplicabilitate în anul 2004.

(3) Pentru anul 2005, majorarea anuală, stabilită în condiţiile art. 287 din Codul fiscal, poate fi adoptată prin hotărâri ale autorităţilor deliberative până la data de 31 mai 2004 şi va fi aplicată începând cu data de 1 ianuarie 2005.

(4) În anul 2004, se aplică scutirile prevăzute la art. 284 alin. (4) din Codul fiscal, ca excepţie de la prevederile alin. (1) lit. a) şi c).

289. _

(1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti adoptă hotărârile prevăzute la pct. 288 alin. (1) lit. f) şi h) potrivit prevederilor art. 296 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) Facilităţile fiscale acordate prin alte acte normative decât cele prevăzute în Codul fiscal îşi încetează aplicabilitatea începând cu anul 2004.

(3) Prin ordin comun al ministrului finanţelor publice şi ministrului administraţiei şi internelor se vor aproba normele metodologice pentru punerea în aplicare a reglementărilor privind taxele judiciare de timbru şi taxele extrajudiciare.

(4) Nivelurile impozitelor şi taxelor locale pentru anul 2005 se vor stabili avându-se în vedere nivelurile stabilite pentru anul 2004, prevăzute în anexa la prezentele norme metodologice, indexate/ajustate/actualizate prin hotărâre a Guvernului, potrivit prevederilor art. 292 din Codul fiscal, pentru a reflecta rata estimată a inflaţiei pentru anul 2005, exclusiv majorarea anuală prevăzută la art. 287 din Codul fiscal.

(5) Bonificaţia pentru plata cu anticipaţie a taxei asupra mijloacelor de transport, potrivit prevederilor art. 265 alin. (2) din Codul fiscal, se va stabili în luna mai a anului 2004, cu aplicabilitate în anul 2005.

290. Impozitele şi taxele locale instituite prin reglementări anterioare intrării în vigoare a Codului fiscal se urmăresc pe perioada de prescripţie, avându-se în vedere reglementările respective.

290^{1}. _

(1) Nivelurile impozitelor şi taxelor locale pentru anii 2007, 2008 şi 2009 se vor stabili avându-se în vedere nivelurile stabilite pentru anul 2007, în anexa la hotărârea Guvernului adoptată în condiţiile art. III din Legea nr. 343/2006.

(2) Pentru anii fiscali 2008 şi 2009, Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului Bucureşti adoptă hotărâri privind stabilirea impozitelor şi taxelor locale, până la data de 31 mai a anului precedent şi vor fi aplicate începând cu data de 1 ianuarie a anului următor.

PARTEA 296^{2}: ANEXA la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului IX din Codul fiscal

TABLOUL CUPRINZÂND VALORILE IMPOZABILE, IMPOZITELE SI TAXELE LOCALE, ALTE TAXE ASIMILATE ACESTORA, PRECUM SI AMENZILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007 I. CODUL FISCAL - TITLUL IX - Impozite si taxe locale VALORILE IMPOZABILE PREVAZUTE LA ART. 251 ALIN. (3), IMPOZITELE SI TAXELE LOCALE CARE CONSTAU ÎNTR-O ANUMITA SUMA ÎN LEI SI CARE SE INDEXEAZA/AJUSTEAZA ANUAL, ÎN CONDITIILE ART. 292 SI RESPECTIV ART. 295 ALIN. (12), PRECUM SI AMENZILE CARE SE ACTUALIZEAZA POTRIVIT ART. 294 ALIN. (7) - CAPITOLUL II - IMPOZITUL SI TAXA*) PE CLADIRI

VALORILE IMPOZABILE pe metru patrat de suprafata construita desfasurata la cladiri, în cazul persoanelor fizice Art. 251 alin. (3)				
Tipul cladirii	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006		NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007	
	Valoarea impozabila - lei/m^2 -		Valoarea impozabila - lei/m^2 -	
	Cu instalatii de apa, canalizare, electrice si încalzire [conditii cumulative]	Fara instalatii de apa, canalizare, electricitate sau încalzire	Cu instalatii de apa, canalizare, electrice si încalzire (conditii cumulative)	Fara instalatii de apa, canalizare, electricitate sau încalzire
0	1	2	3	4
1. Cladiri cu pereti sau cadre din beton armat, din caramida arsa, piatra naturala sau alte materiale asemanatoare	669	397	X	X
2. Cladiri cu pereti din lemn, caramida nearsa, paianta, valatuci, sipci sau alte materiale asemanatoare	182	114	X	X

3. Constructii anexe corpului principal al unei cladiri, având peretii din beton, caramida arsa, piatra sau alte materiale asemanatoare	114	102	X	X
4. Constructii anexe corpului principal al unei cladiri, având peretii din lemn, caramida nearsa, valatuci, sipci sau alte materiale asemanatoare	68	45	X	X
A. Cladire cu cadre din beton armat sau cu pereti exteriori din caramida arsa sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic si/sau chimic	X	X	669	397
B. Cladire cu peretii exteriori din lemn, din piatra naturala, din caramida nearsa, din valatuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic si/sau chimic	X	X	182	114
C. Cladire-anexa cu cadre din beton armat sau cu pereti exteriori din caramida arsa sau din orice alte materiale rezultate în urma unui tratament termic si/sau chimic	X	X	114	102
D. Cladire-anexa cu peretii exteriori din lemn, din piatra naturala, din caramida nearsa, din valatuci sau din orice alte materiale nesupuse unui tratament termic si/sau chimic	X	X	68	45
*) Începând cu data de 1 ianuarie 2007, pentru cladirile proprietate publica sau privata a statului ori a unitatilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinta, dupa caz, persoanelor juridice, se stabileste taxa pe cladiri, care reprezinta sarcina fiscala a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosinta, dupa caz, în conditii similare impozitului pe cladiri.				

- CAPITOLUL III - IMPOZITUL SI TAXA*) PE TEREN

IMPOZITUL/TAXA*) PE TERENURILE AMPLASATE ÎN INTRAVILAN - TERENURI CU CONSTRUCTII Art. 258 alin. (2)

Zona în cadrul localitati i	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006 - lei/ha**) -						NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007 - lei/ha**) -					
	Nivelurile impozitului, pe ranguri de localitati						Nivelurile impozitului/taxei, pe ranguri de localitati					
	0	I	II	III	IV		0	I	II	III	IV	
	1	1	1	1	1		1	1	1	1	1	
A	7.404	6.148	5.401	4.681	636	509	7.404	6.148	5.401	4.681	636	509
B	6.148	4.648	3.768	3.180	509	382	6.148	4.648	3.768	3.180	509	382
C	4.648	3.180	2.385	1.511	382	254	4.648	3.180	2.385	1.511	382	254
D	3.180	1.511	1.261	880	249	127	3.180	1.511	1.261	880	249	127

IMPOZITUL/TAXA*) PE TERENURILE AMPLASATE ÎN INTRAVILAN - ORICE ALTA CATEGORIE DE FOLOSINTA DECÂT CEA DE TERENURI CU CONSTRUCTII -Art. 258 alin. (4)

Nr. crt.	Zona Categoria de folosinta	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006 - lei/ha**)-				NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007 Zona - lei/ha -			
		Zona A	Zona B	Zona C	Zona D	A	B	C	D
1	Teren arabil	20	15	13	11	20	15	13	11
2	Pasune	15	13	11	9	15	13	11	9
3	Fâneata	15	13	11	9	15	13	11	9
4	Vie	33	25	20	13	33	25	20	13
5	Livada	38	33	25	20	38	33	25	20
6	Padure sau alt teren cu vegetatie forestiera	20	15	13	11	20	15	13	11
7	Teren cu ape	11	9	6	X	11	9	6	X
8	Drumuri si cai ferate	X	X	X	X	X	X	X	X
9	Neproductiv	X	X	X	X	X	X	X	X

*) Începând cu data de 1 ianuarie 2007, pentru terenurile proprietate publica sau privata a statului ori a unitatilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinta, se stabileste taxa pe teren care reprezinta sarcina fiscala a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosinta, dupa caz, în conditii similare impozitului pe teren.
**) În cazul impozitului pe terenurile amplasate în intravilan pentru a nu majora sau diminua, dupa caz, nivelurile respective, ca efect al rotunjirilor la a doua zecimala în urma conversiei generata de aplicarea Legii nr. 348/2004 privind denominarea monedei nationale, s-a procedat la raportarea nivelurilor impozitului pe teren în lei/ha, tinând seama de faptul ca 1 m^2 = 0,0001 ha.

IMPOZITUL/TAXA*) PE TERENURILE AMPLASATE ÎN EXTRAVILAN Art. 258 alin. (6)
- lei/ha -

Nr. crt.	Zona Categoria de folosinta	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006				NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007			
		Zona				Zona			
0	1	A	B	C	D	A	B	C	D
1	Teren cu constructii	22	20	18	16	22	20	18	16
2	Arabil	36	34	32	30	36	34	32	30
3	Pasune	20	18	16	14	20	18	16	14
4	Fâneata	20	18	16	14	20	18	16	14
5	Vie pe rod, alta decât cea prevazuta la nr. crt. 5.1	40	38	36	34	40	38	36	34
5.1	Vie pâna la intrarea pe rod	X	X	X	X	X	X	X	X
6	Livada pe rod, alta decât cea prevazuta la nr. crt. 6.1	40	38	36	34	40	38	36	34
6.1	Livada pâna la intrarea pe rod	X	X	X	X	X	X	X	X
7	Padure sau alt teren cu vegetatie forestiera, cu exceptia celui prevazut la nr. crt. 7.1	12	10	8	6	12	10	8	6
7.1	Padure în vârsta de pâna la 20 de ani si padure cu rol de protectie	X	X	X	X	X	X	X	X
8	Teren cu apa, altul decât cel cu amenajari piscicole	4	3	2	1	4	3	2	1
8.1	Teren cu amenajari piscicole	24	22	20	18	24	22	20	18
9	Drumuri si cai ferate	X	X	X	X	X	X	X	X
10	Teren neproductiv	X	X	X	X	X	X	X	X

*) Începând cu data de 1 ianuarie 2007, pentru terenurile proprietate publica sau privata a statului ori a unitatilor administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosinta, se stabileste taxa pe teren care reprezinta sarcina fiscala a concesionarilor, locatarilor, titularilor dreptului de administrare sau de folosinta, dupa caz, în conditii similare impozitului pe teren.

- CAPITOLUL IV - TAXA ASUPRA MIJLOACELOR DE TRANSPORT/IMPOZITUL PE MIJLOACELE DE TRANSPORT*)

Art. 263 alin. (2)		
Mijloc de transport cu tractiune mecanica	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006	NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007

	Valoarea taxei - lei/500 cm^3 sau fractiune -	Suma, în lei, pentru fiecare grupa de 200 cm^3 sau fractiune din aceasta
Autoturisme cu capacitatea cilindrica de pâna la 2.000 cm^3 inclusiv	7	X
Autoturisme cu capacitatea cilindrica de peste 2.000 cm^3	9	X
Autobuze, autocare, microbuze	15	X
Alte vehicule cu tractiune mecanica cu masa totala maxima autorizata de pâna la 12 tone inclusiv	16	X
Tractoare înmatriculate	10	X
Motociclete, motorete si scutere	4	X
*) Începând cu data de 1 ianuarie 2007, sintagma "impozitul pe mijloacele de transport" înlocuieste sintagma "taxa asupra mijloacelor de transport		
Tipuri de autovehicule	X	X
1. Motorete, scutere, motociclete si autoturisme cu capacitatea cilindrica de pâna la 1600 cm^3 inclusiv	X	7
2. Autoturisme cu capacitatea cilindrica între 1601 cm si 2000 cm^3 inclusiv	X	15
3. Autoturisme cu capacitatea cilindrica între 2001 cm^3 si 2600 cm inclusiv	X	30
4. Autoturisme cu capacitatea cilindrica între 2601 cm^3 si 3000 cm^3 inclusiv	X	60
5. Autoturisme cu capacitatea cilindrica de peste 3.001 cm^3	X	120
6. Autobuze, autocare, microbuze	X	20
7. Alte autovehicule cu masa totala maxima autorizata de pâna la 12 tone inclusiv, precum si autoturismele de teren din productie interna	X	25
8. Tractoare înmatriculate	X	15
Autovehicule de transport marfa cu masa totala autorizata de peste 12 tone Art. 263 alin. (4) si art. 292 alin. (3)		

Numarul axelor si masa totala maxima autorizata	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006		NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007	
	Taxa, în lei		Impozitul, în lei	
	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie	Vehicule cu sistem de suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Vehicule cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu doua axe	X	X	X	X
1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 13 tone	100	110	100	110
2. Masa peste 13 tone, dar nu mai mult de 14 tone	110	167	110	218
3. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 15 tone	167	235	218	307
4. Masa peste 15 tone	235	533	307	694
II. Vehicule cu trei axe	X	X	X	X
1. Masa peste 15 tone, dar nu mai mult de 17 tone	110	120	110	137
2. Masa peste 17 tone, dar nu mai mult de 19 tone	120	216	137	281
3. Masa peste 19 tone, dar nu mai mult de 21 tone	216	280	281	365

4. Masa peste 21 tone, dar nu mai mult de 23 tone	280	432	365	563
5. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	432	671	563	874
6. Masa peste 25 tone	432	671	563	874
III. Vehicule cu patru axe	X	X	X	X
1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	280	284	365	370
2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 27 tone	284	443	370	578
3. Masa peste 27 tone, dar nu mai mult de 29 tone	443	704	578	917
4. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	704	1.044	917	1.361
5. Masa peste 31 tone	704	1.044	917	1.361
Combinatii de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfa cu masa totala maxima autorizata de peste 12 tone Art. 263 alin. (5) si art. 292 alin. (3)				
Numarul axelor si masa totala maxima autorizata	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006		NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007	
	Taxa, în lei		Impozitul, în lei	
	Axa/axe motoare cu suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Axa/axe motoare cu alt sistem de suspensie	Axa/axe motoare cu suspensie pneumatica sau un echivalent recunoscut	Axa/axe motoare cu alt sistem de suspensie
I. Vehicule cu 2+1 axe	X	X	X	X
1. Masa peste 12 tone, dar nu mai mult de 14 tone	100	110	100	110
2. Masa peste 14 tone, dar nu mai mult de 16 tone	110	120	110	120
3. Masa peste 16 tone, dar nu mai mult de 18 tone	120	130	120	130
4. Masa peste 18 tone, dar nu mai mult de 20 tone	130	140	130	140
5. Masa peste 20 tone, dar nu mai mult de 22 tone	140	150	140	190
6. Masa peste 22 tone, dar nu mai mult de 23 tone	150	189	190	246
7. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	189	340	246	443
8. Masa peste 25 tone	340	597	443	778
II. Vehicule cu 2+2 axe	X	X	X	X
1. Masa peste 23 tone, dar nu mai mult de 25 tone	120	136	120	177
2. Masa peste 25 tone, dar nu mai mult de 26 tone	136	224	177	291
3. Masa peste 26 tone, dar nu mai mult de 28 tone	224	329	291	428
4. Masa peste 28 tone, dar nu mai mult de 29 tone	329	397	428	517
5. Masa peste 29 tone, dar nu mai mult de 31 tone	397	651	517	849
6. Masa peste 31 tone, dar nu mai mult de 33 tone	651	904	849	1178
7. Masa peste 33 tone, dar nu mai mult de 36 tone	904	1.373	1178	1789
8. Masa peste 36 tone	904	1.373	1178	1.789
III. Vehicule cu 2+3 axe	X	X	X	X
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	719	1.001	938	1305
2. Masa peste 38 tone	1.001	1.361	1.305	1774
IV. Vehicule cu 3+2 axe	X	X	X	X
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	636	883	829	1150
2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	883	1.221	1150	1591
3. Masa peste 40 tone	1.221	1.806	1591	2354
V. Vehicule cu 3+3	X	X	X	X
1. Masa peste 36 tone, dar nu mai mult de 38 tone	362	437	471	570
2. Masa peste 38 tone, dar nu mai mult de 40 tone	437	653	570	851
3. Masa peste 40 tone	653	1.040	851	1356
Remorci, semiremorci sau rulote Art. 263 alin. (6)				
Masa totala maxima autorizata	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006		NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007	
	Taxa, în lei		Impozitul, în lei	

a. Pâna la 1 tona inclusiv	7	7
b. Peste 1 tona, dar nu mai mult de 3 tone	24	24
c. Peste 3 tone, dar nu mai mult de 5 tone	37	37
d. Peste 5 tone	46	46
Mijloace de transport pe apa Art. 263 alin. (7)		
1. Luntre, barci fara motor, scutere de apa, folosite pentru uz si agrement personal	13	X
2. Barci fara motor, folosite în alte scopuri	38	X
3. Barci cu motor	75	X
4. Bacuri, poduri plutitoare	627	X
5. Salupe	376	X
6. Iahturi	1.882	X
7. Remorchere si împingatoare:	X	X
a) Pâna la 500 CP inclusiv	376	X
b) Peste 500 CP, dar nu pestei 2.000 CP	627	X
c) Peste 2.000 CP, dar nu peste 4.000 CP	1.004	X
d) Peste 4.000 CP	1.505	X
8. Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fractiune din acesta	126	X
9. Ceamuri, slepuri si barje fluviale:	X	X
a) Cu capacitatea de încarcare pâna la 1.500 tone inclusiv	126	X
b) Cu capacitatea de încarcare de peste 1.500 tone, dar nu peste 3.000 tone	188	X
c) Cu capacitatea de încarcare de peste 3.000 tone	314	X
1. Luntre, barci fara motor, folosite pentru pescuit si uz personal	X	15
2. Barci fara motor, folosite în alte scopuri	X	40
3. Barci cu motor	X	150
4. Nave de sport si agrement*)	X	între 0 si 800
5. Scutere de apa	X	150
6. Remorchere si împingatoare:	X	X
a) pâna la 500 CP inclusiv	X	400
b) peste 500 CP si pâna la 2.000 CP, inclusiv	X	650
c) peste 2.000 CP si pâna la 4.000 CP, inclusiv	X	1.000
d) peste 4.000 CP	X	1.600
7. Vapoare - pentru fiecare 1.000 tdw sau fractiune din acesta	X	130
8. Ceamuri, slepuri si barje fluviale:	X	X
a) cu capacitatea de încarcare pâna la 1.500 tone, inclusiv	X	130
b) cu capacitatea de încarcare de peste 1.500 tone si pâna la 3.000 tone, inclusiv	X	200
c) cu capacitatea de încarcare de peste 3.000 tone	X	350
*) Criteriile de stabilire a cuantumului impozitului vor fi prevazute în normele metodologice de aplicare a prezentului cod.		

- CAPITOLUL V - TAXA PENTRU ELIBERAREA CERTIFICATELOR, AVIZELOR SI A AUTORIZATIILOR

Art. 267 alin. (1)	Taxa pentru eliberarea certificatului de urbanism, în mediu urban	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006	NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007
Suprafata pentru care se obtine certificatul de urbanism		Taxa, în lei	Taxa, în lei

a) Pâna la 150 m^2, inclusiv		3-4	3-4
b) Între 151 si 250 m , inclusiv		4-5	4-5
c) Între 251 si 500 m^2, inclusiv		5-7	5-7
d) Între 501 si 750 m , inclusiv		7-8	7-8
e) Între 751 si 1.000 m^2, inclusiv		8-10	8-10
f) Peste 1.000 m^2		10 + 0,01 lei/m^2 pentru fiecare m^2 care depaseste 1.000 m^2	10 + 0,01 lei/m^2 pentru fiecare m^2 care depaseste 1.000 m^2
Art. 267 alin. (4)	Taxa pentru eliberarea autorizatiei de foraje sau excavari	între 0 si 6, inclusiv, pentru fiecare m^2 afectat	între 0 si 6, inclusiv, pentru fiecare m^2 afectat
Art. 267 alin. (7)	Taxa pentru eliberarea autorizatiei de construire pentru chioscuri, tonete, cabine, spatii de expunere, situate pe caile si în spatiile publice, precum si pentru amplasarea corpurilor si a panourilor de afisaj, a firmelor si reclamelor	între 0 si 6, inclusiv, pentru fiecare m^2 de suprafata ocupata de constructie	între 0 si 6, inclusiv, pentru fiecare m^2 de suprafata ocupata de constructie
Art. 267 alin. (11)	Taxa pentru eliberarea unei autorizatii privind lucrarile de racorduri si bransamente la retele publice de apa, canalizare, gaze, termice, energie electrica, telefonie si televiziune prin cablu	între 0 si 9, inclusiv, pentru fiecare racord	între 0 si 9, inclusiv, pentru fiecare racord
Art. 267 alin. (12)	Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de catre comisia de urbanism si amenajarea teritoriului, de catre primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului judetean	între 0 si 11, inclusiv	între 0 si 11, inclusiv
Art. 267 alin. (13)	Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatura stradala si adresa	între 0 si 7, inclusiv	între 0 si 7, inclusiv
Art. 268 alin. (1)	Taxa pentru eliberarea unei autorizatii pentru desfasurarea unei activitati economice:		
	1. în mediul rural	între 0 si 11, inclusiv	între 0 si 11, inclusiv
	2. în mediul urban	între 0 si 57, inclusiv	între 0 si 57, inclusiv
Art. 268 alin. (2)	Taxa pentru eliberarea autorizatiilor de functionare	între 0 si 14, inclusiv	între 0 si 14, inclusiv
Art. 268 alin. (3)	Taxa pentru eliberarea de copii heliografice de pe planuri cadastrale sau de pe alte asemenea planuri, detinute de consiliile locale	între 0 si 23, inclusiv, pentru fiecare m^2 sau fractiune de m^2	între 0 si 23, inclusiv, pentru fiecare m^2 sau fractiune de m^2
Art. 268 alin. (4)	Taxa pentru eliberarea certificatului de producator	între 0 si 57, inclusiv	între 0 si 57, inclusiv
Art. 268 alin. (5)	Taxa pentru eliberarea/vizarea anuala a autorizatiei privind desfasurarea activitatii de alimentatie publica	X	între 0 si 3000, inclusiv

- CAPITOLUL VI - TAXA PENTRU FOLOSIREA MIJLOACELOR DE RECLAMA SI PUBLICITATE

Art. 271 alin. (2)	Taxa pentru afisaj în scop de reclama si publicitate:	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006	NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007
		- lei/m^2 sau fractiune de m^2 -	- lei/m^2 sau fractiune de m^2 -
	a) în cazul unui afisaj situat în locul în care persoana deruleaza o activitate economica	între 0 si 23, inclusiv	între 0 si 23, inclusiv

	b) în cazul oricarui alt panou, afisaj sau structura de afisaj pentru reclama si publicitate	între 0 si 17, inclusiv	între 0 si 17, inclusiv

- CAPITOLUL VII - IMPOZITUL PE SPECTACOLE

Art. 275 alin. (2)	Manifestarea artistica sau activitatea distractiva:	NIVELURILE INDEXATE PENTRU ANUL 2006	NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007
		- lei/m^2 -	- lei/m^2 -
	a) în cazul videotecilor	între 0 si 1, inclusiv	între 0 si 1, inclusiv
	b) în cazul discotecilor	între 0 si 2, inclusiv	între 0 si 2, inclusiv

- CAPITOLUL XIII - SANCTIUNI

LIMITELE MINIME SI MAXIME ALE AMENZILOR ÎN CAZUL PERSOANELOR FIZICE		
	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2006	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2007
Art. 294 alin. (3)	Contraventia prevazuta la alin. (2) lit. a) se sanctioneaza cu amenda de la 60 de lei la 110 lei, iar cea de la lit. b) cu amenda de la 110 lei la 340 de lei.	Contraventia prevazuta la alin. (2) lit. a) se sanctioneaza cu amenda de la 50 de lei la 200 de lei, iar cele de la lit. b)-d) cu amenda de la 200 de lei la 500 de lei.
Art. 294 alin. (4)	Încalcarea normelor tehnice privind tiparirea, înregistrarea, vânzarea, evidenta si gestionarea, dupa caz, a abonamentelor si a biletelor de intrare la spectacole constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 230 de lei la 1.130 de lei.	Încalcarea normelor tehnice privind tiparirea, înregistrarea, vânzarea, evidenta si gestionarea, dupa caz, a abonamentelor si a biletelor de intrare la spectacole constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 230 de lei la 1.130 de lei.
LIMITELE MINIME SI MAXIME ALE AMENZILOR ÎN CAZUL PERSOANELOR JURIDICE		
	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2006	NIVELURILE ACTUALIZATE PENTRU ANUL 2007
Art. 294 alin. (6)		(6) În cazul persoanelor juridice, limitele minime si maxime ale amenzilor prevazute la alin. (3) si (4) se majoreaza cu 300%, respectiv:
	Contraventia prevazuta la alin. (2) lit. a) se sanctioneaza cu amenda de la 240 de lei la 440 de lei ar cea de la lit. b) cu amenda de la 440 de lei la 1.360 de lei.	Contraventia prevazuta la alin. (2) lit. a) se sanctioneaza cu amenda de la 200 de lei la 800 de lei, iar cele de la lit. b)-d) cu amenda de la 800 de lei la 2.000 de lei.
	Încalcarea normelor tehnice privind tiparirea, înregistrarea, vânzarea, evidenta si gestionarea, dupa caz, a abonamentelor si a biletelor de intrare la spectacole constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 920 lei la 4.520 de lei.	Încalcarea normelor tehnice privind tiparirea, înregistrarea, vânzarea, evidenta si gestionarea, dupa caz, a abonamentelor si a biletelor de intrare la spectacole constituie contraventie si se sanctioneaza cu amenda de la 920 de lei la 4.520 de lei.

NOTA: Prin hotarârile privind stabilirea impozitelor si taxelor locale pentru anul 2007, adoptate de catre autoritatile deliberative ale administratiei publice locale, în termen de pâna la 45 de zile calendaristice de la data publicarii prezentei hotarâri în Monitorul Oficial al României, Partea I, tinând seama de competenta acestor autoritati de a putea majora impozitele si taxele locale cu pâna la 20%, cu exceptia taxelor prevazute la art. 263 alin. (4) si (5) si la art. 295 alin. (11) lit. b)-d), potrivit prevederilor art. 287 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, pentru usurarea calculelor se recomanda ca nivelurile impozitelor si taxelor locale stabilite în suma fixa sa fie rotunjite la leu prin adaos, fara a depasi cota aditionala de 20%. II. LEGEA NR. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificarile si completarile ulterioare

Extras din norma juridica	NIVELURILE AJUSTATE PENTRU ANUL 2006	NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007
	Taxa, în lei	Taxa, în lei

Art. 2 - (1) Actiunile si cererile evaluabile în bani, introduse la instantele judecatoresti, se taxeaza astfel:			X	X
1		1		
a)	până la valoarea de 39,00 lei, inclusiv	- plafon valoric pentru anul 2006	2	2
	până la valoarea de 39,00 lei, inclusiv	- plafon valoric pentru anul 2007		
b)	între 39,01 lei si 388,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	2 lei + 10% pentru ce depaseste 39 lei	2 lei + 10% pentru ce depaseste 39 lei
	între 39,01 lei si 388,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
c)	între 388,01 lei si 3.879,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	37 lei + 8% pentru ce depaseste 388 lei	37 lei + 8% pentru ce depaseste 388 lei
	între 388,01 lei si 3.879,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
d)	între 3.879,01 lei si 19.395,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	316 lei + 6% pentru ce depaseste 3.879 lei	316 lei + 6% pentru ce depaseste 3.879 lei
	între 3.879,01 lei si 19.395,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
e)	între 19.395,01 lei si 38.790,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	1.247 lei + 4% pentru ce depaseste 19.395 lei	1.247 lei + 4% pentru ce depaseste 19.395 lei
	între 19.395,01 lei si 38.790,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
f)	între 38.790,01 lei si 193.948,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	2.023 lei +2% pentru ce depaseste 38.790 lei	2.023 lei +2% pentru ce depaseste 38.790 lei
	între 38.790,01 lei si 193.948,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
g)	peste 193.948,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	5.126 lei + 1% pentru ce depaseste 193.948 lei	5.126 lei + 1% pentru ce depaseste 193.948 lei
	peste 193.948,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
(2) ... Taxa aferenta acestei contestatii nu poate depasi suma de ..... *), indiferent de valoarea contestata.			194*)	194*)
Art. 3 Actiunile si cererile neevaluabile în bani se taxeaza astfel:			X	X
a) cereri pentru constatarea existentei sau neexistentei unui drept, facute în cadrul art. 111 din Codul de procedura civila			19	19
a^1) cereri în anularea sau declararea nulitatii unui act juridic			12	12
b) cereri care privesc dreptul de folosinta a locuintelor sau a unor încaperi, nelegate de plata anumitor sume de bani, precum si cereri de ordonanta presedintiala al caror obiect nu este evaluabil în bani			10	10
c) cereri pentru stabilirea calitatii de mostenitor, a masei succesorale, cereri de raport, cereri de reductiune a liberalitatilor si cereri de partaj			19	19
d) cereri de recuzare în materie civila			4	4
e) cereri de suspendare a executarii silite, inclusiv a executarii vremelnice, precum si cereri în legatura cu masurile asiguratorii			10	10
f) cereri de perimare si cereri pentru eliberarea ordonantei de adjudecare			10	10
g) contestatii în anulare			10	10
h) cereri de revizuire			10	10
i) actiuni de granituire, în cazul în care nu cuprind si revendicarea unei portiuni de teren			19	19
j) actiuni posesorii si cereri care au ca obiect servituti			19	19
k) cereri de stramutare în materie civila			4	4
l) cereri pentru investirea cu formula executorie a hotarârilor judecatoresti pronuntate în tara sau în alte tari si a oricaror alte hotarâri sau înscrisuri prevazute de lege, care nu sunt executorii potrivit legii			4	4
m) cereri introduse de cei vatamati în drepturile lor printr-un act administrativ sau prin refuzul nejustificat al unei autoritati administrative de a le rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de lege:			X	X

- cererea pentru anularea actului sau, dupa caz, recunoasterea dreptului pretins, precum si pentru eliberarea unui certificat, unei adeverinte sau oricarui alt înscris	4	4
- cererea cu caracter patrimonial, prin care se solicita si repararea pagubelor suferite - 10% din valoarea pretinsa, dar nu mai mult de ..... *)	39*)	39*)
n) cereri pentru refacerea înscrisurilor si a hotarârilor disparute, precum si cereri de repunere în termen	4	4
o) cereri pentru încuviintarea executarii silite	10	10
o^1) cereri pentru emiterea somatiei de plata	39	39
p) cereri privind instituirea de masuri asiguratorii asupra navelor si aeronavelor	388	388
r) cereri de asistenta judiciara, formulate de autoritatile straine, daca prin conventii internationale sau pe baza de reciprocitate nu s-a stabilit ca asistenta judiciara internationala se efectueaza gratuit:	X	X
- înmânarea de acte judiciare sau extrajudiciare	39	39
- efectuarea de comisii rogatorii	78	78
s) cereri de înfiintare a popririi	10	10
t) cereri pentru eliberarea de catre instantele judecatoresti de copii de pe hotarârile judecatoresti, cu mentiunea ca sunt definitive sau irevocabile	2	2
t) cereri pentru legalizarea de copii de pe înscrisurile aflate la dosar, pentru fiecare exemplar de copie în parte	1/pagina	1/pagina
t) cereri pentru eliberarea oricaror alte certificate prin care se atesta fapte sau situatii rezultate din evidentele instantelor de judecata sau cu privire la dosarele aflate în arhiva acestora	1	1
u) notificarile si somatiile comunicate prin executorii judecatoresti, de fiecare comunicare	4	4
v) cereri adresate Ministerului Justitiei pentru supralegalizarea înscrisurilor sau copiilor de pe înscrisuri, destinate a fi utilizate în strainatate	1	1
x) cereri adresate Ministerului Justitiei pentru autorizarea traducatorilor si interpretilor	19	19
Art. 4 Cereri pentru acordarea personalitatii juridice, pentru autorizarea functionarii	X	X
a) cereri pentru înregistrarea partidelor politice	39	39
b) cereri pentru acordarea personalitatii juridice asociatiilor fara scop lucrativ, fundatiilor, uniunilor si federatiilor de persoane juridice fara scop lucrativ, precum si pentru modificarea actelor constitutive ale acestora	19	19
Art. 5 Cererile formulate în domeniul drepturilor de autor si de inventator se taxeaza dupa cum urmeaza:	X	X
a) cereri pentru recunoasterea dreptului de autor si a celor conexe, pentru constatarea încalcarii acestora si repararea prejudiciilor, inclusiv plata drepturilor de autor si a sumelor cuvenite pentru opere de arta, precum si pentru luarea de masuri în scopul prevenirii producerii unor pagube iminente sau pentru asigurarea repararii acestora	39	39
b) cereri pentru recunoasterea calitatii de inventator, de titular de brevet, a drepturilor nascute din brevetul de inventie, din contractele de cesiune si licenta, inclusiv drepturile patrimoniale ale inventatorului	39	39
Art. 6 În materie comerciala, se taxeaza urmatoarele cereri:	X	X
a) cereri pentru înregistrarea sau autorizarea societatilor comerciale, precum si pentru modificarea actelor constitutive ale acestora, cereri pentru excluderea unui asociat, precum si cereri de dizolvare si lichidare a unei societati comerciale	39	39
b) cereri pentru lichidarea pozitiei dominante a unui agent economic	39	39
c) actiuni, cereri si contestatii introduse în temeiul Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizarii judiciare si a falimentului si al Legii nr. 83/1998 privind procedura falimentului bancilor	39	39
d) cereri pentru contestarea devizului lucrarilor reglementate de art. 67 alin. 3 din Legea nr. 26/1996 (Codul silvic)	19	19

Art. 7 Taxele judiciare de timbru pentru unele actiuni si cereri referitoare la raporturile de familie sunt urmatoarele			X	X
a) pentru cererea de divort întemeiata pe art. 38 alin. 1 si 2 din Codul familiei			39	39
b) pentru cererea de divort întemeiata pe art. 38 alin. 3 din Codul familiei, precum si în cazul în care reclamantul nu realizeaza venituri sau acestea sunt inferioare salariului minim brut pe tara			8	8
c) pentru cererile de stabilire a locuintei minorilor, formulate potrivit art. 100 alin. 3 din Codul familiei, pentru cererea de încredintare a copiilor minori, introdusa separat de actiunea de divort, pentru cererile de reîncredintare a copiilor minori ulterior divortului, pentru actiunea introdusa de un parinte care a recunoscut unul sau mai multi copii, în scopul purtarii numelui sau, precum si pentru cererile de încredintare a copiilor minori din afara casatoriei, formulate potrivit art. 65 din Codul familiei			6	6
Art. 8 (1) Cererile formulate potrivit Legii notarilor publici si a activitatii notariale nr. 36/1995 se taxeaza dupa cum urmeaza:			X	X
a) cereri pentru solutionarea conflictelor de competenta dintre birourile notarilor publici			8	8
b) plângeri împotriva încheierii de respingere a cererii de îndeplinire a unui act notarial			8	8
c) cereri pentru supralegalizarea semnaturii si a sigiliului notarului public de catre Ministerul Justitiei			4	4
Art. 8^1 (2) Dupa plata taxelor succesorale, eliberarea de noi copii de pe hotarârile judecatoresti prevazute la alin. (1) se taxeaza cu .....*) lei.			2*)	2*)
Art. 8^2 Cererile formulate potrivit Legii nr. 188/2000 privind executorii judecatoresti, cu modificarile si completarile ulterioare, se taxeaza dupa cum urmeaza:			X	X
a) cereri pentru solutionarea conflictelor de competenta între birourile executorilor judecatoresti			8	8
b) plângeri împotriva refuzului executorului judecatoresc de a îndeplini un act sau de a efectua o executare silita			8	8
c) cereri pentru supralegalizarea semnaturii si a stampilei executorului judecatoresc			4	4
Art. 9 (1) Transcrierea sau, dupa caz, intabularea în registrele de publicitate a înstrainarilor de imobile, pe baza de acte sub semnatura privata, si a ordonantelor de adjudecare se taxeaza în functie de valoarea declarata de parti în act, dar nu mai putin decât valoarea terenurilor si constructiilor, avuta în vedere la stabilirea impozitelor, astfel.			X	X
a)	până la 388,00 lei, inclusiv	- plafon valoric pentru anul 2006	4%, dar nu mai putin de 4 lei	4%, dar nu mai putin de 4 lei
	până la 388,00 lei, inclusiv	- plafon valoric pentru anul 2007		
b)	de la 388,01 lei la 1.940,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	16 lei + 3% pentru suma ce depaseste 388 lei	16 lei + 3% pentru suma ce depaseste 388 lei
	de la 388,01 lei la 1.940,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
c)	de la 1.940,01 lei la 3.879,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	62 lei + 2% pentru suma ce depaseste 1.940 lei	62 lei + 2% pentru suma ce depaseste 1.940 lei
	de la 1.940,01 lei la 3.879,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
d)	de la 3.879,01 lei la 5.784,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	101 lei +1,5 % pentru suma ce depaseste 3.879 lei	101 lei +1,5 % pentru suma ce depaseste 3.879 lei
	de la 3.879,01 lei la 5.784,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
e)	peste 5.784,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	136 lei +1 % pentru suma ce depaseste 5.784 lei	136 lei +1 % pentru suma ce depaseste 5.784 lei
	peste 5.784,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
(4) Înscrierea drepturilor reale de garantie (gaj, ipoteca, privilegii, fidejusiuni reale) se taxeaza cu 1,5% la cuantumul din creanta garantat, dar nu mai mult de			39	39
(5) Orice alte transcrieri, înscrieri sau notari în registrele de publicitate a situatiei juridice a imobilelor, inclusiv radierea drepturilor reale de garantie			4	4

(6) Actiunile si cererile prevazute de Decretul-lege nr. 115/1938 pentru unificarea dispozitiilor privitoare la cartile funciare si de Legea cadastrului si a publicitatii imobiliare nr. 7/1996, altele decât cererile de efectuare a operatiunilor de publicitate	8	8
(7) Eliberarea certificatelor de sarcini în urma cercetarii registrelor de transcriptiuni si inscriptiuni si, dupa caz, a extraselor sau copiilor de carte funciara	2	2
Art. 11 (2) Se timbreaza cu .....*) lei cererile pentru exercitarea apelului sau recursului împotriva urmatoarelor hotarâri judecatoresti:	4*)	4*)
Art. 12 Cererile în vederea declararii recursului în anulare în cauze civile, adresate Ministerului Justitiei sau Parchetului de pe lânga Curtea Suprema de Justitie	8	8
Art. 13 Toate celelalte actiuni si cereri neevaluabile în bani, cu exceptia celor scutite de plata taxei judiciare de timbru potrivit legii	8	8

III. ORDONANTA NR. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notariala, republicata

ANEXA - LISTA TAXELOR DE TIMBRU PENTRU ACTELE SI SERVICIILE NOTARIALE, PRECUM SI A ACTELOR SI SERVICIILOR NOTARIALE SCUTITE DE PLATA TAXELOR DE TIMBRU				
Extras din norma juridica			NIVELURILE AJUSTATE PENTRU ANUL 2006	NIVELURILE APLICABILE ÎN ANUL FISCAL 2007
			Taxa, în lei	Taxa, în lei
LISTA TAXELOR DE TIMBRU PENTRU ACTELE SI SERVICIILE NOTARIALE				
1. Autentificarea actelor între vii, translative ale dreptului de proprietate si ale altor drepturi reale ce au ca obiect bunuri imobile, inclusiv actele ce au ca obiect constituirea ca aport la capitalul social al dreptului de proprietate sau al altui drept real asupra bunurilor imobile se taxeaza la valoarea stabilita potrivit art. 4 alin. (1), dupa cum urmeaza:			X	X
a)	până la 14.518 lei, inclusiv	- plafon valoric pentru anul 2006	3%, dar nu mai putin de 29 lei	X
	până la 14.518 lei, inclusiv	- plafon valoric pentru anul 2007		
b)	de la 14.518 lei la 29.149 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	437 lei + 2 % pentru suma ce depaseste 14.518 lei	
	de la 14.518 lei la 29.149 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
c)	de la 29.149 lei la 58.185 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	728 lei +1,5% pentru suma ce depaseste 29.149 lei	
	de la 29.149 lei la 58.185 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
d)	de la 58.185 lei la 291.036 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	1.164 lei + 1 % pentru suma ce depaseste 58.185 lei	
	de la 58.185 lei la 291.036 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
e)	de la 291.036 lei la 582.185 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	3.492 lei + 0,75 % pentru suma ce depaseste 291.036 lei	
	de la 291.036 lei la 582.185 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
f)	peste 582.185 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	5.677 lei + 0,5 % pentru suma ce depaseste 582.185 lei	
	peste 582.185 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
2.	Autentificarea testamentelor		9	X
3.	Autentificarea actelor de partaj		29	X
4.	Autentificarea actelor de lotizare (parcelare)		9	X
5.	Autentificarea actelor de , inclusiv a contractelor de garantie ipoteca		 12	 X
6.	Autentificarea contractelor de comodat si închiriere de bunuri > 0,5% din valoarea bunurilor declarate de parti sau, dupa caz, din cuantumul chiriei declarate de parti, dar nu mai putin de..... *) lei		15*)	X

7.	Autentificarea procurilor		6	X
8.	Autentificarea oricaror alte acte al caror obiect este evaluabil în bani, necuprinse la pct. 1-8 > 0,5% din valoarea declarata de parti, dar nu mai putin de ... *) lei		15*)	X
9.	Autentificarea actelor constitutive ale societatilor comerciale, precum si a actelor de modificare a acestora		29	X
10.	Autentificarea actelor constitutive ale societatilor agricole, precum si a actelor de modificare a acestora		12	X
11.	Autentificarea actelor de constituire si a statutelor asociatiilor fara scop patrimonial si ale fundatiilor, inclusiv a actelor de modificare		12	X
12.	Autentificarea oricaror alte acte al caror obiect este neevaluabil în bani		2	X
13.	Întocmirea actelor de protest al cambiilor, cecurilor si al altor titluri la ordin		29	X
14.	Legalizarea semnaturilor, a specimenelor de semnatura si a sigiliilor, dare de data certa, certificarea unor fapte, pentru fiecare act		6	X
15.	Legalizarea de copii de pe înscrisurile prezentate de parti sau din arhiva notarului public, pentru fiecare copie		2	X
16.	Legalizarea traducerii de catre notarul public autorizat sau legalizarea semnaturii traducatorului, pentru fiecare exemplar		3	X
17.	Primirea în depozit a înscrisurilor si documentelor pe timp de un an sau fractiune de un an, pentru fiecare exemplar		2	X
18.	Eliberari de duplicate de pe actele notariale si reconstituiri de acte originale		3	X
19.	Taxa asupra succesiunilor, dupa valoarea acestora, se stabileste astfel:		X	
a)	pâna la 5.784,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	3%, dar nu mai putin de 6 lei pentru fiecare mostenitor	X
	pâna la 5.784,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
b)	de la 5.784,01 la 29.149,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	175 lei + 2 % pentru suma ce depaseste 5.784 lei	
	de la 5.784,01 la 29.149,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
c)	de la 29.149,01 la 58.185,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	641 lei + 1 % pentru suma ce depaseste 29.149 lei	
	de la 29.149,01 la 58.185,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2007		
d)	peste 58.185,00 lei	- plafon valoric pentru anul 2006	932 lei + 0,5 % pentru suma ce depaseste 58.185 lei	
	peste 58.185.00 lei	- plafon valoric centru anul 2007		
20.	Efectuarea oricaror altor acte notariale necuprinse la pct. 11-18, pentru fiecare act		2	X
	1			

Potrivit prevederilor art. VI pct. 9 din Legea nr. 343/2006 pentru modificarea si completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, începând cu data de 1 ianuarie 2007 se abroga dispozitiile Ordonantei Guvernului nr. 12/1998 privind taxele de timbru pentru activitatea notariala, republicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 7 august 2002, pe cale de consecinta pentru anul 2007 nu sunt prevazute niveluri ale taxelor respective.

IV. LEGEA NR. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru[1])

ANEXA - LISTA CUPRINZÂND TAXELE EXTRAJUDICIARE DE TIMBRU			
Extras din norma juridica		NIVELURILE AJUSTATE PENTRU ANUL 2006	NIVELURILE AJUSTATE PENTRU ANUL 2007
		Taxa, în lei	Taxa, în lei
Nr. crt.	CAPITOLUL I Taxe pentru eliberarea certificatelor de orice fel, altele decât cele eliberate de instante, Ministerul Justitiei, Parchetul de pe lânga Înalta Curte de Casatie si Justitie si de notarii publici, precum si pentru alte servicii prestate de unele institutii publice		

1	Eliberarea de catre organele administratiei publice centrale si locale, de alte autoritati publice, precum si de institutii de stat, care, în exercitarea atributiilor lor, sunt în drept sa certifice anumite situatii de fapt, a certificatelor, adeverintelor si a oricaror alte înscrisuri prin care se atesta un fapt sau o situatie, cu exceptia acelor acte pentru care se plateste o alta taxa extrajudiciara de timbru mai mare	1	1
2	Eliberarea certificatului de producator > Punct abrogat prin art. 80 lit. j) din Ordonanta Guvernului nr. 36/2002 privind impozitele si taxele locale		
3	Eliberarea certificatelor de proprietate asupra animalelor, pe cap de animal:	X	X
	- pentru animale sub 2 ani	1	1
	- pentru animale peste 2 ani	1	1
4	Certificarea (transcrierea) transmisiunii proprietatii asupra animalelor, pe cap de animal, în bilete de proprietate:		
	- pentru animale sub 2 ani	1	1
	- pentru animale peste 2 ani	3	3
5	Eliberarea certificatelor de atestare fiscala	4	4
6	Eliberarea, la cerere, a certificatelor medico-legale si a altor certificate medicale folosite în justitie	1	1
7	Eliberarea, la cerere, a certificatelor de cazier judiciar	1	1
8	Înregistrarea, la cerere, în actele de stare civila a schimbarii numelui si a sexului	11	11
9	Înregistrarea, la cerere, în actele de stare civila a desfacerii casatoriei	1	1
10	Transcrierea, la cerere, în registrele de stare civila române, a actelor de stare civila întocmite de autoritatile straine	1	1
11	Reconstituirea si întocmirea ulterioara, la cerere, a actelor de stare civila	1	1
12	Eliberarea altor certificate de stare civila în locul celor pierdute, sustrase, distruse sau deteriorate	1	1
X	CAPITOLUL II Taxe pentru eliberarea sau preschimbarea actelor de identitate si înscrierea mentiunilor în acestea, precum si pentru eliberarea permiselor de vânatoare si de pescuit		
1	Acte de identitate:	X	X
	a) eliberarea sau preschimbarea cartilor de identitate (inclusiv a celor provizorii) si a buletinelor de identitate pentru cetatenii români, eliberarea carnetelor de identitate, precum si eliberarea sau prelungirea valabilitatii legitimatiilor provizorii pentru cetatenii straini si persoanele fara cetatenie	1	1
	b) înscrierea mentiunilor privind schimbarea domiciliului sau a resedintei	1	1
	c) viza anuala a carnetelor de identitate ale cetatenilor straini si ale persoanelor fara cetatenie	4	4
	d) eliberarea unor noi carti, buletine, carnete de identitate si legitimatii provizorii în locul celor pierdute, furate sau deteriorate	4	4
2	Înregistrarea cererilor persoanelor fizice si juridice privind furnizarea unor date din Registrul permanent de evidenta a populatiei	1	1
3	Eliberarea sau viza anuala a permiselor de vânatoare	2	2
4	Eliberarea sau viza anuala a permiselor de pescuit	1	1
X	CAPITOLUL III Taxe pentru examinarea conducatorilor de autovehicule în vederea obtinerii permiselor de conducere		
1	Taxe pentru examinarea candidatilor care au absolvit o scoala de conducatori de autovehicule:		
	a) obtinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din subcategoria A1	3	3
	b) obtinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din categoria A	4	4
	c) obtinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule apartinând uneia dintre categoriile sau subcategoriile B, B1, B+E	5	5
	d) obtinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule apartinând uneia dintre categoriile sau subcategoriile C1, D1, Tr	10	10
	e) obtinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule apartinând uneia dintre categoriile sau subcategoriile C1+E, D1+E, C, D, Tb, Tv	12	12
	f) obtinerea permisului de conducere valabil pentru autovehicule din categoriile C+E, D+E	15	15

2	Taxe pentru examinarea persoanelor care nu au absolvit o scoala de conducatori de autovehicule, cu exceptia celor prevazute la pct. 3	de 5 ori taxele prevazute la pct. 1 corespunzator fiecarei categorii si subcategorii de autovehicule	
3	Taxe pentru examinarea persoanelor carora le-a fost anulat permisul de conducere, pentru categoriile cuprinse în permisul anulat	dublul taxelor prevazute la pct. 1	
4	Taxe pentru examinarea persoanelor care au fost respinse de trei ori la examenul pentru obtinerea aceleiasi categorii a permisului de conducere	de 3 ori taxele prevazute la pct. 1 ori, dupa caz, la pct. 2 sau 3	
X	CAPITOLUL IV Taxe de înmatriculare a autovehiculelor si remorcilor, autorizare provizorie de circulatie si autorizare de circulatie pentru probe		
1	Taxe de înmatriculare permanenta sau temporara a autovehiculelor si remorcilor:		
	a) autovehicule si remorci cu masa totala maxima autorizata de pâna la 750 kg, inclusiv	26	26
	b) autovehicule si remorci cu masa totala maxima autorizata cuprinsa între 750 kg, inclusiv, si 3.500 kg, inclusiv	52	52
	c) autovehicule si remorci cu masa totala maxima autorizata mai mare de 3.500 kg	104	104
2	Taxe de autorizare provizorie a circulatiei autovehiculelor si remorcilor neînmatriculate permanent sau temporar	7	7
3	Taxe de autorizare a circulatiei pentru probe a autovehiculelor si remorcilor	296	296
X	CAPITOLUL V Taxe pentru eliberarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor dobândite în baza Legii fondului funciar nr. 18/1991[2])	11 lei/hectar sau fractiune de	

[1]) Taxele nu includ contravaloarea documentelor eliberate ca urmare a prestarii de servicii, care se stabileste potrivit dispozitiilor legale.

[2]) Potrivit prevederilor Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 105/2004 privind unele masuri pentru eliberarea si înmânarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor agricole si forestiere, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.097 din 24 noiembrie 2004, aprobata prin Legea nr. 34/2005, în scopul finalizarii eliberarii titlurilor de proprietate, de la data de 24 noiembrie 2004, eliberarea si înmânarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor agricole si forestiere se fac gratuit, astfel ca, taxele extrajudiciare de timbru, prevazute la capitolul V din anexa la Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificarile ulterioare, nu se mai datoreaza.

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 112 din data de 6 februarie 2004